FATİHA SURESİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

adıyla Allah'ın Rahman Rahim

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

hamdolsun Allah'a Rabbi Alemlerin

اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ

(O) Rahman'dır Rahim'dir sahibidir gününün

الدِّينِ ﴿٤﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ

Din ancak sana ancak senden kulluk ederiz

نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ

yardım isteriz bizi ilet yola

الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ

doğru yoluna

الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

ni'met verdiğin kimselerin değil

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

kendilerine gazabedilmiş olanların ve sapmışların

BAKARA SURESİ

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ

Elif lam mim işte o Kitap hiç şüphe yoktur

فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ

kendisinde yol göstericidir müttakiler için onlar ki

يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ

inanıp gaybde(gizlide) kılarlar namazlarını

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾

ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah rızası için) harcarlar

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

iman ederler indirilene Sana

وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ

ve indirilene (inanırlar) senden önce ahirete de

هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى

kesinlikle işte onlar üzeredirler bir hidayet

مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

Rablerinden ve işte onlardır umduklarına erenler

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦﴾ خَتَمَ

mühürlemiş tir | inanmazlar | uyarmasan da | onları uyarsan da | onlar için birdir | inkar edenlere gelince

اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۭ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۡ وَّلَهُمْ عَذَابٌ

bir azab | Onlar için vardır | perde inmiştir | gözlerine de | ve kulaklarını | onların kalblerini | Allah

عَظِيْمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

ahiret | ve gününe | Allah'a | inandık | derler | insanlardan öyleleri de | büyük

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

kendilerinden başkasını | aldatamazlar | ve mü'minleri | Allah'ı | aldatmağa çalışırlar | inanmadıkları halde

وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

bir azab | onlara vardır | hastalıklarını | Allah | artırmıştır | hastalık vardır | onların kablerinde | farkında değiller

اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا

derler | yeryüzünde | bozgunculuk yapmayın | onlara | denildiği zaman | yalan söylemelerinden ötürü | acı

اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١١﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ

anlamazlar | fakat | bozgunculardır | onlar | muhakkak İyi bilin ki | düzelticileriz | biz | sadece

﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ اٰمَنَ

inandığı | gibi | inanır mıyız? | derler | insanların | inandıkları | gibi | iman edin | onlara | denildiği | zaman

اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا

rastladıkları | zaman | bilmezler | fakat | asıl beyinsizler kendileridir | doğrusu onlar | iyi bilin ki | beyinsizlerin

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ

sizinle beraberiz | biz | derler | şeytanlarıyla | yalnız kaldıkları | ve zaman | inandık | derler | inanmış olanlara

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ۭ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِىْ طُغْيَانِهِمْ

taşkınları içinde | ve onları bırakır | kendileriyle | alay eder | Allah da | (onlarla) alay ediyoruz | biz sadece

يَعْمَهُوْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ

kar etmedi | hidayet karşılığında | sapıklığı | satın aldılar | işte onlar | bocalayıp dururlar

تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٦﴾

doğru yolu bulanlardan | olmadılar | ticaretleri

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللّٰهُ

Allah giderdi çevresini aydınlatır aydınlatmaz ateş yakan kişinin durumu gibidir Onların durumu

بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ

onlar kördürler dilsizdirler sağırdırlar görmezler karanlıklar içinde ve onları bıraktı onların nurunu

لَا يَرْجِعُونَ ۙ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ

ve şimşek (ler) ve gök gürlemesi karanlıklar içinde gökten boşanan yağmur gibi ya da (onlar) dönmezler

يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِٓى اٰذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ

tamamen kuşatmıştır oysa Allah ölüm korkusuyla yıldırım seslerinden kulaklarına parmaklarını tıkarlar

بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ

onları aydınlattığı zaman gözlerini kapıverecek şimşek neredeyse inkarcıları

مَشَوْا فِيهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

işitmelerini elbette götürürdü Allah dileseydi eğer dikilip kalırlar üzerlerine karanlık çökünce o(nun ışığı)nda yürürler

وَاَبْصَارِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

kulluk edin ey insanlar gücü yeter her şeye Allah'ın Şüphesiz ve görmelerini

رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۙ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى جَعَلَ

kıldı O (Rabb) ki korunasınız ki ve sizden öncekileri sizi yaratan Rabbinize

لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَآءَ بِنَآءً ۖ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ

çıkardı su gökten ve indirdi bina ve göğü döşek yeri sizin için

بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

bile bile siz de eşler Allah'a Öyleyse koşmayın sizin için rızık olarak çeşitli ürünler onunla

وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ

onun gibi bir sure haydi getirin kulumuz (Muhammed)e indirdiğimizden şüphe içinde iseniz Eğer

وَادْعُوا شُهَدَآءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

yapmadınızsa yok eğer doğru iseniz eğer Allah'tan başka şahitlerinizi çağırın

وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ اُعِدَّتْ

hazırlanmış ve taşlardır insanlar yakıtı ki ateşten o halde sakının ki asla yapamayacaksınız

لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

inkarcılar için

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ

müjdele kimseleri inanan ve işleyen salih işler onlar için vardır muhakkak cennetler akan

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا

altlarından ırmaklar her rızıklandırıldıklarında onlardaki meyveden rızk olarak derler Bu

الَّذِىْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ

rızıklandığımız şeydir daha önce verilmiştir onlara ona benzer Onlar için vardır orada eşler tertemiz

وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا

ve onlar orada ebedi kalacaklardır muhakkak Allah çekinmez vermekten misal

مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۭ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ

bir sivrisineği hatta olanı onun da üstünde gerçekten kimseler inanan bilirler kesinlikle o haktır (gerçektir)

مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ

Rablerinden ise edenler inkar derler saptırmaz neyi istedi (kasdetti) Allah bu misalle

يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۭ وَيَهْدِىْ بِهٖ كَثِيْرًا ۭ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۙ ﴿٢٦﴾

saptırır onunla bir çoğunu saptırmaz onunla başkasını fasıklardan ve yine yola getirir bir çoğunu onunla

اَلَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ

onlar ki bozarlar verdikleri sözü Allah'a sonra söz verip bağlandıktan keserler şeyi emrettiği Allah'ın

بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ

kendisiyle birleştirmesini bozgunculuk ve yaparlar yeryüzünde işte onlardır ziyana uğrayanlar nasıl

تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ

inkar edersiniz Allah'a siz idiniz ölüler O sizi diriltti sonra öldürecek sonra diriltecek sonra

اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِىْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا

O'na döndürüleceksiniz O ki yaratti sizin için ne varsa yeryüzünde hepsini

ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَاۗءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

sonra yöneldi göğe onları düzenledi yedi gök (olarak) ve O her şeyi

عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

bilir

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا اَتَجْعَلُ

bir zamanlar | dedi ki | Rabbin | meleklere | şüphesiz ben | yaratacağım | yeryüzünde | bir halife | dediler (melekler) | mi yaratacaksın?

فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ

orada | kimse | bozgunculuk yapan | orada | döken | kan | oysa biz | tesbih ediyor | seni överek | ve takdis ediyoruz

لَكَ ۖ قَالَ اِنِّٓى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا

seni | dedi | şüphesiz ben | bilirim | şeyleri | bilmediğiniz | ve öğretti | Adem'e | isimleri | bütün

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔونِى بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ

sonra | onları sunup | meleklere | dedi | bana söyleyin | isimlerini | onların | eğer | iseniz

صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ

doğru kimseler | dediler ki | Seni tesbih ederiz | yoktur | bilgimiz | başka | senin bize öğrettiğinden | şüphesiz sen | sen

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ

bilen | hakim olansın | (Allah) dedi ki | ey Adem | bunlara haber ver | onların isimlerini | bunlara haber verince

بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّٓى اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

onların isimlerini | (Allah) dedi ki | dememiş miydim? | size | şüphesiz ben | bilirim | gayblarını | göklerin | ve yerin

وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ

ve bilirim | şeyleri | sizin açıkladıklarınız | ve şeyleri | olduğunuz | gizlemekte | hani | demiştik | Meleklere

اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّآ اِبْلِيسَ ۖ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

secde edin | Adem'e | hemen secde ettiler | hariç | İblis | kaçındı | kibirlendi | ve oldu | inkarcılardan

﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا

dedik ki | ey Adem | oturun | sen | ve eşin | cennette | yeyin | ondan | bol bol

حَيْثُ شِئْتُمَا ۪ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا

dilediğiniz yerde | yaklaşmayın | şu | ağaca | olursunuz | zalimlerden | derken onlar(ın ayağın)ı kaydırdı

الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

şeytan | oradan | çıkardı | bulundukları yerden | içinde | dedik ki | inin | kiminiz

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى

kiminize | düşman olarak | sizin için vardır | yeryüzünde | kalmak | ve nimet | bir süre | derken aldı

اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۖ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

Adem | Rabbinden | kelimeler | bunun üzerine onun tevbesini kabul etti | Şüphesiz | O | tevbeyi çok kabul edendir | çok esirgeyendir

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ

dedik | inin | oradan | hepiniz | yalnız size geldiği zaman | benden | bir hidayet | kimler | uyarsa

هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

benim hidayetime | artık bir korku yoktur | onlara | ve onlar üzülmeyeceklerdir | kimseler | inkar eden | ve yalanlayan

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يَا بَنِي

ayetlerimizi | işte onlar | halkıdır | ateş | onlar | orada | ebedi kalacaklardır | ey | oğulları

إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي

İsrail | hatırlayın | ni'metleri | size verdiğim | tutun ki | bana verdiğiniz sözü

أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ

ben de tutayım | sizin yanınızda bulunanı | doğrulayıcı olarak | indirdiğime | ve inanın | korkun | ve sadece benden | size verdiğim sözü

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

ve olmayın | ilk | inkar eden | onu | ve satmayın | benim ayetlerimi

ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

bedele | az bir | ve benden | sakının | ve katıştırmayın | gerçeği | batılla

وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ve gizlemeyin | hakkı | bildiğiniz halde

﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

ve kılın | namazı | ve verin | zekatı | ve ruku edin | beraber | rüku edenlerle

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ

emredip | insanlara | iyiliği | unutuyor musunuz? | kendinizi | ve siz | okuduğunuz halde | Kitabı

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ

hala aklınızı kullanmıyor musunuz? | yardım dileyin | sabırla | ve namazla | şüphesiz bu | ağır gelir

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ

başkasına | saygı gösterenlerden | bilirler | şüphesiz onlar | kavuşacakların | Rablerine | ve gerçekten onlar

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

O'na | döneceklerini | ey | oğulları | İsrail | hatırlayın | ni'metimi | size verdiğim

وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي

ve sizi üstün kıldığımı | alemlere | ve sakının | günden | cezasını çekmeyeceği

نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا

hiç kimse | kimsenin | bir şey | kabul edilmeyeceği | kimseden | şefaat da | alınmayacağı | ondan

عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

fidye de | hiçbir yardım yapılmayacağı

﴿٤٨﴾

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ

oğullarınızı boğazlayıp azabın en kötüsünü onlar size reva görüyor Fir'avn ailesinden sizi kurtarmıştık

وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ

hani büyük bir Rabbinizden imtihan bunda sizin için ve vardı kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı

فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾

görüyordunuz siz de Fir'avn ailesini ve boğmuştuk sizi kurtarmış denizi sizin için yarmıştık

وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ

ve siz onun ardından buzağıyı siz (tanrı) edinmiştiniz sonra gece için kırk Musa ile sözleşmiştik hani

ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾

şükredersiniz diye belki bunun ardından sizi affetmiştik sonra zalimlerdiniz

وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ

demişti ki Hani hidayete erersiniz diye belki ve furkan Kitap Musa'ya vermiştik ve hani

مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا

gelin tevbe edin de buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz şüphesiz sizler ey kavmim kavmine Musa

اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ ۭ

yaratıcınız katında sizin için daha iyidir bu nefislerinizi ve öldürün yaratıcınıza

فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى

ey Musa demiştiniz ve hani merhametlidir tevbeyi çok kabul edendir O şüphesiz sizin tevbenizi kabul buyurmuş olur

لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ

siz de yıldırım gürültüsü derhal sizi yakalamıştı açıkça Allah'ı görünceye kadar sana inanmayız

تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾

şükredersiniz diye belki ölümünüzün ardından sizi tekrar diriltmiştik sonra bunu görüyordunuz

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا

yeyin ve bıldırcın kudret helvası size ve indirdik bulutu üstünüze ve gölgelik çektik

مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾

zulmetmekte kendilerine idiler ama onlar bize zulmetmiyorlardı rızık olarak verdiğimiz güzelliklerden

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا

hani demiştik ki girin şu kente yeyin oradan yerde dilediğiniz bol bol

وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ

girin kapıdan secde ederek ve deyin hitta (ya Rabbi bizi affet) biz de bağışlayalım sizin hatalarınızı ve daha fazlasını vereceğiz

الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا

güzel davrananlara derken değiştirdiler zalimler bir sözle başka kendilerine söylenenden biz de indirdik

عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ

üzerine zulmedenlerin bir azab gökten yaptıkları kötülüklerden dolayı hani

اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ

su istemişti Musa kavmi için demiştik vur asanla taşa fışkırmıştı ondan

اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ

on iki göze (pınar) bilmişti bütün insanlar kendi içecekleri yeri yeyin ve için rızkından

اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ

Allah'ın ve (başkalarına) saldırmayın yeryüzünde bozgunculuk yaparak hani siz demiştiniz ki ey Musa biz dayanamayız

عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ

yemeğe bir du'a et bizim için Rabbine çıkarsın bize şeylerden bitirdiği yerin

مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ

sebzesinden acurundan sarımsağından mercimeğinden soğanından dedi ki değiştirmek mi istiyorsunuz?

الَّذِى هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِى هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ

daha aşağı olanı iyi olanla inin bir şehre sizin için var istediğiniz şeyler vuruldu

عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا

üzerlerine alçaklık ve yoksulluk (damgası) uğradılar bir gazaba Allah'tan işte bu şüphesiz öyle oldu

يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا

(çünkü) inkar ediyorlar ayetlerini Allah'ın ve öldürüyorlardı peygamberleri haksız yere işte bu sebebiyle dir isyan etmeleri

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

sınırı aştıkları

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

şüphesiz | inananlar | ve yahudiler | ve hıristiyanlar | ve sabiiler | kim inanırsa | Allah'a

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

ve gününe | ahiret | ve yaparsa | iyi işler | onlar için vardır | mükafatları | katında | rablerinin | onlara korku yoktur

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ۗ خُذُوْا

ve onlar üzülmeyeceklerdir | hani | almış | sizin sözünüzü | kaldırmıştık | üzerinize | dağı | tutun

مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ

size verdiğimizi | kuvvetle | hatırlayın | içinde olanı | belki | korunursunuz | sonra | dönmüştünüz

مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ

ardından | bunun | eğer olmasaydı | iyiliği | Allah'ın | size | ve merhameti | elbette olurdunuz | ziyana uğrayanlardan

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا ﴿٦٤﴾

elbette | bilmişsinizdir | haddi aşanları | içinizden | cumartesi günü | işte dedik | onlara | olun

قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً

maymunlar | aşağılık | ve bunu yaptık | ibretlik bir ceza | önündekilere | ve ardından geleceklere | ve bir öğüt

لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا

müttakiler için | hani | demişti | Musa | kavmine | şüphesiz | Allah | size emrediyor | kesmenizi

بَقَرَةً ۗ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۗ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾

bir inek | dediler | bizimle alay mı ediyorsun? | dedi | sığınırım | Allah'a | olmaktan | cahillerden

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۗ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ

dediler | du'a et | bizim için | Rabbine | açıklasın | bize | onun ne olduğunu | dedi ki | şüphesiz O | diyor ki | gerçekten o | bir inektir

لَا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ۗ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَ ۗ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ

yaşlı olmayan | ve körpe de olmayan | orta yaşlı | arasında | bunun | haydi yapın | size emredileni | dediler ki | du'a et

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۗ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ

bizim için | Rabbine | açıklasın | bize | onun rengi nedir | dedi | şüphesiz O | diyor ki | gerçekten o | bir inektir | parlak sarı

لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

renginde | sevinç verir | bakanlara

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا ۗ

bize benzer geldi o inek zira onun nasıl bir şey olduğunu bize açıklasın Rabbine bizim için du'a et dediler ki

وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ

boyundurluk altına alınmamış bir inektir gerçekten o şöyle diyor şüphesiz O dedi ki hidayeti buluruz Allah dilerse eğer ama mutlaka biz

تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ۗ قَالُوا الْـٰٔنَ

işte şimdi dediler onda hiçbir alacası yok kusursuz ekin ve sulamaz yeri sürmek için

جِئْتَ بِالْحَقِّ ۗ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا

bir adam siz öldürmüştünüz hani az daha yapmayacaklardı ve boğazladılar onu doğruyu getirdin

فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ۗ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۚ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ

vurun ona (öldürülene) dedik ki gizlemiş olduğunuz şeyi ortaya çıkarıcıdır oysa Allah onun hakkında birbirinizle atışmıştınız

بِبَعْضِهَا ۗ كَذٰلِكَ يُحْىِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

düşünürsünüz umulur ki ayetlerini ve size gösterir ölüleri Allah diriltir işte böylece (ineğin) bir parçasıyla

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ۗ

katıdır daha da hatta taş gibi şimdi onlar bunun ardından kalbleriniz katılaştı sonra yine

وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ۗ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ

çıkar çatlayıverir de öylesi de var ki ırmaklar içinden fışkırır öyle taş var ki çünkü

مِنْهُ الْمَآءُ ۗ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

gafil Allah ve değildir Allah korkusundan aşağı yuvarlanır öylesi de var ki su ondan

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ

bunlardan bir grup vardı ki oysa size inanacaklarını umuyor musunuz? yaptıklarınızdan

يَسْمَعُوْنَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾

bildikleri halde düşünüp akıl erdirdikten ardından onu değiştirirlerdi sonra Allah'ın sözünü işitirlerdi de

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ

bazısıyla bazısı yalnız kaldıkları zaman inandık derler inananlara rastladıkları zaman

قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ

Rabbiniz katında onu sizin aleyhinizde delil olarak kullansınlar size Allah'ın açtığı şeyleri onlara haber mi veriyorsunuz derler

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٦﴾

Aklınızı kullanmıyor musunuz?

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ

ümmiler onların içinde vardır ve açığa vurduklarını onların gizlediklerini bilir Allah şüphesiz bilmiyorlar mı ki?

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ

o kimselerin ki vay haline zannediyorlar sadece onlar kuruntuları dışında Kitabı bilmezler

يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهٖ

onu satmak için Allah katındandır bu derler sonra elleriyle Kitabı yazıp

ثَمَنًا قَلِيلًاۜ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا

ötürü onların vay haline ellerinin yazdığından ötürü onların vay haline az bir paraya

يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اَتَّخَذْتُمْ

aldınız mı? De ki sayılı birkaç gün dışında ateş bize dokunmayacaktır Bir de dediler ki kazandıklarından

عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا

bir şey mi Allah hakkında söylüyorsunuz yoksa sözünden Allah öyleyse dönmez bir söz (bu hususta) Allah'tan

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيٓـَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ

işte onlar suçu kendisini kuşatmış olursa bir günah kazanır kim Evet bilmediğiniz

اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

yapanlar İnanıp sürekli kalacaklardır orada onlar ateş halkıdır

الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَۚ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ

hani sürekli kalacaklardır orada onlar cennet halkıdır işte onlar da yararlı işler

اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا

iyilik edeceksiniz anaya-babaya Allah'tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz İsrail oğullarından bir söz biz almıştık

وَذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَقِيمُوا

kılın güzel söz insanlara söyleyin yoksullara yetimlere yakınlara

الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ

hala yüz çevirip duruyorsunuz siz pek azınız hariç döndünüz sonra zekatı verin namazı

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ

birbirinizi çıkarmayacaksınız birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz sizden kesin söz almıştık hani

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ

öldürüyorsunuz bunlar siz Ama buna siz şahidsiniz kabul etmiştiniz sonra yurtlarınızdan

اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ

günah onlara karşı birleşiyorsunuz yurtlarından sizden bir grubu çıkarıyorsunuz birbirinizi

وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ

onları çıkarmak size yasaklanmış iken fidyelerini veriyor (kurtarıyor)sunuz esir olarak size geldiklerinde ve düşmanlıkla

اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَفْعَلُ

yapan kimsenin cezası nedir? bir kısmını inkar mı ediyorsunuz Kitabın bir kısmına yoksa siz inanıyor da

ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ

onlar itilirler kıyamet gününde de dünya hayatında rezil olmaktan başka sizden bunu

اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ

İşte onlar yaptıklarınızı bilmez Allah değildir azabın en şiddetlisine

الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

azab onlardan hiç hafifletilmez ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ

arkasından birbiri ardınca gönderdik Kitabı Musa'ya verdik Andolsun ve onlara hiç yardım edilmez

بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

Ruh'ül-Kudüs (Cebrail) ile ve onu destekledik açık deliller Meryem oğlu Îsa'ya verdik peygamberler

اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا

kimini büyüklük taslayarak canınızın istemediği şey ile bir peygamber size gelse öyle mi?

كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ

Allah onları la'netlemiştir bilakis perdelidir kalblerimiz dediler öldüreceksiniz kimini de yalanlayacak

بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

inkarlarından dolayı artık çok az inanırlar

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ

daha önce halde yanlarında bulunan (Tevrat)ı doğrulayıcı Allah katından bir Kitap (Kur'an) onlara geldi Ne zaman ki

يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖ فَلَعْنَةُ

artık la'neti onu inkar ettiler o bildikleri (Kur'an) kendilerine gelince inkar edenlere karşı yardım istedikleri

اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَآ اَنْزَلَ

indirdiği şeyi inkar etmek için kendilerini sattıkları şey ne kötüdür inkarcıların üzerine olsun! Allah'ın

اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ فَبَآءُو

uğradılar kullarından dilediğine lutfundan Allah'ın (vahiy) indirmesini çekemeyerek Allah'ın

بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

onlara denildiği zaman alçaltıcı bir azab vardır İnkar edenler için gazaba üstüne gazab

اٰمِنُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ

ondan sonra geleni inkar ederler bize indirilene inanırız derler Allah'ın indirdiği şeye inanın

وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ

gerçekten daha önce Allah'ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz? de ki yanlarında bulunanı doğrulayan haktır halbuki o

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ

(ilah) edinmiştiniz sonra apaçık delillerle Musa size gelmişti Andolsun inanıyor idiyseniz

الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا

ve kaldırmıştık kesin sözünüzü almıştık hani bir zaman zalimler olarak ardından buzağıyı

فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ خُذُوا مَآ اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا

dinledik dediler dinleyin (demiştik) kuvvetle size verdiğimiz şeyi tutun Tur(dağın)ı üzerinize

وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا فِى قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهٖٓ

size emrediyor ne kötü şey de ki inkarlarıyla buzağı (sevgisi) kalblerine içirildi ve isyan ettik

اِيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

inanan kimseler iseniz eğer imanınız

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ

de ki | eğer | yalnız size ait ise | yurdu | ahiret | katında | Allah | gerçekten | kimsenin değil de

فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ

haydi temenni edin | ölümü | eğer | iseniz | sözünüzde doğru | fakat ölümü istemezler | asla | yapıp sunduğu işlerden dolayı

اَيْدِيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ

ellerinin | Allah | bilir | zalimleri | onları bulursun | en düşkünü | insanların

عَلٰي حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ

hayata | ortak koşanlardan bile | ister | her biri | yaşatılmasını | bin | yıl

وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرْ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ

onu uzaklaştıracak değildir | azabdan | oysa yaşamak | Allah | görüyor | yaptıklarını | de ki

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰي قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا

kim | ise (bilsin ki) | düşman | Cebrail'e | şüphesiz o onu indirmiştir | kalbine | izniyle | Allah'ın | doğrulayıcı olarak

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ

kendinden öncekileri | ve hidayet | ve müjdeci | inananlara | kim | ise | düşman | Allah'a

وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾

ve meleklerine | ve resullerine | ve Cebrail'e | ve Mikail'e | şüphesiz | Allah da | düşmanıdır | inkar edenlerin

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾

andolsun | indirdik | sana | ayetler | apaçık | onları | inkar etmez | fasıklardan başkası

اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

ne zaman | anlaştılarsa | ahitle | onu bozmadı mı? | bir grup | onlardan | Zaten | çokları | inanmazlar

وَلَمَّا جَاۗءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ

ne zaman | onlara geldiyse | bir elçi | katından | Allah'ın | doğrulayan | yanlarındakini | attılar | bir gurup

مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

verilenlerden | kitap | kitabı | Allah'ın | arkasına | sırtlarının | sanki gibi | bilmiyorlarmış

﴿١٠١﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ

Süleyman oysa küfre girmedi | Süleyman'ın | mülkü hakkında | şeytanların | uydurduğu | şeye | uydular

وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ

iki meleğe | ve indirileni | sihri | insanlara | öğreterek | küfre girdiler | şeytanlar | Fakat

بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۜ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَآ اِنَّمَا نَحْنُ

biz | şüphesiz | demedikçe | hiç kimseye | onlar öğretmezlerdi | ve Marut (isimli) | Harut | Babil'de

فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۚ

ve karısının | eşi | arasını | ayıran şeyi | bunlardan | fakat öğreniyorlardı | sakın küfre girmeyin | fitneyiz

وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ

zarar veren | şeyi | onlar öğreniyorlardı | Allah'ın | izninden | başka | hiç kimseye | onunla | ama onlar zarar veremezler

وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

bir nasibi | ahirette | yoktur | onu satın alan | kimsenin | gayet iyi biliyorlardı ki | andolsun | yarar vereni değil

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا

iman etseler | şüphesiz onlar | eğer | (bunu) bilselerdi! | keşke | kendilerini | sattıkları | şey | ne kötüdür

وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿١٠٣﴾ يَآ اَيُّهَا

Ey | bilselerdi | keşke | daha hayırlı olurdu | Allah'ın | katından | sevabı | ve sakınmış olsalardı

الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

bir azab | Kafirler için vardır | ve dinleyin | unzurna (bize bak) | deyin | Ra'ina (bizi gözet yahut: kaba söz) | demeyin | inananlar

اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ

ve müşriklerden | kitab | ehlinden | inkar edenler | arzu etmezler | acı

اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَآءُ ۗ

dilediği | kimseye | rahmetini | tahsis eder | oysa Allah | rabbinizden | hiçbir hayır | size | indirilmesini

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

büyük | lutuf | sahibidir | Allah

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَآ اَوْ مِثْلِهَاۗ اَلَمْ تَعْلَمْ

bilmez misin? benzerini ya da ondan daha iyisini getiririz unutturursak veya bir ayeti biz nesheder

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ

sahibidir Allah şüphesiz bilmez misin? gücü yeter her şeye Allah'ın şüphesiz

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٠٧﴾

ne de bir yardımcı ne bir koruyucu Allah'tan başka size ve yoktur ve yerin göklerin

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُىِٕلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُۗ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ

değiştirirse Kim daha önce Musa'dan istedikleri gibi rasulunüzden istekte bulunmayı arzu mu ediyorsunuz?

الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاۤءَ السَّبِيْلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ

ehlinden bir çoğu isterler yolu dümdüz sapıtmıştır şüphesiz (o) imana inkarı

الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ

içlerindeki hasetten dolayı kafirler olarak imanınızdan sonra sizi döndürmek kitap

مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖۗ

emrini Allah getirinceye kadar hoş görün affedin gerçek onlara apaçık belli olduktan sonra

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۗ

zekatı verin namazı kılın gücü yetendir her şeye Allah şüphesiz

وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yaptıklarınızı Allah şüphesiz Allah'ın katında bulursunuz hayırdan kendiniz için ne gönderirseniz

بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰىۗ

hıristiyan veyahut Yahudi olan kimseden başkası cennete asla giremez dediler görür

تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى

hayır doğru iseniz eğer delilinizi getirin de ki onların kuruntusudur işte bu

مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖۚ وَلَا خَوْفٌ

korku ve yoktur Rabbinin yanındadır mükafatı onun işini güzel yaparak Allah'a yüzünü teslim ederse kim

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾

üzülmek onlara ve yoktur onlara

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصَارٰى لَيْسَتِ

değiller Hıristiyanlar da ve dediler bir temel üzerinde Hıristiyanlar değiller Yahudiler dediler

الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

bilmeyenler de söyledi böylece Kitabı okuyorlar oysa onlar bir temel üzerinde Yahudiler

مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

ayrılığa düştükleri şey hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir artık Allah onların sözlerinin benzerini

﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى

çalışandan isminin içinde anılmasına Allah'ın mescidlerinde men edenden daha zalim kim olabilir

فِي خَرَابِهَا ۟ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَا اِلَّا خَآئِفِينَ ۟ لَهُمْ

onlar için vardır korka korka dışında girmeleri onlara yoktur işte onların harabolmasına

فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ

doğu da Allah'ındır büyük bir azap ahirette ve vardır rezillik dünyada

وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ۟ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

(her şeyi) bilendir (rahmeti ve ni'meti) boldur Allah'(ın) şüphesiz Allah'ın yüzü (zatı) oradadır dönerseniz nereye batı da

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحَانَهُ ۟ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۟

ve yerde göklerde ne varsa onundur bilakis O yücedir çocuk Allah edindi dediler

كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۟ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا

bir işe (şeye) hükmettiği zaman ve yerin göklerin (O) yaratıcısıdır boyun eğmiştir O'na hepsi

فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا

bizimle konuşmalı değil miydi? bilmeyenler dediler ki hemen oluverir ol ona der şüphesiz sadece

اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَآ اٰيَةٌ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۭ تَشَابَهَتْ

birbirine benzedi onların dedikleri gibi onlardan öncekiler de söylemişler di işte böyle bir ayet (mu'cize) bize gelmeli ya da Allah

قُلُوبُهُمْ ۭ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

gerçekle seni gönderdik doğrusu biz bilmek isteyen kavimler için ayetleri iyice açıkladık kalbleri

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۙ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

cehennem halkından sen sorumlu değilsin ve uyarıcı olarak müjdeleyici

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ اِنَّ

şüphesiz | de ki | onların milletine (dinine) | sen uyuncaya | kadar | ne de hıristiyanlar | ne yahudiler | senden | razı olmazlar

هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِى جَآءَكَ

sana gelen | sonra | onların arzularına | uyarsan | eğer | asıl doğru yoldur | Allah'ın | hidayeti

مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ

Kendilerine verdiğimiz | ne de bir yardımcı | ne bir dost | Allah'tan | sana | yoktur | ilimden

الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ

işte | onu | inkar ederse | kim | ona inananlardır | işte onlar | doğru okuyuşla | okuyanlar | Kitabı

هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِىَ الَّتِٓى اَنْعَمْتُ

verdiğim | ni'meti | hatırlayın | Ey İsrail oğulları | ziyana uğrayanlardır | onlar

عَلَيْكُمْ وَاَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِى

cezasını çekmez | şu günden ki | sakının | alemlere | sizi üstün kıldığımı | gerçekten | size

نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ

şefaat | ona fayda vermez | fidye | ondan | ve kabul edilmez | bir şeyle | kimsenin | kimse

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ رَبُّهٗ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ

(Allah) dedi ki | o da onları tamamlamıştı | kelimelerle | Rabbi | İbrahim'i | imtihan ettiği | zaman | yardım da edilmez

اِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِى ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى

ahdim | ulaşmaz | buyurdu | soyumdan da | (İbrahim de) dedi | önder | insanlar için | seni yapacağım | şüphesiz ben

الظّٰلِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا ۖ وَاتَّخِذُوا

siz de edinin | ve güven yeri | insanlara | toplanma yeri | Beyt'i (Ka'be'yi) | biz kıldık | hani | zalimlere

مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ

ev'imi | temizlemesini | ve İsma'il'e | İbrahim'e | ve emretmiştik | bir namaz yeri | İbrahim'in | makamından

لِلطَّآئِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ

Rabbim | İbrahim | demişti ki | hani | secde edenler | ve rüku edenler | ibadete kapananlar | tavaf edenler için

اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ

onlardan | inananları | ürünlerle | halkını | rızıklandır | güvenli | şehri | bu | kıl

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ

onu mahkum ederim | sonra | az bir süre | onu geçindiririm | inkar edeni dahi | (Rabbi) buyurdu ki | ahiret | ve gününe | Allah'a

اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

dönüş yeridir | ne kötü | cehennem | azabına

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا

hani yükseltiyordu İbrahim temellerini Ev'in İsma'il'le beraber Rabbi'imiz kabul buyur bizden

اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ

kuşkusuz sen (yalnız) sen işitensin bilensin Rabbimiz bizi yap teslim olanlardan sana

وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

neslimizden de bir ümmet çıkar teslim olan sana bize göster ibadet yollarımızı ve tevbemizi kabul et şüphesiz sen ancak sensin

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

tevbeleri kabul eden çok merhametli olan Rabbimiz gönder onlara bir elçi kendi içlerinden okuyacak kendilerine

اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ

senin ayetlerini Kitabı ve hikmeti ve onları temizleyecek şüphesiz sensin yalnız sen Aziz olan

الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ

Hakim olan ve kim yüz çevirir milletinden (dininden) İbrahim'in başka sefih kılandan nefsini Andolsun ki

اصْطَفَيْنَاهُ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ

biz onu seçmiştik dünyada ve şüphesiz o ahirette de salihlerdendir hani demişti ona

رَبُّهُ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ

Rabbi İslam ol (teslim ol) dedi teslim oldum Rabbine alemlerin bunu vasiyyet etti İbrahim

بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ ۟ يَا بَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا

kendi oğullarına Ya'kub da Oğullarım şüphesiz Allah seçti sizin için bu dini öyleyse ölmeyin başka (bir şekilde)

وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۟ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ

müslümanlar olmaktan yoksa siz şahit miydiniz zaman geldiği Ya'kub'a ölüm hali O zaman

قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِى ۟ قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ

(Ya'kub) dedi ki oğullarına neye kulluk edeceksiniz benden sonra dediler kulluk edeceğiz senin tanrın ve tanrısı ataların

اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

İbrahim İsma'il ve İshak'ın Tanrı'ya tek ve biz O'na teslim olanlarız

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ

onlar bir ümmetti gelip geçti kendileri ne onların kazandıkları size aittir sizin kazandıklarınız siz sorulmazsınız

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

onların yaptıklarından

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا ؕ

hanif İbrahim'in milletine (dinine) bilakis (uyarız) De ki doğru yolu bulasınız hıristiyan veya Yahudi olun ki dediler

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ

ve indirilene bize ve indirilene Allah'a inandık deyin ortak koşanlardan O değildi

اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى

Musa verilene ve torunlarına ve Ya'kub'a ve İshak'a ve İsma'il'e İbrahim'e

وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِىَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ

ve biz onların hiçbiri arasında ayırım yapmayız rablerinden peygamberlere ve verilene ve Îsa'ya

لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ

O'na teslim olanlarız eğer iman ederlerse gibi sizin iman ettiğiniz ona elbette doğru yolu bulmuş olurlar eğer

تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِىْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ؕ

bilendir işitendir O Allah onlara karşı sana yeter anlaşmazlık içine düşerler onlar mutlaka dönerlerse

﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۖ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ

kulluk ederiz O'na Biz ancak boyası Allah'tan daha güzeli kimdir Allah'ın boyası (ile boyan)

﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

sizindir bizim yaptıklarımız bizimdir sizin de Rabbiniz bizim de Rabbimiz O iken Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? söyle (onlara)

اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ۙ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

İsma'il İbrahim şüphesiz söylüyorsunuz yoksa gönülden bağlananlarız O'na biz sizin yaptıklarınız

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصَارٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ

daha iyi bilirsiniz Siz mi De ki hıristiyan yahut yahudi olduklarını mı ve torunlarının Ya'kub İshak

اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ

Allah değildir Allah tarafından yanında bulunan şahitliği gizleyen kimseden daha zalim kimdir Allah mı yoksa

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

sizindir onların kazandıkları onlarındır gelip geçti bir ümmetti İşte onlar yaptıklarınızdan gafil

مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾

onların yaptıklarından sorulmazsınız sizin kazandıklarınız

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِى كَانُوا عَلَيْهَا ؕ

üzerinde bulundukları kıblelerinden onları çeviren nedir insanlardan bazı beyinsizler diyecekler

قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ؕ يَهْدِى مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

doğru yola dilediğini (dileyeni) O iletir batı da doğu da Allah'ın dır de ki

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ

ve olması için insanlara şahit olmanız için vasat bir ümmet sizi kıldık böylece

الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ؕ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِى كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ

bilmek için sadece üzerinde bulunduğunu (eskiden yöneldiğin Kabeyi) kıble ve yaptık şahit size rasulün de

مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ؕ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً اِلَّا

başkasın a ağır gelir elbette ökçesi üzerinde geriye dönenden Elçi'ye uyanı

عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيمَانَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ

insanlara Allah Şüphesi z sizin imanınızı zayi edecek Allah değildir Allah'ın yol gösterdiğinden

لَرَءُوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ

elbette seni döndüreceğiz göğe doğru yüzünün çevrilip durduğunu görüyoruz elbette merhametlidir şefkatlidir

قِبْلَةً تَرْضٰيهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ

olursanız nerede Mescid-i Haram tarafına yüzünü (Bundan böyle) çevir hoşlanacağın bir kıbleye

فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ الَّذِينَ اُوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ

bir gerçek olduğunu bunun bilirler kitap verilenler şüphesiz o yöne yüzlerinizi çevirin

مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِينَ اُوْتُوا

verilenlere sen getirsen onların yaptıklarından habersiz Allah değildir Rableri tarafından

الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ

onların kıblesine uyacak sen de değilsin senin kıblene onlar uymazlar ayeti her türlü Kitap

وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ

sana gelen sonra onların keyiflerine uyarsan birbirlerinin kıblesine de onların bır kısmı uymazlar

مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

zalimlerden olursun o takdirde şüphesiz sen ilimden

الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ وَاِنَّ فَرِيقًا

bir grup — ama yine de — oğullarını — tanıdıkları — gibi — onu tanırlar — Kitap — kendilerine verdiklerimiz

مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ

artık olma — Rabbindendir — Gerçek — bildikleri halde — gerçeği — gizlerler — onlardan

مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۭ اَيْنَ

nerede — hayır işlerine — O halde koşun — yöneldiği — bir yönü — her ümmetin vardır — kuşkulananlardan

مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

kadirdir — her şeye — Allah — kuşkusuz — hepinizi — Allah — sizi bir araya — getirir — olsanız

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ

bir gerçektir — bu elbette — Mescid-i Haram — tarafına — yüzünü — çevir — çıkarsan — nereden (yola)

مِنْ رَّبِّكَ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

çevir — çıkarsan — nereden (yola) — yaptıklarınızdan — habersiz — Allah — değildir — Rabbinden

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ

o yana — yüzünüzü — çevirin ki — olursanız — nerede — Mescid-i Haram'a — doğru — yüzünü

لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

Onlardan da çekinmeyin — onlardan — zalimlerden — başka — bir delili — aleyhinizde — hiç kimsenin — olmasın

وَاخْشَوْنِي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۙ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا

gönderdik — gibi — hidayete erersiniz — umulur ki — size — ni'metimi — ve tamamlayayım — benden çekinin

فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

Kitabı — size öğreten — sizi temizleyen — ayetlerimizi — size — okuyan — sizden olan — bir Elçi — kendi içinizden

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۭ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ

ben de sizi anayım — Öyle ise beni anın ki — bilmediklerinizi — ve size öğreten — hikmeti

وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ

sabır — (Allah'tan) yardım isteyin — Ey inananlar — nankörlük etmeyin — bana şükredin

وَالصَّلٰوةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٥٣﴾

sabredenlerle — beraberdir — Allah — muhakkak ki — ve namazla

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ

ama onlar diridirler bilakis ölüler Allah yolunda öldürülen kimselere demeyin

لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَىْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ

ve noksanlığıyla ve açlık (gibi) korku şeylerle andolsun sizi imtihan edeceğiz siz farkında olmazsınız

مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ۙ ﴿١٥٥﴾ الَّذِيْنَ اِذَآ

zaman onlar ki sabredenleri müjdele ve ürünlerinizin ve canlarınızın mallarınızın

اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ؕ ﴿١٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ

İşte döneceğiz O'na ve şüphesiz biz Allah içiniz şüphesiz biz derler bir bela onlara eriştiği

عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۟ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ

şüphesiz doğru yolu bulanlar onlardır ve işte ve rahmet Rablerinden bağışlamalar hep onlar içindir

الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا

yoktur ömre yaparsa ya da Ev'i hacceder Kim Allah'ın nişanlarındandır ve Merve Safa

جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ

karşılığını verir Allah şüphesiz bir iyilik kendiliğinden yaparsa ve kim onları tavaf etmesinde kendisine hiçbir günah

عَلِيْمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ

sonra ve hidayeti açık delilleri indirdiğimiz gizleyenler doğrusu (yaptığını) bilir

مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ

bütün la'net edebilenler ve la'net eder Allah la'net eder işte onlara Kitapta insanlara biz açıkça belirttikten

اللّٰعِنُوْنَ ۙ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ

çünkü ben onların tevbelerini kabul ederim işte onlar ve (gerçeği) açıklayanlar uslananlar tevbe edip ancak hariç

اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا

işte kafir olarak ölen kimseler inkar edip te doğrusu çok esirgeyenim tevbeyi çok kabul edenim

وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۙ ﴿١٦١﴾

(la'net) içinde ebedi kalırlar tüm ve insanların ve meleklerin Allah'ın la'neti onların üstünedir

خَالِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ

bir tek Tanrı'dır Tanrınız gözetme onlara ve yoktur azab onlardan hafifletilmez

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٣﴾

Rahim'dir Rahman'dır O'ndan başka tanrı yoktur

اِنَّ فِى خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ

şüphesiz yaratılışında göklerin ve yerin değişmesinde gece ve gündüzün gemilerde

الَّتِى تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ

taşıyıp giden denizde faydasına olan şeyleri insanların indirip Allah'ın gökten

مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ

su yerilterek onunla yeri öldükten sonra yaymasında orada her çeşit canlıyı

وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ

evirip çevirmesinde rüzgarları ve bulutları emre hazır bekleyen arasında gök ile yer elbette deliller vardır

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ

bir topluluk için düşünen İnsanlardan kimi tutar Allah'tan başka eşler onları severler

كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوٓا اِذْ

sever gibi Allah'ı Allah'ı severler en çok İnananlar ise zulmedenler zaman

يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

gördükleri azabı gerçekten Allah'a aittir bütünüyle ve gerçekten Allah'ın şiddetlidir azabı

اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ

işte uzak durdular uyulanlar uyanlardan gördüler azabı kesildi onların

الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا

bağları şöyle dediler uyanlar keşke bizim için mümkün olsaydı bir dönüş (dünyaya) uzak dursaydık onlardan gibi

تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ

uzak durdukları bizden böylece onlara gösterir Allah işledikleri bütün fiillerini hasretler (pişmanlık kaynağı olarak) ve onlar

بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلَالًا

çıkamazlar ateşten Ey insanlar yeyin bulunan şeylerden yeryüzünde helal

طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا

ve temiz izlemeyin adımlarını şeytanın çünkü o sizin düşmanınız dır apaçık O size daima

يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

emreder kötülük ve hayasızlığı ve söylemenizi Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri

وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ اَنزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

üzerinde | biz bulduğumuz(yol)a | uyarız | hayır bilakis | derler | Allah'ın | indirdiğine | uyun | onlara | dendiğinde

اٰبَآءَنَآ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ

durumu | doğru yolu bulamayan | bir şey | düşünmeyen | ataları | olsalar da mı | atalarımızı

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِى يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً صُمٌّ

sağırdırlar | bağırıp | çağırmadan | başka | bir şey işitmeyen | haykıran kimsenin | haline benzer | inkar edenler(i Hakk'a çağıran)ın

بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

iyilerinden | yeyin | inananlar | Ey | düşünmezler | onun için onlar | kördürler | dilsizdirler

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

size | haram kıldı | şüphesiz | yalnızca ona tapıyorsanız | eğer | Allah'a | şükredin | size verdiğimiz rızıkların

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ

mecbur kalırsa | ama kim | Allah'tan | başkası | adına | ve kesileni | domuz | ve etini | ve kan | leş

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ

şüphesiz | çok esirgeyendir | çok bağışlayandır | Allah | muhakkak ki | ona | günah | yoktur | ve sınırı aşmadan | saldırmadan

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ

birkaç | paraya | onu | satanlar | Kitaptan | Allah'ın | indirdiği | bir şey | gizleyip

اُولٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

Kıyamet | günü | Allah | onlara konuşmayacak | ateşten | başka | karınlarına | yemezler | işte onlar

وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

sapıklık | satın almışlardır | onlar | acı bir | azab | onlar için vardır | ve onları temizlemeyecektir

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ

gerçekten | işte böyle | ateşe | karşı | ne kadar da cesaretlidirler | mağfiret karşılığında | azab | hidayet karşılığında

اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِى الْكِتَابِ لَفِى شِقَاقٍ

anlaşmazlık | içindedirler | Kitapta | ayrılığa düşenler | elbette | hak olarak | Kitabı | indirmiştir | Allah

بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

derin bir

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ

iyilik fakat ve batı doğu tarafına yüzlerinizi çevirmeniz iyilik değildir

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى

ve vermesidir ve peygamberlere ve Kitaba ve meleklere ahiret ve gününe Allah'a inanmasıdır kişinin

الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

ve yolda kalmışlara ve yoksullara ve yetimlere yakınlara sevdiği malını

وَالسَّآئِلِينَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ

andlaşmalarını yerine getirmeleridir zekatı ve vermesidir namazı ve kılmasıdır ve kölelere ve dilencilere

اِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِى الْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ

işte onlar savaş zamanında ve hastalıkta sıkıntıda sabrederler andlaşma yaptıkları zaman

الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ

farz kılındı iman edenler Ey muttakiler onlardır ve işte onlar doğru olanlardır

عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِى الْقَتْلٰى ۗ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى

kadın köleye köle hüre hür öldürmelerde kısas size

بِالْاُنْثٰى ۚ فَمَنْ عُفِىَ لَهٗ مِنْ اَخِيهِ شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ

ona ve (diyeti) ödemelidir örfe artık uymalı kısmen kardeşi tarafından affedilen kimse kadına

بِاِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ

bundan sonra haddi aşarsa artk kim ve rahmettir Rabbiniz tarafından bir hafifletme bu güzelce

فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ ۗ يَآ اُولِى الْاَلْبَابِ

akıl sahipleri Ey hayat kısasta sizin için vardır acı bir azab onun için vardır

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ

eğer ölüm birinize geldiği zaman size yazıldı (farz kılındı) korunursunuz böylece

تَرَكَ خَيْرًا ۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى

üzerine bir borçtur uygun bir biçimde ve yakınlara anaya babaya vasiyyet etmek bir hayır (mal) bırakacaksa

الْمُتَّقِينَ ۗ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى

üzerinedir günahı elbette işittikten sonra (vasiyyeti) değiştirirse artık kim muttakiler

الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

bilendir işitendir Allah şüphesiz onu değiştirenlerin

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ

her kim de | korkar da | vasiyyet edenin | hata işleyeceğinden | veya | günah işlemesinden | düzeltirse | aralarını | yoktur | günah | ona

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

elbette | Allah | bağışlayandır | esirgeyendir | ey | iman edenler | yazıldı | sizin üzerinize de | oruç

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍۗ

gibi | yazıldığı | üzerine | sizden öncekiler | umulur ki siz | korunursunuz | günlerdir | sayılı

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَۗ

kim | olursa | sizden | hasta | veya | seferde | sayısınca tutar | günlerde | başka

وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍۗ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

ona (güç) dayananların | fidye vermesi lazımdır | doyuracak | bir yoksulu | artık kim | gönülden | bir iyilik yaparsa | o | hayırlıdır

لَّهٗۗ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ

kendisi için | ve oruç tutmanız | daha hayırlıdır | sizin için | eğer | bilirseniz | ayı | ramazan | ki

اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ

indirilmiştir | onda | Kur'an | hidayet olarak | insanlara | ve açıklayıcı | hidayeti | doğruyu ve yanlışı ayırdetmeyi | kim

شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۗ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

şahit olursa | içinizden | o aya | oruç tutsun | kim | olur | hasta | yahut | üzere olursa | sefer | sayısınca tutsun

مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَۖ وَلِتُكْمِلُوا

günlerde | başka | ister | Allah | sizin için | kolaylık | istemez | güçlük | sizin için | ve tamamlamanızı (ister)

الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ

sayıyı | ve yüceltmenizi (ister) | Allah'ı | size doğru yolu gösterdiğinden dolayı | umulur ki siz | şükredersiniz | sana sorar(lar)sa

عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌۗ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِۙ

kullarım | benden | şüphesiz ben | (onlara) yakınım | karşılık veririm | onun du'asına | du'a edenin | zaman | bana du'a ettiği

فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾

O halde onlar da karşılık versinler | bana | bana | inansınlar ki | böylece onlar | doğru yola erişirler

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ۗ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ

ve siz de | sizin | elbisenizdir | onlar | kadınlarınıza | yaklaşmak | oruç | gecesi | size | helal kılındı

لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

sizden | tevbenizi kabul etti | sizin kendinize | yazık etmekte | olduğunuzu | gerçekten siz | Allah | bildi de | onların | elbisesisiniz

وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۗ وَكُلُوْا

yiyin | sizin için | Allah'ın | yaz(ıp takdir etmiş ol)duğunu | ve arayın | onlara yaklaşın | artık şimdi | sizi | ve affetti

وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ

siyah | iplikten | beyaz | ipliği | sizce | ayırdelinceye | kadar | ve için

مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عَاكِفُوْنَ ۙ

ibadete çekilmiş iken | siz | (kadınlara) yaklaşmayın | gece oluncaya dek | orucu | tamamlayın | sonra | şafağın

فِى الْمَسَاجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ

ayetlerini | Allah | açıklar ki | işte böyle | bunlara yaklaşmayın | Allah'ın | sınırlarıdır | bunlar | mescidlerde

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا

atmayın | batıl (sebepler) ile | aranızda | mallarınızı | yemeyin | korunup sakınırlar | umulur ki | insanlara

بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۧ

bildiğiniz halde | günah bir biçimde | insanların | mallarından | bir kısmını | yemeniz için | hakimler(in önün)e | onları

﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۗ قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ

ve değildir | ve hac | insanlar için | vakit ölçüleridir | onlar | de ki | hilallerden | sana soruyorlar

الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا

girin | takvasıdır | kişinin | iyilik | fakat | arkalarından | evlere | girmek | iyilik

الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ

yolunda | savaşın | kurtuluşa erersiniz | umulur ki | Allah'tan | ve sakının | kapılarından | evlere

اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾

Allah | sizinle savaşanlarla | aşırı gitmeyin | şüphesiz | Allah | sevmez | aşırı gidenleri

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ

fitne | sizi çıkardıkları | yer(Mekke)den | onları çıkarın | yakalarsanız | nerede | onları öldürün

اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۚ

orada | sizinle savaşıncaya | kadar | Mescid-i Haram | yanında | onlarla savaşmayın | adam öldürmekten | daha kötüdür

فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ

gerçekten | (saldırılarına) son verirlerse | eğer | kafirlerin | cezası | böyledir | hemen onları öldürün | onlar sizinle savaşırlarsa | fakat eğer

اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

din | oluncaya | fitne | kalmayıncaya | kadar | onlarla savaşın | esirgeyendir | bağışlayandır | Allah

لِلّٰهِ ۖ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ

haram | ayı | zalimlerden | başkasına | artık düşmanlık olmaz | (saldırılarına) son verirlerse | eğer | Allah'ın

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا

siz de saldırın | size | saldırırsa | kim | karşılıklıdır | hürmetler | haram | aya karşılıktır

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ

beraberdir | Allah | gerçekten | bilin ki | Allah'tan | korkun | size | saldırdığı | gibi | ona

الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۚ

tehlikeye | kendi ellerinizle | kendinizi atmayın | Allah | yolunda | infak edin | muttakilerle

وَاَحْسِنُوا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۚ

Allah için | ve ömreyi | haccı | tamamlayın | iyilik edenleri | sever | Allah | doğrusu | iyilik edin

فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ

varıncaya | kadar | başlarınızı | tıraş etmeyin | kurbandan | kolayınıza geleni (kesin) | engellenmiş olursanız | Eğer

الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِنْ رَأْسِهٖ فَفِدْيَةٌ

fidye (versin) | başından | bir rahatsızlığı bulunan | ya da | hasta | İçinizden | olan | kim varsa | yerine | kurban

مِنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ

ömre ile | faydalanmak isteyen | kimse | güvene kavuştuğunuz | zaman | kurbandan | veya | sadakadan | veya | oruçtan

اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ

gün | üç | oruç tutar | (kurban) bulamayan | kimse | kurbandan | kolayına geleni (kessin) | hac (zamanın)a kadar

فِى الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ

olmayanlar | kimseler içindir | Bu | tamamı | on (gündür) | böylece | döndüğünüz | zaman | yedi gün de | hacda

اَهْلُهُ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ

şiddetlidir | Allah'ın | gerçekten | ve bilin ki | Allah'tan | sakının | Mescid-i Haram'da | hazır | ailesi

الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

cezası

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ

Hac aylardadır bilinen kim farz ederse (kendisine) onda (o aylarda) haccı kadına yaklaşmak yoktur günaha sapmak yoktur

وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ

kavga etmek yoktur hacda yaptığınız ne varsa iyilikten onu bilir Allah yanınıza azık da alın şüphesiz

خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

en hayırlısı azığın takvadır benden sakının Ey akıl sahipleri sizin için yoktur

جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا

bir günah aramanızda lutfunu Rabbinizin zaman ayrılıp akın ettiğiniz Arafattan anın

اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ

Allah'ı yanında Meş'ar-i haram O'nu anın gibi sizi hidayet ettiği idiniz O'ndan önce

لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا

sapıklardan sonra siz de akın edin yerden akın ettiği insanların ve mağfiret dileyin

اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا

Allah'tan şüphesiz Allah Gafurdur Rahimdir zaman bitirince ibadetlerinizi anın

اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ

Allah'ı andığınız gibi atalarınızı veya daha kuvvetli bir anışla insanlardan kimi der Rabbimiz

اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ

bize ver dünyada onun yoktur ahirette hiçbir nasibi onlardan kimi de der

رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Rabbimiz bize ver dünyada da güzellik ahirette de güzellik bizi koru azabından ateş

﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

işte onlara vardır bir pay kazandıklarından Allah çabuk görendir hesabı

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىٓ اَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِى يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ

günah yoktur iki gün içinde acele ederse (Mekke'ye dönmek için) kim sayılı günlerde Allah'ı anın

عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوٓا

ve bilin ki Allah'tan korkun sakınan kimse için ona da günah yoktur geri kalırsa kim ona

اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِى الْحَيٰوةِ

hayatına dair sözü senin hoşuna gider kiminin insanlardan toplanacaksınız O'nun huzuruna şüphesiz siz

الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِى قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا

zaman hasımların en azılısıdır oysa o kalbinde olana Allah'ı şahid tutar dünya

تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللّٰهُ

Allah ve nesli ekin ve yok etmeğe bozgunculuğa yeryüzünde çalışır döndüğü

لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ

günaha gururu kendisini sürükler Allah'tan kork ona dendiği zaman bozgunculuğu sevmez

فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِى نَفْسَهُ

kendisini satar öylesi var ki insanlardan bir yataktır o ne kötü cehennem Artık ona yetişir

ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

iman edenler ey kullar(ın)a çok şefkatlidir Allah da Allah'ın rızasını aramak için

ادْخُلُوا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۠ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ

düşmandır size çünkü o şeytanın adımlarını izlemeyin hepiniz birlikte islama (veya barışa) girin

مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوٓا اَنَّ

şüphesiz bilin ki açık deliller size geldikten sonra kayarsanız eğer apaçık

اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِى ظُلَلٍ

gölgeler içinde Allah'ın gelmesini gözlüyorlar mi hüküm ve hikmet sahibidir daima üstündür Allah

مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾

bütün işler döndürülür halbuki Allah'a işin ve bitirilmesini ve meleklerin buluttan

سَلْ بَنِىٓ اِسْرَٰٓئِيلَ كَمْ اٰتَيْنَٰهُمْ مِنْ اٰيَةٍۭ بَيِّنَةٍۗ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ

sor oğullarına İsrail nice onlara verdik ayetlerden açık kim değiştirirse ni'metini Allah'ın

مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

sonra geldikten şüphesiz Allah'ın çetindir cezası süslü gösterildi inkar edenlere

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا۟ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ

hayatı dünya alay ederler inananlarla oysa takva sahipleri onlardan üstündürler gününde

الْقِيٰمَةِۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً

kıyamet Allah rızık verir dilediğine hesapsız idi insanlar ümmet

وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَۖ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَٰبَ

bir tek sonra gönderdi Allah peygamberleri müjdeciler ve uyarıcılar olarak indirdi onlarla beraber Kitabı

بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِۗ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ

hak olarak hükmetmek üzere arasında insanlar anlaşmazlığa düştükleri konularda anlaşmazlığa düştü(ler) o(Kitap hakkı)nda

اِلَّا الَّذِينَ اُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْۚ فَهَدَى اللّٰهُ

kendilerine (Kitap) verilmiş olanlar sonra kendilerine geldikten açık deliller sırf kıskançlıktan ötürü aralarındaki bunun üzerine iletti Allah

الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِۗ وَاللّٰهُ يَهْدِى مَنْ يَشَٓاءُ

iman edenleri ayrılığa düştükleri kendisine gerçeğe kendi izniyle Allah iletir dilediğini

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ

yola doğru yoksa sandınız gireceğinizi mi cennete başınıza gelmeden

مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْۜ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا حَتّٰى

durumu geçenlerin sizden önce Onlara dokunmuştu sıkıntı ve yoksulluk ve sarsılmışlardı ki nihayet

يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِۗ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ

diyorlardı peygamber ve inananlar onunla birlikte ne zaman yardımı Allah'ın İyi bilin ki şüphesiz yardımı Allah'ın

قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۖ قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ

yakındır sana soruyorlar ne (Allah yolunda) harcayacaklarını De ki vereceğiniz şey hayırdan ana-baba içindir

وَالْاَقْرَبِينَ وَالْيَتَٰمٰى وَالْمَسَٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ

ve yakınlar ve öksüzler yoksullar ve yolda kalmış(lar) ve ne yaparsanız hayırdan muhakkak

اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

Allah onunla birlikte bilir

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا

bir şey hoşlanmadığınız olur ki bazen sizin hoşunuza gitmez halbuki o savaş size yazıldı (farz kılındı)

وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

bilir Allah sizin için kötüdür bir şey de hoşlandığınız ve olur ki sizin için hayırlıdır

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۗ قُلْ

bilmezsiniz siz ise sana soruyorlar ayında haram savaşmaktan de ki

قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ۗ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

savaş O (aylar)da büyük bir günahtır ve alıkoymak yolundan Allah ve inkar etmek O'nu ve Mescid-i Haram'dan

وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ

sürüp çıkarmak halkını ondan (Mekke'den) daha büyük bir günahtır yanında Allah ve fitne daha büyük(bir günah)tır öldürmekten

وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۗ وَمَنْ

vazgeçmezler sizinle savaşmaktan kadar sizi döndürünceye dininizden eğer güçleri yetse kim

يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ

döner sizden dininden ve ölürse kafir olarak işte onların bütün yaptıkları boşa çıkmıştır

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾

dünyada da ahirette de ve onlar ateş halkıdır ve onlar orada sürekli kalacaklardır

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ

muhakkak iman edenler ve hicret edenler ve cihat edenler yolunda Allah işte onlar umarlar

رَحْمَتَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۗ

rahmetini Allah'ın Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir sana soruyorlar şaraptan ve kumardan

قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۗ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ

de ki o ikisinde vardır günah büyük ve bazı yararlar insanlar için fakat onların günahı daha büyüktür yararından

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ

ve sana soruyorlar ne infak edeceklerini de ki Af (ihtiyaçlarından) böyle açıklıyor Allah size ayetleri

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ ﴿٢١٩﴾

umulur ki düşünürsünüz

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰى ۖ قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ۖ وَاِنْ

dünya hakkında ve ahiret ve sana soruyarlar öksüzlerden de ki ıslah etmek onları(nın durumlarını) hayırlıdır eğer

تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

onlara karışırsanız sizin kardeşlerinizdir Allah ayırır bozanı ıslah edenden ve eğer dileseydi Allah

لَاَعْنَتَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى

sizi zora sokardı şüphesiz Allah daima üstündür hüküm ve hikmet sahibidir evlenmeyin müşrik (Allah'a ortak koşan) kadınlarla kadar

يُؤْمِنَّ ۗ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا

inanıncaya bir cariye inanan daha hayırlıdır ortak koşan (hür) kadından eğer hoşunuza gitse bile evlendirmeyin

الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا ۗ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ

Ortak koşan erkeklerle kadar iman edinceye bir köle inanan daha hayırlıdır müşrik erkekten eğer hoşunuza gitse bile

اُولٰٓئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

(Zira) onlar çağırıyorlar ateşe Allah ise çağırıyor cennete ve mağfirete izniyle

وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ

açıklar ayetlerini insanlara umulur ki düşünürler sana soruyorlar adet görmeden

قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِى الْمَحِيضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى

de ki o eziyettir çekilin kadınlardan adet halinde onlara yaklaşmayın kadar

يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

temizleninceye temizlendikleri zaman onlara varın yerden Allah'ın emrettiği şüphesiz Allah sever

التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ۖ فَاْتُوا حَرْثَكُمْ

tevbe edenleri sever temizlenenleri kadınlarınız bir tarladır sizin için varın tarlanıza

اَنّٰى شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ

dilediğiniz biçimde hazırlık yapın kendiniz için ve sakının Allah'tan ve bilin ki şüphesiz siz O'na kavuşacaksınız müjdele

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا

İnananları kılmayın Allah'ı engel yeminlerinize iyilik etmenize ve sakınmanıza

وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

ve düzetmeye arasını insanların Allah işitendir bilendir

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِىٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ

kazandığından sorumlu tutar fakat yeminlerinizden dolayı kasıtsız Allah sizi sorumlu tutmaz

قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ

dört bekleme (hakkı) vardır kadınlarına yaklaşmamağa yemin edenler için halimdir bağışlayandır Allah kalblerinizin

اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُو فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ

boşamaya kesin karar verirlerse eğer merhamet edendir bağışlayan Allah şüphesiz (o süre içinde) dönerlers eğer ay

فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ

üç kendilerini gözetlerler boşanmış kadınlar bilendir işitendir Allah şüphesiz

قُرُوٓءٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِىٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ

idiyseler eğer kendi rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz kur' (üç adet veya üç temizlik

يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوٓا

isterlerse eğer bu arada onları geri almağa hak sahibidirler kocaları ve ahiret gününe Allah'a inanıyor

اِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِى عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ

bir derece fazladır onlar (kadınlar) üzerinde erkeklerin (hakları) (örfe uygun) hakları (erkeklerin) kendileri üzerindeki gibi (kadınların) vardır barışmak

وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۖ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ

salıvermek ya da iyilikle ya tutmak (lazım)dır iki defadır boşama hakimdir azizdir Allah

بِاِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَأْخُذُوا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَخَافَآ

korkarlarsa başka bir şey onlara verdiğiniz şeylerden geri almanız size helal değildir güzelce

اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۗ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ

bir günah yoktur Allah'ın sınırlarında koruyamamaktan korkarsanız eğer Allah'ın sınırlarını koruyamamaktan

عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ

aşarsa Kim(ler) sakın bunları aşmayın Allah'ın sınırlarıdır işte bunlar kadının (ayrılmak için) verdiği fidyede ikisine de

حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ

ona helal olmaz erkek yine boşarsa eğer zalimlerdir onlar işte Allah'ın sınırlarını

مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ۗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

kendilerine bir günah yoktur O (vardığı adam) da boşarsa eğer başka bir kocaya (kadın) nikahlanınca ya kadar artık bundan sonra

اَنْ يَتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا

açıklamaktadır Allah'ın sınırlarıdır İşte bunlar Allah'ın sınırlarını koruyacaklarına inanırlarsa eğer tekrar birbirlerine dönmelerinde

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

bilen bir toplum için

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ

ya da iyilikle ya onları tutun (iddetlerinin) sonuna ulaştıklarında kadınları boşadığınız zaman

سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ

bunu yaparsa kim haklarına tecavüz edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın iyilikle bırakın

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُٓوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ

Allah'ın ni'metini düşünün eğlence Allah'ın ayetlerini edinmeyin kendine zulmetmişt muhakkak ir

عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ ۚ وَاتَّقُوا

korkun onunla size öğüt vermek için ve Hikmet'ten Kitap'tan size indirdiklerini size olan

اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ

kadınları boşadığınız zaman bilir şeyi her Allah şüphesiz ve bilin ki Allah'tan

فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ

kendi aralarında anlaştıkları takdirde (eski) kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın (iddetlerinin) sonuna ulaştıklarında

بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ

ahiret ve gününe Allah'a inanan içinizden kimseye onunla verilen bir öğüttür Bu güzelce

ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

bilmezsiniz siz bilir Allah ve daha temizdir sizin için daha iyi Bu

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ

tamamlamak isteyen kimse için tam iki yıl çocuklarını emzirirler anneler

الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ

hiç kimse yükümlü tutulmaz uygun biçimde ve giyecekleri onların yiyecekleri çocuk kendisine ait olan (babanın) üzerinedir emzirmeyi

اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُ بِوَلَدِهٖ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ

mirasçının üzerinde çocuğu yüzünden ne de çocuğun aidolduğu baba çocuğu yüzünden ne anne zarara sokulmasın gücünün yettiğinden başka

مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ

günah yoktur ve danışarak kendi aralarında rızalarıyla sütten kesmek isterlerse eğer aynı (yükümlülük) vardır

عَلَيْهِمَا ۗ وَاِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا

sonra üzerinize bir günah yine yoktur çocuklarınızı (sütannesi tutup) emzirtmek isterseniz eğer kendilerine

سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

yaptığınız her şeyi Allah şüphesiz ve bilin ki Allah'tan korkun güzelce verdiğiniz(ücret)i verdikten

بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

görmektedir

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ

ay dört kendilerini (bekleyip) gözetlerler eşleri geriye bıraktıkları içinizden ölenlerin

وَعَشْرًاۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِى اَنْفُسِهِنَّ

kendileri için yapmalarında size bir günah yoktur sürelerini bitirince ve on gün

بِالْمَعْرُوفِۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

size bir günah yoktur haberdardır yaptıklarınızdan Allah uygun olanı

فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖٓ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاۤءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِى اَنْفُسِكُمْۗ عَلِمَ اللّٰهُ

Allah bilir ki içinizde gizlemenizden yahut kadınlara evlenme isteğinizi üstü kapalı biçimde bildirmenizden

اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا

şüphesiz sizin onları anacağınızı fakat sakın onlarla sözleşmeyin gizli(buluş ma)ya dışında söylemeniz bir söz

مَعْرُوفًاۗ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهٗۗ وَاعْلَمُوٓا

iyi (meşru) ve kalkışmayın akdine (kıymaya) nikah kadar ulaşıncaya yazılanın (iddetinin) sonuna ve bilin ki

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

şüphesiz Allah bilir içinizden geçeni O'ndan sakının ve yine bilin ki şüphesiz Allah bağışlayandır halimdir

﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاۤءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا

bir günah yoktur size boşarsınız kadınları henüz dokunmadan ya da tesbit etmeden

لَهُنَّ فَرِيضَةًۖ وَمَتِّعُوهُنَّۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗۚ مَتَاعًا

onlara mehir onları faydalandırsın eli geniş olan kendi gücü nisbetinde eli dar olan da kendi gücü nisbetinde bir geçimlikle

بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ

güzel bu bir borçtur iyilik edenlerin üzerine onları boşarsanız önce

اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَعْفُونَ

henüz dokunmadan bir mehir tesbit ettiğiniz takdirde onlar için vermeniz gerekir yarısını tesbit ettiğinizin (mehrin) hariç (kadının) vazgeçmesi

اَوْ يَعْفُوَا الَّذِى بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِۜ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۜ

veya vazgeçmesi elinde olanın (erkeğin) akdi nikah (Erkekler) Sizin affetmeniz daha yakındır takvaya

وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

unutmayın iyilik etmeyi birbirinize şüphesiz Allah yaptıklarınızı görür

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ

koruyun namazları ve namazı orta durun Allah'ın huzuruna gönülden bağlılık ve saygı ile eğer

خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۚ فَإِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ

(bir tehlikeden) korkarsanız yaya yahut binmiş olarak zaman da güvene kavuştuğunuz anın Allah'ı şekilde size öğrettiği

مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا ۚ وَصِيَّةً

şeyleri bilmediğiniz ölüp de içinizden geriye bırakan(erkek)ler eşler vasiyyet etsinler

لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

eşlerinin geçimlerinin sağlanmasını bir yıla kadar (evlerinden) çıkarılmadan şayet kendileri çıkarlarsa bir günah yoktur sizin için

فِى مَا فَعَلْنَ فِى اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

yapmalarında kendileri hakkında uygun olanı Allah daima üstündür hüküm ve hikmet sahibidir

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ

boşanmış kadınların geçimlerini sağlamak uygun olan şekilde bir haktır (borçtur) üzerine müttakiler böyle açıklamaktadır

اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا

Allah size ayetlerini umulur ki düşünürsünüz görmedin mi? çıkanları

مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ

yurtlarından binlerce kişi iken korkusuyla ölüm demişti de onlara Allah Ölün! sonra

اَحْيَاهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

kendilerini diriltmişti Şüphesiz Allah sahibidir ikram karşı insanlara Ama çoğu insanların

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ

şükretmezler savaşın Allah yolunda ve bilin ki şüphesiz Allah işitendir

عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِى يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهٗٓ

bilendir Kimdir borç olarak verecek Allah'a bir borcu güzel karşılığında arttırması ona

اَضْعَافًا كَثِيرَةً ۗ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۖ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

fazlasıyla kat kat Allah (rızkı) kısar da açar da Hep O'na döndürüleceksiniz

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى اِذْ قَالُوا لِنَبِىٍّ لَهُمُ

onlar | Peygamberlerine | hani demişlerdi | Musa'dan sonra | İsrail oğullarının | ileri gelenlerini | görmedin mi?

ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ

yazılınca (farz kılınınca) | Ya | dedi | Allah | yolunda | (onun önderliğinde) savaşalım | bir hükümdar | bize | gönder

عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوا۟ قَالُوا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ

oysa | Allah | yolunda | bizler neden savaşmayalım | dediler ki | savaşmazsanız | savaş | size

اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَآئِنَا۟ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا

hariç | yüz çevirdiler | savaş | kendilerine | yazılınca | fakat | ve oğullarımızın arasından | yurtlarımızdan | biz çıkarılıp sürüldük

قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌۢ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | gerçekten | peygamberleri | onlara | dedi ki | zalimleri | bilir | Allah | içlerinden | pek azı

قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۗ قَالُوٓا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا

bizim üzerimize | hükümdarlık (mülk) | onun | olabilir | nasıl | dediler ki | hükümdar | Talut'u | size | gönderdi

وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ۗ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | dedi | maldan | genişlik | ve verilmemiştir | ondan | hükümdarlığa | daha layıkız | biz

اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۗ وَاللّٰهُ يُؤْتِى مُلْكَهُ

mülkünü | verir | Allah | ve cisminin | bilgisinin | gücünü | ve onun artırdı | sizin üzerinize | onu (hükümdar) seçti

مَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ

dilediğine | Allah(ın) | (lutfu) geniştir | (O herşeyi) bilendir | ve dedi ki | onlara | peygamberleri | muhakkak | alameti | onun hükümdarlığının

اَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى

size gelmesidir | (Allah'ın Ahid sandığı) Tabut'un | onun içinde | bir huzur bulunan | Rabbinizden | ve bir kalıntı | geriye bıraktığından | ailesinin | Musa

وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ

ve ailesinin | Harun | taşıdığı | meleklerin | şüphesiz | bunda | kesin bir alamet vardır | sizin için | eğer | inanıyorsanız

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ

kim | bir ırmakla | sizi deneyecektir | Allah | şüphesiz | dedi ki | ordularla | Talut | ayrıldığında

شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّى ۚ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّٓى اِلَّا مَنِ

kimsenin | dışında | bendendir | şüphesiz o | ondan (kana kana) tadmazsa | ve kim | benden | değildir | ondan | içerse

اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُ

(ırmağı) geçince | nihayet | içlerinden | pek azı | hariç | ondan | hepsi içtiler | eliyle | bir avuç | avuçlayan

هُوَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ ۗ قَالَ

dedi | ve askerlerine karşı | Calut'a | bugün | bizim gücümüz yok | dediler | beraberinde ekiler | ve iman eden | o (Talut)

الَّذِينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً

çok olan | topluluğa galib gelmiştir | az olan | topluluk | nice | Allah'a | kavuşacaklarına | kanaat getirenler

بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ

ve askerleriyle | Calut | karşılaştıklarında | sabredenlerle | beraberdir | Allah | Allah'ın | izniyle

قَالُوا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

topluluğuna karşı | ve bize yardım et | ayaklarımızı | sağlam tut | sabır | üzerimize | dök | Rabbimiz | şöyle dediler

الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ

Allah | ve ona (Davud'a) verdi | Calut'u | Davud | öldürdü | Allah'ın | izniyle | derken onları bozdular | kafirler

الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَٓاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

bir kısmını | insanların | Allah | eğer savmasaydı | dilediğini | ve ona öğretti | ve hikmet | hükümdarlık

بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

bütün alemlere | karşı | lutuf | sahibidir | Allah | fakat | dünya | bozulurdu | bir kısmıyle

تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

gönderilenlerdensin | elbette sen | hak olarak | sana | okuyoruz (açıklıyoruz) | Allah'ın | ayetleridir | bunlar

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ

yükseltti Allah konuştu kimine onlardan kiminden kimini üstün kıldık elçiler ki işte o

بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ

ve onu destekledik açık deliller Meryem oğlu Îsa'ya ve verdik derecelerle kimini de

بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ

sonra onların arkasından gelen(millet)ler öldürmezlerdi Allah dileseydi eğer Ruh'ül-Kudüs ile

مَا جَاۤءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ

kimi de ve onlardan inandı kimi onlardan anlaşmazlığa düştüler fakat açık deliller gelmiş olduktan

كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

dilediğini yapar Allah ama birbirlerini öldürmezlerdi Allah dileseydi eğer inkar etti

يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوۤا اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ

alışverişin olmadığı gün gelmezden önce size verdiğimiz rızıktan infak edin inananlar Ey

فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ

tanrı yoktur Allah (ki) zalimlerin ta kendileri dir Kafirler ve hiçbir şefaatin ve hiçbir dostluğun içinde

اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ

göklerde ne varsa O'nundur ve ne de uyku ne bir uyuklama O'nu tutmaz koruyup yöneticidir daima diridir O'ndan başka

وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۗ يَعْلَمُ مَا

olanı bilir O'nun izni dışında kendisinin katında şefaat edebilir kim yerde ve ne varsa

بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَاۤءَ ۚ

kendisinin dilediğinin dışında O'nun ilminden hiçbir şey kavrayamazlar arkalarında ve olanı onların önünde

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ

yücedir O onları koru(yup gözet)mek O'na ağır gelmez ve yeri gökleri O'nun Kürsüsü kaplamıştır

الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَاۤ اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ

inkar edip Kim sapıklıktan doğruluk seçilip belli olmuştur Dinde zorlama yoktur büyüktür

بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ

kopmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır muhakkak ki o Allah'a inanırsa tağut (şeytan)ı

وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

bilendir işitendir Allah

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

Allah dostudur inananların onları çıkarır karanlıklardan aydınlığa kafirlerin

اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ۗ اُولٰۤىِٕكَ اَصْحٰبُ

dostları da tağuttur (O da) onları çıkarır aydınlıktan karanlıklara İşte onlar halkıdır

النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖٓ

ateş onlar orada ebedi kalacaklardır görmedin mi? tartışanı İbrahim'le Rabbi hakkında

اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا

kendisine verdi diye Allah hükümdarlık dediği zaman İbrahim benim Rabbim yaşatır ve öldürür dedi ben de

اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ۗ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ

yaşatır ve öldürürüm deyince İbrahim şüphesiz Allah getirir güneşi doğudan

فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

onu batıdan şaşırıp kaldı inkar eden (o adam) Allah doğru yola iletmez toplumu

الظّٰلِمِيْنَ ۚ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ

zalim yahut şu kimse gibisini (görmedin mi) uğramıştı o kimse bir kasabaya (duvarları) yıgılmış çatıları üstüne

قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ

demişti nasıl diriltecek bunu Allah sonra öldükten kendisini öldürüp Allah (da) yüz sene sonra

بَعَثَهٗ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۗ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ

diriltti dedi ne kadar kaldın dedi bir gün ya da birazı kadar bir günün (Allah) dedi bilakis

لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ

kaldın yüz yıl bak yiyeceğine ve içeceğine bozulmamış bak

اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ ۚ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا

eşeğine seni kılalım diye (böyle yaptık) bir ibret insanlar için bak kemiklere nasıl onları birbiri üstüne koyuyor

ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

sonra onlara giydiriyoruz et Bu işler açıkça belli olunca ona dedi biliyorum şüphesiz Allah herşeye

قَدِيْرٌ ﴿٢٥٩﴾

kadirdir

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اَرِنِى كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ

bir zaman demişti İbrahim Rabbim bana göster nasıl dirilttiğini ölüleri (Allah) dedi yoksa inanmadın mı

قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِىْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ

(İbrahim) dedi ki Hayır (inandım) fakat kalbimin tatmin olması için dedi o halde tut dördünü kuşlardan onları alıştır

اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيْنَكَ

kendine sonra koy üzerine her dağın onlardan bir parça sonra onları (kendine) çağır sana gelecekler

سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ

koşarak bil ki şüphesiz Allah daima üstün hüküm ve hikmet sahibidir durumu infak edenlerin mallarını

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِىْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ

yolunda Allah durumu gibidir bir tohumun veren yedi başak her başağında yüz

حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ

tohum Allah kat kat verir dilediğine Allah(ın) (lutfu) geniştir (O) bilendir infak edip de

اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ

mallarını yolunda Allah sonra ardından verdiklerinin başa kakmayan ve eziyet etmeyenlerin vardır

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ

ödülleri katında Rableri korku yoktur onlara ve onlar üzülmeyeceklerdir bir söz (söylemek) güzel

وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ؕ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا

ve affetmek iyidir sadakadan peşinden gelen eziyet Allah zengindir halimdir Ey

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِىْ يُنْفِقُ مَالَهٗ

iman edenler boşa çıkarmayın sadakalarınızı başa kakmak ve eziyet etmekle gibi infak eden malını

رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

insanlara gösteriş için inanmayan Allah'a ve gününe ahiret öylesinin durumu benzer ki şu kayaya

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَىْءٍ

üzerinde bulunan toprak ona isabet etttiğinde bir sağnak (yağmur) onu bırakır sert bir taş halinde (Böyleleri) elde edemezler bir şey

مِمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

kazandıklarından Allah doğru yola iletmez toplumu kafir

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ

durumu da infak edenlerin mallarını kazanmak rızasını Allah'ın ve kökleştirmek için kendilerindeki (imanı)

كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا

benzer bir bahçeye tepe üzerinde bulunan bol yağmur değince veren ürününü iki kat eğer değmese bile

وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ

yağmur çisinti olur Allah yaptıklarınızı görmektedir ister mi ki biriniz olmasını kendisinin

جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۙ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ

bir bahçesi hurmalardan ve üzümlerden akan altından ırmaklar içinde bulunan her çeşit

الثَّمَرَاتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ

meyvası kendisine geldiğinde ihtiyarlık ve çocuklarının bulunduğu aciz isabet etsin birden bir kasırga onlara ateşli

فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

yakıp kül etsin böylece açıklıyor Allah size ayetleri umulurki düşünürsünüz

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ

Ey iman edenler infak edin iyilerinden kazandıklarınızın ve çıkardığımız sizin için

مِنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوا

yerden kalkışmayın kötü şeyleri sadaka vermeye kendiniz alamayacağınız göz yummadan

فِيهِ ۗ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ

ondan Bilin ki şüphesiz Allah zengindir övülmüştür Şeytan size vaad eder fakirliği

وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ

ve size emreder çirkin şeyleri yapmayı Allah ise size va'adediyor bağışlama kendi tarafından ve lutuf Şüphesiz Allah'ın (lutfu) geniştir

عَلِيمٌ ۚ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوتِىَ

(O) bilendir verir Hikmeti dilediğine kimseye verilen Hikmet verilmiştir

خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

hayır çok bunu anlamaz başkası akıl sahiplerinden

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ۗ وَمَا

yoktur onu bilir Allah şüphesiz adak olarak ne adarsanız veya nafaka olarak ne infak ederseniz

لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ

eğer bu ne güzeldir sadakaları açıktan verirseniz hiçbir yardımcı zalimler için

تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ۗ

günahlarınızdan bir kısmını sizin ve kapatır sizin için daha iyidir bu fakirlere ve verirseniz onları gizler

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

Allah'tır fakat onları hidayet etmek senin üzerine değildir haberdardır yaptıklarınızdan Allah

يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا

ancak infak edersiniz kendiniz içindir her hayır verdiğiniz dilediğini doğru yola ileten

ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ

asla zulmedilmez ve siz size tastamam verilir her hayır verdiğiniz Allah'ın rızasını kazanmak için

﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا

gezmeye güçleri yoktur Allah yolunda kapanıp kalan (Sadakalar) fakirler içindir

فِي الْاَرْضِ ۡ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ

simalarından onları tanırsın utangaçlıklarından dolayı zengin bilmeyenler onları sanırlar yeryüzünde

لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۚ

bilir onu Allah şüphesiz hayırdan yaptığınız ne varsa ısrarla insanlardan istemezler

﴿٢٧٣﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

vardır ve açık gizli ve gündüz gece mallarını infak edenlerin

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾

ve onlar üzülmeyeceklerdir onlara korku yoktur Rableri yanında ödülü

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِى يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ

yiyenler Riba kalkamazlar ancak gibi kalkarlar çarptığı kimse şeytanın

مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ

dokunup bu onların demelerindendir şüphesiz alışveriş de gibidir riba oysa helal kılmıştır Allah

الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَٓاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهٰى فَلَهُ

alış-verişi haram kılmıştır ribayı ve kime gelir de bir öğüt Rabbi'nden (ribadan) vazgeçerse kendisindir

مَا سَلَفَ ۖ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا

geçmişte olan ve işi de Allah'a kalmıştır kim tekrar (ribaya) dönerse onlar halkıdır ateş onlar orada

خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقَاتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ

ebedi kalacaklardır mahveder Allah ribayı artırır sadakaları Allah hiçbir sevmez

كَفَّارٍ اَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

inkarcıları günahkar şüphesiz iman edenler ve işler yapanlar salih (güzel) ve kılanlar namazı

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ve verenler zekatı işte onların ödülleri yanındadır Rableri korku yoktur onlara ve onlar üzülmeyeceklerdir

﴿٢٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ

ey iman edenler Allah'tan korkun bırakın (almayın) geri kalan kısmı ribadan eğer

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ

inanıyor idiyseniz böyle yapmazsanız bilin savaşa açıldığını Allah ve Elçisi (tarafından)

وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ

eğer tevbe ederseniz sizindir ana malınız ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğratılırsınız eğer (borçlu)

كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۗ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ

ise darlık içinde beklemek (lazımdır) bir kolaylığa (çıkıncaya) kadar eğer sadaka olarak bağışlarsanız daha hayırlıdır sizin için eğer

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى

bilirseniz sakının şu günden döndürüleceğiniz onda Allah'a sonra tastamam verilecek

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

herkese kazandığı ve onlara haksızlık edilmeyecektir

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

ey | iman edenler | zaman | birbirinize borç verdiğiniz | süreye kadar | belirli bir | onu yazın

وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ

yazsın | aranızda | bir yazıcı | adaletle | kaçınmasın (yazsın) | yazıcı | yazmaktan | şekilde | kendisine öğrettiği

اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ

Allah'ın | yazsın | ve yazdırsın | üzerinde hak olan (borçlu) | korksun | Allah'tan | Rabbi olan | eksik etmesin

مِنْهُ شَيْـًٔا ۭ فَاِنْ كَانَ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا اَوْ

ondan (borcundan) | hiçbir şeyi | eğer | ise | borçlu olan kimse | aklı ermez | yahut | zayıf | ya da

لَا يَسْتَطِيعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۭ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ

güç yetiremiyecek | kendisi yazdırmaya | yazdırsın | velisi | adaletle | şahid tutun | iki şahidi

مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ

erkeklerinizden | eğer | yoksa | iki erkek | bir erkek | iki kadın | razı olduğunuz

مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ۭ وَلَا يَأْبَ

şahidlerden | ta ki şaşırırsa | kadınlardan biri | hatırlatması için | bir | diğeri | kaçınmasınlar

الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوا ۭ وَلَا تَسْـَٔـمُٓوٓا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا اَوْ كَبِيرًا

şahidler | zaman | çağrıldıkları | üşenmeyin | yazmaktan | az olsun | veya | çok olsun

اِلٰٓى اَجَلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى

onu süresine kadar | bu | daha adaletli | katında | Allah | daha sağlam | şahidlik için | daha elverişlidir

اَلَّا تَرْتَابُوٓا

kuşkulanmamanız için

اِلَّآ اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

yalnız | olursa | ticaret | peşin | hemen alıp vereceğiniz | aranızda | yoktur | üzerinize | bir günah

اَلَّا تَكْتُبُوهَا ۭ وَاَشْهِدُوٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۠ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيدٌ ۭ وَاِنْ

onu yazmamanızdan ötürü | şahid tutun | alışveriş yaptığınız zaman da | asla zarar verilmesin | yazana da | şahide de | eğer

تَفْعَلُوا فَاِنَّهٗ فُسُوقٌۢ بِكُمْ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

(bir zarar) yaparsanız | şüphesiz | kötülük olur | kendinize | korkun | Allah'tan | size öğretiyor | Allah | Allah | herşeyi

عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

bilir

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ فَاِنْ اَمِنَ

güvenirseniz alınan rehinler (yeter) yazacak birini bulamazsanız seferde olur da ve eğer

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا تَكْتُمُوا

gizlemeyin Rabbi olan Allah'tan korksun emanetini kendisine güvenilen kimse ödesin birbirinize

الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾

bilir yaptıklarınızı Allah kalbi günahkar dır şüphesiz onu gizleyen kimsenin şahidliği

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِىْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ

veya içlerinizdekini açıklasanız da eğer ve yerde ne varsa göklerde ne varsa Allah'ın dır

تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ

dilediği kimseyi azabeder dilediği kimseyi bağışlar Allah onunla sizi hesaba çeker gizleseniz de

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ

Rabbinden kendisine indirilene Resul inandı kadirdir herşeye Allah

وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ؕ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

arasını ayırdetmeyiz (dediler) ve peygamberlerine Kitaplarına meleklerine Allah'a inandı hepsi mü'minler de

اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ؕ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

dönüş(ümüz) sanadır Rabbimiz bağışlamanı dileriz ve ita'at ettik İşittik ve dediler ki O'nun elçilerinden hiçbirini

﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا

aleyhinedir kazandığı (herkesin) kendine gücünün yettiğinden başkasını kimseye Allah teklif etmez

مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ

yükleme Rabbimiz yanılırsak ya da unutur bizi sorumlu tutma Rabbimiz işlediği (kötülük) de

عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

bize yükleme Rabbimiz bizden öncekilerin üzerine yüklediğin gibi ağırlık bize

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰينَا

bizim sahibimizsin sen bize merhamet et bizi bağışla bizi affet gücümüzün yetmediği şeyleri

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

kafirler toplumuna karşı bize yardım eyle

سُورَةُ آل عِمرَان

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٢٠٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَیْكَ

Elif lam mim | Allah ki | yoktur | tanrı | başka | O'ndan | daima diri | (yaratıklarını) koruyup yöneticidir | indirdi | sana

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِیْلَ ﴿٣﴾

Kitabı | hak ile | doğrulayıcı olarak | kendinden öncekini | indirmişti | Tevrat | ve İncil'i de

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ

daha önce | yol gösterici olarak | insanlara | indirdi | Furkan'ı da | muhakkak ki | inkar edenlere | ayetlerini | Allah'ın

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَخْفٰى

onlara vardır | bir azab | çetin | Allah | daima üstündür | öc alandır | şüphesiz | Allah'a | gizli kalmaz

عَلَیْهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِیْ یُصَوِّرُكُمْ فِی الْاَرْحَامِ

hiçbir şey | yerde | ve gökte | O'dur | sizi şekillendiren | rahimlerde

كَیْفَ یَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِیْٓ اَنْزَلَ

gibi | dilediği | yoktur | tanrı | başka | O'ndan | azizdir | hüküm ve hikmet sahibidir | O | indirdi

عَلَیْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ

sana | Kitabı | Onun | bazı ayetleri | muhkemdir (ki) | onlar | anasıdır | Kitabın | diğerleri de

مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ زَیْغٌ فَیَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ

müteşabihdir | olanlar | kalblerinde | eğrilik | ardına düşerler | müteşabihlerinin

مِنْهُ ابْتِغَآءَ

onun | çıkarmak

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِیْلِهٖ ۚ وَمَا یَعْلَمُ تَاْوِیْلَهٗٓ اِلَّا اللّٰهُ ؔۘ وَالرّٰسِخُوْنَ

fitne | bulmak için | onun te'vilini | oysa | bilmez | onun te'vilini | başka kimse | Allah'tan | ileri gidenler

فِی الْعِلْمِ یَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا یَذَّكَّرُ

ilimde | derler | inandık | Ona | hepsi | katındandır | Rabbimiz | düşünüp öğüt almaz

اِلَّآ

başkası

اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا

sağduyu sahiplerinden | (Onlar derler ki) Rabbimiz | eğriltme | kalblerimizi | sonra | bizi doğru yola ilettikten | bize ver

مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ

katından | bir rahmet | kuşkusuz sen | yalnız sen | çok bağış yapansın | Rabbimiz | sen mutlaka | toplayacaksın | insanları

لِیَوْمٍ لَّا رَیْبَ فِیْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِفُ الْمِیْعَادَ ﴿٩﴾

bir günde | asla şüphe olmayan | kendisinde | şüphesiz | Allah | dönmez | sözünden

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔاۗ

şüphesiz var ya | inkar edenler | yarar sağlamaz | onlara | ne malları | ne de çocukları | Allah'a karşı | hiçbir

وَاُولٰۤىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِۙ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْۗ

işte | onlar | yakıtıdırlar | ateşin | durumu gibi | ailesinin | Fir'avn | ve onlardan öncekilerin

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَاۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ

onlar da yalanladılar | ayetlerimizi | onları yakaladı | Allah da | günahlarıyla | Allah'ın | çetindir | cezası | söyle

لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ

inkar edenlere | yenileceksiniz | ve sürüleceksiniz | cehenneme | (orası) ne kötü | bir döşektir | muhakak

كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَاۗ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى

sizin için vardır | bir ibret | şu iki toplulukta | karşılaşan | bir topluluk | çarpışıyordu | yolunda | Allah | öteki de

كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِۗ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَاۤءُۗ اِنَّ

nankördü | onları görüyorlardı | kendilerinin iki katı | gözleriyle | Allah | destekler | yardımıyla | dilediğini | elbette

فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ

bunda | bir ibret vardır | olanlar için | gözleri | süslü (cazip) gösterildi | insanlara | aşırı düşkünlük | zevklere

مِنَ النِّسَاۤءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ

kadınlardan | oğullardan | kantarlarca | yığılmış | altından | ve gümüşten | atlardan

الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِۗ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ

salma | davarlardan | ve ekinlerden (gelen) | bunlar (sadece) | geçimidir | hayatının | dünya | Allah'ın | yanındadır

حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْۗ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ

güzel | varılacak yer | de ki | size söyleyeyim mi? | daha iyisini | bunlardan | korunanlar için vardır | katında

رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ

Rableri | cennetler | akan | altlarından | ırmaklar | sürekli kalacakları | içinde | ve eşler | tertemiz

وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِۚ ﴿١٥﴾

ve rızası | Allah'ın | Allah | görür | kullarını

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِۚ

ateş azabından bizi koru bizim günahlarımızı bağışla inandık gerçekten biz Rabbimiz (onlar ki) derler

﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ

istiğfar edenlerdir infak edenlerdir gönülden itaat edenlerdir sadık olanlardır sabredenlerdir

بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا

ve sahipleri ve melekler O'ndan başka tanrı yoktur şüphesiz Allah şahiddir (ki) ve seherlerde

الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِۜ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ

şüphesiz hakimdir azizdir O'ndan başka tanrı yoktur adaletle gözeten ilim

الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا

(kendilerine) sadece Kitap verilmiş olanlar ayrılığa düştüler İslamdır Allah katında din

مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ

(bilsin ki) şüphesiz Allah'ın ayetlerini inkar ederse kim aralarındaki aşırılık yüzünden ilim geldikten sonra

اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ

Allah'a özümü ben teslim ettim de ki seninle tartışmaya girişirlerse eğer hesabı çabuk görendir Allah

وَمَنِ اتَّبَعَنِۜ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْۜ فَاِنْ

eğer Siz de İslam (teslim) oldunuz mu? ve ümmilere Kitap verilenlere kendilerine ve de ki bana uyanlar da

اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُۗ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ

görmektedir Allah sadece duyurmaktır sana düşen artık dönerlerse yok eğer doğru yolu bulmuşlardır muhakkak İslam olurlarsa

بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّۙ

haksız yere peygamberleri öldürenler Allah'ın ayetlerini inkar edenler şüphesiz kulları(nın yaptıklarını)

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢١﴾

acı bir azabı onlara müjdele insanlar arasında adaleti emredenleri öldürenler (var ya)

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۖ وَمَا لَهُمْ

onların ve yoktur ahirette de dünyada da onların yaptıkları boşa çıkmıştır böylece

مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

hiçbir yardımcıları

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ

görmedin mi? verilmiş olanları bir (nasip) pay Kitaptan çağırılıyorlar da Kitabına Allah'ın

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

hüküm versin aralarında sonra dönüyorlar bir topluluk onlardan yüz çevirerek bu (hareketleri) onların

قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِى دِينِهِمْ مَا كَانُوا

demelerinde bize dokunmayacak ateş başka birkaç günden sayılı onları yanıltmıştır dinlerinde şeyler

يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ

uydurdukları peki nasıl (olacak)? zaman topladığımız bir gün için hiç şüphe olmayan onda ve tastamam verilip

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ

herkesin kazandığı ve onların zulme uğratılmadığı de ki Allah'ım sahibi mülkün

تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ

sen verirsin mülkü dilediğine alırsın mülkü dilediğinden yükseltirsin dilediğini

وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ

alçaltırsın dilediğini senin elindedir Hayır (mal) şüphesiz sen her şeye kadirsin sokarsın

الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ

geceyi gündüze sokarsın gündüzü geceye çıkarırsın diri ölüden

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ

çıkarırsın ölü diriden rızıklandırırsın dilediğini hesapsız edinmesin

الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ

Mü'minler kafirleri dost bırakıp inananları kim yaparsa böyle

فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِى شَىْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ

kalmaz (değildir) Allah ile bir dostluğu (şey) ancak başka korunmanız onlardan (gelebilecek) tehlikeden sizi sakındırır Allah

نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا فِى صُدُورِكُمْ اَوْ

kendisin(in emirlerine karşı dönüş Allah'adır de ki gizleseniz de olanı göğüslerinizde veya

تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ

açığa vursanız da onu bilir Allah bilir olanı göklerde olanı ve yerde Allah

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

her şeye kadirdir

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ ۚ

O gün bulacaktır her nefis yaptığı her hayrı hazır işlediği her kötülüğü de

تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌ

ister O kötülükle kendisi arasında bir mesafe uzak sakındırıyor Allah sizi kendisin(in emirlerine karsı Allah şefkatlidir

بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِىْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

kulllarına de ki eğer siz seviyorsanız Allah'ı bana uyun ki sizi sevsin Allah da

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ

ve bağışlasın sizin günahlarınızı Allah bağışlayandır esirgeyendir de ki Allah'a ita'at edin

وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ

ve Elçiye eğer dönerlerse muhakkak ki Allah sevmez kafirleri şüphesiz Allah

اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ ﴿٣٣﴾

seçip üstün kıldı Adem'i Nuh'u ailesini İbrahim ve ailesini İmran alemlere

ذُرِّيَّةً ۢ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۚ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ

(Bunlar) türeyen nesil(ler)dir bazısı (birbirinden) bazısından Allah işitendir bilendir demişti ki karısı

عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّىْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِىْ بَطْنِىْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّىْ ۚ

İmran'ın Rabbim şüphesiz ben adadım sana olanı karnımda tam hür olarak kabul buyur benden

اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ

şüphesiz sen işitensin bilensin onu doğurunca şöyle söyledi Rabbim şüphesiz ben

وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۖ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّىْ

onu doğurdum kız Allah bilirken onun ne doğurduğunu değildir erkek kız gibi doğrusu ben

سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّىْٓ اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٦﴾

ona adını verdim Meryem şüphesiz ben onu ısmarlıyorum sana ve soyunu şeytanın şerrinden kovulmuş

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۗ

kabul buyurdu onu Rabbi kabulle (şekilde) güzel bir ve onu yetiştirdi bir bitki gibi güzel ve onun bakımını üstlendi Zekeriyya da

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ

her girdiğinde onun yanına Zekeriyya mihraba bulurdu yanında bir rızık derdi Ey Meryem

اَنّٰى لَكِ هٰذَا ۗ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ

nereden? sana bu (O da) derdi Bu katından Allah şüphesiz Allah rızık verir

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

dilediğine hesapsız

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِی مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ

temiz bir nesil katından bana ver Rabbim demişti Rabbine Zekeriyya du'a etmiş orada

اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّی

namaz kılarken durmuş O (Zekeriyya) melekler ona diye ünlediler du'ayı işitensin Sen

فِی الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰی مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا

efendi Allah'tan bir kelimeyi doğrulayıcı Yahya'yı sana müjdeler Allah şüphesiz mabedde

وَّحَصُورًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰی يَكُوْنُ لِی غُلَامٌ

oğlum benim nasıl olur? Rabbim dedi ki ve iyilerden bir peygamber olacak nefsine hakim

وَقَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِی عَاقِرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ

dilediğini yapar Allah öyle (ama) (Allah) dedi kısırken karım da ihtiyarlık bana gelip çatmış

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّیْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ ﴿٤٠﴾

üç insanlarla konuşamamandır senin alametin (Allah) buyurdu ki bir alamet bana o halde (oğlum olacağına Rabbim dedi

اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِیِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾

sabah akşam (O'nu) tesbih et çok Rabbini an işaretten başka gün

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ

ve seni üstün kıldı temizledi seni seçti Allah şüphesiz Meryem Ey Melekler demişti ki

عَلٰی نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِیْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِیْ وَارْكَعِیْ

ve (O'nun huzurunda) eğil secde et Rabbine divan dur Meryem Ey dünyaların kadınlarına

مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ

sen değildin sana vahyettiğimiz görünmez alemin haberlerindendir (Ey Muhammed) Bunlar eğilenlerle beraber

لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

yanlarında sen değildin Meryem'e kefil olacak diye hangisi (kur'a) oklarını atarlarken onların yanında

اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ

seni müjdeliyor Allah şüphesiz Meryem Ey Melekler demişti hani birbirleriyle çekiştikleri zaman da

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِی الدُّنْيَا

dünyada da yüzde (şerefli) Meryem oğlu Îsa Mesih'dir onun adı kendisinden bir kelime ile

وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۙ ﴿٤٥﴾

ve (Allah'a) yakın olanlardandır ahirette de

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى

nasıl Rabbim dedi ki ve iyilerden olacaktır ve yetişkinlikte beşikte insanlara konuşacak

يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ

dilediğini yaratır Allah böylece dedi bir beşer bana dokunmamışken çocuğum benim olur

اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ

Kitabı ona öğretecek o da oluverir 'ol' ona der sadece bir şey(in olmasını) istediği zaman

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا اِلٰى بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اَنِّى قَدْ

doğrusu ben İsrail oğullarına Onu (şöyle diyen) bir elçi yapacak ve İncil'i Tevrat'ı Hikmeti

جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ اَنِّٓى اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ

kuş şeklinde bir şey çamurdan sizin için yaratırım ben Rabbinizden bir mu'cize size getirdim

فَاَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْىِ

diriltirim ve alacalıyı körü iyileştiririm Allah'ın izniyle bir kuş hemen oluverir ona üflerim

الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِى بُيُوتِكُمْ اِنَّ

elbette evlerinizde ne biriktirdiğinizi ne yeyip size haber veririm Allah'ın izniyle ölüleri

فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ

benden önce gelen (Ben) doğrulayıcı olarak inanıyor iseniz eğer sizin için bir ibret vardır bunda

مِنَ التَّوْرٰيةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ

bir mu'cize size getirdim size haram kılınan bazı şeyleri size ve helal yapayım (diye gönderildim) Tevrat'ı

مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

O'na kulluk edin sizin de Rabbinizdir benim de Rabbim Allah şüphesiz bana ita'at edin Allah'tan korkun Rabbinizden

هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ

kimler dedi inkarı onlardan Îsa sezince doğru yol budur

اَنْصَارِٓى اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

Allah'a inandık Allah(yolun)un yardımcılarıyız Biz Havariler dediler Allah yolunda bana yardımcı olacak

وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

müslümanlarız biz şahid ol

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٣﴾

şahidlerle beraber bizi yaz elçiye uyduk senin indirdiğine inandık Rabbimiz

وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى

Ey Allah demişti hani tuzak kurandır en iyi çünkü Allah Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi tuzak kurdular

اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ

ve tutacağım inkar edenlerden seni temizleyeceğim bana seni yükselteceğim senin canını alacağım ben Îsa

الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

dönüşünüz bana olacaktır sonra kıyamet gününe kadar inkar edenlerin üstünde sana uyanları

فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

inkar edenlere gelince ayrılığa düştüğünüz sizin şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim

فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٦﴾

yardımcıları da onların olmayacaktır ahirette de dünyada da şiddetli azapla onlara azabedeceğim

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

sevmez Allah mükafatlarını (Allah) tam olarak verecektir iyi şeyler yapanlara da İnanıp gelince

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾

zalimleri işte bu okuduğumuz sana o ayetlerden ve Zikir(Kitap)dan dır o hikmetli

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ

ona dedi sonra topraktan Onu yarattı Adem'in durumu gibidir Allah'a göre Îsa'nın durumu şüphesiz

كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ

Ol! artık olur (Bu,) gerçektir Rabbinden gelen öyle ise olma kuşkulananlardan kim

حَاۗجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاۗءَنَا

seninle tartışmaya kalkarsa oun hakkında sonra sana gelen ilimden de ki gelin çağıralım oğullarımızı

وَاَبْنَاۗءَكُمْ وَنِسَاۗءَنَا وَنِسَاۗءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ

ve oğullarınızı kadınlarımızı ve kadınlarınızı kendimizi ve kendinizi sonra gönülden la'netle du'a edelim de atalım (kılalım)

لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾

la'netini Allah'ın üstüne yalancıların

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ

Allah elbette Allah'tan başka tanrı yoktur gerçek kıssa (öykü) (Îsa hakkında ki) o budur işte

لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ ۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٣﴾

bozguncuları bilir Allah muhakkak ki dönerlerse eğer hüküm ve hikmet sahibidir aziz (kesin galib)

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ

ibadet etmeyelim ve sizin aranızda bizim aramızda eşit olan bir kelimeye gelin Kitap ehli Ey de ki

اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ

başka tanrılar bazımızı bazımız edinmeyelim hiçbirşeyi O'na ortak koşmayalım Allah'tan başkasın a

اللّٰهِ ۗ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

Kitap ehli ey müslümanlarız şüphesiz biz şahid olun deyin yüz çevirirlerse eğer Allah'tan

لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِىْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۗ

ondan sonra ancak İncil de Tevrat da oysa indirilmiştir İbrahim hakkında tartışıyorsunuz neden

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ

biraz bilginiz olan şey hakkında tartıştınız böylesiniz haydi siz Düşünmüyor musunuz?

فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ

bilmezsiniz siz bilir Allah bilginiz hiçbir olmayan hakkında ama neden tartışıyorsunuz?

﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا

bir müslüman dosdoğru idi fakat ne de hıristiyan ne yahudi İbrahim değildi

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ

ona uyanlar İbrahim'e insanların en yakın olanı doğrusu müşriklerden de değildi

وَهٰذَا النَّبِىُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۗ وَاللّٰهُ وَلِىُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ

bir grup istedi ki mü'minlerin dostudur Allah da ve mü'minlerdir peygamber bu

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ۗ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ

fakat farkında değiller kendilerini sadece saptırıyorlar oysa sizi saptırsınlar Kitap ehlinden

﴿٦٩﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾

(gerçeği) gördüğünüz halde Allah'ın ayetlerini niçin inkar ediyorsunuz? Kitap ehli Ey

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ

siz gerçeği ve gizliyorsunuz batıla hakkı karıştırıyorsunuz niçin Kitap ehli Ey

تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اٰمِنُوا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ

indirilmiş olana inanın Kitap ehlinden bir grup dedi ki bildiğiniz halde

عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

dönerler belki onlar sonunda da inkar edin günün önünde inananlara

وَلَا تُؤْمِنُٓوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى

verilmesinden (ötürü mü böyle söylüyorsunuz) Allah'ın hidayetidir Hidayet şüphesiz de ki sizin dininize uyandan başkasına güvenmeyin (dediler)

اَحَدٌ مِثْلَ مَآ اُوتِيتُمْ اَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ

elindedir Lutuf şüphesiz de ki Rabbinizin huzurunda (aleyhinize) deliller getireceklerinden veya size verilenin benzerinin birine

اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

Rahmetini has kılar (O her şeyi) bilendir (lutfu) geniştir Allah'ın dilediğine onu verir Allah'ın

مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ

eğer öylesi vardır ki Kitap ehlinden büyük lutuf ve ikram sahibidir Allah dilediğine

تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِٓ

onu ödemez bir dinar ona versen eğer öylesi de vardır ki onlardan sana onu öder yüklerle mal ona emanet bıraksan

اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

bize yoktur dedikleri içindir onların bu başına dikilmeden devamlı olarak sana

فِى الْاُمِّيّٖنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى

Hayır bile bile yalan Allah'a karşı ve söylüyorlar bir yol (sorumluluk) ümmilere karşı

مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ

Fakat korunanları sever Allah da şüphesiz ve (günahtan) korunursa sözünü yerine getirir kim

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ

onların bir payı yoktur işte az bir paraya ve yeminlerini Allah'a verdikleri sözü satanlar var ya

فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ

ve onları yüceltmeyecektir kıyamet günü onlara bakmayacak Allah onlara konuşmayacak ahirette

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

acıklı bir azab Onlar için vardır

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ

ve şüphesiz | onlardan | bir grup var ki | eğip bükerler | dillerini | Kitapla | siz sanasınız diye | Kitaptan

وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ

olmayan bir şeyi | Kitapta | ve derler | o | katındandır | Allah | Oysa o değildir | katından | Allah

وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ

söylerler | karşı | Allah'a | yalan | bile bile | yakışmaz ki | hiçbir insana | ona versin de

اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ

Allah | Kitap | hüküm (hikmet) | ve peygamberlik | sonra (o kalksın) | desin | insanlara | olun | kullar | bana

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبَّانِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ

bırakıp | Allah'ı | fakat (der ki) | olun | Rabba halis kullar | şeyler gereğince | okuduğunuz | Kitap

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۗ

öğrettiğiniz | Ve size emretmez | edinin diye | Melekleri | ve peygamberleri | tanrılar

اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ

size emreder mi? | inkarı | sonra | olduktan | siz | müslüman | hani | almıştı | Allah | şöyle söz

النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ

peygamberlerden | bakın | size verdim | Kitap | ve hikmet | imdi | geldiğinde | bir peygamber | doğrulayıcı

لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۗ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ

yanınızda bulunan(Kitap)ı | mutlaka inanacak | ona | ve ona mutlaka yardım edeceksiniz | demişti | bunu kabul ettiniz mi? | ve aldınız mı? | üzerinize | bu hususta

اِصْرِيْ ۗ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ۗ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨١﴾

ağır ahdimi | dediler | kabul ettik | dedi | o halde tanık olun | ben de | sizinle beraber | tanık olanlardanım

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ

artık kim | dönerse | sonra | bundan | işte | onlar | fasıklardır | Allah'ın | dininden | başkasını mı

يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ

arıyorlar | oysa O'na | teslim olmuştur | olanların hepsi | göklerde | ve yerde | ister | istemez | ve O'na

يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

döndürüleceklerdir

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ

İsma'il'e İbrahim'e ve indirilene bize indirilene Allah'a inandık de ki

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ

ve peygamberlere Îsa'ya Musa'ya verilene ve sıbtlara Ya'kub'a İshak'a

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ

kim teslim olanlarız O'na biz onlar hiçbirinin arasında ayırım yapmayız Rableri tarafından

يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ

ahirette ve o ondan (o din) kabul edilmeyecek bilsin ki bir din İslam'dan başka ararsa

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِى اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ

İman ettikten sonra inkar eden bir topluma Allah yol gösterir nasıl kaybedenlerden olacaktır

وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

toplumu doğru yola iletmez Allah açık deliller ve kendilerine geldikten hak olduğunu Resul'ün gerçekten ve gördükten

الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ

meleklerin Allah'ın la'neti onların üzerine olmasıdır gerçekten onların cezası işte zalim

وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

azab onlardan hafifletilmeyecek O(la'net)in içinde ebedi kalacaklardır bütün ve insanların

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah çünkü uslananlar ondan sonra tevbe edip ancak başka ve onlara asla fırsat verilmeyecektir

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا

inkarları arttı sonra inandıktan sonra onlar ki inkar ettiler şüphesiz çok esirgeyendir çok bağışlayan

لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا

ölenler inkar edip şüphesiz sapıkların ta kendileridir işte onlar onların tevbeleri kabul edilmeyecektir

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهٖ

fidye vermiş olsa dahi altın dünya dolusu hiçbirinden kabul edilmeyecektir kafir olarak

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾

hiçbir yardımcıları onların ve yoktur acıklı bir azab onlar için vardır işte

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۙ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ

şüphesiz herhangi bir şeyden ne harcarsanız sevdiğiniz şeylerden (Allah için) harcayıncaya kadar iyiliğe asla eremezsiniz

اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا

şeyler dışında İsrail oğullarına helal idi yiyecekler bütün bilir onu Allah

حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۗ قُلْ فَأْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ

Tevrat'ı getirip de ki Tevrat indirilmeden önce kendisine İsrail'in haram kıldığı

فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

yalan Allah'a uydurursa artık kim doğru iseniz eğer okuyun

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوْا

öyle ise uyun Allah doğru söyledi de ki zalimlerdir onlar işte bundan sonra da

مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ

(ma'bed olarak) kurulan ev ilk doğrusu ortak koşanlardan O değildi hanif (Allah'ı birleyici) olarak İbrahim dinine

وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿٩٦﴾ فِيْهِ

açık açık deliller onda vardır alemlere ve hidayet kaynağıdır uğur, bereket Mekke'de olandır insanlara

اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۭ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ

Ev'e (gidip) haccetmesi insanlar üzerinde Allah'ın bir hakkıdır güvene erer ona giren kimse İbrahim'in Makamı

حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۭ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ

bütün alemlerden zengindir Allah şüphesiz nankörlük ederse kim yoluna gücü yeten herkesin

عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

tanık iken Allah Allah'ın ayetlerini neden inkar ediyorsunuz? Kitap ehli Ey de ki

شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ

Allah yolundan niçin çevirmeğe çalışıyorsunuz? Kitap ehli Ey de ki yaptıklarınıza

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

yaptıklarınızdan habersiz Allah değildir gerçeğe tanık olduğunuz halde eğri göstermeğe yeltenerek inanan kimseleri

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

Kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız inananlar Ey

يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

kafir yaparlar imanınızdan sonra sizi döndürüp

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهٗ وَمَنْ

nasıl inkar edersiniz ve üstelik size okunmakta Allah'ın ayetleri ve aranızda iken O'nun Elçisi de kim

يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِىَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

sarılırsa Allah'a muhakkak ki o iletilmiştir yola doğru Ey inananlar

اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا

korkun Allah'tan hakkıyla O'na yaraşır biçimde ölmeyin dışında siz müslümanlar olmak ve yapışın

بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ

ipine Allah'ın topluca ayrılmayın hatırlayın ni'metini Allah'ın size olan hani siz idiniz

اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا

birbirinize düşman (Allah) uzlaştırdı arasını kalblerinizin haline geldiniz O'un ni'metiyle kardeşler siz bulunuyordunuz kenarında

حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ

bir çukurun ateşten (Allah) sizi kurtardı ondan böyle açıklıyor Allah size ayetlerini umulur ki

تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ

yola gelirsiniz olsun içinizden bir topluluk çağıran hayra emredip

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا

iyiliği men'eden kötülükten işte onlar kurtuluşa erenlerdir olmayın

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

gibi bölünüp ihtilaf edenler sonra kendilerine geldikten açık deliller İşte onlar (evet) onlar için vardır

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ

bir azab büyük O gün ağarır bazı yüzler kararır bazı yüzler kararanlara

وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

yüzleri inkar ettiniz ha? (denilir) sonra inanmanızdan öyle ise tadın azabı etmenize karşılık inkar

﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا

ise ağaranlar yüzleri içindedirler rahmeti Allah'ın onlar orada

خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ

sürekli kalacaklardır İşte onlar ayetleridir Allah'ın onları okuyoruz sana gerçek ile Allah istemez

ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

zulmetmek alemlere

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ

Allah'ındır | göklerde | ve yerde olanlar | Allah'a | döndürülür | bütün işler | siz oldunuz

خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

en hayırlı | bir ümmet | çıkarılmış | insanlar için | emreder | iyiliği | men'edersiniz | kötülükten

وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ

ve inanırsınız | Allah'a | eğer | inanmış olsaydı | ehli | Kitap | elbette olurdu | hayırlı | kendileri için | onlardan

الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى ؕ وَاِنْ

inananlar da var | ama çokları | yoldan çıkmışlardır | size zarar veremezler | başka bir | eziyetten | ve eğer

يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ

sizinle savaşsalar bile | size dönüp kaçarlar | arkalarını | sonra | onlara yardım da edilmez | vurulmuştur | onlara | alçaklık (damgası)

اَيْنَ مَا ثُقِفُوْۤا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ

nerede | olsalar | meğer ki (sığınmış olsunlar) | ahdine (ipine) | Allah'ın | ve ahdine (ipine) | (inanan) insanların | uğradılar | gazabına

مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ

Allah'ın | ve vuruldu | üzerlerine | miskinlik damgası | böyle oldu | çünkü onlar | idiler | inkar ediyorlar | ayetlerini

اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١١٢﴾

Allah'ın | öldürüyorlardı | peygamberleri | haksız yere | ve çünkü | isyan etmişlerdi | haddi aşıyorlardı

لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ

ama hepsi değildir | aynı | ehlinden | Kitap | bir topluluk da vardır | ayakta durup | okuyarak | ayetlerini | Allah'ın | saatlerinde

الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ

gece | secdeye kapanan | onlar inanırlar | Allah'a | ve gününe | ahiret | emreder

بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ

iyiliği | men'ederler | kötülükten | koşarlar | hayır işlerine | işte onlar

مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

iyilerdendir | yapacakları | hiçbir iyilik | inkar edilmeyecektir | Şüphesiz Allah | bilmektedir

بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٥﴾

(günahlardan) korunanları

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا

şüphesiz inkar edenler yarar sağlamayacaktır onlara ne malları ne de evladları Allah'a karşı hiçbir şey

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ

onlar halkıdır ateş onlar orada sürekli kalacaklardır durumu harcadıkları malların

فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ

bu dünya hayatında benzer bir rüzgara kendisine donduruc u vurup ekinine bir topluluğu n

ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

zulmeden nefislerine onu mahveden onlara zulmetmedi Allah fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا

ey inananlar edinmeyin kendinize dost kendinizden başkasını onlar sizi geri durmazlar bozmaktan isterler

مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ

şeyleri size sıkıntı verecek doğrusu taşmaktadır öfke onların ağızlarından gizledikleri (kin) ise göğüslerinde daha büyüktür

قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ

elbette açıkladık size ayetleri eğer düşünürseniz İşte siz öyle kimselersini z ki onları seversiniz

وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا

halbuki onlar sizi sevmezler inanırsınız Kitabın hepsine zaman sizinle karşılaştıkları derler inandık zaman

خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ

yalnız kaldıkları ısırırlar parmak uçlarını öfkeden de ki ölün öfkenizden şüphesi z Allah

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ

bilir özünü göğüslerin eğer size dokunsa bir iyilik onları tasalandırır ve eğer

تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ

size dokunsa bir kötülük sevinirler ona eğer sabreder korunursanız size zarar vermez onların tuzağı

شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ

hiçbir şekilde şüphesi z Allah onların yaptıklarını kuşatmıştır hani sen erkenden ailenden ayrılmıştın

الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

mü'minleri yerleştiriyordu n (üslerine) savaş için Allah da işitendi bilendi

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

dayansınlar | Allah'a | kendilerinin dostu idi | halbuki Allah | korkup bozulmaya | sizden | iki takım | o vakit yüz tutmuştu

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan | O halde korkun ki | zayıf durumdayken | sizler | Bedir'de de | Allah | size yardım etmişti | nitekim | inananlar

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ

size yardım etmesi | size yetmez mi? | mü'minlere | sen diyordun | O zaman | şükredersiniz | umulur ki

رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿۱۲۴﴾ بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا

ve korunursanız | sabrederseniz | Evet | indirilmiş | melek ile | bin | üç | Rabbinizin

وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ

melekle | bin | beş | Rabbiniz | size yardım eder | onlar hemen şu dakikada | üzerinize gelseler

مُسَوِّمِيْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ؕ

bununla | kalbleriniz | ve güven bulsun diye | size | müjde olsun | sırf | Allah | bunu yaptı | nişanlı

وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۙ ﴿۱۲۶﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا

bir kısmını | kessin | hüküm ve hikmet sahibi | daima galib | Allah | katındandır | yalnız | yardım | doğrusu

مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿۱۲۷﴾ لَيْسَ لَكَ

o konuda | senin | yoktur | umutsuz olarak | dönüp gitsinler diye | ve perişan etsin de | inkar edenlerden

شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۲۸﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى

olanlar | Allah'ındır | zalim | olduklarından dolayı | onlara azab eder | ya da | onların | (Allah) tevbelerini kabul eder | ya | yapacağın bir şey

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ

Allah | dilediğine | azabeder | dilediğini | (O) bağışlar | yerde | ve olanlar | göklerde

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا

kat kat | riba | yemeyin | inananlar | Ey | çok esirgeyendir | çok bağışlayan

مُّضٰعَفَةً ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿۱۳۰﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىْٓ اُعِدَّتْ

hazırlanmış | ateşten | sakının | kurtuluşa erersiniz | umulur ki | Allah'tan | korkun ki | arttırarak

لِلْكٰفِرِيْنَ ۚ ﴿۱۳۱﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۚ ﴿۱۳۲﴾

merhamet | size edilsin | ve Elçiye | Allah'a | ita'at edin ki | kafirler için

وَسَارِعُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ

ve yer kadar olan | göklerle | genişliği | cennete | Rabbinizden | bir bağışlanmaya | koşun

اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَۙ ﴿١٣٣﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِى السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ

yutkunurlar | ve darlıkta | bollukta | Onlar infak ederler | korunanlar için | hazırlanmış

الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَۚ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا

zaman | Ve onlar | güzel davrananları | sever | Allah da | insanları | affederler | öfke(lerin)i

فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۗ

günahlarının | hemen bağışlanmasını dilerler | Allah'ı | hatırlayarak | nefislerine | zulmettikleri | ya da | bir kötülük | yaptıkları

وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۖ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ

bile bile | yaptıkları hatalarında | ve onlar ısrar etmezler | Allah'tan | başka | günahları da | bağışlayabilir | kim

﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا

altlarından | akan | cennetlerdir | Rableri tarafından | bağışlanma | onların mükafatı | işte

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَۙ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ

uygulanmıştır | şüphesiz | çalışanların | ücreti | ne güzeldir | içinde | sürekli kalacakları | ırmaklar

مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۙ فَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

sonunun | olduğunu | nasıl | görün | yeryüzünde | dolaşın da | yasalar | sizden önce de

الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٣٧﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٨﴾

korunanlara | ve öğüttür | yol gösterme | insanlara | bir açıklama | Bu | yalanlayıcıların

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾ اِنْ

Eğer | inanıyorsanız | eğer | üstün geleceksiniz | mutlaka siz | üzülmeyin | gevşemeyin

يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا

biz onları çevirip dururuz | günler | işte o | benzeri | bir yara | o topluluğa da | dokunmuştu | muhakkak | bir yara | size dokunduysa

بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ وَاللّٰهُ

Allah | şehidler (şahidler) | sizden | ve edinmesi içindir | inananları | Allah'ın | (bu) ortaya çıkarması | insanlar | arasında

لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَۙ ﴿١٤٠﴾

zalimleri | sevmez

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ

yoksa siz sandınız | kafirleri de | mahvetmesi içindir | inananları | Allah'ın | ve iyice özleştirmesi

اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

sabredenleri | (sınayıp) bilmeden | içinizden | cihad edenleri | Allah | bilmeden | cennete | gireceğinizi

﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ

onu gördünüz | işte | onunla karşılaşmadan | önce | ölümü | arzuluyordunuz | siz | andolsun ki

وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

elçiler | ondan önce de | gelip geçmiştir | bir elçidir | sadece | Muhammed | ama bakıp duruyorsunuz

اَفَاۡئِنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰى

üzerinde | geriye dönerse | kim | ökçelerinizin | üzerinde | geriye mi döneceksiniz? | öldürülürse | veya | o ölür | şimdi

عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾

şükredenleri | Allah | mükafatlandıracaktır | hiçbir | Allah'a | ziyan veremez | ökçesi

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ

sevabını (menfaatini) | isterse | kim | belirli bir süreye göre | yazılmıştır | Allah'ın | izni | olmadan | ölmek | hiçbir kişi için yoktur

الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِى

mükafatlandıracağız | ondan | kendisine veririz | ahiret | sevabını | isterse | kim | ondan | kendisine veririz | dünya

الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوْا

yılmadılar | birçok | Rabbani (erenler) | kendileriyle beraber | çarpıştılar | peygamber | nice var ki | şükredenleri

لِمَآ اَصَابَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ

sever | Allah | boyun eğmediler | zayıflık göstermediler | Allah | yolunda | başlarında gelenlerden

الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا

günahlarımızı | bizim | bağışla | Rabbimiz | demelerinden | başka | sözleri | değildi | sabredenleri

وَاِسْرَافَنَا فِىْٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

kafir | topluma | karşı | bize yardım eyle | ayaklarımızı | ve sağlam tut | işimizde | taşkınlığımızı

﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ

sever | çünkü Allah | hem ahiret | karşılığının | en güzelini | hem dünya | karşılığını | Allah da | onlara verdi

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾

güzel davrananları

يَآ اَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنۡ تُطِيۡعُوا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا يَرُدُّوۡكُمۡ عَلٰٓى اَعۡقَابِكُمۡ

arkanıza (küfre) | sizi çevirirler | inkar edenlere | ita'at ederseniz | eğer | inananlar | Ey

فَتَنۡقَلِبُوۡا خَاسِرِيۡنَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللّٰهُ مَوۡلٰٮكُمۡ‌ۚ وَهُوَ خَيۡرُ النّٰصِرِيۡنَ

yardımcıların | en iyisi | O'dur | Mevlanız | Allah'tır | Hayır | kaybedenlere | o zaman dönersiniz

سَنُلۡقِىۡ فِىۡ قُلُوۡبِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوا الرُّعۡبَ بِمَآ اَشۡرَكُوۡا بِاللّٰهِ ﴿١٥٠﴾

Allah'a | ortak koştuklarından dolayı | korku | inkar edenlerin | kalblerine | salacağız

مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهٖ سُلۡطٰنًا‌ۚ وَمَاۡوٰٮهُمُ النَّارُ‌ؕ وَبِئۡسَ مَثۡوَى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿١٥١﴾

zalimlerin | varacağı yer | ne kötüdür | cehennemdir | gidecekleri yerde | hiçbir güç | kendilerine | indirmediği şeyleri

وَلَقَدۡ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعۡدَهٗۤ اِذۡ تَحُسُّوۡنَهُمۡ بِاِذۡنِهٖ‌ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلۡتُمۡ

siz korktunuz | nihayet | kendi izniyle | onları öldürdüğünüz | sürece | (yardım) va'dini | Allah | size doğruladı | elbette

وَتَنَازَعۡتُمۡ فِى الۡاَمۡرِ وَعَصَيۡتُمۡ مِّنۡ بَعۡدِ مَآ اَرٰٮكُمۡ مَّا تُحِبُّوۡنَ‌ؕ مِنۡكُمۡ مَّنۡ

kiminiz | sizden | sevdiğiniz(galibiyet)i | size gösterdikten | sonra | isyan ettiniz | (verilen) emir hakkında | (birbirinizle) çekişip

يُّرِيۡدُ الدُّنۡيَا وَمِنۡكُمۡ مَّنۡ يُّرِيۡدُ الۡاٰخِرَةَ‌ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنۡهُمۡ

onlardan | (Allah) geri çevirdi (yenilgiye | sonra | ahireti | istiyordu | kiminiz | ve sizden | dünyayı | istiyordu

لِيَبۡتَلِيَكُمۡ‌ۚ وَلَقَدۡ عَفَا عَنۡكُمۡ‌ؕ وَاللّٰهُ ذُوۡ فَضۡلٍ عَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٥٢﴾

mü'minlere | karşı | çok lutufkardır | Allah | sizi | bağışladı | andolsun ki | sizi denemek için

اِذۡ تُصۡعِدُوۡنَ وَلَا تَلۡوٗنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَّالرَّسُوۡلُ يَدۡعُوۡكُمۡ فِىۡۤ اُخۡرٰٮكُمۡ فَاَثَابَكُمۡ

bundan dolayı size verdi | arkanızdan | sizi çağırırken | Elçi | hiç kimseye | dönüp bakmıyordunuz | boyuna uzaklaşıyor

غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيۡلَا تَحۡزَنُوۡا عَلٰى مَا فَاتَكُمۡ وَلَا مَاۤ اَصَابَكُمۡ‌ؕ وَاللّٰهُ خَبِيۡرٌۢ

haberdardır | Allah | ne de başınıza gelene | ne elinizden gidene | üzülmeyesiniz | gam üstüne | gam

بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٥٣﴾

yaptıklarınızdan

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً مِنْكُمْ ۙ

sizden bir kısmınızı bürüyen bir uyku bir güven o üzüntünün ardından size indirdi sonra

وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ

cahiliyye zannı gibi haksız Allah'a karşı bir zanda bulunuyorlar kendi canlarının kaygısına düşmüştü doğrusu bir kısmınız da

يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَیْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ

onlar gizliyorlar Allah'a aittir bütün iş şüphesiz de ki bir şey bu işten bize var mı diyorlardı

فِیْۤ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَیْءٌ

bir fayda bu işten bize olsaydı diyorlar ki sana açıklayamadıklarını içlerinde

مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِیْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ

üzerine yazılmış olanlar mutlaka boylardı evlerinizde dahi olsaydınız de ki burada öldürülmezdik

الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ

ve açığa çıkarması içindir göğüslerinizdekini Allah'ın denemesi içindir yatacakları yeri öldürülme(si)

مَا فِیْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۵۴﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ

içinizden yüz çevirip gidenleri şüphesiz göğüslerin özünü bilir Allah kalblerinizdekini

يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ

ama yine de yaptıkları işlerden dolayı bazı şeytan (yoldan) kaydırmak istemişti iki topluluğun karşılaştığı gün

عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۵۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inananlar Ey halimdir çok bağışlayandır Allah şüphesiz onları Allah affetti

لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِی الْاَرْضِ اَوْ

ya da yeryüzünde sefere çıktıkları zaman gazi kardeşleri için ve diyenler inkar edenler gibi olmayın

كَانُوْا غُزًّی لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ

bu (düşünce ve sözlerini) Allah yapar ve vurulmazlardı ölmezlerdi bizim yanımızda olsalardı eğer savaşa çıktıkları

حَسْرَةً فِیْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ يُحْیٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾

görmektedir yaptıklarınızı Allah öldüren de yaşatan da Allahtır kalblerinde dert

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ

daha hayırlıdır ve rahmeti Allah'ın bağışlaması ölürseniz ya da Allah yolunda öldürülür eğer

مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

onların topladıklarından

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ

Allah'ın rahmeti sebebiyledir ki ﴿158﴾ götürüleceksiniz Allah'a öldürülürseniz veya ölür elbette

لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ

öyleyse affet çevrenden dağılır, giderlerdi yürekli katı kaba olsaydın eğer onlara sen yumuşak davrandın

عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ

Allah'a dayan karar verdiğin zaman işini onlara danış onlar için ve mağfiret dile onları

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ

sizi yenecek artık yoktur Allah size yardım ederse eğer ﴿159﴾ kendine dayanıp güvenenleri sever Allah çünkü

وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِىْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

dayansınlar Allah'a O'ndan sonra size yardım edebilir kim sizi yüz üstü bırakırsa ve eğer

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۚ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ

günü hıyanet ettiği şeyi boynuna yüklenip getirir hıyanet ederse kim hiyanet etmesi bir peygamberin olur şey değildir Mü'minler

الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ

hiç olur mu? hiçbir haksızlığa uğratılmazlar ve onlar kazandığı herkese tastamam verilir sonra kıyamet

اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ

ne kötü cehennem olan yeri de Allah'ın hışmına uğrayan adam gibi Allah'ın rızasına uyan

الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ ۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾

onların yaptıklarını görmektedir Allah Allah katında derece derecedirler O(insa)nlar sonuçtur orası ﴿162﴾ ﴿163﴾

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا

okuyan kendi içlerinden bir elçi kendilerine göndermekle mü'minlere Allah büyük lutufta bulundu andolsun ki

عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ

daha önce bulunuyorlarken ve hikmeti Kitap ve kendilerine öğreten kendilerini yücelten (Allah'ın) ayetlerini onlara

لَفِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ

onun iki katını onların başlarına getirdiğiniz doğrusu bir bela sizin başınıza gelince mi açık bir sapıklık içinde

قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ۗ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ

kadirdir herşeye Allah şüphesiz kendinizdendir O (bela) de ki bu nereden (başımıza geldi) dediniz

﴿165﴾

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَۙ ﴿١٦٦﴾

inananları bilmesi için Allah'ın ancak izniyle olmuştur iki topluluğun karşılaştığı gün sizin başınıza gelen

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْاۚ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ

ya da Allah yolunda savaşın gelin onlara dendiği halde iki yüzlülük edenleri ve bilmesi için

ادْفَعُوْاۗ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنٰكُمْۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَىِٕذٍ اَقْرَبُ

yakın idiler o gün küfre onlar sizinle gelirdik savaş (olacağını) bilseydik eğer dediler savunun

مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا

şeyi çok iyi bilmektedir halbuki Allah kalblerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlar imandan çok

يَكْتُمُوْنَۚ ﴿١٦٧﴾ الَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْاۗ قُلْ

de ki; öldürülmezlerdi bizim sözümüzü tutsalardı eğer (Savaştan geri kalıp) oturarak kardeşleri için diyenlere içlerinde sakladıkları

فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ

sanma doğru iseniz eğer ölümü kendinizden savınız

الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًاۗ بَلْ اَحْيَاۤءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَۙ

rızıklanmaktadırlar Rableri katında (onlar) diridirler hayır ölüler Allah yolunda öldürülenleri

﴿١٦٩﴾ فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا

henüz yetişemeyenlere de ve müjdelemek isterler keremiyle Allah'ın kendilerine verdiklerinden sevinirler

بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُوْنَ

sevinirler onların da üzüntüye uğramayacaklarına onlara korku olmadığına arkalarından kendilerine

بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَۚ ﴿١٧١﴾ الَّذِيْنَ

O(mü'mi)nlerki mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceğine Allah'ın ve muhakkak ve lutfuna Allah'ın ni'metine

اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُۚ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ

onlardan güzel davrananlar yara isabet ettikten sonra bile ve Elçinin Allah'ın çağrısına uydular

وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌۚ ﴿١٧٢﴾ الَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ

muhakkak (Düşman) İnsanlar halk kendilerine deyince onlar ki pek büyük ecir vardır ve korunanlar için

جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ

ne güzel Allah bize yeter ve dediler imanını (bu söz) onların artırdı onlardan korkun size karşı (ordu) toplamışlar

الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾

vekildir

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ وَّاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ

Allah'ın rızasına ve uydular hiçbir kötülük kendilerine dokunmadı ve bollukla Allah'tan bir ni'met bundan dolayı geri döndüler

وَاللّٰهُ ذُوْفَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ

kendi dostlarından sizi korkutuyor şeytan işte o Şüphesiz büyük lutuf sahibidir Allah

فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ

seni üzmesin inanmış iseniz eğer benden korkun onlardan korkmayın

الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ

Allah istiyor hiçbir Allah'a zarar veremezler onlar inkara koşanlar

اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ

şüphesiz büyük bir azab onlar için vardır ahirette hiçbir nasip onlara koymamak

الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

acıklı bir azab onlar için vardır hiçbir Allah'a zarar vermezler iman karşılığında inkarı satın alanlar

﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۚ

kendileri için hayırlıdır kendilerine süre vermemiz inkar edenler sanmasınlar ki

اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ

Allah değildir alçaltıcı bir azab onlar için vardır günahı artırsınlar onlara biz süre veriyoruz ki

لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ

temizden pis olanı ayırıncaya kadar hal üzere bulunduğunuz (şu) üzerinde mü'minleri bırakacak

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِىْ مِنْ رُّسُلِهٖ

elçilerinden seçer (onu gaybe vakıf kılar) Allah fakat gaybe sizi vakıf kılacak Allah ve değildir

مَنْ يَّشَآءُ ۚ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ

büyük mükafat sizin için vardır ve (günahlardan) korunursanız inanır eğer ve elçilerine Allah'a o halde inanın dilediğini

﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا

hayırlı onu kereminden Allah'ın kendilerine verdiğine cimrilik edenler sanmasınlar

لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَلِلّٰهِ

Allah'ındır kıyamet günü cimrilik ettikleri şeyler boyunlarına dolandırılacaktır kendileri için şerlidir o (hayır) bilakis kendileri için

مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨٠﴾

haber alandır yaptıklarınızı Allah ve yerin göklerin mirası

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَآءُ

doğrusu işitti Allah sözünü diyenlerin muhakkak Allah fakirdir biz zenginiz

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ

yazacağız onların dediklerini ve öldürmelerini peygamberleri haksız yere ve diyeceğiz tadın azabını

الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

yangın bu yapıp öne sürdürdüğünün karşılığıdır sizin ellerinizin şüphesiz Allah asla değildir zulmedici kullara

﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا

onlar dediler şüphesiz Allah and verdiki bize inanmayalım hiçbir elçiye kadar bize getirinceye

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِى بِالْبَيِّنَاتِ

bir kurban yiyeceği ateşin de ki elbette size gelmişti elçiler benden önce açık deliller getiren

وَبِالَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَاِنْ كَذَّبُوكَ

ve bu dediğinizi de niçin onları öldürdünüz idiyseniz eğer doğru eğer seni yalanladılarsa

فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَآءُو بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

doğrusu yalanlanmıştı peygamberler de senden önce açık deliller getiren hikmetli sahifeler ve Kitabı aydınlatıcı

﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

her can tadacaktır ölümü şüphesiz size eksiksiz verilecektir ecirleriniz günü kıyamet

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ

kim ki hemen çekilip kurtarılır da ateşin elinden sokulursa cennete işte o kurtuluşa ermiştir değildir hayatı dünya

اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِى اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ

başka bir şey zevkten aldatıcı deneneceksiniz mallarınız hususunda ve canlarınız (sözler) duyacaksınız

مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَثِيرًا وَاِنْ

kendilerine verilenlerden Kitap sizden önce ve ortak koşanlardan incitici çok ama

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

sabreder korunursanız şüphesiz işte bunlar yapmağa değer işlerdendir

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

insanlara onu mutlaka açıklayacaksınız Kitap kendilerine verilenlerden diye söz Allah almıştı hani

وَلَا تَكْتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًاۖ فَبِئْسَ

ne kötü şey birkaç para karşılığında ve aldılar sırtlarının ardına fakat onlar (verdikleri sözü) attılar gizlemeyeceksiniz

مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَآ اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا

övülmeyi sevenlerin o ettiklerine sevinen sanma satın alıyorlar

بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾

acıklı bir azab onlar için vardır azabdan kurtulacaklarını ve zannetme yapmadıkları şeylerle

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ

elbette kadirdir herşeye Allah ve yerin göklerin mülkü Allah'ındır

فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُولِى

sahipleri için ibretler vardır ve gündüzün gecenin gidip gelişinde ve yerin göklerin yaratılışında

الْاَلْبَابِۚ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ

ve yanları üzerine yatarken oturarak ayakta Allah'ı onlar anarlar sağduyu

وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًاۚ

boş yere bunu yaratmadın Rabbimiz (derler) ve yerin göklerin yaratılışı üzerinde düşünürler

سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ

muhakkak ateşe soktun mu birini sen Rabbimiz ateş azabından bizi koru sen yücesin

اَخْزَيْتَهُۥۖ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

bir davetçi işittik şüphesiz biz Rabbimiz yardımcıları zalimlerin yoktur onu perişan etmişsindir

يُنَادِى لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

bizim günahlarımızı bağışla Rabbimiz hemen inandık Rabbinize inanın (diyerek) imana çağıran

وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِۚ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

va'dettiğini bize ver Rabbimiz iyilerle beraber canımızı al kötülüklerimizi ört

عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۗ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

verdiğin sözden caymazsın zira sen kıyamet günü bizi rezil, perişan etme elçilerine

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّى لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ

veya erkek sizden hiçbir çalışanın işini zayi etmeyeceğim Ben Rableri onlara karşılık verdi

اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا

işkence edilenler yurtlarından çıkarılanlar göç edenler birbirinizdensiniz hepiniz kadın

فِى سَبِيلِى وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ

cennetlere ve onları sokacağım kötülüklerini onların elbette örteceğim ve öldürülenler… vuruşanlar benim yolumda

تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ

en güzeli katındadır Allah Allah katından bir karşılık olarak ırmaklar altlarından akan

الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ

bir geçimdir şehirlerde inkar edenlerin gezip dolaşması seni aldatmasın karşılıkların

قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

Rablerinden korkanlar için fakat bir yataktır (orası) ne kötü cehennemdir gidecekleri yer sonra azıcık

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ

tarafından ağırlanacaklardır orada ebedi kalacaklar ırmaklar altlarından akan cennetler vardır

اللّٰهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ

öyleleri var ki Kitap ehlinden doğrusu iyiler için daha hayırlıdır Allah yanında bulunan (ödüller) ise Allah

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُونَ

satmazlar Allah'a karşı saygılıdırlar kendilerine ve indirilene size indirilene Allah'a inanırlar

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۜ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz Rableri katında ödülleri vardır onların da azıcık paraya Allah'ın ayetlerini

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا

savaşa hazırlıklı, uyanık bulunun sabırda direnin sabredin inananlar Ey hesabı çabuk görendir

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

başarıya eresiniz umulurki Allah'tan ve korkun ki

سُورَةُ النِّسَاء

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٧٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ

yaratıp bir tek nefisten sizi yaratan Rabbinizden korkun insanlar Ey

مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan sakının ve kadınlar birçok erkekler ikisinden ve üreten eşini ondan

الَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا

verin gözetleyicidir sizin üzerinizde Allah şüphesiz ve akrabalık(bağlarını kırmak)tan adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz

الْيَتَامٰى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَهُمْ

onların mallarını yemeyin temiz olanla pis olanı değiştirmeyin mallarını öksüzlere

اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۚ اِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا

adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız şayet büyük bir günahtır çünkü bu sizin mallarınıza katarak

فِى الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ

dörder üçer ikişer kadınlardan size helal olan alın öksüz(kızlar) hakkında

فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۗ ذٰلِكَ اَدْنٰى

en uygun olan budur ellerinizin altında bulunan(cariye)lerle yetinin yahut bir tane alın adalet yapamayacağınızdan korkarsanız yine

اَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَىْءٍ

bir kısmını size bağışlarlarsa eğer bir hak olarak mehirlerini kadınlara verin Cevr (ve haksızlık) etmemeniz için

مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا مَرِيٓـًٔا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ

mallarınızı aklı ermezlere vermeyin afiyetle onu yeyin kendi istekleriyle ondan (mehirden)

الَّتِى جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

onlara ve söyleyin giydirin o mallarla onları besleyin geçim kaynağı sizin için Allah'ın yaptığı

قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ

eğer nikah çağına varıncaya kadar öksüzleri deneyin güzel söz

اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَآ اِسْرَافًا

israf ile yemeğe kalkmayın mallarını kendilerine verin bir olgunluk onlarda görürseniz

وَبِدَارًا اَنْ يَكْبَرُوا ۗ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا

yoksul olan kimse de çekinsin zengin olan kimse büyüyüp (geri alacaklar) diye tez elden

فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفٰى

yeter yanlarında şahid bulundurun mallarını onlara geri verdiğiniz zaman da uygun şekilde yesin

بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

hesapçı olarak da Allah

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۪ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ

erkeklere vardır bir pay geriye bıraktıklarından ana babanın ve akrabanın kadınlara vardır bir pay geriye bıraktıklarından

الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

ana babanın ve akrabanın gerek azından gerek çoğundan gerek bir hisse ayrılmıştır

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ

hazır bulunursa (miras) taksim(in)de akrabalar öksüzler yoksullar da onları da rızıklandırın ondan

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ

ve söyleyin güzel söz onlara (miras) taksim(in)de akrabalar öksüzler yoksullar da onları da rızıklandırın ondan

ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

çocuklar zayıf çekinsinler onların durumundan korksunlar Allah'tan ve söylesinler doğru söz

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ

şüphesiz yiyenler mallarını öksüzlerin zulüm ile doğrusu koymaktadırlar karınlarına sadece ateş

وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

ve gireceklerdir çılgın bir ateşe size tavsiye eder Allah çocuklarınız(ın alacağı miras) hakkında erkeğe kadar payı

الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن

iki kadının iseler kadın fazla ikiden onlarındır üçte ikisi bıraktığının eğer (çocuk)

كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ

ise yalnız bir kadın onundur (mirasın) yarısı ana babasından her birinin vardır altıda bir hissesi

مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

bıraktığı mirasta eğer varsa onun (ölenin) çocuğu eğer yok da onun çocuğu ona varis oluyorsa ana babası anasına düşer

الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا

üçte bir eğer varsa onun kardeşleri anasının payı altıda birdir (bu hükümler) sonradır vasiyyetten yapacağı

أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ ۚ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً

ya da borcundan babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin daha yakın olduğunu size fayda bakımından bunlar koyulmuş haklardır

مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

Allah tarafından şüphesiz Allah bilendir hikmet sahibidir

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ

varsa eğer çocukları onların yoksa eğer eşlerinizin bıraktıkları mirasın yarısı sizindir

وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ

borçtan veya yapacakları vasiyyetten sonra bıraktıklarının dörtte biri sizindir çocukları

وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

çocuğunuz sizin varsa eğer çocuğunuz sizin de yoksa eğer bıraktığınızın dörtte biri onlarındır

فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ وَاِنْ

eğer borçtan veya yapacağınız vasiyyet sonra bıraktığınızın sekizde biri onlarındır

كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ

her bir kızkardeşi veya bir erkek varsa kadının veya evladı ve ana babası olmayıp miras bırakan erkeğin ise

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ

ortaktırlar onlar bundan fazla iseler eğer altıda bir düşer onlardan birine

فِى الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً

vasiyyettir zarar verici olmayan borçtan veya yapılan vasiyyetten sonradır üçte bire

مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ

Allah'a ita'at ederse kim Allah'ın sınırlarıdır bunlar halimdir bilendir Allah Allah'tan

وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ

içinde sürekli kalacakları ırmaklar altlarından akan cennetlere (Allah onu) sokar ve Elçisine

وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ

O'nun sınırlarını aşarsa ve Elçisi'ne Allah'a karşı gelir kim de büyük başarı işte budur

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۖ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٤﴾

alçaltıcı bir azab onun için vardır içinde sürekli kalacağı ateşe (Allah onu) sokar

وَالّٰتِى يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْۚ

içinizden dört karşı şahid getirin kadınlarınızdan fuhuş gelince yapanlara

فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِى الْبُيُوتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ

gösterinceye ya da ölüm o kadınları alıncaya kadar evlerde tutun (dışarı çıkarmayın) onlar şahidlik ederlerse eğer

اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَاۚ فَاِنْ تَابَا

tevbe eder eğer onlara eziyet edin içinizden fuhuş yaparsa iki kişi bir yol onların yararına Allah

وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَاۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ اِنَّمَا التَّوْبَةُ

tevbesi makbuldür şüphesiz çok esirgeyendir tevbeleri çok kabul edendir Allah çünkü onlardan artık vazgeçin ve uslanırlarsa

عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

hemen ardından dönerler (tevbe ederler) sonra cahillikle bir kötülük yapıp şu kimselerin Allah'a göre

فَاُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ

yoksa değildir hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Allah onların Allah tevbesini kabul eder işte

التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ

diyenlere ölüm kendilerine gelip çatınca nihayet kötülükler yapıp yapıp da tevbe (af)

اِنِّى تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌۗ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ

onlar için hazırlamışızdır işte kafir olarak ve ölenlere (değildir) şimdi tevbe ettim ben

عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ

kadınları miras yoluyla almanız size helal değildir inananlar Ey acıklı bir azab

كَرْهًاۗ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَأْتِينَ

şayet yaparlarsa başka onlara verdiklerinizin bir kısmını alıp götürmek için onları sıkıştırmayın zorla

بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى

bilinki onlardan hoşlanmazsanız eğer iyi onlarla geçinin açık bir edepsizlik

اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

çok hayır ona Allah koymuş olabilir bir şeye sizin hoşlanmadığınız

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا

kantarlarca mal | onlardan birine | vermiş olsanız dahi | bir eşin | yerine | bir eş | başka | almak istediğiniz takdirde

فَلَا تَأْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ اَتَأْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ

nasıl | açıkça | ve günaha girerek | iftira ederek | verdiğinizi alacak mısınız? | hiçbir şeyi | ondan (verdiğini zden) | geri almayın

تَأْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا

sağlam | te'minat | sizden | ve onlar almışlardı | birbirinize | geçmiş (içli dışlı olmuş) idiniz | andolsun | alırsınız ki

﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَاۤؤُكُمْ مِّنَ النِّسَاۤءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ اِنَّهٗ

çünkü bu | geçmişte | olanlar | hariç | kadınlarla | babalarınızın | evlendiği | artık evlenmeyin

كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ۗ وَسَاۤءَ سَبِيْلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ

analarınız | size | (şunlarla evlenmeniz) haram kılındı | bir yoldur | ve iğrenç | (Allah'ın) hışm(ı)dır | edepsizliktir

وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ

kızkardeş | kızları | kardeş | kızları | teyzeleriniz | halalarınız | kızkardeşleriniz | kızlarınız

وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَاۤئِكُمْ

karılarınızın | anaları | süt | ve bacılarınız | sizi emziren | analarınız

وَرَبَاۤئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَاۤئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۫ فَاِنْ

eğer | birleştiğiniz | karılarınızdan | evlerinizde bulunan | ki olmuştur | üvey kızlarınız

لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۫ وَحَلَاۤئِلُ اَبْنَاۤئِكُمُ

oğullarınızın | karıları | üzerinize | bir günah yoktur | onlarla | henüz birleşmemişseniz

الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ اِنَّ

şüphesiz | geçmişte | olanlar | ancak hariç | iki kızkardeşi | bir arada | ve almanız | kendi sulbünüzden gelen

اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۙ ﴿٢٣﴾

çok esirgeyendir | çok bağışlayan | Allah

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۚ كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۚ

evli olanlarla da (evlenmeniz haramdır) | kadınlardan | dışında | geçen(cariye)ler | ellerinize | yazdığı(yasaklar)dır | Allah'ın | size

وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ

helal kılındı | size | ötesini | bunlardan | istemeniz (evlenmeniz) | mallarınızla | iffetli yaşamak | şartıyle

مُسَافِحِيْنَۜ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةًۜ وَلَا جُنَاحَ

zina etmemek | O halde yararlanmanıza karşılık | onlardan | onlara verin | kesilen ücretlerini | bir hak olarak | bir günah yoktur

عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا

üzerinize | karşılıklı anlaşmanızda | sonra | hakkın kesiminden | şüphesiz | Allah | bilendir | hüküm ve hikmet sahibidir

﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

kimse | gücü yetmeyen | içinizden | hür | evlenmeğe | kadınlarla | inanmış

فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْۜ

altında bulunan | elleriniz | genç kızlarınızdan alsın | inanmış | Allah | daha iyi bilir | sizin imanınızı

بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ

hepiniz | birbirinizdensiniz | öyle ise onlarla evlenin | izniyle | sahiplerinin | verin | ücretlerini (mehirlerini) de | güzelce

مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَّلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ

iffetli yaşamaları | zina etmemeleri | ve gizli olarak tutmamaları (şartıyle) | dost | iken | evli | yaparlarsa

بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِۜ ذٰلِكَ لِمَنْ

bir fuhuş | onlara | yarısı uygulanır | hür kadınlara | yapılan işkencenin | bu (cariye ile evlenme) | içindir

خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْۜ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

korkanlar | sıkıntıya düşmekten | içinizden | fakat | sabretmeniz ise | daha iyidir | sizin için | Allah | bağışlayandır | esirgeyendir

﴿٢٥﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ

istiyor | Allah | açıklamak | size | ve sizi iletmek | yasalarına | sizden öncekilerin | ve bağışlamak

عَلَيْكُمْۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾

günahlarınızı | Allah | bilendir | hüküm ve hikmet sahibidir

وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا

sizin düşmenizi | şehvetlerine | uyanlar ise | istiyorlar | sizin | tevbenizi kabul etmek | istiyor | Allah

مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا

zayıf | insan | yaratılmıştır | sizden | (ağır teklifleri) hafifletmek | Allah | istiyor | büyük | bir sapıklığa

﴿٢٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ

başka | batılla (haksız yere) | aranızda | mallarınızı | yemeyin | inananlar | Ey

اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ

size karşı | Allah | doğrusu | canlarınızı da | öldürmeyin | kendi | rızanızla yaptığınız | ticaret | olursa

رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا

cehennem e | onu sokacağız | ve zulüm ile | düşmanlık | bunu | yaparsa (bilsin ki) | kim | çok merhametlidir

وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ

size yasaklanan | büyük günahlardan | kaçınırsanız | eğer | kolaydır | Allah'a | Bu

نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا

göz dikmeyin | güzel | bir yere | ve sizi sokarız | küçük günahlarınızı | sizin | örteriz

مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا

kazandıklarından | bir pay | erkeklere de var | birbirinizden | sizi | onunla | Allah'ın | üstün kıldığı şeylere

وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | kuşkusuz | O'nun lutfunu | Allah'tan | isteyin | kazandıklarından | bir pay var | kadınlara da

كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ

ana babanın | bıraktıklarından | varisler | kıldık | her birine | bilendir | her şeyi

وَالْاَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | hisselerini | verin | yeminlerinizin | bağladığı | kimselere de | ve akrabanın

كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

görmektedir | herşeyi

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ

erkekler yöneticidirler kadınlar üzerinde üstün kıldığı Allah insanları birbirinden

وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا

ve harcadıkları için mallarından bundan dolayı iyi kadınlar ita'atkar olup korurlar gizliyi karşılık

حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِى تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ

kendilerini korumasına Allah'ın kadınlara korktuğunuz hırçınlık etmelerinden öğüt verin onlara sokulmayın yataklarda

وَاضْرِبُوهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا

onları dövün eğer size ita'at ederlerse artık aramayın onların aleyhine başka bir yol çünkü Allah yücedir

كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِهٖ

büyüktür eğer endişe duyarsanız aralarının açılmasından gönderin bir hakem erkeğin ailesinden

وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُرِيدَآ اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

ve bir hakem kadının ailesinden eğer isterlerse uzlaştırmak bulur Allah onların arasını çünkü Allah

كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهٖ شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ

(herşeyi) bilendir haber alandır kulluk edin Allah'a ortak koşmayın O'na hiçbir şeyi ana babaya

اِحْسَانًا وَبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ

iyilik edin akrabaya yoksullara öksüzlere komşuya yakın komşuya

الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

uzak arkadaşa yan(ınız)daki yolcuya altında bulunanlara ellerinizin şüphesiz Allah

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۙ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ

sevmez insanları kurumlu böbürlenen bunlar cimrilik ederler ve emrederler insanlara da

بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

cimriliği gizlerler kendilerine verdiğini Allah'ın bol hazinesinden (biz de) hazırlamışızdır o nankörlere bir azab

مُهِينًا ۚ ﴿٣٧﴾

alçaltıcı

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

bunlar verirler mallarını göstериş için insanlara inanmazlar Allah'a ve gününe

الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَاۗءَ قَرِيْنًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ

ahiret kimin ise şeytan arkadaşı bir kötü ne arkadaş(ı var)dır onlara ne olurdu

لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ

sanki inansalardı Allah'a ve gününe ahiret ve harcasalardı kendilerine verdiği rızıktan Allah'ın Allah onları

عَلِيْمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا

biliyordu şüphesiz Allah kadar zerre eğer olsa (zerre miktarı) bir iyilik onu kat kat yapar

وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ

ve verir kendi katından da bir mükafat büyük (halleri) nice olur? zaman getirdiğimiz her ümmetten

بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰي هٰٓؤُلَاۗءِ شَهِيْدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَىِٕذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

bir şahid ve getirdiğimiz seni de bunlara şahid o gün isterler nankörlük edip

وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ۭ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٢﴾

karşı gelenler (Allah'ın) Elçi(sin)e bir olmayı yer ile ve gizleyemezler Allah'tan hiçbir söz

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا

Ey inananlar yaklaşmayın namaza siz sarhoşken ki bilesiniz

مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ

ne dediğinizi cünüp iken de dışında geçici olmanız yoldan kadar yıkanıncaya eğer iseniz

مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ

hasta yahut yolculukta yahut biriniz sizden gelmişse tuvaletten yahut da dokunmuşsanız

النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ

kadınlara bulamadığınız takdirde su teyemmüm edin toprağa temiz (Toprağı) sürün yüzlerinize

وَاَيْدِيْكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا

ve ellerinize Şüphesiz Allah çok affeden çok bağışlayandır görmedin mi? şu kendilerine verilenleri bir pay

مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾

Kitaptan satın alıyorlar sapıklığı istiyorlar ki siz de sapıtasınız yolu

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ

Allah daha iyi bilir sizin düşmanlarınızı yeter Allah dost olarak yeter Allah yardımcı olarak da öyleleri var ki

الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

Yahudilerden kaydırıyorlar kelimeleri yerlerinden diyorlar işittik ve isyan ettik

وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ

dinle dinlemez olası ve 'ra'ina' eğip bükerek dillerini ve taşlayarak dini keşke (eğer) onlar

قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ

deselerdi işittik ve ita'at ettik dinle ve bize bak elbette olurdu daha iyi kendileri için daha sağlam fakat

لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا

onları la'netlemiştir Allah inkarlarından dolayı inanırlar pek az Ey verilenler

الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا

Kitap inanın indirdiğimiz(Kur'an)a doğrulayıcı olarak yanınızdakini önce biz silip bazı yüzleri

فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ

döndürmeden arkalarına ya da onları da la'netlemeden gibi la'netlediğimiz adamlarını cumartesi buyruğu

اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ

Allah'ın yapılır Şüphesiz Allah bağışlamaz ortak koşulmasını kendisine bağışlar başkasını bundan

لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ

dilediğine ortak koşan da Allah'a gerçekten iftira etmiştir bir günah büyük görmedin mi?

اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا

şu övüp yüceltenleri kendilerini Hayır, ancak Allah yüceltir dilediğini onlara zulmedilmez kıl kadar

﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ۚ

bak nasıl uyduruyorlar Allah'a yalan yeter bu (onlara) bir günah olarak apaçık

﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ

görmedin mi? kendilerine verilenleri bir pay Kitaptan inanıyorlar cibt

وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَاۗءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا

ve tağut'a ve diyorlar inkar edenler için bunlar daha doğru inananlardan yoldadır

﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

işte onlar | la'netlediği (insanlardır) | Allah'ın | kimi | la'netlerse | Allah | artık bulamazsın | onun için | hiçbir yardımcı

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

yoksa | onların var mı? | bir payı | mülkten | öyle olsaydı | vermezlerdi | insanlara | bir çekirdek zerresi bile

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ

yoksa | onları kıskanıyorlar mı | insanlara | yüzünden | verdiği (vahiyler) | Allah'ın | lutfundan | oysa | biz vermiş | soyuna da

إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم مَّنْ

İbrahim | Kitabı | ve hikmeti | ve onlara vermiştik | bir mülk | büyük | onlardan | kimi

آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ

inandı | O(Hak Kitabı)na | onlardan | de | kimi de | yüz çevirdi | ondan | öylesine de yetti | cehennem | çılgın alevli | Şüphesiz

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم

inkar edenleri | ayetlerimizi | yakında | sokacağız | bir ateşe | her | piştikçe | derileri

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

vereceğiz | deriler | onlara başka | tadsınlar diye | azabı | şüphesiz | Allah | daima üstündür | hüküm ve hikmet sahibidir

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي ﴿٥٦﴾

inanıp | yapanları da | iyi işler | sokacağız | cennetlere | akan

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ

altlarından | ırmaklar | kalacaklardır | orada | sürekli | kendilerine vardır | orada | eşler de | tertemiz

وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ

ve onları sokacağız | bir gölgeye | (hiç güneş sızmayan) eşsiz | Şüphesiz | Allah | size emreder | vermenizi | emanetleri

إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

ehline | zaman | hükmettiğiniz | insanlar | arasında | hükmetmenizi | adaletle | şüphesiz | Allah

نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا

ne güzel | size öğüt veriyor | onunla | doğrusu | Allah | işiten | görendir | Ey

الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ فَإِن

inananlar | ita'at edin | Allah'a | ita'at edin | Elçiye | ve sahibine | buyruk | sizden olan | eğer

تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

anlaşmazlığa düşerseniz | herhangi bir şeyde | onu götürün | Allah'a | ve Elçiye | eğer | iseniz | inanıyor | Allah'a

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

ve gününe | ahiret | Bu | daha iyidir | ve daha güzeldir | sonuç bakımından da

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

şunları görmedin mi | sanıyorlar da | kendilerinin | inandıklarını | indirilene | sana | indirilene

مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۗ

ve senden önce | istiyorlar | hakem olarak başvurmak | tağuta (o azgın şeytana) | oysa | emredilmişti | inkar etmeleri | onu

وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

istiyor | Şeytan da | onları saptırmak | sapkınlıkla | iyice | denince | kendilerine | gelin

اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًاۚ

indirdiğine | Allah'ın | ve Elçiye | görürsün | o ikiyüzlülerin | uzaklaştıklarını | senden | büsbütün uzaklaşmakla

﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ

nasıl | başlarına gelince | bir felaket | yaptıkları (kötülükler) yüzünden | elleriyle | sonra hemen | sana gelirler | yemin ederler

بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ

Allah'a | biz istedik diye | sadece | iyilik etmek | ve uzlaştırmak | işte | bilir | Allah

مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا

kalblerinde olanı | aldırma | onlara | onlara öğüt ver | ve söyle | onların | içlerine işleyecek | güzel | söz

﴿٦٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ

biz göndermedik | hiçbir elçiyi | başka bir amaçla | ita'at edilmekten | izniyle | Allah'ın | eğer | onlar | zaman

ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا

kendilerine | zulmettikleri | sana gelseler | bağışlanma dileseler | Allah'tan | ve bağışlanmasını dileseydi | onların | Elçi de | elbette bulurlardı

اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ

Allah'ı | affedici | merhametli | hayır | Rabin hakkı için | inanmış olmazlar | seni hakem yapıp | çekişmeli işlerde

بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا

aralarında çıkan | sonra da | duymadan | içlerinde | bir burukluk | senin verdiğin hükme | teslim olmadıkça | tam bir teslimiyetle

﴿٦٥﴾

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ

yurtlarınızdan çıkın ya da kendinizi öldürün onlara diye yazmış olsaydık eğer

مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ

elbette olurdu kendilerine öğütleneni yapsalardı onlar eğer içlerinden pek azı hariç bunu yapmazlardı

خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ﴿٦٦﴾ وَاِذًا لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظِيمًا ۙ

büyük mükafat katımızdan kendilerine verirdik o zaman sağlam ve daha kendileri için daha iyi

﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ

ve Elçi'ye Allah'a ita'at ederse kim doğru bir yola ve onları iletirdik

فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ

şehidler sıddıklar peygamberler kendilerine Allah'ın ni'met verdiği beraberdir işte onlar

وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ۜ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۜ وَكَفٰى

yeter Allah'tandır ni'met bu arkadaştır onlar da ne güzel ve Salihlerle

بِاللّٰهِ عَلِيمًا ۚ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ

bölük bölük savaşa gidin korunma(tedbirleri)nizi alın inananlar Ey bilen olarak Allah

اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ

size erişirse eğer pek ağır davranır bir kısmı var ki içinizden şüphesiz hep birlikte savaşa gidin ya da

مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ

eğer hazır onlarla beraber bulunmadım bana Allah lutfetti de der bir felaket

اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ

hiç sevgi kendisi arasında sizinle yokmuş gibi sanki der Allah'tan bir ni'met size erişirse

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ

yolunda savaşsınlar büyük bir başarı kazansaydım onlarla beraber olsaydım da keşke ben de

اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

Allah yolunda savaşır da kim ahireti karşılığında dünya hayatını satanlar Allah

فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

büyük bir mükafat biz ona vereceğiz yakında galib gelirse veya öldürülür

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ

kadın erkek ve zayıf Allah yolunda savaşmıyorsunuz size ne oldu ki

وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَاۚ

halkı zalim kentten şu bizi çıkar Rabbimiz diyen ve çocuklar (uğrunda)

وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّاۚ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

bir yardımcı katından bize ver bir koruyucu katından bize ver

الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ

yolunda savaşırlar inkar edenler de Allah yolunda savaşırlar inananlar

الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُٓوا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطَانِۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

zayıftır şeytanın hilesi şüphesiz şeytanın dostlarıyle o halde savaşın tağut

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّٓوا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا

verin namazı kılın ellerinizi (savaştan) çekin kendilerine denilenleri görmedin mi

الزَّكٰوةَۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ

insanlardan korkmaya başladılar içlerinden bir grup hemen savaş kendilerine yazılınca zekatı

كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةًۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَۚ

savaş bize yazdın niçin Rabbimiz dediler korkuyla daha fazla hatta Allah'tan korkar gibi

لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ

daha iyidir ahiret azdır dünya geçimi de ki yakın bir süreye kadar bizi erteleseydin

لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ

ölüm yine sizi bulur olsanız nerede kıl kadar sizehaksızlık edilmez korunan kimse için

وَلَوْ كُنْتُمْ فِى بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ

tarafındandır bu derler bir iyilik onlara erişirse eğer sağlam kaleler içinde de bulunsanız

اللّٰهِۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَۜ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ

tarafındandır hepsi de ki senin yüzündendir bu derler bir kötülük onlara erişirse eğer Allah

اللّٰهِۜ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَآ اَصَابَكَ

sana gelen söz anlamaya yanaşmıyorlar topluma bu ne oluyor ki Allah

مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِۗ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَۜ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ

insanlara seni gönderdik kendi(günahın yüzü)ndendir her kötülük de sana gelen Allah'tandır her iyilik

رَسُولًاۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

şahid olarak Allah yeter elçi

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

kim ita'at ederse Elçi'ye muhakkak ki ita'at etmiş olur Allah'a kim de yüz çevirirse biz seni göndermedik onların üzerine

حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۖ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ

bekçi derler peki ama çıkınca yanından geceleyin kurarlar birtakımı içlerinden

غَيْرَ الَّذِى تَقُولُ ۚ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ

tersini söylemiş olduğunun Allah yazmaktadır geceleyin ne düşünüp kurduklarını sen aldırma onlara dayan

عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ ۚ وَلَوْ كَانَ

Allah'a yeter Allah vekil olarak düşünmüyorlar mı? Kur'an'ı eğer olsaydı

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ

tarafından başkası Allah'tan bulurlardı onda birbirini tutmaz çok şey onlara gelse bir haber

مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى

güven veya korkuya dair yayarlar onu halbuki onu götürselerdi Elçi'ye ve sahiplerine

الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

buyruk aralarındaki bilirlerdi işin içyüzünü araştıranlar onun ne olduğunu eğer olmasaydı lutfu Allah'ın size

وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ

ve rahmeti uyardınız şeytana hariç pek azınız savaş yolunda Allah

لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ بَأْسَ

sen sorumlu değilsin başkasın dan kendinden teşvik et inananları da umulur ki Allah kırar gücünü

الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ

kafirlerin Allah'ın daha güçlü baskını daha çetindir cezası kim destek olursa

شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهٗ نَصِيبٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهٗ

güzel bir (işe) onun da vardır bir payı o işten kim destek olursa kötü bir (işe) olur onun da

كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

bir payı o işten Allah her şeyi gözetip karşılığını verendir zaman selamlandığınız bir selam ile

فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا

siz de selam verin daha güzeliyle ondan yahut aynen iade edin şüphesiz Allah her şeyi hesaplayandır

﴿٨٦﴾

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ

kim olabilir? kendinde şüphe olmayan kıyamet gününde sizi bir araya toplayacaktır O'ndan başka tanrı yoktur Allah (ki)

اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ

oysa Allah iki gruba ayrıldınız münafıklar hakkında size ne oldu ki sözlü Allah'tan daha doğru

اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوٓا ۗ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ

saptırırsa birini Allah'ın saptırdığı kimseyi doğru yola iletmek mi istiyorsunuz? yaptıkları işlerden dolayı onları baş aşağı etmiştir

اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ

ki onlarla olasınız kendilerin inkar ettiği gibi sizin de inkar etmenizi istediler bir yol onun için artık bulamazsınız Allah

سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ

eğer Allah yolunda onlar göç edinceye kadar dostlar onlardan o halde edinmeyin eşit

تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا

ne dost onlardan ve tutmayın bulursanız nerede öldürün onları yakalayın yüz çevirirlerse

وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ

yahut andlaşma bulunan kendileri arasında sizinle bir topluma sığınanlar ancak hariç ne de yardımcı

جَٓاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَٓاءَ

dileseydi eğer kendi toplumlarıyle savaşmaktan veya sizinle savaşmaktan yürekleri sıkılarak size gelenler

اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا

ve isterlerse sizinle savaşmazlar onlar sizden uzak dururlar o halde sizinle savaşırlardı sizin üstünüze onları salardı Allah

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ

bulacaksınız ki bir yol onların aleyhine size Allah vermemiştir barış içinde yaşamak sizinle

اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۚ كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ

fitneye götürülseler her ne zaman kendi toplumlarında n ve emin olmak sizden emin olmak isterler başkalarını da

اُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُٓوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ

ellerini (saldırıdan) çekmezlerse barış içinde yaşamak sizinle ve istemezler onlar sizden uzak durmazlar eğer (fitnenin) içine başaşağı atılırlar

فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

karşı size verdik işte öylelerine bulursanız nerede ve öldürün onları yakalayın

سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

açık bir yetki

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا

yoktur bir mü'minin öldürmesi bir mü'mini dışında yanlışlık kimsenin öldüren bir mü'mini

خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۗ

yanlışlıkla azadetmesi bir köle mü'min bir diyet vermesi gerekir ölenin ailesine de başka bağışlamaları

فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۗ وَاِنْ

eğer ise bir topluluktan düşmanınız olan sizin o (öldürülen) mü'min azadetmek gerekir bir köle mü'min ve eğer

كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ

ise bir topluluktan sizinle kendileri arasında andlaşma bulunan bir diyet verilecek ailesine ve azadetmek lazımdır

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۗ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۙ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ

bir köle mü'min kimsenin bunları bulamayan oruç tutması gerekir iki ay ardı ardına tevbesinin kabulü için tarafından Allah

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ

Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir her kim öldürürse bir mü'mini kasden onun cezası

جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا

cehennemdir sürekli kalacağı içinde gazabetmiş Allah ona la'net etmiş ve hazırlamıştır onun için bir azab

عَظِيْمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا

büyük Ey inananlar zaman savaşa çıktığınız yolunda Allah iyi anlayın, dinleyin

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ

demeyin kimseye veren size selam sen değilsin mü'min gözeterek geçici menfaatini

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ۗ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ

hayatının dünya çünkü yanında Allah'ın ganimetler vardır çok siz de böyle idiniz önceden lutfetti

اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٤﴾

Allah size O halde iyice anlayın çünkü Allah yaptıklarınızı haber almaktadır

لَا يَسْتَوِى الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ

cihad edenler özür sahipleri dışında inananlardan yerlerinde oturanlar bir olmaz

فِى سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

mallariyle cihadedenleri Allah üstün kılmıştır canlariyle mallariyle Allah yolunda

وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ اللَّهُ

Allah ama üstün kılmıştır güzellik Allah va'detmiştir gerçi hepsine de derece bakımından oturanlardan canlariyle

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً

bağış kendi katından yüksek dereceler çok daha büyük ecirle oturanlardan mücahidleri

وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ

melekler canlarını alırken şüphesiz esirgeyendir bağışlayandır Allah ve rahmet

ظَالِمِى أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِى الْأَرْضِ ۚ

yer yüzünde biz aciz düşürülmüştük diye cevap verdiler idiniz ne işte dediler nefislerine yazık eden kimselere

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

durağı işte onların onda göç edeydiniz geniş Allah'ın yeri değil miydi? (Melekler) dediler ki

جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

kadınlar erkekler gerçekten zayıf yalnız hariç bir gidiş yeridir ne kötü cehennemdir

وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَٰئِكَ عَسَى

umulur işte yol ve (göç için) bulamayan hiçbir çareye gücü yetmeyen ve çocuklar

اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَن يُهَاجِرْ فِى سَبِيلِ

yolunda göç eden kimse çok bağışlayandır çok affeden Allah onları affetmesi Allah'ın

اللَّهِ يَجِدْ فِى الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِن بَيْتِهِ

evinden çıkar da kim ve bolluk çok yer gidecek yeryüzünde bulur Allah

مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ

Allah'a onun mükafatı düşer muhakkak ölüm kendisine yetişirse sonra ve Elçisi için Allah göç etmek amacıyla

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

size yoktur yeryüzünde sefere çıktığınız zaman esirgeyendir bağışlayandır Allah

جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ

muhakkak ki inkar edenlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız eğer namazı kısaltmanızdan ötürü bir günah

الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

açık düşmanınızdır sizin kafirler

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ

seninle beraber | onlardan | bir bölük | namaza dursun | namazı | onlara | başlattığın (kıldırdığın) | içlerinde bulunup | sen de | zaman

وَلْيَأْخُذُوٓا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ

bölük | bu kez gelsin | arkanıza | geçsinler | secde edince | silahlarını da | ve (yanlarına) alsınlar

اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ

istediler ki | ve silahlarını da | korunma(tedbir)lerini | alsınlar | seninle beraber | namaz kılsınlar | namaz kılmayan | öteki

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

üzerinize | birden yapsalar | ve eşyanızdan | silahlarınızdan | siz gaflet etseniz de | keşke | inkar edenler

مَيْلَةً وَاحِدَةً ۟ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ

olursanız | ya da | yağmurdan | zahmet çekerseniz | eğer | size | bir günah yoktur | bir | baskın

مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۟ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

kafirlere | hazırlamıştır | Allah | şüphesiz | korunma tedbirinizi | ama alın | silahlarınızı | bırakmanızda | hasta

عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

oturarak | ayakta | Allah'ı | anın | namazı | bitirdiğiniz | zaman | alçaltıcı | bir azab

وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ

namaz | şüphesiz | namazı | (tam) kılın | güvene kavuştuğunuz | zaman | ve yanlarınız | üzerinde (uzanarak)

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۟

o topluluğu | takibetmekte | gevşeklik göstermeyin | vakitli olarak | farz kılınmıştır | mü'minler | üzerine

اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا

şeyleri | Allah'tan | üstelik siz ummaktasınız | sizin acı çektiğiniz | gibi | acı çekmektedirler | onlar da | siz acı çekiyorsanuz | eğer

لَا يَرْجُونَ ۟ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ

Kitabı | sana | indirdik ki | muhakkak biz | hüküm ve hikmet sahibidir | bilendir | Allah | onların ummayacakları

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰيكَ اللّٰهُ ۟ وَلَا تَكُنْ لِلْخَآئِنِينَ

hainlerin | olma | Allah'ın | sana gösterdiği | biçimde | insanlar | arasında | hüküm veresin | gerçek ile

خَصِيمًا ۙ ﴿١٠٥﴾

savunucusu

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ

savunma esirgeyendir bağışlayandır Allah kuşkusuz Allah'tan mağfiret dile

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيمًا

günah işleyen hainlik yapıp kimseyi sevmez Allah zira kendilerine hainlik edenleri

﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ

geceleyin söyle(yip plan kura)rlarken onlarla beraberdir Oysa O Allah'tan gizlenmiyorlar insanlardan gizleniyorlar da

مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا اَنْتُمْ

haydi siz kuşatmıştır onların yaptıkları herşeyi Allah sözü O'nun istemediği

هٰٓؤُلَآءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ

günü onları Allah'a karşı savunacak ya kim dünya hayatında onları savundunuz bunlar

الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا اَوْ

yahut bir kötülük yapar kim vekil onlara olacak kim ya da kıyamet

يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ

kim ve esirgeyici bağışlayıcı Allah'ı bulur Allah'tan mağfiret dilerse sonra nefsine zulmeder de

يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Allah kendi aleyhine onu kazanır muhakkak bir günah işlerse

﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ

muhakkak ki bir suçsuzun onu üstüne atarsa sonra günah ya da bir hata işler de kim

احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ

ve acıması sana Allah'ın lutfu olmasaydı açık ve bir günah büyük bir iftira yüklenmiş olur

لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ

sana zarar veremezler kendilerinden başkasını onlar saptıramazlar seni saptırmağa onlardan bir grup yeltenmişti

مِنْ شَىْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا

şeyleri ve sana öğretti ve hikmeti Kitabı sana Allah indirdi hiçbir

لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

cidden büyüktür sana Allah'ın lutfu bilmediğin

لَا خَيْرَ فِى كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ

ya da iyilik yahut sadaka emreden kimse yalnız hariç gizli konuşmalarının çoğunda hayır yoktur

اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۟ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ

düzeltmeyi arasını insanların kim yaparsa bunu amacıyle rızasını kazanmak Allah'ın yakında

نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

ona vereceğiz bir mükafat büyük kim de karşı gelir Elçi'ye sonra belli olduktan kendisine

الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۟

doğru yol ve uyarsa başkasına yolundan mü'minlerin onu yöneltiriz döndüğü (yola) ve sokarız cehenneme

وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

ne kötü bir gidiş yeridir şüpheiz Allah bağışlamaz ortak koşulmasını kendisine bağışlar herşeyi başka

ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ ۟ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

bundan dilediğine ve kim ortak koşarsa Allah'a muhakkak sapıklığa düşmüştür bir sapkınlıkla uzak

اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ اِنَاثًا ۚ وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۙ ﴿١١٧﴾

çağırıyorlar O'nu bırakıp da yalnızca birtakım dişilere ve yalvarıyorlar yalnızca şeytana asi

لَعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۙ ﴿١١٨﴾ وَلَاُضِلَّنَّهُمْ

ona la'net etti Allah ve o da dedi elbette alacağım senin kullarından bir pay belirli onları mutlaka saptıracağım

وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ

mutlaka onları boş kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim yaracaklar kulaklarını hayvanların onlara emredeceğim değiştirecekler yaratışını

اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا

Allah'ın kim tutarsa şeytanı dost yerine Allah'ın muhakkak ki uğramıştır bir ziyana

مُبِينًا ۟ ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۟ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

açık (Şeytan) Onlara söz verir umut verir değildir sözü şeytanın başka bir şey aldatmadan

اُولٰٓئِكَ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

işte onların varacağı yer cehennemdir asla bulamazlar ondan kaçmak (imkanı)

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akan cennetlere sokacağız iyi işler yapanları da inanıp

الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۖ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۖ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ

Allah'tan daha doğru kim olabilir? gerçek Allah'ın bu va'didir ebedi orada kalacaklardır ırmaklar

قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا

sözlü (İş) olmaz ne sizin kuruntularınızla ne kuruntularıyla ehlinin Kitap kimse yapan kötülük

يُجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ

cezalandırılır onunla ve bulamaz kendisine başka Allah'tan ne dost ne de yardımcı her kim yaparsa

مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ ۖ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

güzel işler erkek veya kadından onlar inanarak işte öyle kimseler girerler cennete

وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ

ve haksızlığa uğratılmazlar zerre kadar kim daha güzel olabilir? din yönünden kimseden teslim edip yüzünü Allah'a

وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا

iyilik edici olarak tabi olan dinine İbrahim dosdoğru edinmişti Allah İbrahim'i dost

﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ

Allah'ındır olanların hepsi göklerde ve yerde Allah her şeyi

مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ ع وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَآءِ ۗ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۙ وَمَا

kuşatmıştır senden fetva istiyorlar hakkında kadınlar de ki Allah size hükmünü açıklıyor onlar hakkında ki vardır

كُتِبَ يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ فِى يَتَامَى النِّسَآءِ الّٰتِى لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا

yazılmış olan(miras hakların) vermeyip kadınlar hakkında öksüz Kitapta size okunan(ayet)ler

لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُومُوا

kendilerine istediğiniz kendileriyle evlenmek ve zavallı çocuklar hakkında ve yerine getirmeniz hakkında

لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

öksüzlere karşı adaleti yapacağınız her hayrı muhakkak ki Allah bilir

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

ikisine de günah yoktur yüz çevirmesinden yahut huysuzluğundan kocasının korkarsa bir kadın ve eğer

اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًاۗ وَالصُّلْحُ خَيْرٌۗ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّۗ وَاِنْ

eğer cimriliğe nefisler hazır duruma getirilmiştir daima iyidir barış anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde

تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا

yapamazsınız haber alır yaptıklarınızı Allah şüphesiz sakınırsanız güzel geçinir

اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاۤءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا

ötekini bırakmayın yönelip (birine) tamamen öyle ise meyledip de isteseniz de ne kadar kadınlar arasında (tam) adalet

كَالْمُعَلَّقَةِۗ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾ وَاِنْ

eğer esirgeyendir bağışlayandır Allah şüphesiz sakınırsanız arayı düzeltir eğer askıda (kocasızmış) gibi

يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖۗ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ

Allah'ındır hüküm ve hikmet sahibidir (ni'meti) geniştir Allah(ın) bol ni'metiyle onların her birini Allah zengin eder (eşler) ayrılırlarsa

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

Kitap verilenlere de tavsiye ettik muhakkak ve yerde olanlar göklerde olanlar

مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَۗ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا

olanlar Allah'ındır şüphesiz inkar ederseniz eğer Allah'tan korkun diye size de sizden önce

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا

olanlar Allah'ındır övgüye layıktır zengindir Allah ve yerde olanlar göklerde

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ

(Allah) dilerse eğer vekil olarak Allah yeter ve yerde olanlar göklerde

يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾

hakkıyla kadirdir buna ve şüphesiz Allah başkalarını ve getirir insanlar ey sizi götürür

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۗ

ve ahiret dünya sevabı Allah (bilsin ki) katındadır dünya sevabını isterse kim

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًاۢ بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾

görendir işitendir Allah

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى

aleyhinde bile olsa Allah için şahidler adaleti ayakta tutarak olun inananlar Ey

اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى

daha yakındır çünkü Allah fakir de veya zengin olsalar ve yakınlarınızın ana babanızın veya kendinizin

بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah muhakkak ki doğruyu söylemezseniz ya da eğip bükerseniz eğer adaletten sapmayın keyfinize öyle ise uyarak ikisine de

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

Elçisine Allah'a inanın inananlar Ey haberdar yaptıklarınızdan olandır

وَالْكِتَابِ الَّذِى نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِٓى اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ

kim ve daha önce indirmiş bulunduğu Kitaba Elçisine indirdiği Kitaba

يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا

sapıklığa düşmüştür muhakkak ahiret ve gününü elçilerini Kitaplarını meleklerini Allah'ı inkar ederse

بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ

sonra inkar ettiler yine inandılar sonra inkar ettiler sonra inandılar şüphesiz uzak bir

ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًاۙ ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ

müjdele (doğru) yola iletmeyecektir onları bağışlayacak Allah değildir inkarları arttı

الْمُنَافِقِينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًاۙ ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ

kafirleri onlar tutuyorlar acıklı bir azabın kendilerin in olacağını şüphesiz Münafıklara

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَۜ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ

Allaha aittir şeref şüphesiz şeref onların yanında mi arıyorlar? mü'minleri bırakıp dost

جَمِيعًاۙ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ

Allah'ın ayetlerinin işittiğiniz zaman Kitapta size indirmişti ki muhakkak tamamen

يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ

bir söze onlar dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın onlarla ve alay edildiğini inkar edildiğini

غَيْرِهٖٓ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ

ve kafirleri iki yüzlüleri bütün Allah şüphesiz onlar gibi olursunuz o zaman siz de başka

فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًاۙ ﴿١٤٠﴾

toplayacaktır cehennemde

الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ

biz de değil miydik? | derler | Allah'tan | bir fetih | size | nasibolursa | eğer | sizi | onlar gözetleyip dururlar

مَّعَكُمْ ۗ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْٓا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ

size | biz üstünlük sağlamadık mı | derler | (savaşta) bir payı | kafirlerin | olursa | ve eğer | sizinle beraber

وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَلَنْ يَّجْعَلَ

ve asla vermeyecektir | kıyamet | gününde | aranızda | hükmedecek | artık Allah | mü'minlerden | ve sizi korumadık mı

اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ

aldatmağa çalışırlar | iki yüzlüler | şüphesiz | bir yol | mü'minlere | karşı | kafirlere | Allah

اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ

gösteriş yaparlar | üşene üşene | kalkarlar | namaza | kalktıkları | zaman da | onları aldatır | oysa O | Allah'ı

النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ۖ ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ

bu | arada | yalpalayıp dururlar | biraz | ancak | Allah'ı | anmazlar | insanlara

لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿١٤٣﴾

bir (çıkar) yol | ona | bulamazsın | Allah'ın | şaşırttığı | kimseye | ne de onlara | ne bunlara

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ

mü'minleri | bırakıp | dost | kafirleri | tutmayın | inananlar | Ey

اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ

iki yüzlüler | doğrusu | açık | bir delil | aleyhinizde olacak | Allah'a | vermek | mi istiyorsunuz?

فِى الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ۙ ﴿١٤٥﴾ اِلَّا

ancak | hiçbir yardımcı | onlar için | bulamazsın | ateşin | en aşağı | tabakasındadırlar

الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ

işte onlar | sırf Allah için | dinlerini | ve yapanlar | Allah'a | yapışanlar | uslananlar | tevbe edenler

مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٦﴾

büyük | bir mükafat | mü'minlere | Allah da | verecektir | yakında | mü'minlerle | beraberdir

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا

(herşeyi) bilendir | şükrün karşılığını veren | Allah | ve inanırsanız | siz şükreder | eğer | size azabetmeyi | Allah | ne yapacak?

﴿١٤٧﴾

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

doğrusu Allah | haksızlık edilen | kendisine | dışında | söz söylenmesini | kötü | açıkça | Allah | sevmez

سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوْٓءٍ

bir kötülüğü | affederseniz | yahut | onu gizlerseniz | veya | bir iyiliği | açığa vurur | eğer | bilendir | işitendir

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

ve elçilerini | Allah'ı | inkar edenler | şüphesiz | güçlüdür | affedicidir | Allah da | (bilin ki) şüphesiz

وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ

inkar ederiz | kimine | inanırız | derler | ile elçilerinin | Allah | arasını | ayırmak | isterler

بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ ﴿١٥٠﴾ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ

onlar | işte | bir yol | bu ikisinin | arasında | tutmak | isterler | kimini

الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inandılar | ve onlar ki | alçaltıcı | bir azab | kafirlere | biz de hazırlamışızdır | gerçek | kafirlerdir

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰۗىِٕكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ

verecektir | pek yakında | işte (Allah) | onlardan | hiçbiri | arasında | ayırım yapmadılar | ve elçilerine | Allah'a

اُجُوْرَهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔـلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ

indirmeni | Kitap | ehli | senden istiyorlar | çok esirgeyendir | çok bağışlayan | Allah | onların da mükafatlarını

عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَاۗءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا

demişlerdi | bundan | daha büyüğünü | Musa'dan | istemişler | muhakkak | gökten | bir Kitap | kendilerine

اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ

buzağıyı (tanrı) | tutmuşlardı | sonra | haksızlıklarından dolayı | yıldırım gürültüsü | derhal onları yakalamıştı | açıkça | Allah'ı | bize göster

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطَانًا

bir yetki | Musa'ya | ve verdik | bundan da | vazgeçtik | açık deliller | kendilerine gelmişken

مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا

girin | onlara | ve dedik | söz vermeleri için | Tur'u | üzerlerine | kaldırdık | açık

الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا

bir söz | onlardan | ve aldık | cumartesi(yasakları)nı | çiğnemeyin | onlara | ve dedik | secde ederek | kapıdan

غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

sağlam

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

haksız yere peygamberleri öldürmelerinden Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden sözlerini bozmalarından

وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۢ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا

ancak artık inanmazlar inkarlarından ötürü üzerini Allah mühürlemiştir hayır, fakat kılıflı kalblerimiz ve demelerinden ötürü

قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ

demelerinden ötürü büyük bir iftira Meryem'e ve sözlerinden küfürlerinden pek az

اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ

ve asmadılar oysa onu öldürmediler Allah'ın elçisi Meryem oğlu Îsa Mesih'i biz öldürdük

وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِنْهُ ۭ مَا لَهُمْ بِهِ

o hususta yoktur ondan yana tam bir kuşku içindedirler onun hakkında ayrılığa düşenler ve şüphesiz kendilerine benzer gösterildi fakat

مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۢ ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۭ

kendisine Allah onu yükseltti hayır yakinen onu öldürmediler zanna uyuyorlar sadece kesin bilgileri

وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ

ona mutlaka inanacaktır ancak Kitap ehlinin her biri Andolsun hüküm ve hikmet sahibidir daima üstündür Allah

قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ

yaptıkları zulümlerden şahid onların aleyhine O olacaktır kıyamet günü de ölümünden önce

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ

yolundan çevirmelerinden dolayı kendilerine helal kılınmış temiz ve hoş şeyleri onlara yasakladık yahudilerin

اللّٰهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ

mallarını ve yemelerinden ötürü ondan menedilmelerine rağmen riba almalarından ötürü çoklarını Allah

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ

fakat acı bir azab içlerinden inkar edenlere de hazırladık haksız yere insanların

الرَّاسِخُونَ فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

ve indirilene sana indirilene inanırlar ve mü'minler içlerinden ilimde derinleşmiş olanlar

مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ve gününe Allah'a inananlar var ya zekatı verenler namazı O kılanlar senden önce

الْاٰخِرِ ۭ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

ahiret işte onlara vereceğiz bir mükafat büyük

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيّٖنَ مِنۢ بَعْدِهِۦۚ وَأَوْحَيْنَآ

biz vahyettik sana da gibi vahyettiğimiz Nuh'a ve peygamberlere ondan sonraki nitekim vahyetmiştik

إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ

İbrahim'e İsma'il'e İshak'a Ya'kub'a sıbtlara Îsa'ya Eyyub'a

وَيُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ

Yunus'a Harun'a Süleyman'a da ve vermiştik Davud'a da Zebur'u elçilere elbette

قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ

anlattığımız sana anlatmadığımız ve elçilere de daha önce sana Ve konuşmuştu Allah

مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى

Musa'ya da sözle elçiler (gönderdik) ki müjdeleyici ve uyarıcı kalmasın insanların karşı

ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لَّٰكِنِ ٱللَّهُ

Allah'a bahaneleri sonra elçilerden Allah üstündür hüküm ve hikmet sahibidir oysa Allah

يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ

şahidlik eder indirdiğini sana indirmiş olduğuna kendi bilgisiyle melekler de şahidlik ederler. kafidir Allah'ın

شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟

şahidliği de şüphesiz inkar edip yolundan Allah hakikaten düşmüşlerdir

ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ

bir sapıklığa uzak şüphesiz inkar edip zulmedenler var olmayacak Allah bağışlayan onları

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا

ve iletmeyecektir yola sadece yoluna (iletecektir) cehennemin kalacaklardır orada sürekli

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ

bu da Allah'a çok kolaydır Ey insanlar muhakkak ki size getirdi Elçi

بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا

gerçeği Rabbinizden inanın yararınıza olarak kendi eğer inkar ederseniz bilin ki Allah'ın olanlar dır

فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

göklerde ve yerde Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir

يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ

Ey ehli Kitap taşkınlık etmeyin dininizde ve söylemeyin hakkında Allah olmayan şeyleri gerçek

اِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗۚ اَلْقٰيهَآ

şüphesiz ki Mesih İsa oğlu Meryem elçisidir Allah'ın ve O'nun kelimesidir attığı

اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌۚ اِنْتَهُوا

Meryem'e ve bir ruhtur O'ndan inanın Allah'a ve elçilerine demeyin (Allah) 'Üçtür' buna son verin

خَيْرًا لَكُمْۚ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَاحِدٌۖ سُبْحَانَهٗٓ اَنْ يَكُونَ لَهٗ وَلَدٌۘ لَهٗ مَا

kendi yararınıza olarak çünkü Allah tanrıdır bir tek O yücedir olmaktan çocuk sahibi O'nundur olanlar

فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ

göklerde ve olanlar yerde yeter Allah vekil olarak çekinmez

الْمَسِيحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ

Mesih olmaktan kul Allah'a ve melekler de (Allah'a) yaklaştırılmış kim çekinir

عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا

O'na kulluktan ve büyüklük taslarsa bilsin ki O toplayacaktır kendi huzuruna onların hepsini gelince inanıp

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖۚ وَاَمَّا

yapanlara iyi işler eksiksiz ödeyecek mükafatlarını ve daha fazlasını da verecektir lutfundan gelince

الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيمًاۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

çekinip büyüklük taslayanlara azabedecek bir azapla acı ve onlar bulamayacaklardır kendilerine

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ

başka Allah'tan ne bir dost ne de bir yardımcı Ey insanlar elbette size geldi bir delil

مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ

Rabbinizden ve indirdik size bir nur apaçık gelince inanıp Allah'a

وَاعْتَصَمُوا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍۙ وَيَهْدِيهِمْ اِلَيْهِ

yapışanlara O'na sokacak bir rahmetin içine kendinden ve lutfun ve onları iletecektir kendisine varan

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

bir yola doğru

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِى الْكَلَالَةِ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ

yok ölen kişinin eğer kelale hakkında hükmünü size şöyle açıklıyor Allah de ki senden fetva istiyorlar

وَلَدٌ وَلَهٗٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا

çocuğu yoksa (kızkardeşinin) eğer onun mirasını alır fakat kendisi bıraktığı malın yarısı o(kızkardeşi)nindir bir kızkardeşi varsa çocuğu

وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۗ وَاِنْ كَانُوٓا اِخْوَةً رِجَالًا

erkek kardeşler olursa (birçok) ve eğer bıraktığının üçte ikisi onlarındır iki kızkardeşi varsa eğer

وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللّٰهُ

Allah şaşırırsınız diye size Allah açıklıyor iki kadının payı kadar (verilir) erkeğe kadın

بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

bilir herşeyi

سُورَةُ المَائدة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٢٠ ايَةً - الترتيب الوحى ١١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا

dışındaki hayvanlar dört ayaklı sizin için helal kılındı akitleri(zi) yerine getirin inananlar Ey

مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ

hükmü verir Allah şüphesiz ihramda iken siz avlanmayı helal saymamak şartiyle size oku(nup açıkla)nacak olanların

مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ

ne aya Allah'ın ne işaretlerine saygısızlık etmeyin inananlar Ey istediği

الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْىَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَآ آٰمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

lutuf arzu ederek Beyt-i haram'a ve ne de gelenlere ne gerdanlık(lı kurban)lara ne kurbana haram

مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ

bir topluma karşı beslediğiniz kin sizi itmesin avlanabilirsiniz ihramdan çıktığınız zaman ve rızasını Rablerinin

اَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ

ve takva iyilik üzerinde yardımlaşın suç işlemeğe Mescid-i haram'dan sizi çevirdiklerinden dolayı

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

azabı çetindir Allah'ın şüphesiz Allah'tan korkun ve düşmanlık günah üzerinde yardımlaşmayın

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ

O'na Allah'tan başkası adına ve boğazlanan domuz eti kan leş size haram kılındı

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا

hariç canavarın ve yediği (havyanlar) ve boynuzlanmış ve yukarıdan düşmüş ve vurulmuş boğulmuş

مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ

fisktır bunlar fal oklariyle ve kısmet (şans) aramanız dikili taşlar üzerine boğazlananlar sizin kestikleriniz

اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ

bugün benden korkun onlardan korkmayın sizin dininizden inkar edenler umudu kesmişlerdir bugün artık

اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ

İslam'a size ve razı oldum ni'metimi size tamamladım dininizi sizin için olgunlaştırdım

دِينًا ۟ فَمَنِ اضْطُرَّ فِى مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

bağışlayandır Allah doğrusu günaha istekle yönelmeden açlıktan daralırsa kim din olarak

رَحِيمٌ ﴿٣﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۙ

iyi ve temiz şeyler size helal kılındı de ki kendilerine helal kılındığını neyin sana soruyarlar esirgeyendir

وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۖ فَكُلُوا

yeyin Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek avcı hayvanların yetiştirdiğiniz

مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz Allah'tan korkun üzerine Allah'ın adını ve anın sizin için tuttuklarını

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا

kendilerine verilenlerin yemeği iyi ve temiz şeyler size helal kılındı bugün hesabı çabuk görendir

الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ ۖ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

inanan ve namuslu hür kadınlar onlara helaldir sizin yemeğiniz de size helal Kitap

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ

mehirlerini verdiğiniz zaman sizden önce Kitap kendilerine verilenlerden ve namuslu hür kadınlar

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِٓى اَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ

muhakkak inanmayı inkar ederse kim gizli dost ve tutmayan zinadan kaçınan iffetli

حَبِطَ عَمَلُهُ ۖ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥﴾

kaybedenlerdendir ahirette ve o onun ameli boşa çıkmıştır

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ

Ey | inananlar | zaman | dur(mak iste)diğiniz | namaza | yıkayın | yüzlerinizi | ve ellerizi

اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ

dirseklere kadar | meshedin | başlarınızı | ve ayaklarınızı | topuklara kadar | eğer | iseniz

جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ

cünüp | tam temizlenin | eğer | iseniz | hasta | yahut | yolcu | yahut | gelmişse | biriniz

مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا

sizden | tuvaletten | ya da | dokunmuş da | kadınlara | bulamamışsanız | su | teyemmüm edin

صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ

toprağa | temiz | sürün | yüzlerinize | ve ellerinize | ondan | istemiyor | Allah | çıkarmak

عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

size | güçlük | fakat | istiyor | sizi temizlemek | ve tamamlamak | ni'metini | size olan | umulur ki

تَشْكُرُوْنَ ﴿٦﴾ وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِىْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ

şükredesiniz | hatırlayın | ni'metini | Allah'ın | size olan | ve sözü | verdiğiniz | O'na | hani

قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۫ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾

demiştiniz | işittik | ve ita'at ettik | korkun | Allah'tan | şüphesiz | Allah | bilir | özünü | göğüslerin

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۫ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

Ey | inananlar | olun | (hakkı) ayakta tutan | Allah için | şahidlik edenler | adaletle | sizi saptırmasın

شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ

duyduğunuz kin | bir topluluğa karşı | adaletten | adil davranın | budur | yakın olan | takvaya | korkun | Allah'tan | kuşkusuz

اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ

Allah | haber almaktadır | yaptıklarınızı | va'detmiştir | Allah | inanıp | yapanlara | iyi işler

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٩﴾

onlarındır | bağışlama | ve mükafat | büyük

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَآ اَيُّهَا

Ey cehennemin halkıdır onlar da ayetlerimizi yalanlayanlar ise inkar edip

الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوٓا

uzatmağa (saldırmaya) bir topluluk yeltenmişti de hani size olan Allah'ın ni'metini hatırlayın inananlar

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

dayansınlar Allah'a Allah'tan korkun sizden onların ellerini (Allah) çekmişti ellerini size

الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ

içlerinden ve göndermiştik İsrail oğullarından söz Allah almıştı andolsun Mü'minler

اثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّى مَعَكُمْ ۜ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ

verirseniz namazı kılar eğer sizinle beraberim şüphesiz ben Allah demişti ki başkan on iki

الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

güzel bir borç Allah'a ve borç verirseniz onlara yardım eder elçilerime inanır zekatı

لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ

ırmaklar altlarından akan cennetlere ve sizi sokarım günahlarınızı sizin elbette örterim

فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

yoldan düz sapmış olur muhakkak sizden bundan sonra inkar ederse kim

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

kelimeleri kaydırıyorlar kaskatı kalblerini ve yaptık onları la'netledik sözlerini bozdukları için

عَنْ مَوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ

hainlik üzerinde (olduklarına) muttali olursun daima kendilerine öğütlenen şeyden pay almayı ve unuttular yerlerinden

مِنْهُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۘ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

sever Allah şüphesiz aldırma onları yine de affet içlerinden pek azı hariç onlardan

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

güzel davrananları

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰٓى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا

şeyden pay almayı ama unuttular sözünü almıştık hıristiyanız biz diyenlerin de

ذُكِّرُوا بِهٖ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ

kıyamet gününe kadar ve kin düşmanlık aralarına bu yüzden saldık kendilerine öğütlenen

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ

yakında onlara haber verecektir Allah şeyleri oldukları yapmakta Ey ehli Kitap muhakkak

جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

size geldi elçimiz açıklıyor size çoğunu şeylerin olduğunuz gizlemiş Kitaptan

وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُورٌ وَّكِتَابٌ مُّبِينٌ ۙ ﴿١٥﴾ يَّهْدِى

vaz geçiyor çoğundan da gerçekten size gelmiştir Allah'tan bir nur ve bir Kitap açık iletir

بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ

onunla Allah kimseleri uyan rızasına yollarına esenlik ve onları çıkarır karanlıklardan

اِلَى النُّورِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ

aydınlığa kendi izniyle ve iletir bir yola dosdoğru andolsun küfre gitmişlerdir

الَّذِينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ

diyenler şüphesiz Allah Mesih'tir oğlu Meryem de ki öyle ise kimin elinde var karşı

اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ

Allah'a bir şey eğer istese helak etmek Mesih'i oğlu Meryem ve annesini ve kimseleri

فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ

yeryüzündeki hepsini Allah'ındır mülkü göklerde ve yerde ve bulunanların ikisinin arasında

يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

yaratır dilediğini Allah herşeyi yapabilendir

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهٗ ۭ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ

size azabediyor | o halde niçin | de ki | ve sevgilileriyiz | Allah'ın | oğulları | biz | ve hıristiyanlar | Yahudiler | dediler

بِذُنُوْبِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ

kimseye | azabeder | dilediği | kimseyi | bağışlar | O'nun yaratıklarından | birer insansınız | siz de | hayır | günahlarınızdan ötürü

يَّشَاۗءُ ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۡ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾

dönüş de | O'nadır | ve ikisi arasında | bulunan herşeyin | ve yerin | göklerin | mülkü | Allah'ındır | dilediği

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰي فَتْرَةٍ

arasının kesildiği sırada | size | gerçekleri açıklıyan | Elçimiz | size geldi | muhakkak | Kitap | ehli | Ey

مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَاۗءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۡ فَقَدْ جَاۗءَكُمْ بَشِيْرٌ

müjdeleyici | size geldi | işte | ve uyarıcı | bir müjdeleyici | bize gelmedi | demeyesiniz | elçilerin

وَنَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰي لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ

kavmim | Ey | kavmine | Musa | demişti | hani | kadirdir | herşeye | Allah | ve uyarıcı

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَاۗءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا

krallar | sizi yaptı | peygamberler | aranızda | var etti | zira (O) | size olan | Allah'ın | ni'metini | hatırlayın

وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا

Toprağa | girin | kavmim | Ey | dünyalarda | hiç kimseye | vermediğini | ve size verdi

الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓي اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا

yoksa dönersiniz | arkanıza | dönmeyin | size | Allah'ın | yaz(ıp nasibet)diği | Kutsal

خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۡ وَاِنَّا

ve şüphesiz biz | zorba | bir millet | orada var | şüphesiz | Musa | Ey | dediler ki | kaybedenlere

لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾

gireriz | o zaman | oradan | çıkarlarsa | eğer | onlar oradan | çıkıncaya | kadar | oraya girmeyiz

قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ

onların üzerine | girin | kendilerine | Allah'ın | ni'met verdiği | korkanlardan | iki adam | dedi ki

الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۙ وَعَلَي اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ

eğer | dayanın | ve Allah'a | galib gelirsiniz | muhakkak ki siz | girerseniz | eğer | kapıdan

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾

inanıyorsanız

قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ

sen gidin orada onlar olduğu sürece asla oraya girmeyiz biz Musa Ey dediler ki

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى لَآ اَمْلِكُ اِلَّا

başkasına malik değilim ben Ya Rabbi dedi oturuyoruz burada biz savaşın ve Rabbin

نَفْسِى وَاَخِى فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا

kendimden ve kardeşimden ayır bizimle arasını toplumun yoldan çıkmış (Allah) buyurdu ki şüphesiz orası

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِى الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ

yasaklandı onlara kırk yıl şaşkın şaşkın dolaşacaklar o yerde sen üzülme toplum için

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَىْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا

yoldan çıkmış oku onlara iki oğlunun haberini Adem gerçek olarak hani birer kurban sunmuşlardı

فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا

kabul edilmiş birinden kabul edilmemişti ötekinden demişti seni öldüreceğim dedi sadece

يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَىَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِى

kabul eder Allah korunanlardan andolsun eğer sen uzatırsan bana elini beni öldürmek için

مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِىَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

ben uzatmam elimi sana seni öldürmek için çünkü ben korkarım Allah'tan Rabbi alemlerin

﴿٢٨﴾ اِنِّى اُرِيدُ اَنْ تَبُوٓاَ بِاِثْمِى وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ

ben isterim ki sen yüklenip benim günahımı da senin günahını da olasın halkından ateş

وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ

budur cezası zalimlerin onu çağırdı nefsi onu öldürmeye kardeşini onu öldürdü

فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ

böylece oldu ziyana uğrayanlardan derken Allah bir karga eşeleyen yeri ona göstermek için

كَيْفَ يُوَارِى سَوْاَةَ اَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا

nasıl gömeceğini cesedini kardeşinin dedi yazık bana aciz miyim olup da kadar şu

الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْاَةَ اَخِى فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

karga gömmekten cesedini kardeşimin ve oldu pişman olanlardan

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ

olmaksızın bir canı öldürürse kim şüphesiz İsrail oğullarına yazdık işte bu sebeple

نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۭ وَمَنْ

kim de bütün insanları öldürmüş sanki gibidir yeryüzünde bozgunculuğa karşı ya da bir cana karşılık

اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۭ وَلَقَدْ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ

açık deliller elçilerimiz onlara getirdiler andolsun bütün insanları yaşatmış gibi olur onu yaşatırsa

ثُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا

şüphesiz israf etmektedirler yeryüzünde bundan sonra da onlardan çoğu muhakkak ama

جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا

öldürülmeleri bozgunculuk yapmağa yeryüzünde ve çalışanların ve elçisiyle Allah savaşanların cezası

اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا

sürülmeleridir veya çapraz ve ayaklarının ellerinin kesilmesi yada asılmaları veya

مِنَ الْاَرْضِ ۭ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۙ

büyük bir azab Âhirette ise onlara vardır dünyada bir rezilliktir onlar için bu bulundukları yerden

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ ﴿٣٣﴾

Allah muhakkak bilin ki onları ele geçirmenizden önce tevbe edenler hariç

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ

O'na arayın Allah'tan korkun inananlar Ey esirgeyendir bağışlayandır

الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِىْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ

eğer inkar edenler şüphesiz kurtuluşa erersiniz umulur ki O'nun yolunda ve cihadedin yol

اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ

azabına karşılık onu fidye verseler onunla beraber ve onun bir katı daha hepsi yeryüzünde olanların kendilerinin olsa şüphesiz

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾

gününün kıyamet kabul edilmez kendilerinden onlar için vardır bir azab acı

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ

bir azab onlar için vardır | oradan | çıkacak | onlar | değillerdir | ateşten | çıkmak | isterler

مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا

yaptıklarına | karşılık | bir ceza olarak | ellerini | kesin | ve hırsızlık eden kadının | hırsızlık eden erkeğin | sürekli

نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ

yaptığı haksızlıktan | sonra | tevbe eder | kim | hüküm ve hikmet sahibidir | daima üstündür | Allah | Allah'tan | ibret verici

وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ

bilmez misin ki | acıyandır | bağışlayan | Allah | şüphesiz | onun | tevbesini kabul eder | Allah | şüphesiz | ve uslanırsa

اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ

kimseyi | bağışlar | dilediği | kimseye | azabeder | ve yerin | göklerin | mülkü | aittir | Allah'a | şüphesiz

يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ

seni üzmesin | Elçi | Ey | kadirdir | şeye | her | Allah | dilediği

الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ

inanmamış olanlar | ağızlarıyle | inandık | dedikleri halde | küfürde | yarış edenler

قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ ۙ

başka | bir kavme | kulak verenler vardır | yalana | kulak veren vardır | yahudiler arasında da | kalbleri

لَمْ يَأْتُوكَ ؕ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۛ يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا

bu | size verilirse | eğer | derler | yerlerinden | bazısının | kelimeleri | onlar kaydırırlar | sana gelmemiş olan

فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ؕ وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ

onun için | sen yapamazsın | şaşırtmak | Allah | isterse | birini | sakının | bu verilmezse | eğer | alın

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ؕ لَهُمْ

onlar için vardır | kalblerini | temizlemek | Allah'ın | istemedikleridir | onlar | hiçbir şey | Allah'a | karşı

فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

büyük | bir azab | ahirette de | ve yine onlar için vardır | rezillik | dünyada

سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۭ فَاِنْ جَاۗءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ

yada aralarında hüküm ver sana gelirlerse eğer haram yerler yalana kulak verirler

اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـــًٔا ۭ وَاِنْ حَكَمْتَ

hüküm verirsen ve eğer hiçbir sana zarar veremezler onlardan yüz çevirirsen eğer onlardan yüz çevir

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ

nasıl adalet yapanları sever Allah şüphesiz adaletle aralarında hüküm ver

يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ

sonra da dönüyorlar sonra Allah'ın hükmü bulunan içinde Tevrat yanlarında dururken seni hakem yapıyorlar

ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ

ve nur yol gösterme onda vardır Tevrat'ı biz indirdik gerçekten inanıcı onlar değillerdir ondan

يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

ve alimler de Rabbaniler yahudilere İslam olmuş peygamberler onunla hüküm verirlerdi

بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَاۗءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ

insanlardan korkmayın şahit onun üzerine idiler Allah'ın Kitabını korumakla görevlendirildiklerinden

وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse kim az bir paraya benim ayetlerimi ve satmayın benden korkun

فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ

can cana mukakkak onda onlara yazdık kafirler onlardır işte

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ

diş dişe kulak kulağa burun buruna göz göze

وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ۭ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ

hükmetmezse ve kim kendisi için keffaret olur o bunu bağışlarsa kim kısas ve yaralara

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

zalimler onlardır işte Allah'ın indirdiğiyle

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

gönderdik | onların ardından | Îsa'yı | oğlu | Meryem | doğrulayıcı olarak | yanlarındaki

مِنَ التَّوْرٰىةِ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۙ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

Tevrat'ı | ve ona verdik | İncil'i | içinde | yol gösterme | ve nur bulunan | doğrulayan | önündeki

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ

Tevrat'ı | yol gösterici | ve öğüt olan | korunanlar için | hükmetsinler | sahipleri | İncil

بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

indirdiği ile | Allah'ın | onda | kim | hükmetmezse | indirdiğiyle | Allah'ın | işte | onlar

الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

yoldan çıkmışlardır | sana da | indirdik | Kitabı | gerçekle | doğrulayıcı | kendinden önceki

مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ

Kitabı | ve kollayıp koruyucu olarak | onu | artık hükmet | onların aralarında | indirdiğiyle | Allah'ın | ve uyma

اَهْوَٓاءَهُمْ عَمَّا جَٓاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ

onların keyiflerine | sana gelen | gerçekten ayrılıp | her biriniz için | belirledik | sizden | bir şeri'at | ve bir yol

وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِى مَٓا اٰتٰيكُمْ

ve eğer | isteseydi | Allah | hepinizi yapardı | ümmet | bir tek | fakat | sizi sınamak istedi | size verdiği ile

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

öyleyse koşun | hayır işlerine | Allah'adır | dönüşü | hepinizin | O size haber verecektir | olduğunuz şeyleri

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۙ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ

ayrılığa düşmüş | hükmet | aralarında | indirdiğiyle | Allah'ın | uyma | onların keyiflerine

وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ۖ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ

ve onlardan sakın | seni şaşırtmalarından | bir kısmından | indirdiği şeylerin | Allah'ın | sana | eğer | dönerlerse | bil ki

اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

şüphesiz | istiyor | Allah | onları felakete uğratmak | bazı | günahları yüzünden | şüphesiz | çoğu | insanlardan

لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا

yoldan çıkmışlardır | hükmünü mü | cahiliyye | arıyorlar | kim olabilir? | daha güzel | Allah'tan | hüküm veren

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

bir toplum için | iyi bilen

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

Ey — inananlar — edinmeyin — yahudileri — ve hıristiyanları — veliler — onların bır kısmı — velileridir

بَعْضٍ ۗ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

bir kısmının — bir — kim — onları kendine veli yaparsa — sizden — mukakkak o — onlardandır — şüphesiz — Allah — doğru yola iletmez — toplumu

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ

zalim — görürsün — hastalık — kalblerinde bulunanların — koştuklarını — onların arasına — diyerek

نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ۗ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّأْتِىَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ

korkuyoruz — bize gelmesinden — bir felaket — belki — Allah — getirir de — fetih — ya da — bir iş

مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ

kendi katından — onlar olurlar — gizlediklerine — içlerinde — pişman — derler

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۗ

inananlar — bunlar mı o — yemin edenler — Allah'a — güçlü — yeminleriyle — kesinlikle — sizinle beraber olduklarına

حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ

bütün çabaları — boşa çıkmış — olmuşlardır — kaybedenlerden — Ey — inananlar — kim

يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِى اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ اَذِلَّةٍ

dönerse — sizden — dininden — yakında — getirecek ki — Allah — öyle bir toplum — onları sever — onlar da O'nu severler — alçak gönüllü

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۡ يُجَاهِدُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ

Mü'minlere karşı — onurlu ve şiddetlidirler — kafirlere karşı — cihad ederler — yolunda — Allah — korkmazlar

لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۗ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

kınamasından — hiçbir kınayıcının — bu — bir lutfudur — Allah'ın — onu verir — dilediğine — Allah'(ın) — (lutfu) geniştir — bilendir

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ

ancak — sizin veliniz — Allah — ve Elçisi — ve mü'minlerdir — kılan — namazlarını — veren

الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ

zekatlarını — rüku'a varan — kim — dost tutarsa — Allah'ı — ve Elçisini — ve mü'minleri — yalnız

حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا

taraftarlarıdır — Allah'ın — galib gelecek olanlar — Ey — inananlar — edinmeyin

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

yerine koyanları — dininizi — eğlence — ve oyun — verilenlerden — Kitap — sizden önce

وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

ve kafirlerden — dost — korkun — Allah'tan — eğer — inanıyorsanız

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

bir topluluk — oldukları içindir — işte bu — ve oyun — eğlence — onu yerine koydular — namaza — çağırıldığınız — zaman

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا

inandığımız için mi — yalnızca — bizden — hoşlanmıyorsunuz — Kitap — ehli — Ey — de ki — düşüncesiz

بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ

de ki — yoldan çıkmıştır — sizin çoğunuz — oysa — bizden önce — ve indirilene — bize — indirilene — Allah'a

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ

ve gazab etmiş — Allah — la'net — kim(ler)e — Allah katında — cezası — bundan — daha kötü olanı — size söyleyeyim mi?

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ

daha kötüdür — işte onların — ve Tâğût'a — tapanlar — domuzlar — maymunlar — kimlerden — ve yapmışsa — onlara

مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَآؤُكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَقَدْ

oysa muhakkak — inandık — derler — size geldikleri — zaman — yoldan — düz — ve daha çok sapmışlardır — yeri

دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

gizlemiş — olduklarını — daha iyi bilir. — Allah — onunla — çıkmışlardır — muhakkak — yine — küfürle — girmişler

﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ

haram — ve yemede — ve düşmanlıkta — günahta — birbirleriyle yarıştıklarını — onlardan — çoğunun — görürsün

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ

onları söz söylemekten — ve hahamların — Rabbanilerin — menetmeleri gerekmezmiydi — yapmakta — oldukları şey — ne kötüdür

الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

yahudiler — dediler — yapmakta — oldukları şey — ne kötüdür — haram — yemekten — günah

يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ

açıktır — O'nun iki eli de — hayır — söylediklerinden ötürü — ve la'netlendiler — kendi elleri — bağlandı — bağlıdır — Allah'ın — eli

يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

Rabbinden — sana — indirilen — onların — çoğunun — andolsun artıracaktır — dilediği — gibi — verir

طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

kıyamet — gününe — kadar — ve kin — düşmanlık — onların aralarına — biz atmışızdır — ve küfrünü — azgınlığını

كُلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا

bozgunculuğa — yeryüzünde — koşarlar — Allah — onu söndürmüştür — savaş için — bir ateş — yakmışlarsa — ne zaman

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

bozguncuları — sevmez — Allah da

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

kötülüklerini onların örterdik korunsalardı inanıp Kitap ehli ki ve eğer

وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ

İncil'i Tevrat'ı gereğince uygulasalardı onlar eğer ni'meti bol cennetlere ve onları sokardık

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۭ مِنْهُمْ

içlerinde var ayaklarının ve altından üstlerinden muhakkak ki yerlerdi Rablerinden kendilerine ve indirileni

اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۭ وَكَثِيْرٌ مِنْهُمْ سَاۗءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ

duyur Elçi Ey işler yapıyorlar ne kötü onlardan ama çoğu tutumlu bir ümmet

مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۭ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ۭ وَاللّٰهُ

Allah O'nun mesajını duyurmamış olursun bunu yapmazsan eğer Rabbinden sana indirileni

يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يٰٓ

Ey de ki kafirler toplumunu yola iletmez Allah doğrusu insanlardan seni korur

اَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ

İncil'i Tevrat'ı uygulayıncaya kadar bir esas üzerinde siz değilsiniz Kitap ehli

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

sana indirilen onlardan çoğunun artıracaktır Rabbi'nizden size ve indirileni

مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ

şüphesiz o kafirler toplumu için sen üzülme ve inkarını azgınlık Rabbinden

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ve gününe Allah'a inanan kimseler ve hıristiyanlar(dan) sabiiler yahudiler inananlar

الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ

andolsun üzüntü de ve onlara yoktur onlara korku yoktur iyi işler ve yapanlara ahiret

اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ۭ كُلَّمَا جَاۗءَهُمْ

onlara getirdiyse ne zaman elçiler onlara ve göndermiştik İsrail oğullarından söz biz almış

رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ﴿٧٠﴾

öldürüyorlardı bir kısmını da yalanladılar bir kısmını canlarının istemediği bir şey bir elçi

وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ

sonra yine | onların | Allah | tevbesini kabul etti | sonra | sağır kesildiler | kör oldular | bir fitne | kopmayacak | sandılar

عَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَّقَدْ كَفَرَ

kafir olmuşlardır | andolsun | yaptıklarını | görüyor | Allah | onlardan | çokları | ve sağır kesildiler | kör

ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ يَٰبَنِىٓ

oğulları | Ey | Mesih | halbuki demişti ki | Meryem | oğlu | Mesih'tir | Allah | ancak | diyenler

إِسْرَٰٓءِيلَ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ

haram etmiştir | muhakkak ki | Allah'a | ortak koşarsa | kim | zira | ve sizin Rabbiniz olan | benim Rabbim | Allah'a | kulluk edin | İsrail

ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَّقَدْ

elbette | yardımcıları | zalimlerin | yoktur | ateştir | ve onun varacağı yer | cenneti | ona | Allah

كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ

bir tek | ilahtan | başka | hiçbir ilah | oysa yoktur | üçün | üçüncüsüdür | Allah | şüphesiz | diyenler | kafir olmuşlardır

وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

acı | bir azab | onlardan | inkar edenlere | elbette dokunacaktır | dediklerinden | vazgeçmezlerse | eğer

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَّا ﴿٧٣﴾

değildir | esirgeyendir | bağışlayandır | Allah | O'ndan af dilemiyorlar mı? | Allah'a | hala tevbe etmiyorlar mı?

ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۖ وَأُمُّهُۥ

annesi de | elçiler | ondan önce de | gelip geçmiştir | muhakkak | bir elçiden | başka bir şey | Meryem | oğlu | Mesih

صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ

bak | sonra | ayetleri | onlara | açıklıyoruz | nasıl | bak | yemek | İkisi de yerlerdi | dosdoğruydu

أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا

zarar vermeye | size | gücü yetmeyen | şeylere | Allah'ı | bırakıp | mi tapıyorsunuz? | de ki | çevriliyorlar | nasıl

وَلَا نَفْعًا ۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

bilendir | işiten | odur ki | Allah | fayda vermeğe

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَاۤءَ

keyiflerine ve uymayın haksız yere dininizde aşırılığa dalmayın Kitap ehli Ey de ki

قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَاۤءِ السَّبِيْلِ ۧ

yolun doğrusundan ve şaşmış birçoğunu da saptırmış önceden sapmış kesin olarak bir milletin

﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْٓ اِسْرَاۤءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى

ve İsa Davud diliyle İsrail oğullarının nankörlerine la'net edilmiştir

ابْنِ مَرْيَمَ ۭ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ

vazgeçmiyorlardı ve saldırıyorlardı isyan etmişlerdi çünkü Meryem oğlu

عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

onlardan çoğunun görürsün yapıyorlardı işler ne kötü yaptıkları kötülükten

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ

Allah gazabetmiştir nefislerinin kendileri için yapıp gönderdiği ne kötüdür inkar edenlerle dostluk ettiklerini

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ

Peygambere Allah'a inansalardı eğer sürekli kalacaklardır onlar ve azabda onlara

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَاۗءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾

yoldan çıkmışlardır onlardan çoğu ama veli onları edinmezlerdi ona ve indirilene

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ

ve ortak koşanları yahudileri inananlara düşman olarak insanlar içerisinde en yaman bulursun

وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ

şüphesiz çünkü hıristiyanlarız biz diyenleri inananlara sevgice en yakınları da ve bulursun

مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

büyüklük taslamazlar ve onlar ve rahipler keşişler onların içlerinde vardır

وَاِذَا سَمِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ

yaşla dolup taştığını gözlerinin görürsün Elçi'ye indirileni dinledikleri zaman

مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾

şahidlerle beraber bizi yaz inandık Rabbimiz derler ki gerçekleri tanımalarından dolayı

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ

arasına Rabbimizin bizi katmasını umarken gerçeğe ve bize gelen Allah'a inanmayalım biz neden

الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

toplumlar iyi onlara verdi Allah sözlerinden dolayı cennetler akan altlarından

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۗ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ırmaklar ebedi kalacakları içinde işte budur mükafatı güzel davrananların inkar edip

وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۤىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

yalanlayanlar ayetlerimizi işte onlar halkıdır cehennem Ey inananlar

لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْاۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

haram etmeyin güzel ve temiz şeyleri Allah'ın helal kıldığı size sınırı aşmayın şüphesiz Allah sevmez

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًاۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ

sınırı aşanları yeyin size verdiği rızıklardan Allah'ın helal ve temiz olarak ve korkun Allah'tan

الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ

sizin kendisine inandığınız sizi sorumlu tutmaz Allah lağvdan ötürü yeminlerinizdeki fakat

يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ

sizi sorumlu tutar bilerek yaptığınız yeminlerden ötürü bunun keffareti yedirmektir on fakiri

مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍۗ فَمَنْ

orta derecesinden yedirdiğinizin ailenize yahut onları giydirmek ya da hürriyete kavuşturmaktır bir köleyi kimse

لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۗ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۗ

bulamayan oruç tutsun üç gün işte budur keffareti yeminlerinizin zaman (yemini) bozduğunuz

وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

koruyun yeminlerinizi böylece açıklıyor Allah size ayetlerini umulur ki şükredersiniz

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ

birer pisliktir | şans okları | dikili taşlar | kumar | şarap | şüphesiz | inananlar | Ey

مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ

istiyor | şüphesiz | kurtuluşa eresiniz | umulur ki | bunlardan kaçının | şeytan | işi

الشَّيْطَانُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِى الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

ve kumar ile | şarap | ve kin | düşmanlık | aranıza | sokmak | şeytan

وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾ وَاَطِيْعُوا

ita'at edin | vazgeçtiniz | siz | artık değil mi? | ve namazdan | Allah'ı | anmaktan | ve sizi alakoymak

اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْاۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا

elçimize düşen | şüphesiz | bilin ki | dönerseniz | eğer | ve sakının | Elçi'ye | ve ita'at edin | Allah'a

الْبَلَاغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ

bir günah | iyi işler | ve yapanlara | inananlar | üzerine | yoktur | açıkça | duyurmaktır

فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا

korunup | sonra | iyi işler | ve yaptıkları | inandıkları | korunup | bundan böyle | yediklerinden | ötürü

وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْاۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا

Ey | güzel davrananları | sever | Allah | iyilik ettikleri takdirde | korunup | ve yine | inandıkları

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

ve mızraklarınızın | ellerinizin | erişeceği | av'la | bir kısım | Allah | sizi dener | inananlar

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ

bir azab | onun için vardır | bundan | sonra | saldırıda bulunursa | kim | gizlide | kendisinden korktuğunu | kimin | Allah | bilmek için

اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۗ وَمَنْ

acı | Ey | inananlar | öldürmeyin | av | siz | ihramda iken | kim

قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا

onu öldürürse | sizden | kasden | cezası vardır | dengi olan | öldürdüğünün | bir hayvan | karar vereceği | iki kişinin

عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ

adil | içinizden | bir kurban | varacak | Ka'be'ye | yahut | keffareti | yedirme | yoksullara | ya da | denk

ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖۗ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَۗ وَمَنْ عَادَ

buna | oruçtur | ta ki tadsın | vebalini | yaptığı işin | affetmiştir | Allah | geçmişi | kim | düşmanlık ederse

فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

öc alır | Allah | ondan | Allah | daima galiptir | öc alandır

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ

size ve yasaklandı ve yolculara size geçimlik olarak ve yiyeceği deniz avı size helal kılındı

صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

toplanacağınız huzuruna Allah'tan korkun ihramda olduğunuz sürece kara avı

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

haram ve ayı insanlar için durak Beyt-i Haram'ı Ka'be'yi Allah kıldı

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

ve olanları göklerde olanları bildiğini Allah'ın şüphesiz anlayasınız böylece ve tasmalı kurbanlıkları ve kurbanı

فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

çetindir Allah'ın şüphesiz iyi bilin ki bilici olduğunu herşeyi Allah'ın ve şüphesiz yerde

الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

duyurmaktır sadece Elçi'ye düşen esirgeyendir bağışlayandır Allah ve şüphesiz cezası

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُل لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ

murdarla bir olmaz de ki ve gizlediğiniz açığa vurduğunuz şeyleri bilir Allah

وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

sağduyu sahipleri ey Allah'tan o halde korkun murdarın çokluğu hoşuna gitse de şayet temiz

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبْدَ

açıklandığında şeyleri sormayın inananlar Ey kurtuluşa erersiniz umulur ki

لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا

halbuki geçmiştir size açıklanır Kur'an indirildiği vakit onları sorarsanız eğer hoşunuza gitmeyecek size

اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ

sonra sizden önce gelen bir toplumda onları sormuştu da muhakkak halimdir bağışlayandır Allah onlardan Allah

أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِن بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ

saibe bahire Allah yapmamıştır inkar eden onları olmuşlardı

وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ

yalan Allah'a uyduruyorlar inkar edenler fakat ve ham vasile

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

akıl erdiremiyorlar ve çokları da

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

bize yeter | derler | ve Elçi'ye | Allah'ın | indirdiğine | gelin | onlara | dendiği | zaman

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَاۤ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ

ve doğru yolu bulamayan | hiçbir şey | bilmeyen | babaları | olsa da mı? | babalarımızı | üzerinde | bulduğumuz | şey

﴿١٠٤﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا

takdirde | sapan kimse | size zarar vermez | kendinize | siz (bakın) | inananlar | Ey

اهْتَدَيْتُمْۗ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

yapmış | olduğunuz | şeyi | O size haber verecektir | hepinizin | dönüşü | Allah'adır | siz doğru yolda olduğunuz

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ

sırasında | ölüm | birinize | geldiği | zaman | aranızda | şahidlik etsin | inananlar | Ey

الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ

siz | eğer | sizden olmayan | iki kişi (şahidlik etsin) | ya da | içinizden | adil | kişi | iki | vasiyyet

ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ

sonra | onları tutarsınız | ölüm | musibeti | başınıza gelmişse | yeryüzünde | yolculuk ederken

الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهٖ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ

olsa | eğer | hiçbir paraya | onu (yemini mizi) | satmayacağız | kuşkulanırsanız | Allah'a | yemin etsinler | namazdan

ذَا قُرْبٰىۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَمِنَ الْاٰثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ

anlaşılırsa | eğer | günahkar | kimselerden oluruz | o zaman | yoksa biz elbette | Allah'ın | şahidliğini | ve gizlemeyeceğiz | akraba da

عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ

haksızlık edilenlerden | onların yerine | geçer | başka iki kişi | bir günah | işledikleri | onların

عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

onların şahidliğinden | daha doğrudur | mutlaka bizim şahidliğimiz | Allah'a | yemin ederler | daha layık | kendisine

وَمَا اعْتَدَيْنَآۤ اِنَّآ اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا

yapmalarına | en uygun olan | budur | zalimlerden | oluruz | yoksa biz elbette | biz (hakka) tecavüz etmedik

بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۗ وَاتَّقُوا

korkun | yeminlerinden | sonra | yeminlerin | reddedilmesinden | korkmalarına | yahut | gereği gibi | şahidliği

اللّٰهَ وَاسْمَعُواۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

Allah'tan | ve iyi dinleyin | Allah | doğru yola iletmez | topluluğu | yoldan çıkan

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ۗ اِنَّكَ

yalnız sensin | bizim | bilgimiz yok | derler | size ne cevap verildi? | der | Elçileri | Allah | toplayacağı | gün

اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ

hatırla | Meryem | oğlu | Îsa | Ey | Allah | demişti ki | hani | gizlileri | bilen | sen

نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۗ تُكَلِّمُ النَّاسَ

insanlarla | konuşuyordun | Ruhu'l-Kudüs ile | seni desteklemiştim | hani | ve annene olan | sana | ni'metimi

فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ

ve İncil'i | ve Tevrat'ı | ve hikmeti | Kitabı | sana öğrettim | hani | ve yetişkin iken | beşikte

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ

oluyordu | içine | üflüyordun | benim iznimle | kuş | şeklinde bir şey | çamurdan | yaratıyor | hani

طَيْرًا بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى

ölüleri | çıkarıyordun | hani | benim iznimle | ve alacalıyı | anadan doğma körü | iyileştiriyordun | benim iznimle | kuş

بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ

demişti | açık deliller | sen onlara getirdiğin | zaman | senden | İsrail | oğullarını | savmıştım | ve hani | benim iznimle

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ

vahyetmiştim | hani | açık | bir büyüden başka bir şey değil | bu | içlerinden | inkar edenler

اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا

bizim | şahidol | inandık | demişlerdi | ve elçime | bana | inanmalarını | Havarilere

مُسْلِمُوْنَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ

gücü yeter mi? | Meryem | oğlu | Îsa | Ey | Havariler | demişlerdi ki | hani | müslümanlar olduğumuza

رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ

eğer | Allah'tan | korkun | (Îsa) dedi | gökten | bir sofra | bize | indirmeye | Rabbinin

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

inanıyorsanız | dediler | istiyoruz | yemeyi | ondan | ve iyice yatışmasını

قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ

kalblerimizin | ve bilmeyi

اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿١١٣﴾

senin bize doğru söylediğini | ve olalım | buna | bizzat tanık

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ

gökten bir sofra bizim üzerimize indir Rabbimiz Allah'ım Meryem oğlu Îsa dedi

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ

en hayırlısısın ve sen bizi rızıklandır Senden ve bir mu'cize (olsun) ve sonramız için öncemiz için bir bayram bizim için olsun

الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّى مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ

ondan sonra inkar ederse ama kim sizin üzerinize onu indireceğim ben Allah buyurdu ki rızık verenlerin

مِنْكُمْ فَاِنِّى اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَآ اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ

Ve yine dünyalarda hiç kimseye azab etmediğim bir azapla ona azab ederim ben sizden

قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِى وَاُمِّىَ

ve annemi beni edinin insanlara dedin sen mi? Meryem oğlu Îsa Ey Allah demişti ki

اِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِى اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ

olmayan bir şeyi söylemek benim haddime değildir sen yücesin der ki Allah'tan başka iki tanrı

لِى بِحَقٍّ ۚ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِى نَفْسِى وَلَآ اَعْلَمُ

ben bilmem benim nefsimde olanı sen bilirsin sen bunu bilirdin muhakkak demiş olsaydım eğer gerçek benim için

مَا فِى نَفْسِكَ ۖ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ

şeyden başka onlara ben söylemedim gizlileri bilen yalnız sensin şüphesiz sen senin nefsinde olanı

اَمَرْتَنِى بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ

olduğum sürece şahid onlar üzerine idim ve sizin Rabbiniz olan benim Rabbim Allah'a kulluk edin bana emrettiğin

فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

herşeyi sen onları gözetleyen sen Sen oldun sen beni vefat ettirince fakat onların içinde

شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ

yalnız sen şüphesiz sen onları bağışlarsan ve eğer senin kullarındır şüphesiz onlar onlara azabedersen eğer görensin

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ

doğruluklarının sadıklara fayda sağlayacağı gündür bu Allah buyurdu hüküm ve hikmet sahibisin daima üstünsün

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۖ رَضِىَ اللّٰهُ

Allah razı olmuştur ebedi içinde kalacakları ırmaklar altlarından akan cennetler onlar için vardır

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ

göklerin mülkü Allah'ın dır büyük başarı işte budur O'ndan onlar da razı olmuşlardır onlardan

وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

kadirdir herşeye ve O bunlarda bulunan ve herşeyin ve yerin

سُورَةُ الأنعَام

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٦٥ ايَةً - الترتيب الوحى ٥٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ

hamdolsun o Allah'a ki yarattı gökleri ve yeri var etti karanlıkları ve aydınlığı

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ

yine de inkarcılar Rablerine eşler tutuyorlar O sizi yaratıp çamurdan sonra

قَضٰى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللّٰهُ

koymuştur bir süre bir süre de belirli kendi katındadır böyle iken siz hala kuşkulanıyorsunuz O (tek) Allah'tır

فِى السَّمٰوَاتِ وَفِى الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

göklerde de yerde de bilir sizin gizlinizi ve açığınızı ve bilir ne kazandığınızı

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ

onlara gelmez ki hiçbir ayet ayetlerinden Rablerinin olmasınlar ondan yüz çevirir işte

كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

yalanladılar hakkı kendilerine gelen fakat yakında kendilerine gelecektir haberleri şeyin kendisiyle alay ettikleri

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِى الْاَرْضِ ﴿٥﴾

görmediler mi nice yok ettik onlardan önce nesiller hem onlara imkanlar vermiştik yeryüzünde

مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ

vermediğimiz imkanları size ve boşaltmıştık göğü de üzerlerine bol bol ve kılmıştık ırmakları

تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ

akar (ayaklarının) altından fakat onları helak ettik günahlarından ötürü ve yarattık onların ardından bir nesil başka

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ ﴿٦﴾

eğer indirmiş olsaydık da sana bir Kitap kağıt üzerine yazılı onu tutsalardı elleriyle yine derlerdi

الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ

inkar edenler bu başka değildir bir büyüden apaçık dediler değil miydi? indirilmeli O'na

مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِىَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

bir melek eğer indirseydik bir melek bitirilmiş olurdu iş artık hiç göz açtırılmazdı

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

düştükleri kuşkuya | onları | ve yine düşürürdük | bir adam (şeklinde) | yine yapardık | melek | onu yapsaydık | eğer

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ

şey | onlarla | alay edenleri | fakat kuşatıverdi | senden önce de | peygamberler le | alay edilmişti | muhakkak

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

sonu | olmuş | nasıl | görün | sonra | yeryüzünde | dolaşın da | de ki | alay ettikleri

الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ

O yazmıştır | Allah'ın dır | de | ve yerde | göklerde | olanlar | kimindir? | de ki | yalanlayanların

عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ

ama | varlığında şüphe olmayan | kıyamet | gününde | sizi elbette toplayacaktır | rahmet etmeyi | kendi üstüne

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ

ve gündüzde | gecede | barınan | her şey | O'nundur | inanmazlar | onlar | kendilerini | ziyana sokanlar

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ

yoktan var eden | dost | tutayım | Allah'tan | başkasını mı | de ki | bilendir | işitendir | ve O

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

olmam | emrerdildi | bana | de | fakat beslenmeyen | besleyen | kendisi | ve yeri | gökleri

أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ

eğer | korkarım | şüphesiz ben | de ki | ortak koşanlardan | ve sakın olma | İslam | olanların | ilki

عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

gerçekten | o gün | ondan (azabdan) | çevrilip savılırsa | kim | büyük | bir günün | azabından | Rabbime | isyan edersem

رَحِمَهُ ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا

yoktur | bir zarar | Allah | sana dokundursa | ve eğer | apaçık | başarı | işte budur | (Allah) ona acımıştır

كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

yapabilendir | herşeyi | kuşkusuz O | bir hayır | sana dokundursa | ve eğer | kendisin den | başka | onu | açacak

﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

haber alandır | herşeyi yerli yerince yapan | O | kullarının | üstünde | tam hakimdir | O

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ۟ قُلِ اللّٰهُ شَهِیْدٌ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ ۟ وَاُوْحِیَ

vahyolundu ki | sizin aranızda | benimle | şahiddir | Allah | de ki | şahidlik bakımından | daha büyüktür | şey | hangi | de ki

اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ

ile beraber | gerçekten | şahidlik ediyor musunuz? | siz | ulaştığı | ve herkesi | onunla | sizi uyarayım | Kur'an | bu | bana

مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِیْ

şüphesiz ben | tek bir | Tanrıdır | O | ancak | de | ben şahidlik etmem | de | başka | tanrılar olduğuna | Allah

بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹﴾ الَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا

gibi | onu tanırlar | Kitap | verdiklerimiz | kendilerine | sizin ortak koştuğunuz | şeylerden | uzağım

یَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ الَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۧ ﴿۲۰﴾ وَمَنْ

kim olabilir? | inanmazlar | onlar | kendilerini | ama ziyana sokanlar | oğullarını | tanıdıkları

اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ

kurtuluş yüzü görmezler | şüphesiz | O'nun ayetlerini | yalanlayandan | ya da | yalanı | Allah'a | iftira | edenlerden | daha zalim

الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا اَیْنَ

hani nerede? | ortak koşanlara | dediğimiz | sonra | hepsini | topladığımız | gün | zalimler de

شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا

demelerinden | başka | onların çareleri | kalmadığı | sonra | zannetmekte | olduğunuz | ortaklarınız

وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِیْنَ ﴿۲۳﴾ اُنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ

kendilerine karşı | yalan söylediler | nasıl | bak | ortak koşanlar | biz değildik | Rabbimiz | Allah'a andolsun ki

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ یَّسْتَمِعُ اِلَیْكَ ۚ وَجَعَلْنَا

fakat biz koyduk | seni | dinleyen | kimseler | içlerinden vardır | uydurdukları | şeyler | kendilerinde ve sapıp gitti n

عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ یَّفْقَهُوْهُ وَفِیْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ یَّرَوْا كُلَّ اٰیَةٍ

mu'cizeyi | her | görseler de | ve eğer | ağırlık | kulaklarının | ve içine de | onu anlamalarına engel | perdeler | kalblerinin | üstüne

لَا یُؤْمِنُوْا بِهَا ؕ حَتّٰۤی اِذَا جَآءُوْكَ یُجَادِلُوْنَكَ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ

bu | o kafirler | derler | seninle tartışırlar | sana geldikleri | zaman | hatta | ona | yine inanmazlar

اِلَّاۤ اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۲۵﴾ وَهُمْ یَنْهَوْنَ عَنْهُ وَیَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ

böylece | ondan | hem de uzak dururlar | ondan | hem menederler | onlar | eskilerin | masallarından | başka değildir

یُّهْلِكُوْنَ اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ تَرٰۤی اِذْ وُقِفُوْا عَلَی النَّارِ

ateşin | başında | durdurulmuş | iken | bir görsen | farkında değiller | kendilerini | yalnız | mahvediyorlar

فَقَالُوْا یٰلَیْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰیٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۷﴾

inananlardan | olsaydık | Rabbimizin | ayetlerini | yalanlamasaydık | geri döndürülseydik de | keşke biz | dediklerini

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا

men'olundukları | şeye | yine dönerlerdi | geri gönderilselerdi | bile | daha önce | gizlemekte | oldukları | onlara | göründü | hayır

عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

biz değiliz | dünya | hayatımızdan | başka yoktur | onlar | dediler ki | yalancılardır | çünkü onlar | kendinden

بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا

bu | değil miymiş? | dedi | Rablerinin | huzurunda | durdurulmuş | iken | onları bir görsen | diriltilecek de

بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

inkar | ettiğinizden | dolayı | azabı | öyle ise tadın | dedi | Rabbimiz hakkı için | evet gerçektir | dediler ki | gerçek

﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ

o sa'at | kendilerine geldiği | zaman | nihayet | Allah'ın | huzuruna çıkmayı | yalanlayanlar | ziyana uğradı(lar) | gerçekten

بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ

günahlarını | yüklenmiş olarak | onlar | orada | kusurlarımızdan dolayı | vah bize | dediler | ansızın

عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ

bir oyun | başka bir şey | dünya | hayatı | değildir | yüklenip taşıyorlar | şeyler | ne kötü | bakın | sırtlarına

وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ

biliyoruz | muhakkak | düşünmüyor musunuz? | korunanlar için | daha iyidir | ahiret | yurdu | ve eğlenceden

إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ

ayetlerini | o zalimler | fakat | seni yalanlamıyorlar | gerçekte onlar | onların dedikleri | seni üzüyor | şüphesiz

اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا

sabrettiler | senden önce de | elçiler | yalanlanmıştı | andolsun | yalanlıyorlar | Allah'ın

عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ

Allah'ın | kelimelerini | değiştirebilecek | yoktur | yardımımız | onlara yetişti | nihayet | ve eziyet edilmelerine | yalanlanmalarına

وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِي الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ

onların yüz çevirmesi | sana | ağır geldiyse | eğer | elçilerin | haberinden | sana da gelmiştir | andolsun

فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ

göğe | bir merdiven | ya da | yerin | içine | bir delik | ara ki | yapabilirsen | haydi

فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ

o halde olma | hidayet | üzerinde | elbette onları toplardı | Allah | dileseydi | şayet | bir mu'cize | onlara getiresin

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

cahillerden

اِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ

O'na sonra Allah onları diriltir ölülere gelince işitenler icabet eder ancak

يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ

kadirdir Allah şüphesiz de ki Rabbinden bir mu'cize ona indirilmeli değil miydi? dediler ki döndürülürler

عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ

yürüyen hiçbir hayvan yoktur ki bilmezler çokları fakat bir mu'cize indirmeğe

فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا

biz eksik bırakmamışızdır sizin gibi birer ümmet olmasınlar iki kanadiyle uçan kuş ve hiçbir yeryüzünde

فِى الْكِتَابِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا

bizim ayetlerimizi yalanlayanlar toplanacaklardır Rableri(nin huzuru)na sonra hiçbir şeyi Kitapta

صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى الظُّلُمَاتِ ؕ مَنْ يَشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَشَاْ يَجْعَلْهُ

koyar dilediği kimseyi de şaşırtır Allah dilediği kimseyi karanlıklar içinde ve dilsizlerdir sağır

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ

ya da Allah'ın azabı size gelse gördünüz mü? de ki doğru yola

اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُونَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ

yalnız O'na hayır doğru (sözlü) iseniz (söyleyin) yalvarırsınız Allah'tan başkasına mı o sa'at gelse

تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

ortak koştuğunuz şeyleri ve unutursunuz dilerse ondan istediğinizi O da kaldırır yalvarırsınız

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ

belki ve sıkıntı ile darlık onları yakalayıp cezalandırmıştık senden önce de ümmetlere (elçiler) gönderdik muhakkak

يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

kalbleri katılaştı fakat yalvarsalardı böyle baskınımız kendilerine geldiği zaman hiç olmazsa yalvarırlar diye

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ

kendileri yapılan uyarıları unutunca yapmış oldukları şeyleri şeytan da onlara ve süslü gösterdi

فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَىْءٍ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوا بِمَآ اُوتُوٓا اَخَذْنَاهُمْ

onları yakaladık kendilerine verilenle sevince daldıkları sırada da nihayet şeyin her kapılarını üzerlerine açıverdik

بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

bütün umutlarını yitirdiler onlar böylece ansızın

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ قُلْ

böylece kesildi | ardı | milletin | haksızlık eden | hamdolsun | Allah'a | Rabbi | alemlerin | de ki

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ

söyleyin bana | eğer | alsa | Allah | işitme(duyu)nuzu | ve gözlerinizi | ve mühür vursa | üstüne de | kalblerinizin | kimdir?

إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ

tanrı | başka | Allah'tan | size getirecek | bun(lar)ı | bak | nasıl | türlü türlü açıklıyoruz | ayetleri | sonra yine | onlar

يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً

yüz çeviriyorlar | de ki | söyleyin bana | eğer | size gelse | azabı | Allah'ın | ansızın | ya da | açıkça

هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ

helak edilir mi? | başkası | toplumdan | zalim | biz göndeririz | elçileri | sadece | müjdeciler

وَمُنْذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

ve uyarıcılar olarak | kim | inanır | ve uslanırsa | korku | yoktur | onlara | ve onlar değildir | üzülecek de

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ

yalanlayanlara da | ayetlerimizi | dokunacaktır | azab | yüzünden | yaptıkları | fenalık | de ki

لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي

ben demiyorum | size | yanımdadır | hazineleri | Allah'ın | bilmem | gaybı da | demiyorum | size | ben

مَلَكٌ ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ

meleğim | ben uyuyorum | sadece | vahyolunana | bana | de ki | bir olur mu? | kör ile | gören

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۚ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ

Düşünmüyor musunuz? | onunla | uyar | korkanları | toplanacaklarından | Rablerin(in huzuru)na | yoktur

لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ

kendilerin in | O'ndan başka | ne dostları | ne de destekçileri | belki | korunurlar | kovma

الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ

yalvaranları | Rablerine | sabah | akşam | isteyerek | O'nun rızasını | yoktur | sana

مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ

onların hesabından | bir sorumluluk | ve yoktur ki | senin hesabından da | onlara | bir sorumluk | onları kovup da

فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

olasın | zalimlerden

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

kendilerine Allah lutfu layık gördü şunlara mı demeleri için kimi ile onların kimini biz denedik böylece

مِنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

inananlar sana geldikleri zaman şükredenleri daha iyi bilen Allah değil midir? aramızdan

بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهُ

kuşkusuz rahmeti kendi üzerine Rabbiniz yazmıştır size selam olsun de ayetlerimize

مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُٓوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ

muhakkak ki O uslanırsa ardından tevbe eder sonra bilmeyerek bir kötülük sizden yapar da kim

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۧ

suçluların yolu belli olsun ayetleri açıklıyoruz ki böylece esirgeyendir bağışlayandır

﴿٥٥﴾ قُلْ اِنِّى نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۗ قُلْ لَٓا اَتَّبِعُ

ben uymam de ki Allah'tan başka yalvardıklarınıza tapmaktan men'olundum ben de ki

اَهْوَٓاءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّى عَلٰى

üzerindeyim ben de ki yola gelenlerden ben ve olmam o takdirde sapıtmış olurum çünkü sizin keyiflerinize

بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّى وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ۗ مَا عِنْدِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ ۗ اِنِ الْحُكْمُ

Hüküm vermek acele istediğiniz şey (azab) benim yanımda değildir onu siz ise yalanladınız Rabbimden açık bir delil

اِلَّا لِلّٰهِ ۗ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِى

benim yanımda olsaydı elbette eğer de ki ayırdedenlerin en iyisidir ve O gerçeği (O) anlatır Allah'a aittir yalnızca

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهٖ لَقُضِىَ الْاَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ

zalimleri daha iyi bilir Allah sizin aranızda benimle iş bitirilmişti acele istediğiniz şey

﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ

karada herşeyi (O) bilir O'ndan başkası onları bilmez gayb'ın anahtarları O'nun yanındadır

وَالْبَحْرِ ۗ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ

yerin karanlıkları içindeki ve bir dane onu bilir mutlaka bir yaprak düşse ve denizde olan

وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

apaçık bir Kitaptadır olsa da ve kuru yaş

وَهُوَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ

sizi dirilten sonra gündüzün işlediğiniz şeyi bilen geceleyin sizi öldüren O'dur

فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا

şeyleri size haber verecektir sonra dönüşünüz O'nadır sonra belirlenmiş süre tamamlanıncaya kadar onda

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۚ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

koruyucu(melek)ler size ve gönderir kulların üstünde tek hakimdir O yapmış olduğunuz

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦١﴾

hiç geri kalmazlar onlar elçilerimiz onun canını alırlar ölüm birinize geldiği zaman nihayet

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ ۗ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ

en çabuğudur ve O hüküm yalnız O'nundur doğrusu gerçek Tanrıları olan Allah'a döndürülürler sonra

الْحَاسِبِيْنَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ

O'na yakardığınızda ve denizin karanın karanlıklarından sizi kurtarıyor kim de ki hesap görenlerin

تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلِ

de ki şükredenlerden elbette olacağız bundan bizi kurtarırsa eğer ve gizli olarak açık

اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ

O de ki O'na ortak koşuyorsunuz siz yine sonra sıkıntılardan ve bütün ondan sizi kurtarıyor Allah

الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ

ayaklarınızın altından yahut üstünüzden bir azab sizin üzerinize göndermeğe kadirdir

اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ

açıklıyoruz nasıl bak kiminizin hıncını kiminize taddırmağa parti parti sizi birbirinize düşürüp ya da

الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَّسْتُ

ben değilim de ki gerçek iken O kavmin onu yalanladı anlasınlar diye ayetleri

عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۗ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا

zaman bilirsiniz yakında gerçekleşeceği bir zaman vardır haberin her vekil size

رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا

onlar geçinceye kadar onlardan yüz çevir ayetlerimiz hakkında (münasebetsizliğe) dalanları gördüğün

فِىْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۗ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ

beraber hatırladıktan sonra oturma şeytan sana (bunu) unutturursa eğer başka bir söze

الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾

zalimler topluluğuyla

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ

yoktur | korunanlara | onların hesabından | bir sorumluluk | ama | bir hatırlatmak lazımdır | belki

يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ

korunurlar diye | bırak | yerine koyanları | dinlerini | oyun | ve eğlence | ve aldattığı kimseleri | hayatının

الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ

dünya | öğüt ver | o (Kur'an) ile | helake gitmemesi için | bir kişi | dolayı | kazandığından | olmaz | onun | başka

اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ

Allah'tan | ne bir dostu | ne de bir yardımcısı | eğer | verse de | her türlü | fidyeyi | kabul edilmez | ondan | işte onlar

الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا

helake uğramışlardır | dolayı | kazandıklarından | onlar için vardır | bir içki | kaynar sudan | ve bir azab | acı | dolayı

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا

inkarlarından | de ki | mi yalvaralım? | başka | Allah'tan | şeylere | bize yarar vermeyen | ve zarar vermeyen

وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰينَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ

ve döndürülüp | üzerinde | ökçelerimiz | sonra | bizi doğru yola ilettikten | Allah | gibi mi? | ayartarak

الشَّيَاطِينُ

şeytanların

فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحَابٌ يَدْعُونَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ

çölde bıraktıkları | şaşkın bir halde | kimse | arkadaşlarının ise | çağırdıkları | doğru yola | Bize gel! diye | de ki | muhakkak

هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٧١﴾ وَاَنْ

yol gösterme | Allah'ın | ancak | yol göstermesidir | bize emredilmiştir | teslim olmamız | Rabbine | alemlerin | ve ayrıca

اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِٓى اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ

kılın | namazı | ve O'ndan korkun | O'dur | huzuruna | varıp toplanacağınız | O'dur | yaratan

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ

gökleri | ve yeri | hak (ve hikmet) ile | gün | dediği | Ol! | oluverir | sözü | haktır | O'nundur

الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ ۗ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ

mülk | gün de | üfleneceği | Sur'a | bilendir | gizliyi | ve açığı | O | hükümdardır

الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

herşeyi haber alandır

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّى اَرٰيكَ

seni görüyorum | doğrusu ben | tanrılar | putları | mi ediniyorsun? | Azer'e | babası | İbrahim | demişti ki | hani

وَقَوْمَكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِى اِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ

melekutunu | İbrahim'e | biz gösteriyorduk ki | böylece | açık | bir sapıklık | içinde | ve kavmini

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ

gece | üzerine | basınca | ne zaman ki | kesin inananlardan | olsun | ve yerin | göklerin

رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾

batanları | sevmem | dedi | yıldız batınca | ne zaman ki | Rabbim | budur | dedi | bir yıldız | (İbrahim) gördü

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِى

bana doğru yolu göstermeseydi | eğer | dedi | O da batınca | Rabbim | budur | dedi | doğarken | Ay'ı | görünce

رَبِّى لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ

dedi | doğarken | güneşi | görünce | sapan | topluluktan | elbette olurdum | Rabbim

هٰذَا رَبِّى هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِمَّا

şeylerden | uzağım | ben | Ey kavmim | dedi ki | (O da) batınca | daha büyük | bu | Rabbim | budur

تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ اِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

ve yeri | gökleri | yoktan var edene | yüzümü | çevirdim | ben | sizin ortak koştuğunuz

حَنِيفًا وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ اَتُحَآجُّوٓنِّى فِى

hakkında | benimle tartışıyor musunuz? | dedi ki | kavmi | onunla tartışmaya girişti | ortak koşanlardan | ben | ve artık değilim | tamamen

اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ رَبِّى شَيْـًٔا ۗ

şeyler | Rabbimin | dilediği olur | ancak | O'na | sizin ortak koştuğunuz | şeylerden | ben korkmam | beni doğru yola iletmiş iken | muhakkak | Allah

وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ

şeylerden | ben korkarım | nasıl | Hala öğüt almıyor musunuz? | bilgice | herşeyi | Rabbim | kuşatmıştır

اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ

size | hakkında | indirmediği | şeyleri | Allah'ın | ortak koşmaktan | siz | korkmuyorsunuz da | sizin ortak koştuğunuz

سُلْطَانًا ۚ فَاَىُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

biliyorsanız | eğer | güvende olmağa | daha layıktır | iki topluluktan | şimdi hangisi | hiçbir delil

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ

ve onlardır güven onlarındır işte bir haksızlıkla imanlarını ve bulamayanlar inananlar

مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ۭ نَرْفَعُ

yükseltiriz kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz hüccetlerimizdir işte bunlar doğru yolu bulanlar da

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ

İshak'ı ona biz hediye ettik bilendir hüküm ve hikmet sahibidir Rabbin şüphesiz dilediğimiz kimseyi derecelerle

وَيَعْقُوْبَ ۭ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ

Süleyman'a Davud'a ve onun soyundan daha önce yol göstermiştik Nuh'a doğru yolu gösterdik hepsine de ve Ya'kub'u da

وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۙ ﴿٨٤﴾

güzel davrananları biz ödüllendiririz böylece ve Harun'a da Musa'ya Yusuf'a Eyyub'a

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ

İsma'il'e iyilerden idi hepsi ve İlyas'a da İsa Yahya'ya Zekeriyya'ya

وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ اٰبَاۗىِٕهِمْ

babalarından alemlere üstün kıldık hepsini ve Lut'a da Yunus'a el-Yesa'a

وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٧﴾

doğru yola ve onları ilettik onları seçtik ve kardeşlerinden bazılarını da… çocuklarından

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ

boşa giderdi ortak koşsalardı eğer kullarından dilediğini bununla doğru yola iletir Allah'ın hidayetidir İşte bu

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ

hüküm Kitap verdiğimiz kimselerdir İşte onlar yaptıkları oldukları şeyler onlar

وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَاۗءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا

bunları etmeyecek bir toplumu bunlara biz vekil bırakmışızdır mukakkak şimdi şunlar bunları inkar ederse eğer ve peygamberlik

بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ۭ قُلْ لَّآ اَسْـَٔـلُكُمْ

sizden istemiyorum de ki uy onların yoluna Allah'ın hidayet ettikleridir İşte onlar inkar

عَلَيْهِ اَجْرًا ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾

alemlere bir öğüttür sadece O değildir bir ücret ona karşılık

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۭ

bir şey insana Allah indirmedi dediler zira O'nun kadrini hakkıyla Allah'ı tanıyamadılar

قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَاۗءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ

insanlara ve yol gösterici olarak nur Musa'nın getirdiği Kitabı indirdi kim de ki

تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا

bilmediği şeylerin ve size öğretildiği çoğunu da ve gizliyorsunuz gösteriyorsunuz parça parça kağıtlar siz onu haline getirip

اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَاۗؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا

bu da oynayadursunlar daldıkları bataklıkta bırak onları sonra Allah de ne de babalarınızın ne sizin

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى

anakent(Mekke'y)i uyarman için ve kendinden öncekini doğrulayıcı feyz kaynağı indirdiğimiz bir Kitaptır

وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ

namazlarına ve onlar buna inanırlar ahirete inananlar ve çevresindekileri

يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ

diyenden ya da yalan Allah'a karşı uyduran kimseden daha zalim kim olabilir? devam ederler

اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ

Allah'ın indirdiği gibi ben de indireceğim diyen ve kimseden bir şey kendisine vahyedilmemiş iken bana vahyolundu

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ

ellerini uzatmış melekler ölüm dalgaları içinde O zalimleri bir görsen

اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَي

karşı söylemenizden dolayı alçaklık azabıyla cezalandırılacaksınız bugün canlarınızı haydi çıkarın

اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا

yine bize geldiniz andolsun büyüklük taslamanızdan O'nun ayetlerine karşı ve gerçek olmayanı Allah'a

فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ

arkanızda sizi hayaline daldırdığımız şeyleri ve bıraktınız kez ilk sizi yarattığımız gibi tek olarak

وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ لَقَدْ

andolsun ortak olduklarını içinizden onların sizde sandığınız şefaatçilerinizi de yanınızda hani görmüyoruz

تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

sandığınız şeyler sizden ve kaybolup gitmiştir aranızdaki (bağlar) kesilmiş

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ؕ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ

şüphesiz Allah'tır yaran daneyi ve çekirdeği çıkarır diriyi ölüden çıkarır

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَىِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ

ölüyü diriden de işte budur Allah O halde nasıl çevriliyorsunuz karanlığı yarıp sabahı ortaya çıkarmış

وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ

ve kılmıştır geceyi dinlenme zamanı ve güneşi ve ayı hesap (ölçüsü) yapmıştır Bu takdiridir o üstün

الْعَلِيْمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِىْ ظُلُمٰتِ

ve bilen(Allah)ın O'dur yaratan sizin için yıldızları yol bulasınız diye onlarla karanlıklarında

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ

karanın ve denizin gerçekten biz açıkladık ayetleri bir toplum için bilen O'dur

الَّذِىْۤ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ

sizi inşa eden nefisten bir tek (sizin için) bir karar ve emanet yeri vardır gerçekten biz genişçe açıkladık ayetleri

لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِىْۤ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ

bir toplum için anlayan O'dur indiren gökten suyu çıkardık onunla

نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ

bitkiyi her çeşit ve çıkardık o (bitki)den bir filiz çıkarıyoruz ondan da daneler birbiri üzerine binmiş

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ

hurmanın tomurcuğundan salkımlar sarkan ve bahçeleri üzüm zeytin

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ اُنْظُرُوْۤا اِلٰى ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ؕ اِنَّ

ve nar kimi birbirine benzer kimi benzemez bakın meyvesine zaman meyve verirken ve olgunlaştığı şüphesiz

فِىْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ

bu size gösterilenlerde çok ibret vardır toplumu için inananlar yaptılar Allah'a ortak cinleri

وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ سُبْحَانَهٗ وَتَعٰلٰى

halbuki onları O yaratmıştır ve icadettiler O'na oğullar ve kızlar bilmeden Haşa O münezzehtir ve yücedir

عَمَّا يَصِفُوْنَ ۚ ﴿١٠٠﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ

onların nitelemelerinden yoktan var edendir gökleri ve yeri nasıl olabilir ki? O'nun çocuğu yoktur

لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

kendisi nin bir eşi O yaratmıştır herşeyi ve O herşeyi bilendir

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ وَهُوَ

O | O'na kulluk edin | herşeyin | (O) yaratıcısıdır | O'ndan | başka | tanrı | yoktur | Rabbiniz | Allah | işte budur

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ

O | gözleri | görür | O | gözler | O'nu görmez | vekildir | herşeye

اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنْ اَبْصَرَ

görürse | artık kim | Rabbinizden | basiretler | size geldi | doğrusu | herşeyi haber alandır | latif

فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَآ اَنَا۠ عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ

işte böylece | bekçi | sizin üzerinize | ben değilim | zararı kendisinedir | kör olursa | kim de | yararı kendisine

نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ

uy | bilen | bir toplum için | ve onu iyice açıklayalım | sen ders almışsın | desinler | ayetleri | döne döne açıklıyoruz

مَآ اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

ortak koşanlara | aldırma | O'ndan | başka | tanrı | yoktur | Rabbinden | sana | vahyolunana

﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُواۜ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًاۚ وَمَآ اَنْتَ

sen değilsin | bekçi | onların üzerine | biz seni yapmadık | ortak koşmazlardı | Allah | isteseydi | eğer

عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ

Allah'a | onlar da sövmesinler | Allah'tan | başka | yalvardıklarına | sövmeyin ki | vekil de | onlara

عَدْوًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ

Rablerinedir | sonunda | yaptıkları işi | ümmete | her | biz süslü gösterdik | böyle | bilmeyerek | taşkınlıkla

مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ

güçlü | Allah'a | yemin ettiler | yapmış | oldukları şeyleri | O haber verecektir | dönüşleri

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاۤءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah'ın | yanındadır | Mu'cizeler | ancak | de ki | ona | mutlaka inanacaklarına | bir mu'cize | kendilerine gelirse | eğer | yeminleriyle

وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ اَنَّهَآ اِذَا جَاۤءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ

gönüllerini | ters çeviririz | onlar yine inanmazlar | gelmiş olsa da | o (mu'cize) | Hem bilir misiniz?

وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَۚ

bocalayıp dururlar | azgınlıkları içinde | ve bırakırız onları | defasında | ilk | ona | inanmadıkları | gibi | ve gözlerini

﴿١١٠﴾

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ

karşılarına ve toplayıp getirseydik ölüler ve kendilerine konuşsaydı melekleri onlara indirseydik biz eğer

كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

çokları fakat Allah'ın dilemesi dışında inanmazlardı onlar yine de her şeyi

يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ

insan şeytanlarını düşman peygamber e her biz yaptık böylece cahillik ederler

وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًاۗ وَلَوْ شَاۤءَ

dileseydi eğer aldatmak için sözler yaldızlı diğerlerine bir kısmı fısıldarlar ve cin

رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ

kalbleri ona ve meyletsin uydurdukları şeylerle artık onları baş başa bırak onu yapamazlardı Rabbin

الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ

başka mı? işledikleri suçları ve işlemeğe devam etsinler ondan hoşlansınlar ahirete inanmayanların

اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًاۗ

açıklanmış olarak Kitabı size indirmiş iken O bir hakem arayayım Allah'tan

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ

hak olarak Rabbin tarafından indirilmiştir ki O gerçekten bilirler Kitap kendilerine verdiklerimiz

فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًاۗ لَا

yoktur ve adalet bakımından doğruluk Rabbinin sözü tamamlanmıştır kuşkulananlardan hiç olma

مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ

kimselerin çoğuna uysan eğer bilendir işitendir O O'nun sözlerini değiştirebilecek

فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِۗ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا

sadece ve onlar zanna sadece onlar uyuyorlar Allah'ın yolundan seni saptırırlar yeryüzünde

يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖۚ وَهُوَ اَعْلَمُ

çok iyi bilir ve O yolundan sapan(lar)ı çok iyi bilir O Rabbin şüphesiz saçmalıyorlar

بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ

O'nun ayetlerine eğer siz üzerine Allah'ın adı anılan(hayvan)lardan o halde yeyiniz hidayete erenleri

مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾

inanıyorsanız

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا

şeyleri size açıklamıştır muhakkak üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz size ne oluyor ki

حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِاَهْوَآئِهِمْ

keyiflerine uyarak şaşırtıyorlar birçokları doğrusu onlara mecbur kaldıklarınız dışında size haram kıldığı

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ

günahın açığını da bırakın sınırı aşanları çok iyi bilir O Rabbin muhakkak ki bilmeden

وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

yapmış olduklarının cezasını çekeceklerdir günah kazananlar şüphesiz gizlisini de

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيَاطِينَ

şeytanlar şüphesiz yoldan çıkmadır çünkü o üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyiniz

لَيُوحُونَ اِلٰٓى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

ortak koşanlar(gibi olur)sunuz şüphesiz siz de onlara uyarsanız eğer sizinle mücadele etmelerini dostlarına fısıldarlar

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُورًا يَمْشِى بِهٖ فِى النَّاسِ

insanlar arasında onunla yürüyebileceği bir ışık kendisine ve verdiğimiz kendisini dirilttiğimiz ölü iken kimse gibi midir?

كَمَنْ مَثَلُهٗ فِى الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ

kafirlere süslü gösterilmiştir işte öyle ondan çıkışı olmayan karanlıklar içindeki benzeri kimsenin

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا

suçluları büyüklerini kentin her yaptık ki böylece yaptıkları (işler)

لِيَمْكُرُوا فِيهَا ؕ وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ

onlara gelince ama farkında değiller kendilerinden başkasına onlar tuzak kurmuyorlar orada tuzak kursunlar

اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوتِىَ رُسُلُ اللّٰهِ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ

daha iyi bilir Allah Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilinceye kadar kat'iyyen inanmayız dediler bir ayet

حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah katında bir aşağılık suç işleyenlere erişecektir mesajını koyacağı yeri

وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

hilelerine karşı çetin ve bir azab

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ

saptırmak isterse kimi de İslam'a onun göğsünü açar doğru yola iletmek Allah isterse kimi

يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ

çökertir işte böyle göğe yükseliyor gibi tıkanık daralmış onun göğsünü yapar

اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ

doğru Rabbinin yolu işte budur inanmayanların üstüne pislik (sıkıntı) Allah

قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ

Rableri katında esenlik yurdu onlarındır öğüt alan kavimler için ayetleri biz geniş geniş açıkladık. muhakk ak

وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يَا مَعْشَرَ

topluluğu Ey hepsini bir araya toplayacağı gün yaptıklarından dolayı onların dostudur O

الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ ۖ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا

Rabbimiz insan onların dostları derler ki insanlarla siz çok uğraştınız muhakk ak cinler

اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِىْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ

ateştir (Allah da) buyurur ki bize verdiğin sürenin sonuna ve ulaştık kimimizden kimimiz yararlandık

مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾

bilendir hüküm ve hikmet sahibidir Rabbin şüphesiz Allah'ın dilemesi hariç orada ebedi kalacaksınız durağınız

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّىْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾ يَا

Ey kazandıklarından ötürü diğerlerinin zalimlerin bir kısmını peşine takarız işte böyle

مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِىْ

ayetlerimi size anlatan içinizden elçiler gelmedi mi? ve insan cin topluluğu

وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

onları aldattı nefsimiz aleyhine şahidiz dediler bu gününüzle karşılaşacağınıza dair ve sizi uyaran

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ

bu böyledir kafir olduklarına şüphesiz kendilerinin ve şahidlik ettiler dünya hayatı

اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

habersiz iken halkı zulüm ile ülkeleri helak edici Rabbin değildir çünkü

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

onların yaptıklarından habersiz Rabbin değildir yaptıkları işlere göre dereceleri vardır her birinin

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ

sizden sonra da yerinize getirir sizi götürür dilerse rahmet sahibidir zengin Rabbin

مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ

size söylenen uyarı muhakkak başka bir topluluğun soyundan sizi yarattığı gibi dilediğini

لَآتٍ ۙ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

gücünüz yettiğince yapacağınızı yapın kavmim Ey de ki onu engelleyecek siz değilsiniz gelecektir

إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

iflah olmazlar şüphesiz bu yurdun sonunun olacağını kimin bileceksiniz yakında yapıyorum ben de

الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

bir pay ve hayvanlardan yarattığı ekin(ler)den Allah'ın ve kıldılar Zalimler

فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

ortaklarına ait olan ortaklarımızındır bu da zanlarınca Allah'ındır bu dediler ki

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ

ne kötü ortaklarına ulaşır o Allah'a ait fakat olan ise Allah'a ulaşmaz

مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ

evladlarını öldürmeyi müşriklerden çoğuna süslü gösterdiler ve yine hüküm veriyorlar

شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ

ortakları hem onları mahvetsinler hem de karıştırsınlar kendi dinlerini eğer dileseydi Allah bunu yapamazlardı

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

öyleyse onları baş başa bırak uydurduklarıyle

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ

zanlarınca bizim dilediğimizden başkası yiyemez dokunulmaz ve ekinlerdir hayvanlar bunlar dediler ki

وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً

iftira ederek üzerlerine Allah'ın adını anılmayan ve hayvanlar sırtı(na binilmesi) yasaklanmış ve hayvanlar

عَلَيْهِ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهٖ

bu karınlarında olanlar dediler ki iftira etmeleri nedeniyle onları cezalandıracaktır O'na (Allah'a)

الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ

o zaman hepsi ölü doğarsa eğer kadınlarımıza ve haramdır erkeklerimize aittir yalnız hayvanların

فِيْهِ شُرَكَآءُ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۭ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ

ziyana uğrarlar muhakkak bilendir hüküm ve hikmet sahibidir çünkü O bu nitelendirmelerinin cezalarını verecektir ortaktır onda

الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

iftira ederek Allah'ın kendilerine verdiği rızkı ve haram kılanlar bilgisizlik yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler

عَلَى اللّٰهِ ۭ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ

bahçeleri yaratan O'dur yola gelici de değillerdir sapmışlardır muhakkak Allah'a

مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ

ve zeytinleri ürünleri çeşit çeşit ve ekin(ler)i ve hurma(ları) ve çardaksız çardaklı

وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ

hakkını (sadakasını) ve verin meyva verdiği zaman meyvasından yeyin ve benzemez biçimde birbirine benzer ve narları

يَوْمَ حَصَادِهٖ ۡ وَلَا تُسْرِفُوْا ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۙ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْاَنْعَامِ

hayvanlardan da israf edenleri sevmez çünkü O fakat israf etmeyin hasat günü

حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۭ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ

zira o şeytanın adımlarını izlemeyin Allah'ın size verdiği rızıktan yeyin kiminin tüyünden sergi yapılır kimi yük taşır

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۙ ﴿١٤٢﴾

apaçık bir düşmandır sizin için

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍۚ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِۗ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ

haram etti iki erkeği mi de ki iki keçiden iki koyundan çift sekiz

اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِۗ نَبِّـُٔونِى بِعِلْمٍ اِنْ

eğer bilgi ile bana haber verin iki dişinin rahimlerinde bulunan(yavru)ları mı yoksa iki dişiyi mi yoksa

كُنْتُمْ صَادِقِينَۙ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِۗ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ

iki erkeği mi de ki iki sığırdan iki ve deveden doğru iseniz

حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِۗ اَمْ كُنْتُمْ

oldunuz yoksa iki dişinin Rahimlerinde bulunan(yavru)ları mı yoksa iki dişiyi mi yoksa haram etti

شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَاۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

Allah'a karşı uydurandan daha zalim kim olabilir böyle Allah'ın size vasiyyet ettiği zaman şahidler mi

كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَۚ

zalim topluluğu doğru yola iletmez Allah şüphesiz bilmeden insanları saptırmak için yalan

﴿١٤٤﴾ قُلْ لَّآ اَجِدُ فِى مَآ اُوحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهٗٓ اِلَّآ

ancak hariç yiyen kimseye yemek haram edilmiş bir şey bana vahyolunanda bulamıyorum de ki

اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ

ya da pistir- -ki şüphesiz domuz eti yahut akıtılmış kan yahut leş olması

فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ

Rabbin çünkü ve sınırı aşmaksızın (yiyebilir) saldırmaksızın çaresiz kalırsa ama kim Allah'tan başkası adına boğazlanmış bir fısk

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِى ظُفُرٍۚ وَمِنَ الْبَقَرِ

sığırın tırnaklı(hayvan)ları bütün haram ettik yahudilere esirgeyendir bağışlayandır

وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ

bağırsaklarının yahut sırtlarının taşıdıkları hariç yağlarını onlara haram kıldık ve koyunun da

اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍۗ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْۖ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

doğru söyleyenleriz biz elbette aşırılıkları yüzünden onları cezalandırdık böylece kemiğe karışanlar ya da

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

toplumdan | O'nun azabı | fakat geri çevrilmez | bol | rahmet | sahibidir | Rabbiniz | de ki | seni yalanladılarsa | eğer

الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا

babalarımız da | biz ortak koşmazdık | Allah | isteseydi | ortak koşanlar | diyecekler ki | suçlu

وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَأْسَنَا ۭ

azabımızı | tadmışlardı | nihayet | onlardan önce | yalanlayanlar da | öyle (demişlerdi) | hiçbir şeyi de | haram yapmazdık

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۭ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ

zanna | sadece | siz uyuyorsunuz | bize | çıka(rıp gösterece)ğiniz | bir bilgi | yanınızda | var mı? | de ki

وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ

dileseydi | eğer | üstün | delil | Allah'ındır | de ki | saçmalıyorsunuz | sadece | ve siz

لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ

Allah'ın | ki | şahidlik edecek | tanrılarınızı | haydi getirin | de ki | hepinizi | elbette doğru yola iletirdi

حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

yalanlayanların | keyiflerine | uyma | onlarla beraber | sen şahidlik etme | şahidlik ederlerse | eğer | bunu | yasakladığına

بِاٰيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا

gelin | de ki | eş tutmaktadırlar | Rablerine | onlar | ahirete | ve inanmayanların | ayetlerimizi

اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِهٖ شَيْـًٔا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ

iyilik edin | ana babaya | hiçbir şeyi | O'na | ortak koşmayın | size | Rabbinizin | haram kıldığı | şeyleri | okuyayım

وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ مِنْ اِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا

yaklaşmayın | onları da | sizi besliyoruz | biz | fakirlik korkusuyla | çocuklarınızı | öldürmeyin

الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ

Allah'ın | yasakladığı | cana | ve kıymayın | kapalısına da | açığına da | fuhuşlara

اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

düşünürsünüz diye | umulur ki | bunları | size tavsiye etti | işte | haksız yere

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗۚ

erginlik çağına | erişinceye | kadar | en güzel biçimde | o ki | müstesna | yetimin | malına | yaklaşmayın

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا

zaman | gücünün yettiğinden | fazlasını | kişiye | biz teklif etmeyiz | adaletle | ve tartıyı | ölçü | tam yapın

قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوا۟ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ

size tavsiye etti. | işte | tutun | Allah'a | ve verdiğiniz sözü | akrabanız | olsa da | eğer | adalet yapın | söylediğiniz

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَۙ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُۚ

ona uyun | doğru | benim yolum | budur | işte | öğüt alırsınız diye | umulur ki | bunları

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهٖۚ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ

umulur ki | kendisiyle | size tavsiye etti | böylece | O'nun yolundan | sizi | ayırmasın | yollara | uymayın ki

تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي اَحْسَنَ

korunursunuz | sonra | verdik | Musa'ya | Kitabı | (ni'metimizi) tamamlamak | üzerine | iyilik edenler

وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

ve açıklamak | her şeyi | ve yola iletici | ve rahmet olmak üzere | umulur ki | huzuruna varacaklarına | Rablerinin | inanırlar

وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَۙ ﴿١٥٥﴾

işte bu (Kur'an) da | Kitaptır | indirdiğimiz | mübarek | O'na uyun | ve korunun | umulur ki siz | merhamet olunursunuz

اَنْ تَقُولُوٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا

demeyesiniz | yalnız | indirildi | Kitap | iki topluluğa | bizden önceki | biz ise idik

عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَۙ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

onların okumasından | habersiz | yahut | demeyesiniz | eğer | indirilseydi şüphesiz | bize | Kitap

لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌۚ فَمَنْ

biz olurduk | daha doğru yolda | onlardan | işte | size de geldi | açık delil | Rabbinizden | hidayet | ve rahmet | kim olabilir?

اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَاۜ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ

daha zalim | kimseden | yalanlayıp | ayetlerini | Allah'ın | ve yüz çeviren | onlardan | cezalandıracağız | yüz çevirenleri

عَنْ اٰيَاتِنَا سُوٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

ayetlerimizden | en kötüsüyle | azabın | ötürü | yüz çevirmelerinden

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِىَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِىَ بَعْضُ

bazı gelmesini ya da Rabbinin gelmesini yahut meleklerin gelmesini ille mi bekliyorlar?

اٰيَاتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ يَأْتِى بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا

inanması kimseye fayda sağlamaz Rabbinin ayetleri bazı geldiği gün Rabbinin ayetlerinin

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِىٓ اِيمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ انْتَظِرُوٓا اِنَّا

biz de bekleyin de ki bir hayır imanında kazanmamış olan ya da daha önce inanmamış

مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ

onlarla senin yoktur grup grup olanlar var ya dinlerini parça parça edip gerçekten beklemekteyiz

فِى شَىْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ

kim yaptıklarını onlara haber verecektir sonra Allah'a kalmıştır onların işi ancak hiçbir ilişkin

جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا

dışında cezalandırılmaz kötülük getirirse ve kim o(getirdiği)nin on katı ona vardır iyilik getirirse

مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِى هَدٰىنِى رَبِّىٓ اِلٰى صِرَاطٍ

yola Rabbim beni iletti muhakkak de ki haksızlığa uğratılmazlar onlar onun dengi

مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

ortak koşanlardan O değildi hanif İbrahim'in dinine dosdoğru dine doğru

قُلْ اِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿١٦٢﴾

alemlerin Rabbi Allah içindir ve ölümüm hayatım ibadetim benim namazım şüphesiz de ki

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ

O'ndan başka de ki müslümanların ilkiyim ve ben bana emrolundu böyle O'nun ortağı yoktur

اللّٰهِ اَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ؕ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ

kendisine ait olandan başkasını hiç kimse kazanmaz herşeyin Rabbi iken O Rab ben arayayım Allah

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

şeyleri size haber verecektir dönüşünüz Rabbinizedir sonra bir başkasının yükünü taşıyan hiç kimse taşımaz

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَآئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ

kiminizi üstün kılan yeryüzünün halifeleri sizi yapan O'dur ayrılığa düştüğünüz

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ اٰتٰىكُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ

cezası çabuk olandır Rabbin doğrusu size verdiği şeylerde sizi denemek için derecelerle kiminiz üzerine

وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

esirgeyendir bağışlayandır ve O

سُورَةُ الأعرَاف

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٠٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِى صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ

Elif lam mim sad | bir Kitaptır | indirilen | sana | olmasın | göğsünde | bir sıkıntı | onunla | uyarman

بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِتَّبِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

hususun da | ve öğüt (vermen) | inananlara | uyun | indirilene | size | Rabbinizden | ve uymayın

مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَجَآءَهَا

O'ndan başka | velilere | ne kadar da az | öğüt alıyorsunuz | nice | kent(ler)i | helak ettik | onlara geliverdi

بَأْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوٰيهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَأْسُنَآ اِلَّآ

azabımız | gece yatarlarken | yahut | gündüz uyurlarken | kalmadı | yalvarıları | onlara geldiğinde | azabımız | başka

اَنْ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ

demelerinden | biz gerçekten | zalimlermişiz | soracağız | elçi gönderilmiş olanlara | kendilerine | soracağız

الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾ وَالْوَزْنُ

gönderilen elçilere | ve elbette anlatacağız | onlara | bilgi ile | zira | biz değiliz | onlardan uzak | tartı

يَوْمَئِذٍ ۚ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ

o gün | tam doğrudur | kimin | ağır gelirse | tartıları | işte | onlar | kurtulanlardır | kimin

خَفَّتْ مَوَازِينُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا

hafif gelirse | tartıları | işte onlar da | ziyana sokanlardır | kendilerini | ötürü | ayetlerimize

يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ

haksızlık etmelerinden | doğrusu | biz sizi yerleştirdik | yeryüzünde | verdik | size | orada | geçimlikler

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا

ne kadar da az | şükrediyorsunuz | andolsun | sizi yarattık | sonra | size biçim verdik | sonra da | dedik

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّآ اِبْلِيسَ ۗ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

meleklere | secde edin | Adem'e | hepsi secde ettiler | hariç | İblis | o olmadı | secde edenlerden

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ

beni yarattın ondan hayırlıyım ben dedi sana emrettiğim zaman secde etmekten seni alıkoyan nedir? dedi

مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ

senin haddin değildir oradan öyle ise in dedi çamurdan onu ise yarattın ateşten

اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنِىْۤ اِلٰى

kadar bana süre ver dedi aşağılıklardansın çünkü sen çık orada büyüklük taslamak

يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَاۤ اَغْوَيْتَنِىْ

beni azdırmana karşılık dedi süre verilmişlerdensin haydi sen dedi ki tekrar dirilecekleri güne

لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ

önlerinden onlara sokulacağım sonra doğru senin yolunun üstüne onlar(ı saptırmak) için ben de oturacağım

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ﴿١٧﴾

şükredenlerden çoklarını ve bulmayacaksın sollarından sağlarından arkalarından

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ

cehennemi dolduracağım onlardan sana uyarsa andolsun kim ve kovulmuş olarak yerilmiş oradan haydi çık buyurdu

مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٨﴾ وَيٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

yeyin cennette ve eşin sen durun Adem ey hepinizden sizin

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾

zalimlerden yoksa olursunuz ağaca şu fakat yaklaşmayın dilediğiniz yerden

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا

çirkin yerlerini onların kendilerinden gizlenmiş olan kendilerine göstermek için şeytan onlara derken fısıldadı

وَقَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَا

ya da ikiniz de birer melek olursunuz diye sırf şu ağaçtan Rabbiniz sizi men'etti dedi

مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَاۤ اِنِّىْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ۙ ﴿٢١﴾

öğüt verenlerdenim diye size elbette ben ve onlara yemin etti ebedi kalıcılardan olursunuz diye

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

ve başladılar çirkin yerleri kendilerine göründü ağac(ın meyvasın)ı tadınca aldatarak onları aşağı sarkıttı

يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَاۤ اَلَمْ اَنْهَكُمَا

ben sizi men'etmedim mi? Rableri onlara ünledi cennet yapraklarını üzerlerine üst üste yamayıp örtmeğe

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَاۤ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾

apaçık düşmandır sizin için şeytan şüphesiz size ve demedim mi? o ağaçtan

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ

muhakkak oluruz | ve bize acımazsan | bizi | bağışlamazsan | eğer | kendimize | biz zulmettik | Rabbimiz | dediler

مِنَ الْخَاسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ

sizin gerekmektedir | düşman olarak | diğerinize | bır kısmınız | inin | buyurdu | ziyana uğrayanlardan

فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا

ve orada | yaşayacaksınız | orada | dedi | bir süreye kadar | geçinmeniz | kalıp | yeryüzünde

تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٥﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا

giysi | size | indirdik | muhakkak | Adem | oğulları | Ey | çıkarılacaksınız | ve yine oradan | öleceksiniz

يُّوَارِىْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

Allah'ın | ayetlerindendir | işte bu(nlar) | en iyisidir | takva | giysisi | süslenecek elbise | çirkin yerlerinizi | örtecek

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ

çıkardığı | gibi | şeytan | sizi de bir belaya düşürmesin | Adem | oğulları | Ey | düşünüp öğüt alırlar | belki

اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ

sizi görürler | muhakkak | çirkin yerlerini | onlara göstermek için | elbiselerini | onlardan | soyarak | cennetten | ana babanızı

هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ

dostları | şeytanları | biz yaptık | muhakkak | sizin onları göremeyeceğiniz | yerden | ve kabilesi | o

لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا

babalarımızı | bu yolda | bulduk | dediler | bir kötülük | onlar yaptıkları | zaman | inanmayanların

وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

Allah'a | karşı | mi söylüyorsunuz? | kötülüğü | emretmez | Allah | muhakkak | de | bunu | bize emretti | Allah

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّىْ بِالْقِسْطِ ۡ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ

yanında | yüzlerinizi | O'na doğrultun | adaleti | Rabbim | emretti | de ki | bilmediğiniz | şeyler

كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾

O'na döneceksiniz | ilkin sizi yarattığı | gibi | dini | yalnız O'na | has kılarak | O'na yalvarın | mescid | her

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ

şeytanları | tuttular | çünkü onlar | sapıklık | üzerlerine | hak oldu | bir topluluğa da | doğru yola iletti | bir topluluğu

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

dostlar | başka | Allah'tan | ve sanıyorlar | kendilerinin de | doğru yolda olduklarını

يَا بَنِىٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

için yeyin mesci(de gidişiniz)de her süs(lü, güzel giysiler)inizi alın Adem oğulları Ey

وَلَا تُسْرِفُوٓا ۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ

Allah'ın süsü haram etti kim de ki israf edenleri sevmez çünkü O fakat israf etmeyin

الَّتِىٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlarındır O de ki rızıkları ve güzel kulları için çıkardığı

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

bir topluluk için ayetleri biz açıklıyoruz işte böyle kıyamet günü de yalnız onlarındır dünya hayatında

يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّىَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

gerek kapalısını gerek açığını fuhuşları Rabbim haram etmiştir kesinlikle de ki bilen

وَالْاِثْمَ وَالْبَغْىَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ

hakkında indirmediği bir şeyi Allah'a ve ortak koşmayı haksız yere ve saldırmayı günahı

سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ

bir süresi vardır ümmetin her bilmediğiniz şeyler Allah hakkında ve söylemenizi hiçbir delil

فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ يَا بَنِىٓ اٰدَمَ

Adem oğulları ey ne de öne geçerler bir an ne geri kalırlar süreleri gelince

اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِىۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ

uslanan korunup kimselere ayetlerimi size anlattıkları zaman kendi içinizden elçiler size gelip

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

büyüklenenler ayetlerimizi yalanlayıp ve onlar üzülmeyeceklerdir üzerlerine korku yoktur

عَنْهَآ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ

daha zalim kim olabilir? sürekli kalacaklardır orada onlar ateş halkıdır işte onlar onlara karşı

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ

nasipleri erişir onlara O'nun ayetlerini yalanlayan ya da yalan Allah'a uyduran kimseden

مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ

olduklarınız hani nerede? diyecekler canlarını alırken elçilerimiz gelince nihayet Kitaptan

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ

kendilerinin kendi aleyhlerine ve şahidlik ettiler bizden sapıp kayboldular dediler Allah'tan başkasına yalvarmış

كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

kafir olduklarına

قَالَ ادْخُلُوا فِىٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِى النَّارِ ؕ

ateşin içine ve insan cin sizden önce geçen topluluklariyle beraber girin (Allah) buyurdu

كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا ۙ

hepsi toplandığı orada birbiri ardından zaman nihayet yoldaşına la'net etti ümmet girdikçe her

قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا

bir kat daha azab bunlara ver bizi saptırdılar bunlar Rabbimiz öncekiler için sonrakiler dediler ki

مِنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُولٰيهُمْ

öncekiler de dediler ki siz bilmezsiniz ama bir kat fazla hepsi için vardır (Allah) dedi ateşten

لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

karşılık azabı o halde siz de tadın bir üstünlüğünüz bize sizin yok sonrakilere

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ

açılmayacak onlara ve kibirlenenler var ya bizim ayetlerimizi yalanlayan şüphesiz kazandıklarınıza

لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِى سَمِّ

deliğinden deve geçinceye kadar cennete ve onlar giremeyeceklerdir gök kapıları onlara

الْخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ

bir döşek cehennemden onlar için vardır suçluları cezalandırırız işte böyle iğne

وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

yapanlar inanıp zalimleri cezalandırırız işte böyle (ateşten) örtüler ve üstlerinde de

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَٓا ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ

onlar cennet halkıdır işte onlar gücünün yettiğinden başkasını hiç kimseye ki yüklemeyiz iyi işler

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ

altlarından akmaktadır kinden (tasadan) göğüslerinden ne varsa çıkarıp atmışızdır ebedi kalacaklardır orada

الْاَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ

bulamazdık biz bunu buraya lutfedip bizi getiren Allah'a hamdolsun dediler ırmaklar

لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ

işte size onlara seslenildi gerçeği Rabbimizin elçileri getirmişler muhakkak Allah bizi getirmeseydi

الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

yaptıklarınıza karşılık o size miras verildi cennet

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا

Rabbimizin bize va'dettiğini biz bulduk muhakkak diye ateş halkına cennet halkı ve seslendi

حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ

aralarından bir ünleyici ve ünledi evet dediler gerçek Rabbinizin size va'dettiğini siz de buldunuz mu? gerçek

اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿٤٤﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

Allah'ın yolundan menedip onlar ki zalimlerin üzerine olsun Allah'ın la'neti diye

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۘ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى

ve üzerinde de bir perde vardır iki taraf arasında inkar ederlerdi ahireti de ve onlar eğriltmek onu isterler

الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰىهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ

diye cennet halkına ve seslendiler yüzlerindeki işaretleriyle hepsini tanıyan erkekler vardır A'raf

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ

gözleri çevrildiği zaman beklemektedirler fakat onlar cennete girmemiş size selam

تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۚ﴿٤٧﴾

zalim toplulukla beraber bizi bulundurma Rabbimiz dediler ateş halkı tarafına

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى

hiçbir yarar sağlamadı dediler ki yüzlerinden tanıdıkları birtakım adamlara A'raf halkı ünleyerek

عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ

yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? büyüklük taslamanız size ne de topluluğunuzun size

لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ

siz ve değilsiniz artık size korku yoktur cennete girin hiçbir rahmete Allah onları erdirmeyecek diye

تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا

biraz da akıtın diye cennet halkına ateş halkı ve seslendiler üzülecek de

عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا

bu ikisini haram etmiştir Allah şüphesiz dediler ki Allah'ın size verdiği rızıktan veya suyunuzdan bizim üzerimize

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿٥٠﴾ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ

hayatı ve kendilerini aldattı ve oyun bir eğlence dinlerini yerine koydular onlar ki kafirlere

الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا

ettikleri ve bu günleriyle karşılaşacaklarını unuttukları gibi biz de onları unuturuz bugün dünya

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾

bile bile inkar ayetlerimizi

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ

bir toplum için | ve rahmet olan | yol gösterici | bilgiye | göre | açıkladığımız | bir Kitap | onlara getirdik | gerçekten

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُۥ يَوْمَ يَأْتِى تَأْوِيلُهُ يَقُولُ

derler ki | onun te'vili | geldiği | gün | onun te'vilini | ille | mi gözetiyorlar? | inanan

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَآءَ

şefa'atçilerimiz | bizim var mı ki | gerçeği | Rabbimizin | elçileri | getirmiş | doğrusu | önceden | onu unutmuş olanlar

فَيَشْفَعُوا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوٓا

onlar ziyana soktular | muhakkak | yaptıklarımızdan | başkasını | yapalım | tekrar geri döndürülür müyüz | yahut | bize | şefa'at etsinler

اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِى

ki | o Allah'tır | Rabbiniz | şüphesiz | uydurdukları | şeyler | kendilerinden | ve saptı | kendilerini

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى

bürüyüp örter | Arşa | istiva etti | sonra | günde | altı | ve yeri | gökleri | yarattı

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ

boyun eğmiş vaziyette | ve yıldızları | ve ayı | güneşi | durmadan | onu kovalayan | gündüzün üzerine | geceyi

بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا

du'a edin | Âlemlerin | Rabbi | Allah | ne uludur | ve emir | yaratma | O'nundur | İyi bilin ki | buyruğuna

رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا

bozgunculuk yapmayın | haddi aşanları | sevmez | çünkü O | ve gizlice | yalvararak | Rabbinize

فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ

Allah'ın | rahmeti | muhakkak ki | ve umarak | korkarak | O'na du'a edin | düzeltildikten | sonra | yeryüzü

قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ

önünde | müjdeci | rüzgarları | gönderir | O ki | iyilik edenlere | yakındır

رَحْمَتِهٖ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ

onunla | indiririz | ölü | bir ülkeye | onu yollarız | ağır ağır | bulutları | onlar yüklenince | nihayet | rahmetinin

الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ

herhalde | ölüleri de | çıkaracağız | işte böyle | meyvalar | türlü türlü | onunla | ve çıkarırız | su

تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

ibret alırsınız

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِىْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا

başka bir şey — çıkmaz — kötü olandan ise — Rabbinin — izniyle — bitkisi — çıkar — güzel olan — ülkenin

نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ۧ﴿٥٨﴾ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا

Nuh'u — gönderdik — andolsun — şükreden — bir toplum için — ayetleri — döndürüp açıklarız — işte biz böyle — yararsız bitkiden

اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّىْٓ

doğrusu ben — O'ndan başka — tanrınız — sizin — yoktur — Allah'a — kulluk edin — kavmim — Ey — dedi — kavmine

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا

biz — kavminden — ileri gelenler dediler ki — büyük — bir günün — azabın(ın inmesin)den — size — korkuyorum

لَنَرٰىكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِىْ ضَلٰلَةٌ

bir sapıklık — bende — yok — kavmim — Ey — dedi ki — açık — bir sapıklık — içinde — seni görüyoruz

وَلٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّىْ وَاَنْصَحُ

öğüt veriyorum — Rabbimin — mesajlarını — size duyuruyorum — alemlerin — Rabbi tarafından — bir elçiyim — fakat ben

لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ

bir Zikir — gelmesine — şaştınız mı? — sizin bilmediğiniz — şeyleri — Allah — tarafından — ve biliyorum — size

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٣﴾

merhamete uğrarsınız diye — belki — korunup da — sizi uyaracak — içinizden — bir adam — aracılığı ile — Rabbinizden

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِى الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ

ayetlerimizi — yalanlayanları — boğduk — gemide bulunanları — O'nunla berabar — biz de kurtardık — O'nu yalanladılar

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ۧ﴿٦٤﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ

kavmim — Ey — dedi — Hud'u — kardeşleri — Ad(kavmin)e de — kör — bir kavim — idiler — çünkü onlar

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ

ileri gelen — dediler ki — sakınmaz mısınız? — O'dan başka — tanrınız — sizin — yoktur — Allah'a — kulluk edin

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِىْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ

seni sanıyoruz — ve biz — bir beyinsizlik — içinde — seni görüyoruz — biz — kavminden — inkarcılar

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِىْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ

tarafından — bir elçiyim — fakat ben — beyinsizlik — bende — yok — kavmim — Ey — dedi — yalancılardan

رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾

alemlerin — Rabbi

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّى وَاَنَا۠ لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِينٌ ﴿٦٨﴾ اَوَعَجِبْتُمْ

size duyuruyorum | mesajlarını | Rabbimin | ve ben | sizin için | bir öğütçüyüm | güvenilir | şaştınız mı?

اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۗ وَاذْكُرُوٓا اِذْ

size gelmesine | bir Zikir | Rabbinizden | bir adam aracılığı ile | içinizden | sizi uyarması için | düşünün ki | bir zaman

جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِى الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوٓا

sizi yaptı | hakimler | sonra | kavminden | Nuh | üstelik size verdi | yaratılışta | irilik | hatırlayın ki

اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ

ni'metlerini | Allah'ın | başarıya eresiniz | dediler ki | sen bize mi geldin? | kulluk etmemiz için | Allah'a | tek olan | ve bırakalım diye

مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ

taptıklarını | atalarımızın | bize getir | bizi tehdidettiğini | eğer | isen | doğrulardan | dedi ki

قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۗ اَتُجَادِلُونَنِى فِٓى اَسْمَآءٍ

artık | inmiştir | size | Rabbinizden | bir rics (pislik) | ve gazab | benimle mi tartışıyorsunuz? | isimler hakkında

سَمَّيْتُمُوهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ ۖ مَا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ فَانْتَظِرُوٓا اِنِّى

adlandırdığı | sadece sizin | ve atalarınızın | indirmediği | Allah'ın | kendileri için | hiçbir delil | bekleyin öyle ise | ben de

مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا

sizinle beraber | bekleyenlerdenim | O'nu kurtardık | ve O'nunla beraber olanları | bir rahmetle | bizden | ve kestik

دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ

kökünü | yalanlayanların | ayetlerimizi | ve inanmayacak olanların | Semud(kavmin)e de | kardeşleri

صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ

Salih'i (gönderdik) | dedi | Ey | kavmim | kulluk edin | Allah'a | yoktur | sizin | tanrınız | O'ndan başka | elbette

جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ هٰذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ

size geldi | açık delil | Rabbinizden | işte şu | devesi | Allah'ın | size | bir mu'cizedir | bırakın onu | yesin (içsin)

فِٓى اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

arzından | Allah'ın | sakın ona etmeyin | bir kötülük | yoksa sizi yakalar | bir azab | acıklı

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ

ediniyorsunuz yeryüzünde ve sizi yerleştirdi Ad'dan sonra hükümdarlar sizi yaptı hani düşünün ki

مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًاۚ فَاذْكُرُوٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ

Allah'ın ni'metlerini artık hatırlayın da evler dağlarını ve yontup yapıyorsunuz saraylar O'nun düzlüklerinde

وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

büyüklük taslayan ileri gelenler dediler bozgunculuk yapıp yeryüzünde karışıklık çıkarmayın

مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا

Salih'in gerçekten siz biliyor musunuz? içlerinden inanan kimselere zayıf görülen kavminden

مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖۜ قَالُٓوا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ

dediler inananlarız onunla gönderilene doğrusu biz dediler Rabbi tarafından gönderildiğini

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا بِالَّذِٓى اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ

dişi deveyi derken boğazladılar inkar edenleriz kendisine sizin inandığınızı şüphesiz biz büyüklük taslayanlar

وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ

isen eğer bizi tehdidettiğini bize getir Salih Ey ve dediler Rablerinin buyruğu ve dışına çıktılar

مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

diz üstü yurtlarında çökekaldılar o sarsıntı hemen onları yakaladı elçilerden

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ

ve öğüt verdim Rabbimin mesajlarını ben size duyurdum muhakkak kavmim Ey ve dedi onlardan öteye döndü

لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَأْتُونَ

siz mi yapıyorsunuz? kavmine dedi ki hani ve Lut'u da (gönderdik) öğüt verenleri siz sevmiyorsunuz fakat size

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

yaklaşıyorsunuz muhakkak siz dünyalarda hiç kimsenin sizden önce yapmadığı fuhşu

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَآءِۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

haddi aşan bir kavimsiniz siz doğrusu kadınları bırakıp şehvetle erkeklere

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ

insanlarmış çünkü onlar kentinizden onları çıkarın demelerinden başka kavminin cevabı olmadı

يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٣﴾

fazla temizlenen biz de onu kurtardık ve ailesini yalnız karısı oldu geride kalanlardan

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًاۗ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٤﴾

ve yağdırdık üzerlerine bir yağmur bak nasıl oldu sonu suçluların

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'i dedi Ey kavmim kulluk edin Allah'a yoktur sizin

مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗۗ قَدْ جَاۤءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ

tanrınız O'ndan başka elbette size geldi açık bir delil Rabbinizden tam yapın ölçüyü ve tartıyı

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاۤءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَاۗ

eksik vermeyin insanların eşyalarını bozgunculuk yapmayın yeryüzünde sonra düzeltildikten

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَۚ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ

böylesi daha iyidir sizin için eğer iseniz inananlar ve oturmayın her yola

تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًاۚ وَاذْكُرُوْٓا

tehdit ederek ve engelleyerek yolundan Allah inananları onunla ve onun arayarak eğriliğini düşünün

اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْۗ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

siz idiniz az O sizi çoğalttı ve bakın nasıl oldu sonu bozguncuların

وَاِنْ كَانَ طَاۤئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَاۤئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا

eğer ise bir kısmı içinizden inanmış benimle gönderilene bir kısmı da inanmamış ise

فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

sabredin kadar hükmedinceye Allah aramızda O en iyisidir hükmedenlerin

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ

Şu'ayb Ey mutlaka seni çıkarırız kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۟ قَالَ

dedi ki dinimize dönersiniz ya da kentimizden seninle beraber ve inananları

اَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا

tekrar ona dönersek eğer yalan Allah'ın üzerine atmış oluruz muhakkak istemesek de mi?

فِى مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰينَا اللّٰهُ مِنْهَا ۟ وَمَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَعُودَ فِيهَآ اِلَّآ

dışında ona dönmemiz bizim için mümkün değildir ondan Allah bizi kurtardıktan sonra sizin dininize

اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ۟ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۟ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۟ رَبَّنَا

Rabbimiz biz dayanmışız Allah'a bilgice her şeyi Rabbimiz kuşatmıştır Rabbimiz Allah dilemesi

افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ

dediler ki aç(ığa çıkar)anların en iyisisin muhakkak ki sen gerçekle kavmimizin arasındakini bizimle aç(ığa çıkar)

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ

ziyana uğrarsınız muhakkak siz Şu'ayb'e uyarsanız eğer kavminden inkar eden ileri gelenler

﴿٩٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٩١﴾ ۛ الَّذِينَ كَذَّبُوا

yalanlayanlar diz üstü yurtlarında çökekaldılar o müthiş sarsıntı derken onları yakalayıverdi

شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۛ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

ziyana uğrayanlar onlar oldular Şu'ayb'i yalanlayanlar orada hiç oturmamış sanki gibi oldular Şu'ayb'i

﴿٩٢﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّى

Rabbimin mesajlarını ben size duyurdum andolsun kavmim Ey dedi onlardan öteye döndü

وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۚ ﴿٩٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ

hangi ülkeye biz gönderdiysek kafir bir kavme acırım artık nasıl size ve öğüt verdim

مِنْ نَبِىٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

yalvarıp yakarsınlar diye ve darlıkla yoksulluk onun halkını sıkmışızdır mutlaka bir peygamber

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

dokunmuştu muhakkak ve dediler çoğaldılar ta ki iyilik kötülüğü yerine değiştirip getirdik sonra

اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

hiç farkında değillerken ansızın biz de onları yakaladık ve sevinç darlık atalarımıza da

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ

bolluklar üzerlerine açardık korunsalardı inanıp (O) ülkelerin halkı elbette şayet

مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٦﴾

kazandıklarıyle biz de onları yakaladık yalanladılar fakat ve yerden gökten

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ

Ya da emin midirler? uyurlarken onlar geceleyin azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden (o) ülkelerin halkı Peki emin midirler?

اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ

tuzağından emin mi oldular? eğlenirlerken onlar kuşluk vakti azabımızın onlara gelmeyeceğinden (o) ülkelerin halkı

اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ

yola getirmedi mi? ziyana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz Allah'ın

لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ

günahlarıyle kendilerini de cezalandırırız biz dilesek eğer sahiplerinden sonra şu toprağa varis olanları

وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ

sana anlatıyoruz ülkeler işte o hiç işitmezler artık onlar kalblerini ve mühürleriz

مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا

ötürü fakat inanmak istemediler açık deliller elçileri onlara getirmişlerdi andolsun onların haberlerinden

كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ۭ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾

kafirlerin kalblerini Allah mühürler işte böyle önceden yalanladıkları ndan

وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ

sonra yoldan çıkmış onların çoklarını bulduk ama sözünde durma onların çoklarında bulmadık

بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ

(ayetleri mize) haksızlık ettiler ve onun ileri gelenlerine Fir'avn'a ayetlerimizle Musa'yı ardlarından gönderdik

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ

Fir'avn Ey Musa dedi ki bozguncuların sonu oldu nasıl fakat bak

اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿١٠٤﴾

alemlerin Rabbi tarafında n bir elçiyim muhakkak ben

حَقِيقٌ عَلَىٰٓ اَنْ لَّآ اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ

açık bir delil | size getirdim | andolsun | gerçekten | başkasını | Allah'a | karşı | söylememem | benim üzerime | borçtur

مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِىَ بَنِٓى اِسْرَٰٓئِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ

getirmiş | isen | eğer | (Fir'avn) dedi | İsrail | oğullarını | benimle | artık gönder | Rabbinizden

بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ

o | birden | asasını | bunun üzerine attı | doğru söyleyenlerden | isen | şayet | onu | göster bakalım | bir ayet

ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ

açıkça | bir ejderha (oluverdi) | ve (böğründen) çıkardı | elini | birden | o | bembeyaz parlayıverdi | bakanlar için | dediler ki

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ

ileri gelenler | kavminden | Fir'avn | muhakkak | bu | bir büyücüdür | çok bilgili | istiyor | sizi çıkarmak

مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِى الْمَدَآئِنِ

yurdunuzdan | ne buyurursunuz? | dediler | Onu da beklet | kardeşini de | yolla | şehirlere

حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ

toplayıcılar | sana getirsinler | bütün | büyücüleri | bilgili | gelip | büyücüler | Fir'avn'a

قَالُٓوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ

dediler | elbet | bize | bir mükafat var (değil mi?) | eğer | olursak | biz | üstün gelen | dedi | evet | hem de siz

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِىَ وَاِمَّآ اَنْ نَكُونَ نَحْنُ

yakınlar(ım)dansınız | dediler ki | Ey | Musa | önce sen mi atacaksın | yoksa | olalım | biz (mi)

الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوا۟ فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُٓوا اَعْيُنَ النَّاسِ

(önce) atanlar | dedi | siz atın | atınca | büyülediler | gözlerini | insanların

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ

onları ürküttüler | ve getirdiler | bir büyü | büyük | biz de vahyettik | Musa'ya | diye | at

عَصَاكَ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ

Asanı | bir de baktılar ki | o | yakalayıp yutuyor | onların uydurduklarını | ortaya çıktı | gerçek | ve batıl oldu

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِىَ

onların bütün yaptıkları | yenildiler | orada | düştüler | küçük | ve kapandılar

السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

büyücüler | secdeye

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ

dedi ve Harun'un Musa Rabbine alemlerin Rabbine inandık dediler

فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ

kurduğunuz bir tuzaktır bu muhakkak size ben izin vermeden önce ona inandınız mı? Fir'avn

فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ

elbette keseceğim bileceksiniz ama yakında halkını oradan çıkarmak için şehirde

اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوٓا اِنَّآ

biz zaten dediler ki hepinizi asacağım sonra çaprazlama ve ayaklarınızı ellerinizi

اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَۚ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا

Rabbimizin ayetlerine inandığımız için bizden öc alıyorsun döneceğiz Rabbimize

لَمَّا جَآءَتْنَا ۗ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ

dedi ki müslümanlar olarak ve bizi öldür sabır üzerimize boşalt Rabbimiz bize gelmiş olan

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ

seni terk edip yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar diye ve kavmini Musa'yı bırakacak mısın? Fir'avn kavminden ileri gelen bir topluluk

وَاٰلِهَتَكَ ۗ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ

eziciler olacağız onların üstünde biz daima kadınlarını sağ bırakacağız onların oğullarını biz öldüreceğiz dedi ve tanrılarını

﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۚ

Allah'ındır yeryüzü şüphesiz sabredin Allah'tan yardım isteyin kavmine Musa dedi

يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا

bize işkence edildi dediler korunanlarındır sonuç kullarından dilediğine onu verir

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۗ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ

yok eder Rabbiniz umulur ki dedi sen bize geldikten sonra da sen bize gelmezden önce de

عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ

andolsun hareket edeceğinize nasıl böylece bakar yeryüzüne ve sizi hakim kılar düşmanınızı

اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾

öğüt alırlar diye belki ve ürünleri darlığıyla yıllarca Fir'avn ailesini biz tuttuk

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوا

uğursuz sayarlardı | bir kötülük | kendilerine ulaşırsa | eğer | bu | bizimdir | derler | bir iyilik | onlara geldiği | zaman

بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗۗ اَلَآ اِنَّمَا طٰۤىِٕرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

çokları | fakat | Allah | katındadır | onların uğursuzluğu | ancak | iyi bilinki | ve beraberindekileri | Musa

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَاۙ فَمَا نَحْنُ

biz | değiliz | bizi büyülemek için | mu'cize | getirirsen getir | ne kadar | ve dediler ki | bilmezler

لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

kımıl (haşerat) | çekirge | tufan | onların üzerine | biz de gönderdik | inanacak | sana

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ

suçlu | bir topluluk | ve oldular | ama yine büyüklük tasladılar | ayrı ayrı | mu'cizeler olarak | ve Kan | kurbağalar

﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

Rabbine | bizim için | du'a et | Musa | Ey | dediler | azab | üzerlerine | çökünce

بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ

ve mutlaka göndereceğiz | sana | muhakkak inanacağız | azabı | bizden | kaldırırsan | eğer | sana verdiği | söz üzerine

مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ

bir süreye kadar | azabı | onlardan | biz kaldırsak | ne zaman | İsrail | oğullarını | seninle beraber

هُمْ بَالِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ

yemm(su)da | onları boğduk | onlardan | biz de öc aldık | yeminlerini bozarlar | hemen | geçirecekleri

بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ

milleti de | ve mirasçı kıldık | umursamaz | onları | ve olmuşlardı | ayetlerimizi | yalanlamışlardı | çünkü onlar

الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَاۗ

içini | bereketlendirdiğimiz | ve batılarına | yerin | doğularına | hor görülüp ezilmekte | olan

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ بِمَا صَبَرُوْاۚ وَدَمَّرْنَا

ve yıktık | sabretmeleri | yüzünden | İsrail | oğullarına | güzel | Rabbinin | verdiği söz | tam yerine geldi

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٧﴾

yükselttikleri (sarayları) | ve oldukları | ve kavminin | Fir'avn'ın | yapageldiği | şeyleri

وَجَاوَزْنَا بِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلٰٓى اَصْنَامٍ

putlara tapan bir kavme rastladılar denizden İsrail oğullarını geçirdik

لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ۚ قَالَ اِنَّكُمْ

siz gerçekten dedi tanrıları bunların var öyle bir tanrı bize de yap Musa Ey dediler kendilerine

قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا

şeyler ve boşa çıkmıştır içinde bulundukları (din) yıkılmıştır şunların şüphesiz cahil bir toplumsunuz

يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ

sizi üstün yapmış iken O bir tanrı size arayayım Allah'tan başka mı? dedi yaptıkları

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ

en kötüsünü onlar size yapıyorlardı Fir'avn ailesinden biz sizi kurtarmıştık hani alemlere

الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِنْ

tarafından imtihan size vardı bunda kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı oğullarınızı öldürüyor azabın

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ

böylece tamamlandı on (gece daha) ve buna kattık gece otuz Musa ile sözleştik büyük bir Rabbiniz

مِيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِى فِى

içinde benim yerime geç Harun'a kardeşi Musa dedi ki geceye kırk Rabbinin tayin ettiği vakit

قَوْمِى وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى

Musa gelip de bozguncuların yoluna uyma ıslah et kavmim

لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِٓى اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرٰىنِى

sen beni göremezsin dedi ki sana bakayım bana görün Rabbim dedi Rabbi ona konuşunca tayin ettiğimiz vakitte

وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى

görününce sen de beni göreceksin o zaman yerinde durursa eğer dağa bak fakat

رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ

Sen yücesin dedi ayılınca düştü Musa ve bayılarak darmadağın onu etti dağa Rabbi

تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا۠ اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

inananların ilkiyim ben sana tevbe ettim

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِى وَبِكَلَامِىۡ

ve konuşmamla mesajlarımla insanların başına seni seçtim şüphesiz ben Musa Ey dedi ki

فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ

levhalara O'nun (Musa) için yazdık şükredenlerden ve ol sana verdiğimi al

مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ

kavmine de emret kuvvetle bunları tut her şeyin ve açıklamasına dair öğüte ne varsa hepsini

يَأْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ سَاُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِىَ

ayetlerimden uzaklaştıracağım yoldan çıkmışların yurdunu size göstereceğim bunların en güzelini tutsunlar

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا

yine inanmazlar ayeti her onlar görseler de eğer haksız yere yeryüzünde büyüklenenleri

بِهَا ۚ وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ وَاِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

yolunu görseler ama eğer yol onu edinmezler doğru yolu görseler eğer ona

الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًاۛ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا

onları ve oldular ayetlerimizi yalanladılar çünkü onlar Öyle, yol onu edinirler azgınlık

غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ

eylemleri boşa çıkmıştır ahirete ve kavuşmayı ayetlerimizi yalanlayanların umursamaz

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهٖ

kendisinden sonra Musa'nın kavmi benimsediler yaptıklarıyle yalnız onlar cezalanmıyorlar mı?

مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهٗ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

ne de onlara gösteriyor ne kendilerine söz söylüyor o görmediler mi ki böğürmesi olan heykelini bir buzağı zinetlerinden yapılmış

سَبِيلًاۘ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ اَيْدِيهِمْ وَرَاَوْا

ve gör(üp anla)dılar (başları) ellerinin arasına düşürüldü ne zaman ki zalimler(den) ve oldular Onu benimsediler yol

اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا ۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ

elbette oluruz bizi ve bağışlamazsa Rabbimiz bize acımaz eğer dediler ki sapmış olduklarını gerçekten kendilerini n

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

ziyana uğrayanlardan

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى

arkamdan | ne kötü işler yaptınız? | dedi | ve üzgün bir halde | kızgın | kavmine | Musa | dönünce

مِنْۢ بَعْدِىٓۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَأْسِ اَخِيهِ

kardeşinin | başını | ve tutup | levhaları | yere attı | Rabbinizin | emrini (bekleme yip) | acele mi ettiniz? | benden sonra

يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِىۖ

beni öldürüyorlardı | az daha | beni hırpaladılar | bu insanlar | gerçekten | anamın | oğlu | (Kardeşi) dedi | kendine doğru | çekmeye başladı

فَلَا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ

(Musa) dedi | zalim | bu kavimle | beraber | beni tutma | düşmanları | üstüme | güldürme

رَبِّ اغْفِرْ لِى وَلِاَخِى وَاَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ

en merhametlisi | sensin | rahmetinin | içine | bizi sok | ve kardeşimi | beni | bağışla | Rabbim

الرّٰاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ

Rablerinden | bir öfke | erişecektir | buzağıyı | (tanrı diye) benimseyenlere | muhakkak | merhametlilerin

وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا

ama yaptıktan | iftiracıları | cezalandırırız | işte biz böyle | dünya | hayatında | ve bir alçaklık

السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

elbette bağışlayandır | o(tevbe ve ima)ndan sonra | Rabbin | muhakkak ki | inananlar(a karşı) | ardından | tevbe edip | sonra | kötülükler

رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَفِى

vardı | levhaları | aldı | öfkesi | Musa'nın | dininceye | esirgeyendir

نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ

seçti | korkanlar | Rablerinden | onlar | için | ve rahmet | yol gösterme | onlardaki yazıda

مُوسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَاۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ

Rabbim | (Musa) dedi ki | sarsıntı | onları yakalayınca | bizimle buluşma vakti için | adam | yetmiş | kavminden | Musa

لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّاَۗ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّاۚ

içimizden | bazı beyinsizlerin | yaptıkların dan | ötürü | bizi helak mı edeceksin? | beni de | daha önce | bunları da helak ederdin | dileseydin | şayet

اِنْ هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَۖ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِى مَنْ تَشَآءُۜ اَنْتَ وَلِيُّنَا

bizim velimizsin | sen | dilediğine | yol gösterirsin | dilediğini | onunla | şaşırtırsın | senin imtihanından | başka bir şey değildir | bu (iş)

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

bağışlayanların | en iyisisin | Sen | bize acı | bizi | bağışla

وَاكْتُبْ لَنَا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ اِلَيْكَ ۖ قَالَ

(Allah) buyurdu ki | sana | yöneldik | biz | ahirette de | iyilik | dünyada da | bu | bize | yaz

عَذَابِىٓ اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ ۚ فَسَاَكْتُبُهَا

onu yazacağım | her şeyi | kaplamıştır | rahmetim ise | dilediğimi | uğratırım | azabıma

لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۚ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ

onlar ki | inanırlar | ayetlerimize | onlar | ve | zekatı | ve verenlere | korunanlara

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِىَّ الْاُمِّىَّ الَّذِى يَجِدُونَهٗ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ

yanlarındaki | yazılı | buldukları | ümmi | o Peygamber'e | o Elçi'ye | uyarlar

فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ ۡ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ

helal kılar | kötülükten | kendilerini meneder | iyiliği | kendilerine emreder | ve İncil'de | Tevrat

لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ

zincirleri | üzerlerindeki ağırlıkları | kaldırıp atar | çirkin şeyleri | onlara | ve haram kılar | güzel şeyleri | onlara

الَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ

nura | ve uyanlar | O'na yardım eden | O'na saygı gösteren | O'na | inanan | sırtlarındaki

الَّذِىٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ ﴿١٥٧﴾ قُلْ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنِّى

muhakkak ben | insanlar | Ey | de ki | felaha erenler | onlardır | işte | O'nunla beraber | indirilen

رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِى لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ

tanrı | bulunmayan | ve yerin | göklerin | sahibi olan | hepinize | sizin | Allah'ın | Elçisiyim

اِلَّا هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيتُ ۖ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الَّذِى

ki o | ümmi | peygamberi | ve O'nun Elçisine | Allah'a | gelin inanın | öldüren | yaşatan | kendisinden | başka

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰٓى

Musa'nın | kavminde | doğru yolu bulursunuz | belki | O'na uyun ki | ve O'nun sözlerine | Allah'a | inanmaktadır

اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

adalet yapan | ve (hak) ile | doğrulukla | hakka götüren | bir topluluk vardır

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًاۗ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ

su isteyince | Musa'ya | vahyettik | ümmetler halinde | kabilelere | oniki | biz onları ayırdık

قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۗ

göze | oniki | ondan (taştan) | fışkırdı | taşa | asanla | vur | kavmi

قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْۗ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ

onlara | ve indirdik | bulutla | üzerlerine | gölge yaptık | içeceği yeri | kabile | her | bildi | şüphesiz

الْمَنَّ وَالسَّلْوٰىۗ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْۗ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا

onlar | fakat | ama onlar bize zulmetmediler | size verdiğimiz rızıklardan | güzel | yeyin | bıldırcın eti | kudret helvasıyle

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا

yeyin | kentte | şu | oturun | onlara | denildi | zulmediyorlardı | kendi kendilerine

مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ

sizin | bağışlayalım | ve secde ederek | kapıdan | girin ki | affet | deyin | dilediğiniz | yerden | orada

خَطٰيٰكُمْۗ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا

sözü | içlerinden | zulmedenler | değiştirdiler | iyilik edenlere | biz daha fazlasını da vereceğiz | hatalarınızı

غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۤءِ بِمَا كَانُوْا

ettiklerinden | dolayı | gökten | bir azab | üzerlerine | biz de gönderdik | kendilerine | söylenenden | başkasıyla

يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِۘ اِذْ

hani | deniz | kıyısında | bulunan | kent(halkın)ın durumunu | onlara sor | haksızlık

يَعْدُوْنَ فِى السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ

gün ise | akın akın | cumartesi | günü | balıkları | onlara gelirdi | Cumartesine | onlar haddi aşıyorlardı

لَا يَسْبِتُوْنَۙ لَا تَاْتِيْهِمْۚ كَذٰلِكَ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾

yoldan çıkmalarından | ötürü | biz onları sınıyorduk | böylece | gelmezlerdi | cumartesi dışındaki

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ

azabedeceği yahut helak edeceği Allah'ın bir kavme öğüt veriyorsunuz ne diye içlerinden bir topluluk dedi artık

عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا

ne zaman ki korunurlar diye bir de belki Rabbinize ma'zeret (beyan edebilmek) dediler ki şiddetli bir azapla

نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖۤ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

zulmedenleri de yakaladık kötülükten menedenleri biz de kurtardık kendiler ine hatırlatılanı onlar unuttular

بِعَذَابٍۭ بَـِٕيْسٍ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ

kendilerin e yasak kılınan şeylerden vazgeçmeyince yoldan çıkmaları yüzünden çetin bir azab ile

قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ

elbette gönderecektir Rabbin ilan etmişti diye aşağılık maymunlar olun onlara dedik

عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ

Rabbin doğrusu azabın en kötüsünü yapacak kimseler kıyamet gününe kadar onlara

لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ

topluluklara yeryüzünde onları ayırdık çok esirgeyendir çok bağışlayan ve O ceza verendir çabuk

مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ

kötülüklerle de iyiliklerle de onları sınadık alçak kimi de iyi kişilerdi onlardan kimi

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ

Kitaba varis olanlar yerlerine geçip sonra onların ardından dönerler belki diye

يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ

bir menfaat daha kendilerine gelse eğer biz (nasıl olsa) bağışlanacağız diyorlar ki alçak(dünyan)ın şu menfaatini alıyorlar

مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا

Allah hakkında söylememeleri hususunda Kitap misakı kendilerinden peki alınmamış mıydı? onu da alırlar ona benzer

اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ

korunanlar için daha hayırlıdır Âhiret yurdu onun içindekini ve öğrenmediler mi? gerçekten başkasını

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا

elbette biz namazı ve kılarlar Kitaba sımsıkı sarılırlar Onlar ki düşünmüyor musunuz?

لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٧٠﴾

iyiliğe çalışanların ecrini zayi etmeyiz

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ

şeyi (Kitabı) — tutun — üstlerine düşecek — onlar — sanmışlardı — bir gölge — sanki gibi — üzerlerine — dağı — kaldırmıştık — hani

اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۚ ﴿١٧١﴾ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ

Rabbin — almış — hani — korunursunuz — belki — içinde olanı — ve hatırlayın — kuvvetle — size verdiğim

مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ

ben değil miyim? — onları kendilerine — ve şahid tutmuştu — zürriyetlerini — bellerinden — Adem — oğullarından

بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۚ شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا

bundan — idik — biz — kıyamet — günü — demeyesiniz — şahidiz — evet — dediler — sizin Rabbiniz

غٰفِلِيْنَ ۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً

bir nesil — biz de olduk — daha önce — babalarımız — ortak koştu — şüphesiz — demeyesiniz — yahut — habersiz

مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ

ayetleri — biz açıklıyoruz — işte böyle — iptal edenlerin — yaptıkları — yüzünden — bizi helak mı ediyorsun? — onlardan sonra gelen

وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ

sıyrıldı, çıktı — ayetlerimizi — kendisine verdik — ki — haberini — onlara — oku — döner(yola gelir)ler — artık herhalde

مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ

elbette onu yükseltirdik — dileseydik — şayet — azgınlardan — böylece oldu — şeytan — onu peşine taktı — onlardan

بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ

şu köpeğin — durumuna benzer — onun durumu — hevesinin — ve peşine düştü — yere — saplandı — fakat o — onlarla (ayetlerle)

اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

toplumların — durumu — işte budur — dilini sarkıtıp solur — onu bıraksan da — veyahut dilini sarkıtıp solur — üstüne — varsan da

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَاۗءَ

ne kötüdür — düşünürler — belki — bu kıssayı — anlat — ayetlerimizi — yalanlayan

مَثَلًا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿١٧٧﴾

yol gösterirse — kime — zulmeden — ve kendilerine de — ayetlerimizi — yalanlayan — topluluğun — durumu

مَنْ يَّهْدِ

اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٧٨﴾

ziyana uğrayanlar — işte onlardır — saptırırsa — kimi de — yolu bulan — işte odur — Allah

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ

andolsun yarattık cehennem için birçok cin ve insan vardır kalbleri fakat anlamazlar

بِهَا ۟ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا ۟ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۟ اُولٰٓئِكَ

onlarla vardır gözleri fakat görmezler onlarla kulakları vardır fakat işitmezler onlarla işte onlar

كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ

hayvanlar gibidir hatta daha da sapık… ve işte onlardır gafiller Allah'ındır isimler

الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا ۪ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ اَسْمَآئِهٖ ۭ سَيُجْزَوْنَ

en güzel o halde O'na du'a edin onlarla ve bırakın eğriliğe sapanları hakkında O'nun isimleri onlar cezasını çekeceklerdir

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ۧ

yaptıklarının vardır yarattıklarımız içinde bir ümmet de doğruya götüren hak ile ve onunla adalet yapan

﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿١٨٢﴾

yalanlayanları ayetlerimizi yavaş yavaş helake yaklaştıracağız yerden hiç bilmeyecekleri

وَاُمْلِى لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ مَا بِصَاحِبِهِمْ

mühlet veriyorum onlara şüphesiz benim tuzağım sağlamdır düşünmediler mi ki arkadaşlarında yoktur

مِنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِى مَلَكُوتِ

hiçbir delilik o ancak bir uyarıcıdır apaçık bakmadılar mı? melekutuna

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ ۙ وَاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَدِ

göklerin ve yerin ve yarattığı Allah'ın şeylere ve belkide olabileceğine muhakkak

اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ

yaklaşmış ecellerinin peki hangi söze bundan sonra inanacaklar kimi saptırırsa Allah

فَلَا هَادِىَ لَهٗ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ

artık yol gösteren onun için ve bırakır onları azgınlıkları içinde bocalayıp dururlar sana soruyorlar

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّىْ ۚ لَا يُجَلِّيهَا

sa'at(in)den ne zaman diye gelip çatması onun bilgisi ancak de ki Rabbimin yanındadır Onu açığa çıkaramaz

لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۭ ثَقُلَتْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ

tam zamanında başkası O'ndan O ağır gelmiştir göklere de yere de O size gelecektir ansızın

يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِىٌّ عَنْهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ

sana soruyorlar sanki sen biliyormuşsun gibi onu de ki muhakkak onun bilgisi yanındadır Allah'ın fakat

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

çoğu insanların bilmezler

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ

bilseydim eğer Allah'ın dilediğinden başka ne de bir zarara ne bir faydaya kendime ben sahip değilim de ki

الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوٓءُ ۛ اِنْ اَنَا۠ اِلَّا نَذِيرٌ

bir uyarıcı sadece ben değil(im) kötülük bana dokunmamıştır hayır (mal ve mülk) elbette çok elde ederdim gaybı

وَّبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ

var eti bir tek nefisten sizi yarattı O'dur ki inanan bir kavim için ve müjdeleyiciyim

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ

gezdirdi hafif bir yük (eşi) yüklendi eşini sarıp örtünce onunla (gönlü) sukün bulsun diye eşini ondan

بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ

elbette oluruz iyi güzel (bir çocuk) bize verirsen eğer Rableri Allah'a ikisi beraber du'a ettiler (yükü) ağırlaşınca onu

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّآ اٰتٰيهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيمَآ اٰتٰيهُمَا ۚ

kendilerine verdiği şeyde ortaklar koşmağa O'na başladılar iyi, güzel (bir çocuk) fakat (Allah) verince şükredenlerden

فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ

kendileri hiçbir şey yaratmayan ortak mı koşuyorlar? onların ortak koştukları şeylerden Allah ise yücedir

يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٢﴾

yardım edebilirler ne de kendilerine yardım etmeye onlara güçleri yetmez yaratılan şeyleri

وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۭ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ

ha ha onları çağırmışsınız sizin için birdir size uymazlar doğru yola onları çağırsanız şayet

اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ

sizler gibi kullardır Allah'tan başka yalvardıklarınız da şüphesiz susmuşsunuz

فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ

ayakları onların var mı? doğru iseniz eğer size cevap versinler çağırın onları da

يَمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ

yahut görecekleri gözleri var mı? yoksa tutacakları elleri var mı? yada yürüyecekleri

لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۭ قُلِ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ

haydi hiç göz açtırmayın bana bana tuzak kurun sonra ortak(koştuk)larınızı çağırın de ki işitecekleri kulakları mı var?

﴿١٩٥﴾

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

muhakkak benim velim Allah'tır indiren Kitabı O yönetir iyileri

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

yalvardıklarınız ise O'ndan başka güçleri yetmez size yardım etmeye ne de kendilerine yardım edebilirler

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ

eğer onları çağırsanız hidayete işitmezler görürsün baktıklarını sana oysa onlar

لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

görmezler al affı emret iyiliği aldırış etme cahillere

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ne zaman seni dürtüklerse şeytandan bir kötü düşünce sığın Allah'a çünkü O işitendir bilendir

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا ﴿٢٠٠﴾

şüphesiz (Allah'tan) korkanlar zaman kendilerine dokunduğu bir vesvese şeytandan gelen düşünürler ve o zaman

هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

(gerçeği) görürler kardeşleri ise onları çekerler azgınlığa sonra hiç yakalarını bırakmazlar

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ

zaman onlara getirmediğin derler bir ayet bunu da derleseydin ya de ki ben ancak uyuyorum vahyolunana

إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

bana Rabbimden bu (Kur'an) basiretlerdir Rabbinizden gelen ve yol gösterici ve rahmettir bir toplum için inanan

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٣﴾ ﴿٢٠٤﴾

zaman okunduğu Kur'an dinleyin onu ve susun umulur ki size merhamet olunur

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ

an Rabbini içinden yalvararak ve korkarak olmayan yüksek bir sesle sabah

وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

akşam olma gafillerden şüphesiz yanında olanlar Rabbinin büyüklenmezler

عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٦﴾

O'na kulluktan O'nu tesbih ederler ve O'na secde ederler

سُورَةُ الأنفَال

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٧٥ ايَةً - الترتيب الوحى ٨٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْـَٔلُونَكَ	عَنِ الْاَنْفَالِ ۖ	قُلِ	الْاَنْفَالُ	لِلّٰهِ	وَالرَّسُولِ ۚ	فَاتَّقُوا	اللّٰهَ	وَاَصْلِحُوا
sana sorarlar	ganimetlerden	de ki	ganimetler	Allah'ın	ve Elçi(si)nindir	korkun	Allah'tan	düzeltin

ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ	وَاَطِيعُوا	اللّٰهَ	وَرَسُولَهٗٓ	اِنْ	كُنْتُمْ	مُؤْمِنِينَ	١	اِنَّمَا
aranızı	ita'at edin	Allah'a	ve Elçisine	eğer	siz (gerçekten) iseniz	inananlar		şüphesiz

الْمُؤْمِنُونَ	الَّذِينَ	اِذَا	ذُكِرَ	اللّٰهُ	وَجِلَتْ	قُلُوبُهُمْ	وَاِذَا	تُلِيَتْ	عَلَيْهِمْ
Mü'minler	o kimselerdir ki	zaman	anıldığı	Allah	ürperir	yürekleri	zaman	okunduğu	kendilerine

اٰيَاتُهٗ	زَادَتْهُمْ	اِيمَانًا	وَعَلٰى رَبِّهِمْ	يَتَوَكَّلُونَ ۚ	٢	الَّذِينَ يُقِيمُونَ	الصَّلٰوةَ
O'nun ayetleri	artırır	imanlarını	ve Rablerine	tevekkül ederler		kılarlar	namazlarını

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ	يُنْفِقُونَ ۝	٣	اُولٰٓئِكَ	هُمُ	الْمُؤْمِنُونَ	حَقًّا ۟	لَهُمْ	دَرَجَاتٌ
ve verdiğimiz rızıktan	(Allah için) harcarlar		işte	onlardır	mü'minler	gerçek	onlara vardır	dereceler

عِنْدَ	رَبِّهِمْ	وَمَغْفِرَةٌ	وَرِزْقٌ	كَرِيمٌ ۚ	٤	كَمَآ	اَخْرَجَكَ	رَبُّكَ	مِنْ بَيْتِكَ
katında	Rablerinin	bağışlanma	ve rızık	tükenmez		nitekim	seni çıkardığı zaman	Rabbin	evinden

بِالْحَقِّ	وَاِنَّ	فَرِيقًا	مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	لَكَارِهُونَ ۙ	٥	يُجَادِلُونَكَ	فِى الْحَقِّ
hak uğruna	gerçekten de	birtakımı	mü'minlerden	bundan hoşlanmıyordu		seninle tartışıyorlardı	hakka dair

بَعْدَ	مَا تَبَيَّنَ	كَاَنَّمَا	يُسَاقُونَ	اِلَى الْمَوْتِ	وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝	٦	وَاِذْ	يَعِدُكُمُ
sonra	ortaya çıktıktan	gibi	sürülüyorlarmış	ölüme	gözleri göre göre		o zaman	size va'dediyordu

اللّٰهُ	اِحْدَى	الطَّآئِفَتَيْنِ	اَنَّهَا	لَكُمْ	وَتَوَدُّونَ	اَنَّ	غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ	تَكُونُ
Allah	birinin	iki topluluktan	muhakkak	sizin olduğunu	siz de istiyordunuz	gerçekten		olmasını

لَكُمْ	وَيُرِيدُ	اللّٰهُ	اَنْ يُحِقَّ	الْحَقَّ	بِكَلِمَاتِهٖ	وَيَقْطَعَ	دَابِرَ	الْكَافِرِينَ ۙ	٧
sizin	oysa istiyordu	Allah	gerçekleştirmek	hakkı	sözleriyle	ve kesmek	ardını	kafirlerin	

لِيُحِقَّ	الْحَقَّ	وَيُبْطِلَ	الْبَاطِلَ	وَلَوْ كَرِهَ	الْمُجْرِمُونَ ۚ	٨
ta ki gerçekleştirsin	hakkı	ortadan kaldırsın	batılı da	istemese de	suçlular	

اِذْ	تَسْتَغِيثُونَ	رَبَّكُمْ	فَاسْتَجَابَ	لَكُمْ	اَنِّى	مُمِدُّكُمْ	بِاَلْفٍ	مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
hani	siz yardım istiyordunuz	Rabbinizden	karşılık vermişti	size	şüphesiz ben	size yardım edeceğim	bin	melek ile

مُرْدِفِينَ	﴿٩﴾	وَمَا جَعَلَهُ	اللّٰهُ	اِلَّا	بُشْرٰى	وَلِتَطْمَئِنَّ	بِهٖ	قُلُوبُكُمْ ۚ
birbiri ardınca		bunu yapmıştı	Allah	ancak	müjde olsun	ve yatışsın diye	bununla	kalbiniz

وَمَا النَّصْرُ	اِلَّا	مِنْ عِنْدِ	اللّٰهِ ؕ	اِنَّ	اللّٰهَ	عَزِيزٌ	حَكِيمٌ ۚ	﴿١٠﴾	اِذْ	يُغَشِّيكُمُ
yardım	yalnız	katındandır	Allah	şüphesiz	Allah	daima üstün	hüküm ve hikmet sahibidir		O zaman	sizi bürüyordu

النُّعَاسَ	اَمَنَةً	مِنْهُ	وَيُنَزِّلُ	عَلَيْكُمْ	مِنَ السَّمَآءِ	مَآءً	لِيُطَهِّرَكُمْ	بِهٖ
hafif bir uyku	bir güven olmak üzere	O'ndan (Allah'tan)	indiriyordu	üzerinize	gökten	bir su	sizi temizlemek için	onunla

وَيُذْهِبَ	عَنْكُمْ	رِجْزَ	الشَّيْطَانِ	وَلِيَرْبِطَ	عَلٰى قُلُوبِكُمْ	وَيُثَبِّتَ	بِهِ
ve gidermek için	sizden	pisliğini	şeytanın	ve (birbirine) bağlamak için	kalblerinizi	ve pekiştirmek için	onunla

الْاَقْدَامَ ؕ	﴿١١﴾	اِذْ	يُوحِى	رَبُّكَ	اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ	اَنِّى	مَعَكُمْ	فَثَبِّتُوا
ayakları(nızı)		hani	vahyediyordu	Rabbin	meleklere	şüphesiz ben	sizinle beraberim	siz pekiştirin

الَّذِينَ اٰمَنُوا ؕ	سَاُلْقِى	فِى قُلُوبِ	الَّذِينَ كَفَرُوا	الرُّعْبَ	فَاضْرِبُوا	فَوْقَ
inananları	ben salacağım	yüreklerine	inkar edenlerin	korku	vurun	üstüne

الْاَعْنَاقِ	وَاضْرِبُوا	مِنْهُمْ	كُلَّ	بَنَانٍ ؕ	﴿١٢﴾	ذٰلِكَ	بِاَنَّهُمْ	شَآقُّوا	اللّٰهَ
boyunların(ın)	vurun	onların	her	parmağına		böyle (olacak)	çünkü onlar	karşı geldiler	Allah'a

وَرَسُولَهٗ ۚ	وَمَنْ	يُشَاقِقِ	اللّٰهَ	وَرَسُولَهٗ	فَاِنَّ	اللّٰهَ	شَدِيدُ	الْعِقَابِ	﴿١٣﴾
ve Elçisine	kim	karşı gelirse	Allah'a	ve Elçisine	muhakkak ki	Allah'ın	çetin olur	cezası	

ذٰلِكُمْ	فَذُوقُوهُ	وَاَنَّ	لِلْكَافِرِينَ	عَذَابَ	النَّارِ	﴿١٤﴾	يٰٓاَيُّهَا	الَّذِينَ اٰمَنُوا
işte siz	şimdi tadın onu	ve şüphesiz	kafirler için vardır	azabı	ateş		ey	inananlar

اِذَا لَقِيتُمُ	الَّذِينَ كَفَرُوا	زَحْفًا	فَلَا تُوَلُّوهُمُ	الْاَدْبَارَ ۚ	﴿١٥﴾	وَمَنْ	يُوَلِّهِمْ
karşılaşırsanız	inkar edenlerle	toplu halde	onlara döndürmeyin	arkalar(ınız)ı		kim	döner(kaçar)sa

يَوْمَئِذٍ	دُبُرَهٗٓ	اِلَّا	مُتَحَرِّفًا	لِقِتَالٍ	اَوْ	مُتَحَيِّزًا	اِلٰى فِئَةٍ	فَقَدْ	بَآءَ
o gün	arkasını	dışında	bir tarafa çekilmek	savaşmak için	ya da	katılmak	başka bir birliğe	muhakkak	uğrar

بِغَضَبٍ	مِنَ اللّٰهِ	وَمَأْوٰيهُ	جَهَنَّمُ ؕ	وَبِئْسَ	الْمَصِيرُ	﴿١٦﴾
bir gazaba	Allah'tan	onun yeri	cehennemdir	o ne kötü	varılacak bir yerdir	

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْۚ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

Allah fakat attığın zaman sen atmadın onları öldürdü Allah fakat onları siz öldürmediniz

رَمٰىۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًاۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

bilendir işitendir Allah doğrusu güzel bir imtihanla kendinden Mü'minleri sınamak için attı

ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ

işte fetih istiyorsanız eğer kafirlerin tuzağını zayıflatır Allah çünkü işte size böyle yaptı

جَآءَكُمُ الْفَتْحُۚ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْۚ

biz de döneriz dönerseniz ama yine sizin için iyidir bu vazgeçerseniz eğer fetih size geldi

وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَۚ

inananlarla beraberdir Allah çünkü çok da olsa hiçbir yarar topluluğunuz size sağlayamaz

﴿١٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ

ondan dönmeyin ve Elçisine Allah'a ita'at edin inananlar ey

وَاَنْتُمْ تَسْمَعُونَۚ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

işitmedikleri halde işittik diyenler gibi olmayın işittiğiniz halde

﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

düşünmeyen ve dilsizlerdir sağırlar Allah katında canlıların en kötüsü şüphesiz

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَاَسْمَعَهُمْۜ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

aldırmayarak yine dönerlerdi onlara işittirseydi de elbette onlara işittirirdi bir iyilik olduğunu onlarda Allah bilseydi şayet

﴿٢٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ

sizi çağırdığı zaman ve Elçisinin Allah'ın çağrısına koşun inananlar ey

لِمَا يُحْيِيكُمْۚ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ

O'nun huzuruna ve siz onun kalbi kişi ile arasına girer Allah muhakkak ve bilin ki sizi yaşatacak şeylere

تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَآصَّةًۚ

yalnızca aranızdan haksızlık edenlere erişmekle kalmaz fitneden sakının toplanacaksınız

وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

azabı çetindir Allah'ın muhakkak bilin ki

وَاذْكُرُوٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُونَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ

sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz | yeryüzünde | hırpalanıyordunuz | az idiniz | siz | bir zaman | düşünün ki

النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

şükredersiniz | belki | güzel şeylerle | sizi besledi | yardımıyle | sizi destekledi | (Allah) sizi barındırdı | insanların

﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ

emanetlerinize | hiyanet ederek | ve Elçisine | Allah'a | hiyanet etmeyin | inananlar | ey

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ

Allah'a gelince | ve süphesiz | birer fitne(sınav) dır | ve çocuklarınız | mallarınız | şüphesiz | bilin ki | bildiğiniz halde | siz

عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ

size | O verir | Allah'tan | korkarsanız | inananlar | Ey | büyük | mükafat | o'nun yanındadır

فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

büyük | lutuf | sahibidir | Allah | sizi | ve bağışlar | kötülüklerinizi | sizin | örter | iyi ile kötüyü ayırdedici bir anlayış

﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ

sürmeleri için | ya da | öldürmeleri | veya | seni tutup bağlamaları | inkar edenler | sana | tuzak kuruyorlardı | hani

وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

onlara | okunduğu | zaman | tuzak kuranların | en iyisidir | Allah | Allah da | tuzak kuruyordu | onlar tuzak kurarlarken

اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ

ancak | bu | bunun | gibisini | biz de söyleriz | istesek | şayet | İşittik | muhakkak | dediler | ayetlerimiz

اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ

bir gerçek | bu | ise | eğer | Allah'ım | demişlerdi | ve hani | evvelkilerin | masallarından

مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ

acı | bir azab | bize getir | yahut | gökten | taş | başımıza | yağdır | senin yanından gelmiş

﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

onlar | onlara azab edecek | Allah | ve değildi | onların içinde bulundukça | sen | onlara azab edecek | Allah | oysa değildi

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

istiğfar ederlerken

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا

ve olmadıkları halde | haramdan | Mescid-i | geri çevirdikleri | onlar | Allah | azabetmesin? | onlara | neden

اَوْلِيَآءَهٗ ۗ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾

bilmezler | çokları | fakat | korunanlardır | sadece | onun velileri | onun velisi

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ۗ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ

azabı | O halde tadın | ve el çırpmadan | ıslık çalmadan | başka | Beyt(ullah) | yanındaki | onların namazları | değildir

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا

engel olmak için | mallarını | harcarlar | inkar edenler | şüphesiz | inkarınızdan | dolayı

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۗ

yenilecekler | nihayet | dert | kendilerine | olacak | sonra bu | ve harcayacaklar da | Allah | yoluna

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ۙ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ

temizden | murdarı | Allah | ayıklasın | sürüleceklerdir | cehenneme | ve inkar edenler

وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ۗ

cehenneme | atsın | hepsini | yığsın da | birbiri üzerine | bütün murdarları | ve koyup

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۚ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ

kendilerine | bağışlanır | vazgeçerlerse | eğer | inkar edenlere | söyle | ziyana uğrayanlar | onlardır | işte

مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ

onlarla savaşın | öncekilerin | kanunu | geçerlidir | elbette | dönerlerse | yok yine | geçmiştekiler

حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah | muhakkak ki | son verirlerse | eğer | Allah'ın | tamamen | ve din | oluncaya | fitne | kalmayıncaya | kadar

بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ۗ نِعْمَ

O, ne güzel | sizin sahibinizdir | Allah | muhakkak | bilin ki | dönerlerse | eğer | görmektedir | yaptıklarını | ne

الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾

yardımcıdır | ve ne güzel | sahip

وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبٰى

bilin ki aldığınız ganimetlerin herbirinin muhakkak Allah'a aittir beşte biri ve Elçisine ve akrabalığı bulunan(lar)a

وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا

ve yetimlere ve yoksullara ve yolcu(lar)a eğer inanmışsanız Allah'a ve indirdiğimize

عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

kulumuza gününde ayrılma günde karşılaştığı o iki topluluğun Allah her şeye

قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ

kadirdir o vakit siz vadinin yakın kenarında idiniz onlar da vadinin uzak kenarında idiler kervan da

اَسْفَلَ مِنْكُمْۜ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيعَادِۙ وَلٰكِنْ لِيَقْضِىَ اللّٰهُ

daha aşağıda idi sizden eğer sözleşmiş olsaydınız dahi buluşamazdınız sözleştiğiniz vakitte fakat bu Allah'ın yerine getirmesi içindir

اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًاۙ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَىَّ عَنْ بَيِّنَةٍۗ

bir işi yapılması gereken helak olsun helak olan açık delille yaşasın yaşayan da açık delille

وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌۙ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِى مَنَامِكَ قَلِيلًاۜ وَلَوْ

çünkü Allah işitendir bilendir hani sana onları gösteriyordu uykunda az eğer

اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَۜ اِنَّهُ

sana onları gösterseydi çok çekinirdiniz çekişirdiniz ve (savaş) iş(in)de fakat Allah kurtardı doğrusu O

عَلِيمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِٓى اَعْيُنِكُمْ

bilir özünü göğüslerin ve hani onları gösteriyordu zaman karşılaştığınız sizin gözlerinize

قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِٓى اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًاۜ وَاِلَى اللّٰهِ

az ve sizi de azaltıyordu onların gözlerinde yerine getirmesi için Allah'ın bir işi yapılması gereken Allah'a

تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا

hep döndürülecektir işler Ey inananlar zaman karşılaştığınız bir toplulukla sebat edin

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَۚ ﴿٤٥﴾

ve anın Allah'ı çok belki başarıya erişesiniz

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۟

sabredin | gücünüz (devletiniz) | gider | yoksa korkuya kapılırsınız da | birbirinizle çekişmeyin | ve Elçisine | Allah'a | ita'at edin

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۚ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

yurtlarından | çıkan | gibi | olmayın | sabredenlerle | beraberdir | Allah | çünkü

بَطَرًا وَرِئَآءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۟ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

kuşatmıştı | onların bütün yaptıklarını | Allah | Allah | yolundan | ve men'edenler | insanlara | gösteriş yaparak | çalım satarak

﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ

bugün | sizi | yenecek kimse yoktur | ve demişti | yaptıkları işi | şeytan | onlara | süslemiş | O zaman

مِنَ النَّاسِ وَاِنِّى جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ

iki ökçesi | üzerine | (geriye) dönüp | iki topluluk | birbirini görünce | fakat ne zaman | sizin | yanınızdayım | ben | insanlardan

وَقَالَ اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكُمْ اِنِّٓى اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّٓى اَخَافُ اللّٰهَ ۟ وَاللّٰهُ

zira Allah'ın | Allah'tan | korkarım | ben | sizin görmediğinizi | görüyorum | ben | sizden | uzağım | ben | ve dedi ki

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ

aldatmış | hastalık | ve kalblerinde bulunanlar | Münafıklar | diyorlardı | o vakit | cezası | çetindir

هٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ ۟ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ

keşke | hüküm ve hikmet sahibidir | daima galib | Allah | şüphesiz | Allah'a | dayanırsa | oysa kim | dinleri | bunları

تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ

ve kıçlarına | yüzlerine | vuruyorlar | Melekler | o inkar edenleri | onların canlarını alırken | görseydin

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ

Allah | yoksa şüphesiz | ellerinizin | yapıp öne sürdüğü işler | yüzünden dir | işte bu | yangın | azabını | haydi tadın

لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۙ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۟ كَفَرُوا

(onlar da) inkar etmişlerdi | ve onlardan öncekilerin | Fir'avn | ailesi | tıpkı gidişi gibi | kullara | zulmedici | değildir

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۟ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

cezası | çetindir | güçlüdür | Allah | şüphesiz | günahlarıyla | Allah da onları yakalamıştı | Allah'ın | ayetlerini

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا

bulunanı değiştirmedikçe bir millet onlara verdiği ni'meti değiştirmez Allah çünkü bu böyledir

بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۙ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ

kendilerinde ve şüphesiz Allah işitendir bilendir (Evet) gidişi gibi ailesi Fir'avn

وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ

ve onlardan öncekilerin yalanlamışlardı ayetlerini Rablerinin biz de onları mahvetmiştik günahlarıyle ve boğmuştuk ailesini

فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۚ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ

Fir'avn hepsi de zulmedicilerdi en kötüsü şüphesiz canlıların Allah'a göre

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ﴿٥٥﴾ الَّذِيْنَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ

kafirlerdir artık onlar inanmazlar sen andlaşma yaptıkların kendileriyle sonra bozarlar

عَهْدَهُمْ فِىْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِى الْحَرْبِ

andlaşmalarını her defasında hiç çekinmeden bundan dolayı onları yakalarsan savaşta

فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

dağıt onları kimseleri de arkalarında ki böylece ibret alsınlar korkarsan bir kavmin

خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ۚ﴿٥٨﴾

hiyanet etmesinden sen de davran onlara aynı şekilde Allah çünkü sevmez hainleri

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوْا لَهُمْ

sanmasınlar inkar edenler kaçabilecekleri (bizi) aciz bırakamazlar Onlar hazırlayın onlara karşı

مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ

gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar korkutursunuz bununla düşmanını Allah'ın sizin düşmanınızı

وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَىْءٍ

ve başkalarını onların dışında sizin bilmediğiniz Allah'ın bildiği ne harcarsanız herşeyden

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا

yolunda Allah tam olarak ödenir size ve siz hiç haksızlığa uğratılmazsınız eğer onlar yanaşırlarsa

لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾

barışa sen de yanaş ona ve dayan Allah'a çünkü O işitendir bilendir

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۗ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ

eğer isterlerse sana hile yapmak şüphesiz sana yeter Allah O ki seni destekledi yardımıyle

وَبِالْمُؤْمِنِيْنَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ۗ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِى الْاَرْضِ

ve mü'minleri ve uzlaştırdı arasını onların kalblerinin şayet sen verseydin bulunan yeryüzünde

جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ

herşeyi yine de uzlaştıramazdın onların kalblerinin arasını fakat Allah uzlaştırdı onların arasını çünkü O daima üstündür

حَكِيْمٌ ﴿٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٤﴾

hüküm ve hikmet sahibidir Ey peygamber sana yeter Allah ve sana tabi olanlara mü'minlerden

يٰٓاَيُّهَا النَّبِىُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ۗ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ

Ey peygamber teşvik et mü'minleri savaşa eğer olursa sizden yirmi kişi

صَابِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا

sabreden yenerler iki yüz(kafir)i ve eğer olursa sizden yüz kişi yenerler bin kişiyi

مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ

kafirlerden çünkü kafirler bir topluluktur anlamaz şimdi hafifletti Allah sizden

وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ۗ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ

bildi de sizde bulunduğunu zayıflık bundan böyle olsa sizden yüz kişi sabreden yenerler iki yüz(kafir)i

وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ

ve eğer olsa sizden bin kişi yenerler iki bin(kafir)i izniyle Allah'ın Allah beraberdir sabredenlerle

﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ ۗ تُرِيْدُوْنَ

yakışmaz hiçbir peygambere olmak esirler sahibi kadar ağır basıncaya yeryüzünde siz istiyorsunuz

عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا

geçici malını dünya Allah ise istiyor ahireti Allah daima üstün hüküm ve hikmet sahibidir eğer olmasaydı

كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوْا

bir yazı Allah'tan geçmiş size mutlaka dokunurdu dolayı aldığınız fidyeden bir azab büyük artık yeyin

مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٩﴾

aldığınız ganimetten helal ve temiz olarak ve korkun Allah'tan şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ قُلْ لِمَنْ فِىٓ اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ

Allah bilirse eğer esirlerden ellerinizde bulunan kimselere söyle peygamber Ey

فِى قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۟ وَاللّٰهُ

Allah sizi ve bağışlar sizden alınan(fidye)den daha hayırlısını size verir bir hayır olduğunu sizin kalblerinizde

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ

daha önce Allah'a da hainlik yapmışlardı muhakkak sana hainlik yapmak isterlerse eğer esirgeyendir bağışlayandır

فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۟ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا

hicret ettiler inandılar onlar ki şüphesiz yerli yerince yapandır bilendir Allah onlara karşı bu yüzden imkan verdi

وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا

ve yardım ettiler barındırdılar ve onlar ki Allah yolunda canlarıyla mallarıyla savaştılar

اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۟ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ

size yoktur hicret etmeyenlere gelince inanıp da bir kısmının velisidir bir kısmı işte onlar

مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَىْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِى الدِّينِ

dinde yardım isterlerse fakat onlar hicret edinceye kadar bir şey onların velayetinden

فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۟ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

yaptıklarınızı Allah andlaşma bulunan aranızda bir topluma karşı yalnız olmaz yardım etmeniz sizin üzerinize borçtur

بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۟ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ

fitne olur eğer bunu yapmazsanız birbirlerinin velisidirler birbirlerinin inkar edenler görmektedir

فِى الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

savaştılar hicret ettiler inandılar onlar ki büyük ve bir kargaşa yeryüzünde

فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۟ لَهُمْ

onlar için vardır gerçek mü'minler onlardır işte ve yardım ettiler barındırdılar ve onlar ki Allah yolunda

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

savaştılar hicret ettiler sonradan inandılar onlar ki bol ve rızık bağış

مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۟ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِى كِتَابِ

Kitabına göre birbirlerine daha yakındırlar birbirlerine rahim sahipleri sizdendir işte onlar da sizinle beraber

اللّٰهِ ۟ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

bilir herşeyi Allah şüphesiz Allah'ın

سُورَةُ التَّوْبَةِ

بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَسِيحُوا

ihtardır Allah'tan ve Elçisinden andlaşma yaptığınız müşriklere dolaşın

فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ

yeryüzünde dört ay bilin ki siz değilsiniz aciz bırakacak Allah'ı Allah şüphesiz ve

مُخْزِى الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ

rezil, perişan edecektir kafirleri duyurudur Allah'tan ve Elçisinden insanlara günü Hac

الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىٓءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهٗ ۚ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

en büyük şüphesiz Allah uzaktır puta tapanlardan ve Elçisi eğer tevbe ederseniz bu daha iyidir

لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ

sizin için ve eğer dönerseniz bilin ki siz değilsiniz aciz bırakacak Allah'ı müjdele

الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ﴿٣﴾ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ

kafirlere bir azabı acı ancak andlaşma yaptığınız müşriklerden sonra

لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ

hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve arka çıkmayanların size karşı hiç kimseye tamamlayın onların andlaşmalarını

اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ

tanıdığınız süreye kadar şüphesiz Allah sever korunanları çıkınca aylar haram

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا

öldürün ortak koşanları nerede bulursanız onları yakalayın hapsedin ve otur(up) bekleyin

لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا

onları her gözetleme yerinde eğer tevbe ederler kılarlar namazı verirlerse zekatı serbest bırakın

سَبِيلَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

yollarını çünkü Allah bağışlayandır esirgeyendir ve eğer birisi ortak koşanlardan aman dilerse

فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهٗ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ

onu yanına al ta ki işitsin sözünü Allah'ın sonra onu ulaştır güvenli bir yere böyle (yap) çünkü onlar bir topluluktur

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

bilmez

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ اِلَّا الَّذِينَ

ancak hariç Elçisinin ve yanında Allah'ın yanında andlaşması ortak koşanların olabilir nasıl

عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْۜ اِنَّ

çünkü onlara siz de dürüst davranın size onlar dürüst davrandıkça haram'da Mescid-i yanında andlaştıklarınız

اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ

sizin hakkınızda ne gözetirlerdi size onlar galib gelselerdi eğer evet nasıl? korunanları sever Allah

اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبٰى قُلُوبُهُمْۚ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾

yoldan çıkmışlardır çokları da kalbleri fakat (sizi) istemez ağızlarıyla sizi razı ederler ne de bir andlaşma bir yakınlık

اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖۜ اِنَّهُمْ سَاۤءَ

ne kötüdür gerçekten O'nun yoluna engel oldular az bir paraya Allah'ın ayetlerini sattılar da

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِى مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

onlardır işte ne de andlaşma bir yakınlık bir mü'mine karşı ne gözetirler onların yaptıkları

الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ

sizin kardeşlerinizdirler zekatı ve verirlerse namazı kılarlar tevbe ederler eğer saldırganlar

فِى الدِّينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَاِنْ نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ

andlarını bozarlar eğer bilen bir kavme ayetleri biz uzun uzun açıklıyoruz dinde

مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِى دِينِكُمْ فَقَاتِلُوٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ

çünkü küfrün önderleriyle savaşın dininize ve dil uzatırlarsa andlaşma yaptıktan sonra

لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ

andlarını bozan bir kavimle savaşmayacak mısınız? vazgeçerler belki onların andları yoktur

وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ اَتَخْشَوْنَهُمْۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ

en layık olan Allah'tır yoksa onlardan korkuyor musunuz? ilk önce siz(inle savaş)a başlamış olan ve kendileri Elçiyi çıkarmağa yeltenen

اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

gerçekten inananlar iseniz eğer kendisinden korkmanıza

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ

ve şifa versin onlara sizi üstün getirsin onları rezil etsin sizin ellerinizle Allah onlara azabetsin onlarla savaşın ki

صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللّٰهُ

göğüslerine toplumun inananlar öfkesini gidersin yüreklerinin tevbesini kabul eder Allah

عَلٰى مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا

dilediğinin Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir yoksa siz sandınız mı? bırakılacağınızı

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

bilmeden Allah cihadeden içinizden ve edinmeyenleri başkasını Allah'tan

وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ

ve Elçisinden ve mü'minlerden sırdaş Allah haber almaktadır yaptıklarınızı yoktur

لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ

müşrikler için imar etmeleri mescidlerini Allah'ın göre göre nefislerinin küfrünü

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِى النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ

onların boşa çıkmıştır yaptıkları işler ve ateşte onlar sürekli kalacaklardır ancak imar ederler

مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى

mescidlerini Allah'ın kimseler inanan Allah'a ve gününe ahiret kılan namazı veren

الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

zekatı ve korkmayan Allah'tan başkasından onların olmaları umulur doğru yolu bulanlardan

اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

bir mi tuttunuz? su verme hacılara ve imar etmeyi Mescid-i haram'ı kimse gibi inanan Allah'a

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

gününe ahiret ve cihadeden(in eylemiy)le yolunda Allah bunlar bir olmazlar katında Allah Allah

لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

yol göstermez topluluğuna zalimler inanan hicret eden ve cihad edenlerin

فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ

yolunda Allah mallarıyla ve canlarıyla daha büyüktür dereceleri katında Allah ve işte

هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

onlardır kurtuluşa erenler

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

tükenmeyen nimetler içinde bulunan ve cennetlerle ve rızasıyla kendisinden bir rahmetle Rableri onları müjdeler

خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًاۗ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَآ اَيُّهَا ﴿٢١﴾

Ey büyük mükafat katındandır Allah şüphesiz ebedi orada kalacaklardır

الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُٓوا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ

küfrü seviyorlarsa eğer veliler ve kardeşlerinizi babalarınızı edinmeyin inananlar

عَلَى الْاِيمَانِۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ

de ki zalimler onlardır işte sizden onları veli tanırsa kim imana karşı

اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌ

ve mallar ve hısım akrabanız ve eşleriniz ve kardeşleriniz ve oğullarınız babalarınız ise eğer

اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ

size daha sevgili hoşlandığınız ve konutlar düşmesinden korktuğunuz ve ticaret(iniz) kazandığınız

مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهٖ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَأْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖۗ

emrini Allah getirinceye kadar o halde gözetleyin O'nun yolunda ve cihad etmekten ve Elçisinden Allah'tan

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِى مَوَاطِنَ

yerlerde Allah size yardım etmişti andolsun yoldan çıkmış topluluğu (doğru) yola iletmez Allah

كَثِيرَةٍۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا

hiçbir yarar size fakat sağlamamıştı çokluğunuz sizi böbürlendirmişti hani Huneyn ve gününde birçok

وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَۚ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ

indirdi sonra gerisin geri dönmüştünüz nihayet bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza ve dar gelmişti

اللّٰهُ سَكِينَتَهٗ عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا

sizin görmediğiniz askerler ve indirdi mü'minlerin ve üzerine Elçisinin üzerine sekinetini Allah

وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُواۗ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

kafirlerin cezası işte budur kafirlere ve azab etti

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾

sonra tevbesini kabul eder Allah ardından bunun dilediğinin Allah bağışlayandır esirgeyendir

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

Ey inananlar şüphesiz ortak koşanlar pisliktir artık yaklaşmasınlar Mescid-i Haram'a

بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ

sonra yıllarından bu ve eğer korkarsanız yoksulluğa düşmekten biliniz ki yakında sizi zengin edecektir Allah kendi lutfundan

اِنْ شَآءَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

dilerse şüphesiz Allah bilendir hikmet sahibidir savaşın inanmayan Allah'a

وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ

ve gününe ahiret haram saymayan haram kıldığını Allah'ın ve Elçisinin ve din edinmeyenlerle dini

الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ

gerçek kendilerine verilenlerden Kitap zamana kadar verecekleri cizye elleriyle

وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ِۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى

küçülerek dediler ki Yahudiler Uzeyr oğludur Allah'ın dediler Hıristiyanlar da

الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

Mesih oğludur Allah'ın bu onların sözleridir ağızlariyle geveledikleri benzetiyorlar sözlerine inkar edenlerin

مِنْ قَبْلُ ۗ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

önceden onları kahretsin Allah nasıl da çevriliyorlar edindiler hahamlarını ve rahiplerini

اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا

rabler ayrı Allah'tan ve Mesih'i de oğlu Meryem oysa emredilmemişti dışında ibadet etmeleri

اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ سُبْحَانَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

bir ilaha tek olan yoktur tanrı başka O'ndan O münezzehtir ortak koştuklarından

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ

istiyorlar söndürmek nurunu Allah'ın ağızlariyle halbuki istemez Allah başkasını tamamlamakta n nurunu

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ

hoşlanmasa da kafirler O gönderdi ki Elçisini hidayetle ve dinle hak

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

onu çıkarsın üstüne bütün din(ler)in hoşlanmasa da ortak koşanlar Ey inananlar

اِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ

şüphesi z birçoğu hahamlardan ve rahiplerden yerler mallarını insanların haksızlıkla

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا

ve çevirirler yolundan Allah yığıp da altın ve gümüşü onları harcamayanlar var ya

فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۙ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِى نَارِ

yolunda Allah işte onlara müjdele bir azabı acı O gün kızdırılır üzerleri ateşinde

جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۗ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

cehennem dağlanır bunlarla onların alınları ve yanları ve sırtları işte yığdıklarınız

لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ

nefisleriniz için tadın olduğunuz şeyleri yığmış şüphesi z sayısı ayların katında Allah'ın

اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَا

on iki aydır kitabında Allah'ın günden beri yarattığı gökleri ve yeri bunlardan

اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۗ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا

dördü haram(ay)l ardır işte budur din doğru zulmetmeyin (o aylar) içinde kendinize ve savaşın

الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً ۗ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ortak koşanlarla topyekun nasıl topyekun sizinle savaşıyorlarsa ve bilin ki şüphesi z Allah beraberd ir korunanlarla

﴿٣٦﴾

اِنَّمَا النَّسِیۡٓءُ زِیَادَةٌ فِی الۡکُفۡرِ یُضَلُّ بِهِ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا یُحِلُّوۡنَهٗ عَامًا

bir yıl onu helal sayarlar inkar edenler onunla saptırılır küfürde daha ileri gitmektir ertelemek şüphesiz

وَیُحَرِّمُوۡنَهٗ عَامًا لِّیُوَاطِـُٔوۡا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَیُحِلُّوۡا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُیِّنَ

süslü gösterildi Allah'ın haram kıldığını helal yapsınlar Allah'ın haram kıldığının sayısını denk getirip bir yıl haram sayarlar ki

لَهُمۡ سُوۡٓءُ اَعۡمَالِهِمۡ ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهۡدِی الۡقَوۡمَ الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۳۷﴾ یٰۤاَیُّهَا

Ey kafirler toplumuna yol göstermez Allah yaptıkları işin kötülüğü kendilerine

الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا مَا لَکُمۡ اِذَا قِیۡلَ لَکُمُ انۡفِرُوۡا فِیۡ سَبِیۡلِ اللّٰهِ اثَّاقَلۡتُمۡ

çakılıp kaldınız Allah yolunda savaşa çıkın size dendiği zaman size ne oldu ki inananlar

اِلَی الۡاَرۡضِ ؕ اَرَضِیۡتُمۡ بِالۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا مِنَ الۡاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الۡحَیٰوةِ

hayatının geçimi ama ahirete karşılık dünya hayatına razı mı oldunuz? yere

الدُّنۡیَا فِی الۡاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِیۡلٌ ﴿۳۸﴾ اِلَّا تَنۡفِرُوۡا یُعَذِّبۡکُمۡ عَذَابًا اَلِیۡمًا

acı bir azapla size azabeder eğer topluca (savaşa) çıkmazsanız pek azdır ahirete göre dünya

وَّیَسۡتَبۡدِلۡ قَوۡمًا غَیۡرَکُمۡ ۫ وَلَا تَضُرُّوۡهُ شَیۡـًٔا ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ

yapabilendir herşeyi Allah hiçbir O'na zarar veremezsiniz sizden başka bir topluluk ve yerinize getirir

﴿۳۹﴾ اِلَّا تَنۡصُرُوۡهُ فَقَدۡ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذۡ اَخۡرَجَهُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا ثَانِیَ

ikincisiydi inkar edenler (Mekke'den) çıkardıklarında hani Allah ona yardım etmişti iyi bilin ki eğer siz ona yardım etmezseniz

اثۡنَیۡنِ اِذۡ هُمَا فِی الۡغَارِ اِذۡ یَقُوۡلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحۡزَنۡ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ

bizimle beraberdir Allah şüphesiz üzülme arkadaşına diyordu ki mağarada ikisi iken iki kişiden

فَاَنۡزَلَ اللّٰهُ سَکِیۡنَتَهٗ عَلَیۡهِ وَاَیَّدَهٗ بِجُنُوۡدٍ لَّمۡ تَرَوۡهَا وَجَعَلَ کَلِمَةَ

sözünü ve kıldı sizin görmediğiniz askerlerle ve onu destekledi onun üzerine sekinesini Allah (İşte o zaman) indirdi

الَّذِیۡنَ کَفَرُوا السُّفۡلٰی ؕ وَکَلِمَةُ اللّٰهِ هِیَ الۡعُلۡیَا ؕ وَاللّٰهُ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ ﴿۴۰﴾

hüküm ve hikmet sahibidir daima üstündür Allah yüce olandır o Allah'ın sözü ise alçak inanmayanların

اِنْفِرُوا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

Allah yolunda ve canlarınızla mallarınızla ve cihad edin gerek ağır olarak gerek hafif savaşa çıkın

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا

bu daha hayırlıdır sizin için eğer bilirseniz eğer bir menfaat yakın ve bir yolculuk olsaydı

قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ

orta elbette sana tabi olurlardı fakat uzak geldi kendilerine aşılacak mesafe bir de yemin edecekler Allah'a

لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ

gücümüz yetseydi çıkardık sizinle beraber mahvediyorlar kendilerini Allah biliyor onların

لَكَاذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ

yalancı olduklarını affetsin Allah seni niçin izin verdin onlara kadar iyice belli olana sana

الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

doğru söyleyenler ve öğreninceye yalan söyleyenler senden izin istemezler inananlar Allah'a

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ

ve gününe ahiret cihadetmek için mallariyle ve canlariyle Allah bilir korunanları

اِنَّمَا ﴿٤٤﴾ يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ

ancak senden izin isterler inanmayan Allah'a ve gününe ahiret kuşkuya düşmüş

قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِىْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ

kalbleri kendileri şüpheleri içinde bocalayıp duranlar eğer isteselerdi çıkmak yaparladı onun için

عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ

bir hazırlık fakat hoşlanmadı Allah davranışlarından ve onları durdurdu ve denildi oturun beraber oturanlarla

لَوْ خَرَجُوْا ﴿٤٦﴾ فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ

sizin içinizde çıkmış olsalardı size bir katkıları olmazdı başka bozgunculuktan hemen sokulurlardı aranıza

يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

sizi düşürmek için fitneye içinizde de vardı kulak verenler onlara Allah bilir zalimleri

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ

andolsun ki | istediler | fitne çıkarmak | önceden de | ve ters çevirdiler | sana | nihayet | nice işleri | geldi | hak

وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِى

galebe çaldı | emri | Allah'ın | onlar | istemedikleri halde | içlerinden | kimseler | derler | bana izin ver

وَلَا تَفْتِنِّىٓ اَلَا فِى الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

beni fitneye düşürme | iyi bilinki | onlar zaten fitneye | düşmüşlerdir | ve şüphesiz | cehennem de | kuşatacaktır | kafirleri

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَآ

sana ulaşsa | bir iyilik | onların hoşuna gitmez | ve eğer | sana ulaşsa | bir kötülük | derler | muhakkak | biz almıştık

اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ

tedbirimizi | önceden | döner(gider)ler | sevinerek | de ki | bize ulaşmaz | başkası | yazdığından

اللّٰهُ لَنَا هُوَ مَوْلٰينَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ

Allah'ın | bizim için | O'dur | bizim sahibimiz | Allah'a | dayansınlar | inananlar | de ki

هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ

gözetmiyor musunuz? | bize | yalnız | birini | iki iyilikten | ama biz | gözetiyoruz | size ulaştırmasını

اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

Allah'ın | bir azab | ya kendi tarafından | veya | bizim ellerimizle | haydi gözetin | biz de | sizinle beraber | gözetenleriz

قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا

de ki | sadaka verin | gönüllü | veya | gönülsüz | kabul edilmeyecektir | sizden | çünkü siz | oldunuz | bir kavim

فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوا

yoldan çıkan | engel olan | kendilerinden kabul edilmesine | sadakalarının | sadece şudur | onlar | inkar etmeleri

بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا

Allah'ı | ve elçisini | gelmemeleri | namaza | dışında | üşene üşene | ve sadaka vermemeleri | dışında

وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

istemeye istemeye

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا

bunlarla onlara azabetmeyi Allah istiyor şüphesiz ve de evladları onların malları seni imrendirmesin

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ

Allah'a yemin ediyorlar ve kafir olarak canlarının çıkmasını dünya hayatında

اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُوْنَ

bulsalardı eğer korkak bir topluluktur fakat onlar sizden onlar oysa değiller sizden olduklarına muhakkak onlar

مَلْجَـًٔا اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ

onlardan hemen oraya doğru koşarlardı sokulacak bir delik ya da mağaralar yahut sığınacak bir yer

مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِى الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا

kendilerine pay verilmezse ve eğer hoşlanırlar onlardan kendilerine pay verilse eğer sadakalar hakkında sana dil uzatır kimi de

مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ

ve Elçisinin Allah'ın kendilerine verdiğine razı olup onlar ve eğer kızarlar hemen onlardan

وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ

Allah'a biz sadece Elçisi de bol lutfundan Allah da yakında bize verecek Allah bize yeter deselerdi

رَاغِبُوْنَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعَامِلِيْنَ عَلَيْهَا

onlar üzerinde ve çalışan memurlara ve düşkünlere fakirlere mahsustur sadakalar (zekatlar) şüphesiz ancak rağbet ederiz

وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۭ

ve yolcuya Allah ve yoluna ve borçlulara ve kölelere kalbleri ve ısındırılacak olanlara

فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ

Peygamberi incitirler içlerinden bazıları da hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Allah Allah'tan bir farz olarak

وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ۭ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ

mü'minlere inanır Allah'a inanır sizin için hayır kulağıdır de ki bir kulaktır O ve derler

وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۚ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

acı bir azab vardır Allah'ın Elçisini incitenlere sizden inananlar için de ve bir rahmettir

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا

olsalardı halbuki hoşnud etmeleri daha uygundu. ve Resulünü Allah'ı gönlünüzü hoş etmek için size (gelip) Allah'a yemin ederler

مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوٓا أَنَّهُۥ مَنْ يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ

ateşi onun için vardır gerçekten ve Elçisine Allah'a karşı koymağa kalkarsa kim muhakkak bilmediler mi ki inanmış

جَهَنَّمَ خَٰلِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْخِزْىُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ

münafıklar çekiniyorlar büyük rezillik işte budur içinde sürekli kalacağı cehennem

أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ ٱسْتَهْزِءُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ

Allah şüphesiz siz alay edin de ki kalblerinde bulunanı haber verecek bir surenin kendileri hakkında indirileceğinden

مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۚ

şakalaşıyorduk lafa dalmış biz sadece derler onlara sorsan eğer çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır

قُلْ أَبِٱللَّهِ وَءَايَٰتِهِۦ وَرَسُولِهِۦ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا۟ قَدْ كَفَرْتُم

siz inkar ettiniz andolsun hiç özür dilemeyin alay ediyordunuz ve O'nun Elçisi ile ve O'nun ayetleriyle Allah ile mi? de ki

بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ ۚ إِن نَّعْفُ عَن طَآئِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ

dolayı bir kısmına da azab edeceğiz sizden bir kısmını affetsek bile inandıktan sonra

كَانُوا۟ مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ بَعْضُهُم مِّنۢ بَعْضٍ ۘ يَأْمُرُونَ

emrederler birbirlerindendir ve münafık kadınlar münafık erkekler suç işlediklerinden

بِٱلْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۚ

O da onları unuttu Allah'ı unuttular ellerini ve sıkı tutarlar iyilikten meneder kötülüğü

إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ

ve münafık kadınlara münafık erkeklere Allah va'detmiştir yoldan çıkanlar işte onlardır Münafıklar gerçekten

وَٱلْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ هِىَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَلَهُمْ

ve onlar için vardır Allah ve onları la'netlemiştir onlara yeter O içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini ve kafirlere

عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

sürekli bir azab

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًاۗ

ve evladça mal ve daha çok kuvvetçe sizden daha yaman idiler sizden öncekiler gibi

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

sizden öncekilerin zevklerine baktıkları gibi payınıza düşenle zevkinize baktınız kendi paylarına düşenle onlar zevklerine baktılar

بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِى خَاضُوٓاۗ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا

dünya yaptıkları boşa gidenlerdir onlar dalanlar gibi ve siz de daldınız kendi paylarına düşenle

وَالْاٰخِرَةِۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ

kavminin kendilerinden öncekilerin haberi onlara gelmedi mi? ziyana uğrayanlar ve onlardır ve ahirette

نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِۜ اَتَتْهُمْ

onlara getirmişti ve yerlebir olanların Medyen ve halkının İbrahim ve kavminin ve Semud ve Ad Nuh

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ

kendi kendilerine onlar fakat onlara zulmediyor Allah değildi açık deliller elçileri

يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍۘ يَأْمُرُونَ

emrederler kimisi velisidirler kimisinin ve inanan kadınlar inanan erkekler zulmediyorlardı

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ

zekatı ve verirler namazı ve kılarlar kötülükten ve men'ederler iyiliği

وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۥٓۗ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

hüküm ve hikmetsahibidir daima üstündür Allah şüphesiz Allah onlara rahmet edecektir işte ve Elçisine Allah'a ve ita'at ederler

﴿٧١﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

ırmaklar altlarından akan cennetler ve inanan kadınlara inanan erkeklere Allah va'detmiştir

خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّاتِ عَدْنٍۚ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُۚ

hepsinden büyüktür Allah'ın razı olması ise Adn cennetlerinde güzel ve meskenler içinde ebedi kalacakları

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

büyük başarı budur işte

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوٰيهُمْ

Ey peygamber cihadet kafirlerle ve münafiklarla ve sert davran onlara onların varacakları yer

جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا ۟ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ

cehennemdir ne kötü bir gidiş yeridir yemin ediyorlar Allah'a söylemediklerine halbuki söylediler o sözünü

الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوٓا اِلَّآ

küfür inkar ettiler sonra İslam olduktan yeltendiler bir şeye başaramadıkları öc almağa kalktılar sırf

اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَاِنْ

Allah kendilerini zengin etti diye ve Elçisi lutfiyle eğer tevbe ederlerse olur daha iyi kendileri için yok eğer

يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ

dönerlerse onlara azabedecektir Allah bir azapla acıklı dünyada da ahirette de onların yoktur

فِى الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا

yeryüzünde ne velisi ne de yardımcısı onlardan kimileri de and içtiler Allah'a eğer bize verirse

مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ

lutfundan elbette sadaka vereceğiz ve olacağız yararlı insanlardan ne zaman ki onlara verdi lutfundan

بَخِلُوا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ

cimrilik ettiler O'na ve döndüler yüz çevirerek sokmuştur iki yüzlülük onların kalblerine güne kadar

يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا

kendisiyle karşılaşacakları dolayı döndüklerinden Allah verdikleri sözden ve dolayı yalan söylediklerinden bilmediler mi ki

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۚ ﴿٧٨﴾

muhakkak bilir Allah ve gizli konuşmalarını onların sırlarını ve muhakkak Allah bilendir gizlileri

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِى الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

çekiştiren gönülden verenleri mü'minlerden hususunda sadakalar ve bulamayanlarla

اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۙ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

yettiğinden başkasını güçlerinin alay edenler onlarla alay etmiştir Allah onlarla onlar için vardır bir azab acı

﴿٧٩﴾

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۗ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً

defa yetmiş onlar için af dilesen şayet onlar için ister dileme veya onlar için ister af dile

فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى

yola iletmez Allah ve Elçisini Allah'ı inkar ettiler çünkü onlar böyledir onları Allah yine affetmez

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ

Allah'ın Peygamberine geride kalanlar oturup kalmalarına muhalefet ederek sevindiler yoldan çıkan kavmi

وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا

sefere çıkmayın ve dediler Allah yolunda ve canlarıyle mallarıyle cihadetmekten ve hoşlanmadılar

فِى الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا

artık gülsünler anlasalardı keşke sıcaktır daha cehennemin ateşi de ki sıcakta

قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۚ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ

Allah seni döndürür de eğer kazandıklarına karşılık çok ağlasınlar az

اِلٰى طَٓائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِىَ اَبَدًا

asla benimle çıkmayacaksınız de çıkmak için senden izin isterlerse onlardan bir topluluğa

وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِىَ عَدُوًّا ۗ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ

beraber öyle ise oturun ilk önce oturmağa razı olmuştunuz siz düşmanla benimle beraber savaşmayacaksınız

الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى

başında ve durma asla ölen onlardan birinin üzerine ve namaz kılma geri kalanlarla

قَبْرِهٖ ۗ اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ

seni imrendirmesin yoldan çıkmış olarak ve öldüler ve Elçisini Allah'ı inkar ettiler çünkü onlar onun kabri

اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ۗ اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

ve çıkmasını dünyada bunlarla onlara azabetmeyi Allah istiyor şüphesiz ve evladları onların malları

اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ

Allah'a inanın diye bir sure indirildiği zaman kafir olarak canlarının

وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ

olalım bizi bırak dediler içlerinden servet sahibi olanlar senden izin istediler Elçisiyle beraber ve cihadedin

مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

oturanlarla beraber

رَضُوا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾

anlamazlar artık onlar kalbleri mühürlendi geride kalan kadınlarla beraber olmağa razı oldular

لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

işte canlariyle mallariyle cihadettiler onunla beraber ve inananlar Elçi fakat

لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ

cennetler onlar için Allah hazırlamış tır başarıya erenler onlardır ve işte bütün hayırlar onlarındır

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾

büyük başarı işte budur içlerinde ebedi kalacakları ırmaklar altlarından akan

وَجَاۗءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ

Allah'a yalan söyleyenler ve oturdular kendilerin e izin verilmesi için bedevi Araplar özür bahane eden ve geldiler

وَرَسُوْلَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ

yoktur acı bir azab onlardan inkar edenlere erişecektir ve Elçisine

عَلَى الضُّعَفَاۗءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ

harcayacak bir şey bulamayanlara yoktur hastalara yoktur zayıflara

حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ۭ وَاللّٰهُ

Allah bir yol iyilik edenlerin aleyhine yoktur ve Elçisi için Allah için öğüt verdikleri takdirde bir günah

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ

sen deyince binek için sana geldiklerinde zaman kimselere ve yoktur esirgeyendir bağışlayandı r

لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا

üzüntüden yaş akarak ve gözlerinden dönen üzerine sizi bindirecek bir şey bulamıyorum

اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ ۭ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ

senden izin isteyen kimselerin (kınanmasına) yol vardır ancak infak edecek bir şey bulamadıklarından dolayı

وَهُمْ اَغْنِيَاۗءُ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ

onların kalblerini Allah da mühürledi geri kalan kadınlarla beraber olmağa onlar razı oldular zengin oldukları halde

فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

bilmezler artık onlar

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۭ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ

size inanmayız hiç özür dilemeyin de ki onların yanına geri dönüp geldiğiniz zaman sizden özür dilerler

قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ۭ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ

döndürülecek siniz sonra Elçisi de yaptığınızı Allah da görecek sizin haberlerinizi Allah bize bildirdi muhakkak

اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُوْنَ

yemin edecekler yaptıklarınızı O size haber verecek ve görüleni görülmeyeni bilene

بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۭ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۭ اِنَّهُمْ

çünkü onlar onlardan vazgeçin kendilerinden vazgeçmeniz için onların yanlarına geldiğiniz zaman siz Allah'a

رِجْسٌ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ

size yemin ediyorlar kazandıkları işlerin cezası olarak cehennemdir varacakları yer murdardır

لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ

topluluktan razı olmaz Allah şüphesiz onlardan siz razı olsanız bile kendilerinden razı olmanız için

الْفٰسِقِيْنَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ

sınırlarını tanımamağa ve daha müsaittirler ve iki yüzlülükçe küfür daha yaman bedevi Araplar yoldan çıkan

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰي رَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ

kimi var ki bedevi Araplardan hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Allah Elçisine Allah'ın indirdiği şeylerin

يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَاۗىِٕرَ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۭ

kötü bela başına gelsin onların başınıza belalar gelmesini sizin ve gözetler angarya verdiğini sayar

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

ahiret ve gününe Allah'a inanır kimi de var ki bedevi Araplardan bilendir işitendir Allah

وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ۭ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ

yakınlık vesilesidir gerçekten o iyi bilin ki Elçinin ve du'alarını almaya Allah'a katında yakınlaşmaya verdiğini vesile sayar

لَّهُمْ ۭ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

esirgeyendir bağışlayandır Allah muhakkak ki rahmetinin içine Allah onları sokacaktır kendileri için

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ

güzelce | ve ona tabi olanlar | ve Ensardan | Muhacirlerden | ilk olanlar | öne geçenlerden

رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا

altlarından | akan | cennetler | onlara | hazırlamıştır | O'ndan | onlar da razı olmuşlardır | onlardan | Allah | razı olmuştur

الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ

çevrenizdeki | ve vardır | büyük | kurtuluş | işte budur | ebedi | içinde | kalacakları | ırmaklar

مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ

iki yüzlülüğe | iyice alışmış | Medine | halkından | ve | münafıklar | bedevi Araplardan

لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ

azaba | onlar itileceklerdir | sonra da | iki kere | onlara azabedeceğiz | onları biliriz | biz | sen onları bilmezsin

عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ

diğer | iyi | ameli | birbirine karıştırdılar | günahlarını | itiraf ettiler | başka bir kısmı da | büyük

سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ

al | esirgeyendir | bağışlayandır | Allah | çünkü | onların | tevbesini kabul eder | Allah | belki | kötüsüyle

مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ

senin du'an | çünkü | onlara | ve du'a et | onunla | yücelteceğin | kendilerini temizleyeceğin | bir sadaka | onların mallarından

سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ

kabul eden | O | Allah'tır | şüphesiz | bilmediler mi ki | bilendir | işitendir | Allah | onlara | huzur verir

التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

çok esirgeyendir | tevbeyi çok kabul eden | O | Allah | ve şüphesiz | sadakaları | ve alan | kullarından | tevbeyi

﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ

sonra döndürüleceksiniz | ve mü'minler de | ve Elçisi de | yaptığınız işleri | Allah | görecek | yapın (yapacağınızı) | de ki

اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ

başkaları da var ki | yaptıklarınızı | O size haber verecek | ve görüleni | görülmeyeni | bilene

مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

hüküm ve hikmet sahibidir | bilendir | Allah | onları | ya da affeder | ya onlara azabeder | Allah'ın | emrine | bırakılmışlardır

﴿١٠٦﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا

edinenler var | bir mescid | zarar vermek | ve nankörlük etmek | ve ayrılık sokmak | arasını | mü'minlerin | ve gözetlemek için

لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ

savaşmış olanı | Allah | ve Elçisiyle | önceden | ve yemin edecekler | biz istiyoruz | ancak | iyilik

وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ

oysa Allah | şahidtir | onların | yalan söylediklerine | namaza durma | orada | asla | mescid | kurulan

عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ

üzere | takva | ilk | günden | elbette daha uygundur | namaza durmana | içinde | onda vardır | erkekler | seven

أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

temizlenmeyi | Allah | sever | temizlenenleri | kimse mi? | kuran | yapısını | üzerine

تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا

korku | Allah'tan | ve rıza | hayırlıdır | yoksa | kimse mi? | kuran | yapısını | kenarına

جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

çökecek | ve yuvarlanan | onunla birlikte | ateşine | cehennem | Allah | doğru yola iletmez | topluluğunu | zalimler

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

ileri gitmez | yaptıkları bina | bir kuşku olmaktan | yüreklerinde | dek | parçalanıncaya | kalbleri | Allah

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

bilendir | hüküm ve hikmet sahibidir | şüphesiz | Allah | satın almıştır | mü'minlerden | canlarını | ve mallarını

بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ

kendilerinin olmak üzere | cennet | savaşırlar | yolunda | Allah | öldürürler | ve öldürülürler | bir sözdür | üstlendiği

حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ

gerçek | Tevrat'ta | ve İncil'de | ve Kur'an'da | kim | daha çok durabilir | sözünde | Allah'tan

فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

o halde sevinin | alışverişinizden | yaptığınız | O'nunla | gerçekten | bu | başarıdır | büyük

اَلتَّآئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّآئِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ

emredip secde edenler rüku edenler seyahat edenler hamdedenler ibadet edenler tevbe edenler

بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ

müjdele Allah'ın sınırlarını ve koruyanlar kötülükten men'edenler iyiliği

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ

ortak koşanlara mağfiret dilemek ve inananlar için peygamber için yoktur mü'minleri

وَلَوْ كَانُوٓا اُولِى قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ

cehennem halkı oldukları muhakkak onların belli olduktan sonra akraba (bile) olsalar şayet

﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَآ اِيَّاهُ

ona verdiği bir sözden başka bir şey babası için İbrahim'in mağfiret dilemesi değildir

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ

yumuşak huylu idi çok içli İbrahim gerçekten ondan uzak durdu Allah düşmanı olduğu onun kendisine belli olunca fakat

﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ

kendilerine açıklamadıkça doğru yola ilettikten sonra bir kavmi onları saptıracak Allah değildir

مَا يَتَّقُونَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ

mülkü O'nundur Allah'ındır şüphesiz bilendir herşeyi Allah şüphesiz sakınacakları şeyleri

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ

bir dost Allah'tan başka sizin yoktur ve öldürendir yaşatandır ve yerin göklerin

وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ

ve yardımcınız andolsun affetti Allah Peygamberi ve Muhacirleri ve Ensarı

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِى سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ

ona uyan sa'atinde güçlük O zaman iken neredeyse kaymağa yüz tutmuş kalbleri bir kısmının

مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

içlerinden yine de tevbesini kabul etti onların çünkü O onlara karşı çok şefkatli çok merhametlidir

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْاۗ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

genişliğine rağmen | dünya | başlarına | dar gelmişti | hatta | geri bırakılan | ve üç kişinin de

وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِۗ ثُمَّ

sonra | yine kendisinden | başka | Allah'tan | çare | olmadığını | ve anlamışlardı | canları | onların | ve sıkıldıkça sıkılmış

تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْاۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا

Ey | çok esirgeyendir | tevbeyi çok kabul eden | O | Allah | çünkü | tevbe etsinler | onların | tevbesini kabul buyurdu

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ

halkının | onlara yakışmaz | | doğrularla | beraber | ve olun | Allah'tan | korkun | inananlar

الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوْا

ve kaygısına düşmeleri | Allah'ın | Elçisinden | geri kalmaları | bedevi Arapların | ve onların çevresinden | Medine

بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ

bir açlık | bir yorgunluk | bir susuzluk | onların çekmeleri | çünkü | böyledir | onun canından önce | kendi canlarının

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ

düşman karşısında | ve sağlamaları | kâfirleri | öfkelendirecek | bir yere | ayak basmaları | Allah | yolunda

نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

ecirlerini | zayi etmez | Allah | şüphesiz | salih | bir amel | onunla | kendileri için | yazılır | mutlaka | bir başarı

الْمُحْسِنِيْنَۙ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا

vadiyi | bir geçmeleri | büyük | küçük | bir masraf | harcamaları | | iyilik edenlerin

اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ

değillerdi | | yaptıklarının | en güzeliyle | Allah'ın | onları mükafatlandırması için | onların lehine | yazılır | mutlaka

الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَاۤفَّةً ۗفَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَاۤىِٕفَةٌ

bir cemaatin | içlerinden | kabileden | her | geri kalmaları | gerekmez mi? | hepsi toptan | sefere çıkacak | inananların

لِّيَتَفَقَّهُوْا فِى الدِّيْنِ وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ۚ

sakınırlar diye | belki | onlara | dönüp geldiklerinde | kavimlerine | ve uyarmaları için | dini | iyice öğrenmek için

﴿١٢٢﴾

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ

sizde bulsunlar kafirlerle yakınınızda bulunan savaşın inananlar Ey

غِلْظَةً ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ

bir sure indirilse ne zaman korunanlarla beraberdir Allah şüphesiz bilin ki bir katılık

فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inananların fakat imanını bu artırdı hanginizin der kimi onlardan

فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

hastalık olanlara yüreklerinde kimselere fakat gelince sevinirler ve onlar imanını artırır

فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ

kendilerinin görmüyorlar mı? kafir olarak onlar ve ölürler pisliklerine pislik onların katar

يُفْتَنُوْنَ فِىْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ

öğüt almıyorlar tevbe etmiyor yine de iki kez veya bir kez yıl her sınandıklarını

﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ۭ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ

birisi sizi görüyor mu? birbirine bakarlar bir sure indirildiği zaman

ثُمَّ انْصَرَفُوْا ۭ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ

andolsun anlamaz bir topluluk oldukları için onların kalblerini Allah çevirmiştir sıvışırlar sonra

جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ

size düşkün sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir içinizden bir Elçi size gelmiştir

بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ ۡ لَآ اِلٰهَ

tanrı yoktur Allah bana yeter de ki yüz çevirirlerse eğer merhametlidir şefkatli mü'minlere

اِلَّا هُوَ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿١٢٩﴾

büyük Arş'ın rabbidir O dayandım O'na O'ndan başka

سُورَةُ يُونس

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٠٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٥١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ

Elif Lâm Râ | bunlar | ayetleridir | Kitab'ın | hikmetli | mı geldi? | insanlara | tuhaf | vahyetmemiz

اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ

bir adama | içlerinden | uyar | insanları | ve müjdele | iman edenlere | şüphesiz | kendileri için | makamı olduğunu

صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾ اِنَّ

doğruluk | katında | Rableri | dediler | kâfirler | şüphesiz | bu | bir büyücüdür | apaçık | şüphesiz

رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

sizin Rabbiniz | Allah'tır | yaratan | gökleri | ve yeri | altı | günde | sonra | kuşatan

عَلَى الْعَرْشِ ۗ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ

Arş'ı | düzene koyan | işleri | yoktur | kimse | şefaat edecek | dışında | O'nun izni | işte budur | Allah

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣﴾ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ۗ وَعْدَ اللّٰهِ

Rabbiniz olan | O'na kulluk edin | Düşünüp öğüt almaz mısınız? | O'nadır | dönüşü | hepinizin | vaadi | Allah'ın

حَقًّا ۗ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

gerçektir | O'dur | ilk kez başlatan | yaratmayı | sonra | yeniden dirilişi gerçekleştiren | karşılıklarını vermek üzere | iman edip | ameller işleyenlerin

الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ

salih | adaletli bir şekilde | inkâr edenler için de | vardır | bir içecek | kaynar sudan | ve bir azap

اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ

acıklı | dolayı | inkârlarından | O'dur | yapan | güneşi | bir ışık | ve ayı

نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ

bir nur | ve düzenleyen | belli menzillere göre | bilmeniz için | sayısını | yılların | ve hesabını | yaratmamıştır | Allah | bütün bunları

اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ

dışında | hak olmak | etraflıca açıklıyor | ayetlerini | bir topluluk için | bilen | şüphesiz | ardarda gelmesinde | gece

وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ﴿٦﴾

ve gündüzün | yarattıklarında | Allah'ın | göklerde | ve yerde | ayetler vardır | bir topluluk için | sakınan

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا

şüphesiz ummayan bize kavuşmayı ve razı olan hayatına dünya ve gönüllerini kaptıranlar ona

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَۙ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ مَأْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا

ve olanlar bizim ayetlerimizden gafil işte bunların varacakları yer cehennemdir karşılık

كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ

kazandıklarına şüphesiz iman edip ve ameller işleyenleri salih doğru yola iletir Rableri

بِاِيْمَانِهِمْۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰىهُمْ

imanları dolayısıyla akar onların altlarından ırmaklar cennetlerinde naim onların dualarının

فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ

orada senin şanın pek yücedir Ey Allah'ım ve dilekleri de aralarındaki Selâm'dır sonu ise dualarının hamdolsun'dur

لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ

Allah'a Rabbi alemlerin eğer acele verseydi Allah insanlara kötülüğü acele istemeleri gibi

بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْۗ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ

iyiliği hemen bitmiş olurdu onların süreleri böyle bırakırız ummayanları bize kavuşmayı taşkınlıkları içinde

يَعْمَهُوْنَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ

bocalar bir halde dokunduğunda insana bir darlık bize dua eder yan yatarken veya otururken yahut

قَآئِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ

ayakta ancak giderdiğimizde ondan darlığını hareket eder gibi bize dua etmemiş darlıktan dolayı kendisine dokunmuş olan

كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ

işte böyle süslü gösterilmiştir aşırıya gidenlere yaptıkları ve elbette helak ettik nice nesilleri

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَّجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْاۗ

sizden önce haksızlık ettiklerinden kendilerine geldiği halde peygamberleri apaçık delillerle ve iman etmeyecekleri için

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ

işte böyle cezalandırırız topluluğunu suçlular sonra sizi kıldık halifeler yeryüzüne

مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾

onların ardından görmek için neler yapacağınızı

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ

getir | bize kavuşmayı | ummayanlar | derler | apaçık bir şekilde | ayetlerimiz | onlara | okunduğunda

بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۭ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَاۗئِ نَفْسِيْ ۚ

kendiliğimden | onu değiştirmem | benim | sözkonusu olamaz | de ki | bunu değiştir | veya | bundan | başka | bir Kur'an

اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ

bir günün | azabından | Rabbime | karşı gelirsem | korkarım | şüphesiz ben | bana | vahyedilene | ancak | ben uyuyorum

عَظِيْمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَّوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۡ فَقَدْ

elbette | bunu | ve size hiç bildirmezdi | size | bunu okumazdım | Allah | dileseydi | de ki | büyük

لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

uydurandan | daha zalim | kim olabilir? | hiç düşünmüyor musunuz? | daha önce | belli bir ömür | sizin aranızda | geçirdim

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾

suçlular | kurtuluşa eremezler | şüphesiz | O'nun ayetlerini | yalanlayanda n | yahut | yalan | Allah'a | karşı

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَاۗءِ

bunlar | ve diyorlar ki | ve yararı olmayan | bir zararı olmayan | şeylere | Allah'ı | bırakıp | ibadet ediyorlar

شُفَعَاۗؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ۭ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ

göklerde | bilmediği | bir şeyi | Allah'a | bildiriyor musunuz? | de ki | Allah | katında | bizim şefaatçilerimizdir

وَلَا فِي الْاَرْضِ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ

sadece | insanlar | idi | ortak koştuklarından | ve yücedir | O münezzehtir | ve yerde

اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

aralarında | kesin hüküm verilirdi | Rabbin tarafından | önceden belirlenmiş | bir takdir | eğer olmasaydı | sonradan ayrılığa düştüler | bir tek | ümmet

فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ

de ki | Rabbinden | bir mucize | ona | indirilse ya | diyorlar | ayrılığa düştükleri | şeylerde

اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

bekleyenlerdenim | sizinle birlikte | ben de | bekleyin | Allah'ın dır | gayb | ancak

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِىٓ

hakkında hileleri vardır hemen kendilerine dokunan bir darlıktan sonra genişlik insanlara tattırdığımız zaman

اٰيَاتِنَاۗ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۗ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢١﴾

sizin hilelerinizi yazmaktadırlar elçilerimiz şüphesiz düzen kurmada daha hızlıdır Allah de ki ayetlerimiz

هُوَ الَّذِىْ يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِۗ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلْكِۚ وَجَرَيْنَ

yürüttüğü gemide olduğunuz zaman hatta ve denizde karada sizi gezdiren O'dur

بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوْا بِهَا جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ

dalgalar ve geldiğinde sert bir fırtına birden çıkıp onların bununla ve neşelendikleri sırada tatlı bir rüzgârın bununla

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ

O'na has kılarak Allah'a dua etmeye başlarlar kendilerin in her yönden kuşatıldıkları na muhakkak ve kanaat getirdiklerind e yönden her

الدِّيْنَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ

kurtardığında ise şükredenlerden olacağız bundan bizi kurtarırsan eğer dini

اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۗ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ

sizin taşkınlığınız gerçekte insanlar Ey haksız yere yeryüzünde taşkınlık etmeye başlarlar onlar hemen

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ

ve size bildiririz dönüşünüz bizedir sonra dünya hayatının geçici zevkleridir kendi aleyhinize olan

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ

indirdiğimiz suya benzer dünya hayatının örneği ancak ne yaptığınızı

مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۗ

ve hayvanların insanların yediği yeryüzü bitkilerinin onunla birbirine karıştığı gökten

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ

kadir olduklarını gerçekten sahiplerinin de ve sandıkları süslendiği güzelliğini yeryüzü alıp sırada sonuçta

عَلَيْهَآ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ

hiç yokmuş gibi biçilmiş hale böylece onları çevririz gündüz veya gece emrimiz gelir bunlara

بِالْاَمْسِۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا

çağırır Allah düşünen topluluk için ayetlerimizi ayrıntılı olarak açıklıyoruz işte böyle bir gün önce

اِلٰى دَارِ السَّلٰمِۗ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

doğru yola dilediğini ve iletir esenlik yurduna

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ

işte bunlar ve aşağılık karalık onların yüzlerini bürümez ve fazlası daha iyisi iyilik edenlere vardır

اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ

ceza verilir kötülükler kazanmış olanlara gelince sürekli kalıcıdırlar orada onlar cennet ehlidirler

سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ

kaplanmış gibidir kurtaracak Allah'tan onlar için yoktur bir aşağılık ve bürür aynıyla bir kötülüğe

وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

orada onlar cehennem ehlidirler bunlar kapkaranlık bir gecenin parçalarıyla yüzleri

خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ

yerlerinize ortak koşanlara deriz sonra tümünü onları biraraya toplarız o gün sürekli kalıcıdırlar

اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ

ibadet ediyor bize siz değildiniz Koştukları ortaklar şöyle derler onları birbirlerinden böylece ayırırız ve ortak koştuklarınız siz

﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

habersiz sizin tapınmanızdan biz idik şüphesiz sizinle bizim aramızda şahit olarak Allah şimdi yeter

﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ

mevlaları olan Allah'a ve döndürülmüş lerdir önceden işlemiş olduğunun can her hesabını verir işte orada

الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ

gökten sizi rızıklandıran kimdir? de ki uydurdukları şeyler ise kendilerinden kaybolmuştur gerçek

وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

ölüden diriyi çıkaran kimdir? ve gözlere kulaklara sahip olan yahut kimdir? ve yerden

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ فَقُلْ

de ki Allah diyecekler işleri düzene koyan kimdir? diriden ölüyü ve çıkaran

اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا

başka gerçeğin dışında ne vardır? gerçek sizin Rabbiniz olan Allah işte budur öyleyse sakınmıyor musunuz?

الضَّلَالُ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى

hakkındaki Rabbinin sözü gerçekleşmiş oldu böylece öyleyse nasıl döndürülüyorsunuz? sapıklıktan

الَّذِينَ فَسَقُوٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

iman etmezler onlar yoldan çıkmışlar

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا

de ki var mıdır? sizin ortak koştuklarınızdan bir kimse ilk kez gerçekleştirip yaratma işini sonra yeniden diriltecek de ki Allah ilk kez gerçekleştirip

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَهْدِۤى

yaratma işini sonra yeniden diriltir artık nasıl çevriliyorsunuz? de ki var mıdır? sizin ortak koştuklarınızdan bir kimse iletecek

اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدِۤى اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ

hakka ileten de ki Allah iletir hakka kimse mi hakka daha lâyıktır uyulmaya

اَمَّنْ لَا يَهِدِّۤى اِلَّۤا اَنْ يُهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ

yoksa kimse mi doğru yolu bulamayan kendisi yöneltilmedikçe size ne oluyor nasıl hüküm veriyorsunuz uymamaktadır

اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ۚ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ

onların çoğu başkasına zandan şüphesiz zan ise kazandırmaz gerçek açısından bir şey şüphesiz Allah bilmektedir

بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ

onların yaptıklarını değildir bu Kur'an uydurulmuş başkası tarafından Allah'tandır ve ancak

تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

doğrulayıcıdır kendinden öncekileri ve açıklayıcıdır Kitab'ı şüphe yoktur onda Rabbi'ndendir

الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا

alemlerin yoksa diyorlar O'nu kendisi uydurdu de ki getirin bir sure onun benzeri ve çağırın

مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا

çağırabileceklerinizi başka Allah'tan eğer iseniz doğru sözlü hayır yalanladılar şeyi

لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُۥ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

kavrayamadıkları ilmini ve kendilerine gelmeyen yorumu böyle yalanlamışlardı onlardan öncekiler de

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ

bir bak nasıl olduğuna sonlarının zalimlerin içlerinden vardır ona iman eden içlerinden vardır

مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِى

banadır de ki seni yalanlarlarsa eğer bozguncuları daha iyi bilir Rabbin ona iman etmeyen de

عَمَلِى وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيٓـُٔونَ مِمَّۤا اَعْمَلُ وَاَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

benim yaptığım ve sizedir sizin yaptığınız da siz uzaksınız benim yaptığımdan ve ben de uzağım sizin yaptıklarınızdan

﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ ۗ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ

içlerinden var dinleyenler seni sen duyurabilecek misin? sağırlara üstelik

كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

akıl etmiyorlarsa

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٣﴾

görmüyorlarsa eğer körleri sen doğru yola iletebilecek misin? sana bakanlar onlardan var

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

haksızlık ederler kendi kendilerine insanlar ancak hiçbir insanlara haksızlık etmez Allah şüphesiz

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۭ

kendi aralarında tanışırlar gündüzden bir anı kadar bile kalmamışlar sanki gibi onları toplayacağımız gün

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَاۗءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ

sana göstersek veya ve doğru yola girmeyenler Allah'ın kavuşmayı yalanlayanlar zarara uğramışlardır muhakkak

بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ

şahittir Allah sonra onların dönüşü sonuçta bizedir seni vefat ettirsek ya da onlara vaadettiklerimizin bir kısmını

عَلٰي مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ

aralarında hükmedilir Peygamberleri onlara geldiğinde bir peygamberi vardır ümmetin her onların yaptıklarına

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ

iseniz eğer vaad edilen bu ne zamandır? diyorlar ki haksızlığa uğratılmazlar ve onlar adaletle

صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ

Allah'ın dilediğinden başka veya yarar bir zarar kendime ben dokunduramam de ki doğru sözlü

لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۭ اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ

ne de öne alınırlar bir saat ne geriye bırakılırlar ecelleri geldiğinde bir eceli vardır ümmetin her

﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ

acele ediyorlar ne diye gündüz veya gece vakti O'nun azabı size gelirse söyleyin bakalım de ki

مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۭ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ

elbette şimdi mi? ona inanacaksınız gerçekleştirdikten sonra mı suçlular bunda

كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ

sonsuz azabı tadın zulmedenlere denilir sonra siz onu acele istiyordunuz

هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ۭ قُلْ اِيْ

evet de ki O gerçek mi? senden soruyorlar kazandıklarınızdan başkasıyla cezalandırılıyor musunuz?

وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ۭ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٣﴾ ۚ

aciz bırakacak ve siz değilsiniz gerçektir şüphesiz o Rabbime yemin ederim ki

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا

açığa vururlar | bunu | fidye olarak verirdi | yeryüzündekilere sahip olsaydı | zulmeden | can | her bir | ki | şayet

النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

haksızlığa uğratılmazlar | ve onlar | adaletle | aralarında | hüküm verilir | azabı | gördüklerinde | pişmanlıklarını

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ

ancak | gerçektir | Allah'ın | vaadettiği | şüphesiz | İyi bilin ki | ve yerde | göklerde | olanların tümü | Allah'ındır | şüphesiz | iyi bilin ki

اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا

Ey | döndürülürsünüz | ve O'na | ve öldürür | diriltir | O | bilmiyorlar | onların çoğu

النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى

ve bir hidayet | gönüllerde | olanlar için | bir şifa | Rabbinizden | bir öğüt | size gelmiştir | muhakkak | insanlar

وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۟

sevinsinler | işte bununla | ve rahmetiyle | Allah'ın | lütfuyla | de ki | mü'minler için | ve rahmet

هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ

rızıktan | size | Allah'ın | indirdiğini | görmüyor musunuz? | de ki | biriktirdiklerinden | hayırlıdır | bu

فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۟ قُلْ ءٰٓاللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ

Allah'a | karşı | yoksa | size | izin verdi Allah mı? | de ki | bir kısmını helal | bir kısmını haram | ondan | ve sizin kıldığınızı

تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّ

şüphesiz | kıyamet | günü hakkında ki | yalan | Allah'a | karşı | uyduranların | zanları nedir? | yalan mı uyduruyorsunuz?

اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

şükretmezler | onların çoğu | ancak | insanlara | karşı | lütuf | sahibidir | Allah

وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا

ancak | ne yaparsanız | ve siz yapın | Kur'an'dan | onun hakkında | ve ne okursan | durumda | ve ne olsan

كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ

ağırlığınca bir şey | Rabbinden | gizli değildir | ona | siz daldığınızda | şahidiz | sizin üzerinize | biz

ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَٓاءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا

ancak | ve daha büyüğü | bundan | daha küçüğü | ve gökte | yerde | zerre

فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

apaçık | kitaptadır

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

iyi bilin ki | şüphesiz | dostları için | Allah'ın | korku yoktur | onlara | ve onlar üzülmeyeceklerdir | onlar iman edip

وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيْلَ

sakınanlardır | onlar için vardır | müjde | hayatında | dünya | ve ahirette | değişme olmaz

لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ

sözlerinde | Allah'ın | işte | bu | kurtuluştur | büyük | seni üzmesin | onların sözleri | şüphesiz

الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٥﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ

yücelik | Allah'ın dır | tamamen | O | duyandır | bilendir | iyi bilin ki | şüphesiz | Allah'ın dır | kim varsa

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

göklerde | kim varsa | ve yerde | uymuyorlar | tapınanlar | başkalarına | Allah'tan

شُرَكَآءَ ۗ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِىْ

ortak koştuklarına | onlar uyuyorlar | sadece | zanna | ve onlar | sadece | saçmalıyorlar | O'dur

جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

geceyi | sizin için | yaratan | dinlenmeniz için | onda | gündüzü de | aydınlatıcı olarak | şüphesiz | bunda | ayetler vardır

لِقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهٗ ۗ هُوَ الْغَنِىُّ ۗ لَهٗ

bir topluluk için | duyan | dediler | edindi | Allah | çocuk | O bundan münezzehtir | O | hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır | O'nundur

مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا ۗ اَتَقُوْلُوْنَ

ne varsa | göklerde | ne varsa | ve yerde | sizin yoktur | hiçbir deliliniz | bu konuda | söylüyor musunuz?

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

Allah hakkında | bilmediğiniz şeyi | de ki | şüphesiz | uyduranlar | hakkında | Allah | yalan

لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ

kurtuluşa eremezler | bir geçim sürerler | dünyada | sonra | bizedir | dönüşleri | sonra | tattırırız

الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٠﴾

azabı | şiddetli | dolayı | inkâr etmelerinden

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

size ağır geliyorsa kavmim Ey kavmine şöyle söylemişti hani Nuh'un kıssasını onlara oku

مَّقَامِيْ وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا اَمْرَكُمْ

işiniz hakkında siz de toplanın güvendim Allah'a bilin ki Allah'ın ayetlerini ve size hatırlatmam aranızda durmam

وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَيَّ

bana karşı uygulayın sonra dert olarak kendi aranızda işiniz kalmasın sonra ortaklarınızla

وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا

ancak benim ecrim bir ücret sizden istemiş değilim yüz çevirirseniz eğer ve bana mühlet vermeyin

عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ

ve onunla beraber olanları ancak biz onu kurtardık yine de onu yalanladılar Müslümanlardan olmakla ve ben emrolundum Allah'a aittir

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰۗىِٕفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ

bir bak ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk halifeler ve onları yaptık gemide

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا

peygamberleri onun ardından gönderdik sonra uyarılanların sonlarının olduğuna nasıl

اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاۗءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۭ

daha önce yalanladıkları şeylere ancak onlar inanmadılar açık belgeler getirdiler kavimlerine

كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰي قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى

Musa'yı onların ardından gönderdik sonra aşırı gidenlerin kalplerini mühürleriz işte böyle

وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ

suçlu bir topluluk ve oldular ancak onlar büyüklendiler ayetlerimizle ve onun ileri gelenlerine Firavuna ve Harun'u

﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاۗءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾

apaçık bir sihirdir bu şüphesiz dediler katımızdan gerçek onlara gelince

قَالَ مُوْسٰٓى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَكُمْ ۭ اَسِحْرٌ هٰذَا ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ

sihirbazlar kurtuluşa ermezler Bu sihir midir? size gelince gerçek böyle mi diyorsunuz? Musa dedi

﴿٧٧﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا

ikiniz için ve olması atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizi çevirmek için mi geldiniz? dediler

الْكِبْرِيَاۗءُ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

iman edecek size biz değiliz yeryüzünde büyüklüğün

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ

dedi Sihirbazlar gelince bilgin sihirbazları bütün bana getirin Firavun dedi

لَهُمْ مُوسَىٰٓ اَلْقُوا مَآ اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّآ اَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ

Musa onlara atın Musa atacaklarınızı attıklarında dedi ki

مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۖ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ

işlerini düzeltmez Allah şüphesiz onu boşa çıkaracaktır Allah şüphesiz sihirdir sizin bu yaptığınız

الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

bozguncuların ortaya çıkarır Allah hakkı sözleriyle hoşlanmasalar da suçlular

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوسَىٰٓ اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ

iman eden olmadı Musa'ya başka bir genç takımdan kavminden korkusuyla Firavun ve adamlarının

اَنْ يَفْتِنَهُمْ ۚ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهُۥ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

kötülük etmeleri şüphesiz Firavun iyice büyüklenmişti yeryüzünde ve şüphesiz o çok aşırı gidenlerdendi

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا۟

dedi ki Musa Ey kavmim eğer Allah'a iman ettiyseniz O'na güvenin

اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً

teslim olduysanız onlar da dediler ki Allah'a güvendik Rabbimiz bizi kılma bir fitne

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۙ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

topluluğu için zalimler bizi kurtar rahmetinle topluluğundan kâfirler

وَاَوْحَيْنَآ اِلَىٰ مُوسَىٰ وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا

ve vahyettik Musa'ya ve kardeşine hazırlayın kavminiz için Mısır'da evler ve edinin

بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ

evlerinizi ibadethane ve kılın namaz müjdele Mü'minleri dedi ki Musa

رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُۥ زِينَةً وَاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ

Rabbimiz şüphesiz sen verdin Firavun'a ve adamlarına süs ve mallar hayatında dünya

رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰٓ اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

Rabbimiz saptırmaları için mi? senin yolundan Rabbimiz yok et onların mallarını ve bağla

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٨٨﴾

kalplerini de ki iman etmesinler kadar görünceye azabı acıklı

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ

(Allah) dedi ki | muhakkak | kabul edildi | duanız | doğru yolda devam edin | uymayın | yollarına

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

bilmeyenlerin | geçirdik | İsrailoğullarını | denizden | onların peşlerine düştüler | Firavun

وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ

ve askerleri de | taşkınlık | ve düşmanlıkla | sonunda | onu yakaladığında | boğulma | dedi | iman ettim | elbette | olmadığına

إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَآلْـَٰٔنَ

ilah | başka | iman ettiğinden | kendisine | İsrailoğullarının | ve ben de | Müslümanlardanım | şimdi mi?

وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

oysa | isyan etmiştin | daha önce | ve olmuştun | bozgunculardan | bugün | kurtaracağız | senin bedenini

لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾

olman için | kendinden sonrakilere | bir ibret | gerçekte ise | çoğu | insanların | ayetlerimizden | habersizdirler

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ الطَّيِّبَٰتِ ۚ

andolsun | yerleştirdik | İsrailoğullarını | bir yere | iyi | ve onları rızıklandırdık | temiz şeylerle

فَمَا ٱخْتَلَفُوا۟ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ

ayrılığa düşmediler | kadar | kendilerine gelinceye | ilim | şüphesiz | Rabbin | hükmünü verir | aralarında | günü

الْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِن كُنتَ فِى شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ

kıyamet | hususlarda | ayrılığa düştükleri | eğer | isen | kuşkuda | indirdiğimizden

إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ

sana | sor | okuyanlara | kitap | senden önce | andolsun ki | sana geldi | gerçek

مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ

Rabbinden | sakın olma | şüpheye düşenlerden | sakın olma | yalanlayanlardan | ayetlerini

اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَٰسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

Allah'ın | yoksa olursun | hüsrana uğrayanlardan | şüphesiz | kesinleşmiş olanlar | haklarında | sözü | Rabbinin

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

iman etmezler | gelse bile | bütün | ayetler | kadar | görünceye | azabı | acıklı

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ اٰمَنُوا

iman edince Yunus kavminin dışında imanı kendine yarar sağlamış iman edip bir kasaba bulunsaydı ya!

كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ

belli bir süreye kadar ve onları yararlandırdık dünya hayatında rezillik azabını üzerlerinden kaldırdık

﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِى الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ

zorlayacaksın sen mi? topluca tümü yeryüzünde bulunanlarının Rabbin dileseydi

النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ

izni dışında iman etmesi hiç kimsenin mümkün değildir mü'min oluncaya kadar insanları

اللّٰهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا

neler olduğuna bir bakın de ki akıl erdiremeyenlerin üzerlerine iğrenç azabı O gönderir Allah'ın

فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِى الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

iman etmeyen bir topluluğa ve uyarılar ayetler bir şey kazandırmaz ve yerde göklerde

﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا

bekleyin bakalım de ki kendilerinden önce geçmiş olanların (başlarına gelen) günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar?

اِنِّى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا

ve iman edenleri peygamberlerimizi kurtarırız Sonra bekleyenlerdenim sizinle birlikte ben de

كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ

eğer insanlar Ey de ki Mü'minleri kurtarmak üzerimize bir haktır işte böyle

كُنْتُمْ فِى شَكٍّ مِنْ دِينِى فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ

ancak Allah'tan başka sizin taptıklarınıza bilin ki ben tapmıyorum benim dinimden bir kuşkunuz varsa

اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِى يَتَوَفّٰيكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ

ve çevir mü'minlerden olmakla ben emrolundum sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk ederim

وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ

bırakıp tapma ortak koşanlardan ve olma hanif olan dine yüzünü

اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ

zalimlerden olursun o zaman şüphesiz sen böyle yaparsan eğer veya zararı dokunmayan sana yararı dokunmayan şeylere Allah'ı

﴿١٠٦﴾

وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ

bir iyilik | senin için dilerse | eğer | O'ndan | başka | onu | giderecek | yoktur | bir sıkıntı | Allah | sana verirse

فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ؕ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ

bağışlayıcıdır | ve O | kullarından | dilediğine | bunu | verir | O'nun lütfunu da | geri çevirecek | yoktur

الرَّحِيْمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْۚ فَمَنِ

kim | Rabbinizden | hak | size gelmiştir | muhakkak | insanlar | Ey | de ki | merhamet edicidir

اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَآ اَنَا

ben değilim | kendi aleyhine | sapıtmıştır | şüphesiz | sapıtırsa | kim de | kendi yararına | hidayet bulmuştur | şüphesiz | hidayet bulursa

عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُۚ

Allah | hükmünü verinceye | kadar | ve sabret | sana | vahyedilene | uy | bir vekil | sizin üzerinize

وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

hüküm verenlerin | en hayırlısıdır | O

سُوْرَةُ هُوْد

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٢٣ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٥٢

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ﴿١﴾

ve her şeyden haberdar olan | hikmet sahibi | tarafından | etraflıca açıklanmış | sonra | ayetleri | sağlamlaştırılmış | bir Kitap'tır | Elif. Lam. Ra.

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ﴿٢﴾ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا

ve bağışlanma dileyin | ve müjdeleyiciyim | bir uyarıcı | O'nun tarafından | size | şüphesiz ben | Allah'tan başkasına | öyle ki, kulluk etmeyin

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ

ve versin | belirli | bir süreye kadar | güzel | nimetlerden | sizi yararlandırsın | O'na | tevbe edin | sonra | Rabbinizden

كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

bir günün | azabından | sizin hakkınızda | korkarım | gerçekten ben | yüz çevirirseniz | eğer | kendi ihsanını | ihsan sahibine | her

كَبِيْرٍ ﴿٣﴾ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ

onlar | iyi bilin ki | güç yetirendir | her şeye | ve O | dönüşünüz | Allah'adır | büyük

يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ

bilir | elbiselerine | bürünseler de | yine iyi bilin ki | ondan | gizlenmek için | göğüslerini | bükerler

مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥﴾

gönüllerde | olanı | bilendir | şüphesiz O | açığa vurduklarını da | gizlediklerini de

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا

ve yoktur | hiçbir canlı | yeryüzünde | ait olmayan | Allah'a | rızkı | O bilir | onun karar kıldığı

وَمُسْتَوْدَعَهَاؕ كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

ve emanet bırakıldığı yeri | bunların hepsi | bir Kitap'tadır | apaçık | O'dur | yaratan | gökleri

وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ

ve yeri | altı | günde | iken | O'nun Arş'ı | üzerinde | su | sizi denemek için | hanginizin

اَحْسَنُ عَمَلًاؕ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ

daha güzel (olduğu hususunda) | amelinin | şayet | onlara desen | şüphesiz siz | diriltileceksiniz | sonra | ölümden | hemen derler

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ

inkar edenler | mutlaka | bu | ancak | bir sihirdir | apaçık | şayet | geciktirsek | onlardan

الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗؕ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ

azabı | bir süre için | sayılı | mutlaka derler | haberiniz olsun ki onu alıkoyan nedir? | gün | o geldiği

لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَا

artık geri çevrilmez | kendilerinden | ve kuşatır | onları | şey | alaya aldıkları | şayet | tattırsak

الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ

insana | katımızdan | bir rahmet | sonra | onu geri alsak | ondan | o hemen olur | ümitsiz | bir nankör | ve şayet

اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّىْؕ اِنَّهٗ

ona tattırırsak | bir nimet | sonra | bir darlıktan | kendisine dokunan | mutlaka der | gitti | kötülükler | benden | şüphesiz o

لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ﴿١٠﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ

şımarık | ve böbürlenendir | ancak hariç | sabredenler | ve ameller işleyenler | salih | işte | onlara vardır

مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَآئِقٌ

bağışlanma | ve ecir | büyük | belki de | bırakacaksın | bir kısmını | vahyedilenin | sana | ve daralacak

بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ

onunla | göğsün | demelerinden dolayı | değil miydi? | indirilmeli | ona | bir hazine | veya | gelmeli | beraberinde | bir melek

اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٢﴾

sen sadece | bir uyarıcısın | Allah ise | her şeye | vekildir

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰىهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهٖ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا

ve çağırın uydurulmuş onun benzeri sure on tane getirin de ki onu kendisi uydurdu diyorlar mı? yoksa

مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا

eğer cevap veremezlerse doğru sözlü iseniz eğer Allah'tan başka çağırabileceklerinizi

لَكُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ

artık olur musunuz? O'ndan başka ilah yoktur ve şüphesiz Allah'ın ilmiyle indirilmiştir doğrusu o bilin ki size

مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ

Müslüman kimler isterse dünya hayatını ve süsünü karşılıkları nı tam veririz onlara

اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ

yaptıklarının orada ve onlara orada bir noksanlık yapılmaz bunlar kendileri için olmayanlardır

فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ahirette başka bir şey ateşten ve boşa gitmiştir işledikleri orada ve geçersizdir oldukları yapmakta

﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ

kimse gibi midir? açık bir delil üzere bulunan Rabbinden ve onu izleyen bir şahit O'nun tarafından ve ondan önce de

كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ

kitabı (elinde bulunan) Musa'nın bir rehber ve rahmet olan işte bunlar iman ederler ona ve kim inkar ederse onu

مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

topluluklardan ateştir kendisine vaadedilen hiç olma şüphede bundan şüphesiz bu bir gerçektir Rabbinden

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

ancak çoğu insanların iman etmezler kim olabilir? daha zalim uydurandan karşı Allah'a

كَذِبًا ۚ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

yalan bunlar sunulurlar Rabblerine ve derler şahitler de işte bunlardır yalan söyleyenler

عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ

karşı Rabblerine haberiniz olsun laneti Allah'ın üzerinedir zalimlerin onlar alıkoyar

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

yolundan Allah'ın ve onda ararlar çarpıklık onlar aynı zamanda ahireti inkar edenlerdir

أُولَٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِى الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

onlar değillerdir aciz bırakacak yeryüzünde yoktur onların başka Allah'tan

مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضَٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ

dostları da kat kat artırılır onlar için azab onlar güç yetiremezlerdi işitmeye

وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوٓا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم

ve göremezlerdi de işte onlar zarara sokanlardır kendilerini ve kaybolmuştur yanlarından

مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِى الْءَاخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

uydurdukları şüphe yok ki onlar ahirette en fazla zararlı çıkanlardır

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ وَأَخْبَتُوٓا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ

şüphesiz ki iman edip işleyen iyi işler ve gönülden boyun eğenler Rabblerine işte onlar ehlidirler

الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ

cennet onlar orada kalıcıdırlar durumu iki topluluğun körün durumu gibidir ve sağırın

وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

ve görenin ve işitenin bir olur mu hiç? durumları İbret almıyor musunuz? andolsun göndermiştik

نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَن لَّا تَعْبُدُوٓا إِلَّا اللَّهَ

Nuh'u kendi kavmine şüphesiz ben sizin için bir uyarıcıyım apaçık kulluk etmeyin Allah'tan başkasına

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

ben korkuyorum sizin hakkınızda azabından bir günün acıklı dediler ki ileri gelenleri inkar eden

مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ

kavminin biz seni görmüyoruz başka bir insandan bizim gibi ve görmüyoruz sana uyduğunu başkasının alandan

هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِىَ الرَّأْىِ ۖ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ

en aşağılıklarımız sığ görüşlü ve görmüyoruz sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü aksine sizin olduğunuzu sanıyoruz

كَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى

yalancı dedi ki Ey kavmim! Ne dersiniz? eğer ben isem üzere bir delil Rabbimden

وَءَاتَىٰنِى رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۚ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا

ve bana vermiş de katından bir rahmet bu gizli bırakılmış ise size biz sizi zorlayacak mıyız? siz onu

كَٰرِهُونَ ﴿٢٨﴾

istemediğiniz halde

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۗ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا

ben değilim Allah'a aittir yalnızca benim ecrim bir mal bunun karşılığında sizden istemiyorum Ey kavmim

بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ

cahillik eden bir topluluk olarak sizi görüyorum ancak ben Rabblerine kavuşacaklardır şüphesiz onlar iman edenleri kovacak

﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾

düşünmüyor musunuz? onları kovsam Allah'a karşı bana yardımcı olur kim Ey kavmim

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۤىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ

şüphesiz ben ve demiyorum gaybı da ve bilmiyorum Allah'ın hazineleri benim yanımdadır size ben demiyorum

مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۗ اَللّٰهُ اَعْلَمُ

daha iyi bilir Allah bir hayır Allah onlara vermeyecektir gözlerinizin küçük gördükleri için diyemem meleğim de

بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْۚ اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ

muhakkak Ey Nuh dediler ki zalimlerden olurum o zaman ben gerçekten onların içlerinde olanı

جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ

doğru sözlülerden isen eğer bize vaadettiğini getir bakalım bizimle tartışmanda çok ileri gittin bizimle tartıştın

﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۤءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾

O'nu aciz bırakacak da ve siz değilsiniz dilediği takdirde Allah onu getirir ancak (Nuh) şöyle dedi

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ

dilerse Allah eğer size öğüt vermek istesem de öğüdüm size yarar vermez

اَنْ يُّغْوِيَكُمْۗ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُۗ قُلْ اِنِ

eğer de ki onu uydurdu yoksa diyorlar mı? döndürüleceksiniz ve O'na sizin Rabbinizdir O sizi azgınlığa düşürmeyi

افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا۠ بَرِيْۤءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ

Nuh'a vahyolundu ki sizin suçlarınızdan uzağım ancak ben suçum benim üzerimedir onu ben uydurduysam

اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَۚ

onların yaptıklarından dolayı üzülme (şimdiye kadar) iman eden kimseler dışında kavminden kimse iman etmeyecek gerçekten

﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْاۚ

zulmedenler hakkında bana hitap (dua) etme ve vahyimizle bizim gözetimimiz altında gemiyi yap

اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٣٧﴾

suda boğulacaklardır Onlar

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوا مِنْهُ ؕ قَالَ اِنْ

eğer dedi ki onunla alay ediyorlardı kavminden ileri gelenler onun yanından geçse ve ne zaman gemiyi yapıyordu

تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ

bileceksiniz yakında sizin alay ettiğiniz gibi sizinle alay edeceğiz muhakkak biz de bizimle alay ederseniz

مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰٓى

sonunda kalıcı azabın başına ve ineceğini rezil edici azabın geleceğini kime

اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ

ikişer çifti her şeyden ona bindir dedik tandır ve kaynadığın da emrimiz geldiğinde

وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا

dışında onunla beraber zaten iman etmemişti ve iman edenleri hüküm verilmiş aleyhlerine önceden olanlar dışındaki ve aileni

قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّىْ

Rabbim şüphesiz ve durması da yüzmesi de Allah'ın adıyladır ona haydi binin dedi ki çok az kimse

لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤١﴾ وَهِىَ تَجْرِىْ بِهِمْ فِىْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوْحُ

Nuh seslendi dağlar gibi dalgaların içinden onları geçirirken (Gemi) rahmet edicidir bağışlayıcı

ابْنَهٗ وَكَانَ فِىْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَىَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾

kâfirlerle beraber ve olma bizimle birlikte gel bin Ey oğulcağızım kenarda duran oğluna

قَالَ سَاٰوِىْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِىْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ

emrinden bugün kurtulacak yoktur dedi ki sudan o beni korur bir dağa sığınacağım O dedi ki

اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾

boğulanlardan ve o da oldu bir dalga aralarına bu sırada girdi merhanet ettiklerinin dışında Allah'ın

وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِىْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِىْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِىَ

bitirildi su ve çekildi sen de tut gök ve ey suyunu çek ey yer denildi

الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِىِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾

zalimler topluluğu yok olsun ve denildi Cudi'nin üzerine ve oturdu iş

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِىْ مِنْ اَهْلِىْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ

haktır senin vaadin ve şüphesiz benim ailemdendir oğlum şüphesiz Rabbim ve dedi ki Rabbine Nuh ve seslendi

وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

hükmedenlerin en iyi hükmedenisin ve sen

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ

benden isteme | iyi olmayan | bir iş yapmıştı | elbette o | senin ailenden | değildir | şüphesiz o | ey Nuh | (Allah) dedi ki

مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنِّىٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ

dedi | bilgisizlerden | olmanı | seni sakındırıyorum | şüphesiz ben | bilgin | hakkında | senin | olmayan bir şeyi

رَبِّ اِنِّىٓ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِى بِهٖ عِلْمٌ ۭ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِى

beni bağışlamazsan | eğer | bilgim | hakkında | benim | olmayan bir şeyi | senden istemekten | sana | sığınırım | muhakkak ben | Rabbim

وَتَرْحَمْنِىٓ اَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا

bizden | selamla | in | Ey Nuh | denildi | hüsrana uğrayanlardan | olurum | ve bana rahmet etmezsen

وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ ۭ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ

onlara dokunacaktır | sonra | geçimlik vereceğiz | ve (bazı) ümmetlere | seninle birlikte olanlardan | ve ümmetlere | sana | ve bereketlerle

مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ

değildin | sana | vahyettiğimiz | gayb | haberlerindendir | bunlar | acıklı | bir azap | bizden

تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۭ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۚ

takva sahiplerinindir | sonuç | şüphesiz | sabret | bundan | önce | ve senin kavmin | sen | onu biliyor

﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُودًا ۭ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ

bir ilah | sizin için | yoktur | Allah'a | kulluk edin | ey kavmim | dedi ki | Hud'u (gönderdik) | kardeşleri | Ad kavmine

غَيْرُهٗ ۭ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۭ

bir ücret | bunun için | sizden istemiyorum | Ey kavmim | yalan uyduranlarsınız | ancak | siz | O'ndan başka

اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِىْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا

bağışlanma dileyin | Ey kavmim | akıl etmiyor musunuz? | beni yaratana aittir | yalnızca | benim ücretim

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً

güç | ve katsın | bolca yağmur | üzerinize | gökten | göndersin | O'na | tevbe edin | sonra | Rabbinizden

اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا

değiliz | bir belge | sen bize getirmedin | Ey Hud | dediler ki | suçlular olarak | yüz çevirmeyin | gücünüze

نَحْنُ بِتَارِكِٓى اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

inanacak | sana | biz | ve değiliz | senin sözünle | ilahlarımızı | bırakacak | biz

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ۗ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ

Allah'ı şahit tutuyorum / şüphesiz ben / dedi ki / fena / ilahlarımızdan / bazıları / seni çarpmış / sadece / diyoruz ki

وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْۤءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۙ﴿٥٤﴾ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ

sonra / hep birlikte / haydi bana tuzak kurun / O'ndan başka / ortak koştuklarınızdan / uzağım / ben / ve şahid olun ki

لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٥٥﴾ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ۗ مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا

ki / hiçbir canlı / yoktur / ve Rabbiniz olan / Rabbim / Allah'a / güvendim / şüphesiz ben / bana hiç göz açtırmayın

هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ۗ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا

yüz çevirirseniz / eğer / doğru / yol üzeredir / Rabbim / şüphesiz / onun perçeminden / tutmadığı / O'nun (Allah)

فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ۗ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ

sizden başka / bir topluluk / Rabbim / yerinize yerleştirir / size / benimle gönderilen / şeyi / size tebliğ ettim / artık

وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا

emrimiz / gelince / koruyandır / her şeyi / Rabbim / şüphesiz / hiçbir / O'na zarar da veremezsiniz

نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ

bir azaptan / onları koruduk / bizden / bir rahmetle / beraberindeki / ve iman edenleri / Hud'u / kurtardık

غَلِيْظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ ۗ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْٓا

ve uydular / peygamberlerine / ve karşı geldiler / Rabblerinin / ayetlerini / inkar etti / Ad halkı / işte bu / kaskatı

اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٥٩﴾ وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ

ve gününde / lanete / dünyada / bu / ve uğradılar / inatçı / zorbanın / her / emrine

الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۗ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿٦٠﴾

Hud'un / kavmi / Ad / uzak olsun / dikkat edin / Rabblerini / inkar ettiler / Ad halkı / şüphesiz / iyi bilin ki / kıyamet

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

ilahınız / sizin / yoktur / Allah'a / kulluk edin / ey kavmim / şöyle dedi / Salih'i / kardeşleri / Semud halkına

غَيْرُهٗ ۗ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا

tevbe edin / sonra / O'ndan bağışlanma dileyin / orada / ve size ömür sürdürdü / yerden / sizi yarattı / O / O'ndan başka

اِلَيْهِ ۗ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا

aramızda / sen idin / doğrusu / Ey Salih / dediler ki / kabul edendir / yakındır / Rabbim / muhakkak ki / O'na

مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۗ وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ

şüphe içindeyiz / doğrusu biz babalarımızın / taptıklarına / tapmaktan / bizi men mi ediyorsun? / bundan / önce / ümit beslenen biri

مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٢﴾

tereddütlü / kendisine / bizi çağırdığın şeyden

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَاٰتٰىنِى مِنْهُ

kendinden ve O bana vermişse Rabbimden apaçık bir belge üzere ben isem eğer Ne dersiniz? ey kavmim dedi ki

رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِى مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِى غَيْرَ تَخْسِيْرٍ

kaybımı artırmaktan başka bana bir katkınız olmaz O'na isyan edersem Allah'a karşı bana yardım edebilir? kim bir rahmet

﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِىْٓ اَرْضِ اللّٰهِ

Allah'ın toprağında otlasın onu bırakın bir mucizedir sizin için Allah'ın dişi devesi şu Ey kavmim

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا

yaşayın bunun üzerine dedi ki yine de onu kestiler yakın bir azap yoksa sizi yakalar bir kötülük ona dokundurmayın

فِىْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا

emrimiz nihayet gelince yalanlanmayacak bir vaaddir işte bu gün üç yurdunuzda

نَجَّيْنَا صَالِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۗ اِنَّ

muhakkak ki o günün aşağılığından bizden bir rahmetle beraberindeki ve iman edenleri Salih'i kurtardık

رَبَّكَ هُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا

ve kaldılar korkunç bir çığlık zulmedenleri ve aldı mutlak üstündür güçlüdür O senin Rabbin

فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۗ اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا

inkar ettiler Semud halkı şüphesiz iyi bilinki orada hiç yaşamamışlardı sanki dizüstü çöküp yurtlarında

رَبَّهُمْ ۗ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى

müjdeyle İbrahim'e elçilerimiz geldiler andolsun Semud halkı uzak olsun dikkat edin Rabblerini

قَالُوْا سَلٰمًا ۗ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ

görünce kızartılmış bir buzağı getirdi ve hemen Selam (O da) dedi Selam dediler

اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ۗ قَالُوْا لَا تَخَفْ

korkma dediler ki bir korku onlardan dolayı ve içine düştü onlardan hoşlanmadı ona uzanmadığını ellerinin

اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا

biz de ona müjdeledik ve bunun üzerine güldü ayaktaydı karısı da Lut kavmine gönderildik biz

بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧١﴾

Ya'kub'u İshak'ın ve ardından da İshak'ı

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰى ءَاَلِدُ وَاَنَا۠ عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۭ اِنَّ هٰذَا

dedi ki | vay halime | ben doğuracak mıyım? | ben böyle | kocamış bir kadın iken | ve şu | kocam da | bir ihtiyar iken | gerçekten | bu

لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوٓا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

bir şey | şaşırtıcı | şaşırtıcı | dediler | şaşıyor musun? | işine | Allah'ın | rahmeti | Allah'ın | ve bereketleri

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ۭ اِنَّهٗ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيمَ

sizin üzerinizedir | ey ev halkı | şüphesiz O | övgüye layıktır | lütfu bol olandır | gidince | İbrahim'den

الرَّوْعُ وَجَاۗءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ

korku | ve kendisine gelince | müjde | bizimle tartışmaya girişti | kavmi hakkında | Lut | doğrusu | İbrahim | çok yumuşak huylu

اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَآ اِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَاۗءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ

çok içli | gönülden (Allah'a) yönelen | Ey İbrahim | vazgeç | bundan | doğrusu | elbette | gelmiştir | emri | Rabbinin

وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاۗءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِۦٓءَ

ve onlara | gelmektedir | bir azap | geri çevrilmeyecek | gelince | Elçilerimiz | Lut'a | kaygılandı

بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاۗءَهٗ قَوْمُهٗ

onlardan | göğsüne bastı | onlardan | bir sıkıntı | ve dedi ki | bu | bir gündür | çetin | geldi | kavmi de

يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ ۭ قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُلَاۗءِ

koşarak | ona | daha önce de | işliyorlardı | kötü işler | dedi ki | ey kavmim | şunlar

بَنَاتِى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِى ۭ اَلَيْسَ

kızlarımdır | onlar | daha temizdir | sizin için | korkun | Allah'tan | ve beni rezil etmeyin | konuklarım arasında | yok mudur?

مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ

içinizde | bir adam | aklı başında | dediler ki | muhakkak | sen bilirsin ki | bizim yoktur | senin kızlarında | bir hakkımız

وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِى

ve sen | iyi bilirsin | bizim ne istediğimizi | dedi | keşke | benim olsaydı | sizi savacak | bir gücüm | yahut | sığınabilseydim

اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوٓا اِلَيْكَ

bir yere | sağlam | dediler ki | ey Lut | şüphesiz biz | elçileriyiz | Rabbinin | ilişemeyecekler | sana

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ۭ

yürü | ailenle birlikte | bir vaktinde | gecenin | ve geriye dönüp bakmasın | sizden | hiç kimse | ancak hariç | hanımın

اِنَّهٗ مُصِيبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ۭ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۭ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

şüphesiz | onun başına gelecektir | onların başına gelen | şüphesiz | onlara vaadedilen vakit | sabahtır | değil mi? | sabah | yakın

﴿٨١﴾

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً

taşlar üzerine ve yağdırdık altına üstünü çevirdik emrimiz gelince

مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ ۙ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِىَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ

zalimlerden bunlar değildir Rabbin katından işaretlenmiş (taşlar) birbirini izleyen balçıktan pişirilmiş

بِبَعِيْدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا

yoktur Allah'a kulluk edin ey kavmim dedi ki Şuayb'ı kardeşleri Medyen'e de uzak

لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّىْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ

bolluk içinde sizi görüyorum şüphesiz ben tartıyı ölçüyü ve eksik tutmayın O'ndan başka ilah size

وَاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿٨٤﴾ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ

ölçüyü tam yapın ve ey kavmim çepeçevre kuşatıcı bir günün azabından sizin hakkınızda korkuyorum ve ben

وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde karışıklık çıkarmayın eşyalarını insanların ve eksik vermeyin adaletle ve tartıyı

مُفْسِدِيْنَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا

ve ben değilim mü'minler iseniz eğer sizin için daha hayırlıdır Allah'ın bıraktıkları bozguncular olarak

عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ

bırakmamızı sana emrediyor namazın mı Ey Şuayb! onlar şöyle dediler bir koruyucu sizin üzerinize

مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِىْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ

yufka yürekli birisin doğrusu sen istediğimizi mallarımızda yapmaktan vazgeçmemizi yahut babalarımızın taptıklarını

الرَّشِيْدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَرَزَقَنِىْ

ve beni rızıklandırmışsa Rabbimden açık bir belge üzere ben isem söyleyin bakalım Ey kavmim dedi ki akıllı

مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ

istiyorum ondan sizi menettiğim şeylerde size aykırı hareket etmek ve istemiyorum güzel bir rızıkla kendi katından

اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِىْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ

ve O'na güvendim O'na Allah'tandır ancak başarım gücümün yettiğince ıslah etmek ancak

اُنِيْبُ ﴿٨٨﴾

gönülden yönelirim

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىٓ اَنْ يُّصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ

yahut Nuh kavminin başlarına gelenlerin benzerinin isabet edenin bana karşı gelmeniz sizi musibete uğratmasın Ey kavmim

قَوْمَ هُودٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

uzak sizden Lut kavmi değildir Salih kavminin veya Hud kavminin

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّىْ رَحِيمٌ وَدُوْدٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا

dediler ki çok sevendir çok rahmet edendir benim Rabbim gerçekten O'na tevbe edin sonra Rabbinizden ve bağışlanma dileyin

يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا ۚ وَلَوْلَا

şayet güçsüz içimizde seni görüyoruz ve biz senin söylediklerinin çoğunu biz anlamıyoruz Ey Şuayb

رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۖ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِىٓ

yakın çevrem Ey kavmim dedi ki bir üstünlüğün bize karşı senin ve yoktur seni taşlardık yakın çevren olmasaydı

اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ۖ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yaptıklarınızı Rabbim şüphesiz sırt dönmekle arkanızda onu bıraktınız Allah'tan sizce daha mı üstündür ki

مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۭ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ

bileceksiniz yakında yapıyorum ben de imkanınızın elverdiğini yapın Ey kavmim kuşatmıştır

مَنْ يَّاْتِيهِ عَذَابٌ يُّخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۭ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ رَقِيبٌ

gözetliyorum sizinle birlikte ben de gözetleyin yalancı olduğunu ve kimin aşağılatıcı azabın geleceğini kime

﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا

tarafımızdan bir rahmetle onunla birlikte ve iman edenleri Şuayb'ı kurtardık emrimiz gelince

وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ ﴿٩٤﴾ كَاَنْ

sanki diz çöküp yurtlarında ve kaldılar bir çığlık zulmedenleri de aldı

لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ

andolsun Semud halkı uzaklaştırıldığı gibi Medyen halkı da uzaklaştırıldı iyi bilin ki orada hiç yaşamamışlardı

اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿٩٦﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا

onlar uydular ve adamlarına Firavun'a apaçık ve bir belgeyle ayetlerimizle Musa'yı gönderdik

اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

doğruya yöneltici Firavun'un buyruğu değildi Firavun'un buyruğuna

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٨﴾

öncülük ederek | kavmine | günü | kıyamet | sürükler | ateşe | ne fena | bir yerdir | vardıkları yer

وَاُتْبِعُوْا فِىْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ

onlar uğratıldılar | burada | lanete | ve gününde | kıyamet | ne kötü | bir bağıştır | verilen bu bağış | bu

مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠٠﴾

haberlerindendir | o şehirlerin | anlattıklarımız | sana | onlardan bazıları | ayaktadırlar | bazıları ise tamamen silinmiştir

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ

biz onlara zulmetmedik | ama | onlar zulmettiler | kendilerine | sağlayamadı | kendilerine | onların ilahları

الَّتِىْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ

taptıkları | başka | Allah'tan | bir şey | gelince | emri | Rabbinin | bir işe yaramadı | artırmaktan

غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِىَ ظَالِمَةٌ

kayıplarını | başka | işte böyledir | yakalaması | Rabbinin | yakaladığında | şehirleri | zulmeden

اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ

şüphesiz | O'nun yakalaması | pek acı | pek şiddetlidir | şüphesiz | bunda vardır | ibret | korkan için | azabından

الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٣﴾

ahiret | O | bir gündür | toplanacağı | insanların | ve O | bir gündür | herkesin tanık olacağı

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا

biz onu geciktirmeyiz | ancak | bir süreye kadar | belirli | O gün | gelince | konuşamaz | hiç kimse | dışında

بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِىٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِى النَّارِ لَهُمْ

O'nun izni | onlardan kimi | bedbaht | kimi de mutludur | bedbaht olanlar | ateştedirler | onların vardır

فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ﴿١٠٦﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ

orada | korkunç çığlıkları | ve inlemeleri | onlar sürekli kalıcıdırlar | orada | durdukça | gökler | ve yer

اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿١٠٧﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا

dışında | diledikleri | Rabbinin | şüphesiz | Rabbin | yapandır | dilediğini | mutlu olanlar ise

فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ

cennettedirler | onlar sürekli kalıcıdırlar | orada | durdukça | gökler | ve yer | dışında | diledikleri

رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿١٠٨﴾

Rabbinin | bir lütuftur | kesintisiz

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ

olmasın hiç bir tereddüdün taptıkları hakkında onların onlar tapmazlar başkasına gibi olandan taptıkları babalarının

مِنْ قَبْلُ ۭ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى

daha önce şüphesiz biz onların paylarını eksiksiz andolsun verdik Musa'ya

الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ

Kitab'ı ayrılığa düşüldü onda eğer olmasaydı bir söz önceden geçmiş Rabbin tarafından hüküm verilirdi aralarında

وَاِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ

şüphesiz onlar bir tereddüt içindedirler bunun (Kur'an'ın) hakkında gocundurucu şüphesiz tümünün tastamam verecektir Rabbin

اَعْمَالَهُمْ ۭ اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ

onların yaptıklarını şüphesiz O yaptıklarından haberdardır dosdoğru ol gibi emrolunduğun ve tevbe edenler de..

مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوٓا

seninle birlikte ve aşırı gitmeyin şüphesiz O yaptıklarınızı görmektedir meyletmeyin

اِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ

zulmedenlere yoksa size dokunur ateş ve yoktur sizin başka Allah'tan dostlarınız sonra

لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ

yardım göremezsiniz ve kıl namaz iki tarafında gündüzün ve yakın vakitlerinde gecenin şüphesiz

الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِينَ ۚ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ

iyilikler giderir kötülükleri bu bir öğüttür ibret alanlara sabret şüphesiz

اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ

Allah zayi etmez ecirlerini iyilik yapanların bulunmalı değil miydi? nesillerden sizden önceki

اُولُوا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ

fazilet sahipleri alıkoyan fesattan yeryüzünde dışında çok azı kendilerini kurtardığımız onlardan

وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَآ اُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ

peşine takıldılar zulmedenler ise bulundukları refahın içinde ve oldular suçlu kimseler değildi Rabbin

لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

helak edecek o beldeleri zulümle ahalisi ıslah edici iken

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَۙ ﴿١١٨﴾

ihtilaf etmekten ama hala durmazlar bir tek ümmet insanları yapardı Rabbin dileseydi eğer

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ؕ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ؕ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ

andolsun dolduracağım Rabbinin sözü ve yerine gelmiştir onları yarattı zaten bunun için Rabbinin rahmet ettiği kimseler hariç

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

haberlerinden sana anlatıyoruz her şeyi tamamen ve insanlardan cinlerden cehennemi

الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِىْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى

ve uyarı ve öğüt bir hak bunda sana gelmiştir kalbini sağlamlaştıracak olan Peygamberlerin

لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا عَامِلُوْنَۙ

biz de yapmaktayız imkanınızın elverdiğini yapın iman etmeyenlere de ki mü'minlere de

﴿١٢١﴾ وَانْتَظِرُوْا ۚ اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ

O'na ve yerin göklerin gaybı Allah'a aittir biz de beklemekteyiz bekleyin

يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا

habersiz Rabbin değildir O'na ve dayan O'na kulluk et bütün işler döndürülür

تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾

yaptıklarınızdan

سُوْرَةُ يُوْسُف

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ١١١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٥٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا

arapça bir Kur'an olarak onu indirdik biz apaçık Kitabın ayetleridir bunlar Elif lam ra

لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ

vahyetmekle kıssaların en güzelini sana anlatıyoruz biz anlayasınız diye

اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ

demişti hani bilmeyen kimselerden ondan önce sen idin oysa Kur'an'ı bu sana

يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّىْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

ve ayı ve güneşi yıldız on bir (rü'yada) gördüm ben babacığım babasına Yusuf

رَاَيْتُهُمْ لِىْ سٰجِدِيْنَ ﴿٤﴾

secde ediyorlardı bana gördüm ki onlar

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًاۗ اِنَّ

şüphesiz bir tuzak sana sonra kurarlar kardeşlerine rü'yanı anlatma yavrum dedi

الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِيْنٌ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

ve sana öğretecek Rabbin seni seçecek böyece apaçık bir düşmandır insan için şeytan

مِنْ تَأْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا

tamamlamıştı nasıl ki ve Ya'kub soyuna sana ni'metini ve tamamlayacaktır düşlerin yorumunu

عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَۗ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ

andolsun hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Rabbin şüphesiz ve İshak'a İbrahim'e daha önce atalarına

كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّاۤئِلِيْنَ ﴿٧﴾ اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ

ve kardeşi Yusuf demişlerdi ki hani soranlar için ibretler ve kardeşlerinde Yusuf vardır

اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍۚ ﴿٨﴾

açık bir yanlışlık içindedir babamız şüphesiz bir cemaatiz oysa biz bizden babamıza daha sevgilidir

اُقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا

olursunuz babanızın yüzü yalnız size yönelsin bir yere onu bırakın ya da Yusuf'u öldürün

مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ﴿٩﴾ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ

onu atın Yusuf'u öldürmeyin içlerinden bir sözcü dedi iyi bir topluluk ondan sonra da

فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿١٠﴾

yapacak iseniz eğer kervanlardan biri onu (görüp) alsın kuyunun dibine

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا (اشمم) عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ﴿١١﴾

öğüt verenleriz ona oysa biz Yusuf hakkında bize (اشمم) güvenmiyorsun neden ey babamız dediler ki

اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿١٢﴾ قَالَ اِنِّيْ

şüphesiz dedi ki koruruz onu biz elbette oynasın gezsin yarın bizimle beraber onu da gönder

لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ

haberiniz yokken ondan sizin kurt onu yer ve korkarım ki onu götürmeniz beni üzer

قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿١٣﴾ ﴿١٤﴾

tamamen beceriksiz kimseleriz o zaman biz bir topluluk biz (olduğumuz halde) kurt onu yerse andolsun dediler ki

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ

nihayet onu götürüp karar verdiklerinde atmaya dibine kuyunun biz vahyettik O'na

لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٥﴾ وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً

andolsun haber vereceksin onların bu işlerini onlar hiç farkında değillerken geldiler babalarına akşamleyin

يَّبْكُوْنَ ﴿١٦﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ

ağlayarak dediler Ey babamız biz gittik yarışıyorduk ve bırakmıştık Yusuf'u yanında

مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ وَجَآءُوْ

yiyeceğimizin onu yemiş kurt sen inanmazsın bize şayet doğru söylesek de ve getirdiler

عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۗ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۗ فَصَبْرٌ

gömleğinin üstünde kan yalan dedi ki herhalde aldattı sizi nefisleriniz bir işe sürükledi artık tek çarem sabretmektir

جَمِيْلٌ ۗ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا

güzelce ancak Allan'tan yardım istenir karşı dediğinize ve geldi bir kervan gönderdiler

وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۗ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۗ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۗ وَاللّٰهُ

sucularını sarkıttı kovasını dedi ki müjde işte bir oğlan onu sakladılar ticaret için halbuki Allah

عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا

biliyordu onların yaptıklarını onu sattılar bir pahaya düşük paraya birkaç idiler

فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِىْ

ona karşı isteksiz onu satın alan dedi Mısır'lı karısına ona kıymet ver

مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۗ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ

iyi bak belki bize yararı dokunur ya da onu ediniriz evlad böylece bir imkan verdik Yusuf'a

فِى الْاَرْضِ ۗ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۗ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ

o yerde ve ona öğrettik yorumunu düşlerin Allah galip olandır işinde ama

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۗ

çoğu insanların bilmezler ne zaman ki erişince kuvvetli çağına ona verdik hüküm ve ilim

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

işte böyle güzel hareket edenleri mükafatlandırırız

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ

dedi kapıları ve kilitleyip onun nefsinden evinde kaldığı kadın onun murad almak istedi

هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّىٓ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

iflah olmaz şüphesiz bana güzel baktı efendim şüphesiz Allah'a sığınırım dedi haydi gelsene

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ

Rabbinin doğruyu gösteren delilini eğer görmeseydi onu o da arzu etmişti onu kadın arzu etmişti andolsun zalimler

كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ

ihlasa erdirilmiş kullarımızdandır çünkü o ve fuhşu kötülüğü ondan çevirmek istedik böylece

﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا

yanında kadının bey'ine ve rastladılar arkadan gömleğini kadın yırttı kapıya doğru koşuştular

الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ

veya hapsolunmaktan başka kötülük senin ailene isteyenin cezası nedir? kadın dedi ki kapının

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِىَ رَاوَدَتْنِىْ عَنْ نَّفْسِىْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ

bir şahid ve şahidlik etti benden murad almak istedi O'dur (Yusuf) dedi ki acı bir azaptan

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ

yalancılardandır o ise kadın doğrudur önden yırtılmış gömleği ise eğer kadının ailesinden

﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

doğrulardandır o ise kadın yalancıdır arkadan yırtılmış onun gömleği ise ve şayet

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ

büyüktür sizin hileniz gerçekten sizin hilenizdir şüphesiz bu (kadına) dedi ki arkadan yırtıldığını gömleğinin görünce

﴿٢٨﴾ يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِىْ لِذَنْۢبِكِ ۚ اِنَّكِ كُنْتِ

oldun çünkü sen günahının (kadın) sen de bağışlanmasını dile bundan sen vazgeç Yusuf

مِنَ الْخَاطِـِٕيْنَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ

murad almak istemiş Vezir'in karısı şehirde birtakım kadınlar dediler günahkarlardan

فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ؕ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

açık bir sapıklık içinde onu görüyoruz biz sevda onun bağrını yakmış muhakak nefsinden uşağının

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَّاٰتَتْ

ve verdi | dayanacak yastıklar | onlar için | ve hazırladı | onlara | (haber) gönderdi | onların hilelerini | (kadın) işitince

كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ

onu (gözlerinde) büyüttüler | O'nu görünce | karşılarına | çık | ve dedi | birer bıçak | onlardan | her birine

وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ۭ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ

bir melektir | ancak | bu | insan | bu | değildir | Allah için | haşa | ve dediler | ellerini | ve kestiler

كَرِيْمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ۭ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ

kendisinden | ben murad almak istedim | andolsun | bunun için | beni kınamıştınız | işte siz | dedi ki | güzel

فَاسْتَعْصَمَ ۭ وَلَىِٕنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٢﴾

alçalanlardan | ve olacaktır | elbette zindana atılacak | emrettiğimi | yapmazsa | ama | o reddetti

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ

savmazsan | ve eğer | bunların | beni çağırdığı | şeyden | bana göre | daha iyidir | zindan | Rabbim | (Yusuf) dedi ki

عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ

onun | du'asını kabul etti | cahillerden | ve olurum | onlara | kayarım | onların hilelerini | benden

رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا

uygun geldi | sonra | bilendir | işitendir | O | şüphesiz | onların hilelerini | ondan | savdı | Rabbi

لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ

onunla beraber | girdi | bir süre | onu zindana atmaları | bu delilleri | gördükleri | halde yine de | onlara

السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۭ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۭ وَقَالَ الْاٰخَرُ

öteki de | ve dedi | şarap | sıktığımı | düşümde görüyorum | ben | onlardan biri | dedi ki | iki genç daha | zindana

اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۭ نَبِّئْنَا

bize haber ver | ondan | kuşlar | yiyor | ekmek | başımın | üstünde | taşıyorum | görüyorum ki | ben de

بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ

rızık olarak verilen | yemek | size gelmeyecek | (Yusuf) şöyle dedi | güzel davrananlardan | seni görüyoruz | zira biz | bunun yorumunu

اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۭ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ۭ اِنِّيْ

şüphesiz ben | Rabbimin | bana öğrettiği | şeylerdendir | bu | size gelmeden | önce | bunun yorumunu | size haber vermiş olurum

تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

inkar eden | ve ahireti | Allah'a | inanmayan | bir kavmin | dinini | terk ettim

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِىٓ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُشْرِكَ

ortak koşmağa | bizim | hakkımız yoktur | ve Ya'kub'un | ve İshak | İbrahim | atalarım | dinine | ve uydum

بِاللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ۗ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

çoğu | ama | ve bütün insanlara | bize | Allah'ın | bir lutfudur | bu | herhangi bir şeyi | Allah'a

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا صَاحِبَىِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ

yoksa | daha hayırlıdır | çeşitli | tanrılar mı | zindan | Ey benim arkadaşlarım | şükretmezler | insanların

اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ

isimlendirdiği | (boş) isimlere | ancak | o'nu bırakıp | siz tapıyorsunuz | kahhar olan | tek | Allah mı?

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۚ اَمَرَ

O emretmiştir | Allah'ındır | yalnız | Hüküm | şüphesiz | hiçbir delil | onlar hakkında | Allah | indirmemiştir | ve atalarınızın | sizin

اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

insanların | çoğu | ama | doğru | din | işte budur | kendisinden | başkasına | tapmamanızı

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَىِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهٗ خَمْرًا ۖ

şarap | efendisine | yine sunacak | ikinizden biriniz | zindan | Ey arkadaşlarım | bilmezler

وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۚ قُضِىَ الْاَمْرُ

iş | kesinleşmiştir | onun başından | kuşlar | yiyecek | asılacak | diğeri ise

الَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۚ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِى ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِى عِنْدَ

yanında | beni an | o iki kişiden | kurtulacağını | sandığı kişiye | dedi ki | sorduğunuz

رَبِّكَ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۗ ﴿٤٢﴾

yıl | birkaç | zindanda | (bundan ötürü Yusuf) kaldı | efendisine söylemeyi | şeytan | fakat ona unutturdu | efendin(kralın)ın

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّٓى اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ

zayıf inek | yedi | bunları yiyor | semiz | inek | yedi | düşümde görüyorum | şüphesiz ben | Kral | dedi ki

وَسَبْعَ سُنْۢبُلَاتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يَابِسَاتٍ ۗ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُونِى

bu rü'yamın ta'birini | bana anlatın | ey efendiler | kuru başak | diğerleri de | yeşil | başak | ve yedi

فِى رُءْيَاىَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

ta'bir ediyorsanız | rü'ya | siz | eğer

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ

dediler ki | karışık | düşlerden ibarettir | biz değiliz | yorumunu | karışık düşlerin | bilen kişiler | dedi ki

الَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۠ اُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهٖ فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

kurtulanı | iki kişiden | hatırladı | sonra | uzun bir süre | ben | size haber veririm | onun yorumunu | hemen beni gönderin

يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِى سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ

Yusuf | ey çok doğru söyleyen | bize söyler misin nedir? | ineği | semiz | yiyor | yedi

عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍ ۙ لَعَلِّٓى اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ

zayıf (inek) | ve yedi | başak | yeşil | diğeri de | kuru başak | umarım ki | dönerim | insanlara

لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُمْ

onlar da | bilirler | (Yusuf) dedi ki | siz (ürünü) ekin | yedi | yıl | âdetiniz üzere | biçtiğinizi

فَذَرُوهُ فِى سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

bırakın | başağında | ancak hariç | az bir mikdar | yiyeceğiniz | sonra | gelir | ardından | onun

سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ

yedi | zorlu (yıl) | yeyip bitirir | önceden (biriktirdiklerinizi) | dışında | az miktar | sakladığınız | sonra

يَأْتِى مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

gelir | ardından | bunun | bir yıl | o yılda | bol yağmur verilir | insanlara | ve o yıl | (insanlar meyve) sıkarlar

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهٖ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ

dedi ki | Kral | Onu bana getirin | gelince | elçi | dedi | dön | efendine

فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِى قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۚ اِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

ve ona sor | maksadı neydi? | kadınların | kesen | ellerini | şüphesiz | Rabbim | onların tuzaklarını | biliyor

﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ

dedi | durumunuz neydi? | zaman | murad almak istediğiniz | Yusuf'un | nefsinden | dediler ki | haşa | Allah için

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوٓءٍ ۗ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ

biz bilmiyoruz | onun | hiçbir kötülüğünü | dedi | karısı da | Aziz'in | işte şimdi | yerini buldu | hak

اَنَا۠ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّى

ben | murad almak istemiştim | onun nefsinden | şüphesiz o | doğrulardandır | bu (sözlerim) | bilmesi içindir | benim

لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى كَيْدَ الْخَآئِنِينَ ﴿٥٢﴾

kendisine hainlik etmediğimi | arkadan | ve muhakkak | Allah'ın | başarıya ulaştırmayacağını | tuzağını | hainlerin

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِىۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىۜ اِنَّ

şüphesiz Rabbimin esirgediği hariç kötülüğü daima emredicidir nefis çünkü nefsimi ben temize çıkarmam

رَبِّى غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِىۚ

kendime onu özel (dost) yapayım Onu bana getirin Kral dedi esirgeyendir bağışlayandır Rabbim

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِى

beni tayin et dedi güvenilir(bir kimse)sin mevki sahibisin yanımızda bugün şüphesiz sen dedi ki onunla konuşunca

عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِۚ اِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ

Yusuf'a biz iktidar verdik böylece iyi bilirim iyi korur çünkü ben ülkenin hazineleri üstüne

فِى الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ

dilediğimiz kimseye rahmetimizi biz ulaştırırız dilediği yerde orada konaklardı o ülke'de

وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlar için daha hayırlıdır ahiret elbette ödülü güzel davrananların ecrini zayi etmeyiz

وَكَانُوا يَتَّقُونَۚ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ

onu fakat onlar o onları tanıdı onun yanına girdiler Yusuf'un kardeşleri geldiler ve korunanlar için

مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِى بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْۚ

babanızdan olan sizin kardeşiniz bana getirin dedi ki onların yüklerini hazırlatınca tanımıyorlardı

اَلَا تَرَوْنَ اَنِّٓى اُوفِى الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُونِى

bana getirmezseniz eğer konukseverlerin en iyisiyim ve ben ölçüyü tam yapıyorum ben görüyorsunuz ya

بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ

babasından onu istemeğe çalışacağız dediler ki (Bir daha) bana yaklaşmayın benim yanımda size ölçecek bir şey artık yoktur onu

وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ

belki onlar yüklerinin içine onların sermayelerini koyun uşaklarına dedi ki mutlaka yapacağız

يَعْرِفُونَهَآ اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوٓا

döndüklerinde geri dönerler belki de ailelerine döndükleri zaman bunun farkına varırlar

اِلٰٓى اَبِيهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ

ölç(üp al)alım kardeşimizi bizimle beraber gönder de ölçü bizden men'edildi Ey babamız dediler ki babalarına

وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

mutlaka koruruz onu biz

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۭ فَاللّٰهُ

Allah'tır daha önce kardeşi için size güvendiğim gibi ancak onun hakkında size güveneyim mi? dedi ki

خَيْرٌ حٰفِظًا ۠ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا

buldular zahire yüklerini açtıklarında merhametlilerin en merhametlisi dir ve O koruyan en iyi

بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ۭ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ۭ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ

geri verilmiş sermayemiz işte daha ne istiyoruz? Ey babamız dediler ki kendilerine geri verilmiş sermayelerini

اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ۭ ذٰلِكَ كَيْلٌ

bir ölçüdür bu bir deve yükü de fazla alırız kardeşimizi koruruz ailemize yine yiyecek getiririz bize

يَسِيْرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ

bana getireceğinize Allah adına sağlam bir söz siz bana vermeden sizinle onu asla göndermem dedi ki az

بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ

vekildir söylediğimize Allah dedi sözlerini verdiler ne zaman ki kuşatılıp engellenmeniz dışında onu

﴿٦٦﴾ وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ

kapılardan girin bir kapıdan girmeyin oğullarım ve dedi ki

مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ عَلَيْهِ

O'na Allah'ın dır yalnız Hüküm hiçbir şeyi Allah'tan gelecek sizden savamam ayrı ayrı

تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ

emrettiği yerden girdiler tevekkül edenler tevekkül etsinler O'na ben tevekkül ettim

اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ۭ مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ

içindeki bir dileği ama sadece hiçbir şeyi Allah'tan gelecek onlardan (gerçi) bu savamazdı babalarının

يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ۭ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

insanların çoğu fakat ona öğrettiğimizden ötürü bilgi sahibi idi şüphesiz O açığa çıkardı Ya'kub

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ

gerçekten ben dedi kardeşini yanına aldı Yusuf'un huzuruna girince bilmezler

اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

onların yaptıklarına üzülme senin kardeşinim ben

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِى رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

bir tellal seslendi sonra kardeşinin yükünün içine su tasını koydu onların yüklerini hazırlatırken

اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

ne kaybettiniz? bunlara dönerek dediler ki hırsızsınız siz Ey kervan

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا۠ بِهِ زَعِيمٌ

kefilim buna ve ben bir deve yükü (mükafat) var onu getirene Kralın su tasını kaybettik dediler ki

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا ﴿٧٢﴾

ve değiliz biz bu yere bozgunculuk yapmak için biz gelmedik siz de bilmişsinizdir ki Allah'a and olsun dediler

سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَآؤُهٗ

cezası dediler yalancı iseniz eğer cezası nedir? dediler hırsızlar

مَنْ وُجِدَ فِى رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ نَجْزِى الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَاَ

(aramağa) başladı haksızları biz cezalandırırız böylece onun karşılığıdır işte o yükünde bulunursa kimin

بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَآءِ اَخِيهِ كَذٰلِكَ

işte böyle kardeşinin yükünden (tası) çıkardı sonra kardeşinin yükünden önce onların yüklerini

كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِى دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ

Allah'ın dilemesi eğer hariç kralın dini(kanunu)na göre kardeşini yoksa alamazdı Yusuf'a bir çare öğrettik

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوٓا اِنْ

eğer dediler ki daha bir bilen vardır bilgi sahibinin her üstünde dilediğimizi derecelerle biz yükseltiriz

يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهٗ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فِى نَفْسِهٖ

içinde Yusuf bunu sakladı bundan önce onun kardeşi de çalmıştı elbette çaldıysa

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

sizin anlattığınızın içyüzünü çok iyi biliyor Allah durumdasınız fena siz dedi onlara açmadı

قَالُوا يَآ اَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ

onun yerine (bizden) birimizi al büyük bir ihtiyar babası onun vardır şüphesiz Ey vezir dediler ki

اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

iyilik edenlerden seni görüyoruz doğrusu biz

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ اِنَّآ

dedi sığınırız Allah'a almaktan başkasını kimseden bulduğumuz eşyamızı yanında yoksa biz

اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ

zulmedenler oluruz ne zaman ki umudu kesince ondan (bir kenara) çekildiler aralarında konuşmak üzere dedi ki büyükleri

اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ

bilmiyor musunuz? ki babanızın aldığını sizden kesin söz Allah adına ve daha önce de

مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ

işlediğiniz kusuru Yusuf hakkında ayrılmayacağım bu yerden kadar izin verinceye bana babam yahut

يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا

hükmedinceye Allah benim için O en iyisidir hükmedenlerin dönün babanıza deyin ki

يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ

Ey babamız şüphesiz oğlun hırsızlık etti değiliz biz şahid bildiğimiz ne dışındaki ve değiliz bilenler

حٰفِظِيْنَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ

gizliyi (istersen) sor kente bulunduğumuz İçinde ve kervana geldiğimiz beraber

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ

biz doğru söylüyoruz dedi herhalde süsledi size nefisleriniz bir işi artık sabretmek gerek

جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

güzelce belki de Allah bana getirir onların hepsini çünkü O bilendir herşeyi hikmetle yapandır

﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰي يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ

ve yüzünü öteye çevirdi onlardan ve dedi Ey tasam üzerindeki Yusuf ve ağardı gözleri

مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ

tasadan O yutkunuyordu dediler ki Vallahi sen hâlâ anıyorsun Yusuf'u sonunda olacaksın

حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ

hasta yahut olacaksın helak olanlardan dedi şüphesiz ben arz ederim üzüntümü ve tasamı

اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾

yalnız Allah'a ve bilirim Allah tarafından şeyleri sizin bilmediğiniz

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِۗ

Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin ve kardeşini Yusuf'u araştırın gidin ey oğullarım

اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا

girdiklerinde böylece kafir kavimden başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez zira

عَلَيْهِ قَالُوا يَآ اَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰىةٍ

değersiz bir sermaye ile ve geldik darlık ve çocuklarımıza bize dokundu Ey vezir dediler ki onun huzuruna

فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَاۗ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

tasadduk edenleri mükafatlandırır Allah çünkü bize ve tasadduk eyle ölçyü bize tam ver

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

cahil sizler iken ve kardeşine Yusuf'a neler yaptığınızı bildiniz mi? dedi ki

قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُۜ قَالَ اَنَا۠ يُوسُفُ وَهٰذَآ اَخِىۖ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ

Allah lutfetti muhakkak kardeşimdir bu da Yusuf'um ben dedi Yusuf musun? A, yoksa sen dediler

عَلَيْنَاۗ اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

iyilik edenlerin ecrini zayi etmez Allah şüphesiz ve sabrederse korkar kim doğrusu bize

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِـِٔينَ ﴿٩١﴾ قَالَ

dedi suç işlemiştik ve doğrusu biz bizden Allah seni üstün kıldı doğrusu vallahi dediler

لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾

merhametlilerin en merhametlisidir ve O sizi Allah bağışlar bugün size kınama yok

اِذْهَبُوا بِقَمِيصِى هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِى يَأْتِ بَصِيرًاۚ وَأْتُونِى

ve bana gelin görmeye başlasın babamın yüzüne koyun şu benim gömleğimi götürün

بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّى لَاَجِدُ

alıyorum ben babaları dedi ki kervan ayrılınca bütün ailenizle birlikte

رِيحَ يُوسُفَ لَوْ لَآ اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِى ضَلَالِكَ

şaşkınlığının içindesin sen vallahi dediler bana bunak demezseniz eğer Yusuf'un kokusunu

الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

eski

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيرًاۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ

demedim mi? dedi ki görür oldu derhal yüzüne koyunca müjdeci geldiği zaman

لَكُمْ اِنِّٓى اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا

bağışlanmasını dile Ey babamız dediler sizin bilmediğiniz şeyleri Allah'tan bilirim ben size

ذُنُوبَنَآ اِنَّا كُنَّا خَاطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّىۖ اِنَّهُ هُوَ

O şüphesiz O Rabbimden sizin için mağfiret dileyeceğim dedi günah işledik gerçekten biz bizim günahlarımızın

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ

ve dedi ana-babasını kendine çekip kucakladı Yusuf'un yanına vardıklarında nihayet esirgeyendir bağışlayandır

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَۖ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ

tahtın üstüne ana-babasını çıkardı güven içinde Allah'ın dileğiyle Mısır'a girin

وَخَرُّوا لَهٗ سُجَّدًاۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَأْوِيلُ رُءْيَاىَ مِنْ قَبْلُۖ قَدْ

muhakkak önceki rü'yanın yorumudur işte bu ey babacığım ve dedi secdeye onun için ve hepsi kapandılar

جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّاۖ وَقَدْ اَحْسَنَ بِّىٓ اِذْ اَخْرَجَنِى مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ

ve getirdi zindandan beni çıkardı zira bana iyilik etti ve gerçekten gerçek Rabbim onu yaptı

بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِى وَبَيْنَ اِخْوَتِىۖ اِنَّ

gerçekten kardeşlerim arasına benimle şeytan fitne soktuktan sonra çölden sizi de

رَبِّى لَطِيفٌ لِمَا يَشَآءُۚ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ

gerçekten Rabbim her şeyi yerli yerince yapandır bilendir O şüphesiz O dilediği şeyi çok ince düzenler Rabbim

اٰتَيْتَنِى مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِۚ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ

göklerin yaratıcısı düşlerin yorumunu ve bana öğrettin mülk bana verdin

وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيِّۦ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِى

ve beni kat müslüman olarak beni öldür ahirette de dünyada da benim velim sensin ve yerin

بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَۚ وَمَا كُنْتَ

sen değildin sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir bu iyilere

لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ

insanların çoğu ve değildir tuzak kurarlarken ve onlar yapacakları işleri için toplandıkları zaman onların yanında

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

inanacak ne kadar istesen de ama

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعٰلَمِيْنَۚ ﴿١٠٤﴾ وَكَاَيِّنْ

nice var ki | bütün alemler için | bir öğüttür | sadece | O | bir ücret | buna karşılık | sen istemiyorsun

مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ

yüzlerini çevirirler | ondan | onlar | yanlarına | uğrarlar da | ve yerde | göklerde | ayet(ler)

﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ

kendilerine gelmeyeceğinden | onlar emin midirler? | ortak koşmadan | Allah'a | onların çoğu | inanmazlar

غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ

hiç farkında değillerken | onlar | ansızın | O sa'atin | kendilerine gelmeyeceğinden | veya | Allah'ın | azabından | sargın bir belanın

﴿١٠٧﴾ قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِىْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا۠ وَمَنِ اتَّبَعَنِىْ ؕ

ve bana uyanlar… | ben | basiretle | Allah'a | da'vet ederim | benim yolum | işte budur | de ki

وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا

başka | senden önce de | göndermedik | ortak koşanlardan | ben değilim | Allah'ın | şanı yücedir

رِجَالًا نُّوْحِىْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ؕ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

görsünler | yeryüzünde | hiç gezmediler mi? | kentler | halkından | kendilerine | vahyettiğimiz | erkeklerden

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ؕ

korunanlar için | daha iyidir | ahiret | yurdu | kendilerinden öncekilerin | sonunun | olduğunu | nasıl

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا

yalanlandıklarını | gerçekten | kendilerinin | ve sandılar | elçiler | umutlarını kestiler | ne zaman ki | aklınızı kullanmıyor musunuz?

جَآءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّىَ مَنْ نَّشَآءُ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ

suçlular | topluluğundan | azabımız | asla geri çevrilmez | dilediğimiz kimseler | ve kurtarıldı | yardımımız | onlara geldi

﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِىْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِى الْاَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيْثًا

bir söz | (bu) değildir | akıl | sahipleri için | ibret | onların hikayelerinde | vardır | elbette

يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً

ve rahmettir | ve bir hidayet | her şeyin | açıklaması | kendinden öncekinin | doğrulanması | ancak | uydurulacak

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١١﴾

inanan | toplumlar için

سُورَةُ الرّعد

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٤٣ ايَةً - الترتيب الوحى ٩٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ؕ وَالَّذِىٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ

Elif lam mim ra — şunlar — ayetleridir — Kitabın — indirilen — sana — Rabbinden — haktır — fakat

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذِى رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ

çoğu — insanların — inanmazlar — Allah — odur ki — yükseltti — gökleri — olmadan — bir direk

تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَجْرِى

görebileceğiniz — sonra — istiva etti (mülkünün tahtına oturdu) — üzerine — Arş — (iradesine) boyun eğdirdi — güneşi — ve ay'ı — her biri — akıp gitmektedir

لِاَجَلٍ مُسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ

bir süre için — belirli — düzenler — işi(ni) — açıklar — ayerleri — böylece — karşılaşacağınıza — Rabbinizle

تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِى مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِىَ وَاَنْهَارًا ؕ

kesin olarak inanasınız — O'dur ki — uzattı — arzı — var etti — orada — sabit dağlar — ve ırmaklar

وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِى الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ

her meyvadan — yarattı — orada — çift (erkek-dişi) — iki — örter — geceyi — gündüzün üzerine — şüphesiz

فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِى الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ

bunda — ayetler vardır — bir toplum için — düşünen — arzda — kıt'alar — birbirine komşu

وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى

ve bağları — üzüm — ekinler — hurmalıklar — çatallı — ve çatalsız — bunların hepsi sulanır

بِمَآءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِى الْاُكُلِ ؕ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

bir su ile — ama üstün yaparız — birbirinden — ürünlerini — şüphesiz — bunda — ayetler vardır

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَفِى

bir toplum için — aklını kullanan — eğer — şaşacaksan — şaşmak lazım — onların şu sözlerine — biz toprak olduğumuz zaman mı? — gerçekten biz mi?

خَلْقٍ جَدِيدٍ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلَالُ فِى اَعْنَاقِهِمْ ۚ

yeniden yaratılacağız — işte onlar — inkar edenlerdir — Rablerini — ve Onlar — halkalar bulunanlardır — boyunlarında

وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

onlar — halkıdır — ateş — onlar — orada — sürekli kalacaklardır

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ؕ

benzerleri onlardan önce gelip geçti oysa iyilikten önce kötülüğü senden acele istiyorlar

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ

pek çetindir Rabbinin ve şüphesiz zulümlerine karşı insanlara mağfiret sahibidir Rabbin şüphesiz

الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ

şüphesiz Rabbinden bir ayet Ona indirmeli değil miydi? inkar edenler diyorlar ki azabı da

اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى

dişinin her neyi yüklendiğini bilir Allah bir yol göstericisi ve her toplumun vardır bir uyarıcısın sen

وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَىْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ

(O) bilendir bir ölçü iledir Onun yanında her şey ve artırdığını rahimlerin ve neyi eksilttiğini

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَآءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ

sözü gizleyen de aranızdan birdir yücedir büyüktür ve aşikareyi gizliyi

وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهٗ

Onun (insanın) vardır gündüzün görünen de geceleyin gizlenen de onu açık söyleyen de

مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُونَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz Allah'ın emrinden onu korurlar ve arkasından önünden izleyenler

لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا

kötülük bir kavme Allah istediğinde kendi durumlarını değiştirmedikçe bir milet onların durumlarını değiştirmez

فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِى يُرِيكُمُ الْبَرْقَ

şimşeği size gösterir O'dur ki koruyucuları da O'ndan başka onların zaten yoktur onu artık geri çevirecek yoktur

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ

övgüsüyle gök gürültüsü O'nu tesbih ederler ağır bulutları ve yapar ve umud içinde korku

وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَآءُ وَهُمْ

onlar dilediğini onlarla çarpar yıldırımlar ve gönderir de korkusundan ve melekler de

يُجَادِلُونَ فِى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

tuzağı (cezası) pek çetindir O'nun Allah hakkında tartışmaktadırlar

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا

ancak O'nadır | dua | gerçek | du'a ettikleri ise | O'ndan başka | isteklerini karşılayamazlar | kendilerin in | hiçbir | ancak

كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ

uzatan kimse gibidir | avuçlarını | suya | gelsin diye | ağzına | oysa | o | on(un ağzın)a gelmez | işte | du'ası

الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿١٤﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ve yerde | göklerde | olanların hepsi | secde ederler | Allah'a | boşa gider | ancak | kafirlerin

طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۩ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَّبُّ

Rabbi | kimdir? | de ki | akşam | sabah | ve gölgeleri de | istemez | ister

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ

gücü olmayan | veliler | O'ndan başka | mi edindiniz? | O halde, de | Allah! | de ki | ve yerin | göklerin

لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ

yahut | gören | körle | bir olur mu? | de ki | ve zarar veremeyen | bir fayda | kendilerine

هَلْ تَسْتَوِى الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ

O'nun yarattığı gibi | yaratan | ortaklar | Allah'a | buldular da | yoksa | aydınlık | karanlıklarla | bir olur mu?

فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

kahredendir | tektir | ve O | her şeyin | yaratıcısı | Allah'tır | de ki | onlara | bu yaratma | benzer mi göründü?

﴿١٦﴾ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ

sel | taşıdı | kendi ölçüsünce | dereler | çağlayıp aktı | bir su | gökten | indirdi

زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ

eşya | yahut | süs | yapmak için | ateşte | onların | yak(ıp erit)tikleri madenlerden de | vardır | üste çıkan | köpüğü

زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ

gider | köpük | ve batılı | hak | Allah | benzetme ile anlatır | böyle | bunun gibi | bir köpük

جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ

Allah | örnek verir | işte böyle | yeryüzünde | kalır | insanlara | yararlı olan ise | yok olup

الْاَمْثَالَ ؕ ﴿١٧﴾ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ

Ona | uymayanlar ise | en güzel karşılık | Rablerinin | buyruğuna uyanlara vardır | meseller

لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ

işte | onu | fidye verirlerdi | yanında | ve bir misli daha | hepsi | yeryüzünde | bulunal arın | kendilerinin olsa | şayet

لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

bir yataktır | ne kötü | cehennemdir | varacakları yer de | hesabı | çok kötüdür | onların

اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰىؕ اِنَّمَا

olur mu? bilen indirilenin sana Rabbinden hak olduğunu kimse gibi kör ancak

يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِۙ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ

öğüt alır sahipleri sağduyu yerine getirirler ahdini Allah'ın ve bozmazlar

الْمِيْثَاقَۙ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

andlaşmayı ve onlar bitiştirirler istediği şeyi Allah'ın kendisiyle bitiştirilmesini saygılı olur Rablerine karşı

وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِۗ ﴿٢١﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ

ve korkarlar en kötü hesaptan ve onlar sabrederler arzu ederek yüzünü (rızasını) Rablerinin

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ

ve kılarlar namazı harcarlar kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak ve savarlar iyilikle

السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِۙ ﴿٢٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا

kötülüğü işte onlarındır sonu şu yurdun cennetlerine Adn girerler

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ

ve iyi olanlar babalarından eşlerinden ve çocuklarından ve melekler de girerler yanlarına

مِنْ كُلِّ بَابٍۚ ﴿٢٣﴾ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

her kapıdan selam size sabretmenize karşılık ne güzel sonu yurdun

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ

bozanlar Allah'a verdikleri sözü sonra iyice pekiştirdikten ve kesenler şeyi istediği Allah'ın onunla

اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ

bitiştirilmesini ve bozgunculuk yapanlar yeryüzünde işte onlaradır la'net onlaradır kötü sonucu da yurdun

﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُۚ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۗ وَمَا

Allah bollaştırır rızkı dilediğine ve kısar sevindiler hayatıyle dünya oysa

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ

hayatı dünya ahiretin yanında ancak bir geçimden ibarettir diyorlar inkar edenler indirilmeli değil miydi?

عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِٓى اِلَيْهِ

ona bir ayet Rabbinden de ki şüphesiz Allah saptırır dilediğini kendisine iletir

مَنْ اَنَابَۚ ﴿٢٧﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِۗ اَلَا بِذِكْرِ

yöneleni de onlar inananlardır ve tatmin olanlardır gönülleri anmakla Allah'ı iyi bilin ki ancak anmakla

اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُۗ ﴿٢٨﴾

Allah'ı huzur bulur gönüller

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾ كَذٰلِكَ

böylece gelecek ve güzel onlar içindir mutluluk güzel işler ve yapanlar inananlar

اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ

onlara okuyasın diye nice milletler kendilerinden önce geçmiş bulunan elbette bir millete seni gönderdik

الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ

tanrı yoktur benim Rabbimdir O de ki Rahman'a nankörlük ederler oysa onlar sana vahyettiğimizi

اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ

kendisiyle yürütüldüğü bir Kur'an eğer olsaydı tevbem ve yalnız O'nadır dayandım O'na O'ndan başka

الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۭ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ

işler Allah'a aittir hayır ölülerin kendisiyle konuşturulduğu yahut arzın kendisiyle parçalandığı yahut dağların

جَمِيْعًا ۭ اَفَلَمْ يَايْــَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ

insanlara hidayet verirdi Allah dileseydi şayet inananlar hala anlamadılar mı? bütün

جَمِيْعًا ۭ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ

konar yahut bir bela yaptıkları işler yüzünden başlarına gelmesi inkar edenlerin geri durmaz bütün

قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۧ

sözünden caymaz Allah şüphesiz Allah'ın va'di gelinceye kadar yurtlarının yakınına

﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ

sonra inkar edenlere bir süre verdim senden önceki peygamberlerle alay edildi de andolsun

اَخَذْتُهُمْ ۡ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَاۗىِٕمٌۢ عَلٰي كُلِّ نَفْسٍ

nefsin her üzerinde duran o kimse gibi midir? cezam nasılmış onları yakaladım

بِمَا كَسَبَتْ ۣ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ قُلْ سَمُّوْهُمْ ۭ اَمْ تُنَبِّــُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ

(Allah'ın) bilmediği bir şeyi siz haber mi veriyorsunuz? yoksa onları isimlendirin de ki ortaklar Allah'a onlar koştular yaptığı işin

فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۭ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا

çıkarıldılar tuzakları inkar edenlere süslü gösterildi hayır söz mü söylüyorsunuz? boş yoksa yeryüzünde

عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ

azab onlar için vardır yol gösteren ona artık olmaz! Allah şaşırtırsa ve kimi yoldan

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ

koruyacak kimse de Allah'dan onlar için ve yoktur daha zordur ahiret azabı ise dünya hayatında

﴿٣٤﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِى وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۗ اُكُلُهَا

yemişi de ırmaklar altından akar korunanlara va'dedilen şöyledir cennetin durumu

دَآئِمٌ وَظِلُّهَا ۗ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

ateştir inkar edenlerin sonu ise korunanların sonu işte budur gölgesi de süreklidir

وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ

fakat kabilelerden sana indirilene sevinirler Kitap kendilerine verdiklerimiz

مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ۚ اِلَيْهِ

O'na O'na ve ortak koşmamam Allah'a kulluk etmem bana emredildi yalnız de ki onun bir kısmını inkar edenler vardır

اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

uyarsan eğer arapça bir hüküm olarak biz onu indirdik ve işte dönüşüm ve O'nadır da'vet ederim

اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۚ

ne de koruyucu hiçbir dost Allah'tan senin için artık yoktur bu ilimden sana gelen sonra onların keyiflerine

﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ

ve çocuklar eşler onlara ve verdik senden önce de elçiler biz gönderdik, andolsun

وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِىَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

bir yazısı her sürenin vardır Allah'ın izni olmadan bir ayet getirmeye hiçbir elçi muktedir değildi

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ مَا نُرِيَنَّكَ

sana gösteririz ya ana Kitap O'nun yanındadır (dilediğini) bırakır dilediğini Allah siler

بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا

bize düşer sadece duyurmaktır sana düşen şüphesiz senin canını alırız ya da onları uyardığımızın bir kısmını

الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَأْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۚ وَاللّٰهُ

Allah'tır uçlarından onu eksilttiğimizi yeryüzüne bizim gelip görmediler mi? hesap görmek

يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ

tuzak kurmuştu kuşkusuz hesabı çabuktur O'nun O'nun hükmünü iptal edecek yoktur hüküm veren

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ

her nefsin ne kazandığını bilir bütün tuzaklar fakat Allah'ındır onlardan öncekiler de

وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

bu yurdun sonunun kimin olacağını kafirler de bileceklerdir

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۟ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِى

benimle şahid olması Allah'ın yeter de ki gönderilmiş bir elçi sen değilsin inkar edenler diyorlar

وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

Kitap bilgisi yanında ve bulunanların sizin aranızda

سُورَةُ إبراهيم

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٥٢ ايَةً - الترتيب الوحى ٧٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ ۟ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

aydınlığa karanlıklardan insanları çıkarman için sana indirdiğimiz (Bu,) Kitaptır Elif lam ra

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۙ ﴿١﴾ اَللّٰهِ الَّذِى لَهُ مَا

olanların hepsi O'nundur ki Allah ve övgüye layık olanın Aziz yoluna Rablerinin izniyle

فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۟ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۙ ﴿٢﴾

çetin azabdan dolayı şu kafirlerin vay haline yerde ve olanların hepsi göklerde

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

Allah'ın yoluna ve engel olurlar ahirete dünya hayatını tercih ederler ki onlar

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۟ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ

her elçiyi biz göndermedik derin bir sapıklık içindedirler işte onlar eğrilmesini ve onu isterler

اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۟ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِى مَنْ يَشَآءُ ۟

dilediğini ve yola iletir dilediğini Allah şaşırtır olara açıklasın diye kendi kavminin dilinden başka

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ

çıkarması için ayetlerimizle birlikte Musa'yı göndermiştik andolsun hüküm ve hikmet sahibidir azizdir O

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللّٰهِ ۟ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

ayetler vardır bunda şüphesiz Allah'ın günlerini ve onlara hatırlatması için aydınlığa karanlıklardan kavmini

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

şükreden sabreden herkes için

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰىكُمْ

sizi kurtardı | O | üzerinizdeki | Allah'ın | ni'metini | hatırlayın | kavmine | Musa | demişti ki | hani

مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ

sağ bırakıyorlardı | oğullarınızı | kesiyorlardı | işkencenin | en kötüsüne | onlar sizi sürüyorlardı | Fir'avn | soyundan

نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَىِٕنْ

eğer | Rabbiniz | ve size bildirmişti | büyük | Rabbinizden | bir imtihan | bunda size vardı | kadınlarınızı

شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَىِٕنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝٧ وَقَالَ مُوْسٰٓى

Musa | ve dedi ki | pek çetindir | azabım | şüphesiz | nankörlük ederseniz | ve eğer | elbette size daha fazla veririm | şükrederseniz

اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٨

övülmüştür | zengindir | Allah | iyi bilin ki | hepiniz | ve yeryüzündekiler | siz | nankörlük etseniz

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۭ

ve Semud | ve Ad | Nuh | kavimlerinin | sizden öncekilerin | haberi | size gelmedi mi?

وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۭ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۭ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا

koydular | kanıtlar | elçileri | onlara getirdi | Allah'tan | başka | onları kimse bilmez | ve onlardan sonra gelenlerin

اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ

bir kuşku | içindeyiz | ve biz | sizinle gönderileni | tanımadık | muhakkak biz | ve dediler ki | ağızlarına | onlar ellerini

مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝٩ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ

yaratan | şüphe | Allah hakkında | (edilir) mi? | elçileri | dediler ki | derin | sizin bizi çağırdığınız | şeye karşı

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ

bir süreye kadar | ve sizi ertelemek için | günahlarınızdan bir kısmını | sizin | bağışlamak için | (O) sizi davet ediyor | ve yeri | gökleri

مُّسَمًّى ۭ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا

bizi çevirmek | istiyorsunuz | bizim gibi | bir insandan | başka değilsiniz | siz de | onlar dediler | belirtilmiş

عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا ۠ فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝١٠

açık | bir delil | o halde bize getirin | atalarımızın | taptığından

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ

lutfeder Allah fakat sizin gibi insandan başka bir şey biz değiliz elçileri onlara dediler ki

عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ

Allah'ın izni olmadan delil size getirmeye imkanımız yoktur kullarından dilediğine

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا

bize göstermişken Allah'a neden biz dayanmayalım? inananlar dayansınlar Allah'a

سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿١٢﴾

tevekkül edenler dayansınlar Allah'a bize yaptığınız eziyetlere ve katlanacağız yollarımızı

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِىْ مِلَّتِنَا ؕ

bizim dinimize dönersiniz ya da yurdumuzdan ya sizi mutlaka çıkarırız elçilerine inkar edenler dediler ki

فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ

o yere ve sizi yerleştireceğiz zalimleri mutlaka helak edeceğiz Rableri onlara şöyle vahyetti

مِنْ بَعْدِهِمْ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِىْ وَخَافَ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوْا

fetih istediler tehdidimden ve korkan içindir makamımdan korkan içindir bu onların ardından

وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۙ﴿١٥﴾ مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ

bir suyun ve kendisine içirileceği cehennem vardır ardından da inatçı zorba her ve perişan oldu

صَدِيْدٍ ۙ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ

irin (gibi) onu yutmağa çalışır fakat geçiremez boğazından ölüm ve ona geldiği halde her yandan

وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ

Rablerini inkar edenlerin durumu kaba bir azab bunun ardından da yine o ölemez

اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ ِۨ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِىْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ

ele geçiremezler fırtınalı bir günde rüzgarın savurduğu tıpkı küle benzer iyi işleri

مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَىْءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾

derin sapıklık budur işte hiçbir şeyi kazandıklarından

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

sizi götürür dilerse hak ile ve yeri gökleri yarattığını Allah'ın şüphesiz görmedin mi?

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ﴿۱۹﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۲۰﴾ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ

Allah'ın huzurunda göründüler güç Allah'a ve bu değildir yepyeni bir halk ve getirir

جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا

tabi size idik şüphesiz biz büyüklük taslayanlara zayıflar dediler ki hepsi

فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ

Allah bize yol gösterseydi dediler ki (en ufak) bir şey Allah'ın azabından bizden savabilir misiniz?

لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ

şöyle dedi kaçıp sığınacak bir yer bize yoktur sabretsek de sızlansak da bize artık birdir biz de size yol gösterirdik

الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ

ben de size va'dettim gerçek va'di size va'detti Allah şüphesiz iş bitirildikten sonra şeytan

فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ

siz de benim da'vetime koştunuz sizi davet etmekten başka bir gücüm sizi zorlayacak benim yoktu ama ben sözümden caydım

فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ

şüphesiz ben beni kurtarabilirsiniz ne de siz ne ben sizi kurtarabilirim kendi kendinizi kınayın o halde beni kınamayın

كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

acı bir azab için vardır zalimler doğrusu önceden beni ortak koşmanızı reddetmiştim

وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akan cennetlere iyi işyer ve yapanlar inananlar sokuldular

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۳﴾ اَلَمْ تَرَ

görmedin mi selamdır orada onların dirlik temennileri Rablerinin izniyle orada sürekli kalacakları ırmaklar

كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ

sabit kökü güzel bir ağaç gibidir güzel sözün benzeri Allah bir benzetme yaptı nasıl

وَفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۙ﴿۲۴﴾

gökte olan dalları

تُؤْتِىٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ

insanlara misallerle Allah benzetmeler yapar Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ِۨاجْتُثَّتْ

gövdesi koparılmış kötü bir ağaca benzer kötü sözün durumu da öğüt almaları için

مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ

sözle inananları Allah tesbit eder sabit olmayan o yüzden yerin üstünden

الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ وَيَفْعَلُ

ve yapar zalimleri Allah şaşırtır ahirette de dünya hayatında da sağlam

اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا

konduranları nankörlüğe Allah'ın ni'metini çevirenleri görmedin mi? dilediğini Allah

قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۗ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوْا

koştular bir duraktır o ne kötü yaslanacakları cehennemdir helak yurduna kavimlerini de

لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ

ateştir gideceğiniz yer şüphesiz eğlenin de ki O'nun yolundan saptırmak için eşler Allah'a

﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

verdiğimiz rızıktan infak etsinler (sarfetsinler) namazı kılsınlar inanan kullarıma söyle

سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ

Allah ne de dostluğun olmadığı onda ne alışverişin bir gün gelmeden önce ve açık gizli

الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ

onunla ve çıkardı su gökten indirdi ve yeri gökleri yarattı O'dur ki

مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖۚ

buyruğuyla denizde akıp gitmesi için gemileri emrinize verdi size rızık olarak çeşitli meyvalar

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ

emrinize verdi ırmakları emrinize verdi güneşi ve ay'ı düzenli seyreden emrinize verdi

الَّيْلَ وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾

geceyi ve gündüzü de

وَاٰتٰىكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۗ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ

doğrusu sayamazsınız Allah'ın ni'metini saymak isteseniz eğer kendisinden istediğiniz herşeyden ve size verdi

الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ

şehri bu kıl Rabbim İbrahim şöyle demişti bir zaman çok nankördür çok haksızlık edendir insan

اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ

şaşırttılar onlar Rabbim putlara tapmaktan ve oğullarımı beni uzak tut güvenli

كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ

bağışlayansın şüphesiz sen bana karşı gelirse kim bendendir şüphsiz o bana uyarsa artık kim insanlardan birçoğunu

رَّحِيْمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ

yanında ekinsiz bir vadiye çocuklarımdan bazısını yerleştirdim ben Rabbimiz esirgeyensin

بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ

meylettir birtakım insanların gönüllerini artık kıl namazı kılsınlar diye Rabbimiz senin Haram Evinin

اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ

bilirsin şüphesiz sen Rabbimiz şükretsinler çeşitli meyvalarla ve onları rızıklandır onlara

مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِى الْاَرْضِ

yerde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz ve açığa vurduğumuzu bizim gizlediğimizi

وَلَا فِى السَّمَآءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ

İsma'il'i ihtiyarlık çağımda bana lutfeden Allah'a hamdolsun ve gökte

وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ

namazı kılanlardan beni kıl Rabbim du'ayı işitendir Rabbim şüphesiz ve İshak'ı

وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ

anamı-babamı beni bağışla Rabbimiz du'amı kabul buyur Rabbimiz ve zürriyetimi

وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ

yaptığından gafil Allah'ı sanma hesabın görüleceği gün ve mü'minleri

الظّٰلِمُوْنَ ۗ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

zalimlerin muhakkak O ertelemektedir bir güne dehşetten donup kalacağı onda gözlerin

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِى رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَاَفْـِٕدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾

koşarlar dikerek başlarını dönmez kendilerine bakışları yüreklerinin içi de bomboş havadır

وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ

uyar insanları güne karşı kendilerine geleceği azabın diyecekleri zalimlerin Rabbimiz bizi ertele de

اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ ۙ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ اَوَلَمْ تَكُونُٓوا اَقْسَمْتُمْ

bir süreye kadar yakın gelelim senin çağrına ve uyalım elçilere etmemiş miydiniz? yemin

مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ فِى مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوٓا

önceden sizin için olmadığına hiçbir zeval oturmuştunuz yerlerinde zulmedenlerin

اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

kendilerine ve size belli olmuştu nasıl yaptığımız onlara ve anlatmıştık size misallerle

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ۚ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ

kuşkusuz onlar kurdular tuzaklarını oysa yanındaydı Allah'ın onların tuzakları olsa bile tuzakları yerinden kaldıracak

الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ

dağları sakın sanma Allah'ı cayar verdiği sözden elçilerine çünkü Allah daima üstündür

ذُوانْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ

öc alandır o gün değiştirilir yer başka yere gökler de ve görünürler Allah'ın huzurunda

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِى الْاَصْفَادِ ۚ ﴿٤٩﴾

tek ve kahredici suçluları ve görürsün o gün birbirine yaklaştırılarak zincirlere vurulmuş

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۙ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِىَ اللّٰهُ كُلَّ

gömlekleri katrandandır ve kaplamaktadır yüzlerini ateş karşılığını verecektir Allah her

نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ

nefsin kazandığının şüphesiz Allah çabuk görendir hesabı bu bir tebliğdir insanlara

وَلِيُنْذَرُوا بِهٖ وَلِيَعْلَمُٓوا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ

uyarılsınlar bununla ve bilsinler yalnızca O'nun tanrı olduğunu birtek ve öğüt alsınlar sahipleri sağduyu

﴿٥٢﴾

سُورَةُ الحِجر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٩٩ ايَةً - الترتيب الوحى ٥٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenler — arzu ederler — bir zaman gelir ki — apaçık — ve Kur'an'ın — Kitabın — ayetleridir — şunlar — Elif lam ra

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ

yakında — arzu — ve onları oyalasın — ve eğlensinler — yesinler — bırak onlar — müslüman — olsaydılar diye — keşke

يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ

ne geçebilir — bilinen — bir yazısı — olanların — dışında — hiçbir kenti — biz yok etmedik — bileceklerdir

مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا يَآ اَيُّهَا الَّذِى نُزِّلَ عَلَيْهِ

kendisine — indirilmiş olan — Ey — dediler ki — ne de geri kalır — süresini — hiçbir millet

الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ

isen — melekleri — bize getirsene — eğer — delisin — sen mutlaka — Zikir (Kitap)

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَرِينَ

mühletleri — o zaman da — olmaz — hak ile — ancak — melekleri — biz indiririz — doğrulardan

﴿٨﴾ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

elçiler gönderdik — andolsun — koruyucusu da — O'nun — ve elbette biziz — O Zikri (Kitap)ı — indirdik — şüphesiz biz

مِنْ قَبْلِكَ فِى شِيَعِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهٖ

onunla — olmadıkları — hiçbir elçi — onlara gelmezdi — geçmiş — milletlerin — içine de — senden önceki

يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١١﴾ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهٖ

ona — inanmazlar — suçluların — kalblerine — onu sokarız — işte böyle — alay ediyor

وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوا

olsalardı — gökten — bir kapı — onlara — açsak da — kendilerinden öncekilerin — sünneti — geçtiği halde

فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُٓوا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

bir topluluğuz — biz — doğrusu — gözlerimiz — döndürüldü — herhalde — derlerdi — çıkacak — oraya

مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

büyülenmiş

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا

ve onu koruduk — bakanlar için — ve onu süsledik — burçlar — gökte — biz yaptık — andolsun

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ

bir alev — onu kovalar — kulak — hırsızlığı eden olursa — ancak — taşlanmış (recim) — her şeytandan

مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا

orada — ve bitirdik — sağlam dağlar — oraya — ve attık — yaydık — arzı da — parlak

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ

ve kimseler için — geçimlikler — orada — sizin için — var ettik — ölçülü mütenasib — şeyler

لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا

dışında — biz indirmeyiz — hazineleri — bizim yanımızdadır — yalnız — herşeyin — sizin beslemediğiniz

بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

su — gökten — indirdik — aşılayıcı olarak — rüzgarları — gönderdik — bilinen — bir miktar

فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ

ve öldürürüz — yaşatırız — elbette biz — biziz — onu depolayan — siz değilsiniz — böylece sizi suladık

وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

biliriz — ve elbette — sizden — önce geçenleri — biliriz — andolsun — gerçek varis olan — ve biziz

الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

bilendir — Hakîmdir — muhakak O — onları toplayacak olan — Rabbindir — gerçekten — geri kalanları da

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ

Cinleri — değişmiş — cıvık balçıktan — pişmemiş çamurdan — insanı — biz yarattık — andolsun

خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي

muhakkak ben — meleklere — Rabbin — demişti ki — bir zaman — nüfuz eden — ateşten — daha önce — yarattık

خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ

onu düzenlediğim — zaman — değişken — balçıktan — kupkuru çamurdan — bir insan — yaratacağım

وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

hepsi — meleklerin — secde ettiler — secdeye — hemen ona kapanın — ruhumdan — ve ona üflediğim

أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

secde edenlerle — beraber — olmayı — kabul etmedi — İblis — yalnız — topluca

قَالَ يَآ اِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

dedi secde edenlerle beraber sen olmadın nen var ki Ey İblis dedi ki

لَمْ اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ

dedi değişken bir balçıktan bir çamurdan yarattığın insana ben secde edemem

فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ

ceza gününe kadar la'net edilecektir üzerine şüphesiz kovuldun çünkü sen oradan öyleyse çık

﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ

haydi sen dedi tekrar dirilecekleri güne kadar bari beni ertele Rabbim dedi ki

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ

ötürü Rabbim dedi bilinen vaktin gününe kadar ertelenmişlerdensin

اَغْوَيْتَنِى لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ

kulların ancak hariç hepsini ve onları azdıracağım yer yüzünde onlara andolsun ben de (günahları) süsleyeceğim beni azdırmandan

مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ

şüphesiz dosdoğru bana varan yol işte budur buyurdu ki ihlâslı içlerinden

عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

azgınlardan sana uyan ancak dışında bir gücün üzerinde senin yoktur benim halis kullarım

وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ

her kapıya kapısı yedi onun vardır hepsinin onların buluşma yeridir Cehennem şüphesiz

مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا

oraya girin pınar başlarındadırlar cennetlerde muttakiler ise ayrılmıştır bir bölüm onlardan

بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ

divanlar üzerinde kardeşler olarak kini göğüslerindeki çıkarıp atmışızdır güven içinde esenlikle

مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

çıkarılacak oradan onlar ve değillerdir hiçbir yorgunluk orada onlara dokunmaz karşı karşıya otururlar

نَبِّئْ عِبَادِى اَنِّى اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَابِى هُوَ الْعَذَابُ

bir azabdır o benim azabım fakat esirgeyenim bağışlayanım ben şüphesiz kullarıma haber ver

الْاَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ ﴿٥١﴾

çok acı onlara haber ver konuklarından İbrahim'in

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۟ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا

dediler korkuyoruz sizden biz o da dedi ki Selam demişlerdi onun yanına girmişler hani

لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونِى عَلٰٓى

bana beni mi müjdelediniz? dedi ki bilgin bir çocuk sana müjdeleriz biz korkma

اَنْ مَسَّنِىَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ

olma gerçeği sana müjdeledik dediler müjdeliyorsunuz ne tuhaf ihtiyarlık dokunduktan sonra

مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّٓالُّونَ ﴿٥٦﴾

sapıklardan başka Rabbinin rahmetinden umut keser kim dedi umut kesenlerden

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُٓوا اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ

bir kavme gönderildik şüphesiz biz dediler Ey elçiler işiniz nedir? dedi

مُجْرِمِينَ ۙ ﴿٥٨﴾ اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍ ۜ اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعِينَ ۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهُ

karısı ancak hariç hepsini onları kurtaracağız biz Lut ailesi yalnız hariç suç işleyen

قَدَّرْنَٓا ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ۚ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ اٰلَ لُوطٍ ِۨ الْمُرْسَلُونَ ۙ ﴿٦١﴾ قَالَ

dedi Elçiler Lut ailesine geldiklerinde kalanlardan olmasını onun da uygun gördük

اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

şüphe etmekte hakkında olduklarını biz sana getirdik doğrusu dediler ki hiç tanınmamış kimselersiniz siz

﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ

gecenin bir parçasında aileni hemen yürüt doğru söyleyenleriz biz elbette gerçeği sana getirdik

وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

emredildiğiniz yere gidin hiç kimse içinizden ardına dönüp bakmasın arkalarından sen de git

وَقَضَيْنَٓا اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَٓاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

sabaha girerlerken kesilecektir şunların arkaları mutlaka buyruğu şu ona bildirdik

وَجَٓاءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ ضَيْفِى

benim konuğumdur bunlar şüphesiz dedi sevinerek şehrin halkı geldiler

فَلَا تَفْضَحُونِ ۙ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُٓوا اَوَلَمْ نَنْهَكَ

seni menetmemiş miydik? dediler beni rezil etmeyin Allah'tan korkun beni mahcubetmeyin

عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

alemlerden

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِىٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِى سَكْرَتِهِمْ

dedi işte kızlarım eğer yapacaksanız ömrüne andolsun ki onlar içinde sarhoşlukları

يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

bocalıyorlardı onları yakaladı korkunç bir ses güneşin doğarken getirdik üstünü altına

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

ve yağdırdık üzerlerine taşlar çamurdan pişmiş şüphesiz bunda vardır ibretler

لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً

işaretten anlayanlara ve o bir yol üzerinde durmaktadır elbette bunda bir ibret vardır

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا

inananlar için gerçekten idiler halkı Eyke zalim kimseler öcümüzü aldık

مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ الْحِجْرِ

onlardan her ikisi de (Sodom da, Eyke de) (gözler) ön(ün)dedir apaçık andolsun yalanladılar halkı Hicr

الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾

peygamberleri onlara verdik ayetlerimizi idiler onlardan yüz çeviriyor

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ

yontuyorlardı dağlardan evler güvenli onları da yakaladı (o) korkunç ses

مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا

sabaha girerlerken hiçbir şeyi savamadı kendilerinden kazandıkları biz yarattık

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ

gökleri ve yeri ve bunlar arasındakileri ancak hak ile mutlaka o sa'at gelecektir şimdi sen hareket et

الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ

bir hoşgörü ile güzel şüphesiz Rabbin O yaratandır bilendir andolsun

اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِى وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ

sana verdik yedi ikililerden ve bu Kur'an'ı büyük gözlerini dikme

اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ

verdiğimiz dünyalığa bazı çiftlere onlardan ve üzülme onlara ve indir kanadını

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ اِنِّىٓ اَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا

mü'minlere ve de ki ben ancak ben bir uyarıcıyım apaçık gibi indiririz

عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

kısımlara ayıranlara

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

onlar ki ettiler Kur'an'ı bölük bölük Rabbin hakkı için biz mutlaka soracağız hepsine

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

şeylerden yaptıkları açıkça söyle emrolunduğun şeyi ve aldırma ortak koşanlara

اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

biz sana yeteriz alay edenlere karşı edinenler ile beraber Allah tanrı başka

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

yakında bileceklerdir andolsun biliyoruz senin daraldığını göğsünün onların söylediklerine

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى

tesbih et hamd ile Rabbini ve ol secde edenlerden ve kulluk et Rabbine kadar

يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

sana gelinceye yakin

سُورَةُ النّحل

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٢٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٧٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ

geldi emri Allah'ın artık onu acele istemeyin (Allah) uzaktır yücedir ortak koştuklarından indirir

الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوٓا اَنَّهُ لَٓا

Melekleri ruh ile emrinden olan dilediğine kullarından uyarın ki muhakkak yoktur

اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا۠ فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰى

tanrı başka benden benden korkun yarattı gökleri ve yeri hak ile yücedir

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾

ortak koştuklarından yarattı insanı nutfeden birden o (insan) bir hasım olup çıktı apaçık

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ

hayvanları da yarattı sizin için vardır onlarda ısınma ve birçok yararlar ve onlardan yersiniz ve sizin için vardır

فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

onlarda bir güzellik zaman akşamleyin getirdiğiniz ve zaman sabahleyin götürdüğünüz

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ۭ اِنَّ رَبَّكُمْ

Rabbiniz doğrusu canlar(ınız) büyük zahmetler çekmeden varamadığınız öyle (uzak) şehirlere ağırlıklarınızı ve taşırlar

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۙ﴿٧﴾ وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۭ وَيَخْلُقُ

yaratmaktadır ve süs için binmeniz için ve merkepleri katırları atları çok acıyandır çok şefkatli

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاۗىِٕرٌ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ

dileseydi eğrisi de ama onun vardır yolu doğru Allah'a aittir daha sizin bilmediklerinizi

لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً لَّكُمْ مِّنْهُ

ondandır sizin için bir su gökten indiren O'dur hepinizi doğru yola iletirdi

شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ

zeytin ekin onunla size bitirmektedir hayvanları otlattığınız ağaç ve ondandır içeceğ(iniz)

وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ

bir toplum için ibret vardır bunda şüphesiz meyvalar ve her çeşitten üzümler hurma

يَّتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ وَالنُّجُومُ

yıldızlar da ve ay'ı ve güneşi ve gündüzü geceyi sizin hizmetinize verdi düşünen

مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ۙ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ

sizin için yarattıklarında da vardır aklını kullanan bir toplum için ibretler vardır bunda şüphesiz O'nun emriyle boyun eğdirilmiştir

فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ

O'dur öğüt alan bir toplum için ibret vardır bunda şüphesiz renklerdeki çeşitli yeryüzünde

الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً

süsler ondan ve çıkarmanız için taptaze et ondan yemeniz için denizi hizmetinize veren

تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ

ve olur ki O'nun lutfunu aramanız için onun içinde denizi yara yara gitmektedir gemiler görüyorsun ki kuşanacağınız

تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

şükredersiniz diye

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ

doğru yolu bulursunuz — umulur ki — ve yollar — ve ırmaklar — sizi sarsmaması için — dağlar — arza — attı

﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ

yaratmayan — gibi midir? — yaratan — yol bulurlar — onlar — yıldız(lar)la — ve işaretler de

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ

çok bağışlayandır — Allah — doğrusu — sayamazsınız — Allah'ın — ni'metini — saysanız — eğer — düşünmüyor musunuz?

رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

taptıkları — ve açığa vurduğunuz — gizlediğiniz — her şeyi bilir — Allah — çok esirgeyendir

مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۘ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍۚ

diri — değildirler — onlar ölüdürler — yaratılmaktadırlar — zaten onlar — hiçbir şey — yaratamazlar — Allah'tan — başka

وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَۚ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

inanmayanların — ama — bir tek — tanrıdır — tanrınız — dirileceklerini — ne zaman — bilmezler

بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

bilir — Allah'a — gerçekten — gizli kalmaz — büyüklük taslarlar — ve onlar — inkarcıdır — kalbleri — ahirete

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ

onlara — dendiği — zaman — büyüklük taslayanları — sevmez — şüphesiz O — açığa vurduklarını da — onların gizlediklerini

مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْۙ قَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ

kendi günahlarını yüklenmeleri için — evvelkilerin — masalları — derler — Rabbiniz — indirdi — ne

كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اَلَا سَآءَ مَا

ne kötü şey — bak — bilgisizce — saptırdıkları kimselerin — günahlarının — ve bir kısmını — kıyamet — günü — tam olarak

يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ

temellerinden — binalarını — Allah — yıktı (söktü) — onlardan öncekiler de — tuzak kurmuşlardı — kuşkusuz — yükleniyorlar

فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

ummadıkları — yerden — azab — ve onlara gelmişti — üstlerindeki — tavan — başlarına — çökmüştü

﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَٓاقُّونَ

düşmanlık ettiğiniz ortaklarım hani nerede? ve derki onları rezil eder kıyamet günü sonra

فِيهِمْۚ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْىَ الْيَوْمَ وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَۙ

kafirleredir ve kötülük bugün rezillik şüphesiz ilim verilmiş olanlar derler haklarında

﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِٓى اَنْفُسِهِمْۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ

teslim olurlar diyerek nefislerine zulmederlerken meleklerin canlarını aldığı kimseler

مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍۜ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

sizin yaptıklarınızı biliyor Allah şüphesiz hayır hiçbir kötülük biz yapmıyorduk

فَادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۜ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

kibirlenenlerin yeri ne kötüdür içinde sürekli kalmak üzere cehennemin kapılarına onun için girin

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا خَيْرًاۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا

güzel iş yapanlara hayr dediler Rabbiniz ne indirdi? korunanlara da dendi

فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌۜ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣٠﴾

korunanların yurdu ne güzeldir daha hayırlıdır ahiret yurdu ise güzellik vardır bu dünyada

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَٓاؤُنَۜ

dilediklerı her şey orada onlar için vardır ırmaklar altlarından akan girerler adn cennetlerine

كَذٰلِكَ يَجْزِى اللّٰهُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَۙ

iyi insanlar olarak melekler canlarını aldıklarına korunanları Allah mükafatlandırır işte böyle

يَقُولُونَ سَلَمٌ عَلَيْكُمُۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

yaptıklarınıza karşılık cennete girin size selam derler

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِىَ اَمْرُ رَبِّكَۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ

yapmıştı öyle Rabbinin emrinin gelmesini yahut meleklerin kendilerine gelmesini ille mi bekliyorlar?

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

zulmediyorlardı onlar kendi kendilerine fakat Allah onlara zulmetmedi onlardan öncekiler de

فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

alay ettikleri şey onları ve kuşattı yaptıklarının kötülükleri nihayet onlara ulaştı

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَىْءٍ نَّحْنُ

ne biz bir şeye O'ndan başka tapmazdık Allah dileseydi eğer ortak koşanlar dediler

وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَىْءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

onlardan öncekiler de yapmıştı böyle hiçbir şeyi O'nsuz ve haram kılmazdık ne de atalarımız

فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ اُمَّةٍ

millet her içinde biz gönderdik andolsun açıkça tebliğ etmek yalnız elçilere düşen değil midir?

رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ

Allah hidayet etti kimine onlardan tagutdan ve kaçının Allah'a kulluk edin diye bir elçi

وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ؕ فَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ

nasıl ve bakın yeryüzünde işte gezin sapıklık hak oldu kimine de onlardan

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

yola getirmez Allah kuşkusuz onların yola gelmelerini ne kadar istesen de yalanlayanların sonu olmuş

مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ

yeminlerinin bütün şiddetiyle Allah'a yemin ettiler yardımcıları da ve onların olmaz şaşırttığı kimseyi

لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

insanların çoğu ama gerçek olarak O'nun onlara verdiği sözdür hayır ölen kimseyi Allah diriltmez diye

لَا يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenler de ve bilsinler hakkında ihtilaf ettiklerini onlara açıklasın bilmezler

اَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَىْءٍ اِذَآ اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ

dememizdir sadece istediğimiz zaman bir şeyi söyleyeceğimiz söz şüphesiz yalancı olduklarını onların

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِى اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا

kendilerine zulmedildikten sonra Allah uğrunda göç edenleri derhal oluverir ol ona

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۙ ﴿٤١﴾

bilselerdi keşke daha büyüktür ahiret mükafatı ise güzelce dünyada yerleştireceğiz

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

dayanmaktadırlar Rablerine ve sadece sabrettiler onlar ki

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ

zikir ehline sorun kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını senden önce biz göndermedik

اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

açıklayasın Zikr'i sana da indirdik ve Kitapları açık kanıtları bilmiyorsanız eğer

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا

yapmayı kuranlar emin midirler? ta ki düşünüp öğüt alsınlar kendilerine indirileni insanlara

السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

bir yerden azabın kendilerine gelmeyeceğinden yahut yer(in dibin)e kendilerini Allah'ın geçirmeyeceğinden kötülükler

لَا يَشْعُرُوْنَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ

yahut onlar engel olacak da değillerdir dönüp dolaşırlarken kendilerini yakalamayacağından? yahut hiç ummadıkları

يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ۗ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا

şeyleri görmediler mi? çok acıyandır çok şefkatli Rabbiniz doğrusu bir korku üzerinde kendilerini yakalamayacağından?

خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ

Allah'a secde ederek ve soldan sağdan gölgelerinin döndüğünü her şeyden Allah'ın yarattığı

وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

yerde ve ne varsa göklerde ne varsa secde ederler Allah'a sürünerek

مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۩ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ

üstlerindeki Rablerinden korkarlar asla büyük taslamazlar ve onlar ve meleklerden canlılardan

وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ

O şüphesiz iki tanrı edinmeyin Allah dedi emredildikleri şeyi ve yaparlar

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ

ve O'nundur ve yerde göklerde ne varsa hepsi O'nundur korkun yalnız benden tek Tanrıdır

الدِّيْنُ وَاصِبًا ۗ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ

sonra Allah'tandır her ni'met size ulaşan korkuyorsunuz Allah'tan başkasından mı? daima din (kulluk)

اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ۚ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ

sizden o sıkıntıyı kaldırdığı zaman sonra yalvarırsınız yalnız O'na bir sıkıntı size dokunduğu zaman

اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَۙ ﴿٥٤﴾

ortak koşarlar Rablerine içinizden bir grup hemen

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنَاهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا

şeylere ayırıyorlar ﴿٥٥﴾ bileceksiniz yakında öyleyse eğlenin kendilerine verdiğimize karşı nankörlük etmek için

لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔـلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٦﴾

uydurduğunuz ﴿٥٦﴾ şeylerden siz mutlaka sorulacaksınız Allah'a andolsun ki verdiğimiz rızıktan pay bilmedikleri

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ

müjdelendiği zaman ﴿٥٧﴾ hoşlandıklarını kendilerine de şanı yüce olan kızları Allah'a isnad ediyorlar

اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۚ ﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ

kavminden gizlenir ﴿٥٨﴾ içi öfkeyle dolarak kapkara yüzü kesilir kız çocuğu onlardan birine

مِنْ سُوْۗءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰي هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ اَلَا سَاۗءَ

ne kötü bak toprağa onu gömsün mü? yoksa hakaretle onu tutsun mu? ona verilen müjdenin kötülüğünden dolayı

مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ

hüküm veriyorlar ﴿٥٩﴾ içindir inanmayanlar ahirete sıfat en kötü Allah'ındır sıfat

الْاَعْلٰى ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ

en yüce ve O azizdir hikmet sahibidir ﴿٦٠﴾ eğer cezalandırsaydı Allah insanları yaptıkları (her) haksızlıkla

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَاۗءَ

bırakmazdı yeryüzünde tek canlı fakat onları erteler bir süreye kadar takdir edilen zaman geldiği

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ

süreleri bir sa'at dahi ne geri kalırlar ne de ileri geçerler ﴿٦١﴾ isnad ediyorlar Allah'a hoşlanmadıkları şeyi

وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ۭ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ

uyduruyorlar dilleri yalan kendilerinin olacağına mutlaka en güzel sonuç hiç şüphe yok ki onlara vardır ateş

وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ

ve onlar ona sürüleceklerdir ﴿٦٢﴾ Allah'a andolsun ki elbette elçi gönderdik milletlere de senden önceki süsledi onlara

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾

şeytan yaptıkları işleri O onların dostudur bugün de onlar için vardır bir azab acı ﴿٦٣﴾

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى

indirmedik sana Kitabı dışında açıklaman onlara ayrılığa düştükleri şeyi hakkında ve yol gösterici

وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

ve rahmet bir kavim için inanan ﴿٦٤﴾

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ

şüphesiz ölümünden sonra yeri onunla diriltti bir su gökten indirdi Allah

فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ

ibret vardır hayvanlarda da sizin için ve şüphesiz işiten bir millet için ibret bunda vardır

نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا

lezzetli halis süt ile kan fışkı arasından onların karınlarından size içiriyoruz

لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا

sarhoşluk onlardan elde edersiniz ve üzümlerden hurma ağaçlarının meyvalarından içenler için

وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ

Rabbin şöyle vahyetti aklını kullanan bir toplum için ibret vardır bunda şüphesiz güzel ve rızık

اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾ ۙ

ve kurdukları çardaklardan ağaçlardan evler dağlardan edin bal arısına

ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ

çıkar boyun eğerek Rabbinin yollarında yürü meyvalardan her çeşit ye sonra

مِنْ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

bunda vardır şüphesiz insanlara şifa onda vardır renkleri çeşit çeşit bir içecek onun karınlarından

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ

kimi de içinizden öldürür sonra sizi yarattı Allah düşünen bir millet için ibret

يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ

bilendir Allah doğrusu biraz bilgiden sonra hiçbir şeyi bilmez olsun diye ömrün en reziline itilir

قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا

kadirdir Allah üstün kıldı kiminizi kiminizden rızıkta üstün kılınanlar

بِرَآدِّىْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ

verip de kendi rızıklarını altında bulunanlara ellerinin onlar onda eşit olmuyorlar ni'metini mi?

اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ

Allah'ın inkar ediyorlar Allah yarattı size kendi nefislerinizden eşler ve yarattı size

مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ

eşlerinizden oğullar ve torunlar ve sizi besledi güzel rızıklarla batıla hala mı? inanıp da

وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾ ۙ

ni'metine Allah'ın nankörlük ediyorlar

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ve yerden göklerden hiçbir rızık kendileri için veremeyecek Allah'tan başka tapıyorlar

شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

bilir Allah çünkü meseller Allah'a benzetmeler yapmayın ve bunu asla yapamayacak olan şeylere

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ

gücü yetmeyen başkasının malı olan bir köle misaliyle Allah misal verir bilmezsiniz siz ise

عَلٰى شَىْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۖ

ve açık gizli ondan infak edeni güzel rızık ile katımızdan rızıklandırdığımız ve kimseyi hiçbir şeye

هَلْ يَسْتَوُۥنَ ۖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا

misaliyle Allah ve misal verir bilmezler çokları fakat Allah'adır Hamd hiç bunlar bir olurlar mı?

رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَىْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ

efendisinin üzerine bir yüktür ve o hiçbir şeye gücü yetmez dilsizdir birisi şu iki adamı da

اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِۦ هُوَ ۙ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ

bu (adam) adaleti emreden kimse bu (adam) gibi olur mu? bir hayır getirmez onu gönderse nereye

عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَمَآ اَمْرُ

işi ve yerin göklerin gaybı Allah'a aittir doğru yolda giden

السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ

gücü yetendir her şeye Allah şüphesiz daha yakın(kısa)dır yahut bir göz açıp yumma gibi ancak sa'atin (kıyametin)

﴿٧٧﴾ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا ۙ وَجَعَلَ لَكُمُ

size ve verdi hiçbir şey bilmezken annelerinizin karınlarından sizi çıkardı Allah

السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ

kuşlara bakmadılar mı? şükredersiniz umulur ki ve gönüller gözler işitme

مُسَخَّرَاتٍ فِى جَوِّ السَّمَآءِ ۙ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۚ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ

ayetler bunda vardır şüphesiz Allah'tan başka onları tutan yoktur göğün boşluğunda O'nun emrine boyun eğdirilmiş

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

inanan bir kavim için

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ

Allah yaptı sizin için evlerinizi oturma yeri ve yaptı sizin için derilerinden hayvan

بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا

evler kolayca kullanacağınız hafif günününüzde göç ve gününüzde ikamet ve yünlerinden ve yapağılarından

وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ

ve kıllarından giyilecek, döşenecek eşya ve geçimlik bir süreye kadar Allah yaptı sizin için yarattıklarından

ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ

gölgeler ve var etti sizin için dağlarda oturulacak barınaklar ve var eyledi sizin için elbiseler sizi koruyan

الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ ۚ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

sıcaktan ve elbiseler sizi koruyan savaşta böyle tamamlıyor ni'metini size umulur ki siz

تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ

teslim (müslüman) olursunuz eğer yine yüz çevirirlerse artık senin üzerine düşen duyurmaktır açık bir şekilde bilirler

نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

ni'metini Allah'ın sonra da bunu inkar ederler ve çokları da inkar ederler gün getirdiğimiz

مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾

her ümmetten bir şahid artık izin verilmez inkar edenlere ve özür dilemeleri de istenmez

وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾

zaman gördükleri zulmedenler azabı artık hafifletilmez onlardan ve onlara fırsat da verilmez

وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا

zaman gördükleri ortak koşanlar ortak koştuklarını derler Rabbimiz işte ortaklarımız

الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ ﴿٨٦﴾

taptığımız senden başka onlara söz atarlar şu sözle siz tamamen yalancılarsınız

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

olmuşlardır Allah'a o gün teslim ve sapıp gitmiştir kendilerinden şeyler uydurup durdukları

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا

dolayı azaplarının üstüne azab katarız Allah'ın yoluna ve engel olanlar inkar edenler

كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ

üzerlerine bir şahid ümmet her içinde getireceğimiz gün bozgunculuklarından

مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

bu Kitabı sana indirdik bunların üzerine şahid seni de getireceğiz kendi aralarından

تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللهَ

Allah şüphesiz müslümanlara ve müjde olarak ve rahmet olarak ve yol gösterici olarak her şeyi açıklayan

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

edepsizlikten meneder akrabaya ve vermeyi ve ihsanı adaleti emreder

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللهِ إِذَا

zaman Allah'ın ahdini tam yerine getirin öğüt almanız için size böyle öğüt verir ve azgınlıktan ve fenalıktan

عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللهَ عَلَيْكُمْ

üzerinize Allah'ı yaptınız çünkü pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın andlaşma yaptığınız

كَفِيلًا إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا

ipliğini çözen kadın gibi olmayın yaptıklarınızı bilir Allah şüphesiz kefil (şahid)

مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ

bir topluluk olduğu için aranızda bozucu yeminlerinizi bir vasıta yaparak büktükten kuvvetli sonra

هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

kıyamet günü size açıklayacaktır bununla Allah sizi dener çünkü diğer bir topluluktan daha çok

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

bir tek ümmet hepinizi yapardı Allah dileseydi şayet ayrılığa düştüğünüz hakkında şeyleri

وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

yaptığınız şeylerden ve siz mutlaka sorulacaksınız dilediğini doğru yola iletir dilediğini şaşırtır fakat

وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا

ve tadarsınız | sağlam bastıktan | sonra | ayak | kayar | aranızı | bozan bir şey | yeminlerinizi | yapmayın

السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

büyük | bir azab | ve sizin için vardır | Allah'ın | yoluna | engel olduğunuzdan | dolayı | kötülüğü

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًاۜ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ

eğer | sizin için | daha hayırlıdır | Allah'ın | yanında olan | şüphesiz | az | bir paraya | Allah'a | verdiğiniz sözü | satmayın

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍۗ وَلَنَجْزِيَنَّ

elbette vereceğiz | kalıcıdır | Allah'ın | yanında bulunan ise | tükenir | sizin yanınızda bulunan | bilirseniz

الَّذِينَ صَبَرُٓوا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

iyi | bir iş yaparsa | her kim | yapmış | olduklarının | en güzeliyle | karşılığını | sabredenlerin

مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةًۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

veririz | hoş | bir hayatla | onu yaşatırız | inanmış olarak | kadından | veya | erkekten

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ

sığın | Kur'an | okuduğun | zaman | yapmış | olduklarının | en güzeliyle | onların ücretini

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطَانٌ عَلَى

üzerinde | bir gücü | o(şeyta)nın | yoktur | çünkü | kovulmuş | şeytandan | Allah'a

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهٗ عَلَى

üzerinde | onun gücü | sadece | dayananlar | Rablerine | ve üzerinde | inananlar

الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍۙ

bir ayet | yerine | bir ayetin | başka getirdiğimiz | zaman | onu ortak koşanlaradır | onu dost tutanlar

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُٓوا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

bilmiyorlar | onların çokları | hayır | iftira ediyorsun | sen | şüphesiz | derler | ne indirdiğini | bilirken | ve Allah

﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا

inananları | sağlamlaştırmak için | gerçek olarak | Rabbinden | Ruhu'l-Kudüs | onu indirdi | de ki

وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

müslümanlara | ve müjde olarak | ve yol gösterici

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِسَانُ الَّذِى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ

ona nisbet ettikleri şahsın dili bir insan ona öğretiyor muhakkak dediklerini onların biliyoruz elbette

اَعْجَمِىٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ

ayetlerine inanmayanları şüphesiz apaçık Arapça bir dildir bu ise a'cemi (yabancıdır)

اللّٰهِ ۙ لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِى الْكَذِبَ

Allah'ın doğru yola iletmez Allah onlar için vardır acı şüphesiz ancak uydurur yalanı

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ

inanmayanlar ayetlerine Allah'ın işte onlardır yalancılar inkar eden Allah'ı

مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ

sonra inandıktan hariç (inkara) zorlanan kalbi mutmain olduğu halde imanla fakat açan kimselere

بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

küfre göğsünü üzerlerine iner bir gazab Allah'tan ve onlar için vardır bir azab büyük

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى

bu böyledir şüphesiz onların tercih etmelerindendir hayatını dünya ahirete ve şüphesiz Allah'ın doğru yola iletmeyeceğinden dir

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ

kavmi inkar eden onlar mühürlediği kimselerdir Allah'ın kalblerini ve kulaklarını

وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ

ve gözlerini ve işte onlardır gafiller hiç şüphe yok ki elbette onlar ahirette onlar

الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ

ziyana uğrayacaklardır sonra şüphesiz Rabbin yanındadır hicret edenlerin sonra işkenceye uğratıldıktan sonra

جَاهَدُوا وَصَبَرُٓوا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

cihad edenlerin ve sabredenlerin elbette Rabbin bun(lar)dan sonra bağışlayandır esirgeyendir

يَوْمَ تَأْتِى كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ

yaptığının herkese ve tam karşılığı verilir kendi canını kurtarmak için uğraşır herkes gelir o gün

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

huzur içinde güven idi bir kenti misaliyle Allah misal verir asla haksızlık edilmez onlara

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ

Allah (bunun üzerine) ona taddırdı Allah'ın ni'metlerine fakat nankörlük etti yerden her bol bol rızkı kendisine geliyordu

لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ

bir elçi onlara geldi andolsun yaptıklarından ötürü ve korku açlık elbisesi

مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

size verdiği rızıktan yeyin zulümlerine devam ederken onlar azab onları yakalayıverdi onu yalanladılar kendilerinden

اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

kulluk O'na ediyorsanız eğer Allah'ın ni'metine ve şükredin ve hoş olarak helal Allah'ın

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ

Allah'tan başkasının ve kesileni domuz ve etini ve kanı ölüyü size haram kıldı şüphesiz

بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

esirgeyendir bağışlayandır Allah şüphesiz ve sınırı da aşmadan saldırmadan mecbur kalırsa kim adına

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا

sonra uydurmuş olursunuz şu haramdır şu helaldir yalan dillerinizin nitelendirmesinden ötürü demeyin

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۟ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۟

iflah olmazlar yalan Allah'a karşı uyduranlar şüphesiz yalan Allah'a karşı

﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا

haram kılmıştık Yahudi olanlara da acı bir azab onlara vardır azıcık bir mefaattir

مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

zulm onlar kendilerine ediyorlardı fakat biz onlara zulmetmedik bundan önce sana anlattıklarımızı

﴿١١٨﴾

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ

bunun ardından tevbe edenler sonra cehaletle kötülük işleyenler için Rabbin şüphesiz sonra

وَاَصْلَحُوٓا۟ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ

İbrahim şüphesiz esirgeyendir bağışlayandır bunlardan sonra Rabbin elbette ve uslananlar

كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهِ

O'nun ni'metlerine şükredici idi ortak koşanlardan ve değildi birleyen Allah'ı O'na ita'at eden bir ümmet idi

اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنَاهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً

iyilik dünyada ona vermiştik doğru yola ve iletmişti onu seçmiş

وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ

yoluna uy sana vahyettik sonra iyilerdendir ahirette de şüphesiz O

اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى

üzerinde cumartesi günü (farz) kılındı şüphesiz ortak koşanlardan değildi hanif olan İbrahim'in

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet günü aralarında elbette hükmünü verecektir Rabbin ve şüphesiz onun ayrılığa düşenlere

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ

ve öğütle hikmetle Rabbinin yoluna çağır ayrılığa düştükleri şey hakkında

الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

sapanları en iyi bilen işte O'dur Rabbin kuşkusuz en güzel biçimde o ki ve onlarla mücadele et güzel

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ

aynısını ceza verin ceza vereceksiniz eğer hidayete erenleri de en iyi bilendir ve O yolundan

مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ

sabret sabredenler için daha iyidir andolsun ki o sabdederseniz ama size verilen cezanın

وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

kurdukları tuzaklardan sıkıntıya düşme onlara üzülme Allah(ın yardımı) iledir ancak senin sabrın

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾ ﴿١٢٧﴾

ve iyilik edenlerle korunanlarla beraberdir Allah çünkü

سُورَةُ بنى اسرآئيل / الإسرَاء

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ١١١ ايَةً - الترتيب الوحى ٥٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِىٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

eksiklikten uzaktır | O (Allah) ki | yürüttü | kulunu | gecenin bir vaktinde | Mescid-i Haram'dan

اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيَاتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ

Mescid-i Aksa'ya | bereketli kıldığımız | çevresini | kendisine göstermemiz için | ayetlerimizden bir bölümünü | gerçekten | O

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى

işitendir | görendir | biz verdik | Musa'ya | Kitabı | ve onu yaptık | bir kılavuz

لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِى وَكِيلًا ؕ ﴿٢﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ

İsrail oğullarına | tutmayın diye | benden başka | bir vekil | çocukları | taşıdıklarımızın | ile beraber

نُوحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ فِى الْكِتَابِ

Nuh | doğrusu o | bir kuldu | çok şükreden | şu hükmü verdik | İsrail oğullarına | Kitapta

لَتُفْسِدُنَّ فِى الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ

bozgunculuk yapacaksınız | o ülkede | iki kez | ve çok böbürleneceksiniz | büyüklenme ile | kibirli | gelince | zamanı

اُولٰيهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَآ اُولِى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

birincisinin | gönderdik | üzerinize | kullarımızı | çok güçlü | (sizi) araştırdılar | aralarına girip

الدِّيَارِ ؕ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

evlerin | bir va'd idi | yapılması gereken | sonra | verdik | size | tekrar | onları yenme imkanı

وَاَمْدَدْنَاكُمْ بِاَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ اَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ اِنْ اَحْسَنْتُمْ

ve sizi destekledik | mallarla | ve oğullarla | ve çoğalttık | daha da | savaşçılarını zı | iyilik ederseniz

اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَأْتُمْ فَلَهَا ؕ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓوْا

iyilik etmiş olursunuz | kendinize | kötülük ederseniz | o da aleyhinize dir | gelince | zamanı | sonuncusunun | kötü duruma soksunlar

وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا

yüzlerinizi | ve girsinler | Mescid'e (Kudüs'e) | girdikleri gibi | ilk kez | ve mahvetsinler | ele geçirdiklerini

تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

helak ederek

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَاۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ

belki Rabbiniz size acır eğer siz dönerseniz biz de döneriz yapmışızdır cehennemi kafirler için

حَصِيْرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ

kuşatıcı gerçekten bu Kur'an yola iletir en doğru olan ve müjdeler mü'minlere

الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًاۙ ﴿٩﴾ وَاَنَّ

yapan iyi işler şüphesiz kendileri için bir ecir olduğunu büyük ve şüphesiz

الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًاۗ ﴿١٠﴾ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ

inanmayanlara Ahirete hazırlamışızdır onlara bir azab acı du'a etmektedir insan

بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ

şerre du'a eder gibi hayra insan pek acelecidir biz yaptık gece ve gündüzü

اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا

iki ayet sildik ayetini gece yaptık ayetini gündüz aydınlatıcı aramanız için lutfunu

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَۗ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ

Rabbinizin ve bilmeniz için ve hesabı yılların sayısını her şeyi anlattık

تَفْصِيْلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰۤىِٕرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖۗ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ

açık açık her insanın bağladık tair(kuş)ini boynuna çıkarırız onun için günü

الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٣﴾ اِقْرَاْ كِتٰبَكَۗ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ

kıyamet bir Kitap bulacağı açılmış olarak bugün nefsin yeter Kitabını oku

عَلَيْكَ حَسِيْبًاۗ ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ

sana hesapçı olarak kim hihayeti seçerse şüphesiz seçmiş olur kendisi için ve kim saparsa

فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰىۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ

şüphesiz sapar kendi aleyhine taşımaz hiçbir günahkar günah yükünü başkasının biz azab edecek değiliz

حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٥﴾ وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا

göndermedikçe elçi biz istediğimiz zaman helak etmek bir kenti emrederiz onun varlıklılarına

فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا

kötü işler yaparlar orada böylece gerekli olur onlara (azab) karar(ı) biz de orayı ederiz darmadağın nice helak ettik

مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا

kuşakları sonra Nuh'dan yeter Rabbin günahlarını kullarının haber alıcı görücü olarak

﴿١٧﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِيدُ ثُمَّ

sonra istediğimiz kimseye dilediğimiz kadar orada ona çabucak veririz geçici (dünyayı) isterse kim

جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ

ahireti isterse kim de ve kovulmuş olarak kınanmış oraya girer cehennem yerini yaparız

وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا

hepsine karşılığı verilir çalışmalarının öylelerinin ve inanarak yaraşır biçimde ve çalışırsa ona

نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

kısıtlanmış Rabbinin hediyesi değildir Rabbinin mükafatından onlara da onlara da uzatırız

﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ

dereceler bakımından daha büyüktür elbette ahiret kiminden onların kimini üstün yaptık nasıl bak

وَّاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا

kınanmış olarak sonra oturup kalırsın başka bir tanrı Allah ile beraber edinme üstünlük bakımından ve daha büyüktür

مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ

iyilik etmenizi ve anaya babaya kendisinden başkasına tapmamanızı Rabbin emretti ve yalnız başına bırakılmış olarak

اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ

Öf! onlara sakın deme her ikisi yahut ikisinden birisi ihtiyarlık çağına senin yanında ulaşırsa

وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ

küçülme kanadını onlara indir güzel söz onlara söyle onları azarlama

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ۚ ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ

daha iyi bilir Rabbiniz küçükken beni nasıl yetiştirdilerse sen de bunlara acı Rabbim ve deki acımadan dolayı

بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

bağışlayandır tevbe edenleri şüphesiz O iyi kişiler siz olursanız eğer içlerinizdekini

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

savurarak fakat saçıp savurma ve yolcuya ve yoksula hakkını akrabaya ver

اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

çok nankördür Rabbine karşı şeytan ise şeytanların kardeşleri olmuşlardır savurganlar çünkü

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا

eğer yüz çevirecek olursan | onlardan | bekleyerek | bir rahmeti | Rabbinden | umduğun | bari söyle | onlara | söz

مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ

yumuşak | yapma | el(ler)ini | bağlanmış | boynuna | ve açma | tamamen

الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

açarak | sonra kalırsın | kınanmış | hasret içinde | şüphesiz | Rabbin | açar (bol bol verir) | rızkı

لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوٓا

dilediğine | ve kısar | çünkü O | kullarını | bilir | görür | öldürmeyin

اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا

çocuklarınızı | korkusuyla | fakirlik | biz | onları besliyoruz | ve sizi de | şüphesiz | onları öldürmek | günahtır

كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

büyük | yaklaşmayın | zinaya | çünkü o | açık bir kötülüktür | ve çok kötü | bir yoldur

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ

öldürmeyin | canı | haram kıldığı | Allah'ın | haksız yere | kim | öldürülürse | haksızlıkla | muhakkak

جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِى الْقَتْلِ اِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

vermişizdir | onun velisine | yetki | fakat aşırı gitmesin | öldürmede | çünkü | kendisine yardım edilmiştir

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ وَاَوْفُوا

yaklaşmayın | malına | yetimin | ancak | en güzel tarzda | kadar | erişinceye | erginlik çağına | yerine getirin

بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا

ahdi | çünkü | ahd'den | sorulacaktır | tam yapın | ölçüyü | zaman | ölçtüğünüz | tartın

بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا

terazi ile | doğru | bu | daha iyidir | ve daha güzeldir | sonuç bakımından | şeyin | ardına düşme

لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ

olmayan | senin | hakkında | bilgin | çünkü | kulak | göz | ve gönül | hepsi | bunların

كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِى الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ

o(yaptığı)ndan | sorumludur | yürüme | yeryüzünde | kabara kabara | çünkü sen | yırtamazsın

الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ

yeri | erişemezsin | dağlara | boyca | hepsi | bunların | kötü olandır | katında | Rabbinin

مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

hoş görülmeyen şeylerdir

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا

şunlar vahyettiğindendir sana Rabbinin Hikmet'ten edinme ile bereber Allah tanrı

اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِى جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ

başka sonra atılırsın cehenneme kınanmış olarak uzaklaştırılmış olarak size mi seçti? Rabbiniz oğulları

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۗ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ

ve edindi (kendisine) meleklerden kadınlar gerçekten siz söylüyorsunuz bir söz büyük (çok tehlikeli) andolsun

صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْاۗ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَّوْ

biz türlü biçimlerde anlattık bu Kur'an'da düşünüp anlasınlar diye fakat bu artırmıyor başkasını nefretlerinde n de ki eğer

كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا

olsaydı O'nunla beraber tanrılar gibi dedikleri o zaman onlar da ararlardı sahibine Arşın bir yol

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ ﴿٤٢﴾

haşa, O uludur onların dediklerinden yücedir çok O'nu tesbih ederler gök

وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّۗ وَاِنْ مِّنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ

yedi arz ve bunların içindekiler hiçbir şey yoktur tesbih etmeyen hamd ile ama

لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْۗ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ

siz anlamazsınız onların tesbihlerini şüphesiz O halimdir çok bağışlayandır zaman okuduğun Kur'an

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًاۙ ﴿٤٥﴾

çekeriz seninle arasına inanmayanların ahirete bir perde gizli

وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِىْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۗ وَاِذَا ذَكَرْتَ

ve kılarız (koyarız) kablerine kabuklar onu anlamalarına engel olacak ve kulaklarına bir ağırlık zaman andığın

رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٦﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ

Rabbini Kur'an'da birliğini dönüp arkalarına kaçarlar biz gayet iyi biliyoruz

بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ

ne sebeple dinlediklerini onların dinlerken seni kendi aralarında fısıldaşırken dedikleri zaman zalimlerin

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ

siz uymuyorsunuz başkasın a bir adamdan büyülenmiş bak nasıl misaller verdiler sana benzetmelerle

فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُٓوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا

şaştılar artık bir daha bulamazlar yolu dediler ki biz iken mi? kemikler ve ufalanmış toprak

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٤٩﴾

biz diriltilecek miyiz? yaratılışla yeni bir

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ ۚ

de ki | ister olun | taş | veya | demir | veya | yaratık | herhangi bir | büyüyen (imkansız görünen) | gönlünüzde

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ

diyecekler ki | kim | bizi tekrar döndürebilir | de ki | sizi yaratan | ilk | defa | alaylı alaylı sallayacaklar | sana

رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ ۖ قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

başlarını | ve diyecekler | Ne zaman o? | de ki | belki de | olabilir | pek yakın | gün | sizi çağıracağı

فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِى

çağrısına uyarsınız | O'na hamdederek | ve sanırsınız | (dünyada) kaldığınızı | pek az | söyle | kullarıma

يَقُولُوا الَّتِى هِىَ اَحْسَنُ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ الشَّيْطَانَ

söylesinler | en güzel sözü | çünkü | şeytan | girer | aralarına | doğrusu | şeytan

كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۚ اِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ

insanın | düşmanıdır | apaçık | Rabbiniz | daha iyi bilir | sizi | dilerse | size acır | veya

اِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ

dilerse | size azabeder | biz seni göndermedik | onların üzerine | vekil | Rabbin | daha iyi bilir | olan kimseleri

فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا

göklerde | ve yerde | andolsun ki | biz üstün kıldık | kimini | peygamberlerin | kiminden | verdik

دَاوٗدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهٖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ

Davud'a da | Zebur'u | de ki | yalvarın | (tanrı olduğunu) sandığınız şeylere | O'ndan başka | onların gücü yetmez | gidermeye

الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ

sıkıntıyı | sizden | ve değiştirmeye | onların | yalvardıkları | ararlar | Rablerine

الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ اِنَّ عَذَابَ

bir vesile | hangisi | en yakın diye | ve umarlar | O'nun merhametini | ve korkarlar | azabından | çünkü | azabı

رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ

Rabbinin | cidden korkunçtur | ne kadar kent varsa | ancak biz | onu yok ederiz | önce | gününden

الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُورًا

kıyamet | yahut | ona azab ederiz | azap ile | şiddetli bir | Bu | Kitapta | yazılmıştır

﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ۭ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ

Semud(kavmin)e verdik evvelkilerin (onları) yalanlamalarıdır ancak ayetler (mu'cizeler) göndermekten bizi alıkoyan şey

النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ۭ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ

bir zaman korkutmak dışında mu'cizeleri biz göndermeyiz o zulmetmelerine sebeb oldu açık bir mu'cize olarak dişi deveyi

قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۭ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ

sana gösterdiğimiz rü'yayı biz yapmadık insanları kuşatmıştır Rabbin şüphesiz sana demiştik

اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ

fakat artırmıyor biz onları korkutuyoruz Kur'an'da la'netlenmiş ve ağacı insanlar için sınama (aracı) başka bir şey

اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿٦٠﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا

Secde ettiler Adem'e secde edin meleklere demiştik bir zaman daha da fazla onların azgınlıklarından başkasını

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا

şu gördün mü? dedi çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim? dedi İblis yalnız hariç

الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا

hariç onun zürriyetini hakimiyetime alacağım kıyamet gününe kadar beni ertelersen andolsun eğer benden üstün yaptığını

قَلِيْلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ

pek azı (Allah) dedi ki git kim sana uyarsa onlardan şüphesiz cehennemdir cezanız

جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ

bir ceza mükemmel yerinden oynat gücünün yettiğini onlardan sesinle yaygarayı bas

عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ

onların üzerine atlılarınla ve yayalarınla onlara ortak ol mallarda ve evladlarda ve onlara (çeşitli) va'dler yap

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ

onlara va'detmez şeytan başka bir şey aldatıştan benim kullarıma şüphesiz onların üzerinde senin yoktur

سُلْطٰنٌ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِيْ يُزْجِيْ لَكُمُ الْفُلْكَ

bir gücün yeter Rabbin vekil olarak Rabbiniz O'dur ki yürütür size gemileri

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٦٦﴾

denizde (payınızı) aramanız için lutfundan doğrsu O size çok acır

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ اِلَّآ اِيَّاهُۚ فَلَمَّا نَجّٰيكُمْ

zaman size dokunduğu bir sıkıntı denizde kaybolur bütün yalvardıklarınız başka O'ndan fakat (O) sizi kurtarıp çıkarınca

اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ

karaya yine yüz çevirirsiniz gerçekten insan nankördür sizi batırmayacağından emin misiniz?

جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًاۙ

ters çevirip karayı yahut göndermeyec eğinden üzerinize taşlar savuran bir kasırga sonra bulamazsınız kendinize bir koruyucu

﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا

yoksa emin misiniz? sizi gönderip oraya bir kez daha salarak üstünüze bir fırtına

مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

kırıp geçiren sizi boğmayacağından dolayı inkar ettiğinizden O zaman bulamazsınız kendinize bize karşı onu izleyip koruyacak birini

﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِٓى اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ

andolsun Adem oğullarına biz çok ikram ettik onları taşıdık karada ve denizde onları besledik

مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًاۚ ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا

güzel rızıklarla ve onları üstün kıldık bir çoğuna yarattıklarımızın tam bir üstünlükle gün çağırdığımız

كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْۚ فَمَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ

her milleti imamıyla kimlerin verilirse Kitabı sağından işte onlar okurlar

كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِى هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ

Kitaplarını ve bir haksızlığa uğratılmazlar en ufak olan kimse şu (dünyada) kör o

فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ

ahirette de kördür daha da sapıktır yolu az daha onlar seni kandıracaklardı

عَنِ الَّذِٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۖ وَاِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا

vahyettiğimizden ayırarak sana iftira atman için üstümüze ondan başkasını işte o zaman seni edinirlerdi dost

﴿٧٣﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ اِذًا

eğer olmasaydık biz seni sağlamlaştırmış gerçekten neredeyse yanaşacaktın onlara bir parça o takdirde

لَاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا

sana taddırırdık kat kat(azab)ını hayatın ve kat kat(azab)ını ölümün sonra bulamazdın kendine bize karşı

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

bir yardımcı

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا لَا يَلْبَثُونَ

kalamazlar o takdirde oradan çıkarmak için yurdundan seni tedirgin edeceklerdi neredeyse

خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

bulamazsın elçilerimizin senden önce gönderdiğimiz yasası (budur) pek az senin ardından

لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ

gecenin kararmasına kadar güneşin sarkmasından kıl namaz bir değişiklik bizim yasamızda

وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ

uyan (teheccüd kıl) gecenin bir kısmında görülecek şeydir sabah Kur'an çünkü sabahın ve Kur'an'ını da (unutma)

نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ

Rabbim de ki güzel bir makama Rabbin seni ulaştırır umulur ki sana özgü olarak

اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ

katından bana ver doğruluk çıkarışıyle ve beni çıkar doğruluk girdirişiyle beni girdir

سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ

batıl zaten batıl ve gitti Hak geldi de ki yardımcı bir güç

كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

mü'minlere ve rahmet şifa o şeyler Kur'an'dan biz indiriyoruz yok olmağa mahkumdur

وَلَا يَزِيدُ الظّٰلِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ

yüz çevirip insana ni'met verdiğimiz zaman ziyanından başka bir şey zalimlerin ama bu artırmaz

وَنَا بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ

kendi karakterine göre hareket eder herkes de ki umutsuzluğa düşer bir zarar ona dokununca da yan çizer

فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ

de ki ruhtan sana sorarlar yolda olduğunu en doğru kimin daha iyi bilir Rabbiniz

الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّى وَمَآ اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا

biz dilesek andolsun eğer pek az bir şey dışında ilimden size verilmemiştir Rabbimin emrindendir Ruh

لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِى اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

bir yardımcı bize karşı bu konuda sana bulamazsın sonra sana vahyettiğimizi tamamen gideriz

اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَّئِنِ

ancak hariç | rahmeti | Rabbinin | çünkü | O'nun lutfu | sana olan | cidden büyüktür | | de ki | andolsun eğer

اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ

toplansalar | insan(lar) | ve cin(ler) | üzere | getirmek | bir benzerini | bu | Kur'an'ın | getiremezler

بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ

onun benzerini | ve eğer | olsalar | birbirlerine | arka (destek) | | andolsun | biz türlü biçimlerde anlattık | insanlara

فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوْا

bu Kur'an'da | her çeşit | misali | ama direttiler | çoğu | insanlardan | inkarda | | dediler ki

لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ۙ ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُوْنَ لَكَ

inanmayız | sana | fışkırtmadıkça | bize | yerden | bir göze | | yahut | olmalı | senin

جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ۙ ﴿٩١﴾ اَوْ

bir bahçen | hurmalardan | ve üzümlerden oluşan | fışkırtmalısın | ırmaklar | aralarından | gürül gürül | | yahut

تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِىَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ

düşürmelisin | gökten | gibi | zannettiğin | üzerimize | parçalar | yahut | getirmelisin | Allah'ı | ve melekleri

قَبِيْلًا ۙ ﴿٩٢﴾ اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِى السَّمَآءِ ؕ

karşımıza | | yahut | olmalı | senin | bir evin | altundan | ya da | çıkmalısın | göğe

وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّىْ

ama inanmayız | senin (göğe) çıkmana | indirmedikçe | üzerimize | bir Kitap | okuyacağımız | de ki | şanı yücedir | Rabbimin

هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ

ben değil miyim? | sadece | bir insan | elçi ol(arak gönderil)en | | alıkoyan şey | insanları | iman etmekten | kendilerine geldiğinde

الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ

hidayet | ancak | demeleridir | mi gönderdi? | Allah | bir insanı | elçi olarak | | de ki | eğer | olsaydı

فِى الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا

yer yüzünde | melekler | yürüyen | uslu uslu | elbette gönderirdik | onlara | gökten | bir meleği

رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنِىْ وَبَيْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ

elçi | | de ki | yeter | Allah | şahid olarak | benimle | sizin aranızda | şüphesiz O | kullarını

خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾

haber alır | görür

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ

veliler onlar için artık bulamazsın sapıklıkta bırakırsa kimi de doğru yolu bulan işte odur Allah hidayet ederse kime

مِنْ دُونِهٖۜ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّاۜ

ve sağır ve dilsiz kör yüzü koyun kıyamet günü onları süreriz O'ndan başka

مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ

çünkü onlar cezaları işte budur çılgın alevi onlara artırırız ateş her dindikçe cehennemdir varacakları yer

كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا

bir yaratılışla diriltileceğiz biz mi? ve ufalanmış toprak kemikler biz olduktan sonra mı? ve dediler ayetlerimizi inkar ettiler

جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ

kadirdir ve yeri gökleri yaratan Allah şüphesiz görmediler mi ki? yeni

عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ

zalimler ama yapmazlar onda hiç şüphe yoktur bir süre kendileri için ve koymuştur kendilerinin benzerini yaratmağa da

اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ اِذًا

o zaman Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız siz eğer de ki inkardan başka bir şey

لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

biz vermiştik andolsun çok cimridir insan gerçekten harcamaktan korkarak tutardınız

مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ

ona demişti (Musa) onlara geldiğinde İsrail oğullarına sor açık açık mu'cize dokuz Musa'ya

فِرْعَوْنُ اِنِّى لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ

sen bildin andolsun (Musa) dedi ki büyülenmiş Ey Musa seni sanıyorum şüphesiz ben Fir'avn

مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَۚ وَاِنِّى لَاَظُنُّكَ

seni görüyorum şüphesiz ben de kanıtlar olarak ve yerin göklerin Rabbinin ancak bunları indirdiğini

يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ

biz de onu boğduk. o ülkeden onları sürüp çıkarmak (Fir'avn) istedi mahvolmuş Ey Fir'avn

وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِٓى اِسْرَآئِيلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ

o ülkede oturun İsrail oğullarına onun ardından dedik toptan yanındakilerle birlikte

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًاۜ ﴿١٠٤﴾

bir araya hepinizi getireceğiz ahiret zamanı gelince

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٥﴾

hak olarak | biz o(Kur'a)nı indirdik | ve hak ile | inmiştir | seni göndermedik | dışında | müjdeleyici | ve uyarıcı olmak

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ

Kur'an'ı | parçalara ayırdık | okuman için | insanlara | ağır ağır | ve onu indirdik | birbiri ardınca | de ki

اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى

siz ona inanın | veya | inanmayın | şüphesiz O | verilenlere | bilgi | daha önce | zaman | okunduğu

عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ

kendilerine | onlar derhal kapanırlar | çeneleri üstüne | secdeye | ve derler | şanı yücedir | Rabbimizin | gerçekten

وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا

va'di (sözü) | Rabbimizin | mutlaka yerine getirilir | ve kapanırlar | çeneleri üstüne | ağlayarak | ve onların (Kur'an) artırır | derin saygısını

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۗ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ ﴿١٠٩﴾

de ki | dua edin (çağırın) | Allah diye | veya | dua edin (çağırın) | Rahman diye | hangisiyle | çağırsanız | O'nundur | isimler

الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا

en güzel | pek bağırma | namazında | pek de gizleme | onu (sesini) | tut | arasında | bunun | bir yol

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ ﴿١١٠﴾

ve de ki | hamdolsun | Allah'a | edinmeyen | çocuk | olmayan | ortağı

فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾

mülkte | ihtiyacı bulunmayan | yardımcıya | acze düşüp de | ve O'nu yücelt | tam bir yüceltme ile

سُوْرَةُ الكهف

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١١٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٦٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ۜ ﴿١﴾

hamdolsun ki | Allah'a | indirdi | kuluna | Kitabı | ve ona koymadı | hiçbir eğrilik

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ

dosdoğru olarak | uyarması için | azaba karşı | şiddetli | katından (indirdi) | ve müjdelemesi için | mü'minlere | yapan

الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾ مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٣﴾ وَّيُنْذِرَ

iyi işler | kendileri için bulunduğunu | mükafat | güzel | kalacaklardır | onun içinde | sürekli olarak | ve uyarması için

الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

diyenleri | edindi | Allah | çocuk

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ۭ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۭ

ağızlarından çıkıyor söz ne büyük (küstahça) ve atalarının hiçbir bilgisi bu hususta onların yoktur

اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝٥ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ

diye peşlerinde kendini helak edeceksin herhalde sen yalandan başka bir şey onlar söylemiyorlar

لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ۝٦ اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً

süs olsun diye yeryüzündeki şeyleri yarattık şüphesiz biz üzüntüden söze bu inanmıyorlar

لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا

bir toprak (yerin) üzerindekileri yaparız biz elbette iş yaptığını daha güzel hangisinin onları denemek için kendisine

جُرُزًا ۝٨ اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا

bizim ayetlerimizden olduklarını ve Rakim Kehf sahiplerinin sadece mi sandın? yoksa kupkuru

عَجَبًا ۝٩ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ

katından bize ver Rabbimiz dediler mağaraya o gençler sığındıkları zaman şaşılacak

رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ

kulaklarına (ağırlık) biz de vurduk bir çıkış yolu şu işimizden bize ve hazırla bir rahmet

فِي الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ

iki zümreden hangisini bilmek için onları uyandırdık sonra nice yıllar mağarada

اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّهُمْ

muhakkak onlar gerçek olarak onların haberlerini sana anlatıyoruz biz süreyi (onların) kaldıkları daha iyi hesabedeceğini

فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝١٣ وَّرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا

kalktılar kalblerinin üstüne metanet bağlamıştık hidayetlerini biz de onların artırmıştık Rablerine inanmış gençlerdi

فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَقَدْ

yoksa Tanrı O'ndan başkasına biz asla demeyiz ve yerin göklerin Rabbidir Rabbimiz ve dediler ki

قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝١٤ هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ لَوْلَا يَاْتُوْنَ

getirmeleri gerekmez mi? tanrılar O'ndan başka edindiler şu kavmimiz şunlar saçma sapan konuşmuş oluruz

عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۭ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝١٥

yalan Allah'a karşı uydurandan daha zalim kim olabilir? açık bir delil onların

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ

size yaysın (bollaştırsın) mağaraya o halde sığının ki Allah'tan başka taptıkları ve şeylerden siz onlardan ayrıldınız madem ki

رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ

güneşi görürsün yararlı bir şey (şu) işinizden size ve hazırlasın rahmetini Rabbiniz

اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ

onları makaslayıp geçiyor battığı zaman da sağa doğru mağaralarından eğiliyor doğduğu zaman

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ

Allah hidayet verirse kime Allah'ın ayetlerindendir bu (durum) onun (mağaranın) bir dehlizin içindedirler ve onlar sola doğru

فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۚ ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ

sen onları sanırsın yol gösteren bir dost onun için artık bulamazsın sapıklıkta bırakırsa kimi de yolu bulmuştur o

اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ

uzatmış vaziyettedir köpekleri de ve sollarına sağlarına onları (uykuda) çeviririz uyudukları halde uyanıklar

ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۟ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ

ve içine dolardı kaçardın onlardan mutlaka dönüp onların durumunu görseydin girişte ön ayaklarını

مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَآءَلُوا بَيْنَهُمْ ۟ قَالَ قَآئِلٌ مِنْهُمْ

içlerinden konuşan biri dedi ki kendi aralarında sormaları için onları dirilttik yine böyle korku onlardan

كَمْ لَبِثْتُمْ ۟ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۟ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ

daha iyi bilir Rabbiniz dediler günün bir parçası (kadar) ya da bir gün kaldık dediler ne kadar kaldınız?

بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُٓوا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ

hangi baksın şehre şu gümüş (para) ile birinizi gönderin ne kadar kaldığınızı

اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا

birisine sizi sakın sezdirmesin ve dikkatli davransın ondan bir azık size getirsin yiyecek daha temiz ise

﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ اَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ

kendi dinlerine döndürürler yahut taşlayarak öldürürler sizi ellerine geçirirlerse çünkü onlar

وَلَنْ تُفْلِحُٓوا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

o takdirde asla iflah olamazsınız

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ

saatin(geleceğin de) ve şüphesiz gerçek olduğunu Allah'ın va'dinin şüphesiz bilsinler diye onları buldurduk böylece

لَا رَيْبَ فِيهَآ ۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۖ

bir bina onların üstüne bina edin dediler onların durumlarını kendi aralarında tartışıyorlardı o sırada onda asla şüphe olmadığını

رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۖ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ

onların üstüne mutlaka yapacağız onların işine gaalip gelen(yetkili)ler dediler onları daha iyi bilir Rableri

مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ

altıncıları beştir ve diyecekler köpekleridir dördüncüleri onlar üçtür diyecekler bir mescid

كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۗ قُلْ رَّبِّى

Rabbim de ki köpekleridir sekizincileri yedidir ve diyecekler görülmeyene taş atar gibi köpekleridir

اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ

sathi tartışma dışında onlar hakkında münakaşaya girme azı dışında onları bilen yoktur onların sayısını daha iyi bilir

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىْءٍ اِنِّى فَاعِلٌ

yapacağım mutlaka hiçbir şey için ve deme hiçbirine bunlardan onlar hakkında ve bir şey sorma

ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ ۚ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ

ve de ki unuttuğun zaman Rabbini an (hatırla) Allah dilerse (de) ancak yarın bunu

عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّى لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِى كَهْفِهِمْ

mağaralarında kaldılar bir doğruya bundan daha yakın Rabbimin beni ulaştırmasını umarım

ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ

O'nundur ne kadar kaldıklarını daha iyi bilir Allah de ki dokuz (yıl) da ve ilave ettiler yıl üçyüz

غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۖ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَلِيٍّ

bir yardımcısı O'ndan başka onların yoktur ne güzel işitendir ne güzel görendir ve yerin göklerin gaybı

وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوحِىَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۖ

Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni oku kimseyi kendi hükmüne ve O ortak etmez

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

sığınılacak bir kimse O'ndan başka bulamazsın O'nun sözlerini değiştirecek yoktur

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

isteyerek akşam sabah Rablerine yalvaranlarla beraber nefsini tut

وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ

kişiye ve itaat etme dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerin ve sapmasın rızasını

اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ

de ki aşırılık işi ve olan keyfine ve uyan bizi anmaktan kalbini alıkoyduğumuz

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا

hazırladık çünkü biz inkar etsin dileyen inansın artık dileyen Rabbinizdendir bu gerçek

لِلظّٰلِمِينَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَآءٍ

bir su ile kendilerine yardım edilir feryad edip yardım isteseler ve eğer çadırı onları kuşatmıştır bir ateş zalimlere

كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ ۭ بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ

onlar ki ağırlanmadır ve ne kötü bir içecektir o ne kötü yüzleri haşlayan erimiş maden gibi

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

işi güzel yapanın ecrini zayi etmeyiz elbette biz iyi işler ve yaptılar inandılar

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا

orada bezenirler ırmaklar altlarından akar Adn cennetleri kendileri için vardır onlar öyle kimselerdir ki

مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ

ve kalın ipekten ince ipekten yeşil giysiler ve giyerek altın bileziklerle

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ۭ نِعْمَ الثَّوَابُ ۭ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

ağırlanma ve ne güzel sevap ne güzel koltuklar üzerine orada yaslanırlar

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ

üzüm iki bağı ikisinden birine vermiştik şu iki adamı misal olarak onlara anlat

وَحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ

vermiş bağ da her iki ekin ortalarında da ve bitirmiştik hurmalarla ve onların etrafını çevirmiştik

اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۙ وَفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ

O(adam)ın vardı bir de ırmak aralarından ve akıtmıştık hiçbir şey ondan eksik etmemişti yemişini

ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا

adamca da ve güçlüyüm malca senden zenginim ben konuşurken o arkadaşiyle dedi ki ürünü de

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا

ebediyyen bunun yok olacağını hiç sanmam dedi kendisine yazık ederek o bağına girdi

﴿٣٥﴾ وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا

daha güzel bulurum Rabbime döndürülsem bile şayet kopacağını kıyametin ve zannetmem

مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ

inkar mı ediyorsun? konuşan kendisiyle arkadaşı ona dedi ki bir akıbet bundan

بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَّٰكِنَّا۠ هُوَ

O fakat bir adam olarak seni biçimlendireni sonra da nutfe (sperm)den sonra topraktan seni yaratanı

ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ

demen bağına girdiğin zaman gerekmez miydi? hiç kimseyi Rabbime ben ortak koşmam benim Rabbimdir Allah

مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ۚ

ve evlatça malca senden daha az beni sen görüyorsun gerçi Allah'tan başka kuvvet yoktur Maşaallah

﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا

yıldırımlar onun üzerine ve gönderir senin bağından daha iyisini bana verebilir Rabbim umulur ki

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا

dibe suyu çekilir yahut kupkuru bir toprak bağın böylece kesilir gökten

فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ

ellerini uğuşturmağa ve başladı ürünü derken yok edildi aramaya onu bir daha gücün yetmez

عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى

ortak koşmasaydım ah keşke ve diyordu çardakları üzerine o yıkılmıştı ona harcadıklarına acıyarak

لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ

ve olmadı Allah'tan başka kendisine yardım eden bir topluluğu da onun ve olmadı kimseyi Rabbime

مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ ٱلْوَلَٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۜ

akıbet de ve daha hayırlıdır mükafatı en iyi olan O'dur hak olan yalnız Allah'a mahsust velilik (koruyuculuk) işte o durumda kendisinine yardım edilen

﴿٤٤﴾ وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ

gökten indirdik bir su dünya hayatının misalini onlara anlat

فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَاحُ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ

Allah rüzgarların savurduğu çöp kırıntıları haline ve geliverdi yerin bitkisi onunla karıştı

عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

kadirdir her şeye

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ

katında daha hayırlıdır güzel işler ise kalıcı olan dünya hayatının süsüdür ve oğullar mal

رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ

Rabbinin sevapça ve daha hayırlıdır umutça da O gün yürütürüz dağları ve görürsün yeri

بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ

çırılçıplak onları toplamışız bırakmamışızdır onlardan hiçbirini ve hepsi sunulmuşlardır senin Rabbine

صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ

sıra sıra andolsun bize geldiniz gibi sizi yarattığımız ilk defa oysa siz sanmıştınız tayin etmeyeceğimizi

لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ

size bir zaman (ortaya) konulmuştur Kitap görürsün suçluların korkarak onun içindekilerden

وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً

dediklerini vah bize ne oluyor bu Kitaba hiçbir şey bırakmıyor ne küçük ne de büyük

اِلَّاۤ اَحْصٰىهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَاِذْ

her (yaptığımız) şeyi sayıp döküyor bulmuşlardır yaptıklarını hazır zulmetmez Rabbin kimseye hani

قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ

demiştik meleklere secde edin Adem'e secde ettiler hariç İblis O cinlerdendi

فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ

dışına çıktı buyruğunun Rabbinin siz onu mu ediniyorsunuz? ve onun neslini dostlar benden ayrı olarak oysa onlar sizin

عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

düşmanınız dır ne kötü zalimler için bir değiştirmedir onları hazır bulundurmadım yaratılmasında göklerin ve yerin

وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُوْلُ

ve ne de yaratılmasında kendilerinin ve değilim edinmiş de yoldan şaşırtanları yardımcı O gün (Allah, kafirlere) der ki

نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا

çağırın benim ortaklarım zannettiğiniz şeyleri işte çağırdılar ama cevap vermediler kendilerine ve biz koyduk

بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا

onların aralarına tehlikeli bir uçurum ve gördüler suçlular ateşi artık iyice anladılar kendilerinin içine düşeceklerini

وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

fakat bulamadılar ondan kaçacak bir yer

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ

andolsun biz türlü biçimlerde anlattık bu Kur'an'da insanlara her çeşit misali ama insan daha çok düşkündür

شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُٓوْا اِذْ جَۤاءَهُمُ الْهُدٰى

her şeyden tartışmaya alıkoyan şey insanları inanmaktan zaman kendilerine geldiği hidayet

وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ

ve istiğfar etmekten Rablerine ancak kendilerine de gelmesi yasasının evvelkilerin yahut karşılarına gelmesidir azabın

قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَۚ وَيُجَادِلُ

açıkça biz göndeririz elçileri sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak mücadele ediyorlar

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيَاتِىْ وَمَآ اُنْذِرُوْا

inkar edenler batılla gidermek için ve edindiler hakkı ayetlerimi ve uyarıldıkları şeyleri

هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِىَ

alay konusu kim olabilir? daha zalim hatırlatıldığı halde ayetleri Rabbinin yüz çeviren onlardan ve unutandan

مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُۗ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِىْٓ اٰذَانِهِمْ

öne sürdüğünü ellerinin biz koymuşuz üzerine onların kalbleri engel olan örtüler onu anlamalarına içine de kulaklarının

وَقْرًاۗ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ

ağırlıklar onları çağırsan da doğru yola doğru yola gelmezler bu halde asla Rabbin çok bağışlayandır

ذُوالرَّحْمَةِۗ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۗ بَلْ لَّهُمْ

rahmet sahibidir eğer onları hemen cezalandırsaydı yaptıklariyle çabuklaştırırdı onların azabını fakat onlar için vardır

مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ

va'dedilen bir zaman bulamayacaklardır ondan sığınacak bir yer işte şu kentleri helak ettik

لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ

zulmetmeğe başlayınca ve belirledik onları helak etmek için bir süre hani demişti ki Musa uşağına

لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا

durmayacağım kadar varıncaya iki denizin birleştiği yere veya yürüyeceğim uzun bir zaman varınca

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

birleştiği yere iki (denizin) arasının unuttular balıklarını (balık) tuttu yolunu denizde sıyrılıp

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَاۗ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا

orayı geçip gittiklerinde (Musa) dedi uşağına bize getir kahvaltımızı andolsun ki çektik yolculuğumuzdan şu

نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّى نَسِيتُ الْحُوتَۚ

yorgunluk (Uşağı) dedi gördün mü? sığındığımız vakit kayaya unuttum balığı

وَمَآ اَنْسَانِيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِى الْبَحْرِ عَجَبًا

bana unutturmadı başkası şeytandan onu söylememi tuttu yolunu denizin içinde şaşılacak biçimde

﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۚ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا

(Musa) dedi işte o idi aradığımız geriye döndüler izleri üzerini ta'kibederek buldular

عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

bir kul kullarımızdan biz ona vermiştik bir rahmet katımızdan ve ona öğretmiştik katımızdan bir ilim

قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

dedi ki ona Musa sana tabi olabilir miyim? üzere bana da öğretmen için sana öğretilenden bir bilgi

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا

dedi ki sen dayanamazsın benimle beraber bulunmağa sabırla nasıl dayanabilirsin? bir şeye

لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِىٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَآ اَعْصِى

kavrayamadığın onu haberdar edilerek dedi beni bulursun İnşaallah sabredici karşı gelmem

لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَنْ شَىْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ

senin emrine dedi eğer bana tabi olursan bana soru sorma hiçbir şey kadar ben anlatıncaya

لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِى السَّفِينَةِ خَرَقَهَاۜ

sana onu bir hatırlatma yürüdüler nihayet zaman bindikleri gemiye onu deliverdi

قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ

dedi mi onu deldin? boğmak için halkını gerçekten sen yaptın bir iş çok tehlikeli dedi

اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا

demedim mi? sen dayanamazsın benimle beraber bulunmağa sabırla dedi beni kınama şeyden ötürü

نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِى مِنْ اَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا

unuttuğum ve bana çıkarma bu işimden dolayı bir güçlük yine yürüdüler nihayet rastladılar

غُلَامًا فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۗ لَقَدْ جِئْتَ

bir çocuğa hemen onu öldürdü (Musa) dedi ki mı katlettin? bir canı tertemiz karşılığı olmadan bir can doğrusu sen yaptın

شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

bir iş çirkin

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ

dedi mi dedi sana sen dayanamazsın benimle beraber bulunmağa sabırla dedi eğer

سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّيْ عُذْرًا

sana sorarsam bir şey bundan sonra artık bana arkadaş olma elbette sana ulaşmıştır benim tarafımdan bir özür

﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا

yine yürüdüler nihayet vardıklarında halkına bir kent yemek istediler oranın halkından kaçındılar

اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ ۖ قَالَ

onları konuklamaktan derken buldular orada bir duvar yüz tutan yıkılmağa hemen onu doğrulttu (Musa) dedi ki

لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ

isteseydin alırdın buna karşılık bir ücret dedi işte bu ayrılmasıdır benimle senin aramızın

سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ

sana haber vereceğim içyüzünü güç yetiremediğin şeylerin üzerine sabırla O gemi idi

لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِى الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَلِكٌ

yoksulların çalışan denizde istedim onu kusurlu yapmak çünkü vardı onların ilerisinde bir kral

يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ

alan her gemiyi zorla çocuğa gelince idi onun anası babası mü'min insanlar

فَخَشِينَآ اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَآ

korktuk onlara sarmasından azgınlık ve küfür istedik ki

اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا

onun yerine versin Rableri

خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ

daha hayırlısını daha temiz ondan ve daha yakınını merhamete duvar ise çocuğun idi

يَتِيمَيْنِ فِى الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا ۚ

iki yetim şehirde vardı altında bir hazine onlara ait ve idi babaları da iyi bir kimse

فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ

istedi ki Rabbin onlar (büyüyüp) ersinler güçlü çağlarına ve çıkarsınlar hazinelerini bir rahmet olarak Rabbinden

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِىْ ۚ ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ ﴿٨٢﴾

bunları yapmadım ben kendiliğimden işte budur içyüzü şeylerin senin güç yetiremediğin hakkında sabırla

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۖ ﴿٨٣﴾

sana soruyorlar Zu'l-Karneyn'den de ki okuyacağım size ondan bir hatıra

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

bir yol o da tuttu bir sebep herşeyden ve ona verdik yeryüzünde onu güçlü kıldık biz

﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

kara balçıklı bir gözede batar onu buldu güneşin battığı yere ulaşınca nihayet

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ

davranırsın veya azâb edersin ya Ey Zu'l-Karneyn dedik ki bir kavim onun yanında da ve buldu

فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ

Rabbine döndürülecektir sonra ona azab edeceğiz haksızlık ederse kim dedi ki güzel kendilerine

فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً

mükafat vardır iyi işler yapan inanıp kimseye de görülmemiş bir azapla O da ona azab edecektir

الْحُسْنَىٰ ۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ

nihayet bir yol tuttu sonra yine kolay olanı buyruğumuzdan ona söyleyeceğiz en güzel

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ

kendilerine yapmadığımız bir kavmin üzerine doğar onu buldu güneşin doğduğu yere ulaşınca

مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ

sonra yine ilmimizle onun yanındakini biliyorduk muhakkak işte böyle bir siper güneşe karşı

أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

bir kavim onların dışında buldu iki sed arasına ulaşınca nihayet bir yol tuttu

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ

ve Me'cuc Ye'cuc şüphesiz Ey Zu'l-Karneyn dediler ki söz neredeyse hiç anlamayan

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا

bizimle yapman için bir vergi sana verelim mi? yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar

وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ

güçle siz bana yardım edin de daha hayırlıdır Rabbimin içinde beni bulundurduğu imkanlar dedi ki bir sed onların arasına

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ

aynı seviyeye getirince o kadar ki demir kütleleri bana getirin sağlam bir engel onlar arasına sizinle yapayım

بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ

dökeyim getirin bana dedi bir ateş haline onu sokunca nihayet üfleyin! dedi iki dağın arasını

عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

onu delmeye ne de güçleri yetti onu aşmaya artık ne güçleri yetti erimiş katran üzerine

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّىْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّىْ جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ

(Zu'l-Karneyn) dedi ki | bu | bir rahmetdir | Rabbimden | geldiği zaman | va'di | Rabbimin | onu eder | yerle bir | va'di

رَبِّىْ حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِىْ بَعْضٍ وَنُفِخَ

Rabbimin | haktır (gerçektir) | biz bırakırız | birbirlerini | o gün | dalgalanır bir halde | birbiri içinde | üflenir

فِى الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ۙ ﴿٩٩﴾ وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ

Sur'a | ve onları toplarız | hepsini | gösstereceğiz | cehennemi | o gün | kafirlere

عَرْضًا ۙ ﴿١٠٠﴾ الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِىْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِىْ

açıkça | onlar ki | idi | gözleri | perde içinde | beni anmağa karşı

وَّكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِىْ

ve tahammül edemezlerdi | (Kur'an'ı) dinlemeğe | mi sandılar? | o inkarcılar | kendilerine edineceklerini | kullarımı

مِنْ دُوْنِىْٓ اَوْلِيَآءَ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ

benden ayrı olarak | veliler (dost) | şüphesiz biz | hazırladık | cehennemi | kafirlere | konak olarak | de ki

هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى الْحَيٰوةِ

size söyleyeyim mi? | en çok ziyana uğrayanları | işleri bakımından | onların boşa gider | bütün çabaları | hayatında

الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

dünya | ve kendileri de | sanırlar | kendilerinin | iyi yaptıklarını | işlerini | işte onlar | inkar eden kimselerdir

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ayetlerini | Rablerinin | ve O'na kavuşmayı | bu yüzden boşa çıkan | eylemleri | kurmayız | onlar için | günü | kıyamet

وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيَاتِىْ وَرُسُلِىْ

bir terazi | işte bu | onların cezası | cehennemdir | sebebiyle | inkarları | ve edinmeleri | ayetlerimi | ve elçilerimi

هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ

eğlence | şüphesiz | iman eden | ve yapanlar | iyi işler | onlar için vardır | cennetleri

الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۙ ﴿١٠٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ

Firdevs | konak olarak | sürekli kalacaklardır | orada | hiç istemezler | oradan | ayrılmak | de ki

لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّىْ لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ

şayet | olsa | deniz | mürekkep | sözleri(ni yazmak) için | Rabbimin | tükenir | deniz | önce | tükenmeden

كَلِمٰتُ رَبِّىْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ

sözleri | Rabbimin | şayet | getirsek bile | bir o kadarını daha | yardım için | de ki | şüphesiz | ben de | bir insanım

مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ

sizin gibi | vahyolunuyor | bana | şüphesiz | Tanrınızın | Tanrı olduğu | bir tek | kim | arzu ediyorsa | kavuşmayı

رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

Rabbine | yapsın | iş | iyi | ve ortak etmesin | (yaptığı) ibadete | Rabbine | hiç kimseyi

سُورَةُ مَرْيَم

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٩٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّاۚ ﴿٢﴾ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ

Kaf ha ya 'ayn sad | bu, anışıdır | rahmetini | Rabbinin | kulu | Zekeriyya'ya | hani | yalvarmıştı | Rabbine

نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّى وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ

bir seslenişle | gizli | dedi | Rabbim | şüphesiz ben | gevşedi | kemik | bende | ve tutuştu | baş

شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنِّى خِفْتُ الْمَوَالِىَ

ihtiyarlık aleviyle | ve olmadım | sana du'a ile | Rabbim | bahtsız | doğrusu ben | korktum | yerime geçecek yakınlarımdan

مِنْ وَّرَآءِى وَكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّاۚ ﴿٥﴾ يَّرِثُنِى

arkamdan | karım da | kısırdır | (Ne olur) bana lutfet | katından | yerime geçecek bir | ki bana mirasçı olsun

وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ

ve mirasçı olsun | ve Ya'kub oğullarına | onu yap | Rabbim | razı olduklarından | Ey Zekeriyya | şüphesiz biz | sana müjdeleriz

بِغُلٰمٍ اسْمُهٗ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ

bir oğul | adı | Yahya'dır | yapmadık | ona hiç kimseyi | daha önce | adaş | dedi ki | Rabbim

اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

nasıl olur? | benim | oğlum | karım da | kısırdır | ve gerçekten | ben ulaştım | ihtiyarlığın | son sınırına

قَالَ كَذٰلِكَۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ ﴿٨﴾

dedi ki | öyledir | ve dedi | ama Rabbin | O | bana | kolaydır | gerçekten | seni de yaratmıştım | daha önce

وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىٓ اٰيَةًۗ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ

sen de değilken | hiçbir şey | dedi | Rabbim | (öyle ise) bana ver | bir işaret | dedi | senin işaretin | konuşamamandır

النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى

insanlarla | tam üç | gece | sapasağlam olduğun halde | çıkıp | karşısına | kavminin | ma'bedden | işaret etti

اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١١﴾

onlara | tesbih edin diye | sabah | akşam

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۗ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۙ ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا

bir rahmet (verdik) | çocuk iken | hikmet | ve ona verdik | kuvvetle | Kitabı | tut | Ey Yahya

مِنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۗ وَكَانَ تَقِيًّا ۙ ﴿١٣﴾ وَّبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

bir zorba | baş kaldıran | değildi | ana babasına | iyilik ediciydi | sakınan | bir kimse oldu | ve temizlik | katımızdan

﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

diri olarak | kaldırılacağı | ve gün | öleceği | ve gün | doğduğu | gün | ona | selam olsun!

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۙ ﴿١٦﴾

doğu yönünde | bir yere | ailesinden | o ayrılıp çekilmişti | bir zaman | Meryem'i de | Kitapta | an

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا

bir insan şeklinde | ona göründü | ruhumuzu (Cebrail'i) | ona | biz de gönderdik | bir perde | onlarla kendisi arasına | çekmişti

سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّىٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ

dedi ki | korkuyorsan | eğer | senden | Rahman'a (çok esirgeyene) | sığınırım | şüphesiz ben | (Meryem) dedi ki | düzgün

اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ

nasıl olur | dedi | tertemiz | bir erkek çocuğu | sana | hediye edeyim diye | Rabbinin | sadece elçisiyim | ben

لِىْ غُلَامٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِىْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ

dedi | öyledir | dedi | iffetsiz | ve ben değilim | bir insan | bana dokunmadı | oğlum | benim

رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا

iş | ve olup | bizden | ve bir rahmet | insanlara | bir mu'cize | onu kılmak için | kolaydır | bana | O | Rabbin

مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا

karara bağlanarak | onu getirdi | uzak | bir yere | onunla | çekildi | ona gebe kaldı

الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِىْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا

doğum sancısı | dalı(nın altı)na | bir hurma | dedi | keşke | ölseydim | bundan önce | ve unutulsaydım

مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ

unutulanlar gibi | ona şöyle seslendi | altından | üzülme | gerçekten | var etti | Rabbin | alt tarafında

سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزِّىْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۙ

bir su arkı | silkele | sana doğru | dalını | hurma | dökülsün | üzerine | olgun hurma | taze

﴿٢٥﴾

فَكُلِى وَاشْرَبِى وَقَرِّى عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۙ فَقُولِى إِنِّى

şüphesiz ben | de ki | birini | insanlardan | görürsen | eğer | gözün | aydın olsun | iç | ye

نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ۚ ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا

kavmine | onu getirdi | hiçbir insanla | bugün | konuşmayacağım | oruç | Rahman için | adadım

تَحْمِلُهُۥ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَٰرُونَ

Harun'un | kızkardeşi | ey | tuhaf, korkunç | bir iş | sen yaptın | gerçekten | Ey Meryem | dediler | taşıyarak

مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۚ ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ

onlara | (çocuğu) gösterdi | iffetsiz | annen de | değildi | kötü | bir adam | baban | değildi

قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّى عَبْدُ اللَّهِ

Allah'ın | kuluyum | şüphesiz ben | (Çocuk) dedi | çocukla | beşikte | olan | konuşuruz | nasıl | dediler ki

ءَاتَانِىَ الْكِتَٰبَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا ۙ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ

olursam | nerede | bereketli | beni kıldı | peygamber | beni yaptı | Kitabı | bana verdi

وَأَوْصَانِى بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِى ۖ

anneme | iyilik eder (kıldı) | sağ | olduğum sürece | zekat vermeyi | namaz kılmayı | ve bana emretti

وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ

öleceğim | ve gün | doğduğum | gün | bana | esenlik verilmiştir | baş kaldıran | bir zorba | beni yapmadı

وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِى فِيهِ

hakkında | ki | gerçek söz | Meryem | oğlu | Îsa | işte | diri olarak | kaldırılacağım | ve gün

يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُۥٓ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا

bir işi | hükmettiğinde | O'nun şanı yücedir | çocuk | edinmek | Allah'a | yakışmaz | şüphe edip ayrılığa düştükleri

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ

O'na kulluk edin | ve sizin Rabbinizdir | benim Rabbimdir | Allah | şüphesiz | (o da) olur | ol | ona | der | sadece

هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ

artık vay haline | kendi aralarından | hizipler | ayrılığa düştüler | doğru | yol | işte budur

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ

gün | ne güzel görürler | onlar | ne güzel işitirler | büyük | bir günü | görmekten ötürü | kafirlerin

يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّٰلِمُونَ الْيَوْمَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

apaçık | sapıklık | içindedirler | bugün | zalimler | ama | bize geldikleri

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِىَ الْاَمْرُۚ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَّهُمْ

ve onlar gaflet içinde iken onlar işe hükmedilir o zaman hasret gününe (karşı) onları uyar

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَۚ

döndürülürler ve bize onun üzerinde ve bulunanlara dünyaya varis oluruz biz ancak biz iman etmezlerken

﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَۘ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾ اِذْ قَالَ

demişti ki hani bir peygamber çok doğru idi gerçekten o İbrahim'i de Kitapta an

لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِىْ عَنْكَ شَيْـًٔا

hiçbir sana ve yararı olmayan görmeyen işitmeyen şeylere niçin tapıyorsun? babacığım babasına

﴿٤٢﴾ يٰٓاَبَتِ اِنِّىْ قَدْ جَآءَنِىْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِىْٓ اَهْدِكَ

seni ileteyim bana uy sana gelmeyen bir bilgi bana geldi elbette bana babacığım

صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يٰٓاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَۗ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ

idi şeytan çünkü şeytana tapma babacığım düzgün bir yola

لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَبَتِ اِنِّىْٓ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ

bir azabın sana dokunmasından korkuyorum ben babacığım isyan etmiş Rahman'a

مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِىْ

benim tanrılarımdan sen yüz mü çeviriyorsun? dedi ki dostu şeytanın o zaman olursun Rahman'dan

يٰٓاِبْرٰهِيْمُۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِىْ مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلٰمٌ

selam dedi uzun süre benden ayrıl, git andolsun seni taşlarım vazgeçmezsen eğer Ey İbrahim

عَلَيْكَۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّىْۗ اِنَّهٗ كَانَ بِىْ حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ

sizden ayrılıyorum çok lutufkardır bana çünkü O Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim sana

وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّىْ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّىْ

Rabbime yalvarmakla olmam umarım ki Rabbime ve yalnız yalvarıyorum Allah'tan başka ve yalvardıklarınızdan

شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ

İshak'ı ona biz armağan ettik Allah'tan başka onların taptıklarından işte onlardan ayrılınca bahtsız

وَيَعْقُوْبَۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا

ve verdik rahmetimizden onlara lutfettik peygamber yaptık ve hepsini ve Ya'kub'u

لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مُوْسٰٓىۗ اِنَّهٗ

çünkü o Musa'yı da Kitapta an yüce bir doğruluk dili onlar için

كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

nebi bir peygamber ve idi içi temiz idi

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ

ona armağan ettik | özel konuşmak için | ve onu yaklaştırdık | sağ | Tur'un | tarafından | ona seslendik

مِنْ رَحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ اِنَّهُ

çünkü o | İsma'il'i de | Kitapta | an | peygamber olarak | Harun'u | kardeşi | acıdığımızdan dolayı

كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ

namaz kılmayı | halkına | emrederdi | nebi | bir peygamberdi | sözünde | sadık | idi

وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِى الْكِتَابِ اِدْرِيسَ اِنَّهُ

çünkü o | İdris'i de | Kitapta | an | beğenilmişlerden | Rabbi | yanında | ve idi | zekat vermeyi

كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اَنْعَمَ

ni'met verdiği | işte bunlar | yüce | bir yere | onu yükseltmiştik | bir peygamber | çok doğru | idi

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ

Nuh | ile beraber | taşıdıklarımız | kimselerdendir | Adem | neslinden | peygamberlerden | kendilerine | Allah'ın

وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

onlara | okunduğu | zaman | ve seçtiğimiz | yol gösterdiğimiz | kimselerdendir | ve İsrail (Ya'kub) | İbrahim | neslindendir

اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۩ ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

öyle bir nesil | onlardan sonra | yerlerine geldi | ağlayarak | secdeye | kapanırlardı | Rahman'ın | ayetleri

اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ

tevbe eden | ancak | kötülük | onlar bulacaklardır | şehvetlerine | ve uydular | namazı | onlar zayi ettiler

وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾

hiç | ve haksızlığa uğratılmayacaklardır | cennete | girecekler | işte onlar | iyi işler | ve yapanlar | inanan

جَنّٰتِ عَدْنِ الَّتِى وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

yerine gelecektir | va'di | şüphesiz O'nun | gıyaben | kullarına | Rahman'ın | va'dettiği | Adn | cennetleri(ne gireceklerdir)

﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً

sabah | orada | rızıkları da | ve hazırdır | selam | yalnızca | boş söz | orada | işitmezler

وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

korunanlara | kullarımızdan | vereceğimiz | cennet | işte budur | akşam

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ

ve arasında olan | ve arkamızda olan | önümüzde | herşey | O'na aittir | Rabbinin | emri | dışında | biz inmeyiz

ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

unutkan | Rabbin | asla değildir | bunlar

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ

O'na kullukta ve sabret O'na kulluk et bunlar arasında bulunan ve şeylerin yerin göklerin Rabbidir

هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ

çıkarılacağım ben öldüğüm zaman mı? insan diyor adaşını O'nun hiç biliyor musun?

حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

hiçbir şey değilken önceden onu yarattığımızı insan düşünmüyor mu? diri olarak

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

diz çökmüş vaziyette cehennemin çevresinde onları bulunduracağız sonra ve şeytanları onları mutlaka toplayacağız Rabbine andolsun ki

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ

sonra karşı geleni Rahman'a en çok hangisinin milletten her ayıracağız sonra

لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا

oraya gitmeyecek hiç kimse yoktur içinizden girmeğe oraya uygun olduğunu kimlerin daha iyi biliriz elbette biz

كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ

ve bırakırız muttakileri (sakınanları) kurtarırız sonra kesin borçtur Rabbinin üzerine aldığı bu

الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ

derler açık açık ayetlerimiz onlara okunduğu zaman diz üstü çökmüş olarak orada zalimleri

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَىُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

meclisi (mevkii) ve daha güzeldir? makamı daha hayırlı iki topluluktan hangisini n inananlar için inkar edenler

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ

kim de ki ve gösterişce eşyaca daha güzeldi onlar nesiller onlardan önce helak ettik nice

كَانَ فِى الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا

gördükleri zaman nihayet bi süre Rahman ona süre versin sapıklık içinde ise

مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ۭ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا

mekanının daha kötü kimin bileceklerdir (duruşma) sa'ati(ni) veya azabı ya va'dedildiklerini

وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ۭ وَالْبٰقِيٰتُ

kalıcı olan hidayetini yola gelenlerin Allah artırır adamlarının ve daha zayıf olduğunu

الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

varılacak yer bakımından ve daha iyidir mükafat bakımından Rabbinin yanında daha hayırlıdır yararlı işler

اَفَرَاَيْتَ الَّذِى كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ اَطَّلَعَ

bildi mi? ve evlad mal bana verilecek diyeni ayetlerimizi inkar edip gördün mü?

الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۗ سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ

onun dediğini biz yazacağız hayır bir söz Rahman'ın huzurunda aldı mı? yoksa gaybı

وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

tek başına ve o bize gelecek dediğine biz varis olacağız uzattıkça azabı onun için ve uzatacağız

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ۗ سَيَكْفُرُوْنَ

inkar edecekler hayır itibar kendilerine olsun diye tanrılar Allah'tan başka edindiler

بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ

şeytanları gönderdik biz görmedin mi? zıd bunlara ve olacaklardır bunların tapmalarını

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

saydıkça onlar için sayıyoruz biz onlar hakkında acele etme kışkırttıkça onları kışkırtıyorlar kafirlere

يَوْمَ ﴿٨٤﴾ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ

suçluları da ve süreceğiz konuk olarak Rahman'ın huzurunda muttakileri (sakınanları) toplayacağız o gün

اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ

Rahman'ın huzurunda alanlardan başkalarının şefa'ate güçleri yetmeyecektir yaya ve susuz olarak cehenneme

عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا

pek kötü bir şeyde (cür'ette) siz bulundunuz andolsun ki çocuk Rahman edindi dediler söz

تَكَادُ ﴿٨٩﴾ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ

dağlar ve dağılacaktır yer ve yarılacak ondan dolayı çatlayacak gökler neredeyse

هَدًّا ﴿٩٠﴾ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ

edinmek Rahman'a yakışmaz çocuk Rahman için iddia etmelerinden yıkılıp

وَلَدًا ﴿٩٢﴾ اِنْ كُلُّ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّآ اٰتِى الرَّحْمٰنِ عَبْدًا

kul olarak Rahman'a gelecektir ancak ve yerde göklerde bulunanların hepsi çocuk

لَقَدْ ﴿٩٣﴾ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا

tek başına kıyamet günü O'na gelecektir onların hepsi bir bir ve onları saymıştır onları kuşatmış muhakkak

﴿٩٥﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

şüphesiz | inananlar | ve yapanlar için | faydalı işler | yaratacaktır | onlar için | Rahman | bir sevgi

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا

şüphesiz biz | O'nu kolaylaştırdık | senin diline | müjdelemen için | onunla | muttakileri (sakınanları) | ve uyarman için | onunla | bir kavmi | inatçı

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

nicesini | biz helak ettik | onlardan önce | nesillerden | şimdi hissediyor musun? | onlardan | hiçbirini | yahut işitiyor musun? | onların | gizli bir sesini

سُوْرَةُ طٰهٰ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٣٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى

Ta, Ha. | biz indirmedik | sana | bu Kur'an'ı | güçlük çekesin diye | ancak (olarak indirdik) | bir öğüt | korkanlara

تَنْزِيْلًا ﴿٣﴾ مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾ اَلرَّحْمٰنُ

(O) indirilmiştir | tarafından | yaratan | yeri | ve gökleri | yüce | Rahman

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا

Arş'a | istiva etmiş(kurulmuş)tur | hep O'nundur | ne varsa | göklerde | ve ne varsa | yerde | ve ne varsa

بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ

ikisinin arasında | ve ne varsa | altında | toprağın | sözü | açık da söylesen | muhakkak O | bilir | gizliyi de

وَاَخْفَى ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ﴿٨﴾

ondan daha gizlisini de | Allah ki | yoktur | tanrı | başka | O'ndan | O'nundur | isimler | en güzel

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿٩﴾ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّٓى

sana geldi mi? | haberi | Musa'nın | hani | görmüştü | bir ateş | demişti | ailesine | siz durun | ben

اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّٓى اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

gördüm | bir ateş | belki | size getiririm | ondan | bir kor | yahut | bulurum | yanında | ateşin | bir yol gösteren

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِىَ يٰمُوْسٰٓى ﴿١١﴾ اِنِّٓى اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ

o(ateşin yanı)na gelince | kendisine diye seslenildi | Ey Musa! | şüphesiz ben | ben | senin Rabbinim | çıkar | pabuçlarını

اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

çünkü sen | vadide | kutsal | Tuva'dasın

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِىٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ

başka tanrı yoktur Allah'ım ben muhakkak ben vahyolunanı şimdi dinle seni seçtim ve ben

اَنَا۠ فَاعْبُدْنِىْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِىْٓ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ

neredeyse gelecektir Sa'at mutlaka beni anmak için namaz ve kıl bana kulluk et benden

اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ

kimse on(a inanmak)dan seni alıkoymasın peşinde koştuğu şeylerle herkesin cezalanması için onu gizleyeceğim

لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يَا مُوْسٰى

ey Musa sağ elindeki şu nedir? sonra helak olursun keyfine uyan ona inanmayıp

﴿١٧﴾ قَالَ هِىَ عَصَاىَ ۚ اَتَوَكَّؤُا۟ عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِىْ وَلِىَ

ve benim var davarıma onunla ve yaprak silkeliyorum ona dayanıyorum asa'mdır O dedi ki

فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوْسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِىَ

bir de ne görsün onu attı ey Musa (yere) at onu (Allah) buyurdu daha birçok ihtiyaçlarım onda

حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾

ilk durumuna biz onu sokacağız ve korkma al onu dedi koşan kocaman bir yılan

وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۙ

ayrı bir mu'cize olarak bir hastalık olmadan bembeyaz olarak çıksın böğrüne elini sok

﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرَى ۚ ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۚ ﴿٢٤﴾

azdı çünkü o Fir'avn'e sen git en büyük mu'cizelerimizden bazılarını sana göstermek için

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِىْ صَدْرِىْ ۙ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِىْٓ اَمْرِىْ ۙ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً

düğümünü ve çöz işimi bana kolaylaştır benim göğsümü aç Rabbim dedi ki

مِنْ لِّسَانِىْ ۙ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِىْ ۖ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّىْ وَزِيْرًا

ailemden bir vezir bana ver sözümü anlasınlar dilimin

هٰرُوْنَ اَخِى ۙ ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِىْ ۙ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِىْٓ اَمْرِىْ ۙ ﴿٣٢﴾ كَىْ

ki işime onu ortak yap arkamı onunla kuvvetlendir kardeşim Harun'u

نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ۙ ﴿٣٣﴾ وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ۭ ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿٣٥﴾

bizi görmektesin şüphesiz sen çok ve seni analım çok seni tesbih edelim

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يَا مُوْسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً

bir kez sana biz lutufta bulunmuştuk zaten Ey Musa istediğin sana verildi muhakkak buyurdu ki

اُخْرٰى ۙ ﴿٣٧﴾

daha

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰٓى ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِفِيهِ فِى التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ

ve at | sandığa | onu koy | vahyedileni | annene | vahyetmiştik | hani

فِى الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِى وَعَدُوٌّ لَهُۥ وَاَلْقَيْتُ

koydum | ve onun düşmanı olan | benim düşmanım olan | onu alacaktır | sahile | su | onu bıraksın | suya

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّىۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِىٓ ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْشِٓى اُخْتُكَ

kızkardeşin | gidip de | hani | gözümün önünde | yetiştirilmen için | benden | bir sevgi | senin üzerine

فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُۥ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

gözü | aydın olsun | ki | annene | böylece seni geri verdik | ona bakacak | birini | size göstereyim mi? | diyordu

وَلَا تَحْزَنَۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ

kaldın | iyice | ve seni denemiştik | tasadan | seni kurtarmıştık | bir adam | sen öldürmüştün | üzülmesin

سِنِينَ فِىٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ

seni yetiştirdim | ey Musa | belirlediğimiz vakitte | bize geldin | sonra | Medyen | halkı arasında | yıllarca

لِنَفْسِىۚ ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاٰيَاتِى وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِىۚ ﴿٤٢﴾

beni anmakta | gevşeklik etmeyin | ayetlerimi | ve kardeşin | sen | götürün | kendim için

اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُۥ طَغٰىۚ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ

öğüt alır | belki | yumuşak | söz | ona | söyleyin | azdı | çünkü o | Fir'avn'e | gidin

اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ

yahut | bize | taşkınlık etmesinden | korkuyoruz | şüphesiz biz | Rabbimiz | dediler ki | korkar | veya

اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِى مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ

haydi varın ona | ve görürüm | işitir | sizinle beraberim | ben | korkmayın | dedi | iyice azmasından

فَقُولَآ اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِٓى اِسْرَٰٓئِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْۗ قَدْ

kuşkusuz | onlara azab etme | İsrail oğullarını | bizimle | gönder | senin Rabbinin | elçileriyiz | biz | deyin ki

جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَۜ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰٓى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ

gerçekten | hidayete | uyanlaradır | Esenlik | Rabbinden | bir ayet | biz sana getirdik

اُوحِىَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا

Rabbiniz | kimdir? | dedi ki | ve yüz çevirenin | yalanlayanın | azaba uğrayacağı muhakkak | bize | vahyolundu

يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِٓى اَعْطٰى كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهُۥ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾

onu doğru yola iletendir | sonra | yaratılışını | her şeye | veren | Rabbimiz | dedi | ey Musa

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰى ﴿٥١﴾

ilk | nesillerin | hali | ne olacak? | (Fir'avn) dedi

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي

dedi ki onların bilgisi yanında Rabbimin bir Kitaptadır şaşmaz Rabbim ve unutmaz o ki

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

yaptı size yeri beşik ve açtı sizin için onda yollar ve indirdi gökten

مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ

bir su ve çıkardık onunla çiftler bitkiden her çeşit yeyin ve otlatın hayvanlarınızı

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَىٰ ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ

şüphesiz bunda vardır ibretler sahipleri için akıl ondan (topraktan) sizi yarattık yine oraya döndürürüz

وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ

ve ondan sizi çıkarırız bir kez daha sonra andolsun biz ona gösterdik ayetlerimizin hepsini yine de yalanladı

وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٥٧﴾

ve dayattı dedi ki mi geldin? bizi çıkarmak için yurdumuzdan büyünle ey Musa

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ

biz de mutlaka sana getireceğiz bir büyü onun benzeri tayin et bizimle sizin aramızda buluşma zamanı caymayacağımız ne bizim

وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ

ne senin bir yer olsun uygun (Musa) dedi ki buluşma zamanınız günü süs (bayram) ve toplanacağı

النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ

insanların kuşluk vakti dönüp gitti Fir'avn topladı hilesini sonra geldi dedi

لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ

onlara Musa yazık size uydurmayın Allah'a yalan sonra kökünüzü keser bir azab ile doğrusu

خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

perişan olmuştur iftira eden tartıştılar işlerini kendi aralarında ve gizli gizli konuştular

قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا

dediler ki bunlar iki büyücüdür istiyorlar sizi çıkarmak yurdunuzdan büyüleriyle

وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا ۚ

ve gidermek sizin yolunuzu örnek siz toplayın hilenizi sonra gelin sıra halinde

وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

başarmıştır muhakkak bugün üstün gelen

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ

(Musa) dedi ki | atan | önce | biz olalım | yahut | sen at | ya | Ey Musa | dediler ki

بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا

gerçekten | büyülerinden ötürü | ona | gibi görünüyor | ve sopaları | onların ipleri | bir de ne görsün | siz atın | hayır

تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ

şüphesiz sensin | korkma | dedik | Musa | bir korku | içinde | bu yüzden duydu | koşuyor

أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

onların yaptıkları | çünkü | onların yaptıklarını | yutsun | sağ elindekini | at | üstün gelecek | sen

كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا

secdeye | büyücüler | kapandılar | varsa | nereye | büyücü | iflah olmaz | bir büyücünün | hilesidir

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ

ben izin vermeden | önce | ona mı inandınız? | (Fir'avn) dedi ki | ve Musa'nın | Harun'un | Rabbine | inandık | dediler

لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

ve ayaklarınızı | sizin ellerinizi | öyleyse ben keseceğim | büyü | size öğreten | büyüğünüzdür | şüphesiz O | size

مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا

azabı | daha çetinmiş | hangimizin | ve bileceksiniz | hurma | dallarına | ve sizi asacağım | çapraz

وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا

ve bizi yaratana | açık delillere | bize gelen | biz seni tercih edemeyiz | dediler ki | ve sürekli imiş

فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا

kuşkusuz biz | dünya | hayatında | bu | (istediğini) yapabilirsin | sen ancak | yapacağın | şeyi | yap

آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ

Allah | büyüyü | üzerine | ve bizi yapmaya zorladığın | günahlarımızı | bizim | bağışlaması için | Rabbimize | inandık

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ

cehennem | onun için vardır | şüphesiz | suçlu olarak | Rabbine | gelirse | kim | şüphesiz | ve daha süreklidir | daha hayırlı

لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ

iyi işler | yapmış olarak | bir mü'min | O'na gelirse | kim | ve yaşayamaz | orada | ölemez

فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

altlarından | akan | Adn | cennetleri | yüksek | dereceler | onlar için vardır | işte

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

arınanların | mükafatı | ve işte budur | orada | sürekli olarak kalırlar | ırmaklar

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا

bir yol onlar için vur kullarımı geceleyin yürüt diye Musa'ya biz vahyetmiştik andolsun

فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ

Fir'avn onların ardına düştü ve endişe etme yetişme(sin) den korkma kuru denizde

بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ

toplumunu Fir'avn saptırdı onları örten şey denizden örttü (boğdu) askerleriyle

وَمَآ اَهْدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِىٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ

ve size va'dettik düşmanınızdan biz sizi kurtardık andolsun Ey İsrail oğulları doğru yola iletmedi

جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوْا

yeyin ve bıldırcın kudret helvası üzerinize ve indirdik sağ Tur'un yanında

مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِىْ ۚ وَمَنْ

kimin gazabım üzerinize sonra iner bu hususta ama taşkınlık etmeyin size verdiğimiz rızkın temizlerinden

يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِىْ فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّىْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ

ve inanan tevbe eden kimseye karşı çok bağışlayıcıyı mdır ve ben düşmüş(ma andolsun o hvolmuş)tur gazabım üstüne inerse

وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٨٣﴾

ey Musa kavminden ayrılmaya seni aceleyle sevk eden nedir? yola gelen sonra da yararlı ve iş yapan

قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِىْ وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ

dedi razı olman için ya Rabbi sana ve ben acele ettim benim izim üzerindeler (geliyorlar) işte onlar dedi ki

فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِىُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوْسٰٓى

Musa bunun üzerine döndü Samiri onları saptırdı senden sonra kavmini sınadık muhakkak ama biz

اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۙ

güzel bir va'idle Rabbiniz size va'detmemiş miydi? ey Kavmim dedi üzüntülü çok kızgın bir halde kavmine

اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

Rabbinizden bir gazabın üstünüze inmesini mi istediniz? yoksa süre size uzun mu geldi?

فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِىْ ﴿٨٦﴾ قَالُوْا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ

bize yükletilmişti fakat kendi malımızla senin sözünden çıkmadık dediler ki bana verdiğiniz sözden de caydınız

اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾

Samiri de attı aynı şekilde onları attık o milletin süs(eşyas)ından yükler (günahlar)

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوسٰى

Musa'nın ve tanrısıdır | sizin tanrınız | bu | dediler ki | böğürmesi olan | heykeli | bir buzağı | onlara | ortaya çıkardı

فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا

bir zarar vermeye | onlara | ve malik değildir | bir söz | kendilerine | o (buzağı) söyleyemez | onlar görmüyorlar mı? | fakat o unuttu

وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ

bununla siz sınandınız | şüphesiz | ey kavmim | önceden | Harun | kendilerine | demişti | andolsun | ve yarar

وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِىْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِىْ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ

vazgeçmeyeceğiz | dediler | buyruğuma | ita'at edin | bana uyun | çok esirgeyendir | Rabbiniz | ve şüphesiz

عَلَيْهِ عَاكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ

sana ne engel oldu? | Ey Harun | dedi | Musa | bize | dönünceye | kadar | tapmaktan | buna

اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۟ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِىْ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ

ey anamınoğlu | dedi | buyruğuma | karşı mı geldin? | neden bana uymadın? | onların saptıklarını | gördüğün | zaman

﴿٩٤﴾ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِىْ وَلَا بِرَاْسِىْ ۚ اِنِّىْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ

arasında | ayrılık çıkardın | senin diyeceğinden | korktum | muhakkak ki ben | başımı | sakalımı | tutma

بَنِىْٓ اِسْرَآئِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِىْ ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِىُّ ﴿٩٥﴾

Ey Samiri | senin amacın | nedir? | dedi ki | sözümü | ve tutmadın | İsrail | oğulları

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ

Elçinin | eserinden | bir avuç | aldım | onların görmedikleri | şeyleri | ben gördüm | dedi ki

فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِىْ نَفْسِىْ ﴿٩٦﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ

sen | artık | git (defol) | (Musa) dedi | nefsim | bana | hoş gösterdi | böyle (yapmayı) | ve onu attım

فِى الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۖ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ

şimdi bak | asla şaşırılmayacaksın | va'dedilenden (ceza) | sana | ve şüphesiz | bana dokunmayın! | diyeceksin | hayat boyunca

اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِىْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۟ لَّنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِى الْيَمِّ

denize | onu savuracağız | sonra | biz onu yakacağız | taptığın | ona | durup ısrarla | tanrına

نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِىْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ

her şeyi | kuşatmıştır | O'ndan | başka | tanrı | olmayan | Allah'tır | tanrınız | ancak | ufalayıp

عِلْمًا ﴿٩٨﴾

O'nun bilgisi

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ۚ

bir Zikir katımızdan sana verdik gerçekten geçmişlerin haberlerinden sana anlatıyoruz böylece

﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۙ ﴿١٠٠﴾ خَالِدِيْنَ

sürekli olarak kalacaklardır (ağır) bir günah kıyamet günü yüklenecektir şüphesiz o ondan yüz çevirirse kim

فِيْهِ ؕ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠١﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ

Sur'a üflenir o gün bir yüktür kıyamet gününde onlar için ne kötü orada

وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ ﴿١٠٢﴾ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا

sadece (dünyada) kaldınız kendi aralarında gizli gizli derler kör bir durumda o gün suçluları ve toplarız

عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً

yol (hayat tarzı) bakımından onların seçkinleri der ki hani onların dediklerini daha iyi biliriz biz on gün

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّىْ

Rabbim onları savuracak de ki dağlardan sana soruyorlar bir gün yalnızca siz kaldınız

نَسْفًا ۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۙ ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا

ne de bir tümsek bir eğrilik orada görmeyeceksin boş, dümdüz yerlerini bırakacaktır ufalayıp

﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ

Rahman'ın huzurunda sesler ve kısılır hiç pürüzü olmayan çağrıcıya uyarlar o gün

فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ

izin verdiği kimseden başkasının şefa'ati fayda vermez o gün fısıltıdan başka bir şey işitemezsin

لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِىَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

ve arkalarındakini onların önlerindekini O bilir sözünden onun ve hoşlandığı Rahman'ın kendisine

وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَىِّ الْقَيُّوْمِ ؕ وَقَدْ خَابَ

perişan olmuştur muhakkak ve herşeye hakim olana o diri olana bütün yüzler boyun eğmiştir bilgice O'nu onlar ise kavrayamazlar

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

inanırsa ve o iyi olan işlerden yaparsa kim zulüm yüklenen

فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا

ve türlü biçimlere açıkladık Arapça bir Kur'an olarak sana onu indirdik biz böyle ne de hakkının çiğnenmesinden zulümden artık korkmaz

فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

bir hatırlama onlara yaptırır yahut (Kur'an,) korunurlar umulur ki tehditleri onda

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى

yücedir Allah hükümdar olan gerçek acele etme Kur'an'ı (okumaya) önce tamamlanmadan

اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۖ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ

sana vahyedilmesi ve de ki Rabbim artır ilmimi andolsun biz emretmiştik Adem'e

مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا

önceden unuttu ve biz bulmadık onda bir azim hani demiştik meleklere secede edin

لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۗ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ

Adem'e secde ettiler yalnız İblis diretti dedik ki ey Adem şüphesiz bu düşmanıdır

لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ

senin eşinin ve sakın sizi çıkarmasın cennetten sonra yorulursun senin için şüphesiz

اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾

acıkmak yoktur burada ve çıplak kalmak yoktur ve şüphesiz sen susamayacaksın burada sıcaktan etkilenmeyeceksin

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ

nihayet fısıldadı ona şeytan dedi ki ey Adem sana göstereyim mi? ağacını ebedilik

وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

ve bir hükümranlığı yok olmayacak yediler o(ağaç)tan böylece göründü kendilerine kötü yerleri ve başladılar

يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۖ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ

örtmeğe üstlerini yaprağıyle cennet karşı geldi Adem Rabbine ve şaşırdı sonra

اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا

onu seçti Rabbi tevbesini kabul etti onun ve doğru yola iletti dedi ki inin oradan hepiniz

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ

bir kısmınız diğerinize düşmansını z artık size geldiği zaman benden bir hidayet kim uyarsa benim hidayetime

فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً

o sapmaz ve sıkıntıya düşmez ama kim yüz çevirirse beni anmaktan şüphesiz ki onun için vardır bir geçim

ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ

dar ve onu haşrederiz günü kıyamet kör olarak der Rabbim niçin? beni haşrettin

اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾

kör olarak andolsun ben görüyor idim

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

sen unutulursun | bugün | öylece | sen onları unuttuysan | ayetlerimiz | sana geldiği zaman | nasıl | (Allah) buyurur ki

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ۗ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ

daha çetin | ahiretin | elbette azabı | Rabbinin | ayetlerine | ve inanmayanları | israf edenleri | cezalandırırız | işte böyle

وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

dolaştıkları | nesillerden | kendilerinden önce | yok edişimiz | nicelerini | onları | yola getirmedi mi? | ve daha süreklidir

فِى مَسَاكِنِهِمْ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِى النُّهٰى ۚ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

söylenmiş bir söz | eğer olmasaydı | akıl sahipleri için | ibretler vardır | bunda | elbette | meskenlerinde

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ

sabret | belirtilmiş | ve bir süre | (azap) gerekli | olurdu | Rabbin tarafından | daha önce

عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۚ

batmasından | ve önce | güneşin | doğmasından | önce | Rabbini | överek | ve tesbih et | onların dediklerine

وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ

ve dikme | hoşnut olursun | umulur ki | gündüzün | ve taraflarında | tesbih et | gece | sa'atlerinden bir kısmında

عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ

kendilerini denemek için | dünya | hayatının | süsüne | onlardan | bazı zümrelere | onunla | faydalandırdığımız | gözlerini

فِيهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ

kendin de dayan | namazı | ailene | emret | ve daha süreklidir | daha hayırlıdır | Rabbinin | rızkı | o konuda

عَلَيْهَا ۗ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۗ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا

dediler ki | takva(sahipleri) nindir | akıbet | seni besliyoruz | biz | rızık | biz senden istemiyoruz | ona (namaz kılmaya)

لَوْلَا يَأْتِينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖ ۗ اَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾

önceki | Kitap'larda | bulunan | kanıt | onlara gelmedi mi? | Rabbinden | bir ayet (mu'cize) | bize getirmeli değil mi?

وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا

bize | gönderseydin | Rabbimiz | derlerdi | ondan önce | bir azab ile | onları helak etseydik | şüphesiz biz | şayet

رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ

gözetlemektedir | herkes | de ki | ve alçak | rezil olmadan | önce | senin ayetlerine | uysaydık | bir elçi

فَتَرَبَّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

doğru yolda olan | ve kimdir | düzgün | yolun | sahipleri | kimdir | bileceksiniz | gözetleyin

سُورَةُ الأنبياء

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١١٢ ايَةً - الترتيب الوحى ٧٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۚ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ

yaklaştı insanların hesapları fakat onlar içinde gaflet yüz çevirmektedirler kendilerine gelen

مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۙ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ

her ikazı Rablerinden yeni ancak dinlerler eğlenerek kalbleri eğlencededir

وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۚ اَفَتَأْتُونَ

gizlediler aralarındaki konuşmayı zulmedenler değil mi? bu da ancak bir insan sizin gibi şimdi siz kapılacak mısınız?'

السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّى يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِى السَّمَآءِ

büyüye siz görüp dururken dedi ki Rabbim bilir konuşulanı gökte

وَالْاَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ

ve yerde O işitendir bilendir dediler hayır (bu) karmakarışık hayallerdir hayır

افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۚ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ﴿٥﴾

onu uydurmuş o hayır şa'irdir bize getirse ya bir mu'cize gibi gönderildikleri öncekilerin

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا ۚ اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا

inanmamıştı bunlardan önce hiçbir kent (halkı) helak ettiğimiz şimdi bunlar mı? inanacaklar biz göndermedik

قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِى اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ

senden önce başkasını erkeklerden vahyedilen kendilerine sorun ehline Zikir eğer idiyseniz

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا

bilmiyor biz onları yapmadık ceset(ler) yemeyen yemek ve değillerdi

خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَآءُ وَاَهْلَكْنَا

ölümsüz sonra yerine getirdik verdiğimiz sözü onları kurtardık ve dilediklerimizi ve helak ettik

الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

aşırı gidenleri andolsun indirdik size bir Kitap içinde Zikr'iniz bulunan aklınızı kullanmıyor musunuz?

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿١١﴾

ve nice | kırıp geçirdik | şehri | zulmeden | ve inşa ettik | bir topluluk onlardan sonra | başka

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَأْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا

zaman | hissettikleri | azabımızı | derhal | onlar | oradan | kaçıyorlardı | (boşuna) kaçmayın | ve dönün

اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٣﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ

şeylere (ni'metlere) | şımartıldığınız | içinde | ve yurtlarınıza | çünkü | sorguya çekileceksiniz | dediler | eyvah bize

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ

gerçekten biz | olduk | zalimlerden | sürüp gitti | bu | mırıldanmaları | kadar | biz onları yapıncaya

حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

biçilmiş (ekin gibi) | sönmüş ateş (gibi) | biz yaratmadık | göğü | ve yeri | ve bulunanları | bunlar arasında

لٰعِبِيْنَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ اِنْ كُنَّا

eğlence için | eğer | isteseydik | edinmek | bir eğlence | edinirdik | kendi katımızdan | eğer | olsaydık

فٰعِلِيْنَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ

yapacak | hayır | biz atarız | hakkı | üstüne | batılın | o onun beynini parçalar | derhal | onun (batılın)

زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

canı çıkar | vay size! | yakıştırdıklarınızdan ötürü | O'nundur | kim varsa | göklerde | ve yerde

وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۚ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُوْنَ

bulunanlar | O'nun yanında | büyüklenmez | O'na kulluk etmekten | ve yorulmazlar | tesbih ederler

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ

gece | ve gündüz | hiç ara vermezler | yoksa mi edindiler? | tanrılar | yerden | onları | diriltecek

﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ

eğer | olsaydı | ikisinde | tanrılar | başka | Allah'tan | ikisi de bozulup gitmişti | yüce(münezzeh)dir | Allah | sahibi

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اَمِ

arş'ın | onların nitelendirmelerinden | O sorulmaz | yaptığından | ama onlar | sorulurlar | yoksa

اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِىَ وَذِكْرُ

mı edindiler? | O'ndan başka | tanrılar | de ki | getirin | delilinizi | işte budur | öğütü | benimle beraber olanların | ve öğütü

مَنْ قَبْلِىْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

benden öncekilerin | ama | çokları | bilmezler | hakkı | bundan dolayı onlar | (haktan) yüz çevirirler

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ

başka tanrı yoktur şüphesiz ona diye vahyetmiş olmayalım hiçbir peygamber senden önce göndermedik

اَنَا۠ فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ

benden bana kulluk edin dediler edindi Rahman çocuk O yücedir hayır kullar(ı)dır

مُّكْرَمُوْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ

değerli O'ndan önce söylemezler ve onlar bir söz O'nun buyruğunu yaparlar bilir

مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ

onların önlerinde olanı ve arkalarında olanı şefa'at edemezler başkasına olduklarından ve onlar razı

مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ

O'nun korkusundan titrerler her kim derse onlardan ben bir tanrıyım O'ndan başka böylece

نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ

onu cezalandırırız cehennemle böyle biz cezalandırırız zalimleri görmediler mi? inkar edenler şüphesiz

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۭ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاۗءِ كُلَّ شَيْءٍ

gökler ve yer bitişik idi biz onları ayırdık ve yarattık sudan her şeyi

حَيٍّ ۭ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ

canlı hala inanmıyorlar mı? yarattık yer yüksek dağlar onları sarsar diye

وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاۗءَ

ve açtık orada geniş yollar umulur ki yollarını bulurlar yaptık göğü

سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚ وَهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ

bir tavan korunmuş onlar hala ayetlerinden yüz çevirmektedirler O'dur yaratan geceyi

وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا

ve gündüzü ve güneşi ve ayı her biri bir yörüngede yüzmektedir vermedik

لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۭ اَفَاۗىِٕنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ

hiçbir insana senden önce ebedi yaşama şimdi kalacaklar mı? sen ölürsen onlar ebedi her nefis

ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۭ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿٣٥﴾

tadacaktır ölümü biz sizi imtihan ederiz şer ile ve hayır ile sınamak için ve (sonunda) bize döndürüleceksiniz

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًاۗ اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ

diline dolayan bu mudur? (diye) alay konusu ancak seni edinirler kafirler seni gördükleri zaman

اٰلِهَتَكُمْۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍۗ

aceleden insan yaratılmıştır inkar ediyorlar Rahman'ın Zikri(uyarısı)nı oysa kendileri sizin tanrılarınızı

سَاُرِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ

eğer tehdid(ettiğiniz azab) bu ne zaman? ve diyorlar benden acele istemeyin ayetlerimi size göstereceğim

كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ

yüzlerinden savamayacakları zamanı inkar edenler bir bilselerdi doğru söyleyenler iseniz

النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ

onları şaşırtacak ansızın o onlara gelecek doğrusu ve yardım da olunmayacakları sırtlarından ne de ateşi

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ

peygamberler le de alay edildi andolsun ve ne de kendilerine süre verilecek onu reddetmeye güçleri yetmeyecek

مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ

de ki o alay ettikleri şey onlarla alay edenleri ama kuşatıverdi senden önceki

مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ

Rablerinin Zikr'inden onlar hayır Rahman'dan ve gündüz gece sizi koruyacak? kim

مُعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُوْنِنَاۗ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ

yardım etmeye onların gücü yetmez bize karşı onları koruyacak tanrıları mı var? yoksa yüz çeviriyorlar

اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَاۤءِ وَاٰبَاۤءَهُمْ

ve atalarını onları biz yaşattık bilakis sahip çıkılır bizim tarafımızdan onlara ne de kendilerine

حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۗ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا

eksilttiğimizi yerlerini (topraklarını) gelipde bizim görmüyorlar mı? ömür kendilerine uzun geldi nihayet

مِنْ اَطْرَافِهَاۗ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

üstün gelen onlar mı? uçlarından

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِۗ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاۤءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ

uyarıldıkları zaman çağırıyı sağır(lar) ama işitmez(ler) vahiyle sizi uyarıyorum ben ancak de ki

﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا

olmuşuz biz gerçekten eyvah bize derler Rabbinin azabından bir esinti onlara dokunsa ve eğer

ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ

kimseye bir haksızlık edilmez kıyamet günü için adalet terazileri kurarız zalimler

شَيْـًٔاۗ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَاۗ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ

hesab gören olarak biz yeteriz onu getiririz bir hardal danesi ağırlığınca da olsa hiçbir

﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاۤءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَۙ ﴿٤٨﴾

muttakiler (korunanlar) için ve öğüt olan ve bir ışık olan Furkan'ı (hak ve batılı ayırdeden kitabı) ve Harun'a Musa'ya biz verdik andolsun

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَهٰذَا

bu (Kur'an) titrerler (Duruşma) saatinden ve onlar görmeden Rablerinden korkarlar onlar

ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُۗ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَۘ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ

İbrahim'e biz vermiştik andolsun inkar onu şimdi siz ediyor musunuz? ona indirdiğimiz mübarek bir öğüttür

رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَۚ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا

nedir? ve kavmine babasına demişti ki hani biliyor onu biz idik daha önceden doğru yolu bulma yeteneğini

هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَاۤءَنَا لَهَا

onlara babalarımızı bulduk dediler ki taptığınız kendisine sizin heykeller şu

عَابِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَاۤؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٤﴾

açık bir sapıklık içindesiniz ve babalarınız siz doğrusu dedi tapar

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ

Rabbidir Rabbiniz hayır dedi şaka mı yapıyorsun? sen yoksa gerçeği bize getirdin mi? dediler ki

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّۖ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٦﴾

şahidlik edenlerdenim buna ve ben de onları yaratmıştır ve yerin göklerin

وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾

dönüp siz gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracağım Allah'a and olsun ki

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ

nihayet onları etti | parça parça | yalnız hariç | büyüğü | onların | belki | ona | müracaat ederler diye(!) | dediler | kim?

فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهُ لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى

yaptı | bunu | tanrılarımıza | muhakkak o | biridir | zalimlerden | dediler | işittik | bir genç

يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ

onları diline dolayan | deniliyormuş | kendisine | İbrahim | dediler | getirin | onu | gözü önüne | insanların

لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٰٓاِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾

tanık olsunlar | dediler ki | sen mi? | yaptın | bunu | tanrılarımıza | ey İbrahim

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوٓا

hayır | dedi | yapmış | büyükleri | işte şu | onlara sorun | eğer | konuşurlarsa (!) | döndüler

اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ

kendi vicdanlarına | ve dediler | hakikaten | sizler | haksızsınız | sonra yine | döndürüldüler | eski kafalarına

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا

muhakkak ki sen de bilirsin | bunlar | konuşmazlar | dedi ki | mi tapıyorsunuz? | bırakıp da | Allah'ı | şeylere

لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

size fayda vermeyen | hiçbir | ve zarar vermeyen | yuh olsun size | ve taptıklarınıza | dışında | Allah'tan

اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

aklınızı kullanmıyor musunuz siz? | dediler ki | onu (İbrahim'i) yakın | yardım edin | tanrılarınıza | eğer | bir iş yapacaksanız

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَاَرَادُوا بِهٖ كَيْدًا

biz de dedik ki | ey ateş | ol | serin | ve esenlik | İbrahim'e | istediler | ona | bir tuzak kurmak

فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَا

biz de kendilerini uğrattık | hüsrana | onu kurtardık | ve Lut'u | bir yere getirerek | bereketli kıldığımız

لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا

alemlere | hediye ettik | ona | İshak'ı | ve Ya'kub'u da | bir bağış olarak | hepsini | yaptık

صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

salihlerden

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ

ve kılmayı hayırlı işler yapmayı onlara ve vahyettik emrimizle doğru yolu gösteren önderler onları yaptık

الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ الزَّكٰوةِۚ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَۙ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا

hüküm verdik ve Lut'a kulluk eden bize onlar (insan)lardı zekat ve vermeyi namaz

وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِى كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ

bir kavim idiler gerçekten onlar çirkin işler yapan bir kentten ve onu kurtardık ve ilim

سَوْءٍ فَاسِقِينَۙ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِى رَحْمَتِنَاۗ اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

Salihlerden idi çünkü o rahmetimizin içine ve onu soktuk yoldan çıkan kötü

وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

sıkıntıdan ve ailesini kendisini kurtarmıştık onun (du'asın ı) biz de kabul etmiş bunlardan önce bize yalvarmıştı hani ve Nuh'u da

الْعَظِيمِۚ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ

bir kavim olmuşlardı onlar ayetlerimizi yalanlayan kavimden ve onu koruduk büyük

سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِى

hakkında onlar hükmediyorlardı hani ve Süleyman'ı da Davud hepsini biz de onları boğmuştuk kötü

الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَۙ ﴿٧٨﴾

şahid onların hükümlerine biz de idik toplumun davarının orada yayıldığı bir ekin

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمٰنَۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًاۗ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ

Davud'a onunla beraber boyun eğdirdik ve bilgi hükümdarlık verdik onların hepsine Süleyman'a onu bellettik

الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَۗ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ

sizin için zırh yapmayı ona öğretmiştik biz (bunları) yaparız ve kuşları tesbih eden dağları

لِتُحْصِنَكُمْ مِنْۢ بَأْسِكُمْۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً

kasırga fırtınayı Süleyman'a da şükredenlerden ama siz misiniz ki? savaşın şiddetinden sizi korumak için

تَجْرِى بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِى بَارَكْنَا فِيهَاۗ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَالِمِينَ

biliriz her şeyi biz içini bereketlendirdiğimiz yere onun emriyle akıp giderdi

﴿٨١﴾

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا

biz bundan başka işler ve yapan kendisi için denize dalan kimseleri ve şeytanlardan

لَهُمْ حَافِظِينَ ۙ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنْتَ

ve sen bu dert bana dokundu diye Rabbine du'a etmişti hani ve Eyyub'u da onun emrinde tutuyorduk onları

اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ

ve ona verdik derdi ne varsa kaldırdık onun du'asını biz de kabul ettik merhametlilerin en merhametlisin

اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

ibadet edenler için ve bir öğüt olarak tarafımızdan bir rahmet onlarla beraber ve bir katını daha ailesini

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ ﴿٨٥﴾ وَاَدْخَلْنَاهُمْ

onları soktuk sabredenlerdendi hepsi de ve Zu'l-Kifl'i de İdris'i ve İsma'il'i

فِى رَحْمَتِنَا ۖ اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا

kızarak gitmişti zira ve Zünnun'u da Salihlerdendi çünkü onlar rahmetimize

فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ

senden başka tanrı yoktur karanlıklar içinde nihayet yalvardı kendisine güç yetiremeyeceğimizi sanmıştı

سُبْحَانَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنَاهُ

ve onu kurtardık onun du'asını biz de kabul ettik zalimlerden oldum muhakkak ben senin şanın yücedir

مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ

Rabbim Rabbine du'a etmişti hani ve Zekeriyya'yı da inananları biz kurtarırız işte böyle tasadan

لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۚ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۖ وَوَهَبْنَا لَهٗ

ona ve armağan ettik onun du'asını kabul buyurduk varislerin en iyisisin sen tek başıma beni bırakma

يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا

ve bize du'a ederlerdi hayır işlere koşarlardı gerçekten onlar eşini kendisi için ve ıslah ettik Yahya'yı

رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

derin bir saygı içinde bize ve idiler ve korkarak umarak

وَالَّتِىٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَآ

ve oğlunu | ve onu yapmıştık | ruhumuz- | -dan | ona | üflemiştik | ırzını | korumuş | ve olanı (Meryemi)

اٰيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَاَنَا۠ رَبُّكُمْ

sizin Rabbiniz | şüphesiz benim | bir tek | ümmettir | sizin ümmetiniz | bu | işte | alemlere | bir ibret

فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ اِلَيْنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ

kim | döneceklerdir | bize | hepsi | aralarında | işlerini | parçaladılar | yalnız bana kulluk edin

يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

yazmaktayız | onu (çalışmasını) | şüphesiz biz | onun çabasına | nankörlük edilmez | inanmış olarak | iyi işlerden | yaparsa

﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا

zaman | nihayet | bir daha geri dönemezler | onlar | helak ettiğimiz | bir ülkeye | (yaşamak) haramdır

فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ

yaklaşır | akın etmeye başladıkları | her tepeden | ve onlar | ve Me'cuc'un | Ye'cuc'un | önü açıldığı

الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِىَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا

biz idik | gerçekten | vah bize | inkar edenlerin | gözleri | donup kalır | birden | gerçek | va'd

فِى غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

başka | ve taptıklarınız | siz | zulmediyormuşuz | biz | meğer | bundan | gaflet | içinde

اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۖ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً

tanrı | onlar | olsalardı | eğer | gireceksiniz | oraya | siz | cehennemin odunusunuz | Allah'tan

مَا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا

orada | ve onlar | bir inleme | orada | onlar için vardır | sürekli kalacaklardır | orada | oysa hepsi | oraya girmezlerdi

لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا

ondan (cehennemden) | işte onlar | güzellik | bizden | kendilerine | geçmiş olanlar | kuşkusuz | hiçbir şey işitmezler

مُبْعَدُونَ ۙ ﴿١٠١﴾

uzaklaştırılmışlardır

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَاۚ وَهُمْ فِى مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَۚ ﴿١٠٢﴾

ebedi kalırlar | canlarının | çektiği (ni'metler) | içinde | ve onlar | onun uğultusunu | duymazlar

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُۜ هٰذَا يَوْمُكُمُ

gününüzdür | işte bu | melekler | onları şöyle karşılar | en büyük | korku | onları asla tasalandırmaz

الَّذِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِى السَّمَٓاءَ كَطَىِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِۜ

yazı | tomarlarını | dürer gibi | göğü | düreriz | o gün | size va'dedilen

كَمَا بَدَأْنَٓا اَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُۥۜ وَعْدًا عَلَيْنَاۜ اِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

yapacağız | şüphesiz biz bunu | üzerimize | sözdür | onu iade ederiz | yaratmaya | ilk | başladığımız | gibi

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِى الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ

kullarım | varis olacak | arza | mutlaka | Zikir'den (Tevrat'tan) | sonra | Zebur'da da | yazmıştık | andolsun

الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ فِى هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَۙ ﴿١٠٦﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ

biz seni göndermedik | kulluk eden | kavimler için | bir öğüt | bunda vardır | şüphesiz | iyi

اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ اِنَّمَا يُوحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ

Tanrıdır | Tanrınız | ancak | bana | vahyolunur | şüphesiz | de ki | alemler için | rahmetten | başka

وَاحِدٌۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَٓاءٍۜ

eşit biçimde | ben size açıkladım | de ki | yüz çevirirlerse | eğer | O'na teslim olacak | siz | mısınız? | bir tek

وَاِنْ اَدْرِىٓ اَقَرِيبٌ اَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

açığını da | bilir | şüphesiz O | tehdid edildiğiniz | şeyin | uzak mı olduğunu | yoksa | yakın mı olduğunu | artık bilmem

مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَاِنْ اَدْرِى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ

ve yaşatmak içindir | sizi | denemek içindir | belki de o | bilmem | gizlediklerinizi de | ve bilir | sözün

اِلٰى حِينٍ ﴿١١١﴾ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ

O'nun yardımına sığınılır | çok merhamet edendir | ve Rabbimiz | hak ile | hükmet | Rabbim | dedi ki | bir süreye kadar

عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

sizin nitelendirdiğinize | karşı

سُورَةُ الحَجّ

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٧٨ ايَةً - الترتيب الوحى ١٠٣

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ

gün — cidden korkunç — bir şeydir — sa'atin — depremi — çünkü — Rabbinizden — korkun — insanlar — ey

تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا

yükünü — gebe — her — ve bırakır — emzirdiğini — emziren — her — unutur — onu gördüğünüz

وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ

şiddetlidir — Allah'ın — azabı — ama — sarhoş — onlar — oysa değillerdir — sarhoş — insanları — ve görürsün

﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ

şeytana — her — ve uyar — bilmeden — Allah — hakkında — tartışır — kimi — insanlardan

مَرِيدٍۙ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ

azabına — ve onu götürür — onu saşırtır — muhakkak bu — onu takibederse — kim — şüphesiz o — onun hakkında — yazılmıştır ki — kaba (şarlatan)

السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا

(bilin ki) biz — yeniden dirilmekten — kuşkuda — iseniz — eğer — insanlar — ey — alevli ateş

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ

biçimlenmiş — bir çiğnem et parçasından — sonra — alaka(embriyo)dan — sonra — nutfe(sperm)den — sonra — (önce) topraktan — sizi yarattık

وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِى الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى

belirtilmiş — bir süreye kadar — dilediğimizi — rahimlerde — ve tutarız — size — açıkça göstermek için — ve biçimlenmemiş

ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ

ve içinizden — öldürülür — kimi — içinizden — güçlerinize — ermeniz için — sonra — bir bebek olarak — sizi çıkarırız — sonra

مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ وَتَرَى

ve görürsün — bir şey — bilen kimse iken — sonra — bilmez hale gelmesi için — ömrün — en kötü çağına — itilir — kimi de

الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ

ve bitirir — ve kabarır — titreşir — suyu — onun üzerine — biz indirdiğimiz — zaman — kurumuş ölmüş — yeri

مِنْ كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

güzel — çifti — her

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

bu böyledir çünkü Allah O tek gerçektir ve O diriltir ölüleri ve O her şeye

قَدِيْرٌ ۙ﴿٦﴾ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ

kadirdir ve muhakkak o sa'at gelecektir şüphe yoktur onda ve şüphesiz Allah diriltecektir olanları

فِى الْقُبُوْرِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى

kabirlerde insanlardan kimi tartışır Allah hakkında bilmeden ve bir yol göstereni olmadan

وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِى الدُّنْيَا

ve bir Kitabı olmadan aydınlatıcı öteye döndürür boynunu şaşırtmak için yolundan Allah'ın onun için vardır dünyada

خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٩﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

bir kepazelik ona taddıracağız günü kıyamet azabını yangın işte bu yüzünden önceden yaptıkları

يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ

senin ellerinin ve şüphesiz Allah değildir zulmedici kullara ve insanlardan kimi ibadet eder Allah'a

عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ ۨ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ۨ انْقَلَبَ

bir kenardan (uçurumdan) eğer kendisine gelirse bir hayır huzura kavuşur onunla ve eğer başına gelirse bir kötülük döner

عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١١﴾

yüz üstü o kaybetmiştir dünyayı da ahireti de işte budur o ziyan apaçık

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ

yalvarır Allah'tan ayrı olarak şeylere ve yarar sağlamayan ona zarar veremeyen işte budur o sapma

الْبَعِيْدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗٓ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۭ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى

uzak(lara) yalvarır olana zararı daha yakın faydasından ne kötü bir yardımcı

وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿١٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

ve ne kötü bir arkadaştır şüphesiz Allah sokacaktır inanan ve yapanları iyi işler

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿١٤﴾ مَنْ

cennetlere akan altlarından ırmaklar şüphesiz Allah yapar istediğini kim

كَانَ يَّظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ

ise sanıyor kendisine yardım etmeyeceğini Allah'ın dünyada ve ahirette uzansın bir sebep(ip)le

اِلَى السَّمَاۗءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿١٥﴾

göğe sonra kessin ve baksın giderebilecek mi? bu düzeni öfkelendiği şeyi

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يُّرِيْدُ ﴿١٦﴾ اِنَّ

şüphesiz | dilediğini | doğru yola iletir | Allah | ve şüphesiz | açık açık | ayetler olarak | biz O'nu indirdik | ve işte böyle

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصَّابِـِٕيْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ

ve mecusiler | ve hırıstiyanlar | ve sabiiler | ve yahudiler | inananlar

وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | kıyamet | günü | bunlar arasında | hüküm verecektir | Allah | şüphesiz | ve ortak koşanlar

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ

kimseler | O'na | secde ediyorlar | Allah'a | kuşkusuz | görmedin mi | şahidtir | her şeye

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ

ve dağlar | ve yıldızlar | ve ay | ve güneş | yerdeki | ve kimseler | göklerdeki

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَاۗبُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۭ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۭ وَمَنْ

ve kimi | azab | üzerine | hak olmuştur | ama birçoğu | insanlardan | ve birçoğu | ve hayvanlar | ve ağaçlar

يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاۗءُ ﴿١٨﴾ هٰذٰنِ

işte şunlar | dilediğini | yapar | Allah | şüphesiz | değer veren | artık ona olmaz | Allah | aşağılatırsa

خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِىْ رَبِّهِمْ ۡ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۭ

ateşten | giysi | onlara | biçildi | inkar edenlere | Rableri | hakkında | çekişen | iki hasım taraf

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِىْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ۭ

ve derileri | karınlarının içindekiler | onunla | eritiliyor | kaynar su | başlarının | üstünden | dökülüyor

﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا

oradan | çıkmak | istedikleri | her sefer | demirden | kamçılar | ve onlar için vardır

مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ

sokar | Allah | şüphesiz | yangın | azabını | ve tadın (denilir) | oraya | geri çevrilirler | (o) gamdan

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

ırmaklar | altlarından | akan | cennetlere | iyi işler | ve yapanları | inananları

يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۭ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٢٣﴾

ipektir | orada | ve giysileri | ve inci(ler) | altun | bilezikler | orada | takınırlar

وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ

şüphesiz | çok övülen(Allah)ın | yoluna | ve iletilmişlerdir | sözün | güzeline | iletilmişlerdir

الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِى جَعَلْنَاهُ

yaptığımız | ve Mescid-i Haram'dan | Allah'ın | yolundan | ve geri çevirenler | inkar edenler

لِلنَّاسِ سَوَٓاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ

zulüm ile | haktan sapmak | orada (böyle) | isterse | kim | ve dışarıdan gelen | orada | yerli olan | eşit (ibadet yeri) | bütün insanlar için

نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

Beyt(Ka'be'n)in | yerine | İbrahim'i | kondurmuştuk | bir zamanlar | acı | bir azab | ona taddırırız

اَنْ لَا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّٓائِفِينَ وَالْقَٓائِمِينَ وَالرُّكَّعِ

ve rüku' edenler için | ve ayakta duranlar için | tavaf edenler için | evimi | ve temizle | hiçbir şeyi | bana ortak koşma

السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ

yorgun develer | ve üzerinde | yaya olarak | sana gelsinler | haccı | insanlar | içinde | ve ilan et | secde edenler için

يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ

adını | ve anmaları için | kendileri için | birtakım faydalara | şahit olmaları için | uzak | yollardan | gelen

اللّٰهِ فِىٓ اَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوا مِنْهَا

onlardan | yeyin | hayvanlar | yürüyen | onlara rızık olarak verilen | üzerine | belirli | günlerde | Allah'ın

وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ

adaklarını | ve yerine getirsinler | kirlerini | gidersinler | sonra | fakire | sıkıntı içinde bulunan | ve yedirin

وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ

o | Allah'ın | yasaklarına | saygı gösterirse | kim | işte öyle | Eski Ev(Ka'be'y)i | ve tavaf etsinler

خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ

size | oku(nup açıkla)nanlar | dışındaki | hayvanlar | sizin için | size helal kılınmıştır | Rabbinin | yanında | kendisi için | hayırlıdır

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

yalan | sözden | ve kaçının | putlardan | pis | artık kaçının

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهٖ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ

hanifler (birleyenler) olun — Allah'ı — ortak koşmadan — O'na — kim — ortak koşarsa — Allah'a — sanki gibidir — düşmüş de

مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِىْ بِهِ الرِّيْحُ فِىْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿٣١﴾

gökten — kendisini kapıyor — kuş — veya — sürüklüyor — onu — rüzgar — bir yere — uzak

ذٰلِكَ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ

işte böyle — kim — saygı gösterirse — Allah'ın nişanlarına — şüphesiz bu — takvasındandır — kalblerin — sizin için vardır

فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٣٣﴾

onlarda — menfaatler — bir süreye kadar — belli — sonra — onların varacakları yer — Eski Ev(Ka'be)dir

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ

her ümmet için — biz koyduk — bir kurban ibadeti — anmaları için — Allah'ın adını — üzerine — rızık olarak verilen

مِنْ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ۙ

hayvanların — tanrınız — tanrıdır — bir tek — yalnız O'na — teslim olun — ve müjdele — samimi insanları

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصَّابِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ ﴿٣٤﴾

onlar ki — anıldığı — zaman — Allah — titrer — kalbleri — ve sabrederler — başlarına gelene

وَالْمُقِيْمِى الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ

ve kılarlar — namazı — ve kendilerine verdiğimiz rızıktan — (Allah yoluna) harcarlar — kurbanlık develeri — yaptık — sizin için

مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ

işaretlerinden — Allah'ın — sizin için vardır — onlarda — hayır — anın (da boğazlayın) — adını — Allah'ın — üzerlerine — (kurban için) sıra halinde dururlarken

فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذٰلِكَ

düştüğünde (canları çıkınca) — yanları üzerine — yeyin — onlardan — ve yedirin — kanaat edip isteyemeyene — ve isteyene — işte böyle

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا

onları boyun eğdirdi — size — umulur ki — şükredersiniz — ulaşmaz — Allah'a — onların etleri — ve kanları

وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ

fakat — O'na ulaşır — takvanız — sizin — böyle — onları boyun eğdirdi — size — anmanız için — Allah'ı

عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۗ

sizi doğru yola iletti diye — müjdele — güzel davrananları — şüphesiz — Allah — savunur — inananları

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾

şüphesiz — Allah — sevmez — hiçbir — hain — inkarcıyı

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

izin verildi | kendileriyle savaşılanlara | onlara zulmedilmeleri yüzünden | ve şüphesiz | Allah | onlara yardım etmeğe | kadirdir

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

onlar | çıkarıldılar | yurtlarından | haksız yere | ancak | dedikleri için | Rabbimiz | Allah'tır

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ

ve havralar | ve kiliseler | manastırlar | yıkılırdı | diğer bazılarıyla | bazılarını | insanların | Allah'ın | eğer savunması olmasaydı

وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ

kuşkusuz | kendine yardım edene | Allah | elbette yardım eder | çok | Allah'ın | ismi | içlerinde | anılan | ve mescidler

اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

namazı | kılarlar | yer yüzünde | iktidara getirirsek | onları | galibdir | kuvvetlidir | Allah

وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

bütün işlerin sonu | Allah'a aittir | kötülükten | ve vazgeçirmeğe çalışırlar | iyiliği | ve emrederler | zekatı | ve verirler

﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾

ve Semud | ve 'Ad | Nuh | kavmi de | bunlardan önce | yalanlamıştı | gerçekten | seni yalanlıyorlarsa | ve eğer

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ

ben de bir süre vermiştim | Musa da | ve yalanlanmıştı | Medyen | ve halkı da | Lut | ve kavmi de | İbrahim | ve kavmi de

لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ

kentlerden | niceleri vardır | benim inkarım | oldu | nasıl | onları yakalamıştım | sonra | kafirlere

أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ

ve saraylar | kullanılmaz olmuştur | ve kuyu | tavanları | üstüne | çökmüştür | zulmederken | helak ettiğimiz

مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

onunla | düşünecekleri | kalbleri | onların | olsun | yer yüzünde | hiç gezmediler mi? | sağlam

أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ

kalbler | kör olur | fakat | gözler | kör olmaz | zira | onunla | işitecekleri | kulakları | veyahut

الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

göğüslerdeki

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ؕ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ

Rabbinin yanında bir gün şüphesiz sözünden Allah caymaz azabı senden çabucak istiyorlar

كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

zulmederken ona biraz süre vermişimdir kentlerden niceleri var ki sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir

ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿٤٨﴾ قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمْ

sizin için ben şüphesiz insanlar ey de ki dönüş ancak banadır onu yakalamışımdır sonra

نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۚ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ

ve rızık mağfiret vardır iyi işler ve yapanlar için inananlar için apaçık bir uyarıcıyım

كَرِيْمٌ ﴿٥٠﴾ وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ

cehennem ashabıdır onlar etkisiz bırakmak için ayetlerimizi çalışanlara gelince bol

﴿٥١﴾ وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّاۤ اِذَا تَمَنّٰۤى اَلْقَى

(bir düşünce) atmış temenni ettiği zaman olmayan ve nebi hiçbir resul senden önce göndermemiştik

الشَّيْطٰنُ فِيْۤ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ

Allah sağlamlaştırır sonra şeytanın attığını Allah fakat siler onun temennisine şeytan

اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٢﴾ لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً

bir imtihan şeytanın attığını yapmak için hakimdir (sağlamlaştıran) 'alim(bilen)dir Allah kendi ayetlerini

لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍ

bir ayrılık içindedirler zalimler şüphesiz kalbleri ve katılaşanlar hastalık kalblerinde olanlara

بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ

ona ve inansınlar diye Rabbinden bir hak (gerçek) olduğunu onun (Kur'an'ın) ilim kendilerine verilenler ve bilsinler diye uzak

فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

doğru yola inananları mutlaka iletir Allah şüphesiz kalbleri ona böylece saygı duysun

﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

ansızın o sa'at kendilerine gelinceye kadar o(Kur'an)dan kuşku içinde olmaları inkar edenlerin bitmez

اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿٥٥﴾

kısır (hayırsız) günün azabı kendilerine gelinceye kadar yahut

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

iyi işler ve yapanlar inananlar onların aralarında hükmeder Allah'ın dır o gün mülk

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

vardır işte onlara ayetlerimizi ve yalanlayanlar inkar edenler ni'met cennetlerindedirler

عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا

ölenler veya öldürülenler sonra Allah yolunda hicret edenler alçaltan bir azab

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٨﴾

rızık verenlerin en hayırlısıdır o Allah doğrusu en güzel bir rızıkla Allah onları rızıklandıracaktır

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ

kim işte böyle halimdir bilendir Allah doğrusu razı olacakları bir yere onları sokacaktır

عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz Allah elbette ona yardım eder kendisine tekrar saldırılırsa sonra kendisine yapılan cezanın dengiyle ceza verir de

لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ

ve sokar gündüzün içine geceyi sokar Allah şüphesiz işte böyle bağışlayındır affedendir

النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٦١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ

Allah çünkü işte böyle görendir işitendir Allah doğrusu gecenin içine gündüzü

هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ

çok yücedir O Allah ve gerçek şu ki batıldır O'ndan başka yalvardıkları ve gerçekten Hak'tır

الْكَبِيْرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ

yer böylece olur bir su gökten indirir Allah kesinlik le görmedin mi çok büyüktür

مُخْضَرَّةً ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۚ ﴿٦٣﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

ve ne varsa göklerde ne varsa hep O'nundur habirdir latiftir Allah doğrusu yemyeşil

فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٤﴾

yerde ve ancak Allah işte O'dur zengin olan övülmeğe layık olan

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِى فِى الْبَحْرِ

denizde akıp giden ve gemileri yerdekileri sizin buyruğunuza verdi Allah ki görmedin mi?

بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

Allah çünkü O'nun izni dışında yerin üstüne düşmesin diye göğü tutuyor emriyle

بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِىْٓ اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

sonra sizi öldüren sonra sizi dirilten O'dur çok merhametlidir çok şefkatli insanlara

يُحْيِيْكُمْ ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

ibadet şekli biz belirledik ümmete her çokk nankördür insan gerçekten yine sizi dirilten

هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى

bir yol üzerindesin kuşkusuz sen Rabbine çağır bu işte seninle asla çekişmesinler uydukları

مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ جَادَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ

Allah yaptıklarınızı daha iyi bilir Allah de ki seninle mücadele ederlerse eğer doğru

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ

kuşkusuz bilmez misin? ayrılığa düştüğünüz hususlarda kıyamet günü aranızda hükmedecektir

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ فِىْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ

bu şüphesiz bir Kitaptadır bunların hepsi kuşkusuz ve yerde gökte ne varsa bilir Allah

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا

hiçbir kudret onlara indirmemiştir Allah'tan ayrı olarak tapıyorlar kolaydır Allah'a

وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى

okunduğu zaman yardımcısı o zalimlerin ve yoktur bir bilgileri onun hakkında kendilerinin ve yoktur

عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ

neredeyse hoşnutsuzluk kafirlerin yüzlerinde anlarsın apaçık ayetlerimiz kendilerine

يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ

bundan daha kötü bir şey size haber vereyim mi? de ki ayetlerimizi kendilerine okuyanların üzerine saldıracaklar

اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٢﴾

sondur ne kötü kafirlere Allah onu va'detmiştir ateş!

يَآ اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهٗ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

Allah'tan başka yalvardıklarınız şüphesiz onu dinleyin bir temsil size verildi insanlar ey

لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ۭ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـــًٔا

bir şey sinek onlardan kapsa ve eğer onların hepsi bir araya toplansalar şayet bir sinek dahi yaratamazlar

لَا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ۭ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ

hakkıyle Allah'ı takdir edemediler istenen de isteyen de aciz ondan bunu kurtaramazlar

قَدْرِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ رُسُلًا

elçiler meleklerden seçer Allah üstündür kuvvetlidir Allah şüphesiz kadrini

وَمِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۚ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا

ve olanı onların önlerinde olanı bilir görendir işitendir Allah şüphesiz ve insanlardan

خَلْفَهُمْ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا

rüku' edin inananlar ey bütün işler döndürülür Allah'a arkalarında

وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ ﴿٧٧﴾

kurtuluşa erersiniz umulur ki hayır ve işleyin Rabbinize ve ibadet edin ve secde edin

وَجَاهِدُوْا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ۭ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ

size ve yüklemedi sizi seçti O gerektiği gibi Allah uğrunda cihad edin

فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ۭ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ۭ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ

müslümanlar size adını verdi O İbrahim'in babanız dinine bir güçlük dinde

مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَاۗءَ

şahid ve sizin olmanız için size şahid Elçi'nin olması için bu(Kur'a)nda bundan önce

عَلَى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ۭ هُوَ

O'dur Allah'a ve sarılın zekatı ve verin namazı haydi kılın insanlara

مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

yardımcıdır ve ne güzel mevladır ne güzel mevlanız (sahibiniz)

سُورَةُ المؤمنون

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ١١٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٧٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِى صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

andolsun felaha ulaştı mü'minler ki onlar namazlarında saygılıdırlar

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

onlar boş şeylerden yüz çevirirler zekatı verirler

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ

ve onlar ırzlarını korurlar ancak hariç eşleri yahut sahip oldukları (cariyeler)

اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

ellerinin onlar kınanmazlar kim gitmek isterse ötesine bunun işte onlar

الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

haddi aşanlardır ve onlar emanetlerine ve ahidlerine özen gösterirler ve onlar

عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ

namazlarını korurlar işte onlardır varis olacaklar varis olacaklar

الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ

Firdevs'e onlar orada ebedi kalacaklardır andolsun biz yarattık insanı süzme

مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا

çamurdan sonra onu koyduk bir nutfe (sperm) olarak bir karar yerine sağlam sonra çevirdik

النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا

nutfeyi alaka(embriyo)ya çevirdik alaka(embriyo)yı bir çiğnemlik ete bir çiğnemlik eti kemiklere

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ

giydirdik kemiklere et sonra onu yaptık bir yaratık bambaşka ne yücedir Allah en güzeli

الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ

yaratanların sonra şüphesiz siz ardından bunun öleceksiniz sonra muhakkak siz günü

الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا

kıyamet diriltileceksiniz ve andolsun yarattık üstünüzde yedi tabaka (gök) biz değiliz

عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

yaratmaktan gafil

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ

gidermeğe de | biz | yerde | ve onu durdurduk | belli ölçüde | su | gökten | ve indirdik

بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ۚ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ لَّكُمْ

sizin için | ve üzüm | hurma | bahçeleri | onunla (suyla) | size | yetiştirdik | kadiriz | onu

فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ

Tur-i Sina'dan | çıkan | ve bir ağaç | yiyorsunuz | ve onlardan | birçok | meyvalar | içlerinde bulunan

تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ

ibret | hayvanlarda | sizin için vardır | şüphesiz | yiyenlerin | (ekmeklerini) batıracakları | yağlı olarak | biten

نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۙ

yersiniz | ve onlardan | daha birçok | faydalar | onlarda vardır | sizin için | karınlarının | içindekinden | size içiriyoruz

﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۚ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ

kavmine | Nuh'u | biz gönderdik | andolsun | taşınırsınız | gemiler | ve üzerinde | onların üzerinde

فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٣﴾

korunmaz mısınız? | O'ndan başka | hiçbir ilah | sizin | yoktur | Allah'a | kulluk edin | ey kavmim | dedi

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ

istiyor | sizin gibi | bir insandan | başka bir şey | bu da | değildir | kavminden | inkarcı bir grup | ileri gelen | (şöyle) dedi

اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۚ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا

böyle bir şey | işitmedik | melekleri | indirirdi | Allah | dileseydi | eğer | size | üstün gelmek

فِىْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ۚ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى

kadar | onu | hele gözetleyin | delilik bulunan | kendisinde | bir adamdır | ancak | O | geçmişteki | babalarımızdan

حِيْنٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ

ona | biz de vahyettik ki | yalanlamaları karşısında | bana yardım et | Rabbim | (Nuh) dedi ki | bir süreye

اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ

tandır | ve kaynayınca | bizim buyruğumuz | gelince | ve vahyimizle | gözlerimizin önünde | gemiyi | yap

فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

alehylerine | geçmiş | olanları | yalnız hariç | ve aileni de | iki | çift | her cinsten | ona sok (bindir)

الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِىْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٧﴾

boğulacaklardır | onlar mutlaka | zulmedenler | hakkında | bana yalvarma | onlar içinde | söz

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

Allah'a hamdolsun de gemiye ve yanında bulunanlar sen yerleştiğiniz zaman

الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا

mübarek bir inişle beni indir Rabbim ve de ki zalim kavimden bizi kurtaran

وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

(onları) sınıyorduk biz gerçi nice ibretler bunda vardır şüphesiz konuklayanların en hayırlısısın sen

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا ﴿٣٠﴾

bir elçi kendi içlerinden gönderdik başka bir nesil onların ardından yetiştirdik sonra

مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ

dedi ki korunmaz mısınız? O'ndan başka hiçbir ilah sizin için yoktur Allah'a kulluk edin (diyen) onlara

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ

ve kendilerine refah verdiklerimiz ahiret buluşmasını ve yalanlayanlar inkar edenler kavminden ileri gelenler

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ

ondan sizin yediğinizden yiyor sizin gibi bir insandan başka bir şey bu da değildir dünya hayatında

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا

o takdirde gerçekten siz sizin gibi bir insana ita'at ederseniz eğer sizin içtiğinizden ve içiyor

لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ

sizin ve kemik toprak ve haline geldiğiniz öldüğünüz zaman siz O size va'ediyor mu? mutlaka ziyana uğrayanlarsınız

مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

hayatımızdır ancak ne ise bu size va'dedilen şey heyhat (ne kadar uzak) heyhat (ne kadar uzak) yeniden hayata çıkarılacağınızı

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

bir adamdır ancak O tekrar diriltilecek biz ve değiliz ve yaşarız ölürüz dünya

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ

Rabbim dedi inanıcı(insan)lar ona biz ve değiliz yalan Allah hakkında uyduran

انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾

pişman onlar olacaklar az sonra (Allah) dedi ki beni yalanlamaları karşısında bana yardım et

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

o zalim kavim uzak olsun sel süprüntüsü haline ve onları getirdik gerçekten o korkunç ses derken onları yakaladı

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾ ﴿٤١﴾

başka nesiller onların ardından yetiştirdik sonra

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَاۜ

ardı ardına elçilerimizi gönderdik sonra ve geri kalamaz süresinden ümmet hiçbir ileri geçemez

كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

ve hepsini yaptık birbiri ardınca biz de onları devirdik onlar onu yalanladılar elçileri bir ümmete ne zaman geldiyse

اَحَادِيثَۚ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ

Harun'u ve kardeşi Musa'yı gönderdik sonra inanmayan toplum uzak olsun birer efsane

بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍۙ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهٖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

ve oldular onlar büyüklük tasladılar ve ileri gelen adamlarına Fir'avn'e apaçık ve bir delille ayetlerimizle

قَوْمًا عَالِينَۚ ﴿٤٦﴾ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَۚ

kölelik ederken bize iki adamın kavmi bizim gibi şu iki insana mı inanacağız? dediler böbürlenen bir topluluk

﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

Kitabı (Tevrat'ı) Musa'ya biz verdik andolsun helak edilenlerden ve oldular onları yalanladılar

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ

bir tepeye ve onları yerleştirdik bir mu'cize ve annesini Meryem oğlunu ve kıldık doğru yolu bulurlar diye belki onlar

ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍۜ ﴿٥٠﴾ يَآ اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا

ve yapın güzel şeylerden yeyin elçiler ey ve suyu bulunan oturmaya uygun

صَالِحًاۜ اِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً

bir tek ümmettir sizin ümmetiniz bu ve işte bilmekteyim yaptıklarınızı çünkü ben yararlı iş

وَاَنَا۠ رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًاۜ كُلُّ حِزْبٍ

grup her Kitaplara aralarında işlerini fakat parçalayıp ayırdılar benden korkun sizin Rabbinizim ve ben de

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿٥٤﴾

bir süreye kadar gafletleri içinde onları bırak sevinmektedir kendi yanında bulunanla

اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَۙ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ

onların koşuyoruz ve oğullar mal kendiler ine verdiğimiz ile onlar sanıyorlar mı?

فِى الْخَيْرَاتِۜ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ

Rablerine saygıdan onlar ki şüphesiz onlar farkında değiller hayır iyiliklerine

مُشْفِقُونَۙ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَۙ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ

Rablerine ve onlar ki inanırlar Rablerinin ayetlerine ve onlar ki titrerler

لَا يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٩﴾

ortak koşmazlar

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾

dönecekler (i düşüncesiyle) | Rablerinin huzuruna | şüphesiz onlar | ürpererek | kalbleri | verdiklerini | verirler | ve onlar ki

اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

hiç kimseye | biz teklif etmeyiz | önde giderler | (hayır) için | ve onlar | hayır işlerine | koşarlar | işte onlar

اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ

fakat | asla haksızlık edilmez | ve onlara | gerçeği | söyleyen | bir Kitap | katımızda vardır | gücünün yetiğinden | başkasını

قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا

hep o işler için | onlar | bundan başka | işleri | onların vardır ki | bundan | gaflet | içindedir onların kalbleri

عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ

feryada başlarlar | onlar | hemen | azab ile | varlıklılarını | yakaladığımız | zaman | nihayet | çalışırlar

﴿٦٤﴾ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِى

ayetlerim | idi | gerçekten | yardım olunmaz | bize karşı | şüphesiz size | bugün | artık feryadetmeyin

تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ

ona (ayetlerime) | kibirlenerek | dönüyordunuz | arkanıza | fakat siz | size | okunuyordu

سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ

gelmeyen | bir şey | onlara mı geldi? | yoksa | o sözü (Kur'an'ı) | onlar iyice düşünmediler mi? | saçmalıyordunuz | geceleyin

اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٦٩﴾

inkar ediyorlar | onu | onlar | elçilerini | tanımadıkları için mi? | yoksa | önceki | atalarına

اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٠﴾

hoşlanmıyorlar | haktan | fakat çokları | hakkı | o kendilerine getirdi | hayır | bir delilik var | onda | yoksa -mı diyorlar?

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

bunların içinde bulunan | ve kimseler | ve yer | gökler | bozulur giderdi | onların keyiflerine | hak | uysaydı | eğer

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

sen onlardan -mi istiyorsun? | yoksa | yüz çeviriyorlar | Zikirlerinden | fakat onlar | Zikir'lerini | biz onlara getirdik | bilakis

خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ

onları çağırıyorsun | şüphesiz sen | rızık verenlerin | en hayırlısıdır | ve O | daha hayırlıdır | Rabbinin | vergisi | bir vergi

اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ

yoldan | ahirete | inanmayanlar | ve kuşkusuz | doğru | bir yola

لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

sapıyorlar

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

bocalamağa azgınlıklarında yine devam ederlerdi sıkıntıyı başlarındaki ve kaldırsaydık biz onlara acısaydık ve eğer

﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

O'na yalvarmıyorlar Rabblerine ama yine boyun eğmediler azab ile biz onları yakaladık andolsun

حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ

O'nun içinde onlar derhal şiddetli bir azab kapısı üzerlerine açtığımız zaman nihayet

مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِى اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ

ve gönülleri ve gözleri kulağı sizin için inşa eden O'dur şaşkın ve umutsuz kalırlar

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

toplanacaksınız ve O'nun (huzurunda) yeryüzünde sizi yaratıp yayan O'dur şükrediyorsunuz ne kadar az

﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِى يُحْيٖ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ

aklınızı kullanmıyor musunuz? ve gündüzün gecenin değişmesi ve O'nun(eseri)dir ve öldüren yaşatan O'dur

﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُٓوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

haline geldiğimiz öldüğümüz zaman mı? dediler ki evvelkilerin dedikleri gibi onlar da dediler hayır

تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَٓاؤُنَا هٰذَا

bu (tehdid) ve atalarımıza bize yapıldı andolsun diriltileceğiz biz mi? ve kemik toprak

مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ

ve bulunanlar dünya kimindir? de ki evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir bu bizden önce

فِيهَٓا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ

de ki düşünmüyor musunuz? de ki Allah'ın dır diyecekler biliyorsanız eğer içinde

مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ

Allah'ın dır diyecekler büyük Arş'ın ve Rabbi yedi göğün Rabbi kimdir?

قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ

koruyup kollayan ve O her şeyin melekutu (mülkü ve yönetimi) elinde olan kimdir? de ki korkmuyor musunuz? de ki

وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى

nasıl? de ki Allah'a aittir diyecekler biliyorsanız eğer kendisi fakat korunup kollan(maya muhtaç ol)mayan

تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

büyüleniyorsunuz

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ

doğrusu biz onlara getirdik hakkı onlarsa yalancıdırlar edinmemiştir Allah çocuk

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ

ve yoktur O'nunla beraber hiçbir tanrı öyle olsaydı götürürdü her tanrı kendi yarattığını ve üstün gelmeğe çalışırdı onlardan biri

عَلٰى بَعْضٍ ۟ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۙ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

diğerine münezehtir (uzaktır) Allah onların tanımlamalarından (O) bilir gizliyi ve görüneni

فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ۙ﴿٩٣﴾ رَبِّ

yücedir onların ortak koştukları şeylerden de ki Rabbim eğer mutlaka bana onların tehdidedildikleri şeyi göstereceksen Rabbim

فَلَا تَجْعَلْنِى فِى الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ

beni bırakma içinde kavmin zalim şüphesiz biz sana göstermeğe şeyi onları tehdidettiğimiz

لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

elbette kadiriz savuştur en güzel şeyle kötülüğü biz biliyoruz (seni) nasıl vasıflandıracaklarını

﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۙ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ

ve de ki Rabbim sığınırım sana dürtüklemelerinden şeytanların ve sığınırım sana

رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ

Rabbim yanıma uğramalarından nihayet zaman geldiği onlardan birine ölüm der ki Rabbim

ارْجِعُونِ ۙ﴿٩٩﴾ لَعَلِّى اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۟ اِنَّهَا كَلِمَةٌ

beni geri döndür böylelikle yapayım yararlı bir iş yerde (dünyada) terk ettiğim hayır şüphesiz bu bir sözdür

هُوَ قَٓائِلُهَا ۟ وَمِنْ وَرَٓائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ

onun söylediği önlerinde vardır bir berzah kadar güne diriltilecekleri zaman üflendiği

فِى الصُّورِ فَلَٓا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ

Sur'a artık soylar yoktur aralarında o gün ve sormazlar kimlerin ağır gelirse

مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ

tartıları işte onlar kurtuluşa erenlerdir kimlerin hafif gelirse tartıları işte onlar

الَّذِينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۚ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ

ziyana sokanlardır kendilerini cehennemde sürekli kalanlardır yalar yüzlerini ateş

وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

onların (ateşin) içinde dişleri açıkta kalır

اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوْا رَبَّنَا

değil mi? ayetlerim okunurdu size siz onları yalanlardınız dediler Rabbimiz

غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّيْنَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْهَا

yendi bizi bahtsızlığımız ve biz olduk bir topluluk sapık Rabbimiz bizi çıkar bundan

فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿١٠٨﴾

eğer bir daha dönersek artık biz gerçekten zalimleriz buyurdu ki sinin orada bana bir şey söylemeyin

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِىْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

gerçek şu ki bir zümre kullarımdan demişlerdi Rabbimiz inandık bizi bağışla ve bize acı

وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ

ve sen en hayırlısısın acıyanların siz onları aldınız alaya nihayet size unutturdular

ذِكْرِىْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿١١٠﴾ اِنِّىْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا

beni anmayı ve siz onlara daima gülüyordunuz şüphesiz ben onlara verdim bugün karşılığını sabretmelerini

اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ

işte onlar onlardır kurtulup murada erenler ve buyurdu ne kadar? kaldınız yeryüzünde sayısınca yıllar

﴿١١٢﴾ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ

dediler kaldık bir gün yahut bir kısmı kadar günün sor sayanlara buyurdu ki

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا

kaldınız sadece az bir zaman keşke siz bilseydiniz -mi sandınız? bizim

خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿١١٥﴾ فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ

sizi yarattığımızı boş yere ve sizin bize döndürülmeyeceğiniz pek yücedir Allah mutlak hakim

الْحَقُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ

hak yoktur tanrı O'ndan başka rabbidir Arş'ın Kerim kim taparsa ile beraber

اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهٗ

Allah bir tanrıya başka hiçbir delil bulunmayan onun hakkında onun şüphesiz onun yanındadır onun hesabı çünkü Rabbinin

لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ

iflah olmazlar kafirler de ki Rabbim bağışla ve acı ve sen en hayırlısısın

الرّٰحِمِيْنَ ﴿١١٨﴾

acıyanların

سُورَةُ النُّور

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٦٤ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَآ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

bir suredir | bu indirdiğimiz | ve farz kıldığımız | indirdik | onda | ayetler | açık açık | belki | düşünüp öğüt alırsınız

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِى فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ ﴿١﴾

zina eden kadına | zina eden erkeğe | vurun | her birine | onlardan | yüz | değnek

وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ve sizi tutmasın | onlara karşı | acıma duygusu | dininde (cezasını uygulamada) | Allah'ın | eğer | iseniz | inananlar | Allah'a | ve gününe

الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اَلزَّانِى لَا يَنْكِحُ اِلَّا

ahiret | ve şahid olsun | onlara yapılan azaba | bir grup | mü'minlerden | zina eden erkek | evlenmez | başkasıyla

زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ

zina eden kadından | veya | müşrik kadından | ve zina eden kadın | evlenmez | başkasıyla | zina eden erkekten | veya | müşrik erkekten | haram kılınmıştır

ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ

bu | mü'minlere | zina ile suçlayan | namuslu kadınları | sonra | getirmeyenlere | dört

شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ

şahid | vurun | seksen | değnek | ve artık kabul etmeyin | onların | şahidliğini | asla | ve işte

هُمُ الْفَاسِقُونَ ۙ ﴿٤﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ

onlar | yoldan çıkmış kimselerdir | ancak hariç | tevbe edenler | sonra | bundan | ve uslananlar | çünkü | Allah

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَآءُ اِلَّآ

çok bağışlayandır | çok esirgeyendir | zina ile suçlayan | eşlerini | ve bulunmayanlar | onların | şahidleri | başka

اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

kendilerinden | şahidliği | onlardan her birinin | dört defa | şahid tutmasıdır | Allah'ı | kendisinin mutlaka | doğru söyleyenlerden olduğuna

وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَؤُا

beşinci defasında | kuşkusuz | la'netinin | Allah'ın | kendi üzerine olmasını | eğer | ise | yalan söyleyenlerden | ve kaldırır

عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۙ ﴿٨﴾

kendisinden | azabı | kadının şahidlik etmesi | dört defa | şahid tutup | Allah'ı | onun (kocasının) | yalan söyleyenlerden olduğuna

وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾ وَلَوْلَا

beşinci defa da | kuşkusuz | gazabının | Allah'ın | kendi üzerine olmasını diler | eğer | (kocası) ise | doğrulardan | ya olmasaydı

فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

lutfu | Allah'ın | size | ve rahmeti | ve şüphesiz | Allah | tevbeleri çok kabul edendir | hikmet sahibidir

اِنَّ الَّذِيْنَ جَآءُوْ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ۗ لَا تَحْسَبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ ۗ بَلْ هُوَ

kuşkusuz getirenler iftirayı bir topluluktur içinizden onu sanmayın şer sizin için bilakis o

خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ وَالَّذِيْ تَوَلّٰى كِبْرَهٗ

hayırdır sizin için her kişi (karşılığını) görecektir onlardan işlediği günahının idare edene vardır en büyüğünü

مِنْهُمْ لَهٗ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١﴾ لَّوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ

onlardan onun (yalanın) bir azab büyük gerekmez miydi? zaman onu işittiğiniz zanda bulunup inanan erkek

وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَّقَالُوْا هٰذَآ اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَآءُوْ

ve inanan kadınların kendiliklerinden güzel demeleri bu bir iftiradır apaçık gerekmez miydi? getirmeleri

عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ

ona dört şahid madem ki getirmediler şahidleri o halde onlar yanında Allah kendileri dir

الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

yalancıların eğer olmasaydı lutfu Allah'ın size ve rahmeti dünyada ve ahirette

لَمَسَّكُمْ فِىْ مَآ اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۚ ﴿١٤﴾ اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ

size mutlaka dokunurdu hakkında şey (iftira) daldığınız içine bir azab büyük çünkü siz onu alıveriyorsunuz

بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّتَحْسَبُوْنَهٗ

dillerinizle ve söylüyorsunuz ağızlarınızla bir şeyi hiç olmayan sizin hakkında bilginiz ve onu sanıyorsunuz

هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ

önemsiz bir iş oysa o yanında Allah büyüktür gerekmez miydi? zaman onu işittiğiniz demeniz yakışmaz

لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ

bize konuşmamız bunu haşa bu bir iftiradır büyük size öğüt veriyor Allah

اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿١٧﴾ وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ

dönmemeniz için böyle bir şeye bir daha asla eğer iseniz inananlar ve açıklıyor Allah size

الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ

ayetleri(ni) Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir şüphesiz isteyenlere yayılmasını edepsizliğin

فِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

içinde inananlar vardır bir azab acı dünyada ve ahirette Allah bilir

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ

siz bilmezsiniz eğer olmasaydı lutfu Allah'ın size ve rahmeti ve kuşkusuz Allah

رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾

çok şefkatlidir merhametlidir

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ

adımlarını izlerse kim şeytanın adımlarını izlemeyin inananlar ey

الشَّيْطَانِ فَاِنَّهٗ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

şeytanın muhakkak o ona emreder edepsizliği ve kötülüğü eğer olmasaydı lutfu Allah'ın size

وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّى مَنْ يَشَآءُۗ

ve rahmeti temizlemezdi sizden hiçbirinizi asla fakat Allah arındırır dilediğini

وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ

Allah işitendir bilendir yemin etmesinler sahipleri fazilet sizden ve servet

اَنْ يُؤْتُٓوا اُولِى الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا

ve affetsinler Allah yolunda ve hicret edenlere ve yoksullara akrabalara (bir şey) vermemeğe

وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ

ve hoşgörsünler sevmez misiniz? Allah'ın bağışlamasını sizi Allah bağışlayandır esirgeyendir şüphesiz

اَلَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

zina iftira edenler namuslu bir şeyden habersiz inanmış kadınlara la'netlenmişlerdir dünya'da ve ahirette

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ

ve onlar için vardır bir azab büyük o gün şahidlik edecektir kendilerine dilleri ve elleri

وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ

ve ayakları yaptıklarına o gün onlara tam verir Allah cezalarını hak ettikleri

وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ

ve onlar bilirler şüphesiz Allah O Hak'tır apaçık kötü kadınlar kötü erkeklere

وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ اُولٰٓئِكَ

kötü erkekler kötü kadınlara iyi kadınlar iyi erkeklere iyi erkekler iyi kadınlara bunlar

مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَۘ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌۚ ﴿٢٦﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

uzaktırlar onların söylediklerinden bunlara vardır bağışlama ve bir rızık cömertçe ey inananlar

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ

girmeyin evlere başka kendi evlerinizden ta ki izin almadan ve selam vermeden (ev) halkına

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

herhalde bu daha hayırlıdır sizin için umulur ki düşünüp anlarsınız

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ

eğer bulamazsanız orada kimseyi oraya girmeyin kadar izin verilinceye size ve eğer denirse

لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨﴾

size dönün! dönün bu daha temizdir sizin için Allah yaptıklarınızı bilendir

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ

yoktur size bir günah (izinsiz) girmenizden dolayı evlere oturulmayan içinde eşyanız bulunan sizin

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا

Allah bilir açığa vurduğunuzu da gizlediğinizi de söyle inanan erkeklere sakınsınlar

مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ۗ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ

bakışlarını ve korusunlar ırzlarını bu daha temizdir onlar için şüphesiz Allah haber almaktadır

بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

her yaptıklarını ve söyle inanan kadınlara sakınsınlar bakışlarını ve korusunlar

فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ

ırzlarını göstermesinler süslerini ancak hariç görünenler kendiliğinden ve koysunlar başörtülerini

عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ

üstüne (göğüs) yırtmaçlarının ve göstermesinler süslerini dışındaki lere kocaları yahut babaları yahut

اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ

kocalarının babaları yahut oğulları yahut kocalarının oğulları yahut kardeşleri yahut

بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ

kardeşlerinin oğulları yahut kızkardeşlerinin oğulları yahut kadınları yahut sahip oldukları (köleleri) ellerinin yahut

التَّابِعِيْنَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا

tabi'leri (hizmetlileri) bulunmayan kadına ihtiyacı erkek yahut çocuklara henüz anlamayan

عَلٰى عَوْرٰتِ النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ ۗ

mahrem yerlerini kadınların vurmasınlar ayaklarını bilinmesi için gizledikleri süslerin

وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣١﴾

Allah'a tevbe edin topluca ey mü'minler umulur ki felaha erersiniz

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ ۭ اِنْ يَّكُوْنُوا

iseler eğer ve cariyelerinizden kölelerinizden ve iyileri içinizden bekarları ve evlendirin

فُقَرَاۗءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٢﴾ وَلْيَسْتَعْفِفِ

iffetlerini korusunlar (her şeyi) bilendir (mülkü) geniştir Allahın lutfiyle Allah onları zengin eder yoksul

الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ

isteyenlerle lutfundan Allah kendilerini zengin edinceye kadar evlenme (imkanı) bulamayanlar

الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا

hayırlı onlar hakında görürseniz eğer mükatebe yapın ellerinizin altında bulunanlardan mükatebe (sözleşme) yapmak

وَاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ۭ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَاۗءِ اِنْ

eğer fuhşa cariyelerinizi ve zorlamayın size verdiği Allah'ın malından ve onlara da verin

اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz onları zorlarsa kim dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için namuslu kalmayı istiyorlarsa

مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ

ayetler size indirdik andolsun ki esirgeyicidir bağışlayıcı zorlanmalarından sonra

مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ

Allah muttakiler için ve bir öğüt sizden önce gelip geçenlerden ve bir temsil açıklayıcı

نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ۭ اَلْمِصْبَاحُ

lamba lamba içinde bulunan bir kandile O'nun nuru benzer ve yerin göklerin nurudur

فِيْ زُجَاجَةٍ ۭ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ

mübarek ağacı(nın yağı)ndan yakılır inciden bir yıldız sanki cam cam içerisind edir

زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْۗءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ

ateş değmese bile ışık verir onun yağı öyle ki neredeyse ve ne batıdan olmayan ne doğudan olmayan zeytin

نَارٌ ۭ نُوْرٌ عَلٰي نُوْرٍ ۭ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ

benzetmelerle Allah misaller verir dilediği kimseyi nuruna Allah iletir hidayet eder nur üstüne nur

لِلنَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾ فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ

yükseltilmesine Allah'ın izin verdiği evlerdedir bilir her şeyi Allah insanlara

وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۙ ﴿٣٦﴾

ve akşam sabah onların içinde O'nu tesbih ederler adının içlerinde ve anılmasına

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

ve vermekten namaz ve kılmaktan Allah'ı anmaktan ve alışverişin ticaretin kendilerini alıkoymadığı erkekler

الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَهُمُ

karşılığını vermesi için ve gözlerin yüreklerin onda ters döneceği günden korkarlar zekat

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ

dilediğini rızıklandırır Allah lutfundan ve daha fazlası için yaptıklarının en güzel Allah

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ

onu sanır düz arazideki serap gibidir onların işleri inkar edenler hesapsız

الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ

tam görür yanında Allah'ı ve bulur hiçbir şey bulamaz yanına gelince fakat su susayan

حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ

ki üstünü örten engin bir denizdeki karanlıklar gibidir yahut hesabı çabuk görendir Allah onun hesabını

مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

diğerinin üstüne birbiri karanlıklar bir bulut onun üstünden bir dalga onun üstünden bir dalga

إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ

onun artık olmaz bir nur ona Allah vermemişse bir kimseye neredeyse onu dahi göremez elini çıkarsa

مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ve yerde olan göklerde olan kimseler onu tesbih ederler Allah'ı şüphesiz görmedin mi? nuru

وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

bilmektedir Allah ve tesbihini kendi du'asını bilir andolsun her biri saflar halinde uçan ve kuşlar

بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

dönüş Allah'adır ve yerin göklerin mülkü Allah'ındır onların ne yaptıklarını

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا

birbiri üstüne onları yığar (sıkıştırır) sonra onların arasını birleştirir sonra bulutları sürer Allah ki görmedin mi?

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۖ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا

orada dağlardan gökteki ve indirir arasından çıktığını yağmurun görürsün

مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ ۖ يَكَادُ سَنَا

şimşeğinin parıltısı neredeyse dilediğinden onu öteye çevirir dilediği onunla vurur bir dolu

بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

gözleri alır

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

gözleri olanlar için bir ibret bunda vardır kuşkusuz ve gündüzü gece Allah çevirir

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ

ve onlardan karnı üzerinde (sürünerek) yürür kimi onlardan sudan canlıyı her yaratt Allah

مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ

Allah yaratır dört (ayak) üstünde yürür kimi ve onlardan iki ayak üstünde yürür kimi

مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ؕ

(gerçekleri) açıklayan ayetler biz indirdik andolsun kadirdir her şeye Allah çünkü dilediğini

وَاللّٰهُ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

Allah'a inandık diyorlar doğru yola dilediğini iletir Allah

وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ

bunlar değillerdir bunun ardından onladan bir grup dönüyor sonra ve ita'at ettik ve Rasule

بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ

bir grup hemen aralarında hükmetmesi için ve Rasulüne Allah'a çağırıldıkları zaman inanmış

مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿٤٩﴾

ita'at ederek ona gelirler hüküm kendi lehlerine olursa eğer yüz çevirirler onlardan

اَفِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

kendilerine Allah'ın haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? yoksa şüphe mi ettiler yoksa bir hastalık kalblerinde -mı var?

وَرَسُوْلُهٗ ؕ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ

inananların sözü olur ancak zalimlerdir onlar işte hayır ve Elçisinin

اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؕ

ve ita'at ettik işittik demeleridir aralarında hükmetmesi için ve Rasulüne Allah'a çağırıldıkları zaman

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ

Allah'tan ve korkarsa ve Resulüne Allah'a ita'at ederse kim(ler) kurtuluşa erenler onlardır işte

وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

eğer yeminlerinin var gücüyle Allah'a yemin ettiler kazananlar onlardır işte ve sakınırsa

اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ

haberdardır Allah şüphesiz malumdur itaatiniz yemin etmeyin de ki (savaşa) çıkacaklarına onlara emredersen

بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٣﴾

yaptıklarınızdan

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

de ki | ita'at edin | Allah'a | ve ita'at edin | Rasule | eğer | dönerseniz | sadece | onun sorumluluğu | kendisine yükletilendir

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ

ve sizin sorumluluğunuz | size yükletilendir | eğer | ona ita'at ederseniz | doğru yolu bulursunuz | Rasule düşen | sadece | duyurmaktır

الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

açık bir şekilde | va'detmiştir | Allah | inananlara | sizden | ve yapanlara | iyi işler

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ

onları hükümran kılacaktır | yer yüzünde | gibi | hükümran kıldığı | onlardan öncekileri | ve sağlamlaştıracaktır | kendilerine

دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَنِى

dinlerini | razı olduğu (seçip beğendiği) | kendileri için | ve onları erdirecektir | ardından | korkularının | (tam) bir güvene | bana kulluk edecekler

لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔاۜ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

bana ortak koşmayacaklar | hiçbir şeyi | ama kim(ler) | inkar ederse | sonra | bundan | işte | onlar | yoldan çıkanlardır

﴿٥٥﴾ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

kılın | namazı | ve verin | zekatı | ve ita'at edin | Elçiye | umulur ki | merhamet olunursunuz

﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِى الْاَرْضِۚ وَمَأْوٰيهُمُ النَّارُۜ

sanma | inkar edenlerin | (Allah'ı) aciz bırakacaklarını | yer yüzünde | onların varacağı yer | ateştir

وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ

ve ne kötü | bir varış yeridir | ey | inananlar | izin istesinler | altında bulunanlar (köle ve hizmetçi)

اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍۜ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ

ellerinizin | ve henüz ermemiş olanlar | erginliğe | sizden | üç | vakitte | önce | namazından

الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاۤءِ

sabah | ve zaman | çıkar(ıp yat)acağınız | elbisenizi | öğle vakti | ve sonra | namazından | yatsı

ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ

üç vakittir | mahrem olan | sizin için | yoktur | size | ve onlara | bir günah | bunların dışında | girip çıkarsınız

عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ

yanına | biriniz | diğerinin | böyle | açıklar | Allah | size | ayetleri | Allah

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

bilendir | hüküm ve hikmet sahibidir

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ

izin istedikleri gibi izin istesinler erginlik çağına sizin çocuklarınız erdikleri zaman

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾

hüküm ve hikmet sahibidir bilendir Allah ayetlerini size Allah açıklıyor işte böyle kendilerinden öncekilerin

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاۗءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ

bir günah kendileri için yoktur evlenmeye arzusu kalmamış kadınların (ihtiyar) oturan

اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۢ بِزِيْنَةٍ ۭ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۭ

kendileri için daha hayırlıdır sakınmaları ama süslerini kasden göstermeğe çalışmadan dış örtülerini bırakmalarında

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ

topala ve yoktur güçlük köre yoktur bilendir işitendir Allah

حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ بُيُوْتِكُمْ

kendi evlerinizden yemenizde size de ve (bir güçlük) yoktur güçlük hastaya ve yoktur güçlük

اَوْ بُيُوْتِ اٰبَاۗىِٕكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ

evlerinden yahut kardeşlerinizin evlerinden yahut annelerinizin evlerinden yahut babalarınızın evlerinden yahut

اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ

dayılarınızın evlerinden yahut halalarınızın evlerinden yahut amcalarınızın evlerinden yahut kızkardeşlerinizin

اَوْ بُيُوْتِ خٰلَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ۭ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

üzerinize yoktur arkadaşınızın yahut anahtarları ellerinizde bulunaların yahut teyzelerinizin evlerinden yahut

جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ۭ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا

selam verin evlere girdiğiniz zaman ayrı ayrı yahut toplu olarak yemenizde bir günah

عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

Allah açıklıyor işte böyle güzel bereketli Allah tarafından (bir yaşam) dileğiyle kendinize (birbirinize)

لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٦١﴾

aklınızı kullanırsınız umulur ki ayetleri size

اِنَّمَا	الْمُؤْمِنُونَ	الَّذِينَ اٰمَنُوا	بِاللّٰهِ	وَرَسُولِهٖ	وَاِذَا	كَانُوا	مَعَهُ	عَلٰٓى اَمْرٍ
şüphesiz	mü'minler	(gönülden) inanırlar	Allah'a	ve Elçisine	zaman	oldukları	onunla beraber	bir iş için

جَامِعٍ	لَمْ يَذْهَبُوا	حَتّٰى يَسْتَأْذِنُوهُ	اِنَّ	الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ	اُولٰٓئِكَ
toplumsal	gitmezler	ondan izin almadan	şüphesiz	senden izin alanlar	işte onlardır

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ	بِاللّٰهِ	وَرَسُولِهٖ ۚ	فَاِذَا	اسْتَأْذَنُوكَ	لِبَعْضِ	شَأْنِهِمْ	فَأْذَنْ
inananlar	Allah'a	ve Elçisine	zaman	senden izin istedikleri	bazı	işleri için	izin ver

لِمَنْ شِئْتَ	مِنْهُمْ	وَاسْتَغْفِرْ	لَهُمُ	اللّٰهَ	اِنَّ	اللّٰهَ	غَفُورٌ	رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾
dilediğine	onlardan	ve mağfiret dile	onlar için	Allah'tan	şüphesiz	Allah	çok bağışlayan	çok esirgeyendir

لَا تَجْعَلُوا	دُعَآءَ	الرَّسُولِ	بَيْنَكُمْ	كَدُعَآءِ	بَعْضِكُمْ	بَعْضًا ؕ	قَدْ	يَعْلَمُ
bir tutmayın	davetini	Rasulün	aranızda	daveti gibi	herhangi birinizin	diğerini	andolsun	bilir

اللّٰهُ	الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ	مِنْكُمْ	لِوَاذًا ۚ	فَلْيَحْذَرِ	الَّذِينَ يُخَالِفُونَ	عَنْ اَمْرِهٖٓ
Allah	sıvışıp gidenleri	içinizden	birbirinin arkasına gizlenerek	sakınsınlar	aykırı davrananlar	onun emrine

اَنْ تُصِيبَهُمْ	فِتْنَةٌ	اَوْ	يُصِيبَهُمْ	عَذَابٌ	اَلِيمٌ ﴿٦٣﴾	اَلَآ	اِنَّ	لِلّٰهِ	مَا
kendilerine uğramasından	bir belanın	yahut	onlara çarpmasından	bir azabın	acı	iyi bilinki	şüphesiz	Allah'ındır	olanlar

فِى السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ ؕ	قَدْ	يَعْلَمُ	مَآ	اَنْتُمْ	عَلَيْهِ ؕ	وَيَوْمَ	يُرْجَعُونَ	اِلَيْهِ
göklerde	ve yerde	andolsun	bilir	ne iş	sizin	üzerinde olduğunuzu	gün	döndürülüp götürüldükleri	O'na

فَيُنَبِّئُهُمْ	بِمَا عَمِلُوا ؕ	وَاللّٰهُ	بِكُلِّ شَىْءٍ	عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾	
onlara haber verir	ne yaptıklarını	Allah	her şeyi	bilendir	

سُورَةُ الفُرقان

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٧٧ ايَةً - الترتيب الوحى ٤٢

تَبَارَكَ	الَّذِى نَزَّلَ	الْفُرْقَانَ	عَلٰى عَبْدِهٖ	لِيَكُونَ	لِلْعَالَمِينَ	نَذِيرًا ﴿١﴾
pek kutludur	indiren	Furkanı	kuluna	olması için	alemlere	uyarıcı

اَلَّذِى لَهُ	مُلْكُ	السَّمٰوَاتِ	وَالْاَرْضِ	وَلَمْ يَتَّخِذْ	وَلَدًا	وَلَمْ يَكُنْ	لَهُ	شَرِيكٌ
O'nundur	mülkü	göklerin	ve yerin	ve O edinmemiştir	bir çocuk	ve yoktur	O'nun	ortağı

فِى الْمُلْكِ	وَخَلَقَ	كُلَّ شَىْءٍ	فَقَدَّرَهُ	تَقْدِيرًا ﴿٢﴾	
mülkünde	ve yaratmıştır	her şeyi	ona vermiştir	ölçü biçim ve düzen	

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ

ve güçleri yetmeyen yaratılan kendileri hiçbir şey yaratmayan birtakım tanrılar O'ndan ayrı olarak edindiler

لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ﴿٣﴾

ve ne de (ölüleri diriltip) kaldırmaya ne de yaşatmaya öldürmeye ve güçleri yetmeyen ne de yarar vermeye zarar vermeye kendilerine dahi

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚۖ

başka bir topluluk kendisine ve yardım etti onu uydurdu yalandan başka bir şey değildir bu inkar edenler dediler ki

فَقَدْ جَآءُ ۥ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ۚ ﴿٤﴾ وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ

onlar onları yazmış evvelkilerin masalları ve dediler ve iftiraya kesin bir haksızlığa vardılar böylece

تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٥﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ

gizleri bilen onu indirdi de ki ve akşam sabah kendisine yazdırılıyor

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا

bu ne oluyor ki? dediler ki çok esirgeyendir çok bağışlayandır şüphesiz o ve yerdeki göklerdeki

الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ

bir melek ona indirilmeli değil mi? çarşılarda geziyor yemek yiyor elçiye

فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ﴿٧﴾ اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ

bir bahçesi kendisinin olmalı değil mi? yahut bir hazine üstüne atılmalı yahut değil mi? uyarıcı kendisiyle beraber olacak

يَّاْكُلُ مِنْهَا ۭ وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ

bak büyülenmiş bir adama başka değil sadece siz uyuyorsunuz zalimler ve dediler ki ondan (ürününden) yiyeceği

كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩﴾ تَبٰرَكَ

yücedir yolu artık bir daha bulamazlar saptılar benzetmelerle senin için misal verdiler nasıl

الَّذِيْٓ اِنْ شَاۗءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akan bahçeler bundan daha hayırlısını sana verir dilerse O ki

الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُوْرًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا

biz hazırlamışızdır (duruşma) sa'atini onlar yalanladılar bilakis saraylar senin için ve yapar ırmaklar

لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۚ ﴿١١﴾

alevli bir ateş sa'ati yalanlayanlara

اِذَا رَاَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَاِذَآ اُلْقُوا

onları görünce | onların bir yerden | uzak | onlar işitirler | bunun | öfkesini | ve homurtusunu | | zaman | atıldıkları

مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ

onun | bir yerine | dar | bağlı olarak | çağırırlar | orada | ölümü | | çağırmayın | bugün

ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ

ölüm | bir tek | çağırın | ölüm | birçok | | de ki | bu mu | daha iyi | yoksa cennet mi?

الْخُلْدِ الَّتِى وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا

ebedi | va'dedilen | muttakilere | onlar için | mükafat | ve varış yeridir | | orada | bulurlar

مَا يَشَآؤُنَ خَالِدِينَ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

istediklerini | ve sürekli kalırlar | bu | üzerine | Rabbinin | bir va'didir | sorumluluk gerektiren | | ve gün | onları toplayacağı

وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِى هٰٓؤُلَآءِ اَمْ

taptıklarını | başka | Allah'tan | der ki | siz mi? | saptırdınız | kullarımı | bu | yoksa

هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِى لَنَآ اَنْ نَتَّخِذَ

kendileri mi | sapıttılar | yolu | | derler ki | senin şanın yücedir | yaraşmaz | bize | edinmek

مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ

senden başka | veliler | fakat | sen onları ni'metlendirdin | ve atalarını | kadar | unutuncaya | anmayı

وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا

ve oldular | helaki hak bir topluluk eden | | işte | sizi yalanladılar | dedikleriniz | artık gücünüz yetmez | ne (azabı) geri çevirmeğe

وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا

ne de yardım bulabilirsiniz | ve kim | zulmederse | sizden | ona taddırırız | bir azab | büyük | | göndermedik

قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ اِلَّآ اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى الْاَسْوَاقِ

senden önce | elçilerden | başkasını | şüphesiz onlar | yerlerdi | yemek | ve gezerlerdi | çarşılarda

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

biz yaptık | kiminizi | kiminiz için | bir sınav | sabrediyor musunuz? | Rabbin | (herşeyi) görendir

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ

ve dedi(ler) ummayanlar bizimle karşılaşmayı değil mi? indirilmeli bize melekler yahut görmeliydik

رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ

Rabbimizi andolsun ki onlar büyüklük tasladılar kendi içlerinde ve haddi aştılar bir azgınlıkla büyük gün gördükleri

الْمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

melekleri müjde yoktur işte o gün suçlulara ve onlar derler yasaktır yasak

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَٰبُ

önüne geçiririz yaptıkları işi her işin onu getiririz toz zerreleri haline saçılmış halkının

الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ

cennet o gün daha iyi kalacakları yer ve daha güzeldir dinlenecekleri yer gün parçalandığı göğün

بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ

bulutları ve indirildiği meleklerin bölük bölük mülk o gün gerçek Rahmanın'dır

وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ

ve bir gündür kafirler için çetin o gün ısırır zalim ellerini

يَقُولُ يَا لَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِى

der ne olurdu keşke ben edineydim beraber elçiyle bir yol vah bana ne olurdu

لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِى

ben tutmasaydım falanı dost gerçekten o beni saptırdı Zikirden sonra bana gelen

وَكَانَ الشَّيْطَٰنُ لِلْإِنسَٰنِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِى

zaten şeytan insan için yüzüstü bırakandır dedi ki Elçi ya Rabbi şüphesiz kavmim

اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا

bıraktılar bu Kur'an'ı terk edilmiş böylece biz var ettik her elçiye bir düşman

مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

suçlulardan yeter Rabbin yol gösterici olarak ve yardımcı olarak ve dediler inkar edenler

لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ

değil miydi? indirilmeli ona Kur'an toptan bir defada böyle yaptık biz sağlamlaştırmak için onunla senin kalbini

وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

ve onu okuduk ağır ağır

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

açıklamayı ve en güzel gerçeği sana getirmediğimiz hiçbir misal sana getiremezler

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ

ve çok sapıktır yerce çok kötü işte onlar cehenneme yüzükoyun toplanacak olanlar

سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُونَ

Harun'u kardeşi kendisinin yanında ve yaptık Kitabı Musa'ya biz verdik andolsun yolca

وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ

ve onları yok ettik ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin dedik vezir

تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ

insanlara ve onları yaptık onları boğduk peygamberleri yalanladıkları vakit Nuh ve kavmi yıkıp

اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا وَاَصْحَابَ

ve halkını ve Semud'u ve Ad'ı acı bir azab zalimlere ve hazırladık bir ibret

الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا

ve hepsini misaller onlara getirdik hepsine daha birçok bu arada ve nesilleri Res

تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِى اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ

bela yağmuruna yağmura tutulan kente vardılar ve andolsun helakla helak ettik

اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ

seni gördükleri zaman tekrar dirilip kalkmayı onlar ummuyorlar hayır onu görmüyorlar -mıydı?

اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِى بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ اِنْ كَادَ

nerdeyse elçi Allah göndermiş bunu mu? eğlence konusu mutlaka seni yapıyorlar

لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

gördükleri zaman bileceklerdir onda biz ısrar eğer etmeseydik tanrılarımızdan bizi saptıracaktı (diyorlar)

الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ اَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ

sen mi? arzusunu tanrı edinen kimseyi gördün mü? yolunun sapık olduğunu kimin azabı

تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

bekçi onun üstüne olacaksın

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ

yoksa -mi sanıyorsun? | gerçekten | onların çoğunun | işittiklerini | veya | düşündüklerini | onlar | ancak | hayvanlar gibidir | hatta

هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَاءَ

onlar | daha sapıktır | yolca | görmedin mi? | Rabbini | nasıl? | uzattı | gölgeyi | şayet | dileseydi

لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ

onu yapardı | durgun | sonra | kıldık | güneşi | ona | delil | sonra | çekip aldık

إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ

kendimize | yavaş yavaş | kolayca | O ki | yaptı | sizin için | geceyi | elbise | ve uykuyu

سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا

dinlenme | ve yaptı | gündüzü | kalkıp çalışma zamanı | ve O | gönderdi | rüzgarları | müjdeci

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ

önünde | rahmetinin | ve indirdik | gökten | bir su | tertemiz | ki diriltelim | onunla

بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ

bir ülkeyi | ölü | ve onunla sulayalım | yarattığımız | hayvanlardan | ve insanlardan | birçoğunu | andolsun

صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ

etraflıca anlattık | onların aralarında | öğüt alsınlar diye | ama direnmektedir | çoğu | insanların | ancak | inkarda | eğer

شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ

biz dileseydik | gönderirdik | her | kente | bir uyarıcı | boyun eğme | kafirlere | ve onlarla cihad et

بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ

bununla (Kur'an) | bir cihadla | büyük | O | birbirine salmıştır | iki denizi | bu | tatlı | susuzluğu giderici

وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

ve bu | tuzlu | ve acıdır | ve koymuştur | ikisinin arasına | bir engel | ve bir perde | kavuşmalarına engel

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ

ve O | yarattı | sudan | bir insan | ve onu kıldı | nesep | ve sıhr | Rabbin

قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ

her şeye gücü yetendir | tapıyorlar | başka | Allah'tan | şeylere | fayda vermeyen | ve zarar vermeyen

وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

ve kafir olan | karşı | Rabbine | (şeytanın) yardımcısıdır

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ

bir ücret sizden istemiyorum de ki ve uyarıcı müjdeleyici olmak dışında biz seni göndermedik

اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ

diriye ve tevekkül et yolu Rabbine varan tutmak istemeniz ancak hariç

الَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۟ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوبِ عِبَادِهٖ خَبِيرًا ۚ ﴿٥٨﴾

bilmesi kullarının günahlarını O'nun yeter O'nu överek ve tesbih et ölmeyene

اَلَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى

kuruldu sonra günde altı ikisinin arasında ve bulunanları ve yeri gökleri O yarattı

عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا

secde edin onlara dendiği zaman bir bilene bunu sor Rahman'dır Arş'a

لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۛ ﴿٦٠﴾

nefretini ve bu onların artırır senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç? Rahman nedir? derler Rahman'a

تَبَارَكَ الَّذِى جَعَلَ فِى السَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا

ve bir ay bir kandil orada ve var etti burçlar gökte yaptı O ki yücedir

مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ

öğüt almak isteyenler için birbirini izler ve gündüzü gece yaptı ve O aydınlatıcı

اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ

yeryüzünde yürürler öyle kimselerdir ki Rahman'ın ve kulları şükretmek isteyenler için veya

هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ

Rablerine gecelerini geçirirler Selam derler cahiller kendilerine laf atarsa mütevazi olarak

سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ

cehennemin azabını bizden uzaklaştır Rabbimiz derler Onun divanında durarak secde ederek

اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

ve bir makamdır bir karargah ne kötü orası sargındır onun azabı doğrusu

وَالَّذِينَ اِذَآ اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

dengeli bu ikisinin arasında olur ve cimrilik etmezler israf etmezler infak ettikleri ve zaman

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ

haram ettiği canı ve öldürmezler başka tanrıya Allah ile beraber yalvarmazlar ve onlar

اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ

kat kat yapılır cezasını bulur bunları yaparsa kim ve zina etmezler haksız yere Allah'ın

لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ

onun için azab günü kıyamet ve kalır onun içinde hor ve hakir olarak ancak tevbe eden ve iman eden

وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ

Allah iyiliklere onların kötülüklerini Allah değiştirecektir işte faydalı bir iş ve yapanlar

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

Allah'a döner şüphesiz faydalı iş ve yaparsa tevbe eder kim çok esirgeyendir çok bağışlayandır

مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا

tevbesi kabul edilmiş onlar şahitlik etmezler yalan ve boş söze rastladıklarında boş söze geçip giderler

كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا

vekar ile ve onlar zaman hatırlatıldığı ayetleri Rablerinin davranmazlar onlara karşı sağır

وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا

ve kör ve onlar derler Rabbimiz lutfeyle bize eşler ve çocuklar

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

sevinci gözler ve bizi yap muttakilere önder işte onlar ödüllendirelecekl erdir saraylarda

بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ

sabretmelerine karşılık ve karşılanacaklardır orada bir sağlık dileği ve selam ile ebedi kalacaklardır orada ne güzel

مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۚ فَقَدْ

karargah ve makamdır de ki ne diye değer versin? size Rabbim olmadıkta n sonra du'anız (ibadetiniz) andolsun

كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

yalanladınız bu yüzden olacaktır (azab) kaçınılmaz

سُورَةُ الشُّعَرَاء

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٢٢٧ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ

Ta sin mim | ayetleridir şunlar | Kitabın apaçık | sen neredeyse | helak edeceksin | kendini

اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ

etmiyorlar diye | iman | dilesek | indiririz | onların üzerine | gökten | bir mu'cize | ve kalır

اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ﴿٤﴾ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ

boyunları | ona | eğilir | ve onlara gelmez | hiçbir Zikir (uyarı) | Rahman'dan | yeni

اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ

olmasınlar | ondan | yüz çevirici | elbette | yalanladılar | ama kendilerine gelecektir | haberleri | şeyin | onunla

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ ﴿٦﴾ يَسْتَهْزِءُوْنَ

bakmadılar mı? | yeryüzüne | kaç | bitirmişiz | orada | her çeşitten | çifti | alay edip durdukları

كَرِيْمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

güzel | şüphesiz | bunda vardır | bir ibret | ama yine değillerdir | çokları | inanıcı | şüphesiz | Rabbin

لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ

işte O | üstündür | merhamet edendir | hani | seslenmişti | Rabbin | Musa'ya | git diye | kavmine

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىْٓ اَخَافُ

zalimler | kavmine | Fir'avn'ın | onlar korunmayacaklar mı? | (Musa) dedi | Rabbim | ben | korkuyorum

اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيْقُ صَدْرِىْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِىْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ

beni yalanlayacaklarından | ve daralıyor | göğsüm | ve açılmıyor | dilim | onun için elçilik ver | Harun'a da

وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ﴿١٣﴾ فَاذْهَبَا

ve onların var | bana yüklediklerini | bir suç | korkuyorum | beni öldürmelerinden | (Allah) dedi | hayır | ikiniz de gidin

بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلُ

ayetlerimizle | şüphesiz biz | sizinle beraberiz | dinliyoruz | giderek | Fir'avn'e | deyin ki | gerçekten biz | elçisiyiz

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىْٓ اِسْرَآئِيْلَ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ

Rabbinin | alemlerin | gönder | bizimle beraber | İsrail oğullarını | (Fir'avn) dedi ki | biz seni yetiştirmedik mi?

فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ

içimizden | bir çocuk olarak | ve kalmadın mı? | aramızda | ömründe | nice yıllar | ve yaptın | yaptığın

الَّتِىْ فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

o (kötü) işi | ve sen | nankörlerden birisin

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّاَنَا۠ مِنَ الضَّۤالِّيْنَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ

(Musa) dedi | onu yaptığım | zaman | ben | dalalette idim | kaçtım | aranızdan | sizden korkunca

فَوَهَبَ لِىْ رَبِّىْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِىْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ

sonra verdi | bana | Rabbim | hükümdarlık | ve beni yaptı | elçilerden | ve işte | ni'met

تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِيْنَ

başıma kaktığın | köle yapman(yüzünden) dir | İsrail oğullarını | dedi ki | Fir'avn | nedir? | Rabbi | alemlerin

﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

dedi ki | Rabbidir | göklerin | ve yerin | ve ikisi arasındakilerin | eğer | iseniz | gerçekten inanan kimseler

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ

(Fir'avn) dedi | çevresinde bulunanlara | işitiyor musunuz? | (Musa) dedi | sizin de Rabbiniz | ve Rabbidir | atalarınızın da | önceki

﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِىْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ

(Fir'avn) dedi | şüphesiz | elçiniz | gönderilen | size | mutlaka delidir | (Musa) dedi | Rabbidir

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ

doğunun | ve batının | ve bunlar arasındakilerin | eğer düşünürseniz | (Fir'avn) dedi | andolsun ki eğer | edinirsen

اِلٰهًا غَيْرِىْ لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ

tanrı | benden başka | seni mutlaka yapacağım | zindana atılanlardan | (Musa) dedi | sana getirsem de mi? | bir şey

مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ

apaçık | (Fir'avn) dedi | getir | onu | eğer | doğrulardansan | attı | asasını

فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾ وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ

bir de (baktılar ki) | o | bir ejderha | apaçık | ve çıkardı | elini | o da | parıl parıl parlıyordu | bakanlara

﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ

(Fir'avn) dedi | ileri gelenlere | çevresindeki | şüphesiz | bu | bir büyücüdür | bilen | istiyor | sizi çıkarmak

مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ

toprağınızdan | büyüsüyle | ne buyurursunuz? | dediler ki | onu beklet | ve kardeşini | ve gönder

فِى الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٣٦﴾ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ

kentlere | toplayıcılar | sana getirsinler | bütün | büyücüleri | bilgin | bir araya getirildi

السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٣٨﴾ وَّقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ

büyücüler | belirlenen vaktinde | bir günün | belli | ve denildi | halka da | siz de toplanır mısınız?

﴿٣٩﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ

büyücüler gelince üstün gelirlerse eğer büyücülere onlara uyarız umarız ki

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ

dedi üstün gelenler biz olursak eğer bir ücret bize mutlaka var değil mi? Fir'avn'e dediler

نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا

atın Musa onlara dedi yakınlardan olacaksınız o takdirde şüphesiz siz evet

مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا

biz Fir'avn'ın şerefine ve dediler ve değneklerini iplerini attılar atacağınızı

لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُونَ

onların uydurduklarını yutmağa başladı o birden asasını Musa attı galib geleceğiz elbette biz

﴿٤٥﴾ فَاُلْقِىَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

alemlerin Rabbine inandık dediler secdeye büyücüler derhal kapandılar

رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ

şüphesiz O size ben izin vermeden önce ona inandınız mı? (Fir'avn) dedi ve Harun'un Musa'nın Rabbine

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

ellerinizi keseceğim bileceksiniz öyleyse yakında büyüyü size öğreten büyüğünüzdür

وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّا

muhakkak biz zararı yok dediler hepinizi ve asacağım çapraz olarak ve ayaklarınızı

اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا اَنْ كُنَّا

olduğumuz için hatalarımızı Rabbimizin bizi bağışlayacağını umarız şüphesiz biz döneceğiz Rabbimize

اَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِى اِنَّكُمْ

siz mutlaka kullarımı geceleyin yürüt Musa'ya vahyettik inananlar ilk

مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَٓائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ

şunlar şüphesiz (asker) toplayıcılar kentlere Fir'avn gönderdi takibedileceksiniz

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

ihtiyatlı bir cemaatiz ve biz kızdırmaktadırlar bizi ve onlar az bir topluluktur

﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

o güzel ve yer(lerin)den ve hazineler(in)den ve çeşmeler(in)den bahçeler(in)den böylece biz onları çıkardık

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِٓى اِسْرَٓائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

güneş doğarken onların ardına düştüler İsrail oğullarına bunları miras yaptık böylece

فَلَمَّا تَرَٰٓاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۚ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا ۚ

hayır (Musa) dedi — işte yakalandık — Musa'nın — adamları — dediler — iki topluluk — birbirini görünce

اِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ

şüphesiz — benimle beraberdir — Rabbim — bana yol gösterecektir — diye vahyettik — Musa'ya — vur — değneğinle

الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۚ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ

denize — yarıldı — ve oldu — her — bölüm — bir dağ gibi — kocaman — ve yaklaştırdık — buraya

الْاٰخَرِينَ ۚ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗٓ اَجْمَعِينَ ۚ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

ötekileri — ve kurtardık — Musa'yı — ve beraberinde olanları — hepsini — sonra — boğduk

الْاٰخَرِينَ ۖ ﴿٦٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ

ötekilerini — muhakkak ki — bunda vardır — bir ibret — ama çokları — inanmazlar — ve şüphesiz

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ

Rabbin — O'dur — üstün olan — merhamet eden — onlara — oku — haberini — İbrahim'in — hani

قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا

demişti — babasına — ve kavmine — neye tapıyorsunuz? — dediler — tapıyoruz — putlara — duruyoruz — onların önünde

عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ ۙ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ

ibadete — dedi ki — onlar sizi işitiyorlar mı? — du'a ettiğiniz zaman — yahut — size fayda verebiliyorlar mı? — veya

يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ

zarar verebiliyorlar mı? — dediler — hayır — bulduk — babalarımızı — böyle — yaparlarken — dedi

اَفَرَاَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ

gördünüz mü? — neye tapıyorsunuz — siz — ve atalarınız — eski — onlar — düşmanım dır

لِّى اِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٧٧﴾ اَلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ۙ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِى هُوَ

benim — yalnız hariç — Rabbi — alemlerin — beni yaratan — O'dur — bana yol gösteren — ve O'dur

يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ۙ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۙ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِى

bana yediren — ve içiren — zaman — hastalandığım — O'dur — bana şifa veren — O'dur

يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ۙ ﴿٨١﴾ وَالَّذِٓى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ

beni öldürecek olan — sonra — diriltecek olan — ve O'dur — umduğum — beni affetmesini — hatamı — günü

الدِّينِ ۖ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَاَلْحِقْنِى بِالصَّالِحِينَ ۙ ﴿٨٣﴾

din (ceza) — Rabbim — bana ver — hüküm — ve beni kat — Salihler arasına

وَاجْعَلْ لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِى مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ

cennetinin varislerinden ve beni kıl sonra gelenler içinde doğruluk dili bana nasib eyle

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِاَبِى اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّآلِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ

gün beni utandırma sapıklardandır çünkü o babamı ve bağışla ni'met(i bol olan)

يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ

kalb Allah'a getiren ancak hariç ne de oğullar ne mal yarar vermez o gün diriltilecekleri

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

azgınların cehennem ve karşısına çıkarılır muttakiler için cennet ve yaklaştırılır sağlam ve temiz

﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ

size yardım ediyorlar mı? Allah'tan başkası taptıklarınız hani nerede? onlara ve denilir

اَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ اِبْلِيسَ

İblis'in ve askerleri ve azgınlar onlar oraya tepe taklak atılırlar kendilerine yardımları dokunuyor mu? yahut

اَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِى

içinde imişiz biz vallahi çekişerek orada onlar derler ki bütün

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا اَضَلَّنَا اِلَّا

başkası bizi saptıramazlar alemlerin Rabbine sizi eşit tutuyorduk çünkü apaçık bir sapıklık

الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

sıcak bir dostumuz ve yoktur şefa'atçilerimiz bizim artık yoktur suçlulardan

فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً

bir ibret bunda vardır muhakkak ki inananlardan ve olsak bir (dönüş) daha bizim için olsa ah keşke

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

merhamet eden üstün olan O'dur Rabbin şüphesiz inananlardan çokları ama yine olmazlar

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ

Nuh kardeşleri onlara demişti hani gönderilen elçileri Nuh kavmi yalanladı

اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ

ve bana ita'at edin Allah'tan korkun güvenilir bir elçiyim sizin için muhakkak ben korunmaz mısınız?

﴿١٠٨﴾ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ

alemlerin Rabbine aittir yalnız benim ücretim bir ücret buna karşı ve ben sizden istemiyorum

﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾ قَالُوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَ

bayağı kimseler uymuşken sana biz inanır mıyız? dediler ki ve bana ita'at edin Allah'tan öyle ise korkun

﴿١١١﴾

قَالَ وَمَا عِلْمِى بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّى لَوْ

dedi ki ben bilmem onların yaptıklarını onların hesabı ancak aittir Rabbime eğer

تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

düşünürseniz ben değilim kovacak inananları ben bir uyarıcıyım apaçık

﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ

dediler eğer vazgeçmezsen ey Nuh mutlaka olacaksın taşlananlardan (Nuh) dedi

رَبِّ اِنَّ قَوْمِى كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِى وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِى

Rabbim şüphesiz kavmim beni yalanladı aç benimle onların arasını (kesin hükümle) açarak beni kurtar

وَمَنْ مَعِىَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِى الْفُلْكِ

ve benimle beraber bulunan mü'minleri biz de onu kurtardık ve onunla beraber bulunanları gemi içinde

الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً

dolu sonra boğduk bunun ardından geride kalanları muhakkak ki vardır bunda bir ibret

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

ama yine değildir çokları inananlardan şüphesiz Rabbin işte O'dur üstün olan merhamet eden

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ

yalanladı Ad (kavmi) de gönderilen elçileri hani demişti onlara kardeşleri Hud korunmaz mısınız?

﴿١٢٤﴾ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾

ben sizin için bir elçiyim güvenilir korkun Allah'tan ve bana ita'at edin

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

ben sizden istemiyorum buna karşı bir ücret benim ücretim ancak aittir Rabbine alemlerin

اَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ

siz yapıyor her tepeye (yol üzerine) bir işaret (saraylar) eğleniyor musunuz? ve ediniyorsunuz köşkler (ve müstahkem kaleler) belki

تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ebedi yaşarsınız diye zaman da yakaladığınız yakalıyorsunuz zorbalar gibi korkun Allah'tan

وَاَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِى اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ

ve bana ita'at edin korkun size bol bol veren(Allah)dan bildiğiniz şeyleri (ni'metleri) O size verdi davarlar

وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ اِنِّى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

oğullar bahçeler çeşmeler doğrusu ben korkuyorum size azabı(nın çarpması)ndan bir günün

عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

büyük dediler ki aynıdır bizce öğüt versen de olmasan da öğüt verenlerden

إِنْ هٰذَآ إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ

onu yalanladılar azaba uğratılacak biz değiliz evvelkilerin ahlakıdır sadece bu (davranışımız)

فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَءَايَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ

şüphesiz inananlardan çokları ama yine değildir bir ibret bunda vardır muhakkak ki biz de onları helak ettik

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ

hani gönderilen elçileri Semud (kavmi) de yalanladı merhamet eden üstün olan işte O'dur Rabbin

قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

güvenilir bir elçiyim sizin için ben korunmaz mısınız? Salih kardeşleri onlara demişti ki

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا

yalnız benim ücretim bir ücret buna karşı ben sizden istemiyorum ve bana ita'at edin Allah'tan korkun

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ فِى مَا هٰهُنَآ ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾

güven burada içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz? alemlerin Rabbine aittir

فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ

yontuyorsunuz yumuşak tomurcuklu ve hurmalıklarda ve ekinler arasında ve çeşme başlarında bahçelerde

مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوٓا

uymayın ve bana ita'at edin Allah'tan korkun ustalıkla evler dağlardan

أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِى الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوٓا

dediler ıslah etmeyenlerin yeryüzünde bozgunculuk yapanların aşırıların emrine

إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِـَٔايَةٍ

bir mu'cize bize getir bizim gibi bir insandan başka sen de değilsin iyice büyülenmişlerdensin sen doğrusu

إِنْ كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِهِۦ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ

ve sizin var su içme hakkı onun var dişi devedir işte bu dedi ki doğrulardansan isen eğer

شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ

bir günün azabı sonra sizi yakalar bir kötülük sakın ona dokundurmayın belli bir gün su içme hakkı

عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَٰدِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ

muhakkak ki azab ve onları yakaladı pişman ama oldular nihayet onu kestiler büyük

فِى ذٰلِكَ لَءَايَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

üstün olan işte O'dur Rabbin şüphesiz inananlardan çokları ama yine değildir bir ibret bunda vardır

الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

merhamet eden

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ

Lut kardeşleri onlara demişti hani gönderilen elçileri Lut kavmi de yalanladı

اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ

ve bana ita'at edin Allah'tan korkun güvenilir bir elçiyim sizin için ben korunmaz mısınız?

﴿١٦٣﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ

alemlerin Rabbine aittir yalnız benim ücretim bir ücret buna karşı ben sizden istemiyorum

﴿١٦٤﴾ اَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

Rabbinizin sizin için yarattığı ve bırakıyor musunuz? alemlerin içinde erkeklere -mi gidiyorsunuz?

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ

ey Lut vazgeçmezsen andolsun eğer dediler sınırı aşan bir kavimsiniz siz bilakis eşlerinizi

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنِّى لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ

Rabbim kızanlardanım sizin bu işinize ben (Lut) dedi ki sürülenlerden mutlaka olacaksın

نَجِّنِى وَاَهْلِى مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ اِلَّا

yalnız hariç tamamen ve ailesini biz de onu kurtardık bunların yaptıklarından ve ailemi beni kurtar

عَجُوزًا فِى الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

üzerlerine ve yağdırdık ötekilerini yıktık helak ettik sonra geride kalanlar arasında bir koca karı

مَطَرًا فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

ama yine değildir bir ibret bunda vardır muhakk ak ki uyarılanların yağmuru çok kötü oldu bir yağmur

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ

yalanladı merhamet eden üstün olan işte O'dur Rabbin şüphesiz inananlardan çokları

اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

korunmaz mısınız? Şu'ayb onlara demişti ki hani gönderilen elçileri Eyke halkı da

اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ

ben sizden istemiyorum ve bana ita'at edin Allah'tan korkun güvenilir bir elçiyim sizin için ben

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ

ölçüyü tam yapın alemlerin Rabbine aittir yalnız benim ücretim bir ücret buna karşı

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

doğru terazi ile tartın eksiltenlerden ve olmayın

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

bozgunculuk yaparak yeryüzünde karışıklık çıkarmayın haklarını insanların kısmayın

وَاتَّقُوا الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ

muhakkak sen dediler ki önceki ve nesilleri sizi yaratandan ve korkun

مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

mutlaka yalancılardan ve biz seni sanıyoruz bizim gibi bir insandan başka bir şey sen değilsin iyice büyülenmişlerdensin

﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

doğrulardan isen eğer gökten parçalar üzerimize o halde düşür

قَالَ رَبِّى اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ

gölge gününün azabı nihayet kendilerini yakaladı onu yalanladılar yaptığınızı daha iyi bilir Rabbim dedi

اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

ama yine değildir bir ibret bunda vardır muhakkak ki büyük bir günün azabı idi gerçekten o

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ

muhakkak ki o (Kur'an) merhamet eden üstün olan işte O'dur Rabbin ve şüphesiz inananlardan çokları

لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ

senin kalbine Ruhu'l-Emin onu indirdi alemlerin Rabbinin indirmesidir

لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَفِى زُبُرِ

Kitapların da da vardır şüphesiz o apaçık Arapça bir dille uyarıcılardan olman için

الْاَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَنِى اِسْرَآئِيلَ ﴿١٩٧﴾

İsrail oğulları bilginlerinin onu bilmesi bir delil onlar için değil mi? evvelkilerin

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى بَعْضِ الْاَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

ona olmazlardı onlara onu okusaydı yabancılardan birine biz onu indirseydik şayet

مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ

ona inanmazlar suçluların kalblerine biz onu soktuk öylece inanıcı

حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

hiç farkında olmazlar onlar ansızın (azab) onlara gelir de acı azabı görünceye kadar

﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

acele istiyorlar bizim azabımızı mı? süre verilerlerden biz -miyiz? derler

اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

tehdidedildikleri kendilerine gelse sonra yıllarca biz onları yaşatsak eğer gördün mü?

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا

onun olmayan hiçbir kenti biz helak etmedik yaşatıldıkları şeyler kendilerine ne yarar sağlardı?

مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ

şeytanlar O'nu (Kur'an'ı) indirmedi zulmediciler biz değildik uyarırlardı uyarıcıları

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٠﴾

uzaklaştırılmışlardır işitmekten çünkü onlar ve zaten yapamazlar onlara bu yaraşmaz

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ ﴿٢١٢﴾

ve uyar azabedilenlerden sonra olursun başka bir tanrı Allah ile beraber çağırma

عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

mü'minlere sana uyan kanadını ve indir en yakın akrabanı

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ ﴿٢١٥﴾

ve tevekkül et sizin yaptıklarınızdan uzağım ben de ki sana karşı gelirlerse şayet

عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِيْ يَرٰىكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ

ve eğilip doğrulurken namaza durduğun zaman seni görür ki O ve esirgeyene galib olana

فِي السّٰجِدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ

size haber vereyim mi? bilendir işitendir O çünkü secde edenler içinde

عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾

günahkar yalancıya her onlar inerler şeytanların ineceğini kime

يُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿٢٢٤﴾

azgınlara onlar uyarlar ve Şa'irler yalan söylerler ve çokları da işitilene kulak verirler

اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ

yapmayacakları şeyleri söylerler ve onlar şaşkın şaşkın dolaşırlar vadide her onlar görmez misin?

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢٢٦﴾

çokça Allah'ı ve ananlar iyi işler ve yapanlar inananlar ancak hariç

وَانْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَيَّ مُنْقَلَبٍ

bir devrimle nasıl zulmedenler ve yakında bileceklerdir kendilerine zulmedildikten sonra ve üstün gelmeğe çalışanlar

يَّنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٢٧﴾

devrileceklerini

سُورَةُ النَّمل

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٩٣ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٨

طٰسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍۙ ١ هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَۙ

inananlara ve müjdedir yol gösterici apaçık ve bir Kitabın Kur'an'ın ayetleridir şunlar Ta sin

٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

kesin olarak inanırlar onlar ahirete ve onlar zekatı ve verirler namazı kılarlar onlar ki

٣ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ٤

körü körüne bocalarlar onlar işlerini kendilerine süslemişizdir ahirete inanmayanların şüphesiz

٥ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ

ziyana uğrayanlardır onlar ahirette ve onlar azab en kötü kendilerin indir onlar öyle kimselerdir ki

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ اِذْ قَالَ مُوسٰى

Musa demişti hani (herşeyi) bilen hüküm ve hikmet sahibi katından Kur'an sana verilmektedir ve şüphesiz

لِاَهْلِهٖٓ اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًاۜ سَاٰتِيكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيكُمْ بِشِهَابٍ

bir ateş size getireyim yahut bir haber ondan size getireyim bir ateş gördüm şüphesiz ben ailesine

قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٧ فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِىَ اَنْ بُورِكَ مَنْ فِى النَّارِ

ateşin içinde bulunan mübarek kılındı seslenildi oraya gelince ısınırsınız belki koru

وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨ يَا مُوسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ

Allah'ım ben gerçek şu ki ey Musa alemlerin Rabbi Allah eksikliklerden münezzehtir çevresinde ve olan

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُۙ ٩ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى

dön(üp kaç)dı bir yılan gibi titreştiğini görünce asanı at hüküm ve hikmet sahibi güçlü

مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنِّى لَا يَخَافُ لَدَىَّ الْمُرْسَلُونَ

elçiler benim huzurumda korkmaz(lar) çünkü ben korkma ey Musa ve geri dönmedi arkaya

١٠ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوٓءٍ فَاِنِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ

esirgeyiciyim bağışlayıcı şüphesiz ben yaptığı kötülüğü yerine iyilikle değiştirirse sonra da zulmeder kim ancak

١١ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ فِى تِسْعِ

dokuz içinde kusursuz olarak bembeyaz çıksın koynuna elini sok

اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ١٢ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ

onlara gelince fasık bir kavim oldular çünkü onlar ve onun kavmine Fir'avn'a (git) mu'cize

اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌۚ ١٣

apaçık bir büyüdür bu dediler açıkça görünen ayetlerimiz

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّاۗ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

oldu nasıl bak işte ve böbürlenmeleri yüzünden haksızlıkları yüzünden vicdanları kanaat getirdiği halde onları ve inkar ettiler

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًاۚ وَقَالَا

dediler bir ilim ve Süleyman'a Davud'a biz verdik andolsun bozguncuların sonu

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ

ve mirasçı oldu inanan kullarından birçoğuna bizi üstün kılan Allah'a hamdolsun

سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا

ve bize verildi kuşların dili bize öğretildi insanlar ey ve dedi ki Davud'a Süleyman

مِنْ كُلِّ شَيْءٍۗ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ

ordularını Süleyman'a ve toplandı açık bir lutuftur bu şüphesiz her şeyden (bir pay)

مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٧﴾ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ

vadisine geldikleri zaman nihayet sevk ediliyordu onlar ve kuşlardan ve insanlardan cinlerden

النَّمْلِۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ

sizi ezmesinler yuvalarınıza girin karıncalar ey bir karınca dedi karınca

سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ

ve dedi onun sözüne gülümseyerek tebessüm etti farkında olmayarak onlar ve orduları Süleyman

رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ

ve anama babama bana lutfettiğin ni'metine şükretmemi gönlüme ilham eyle Rabbim

وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ

iyi kullarının arasına rahmetinle ve beni sok senin beğeneceğin faydalı bir iş ve yapmamı

﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَۗ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَاۤىِٕبِيْنَ

kayıplardan yoksa mı oldu? hüdhüdü neden göremiyorum dedi ki kuşları teftiş etti

﴿٢٠﴾ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ

açık bir delil bana getirecek yahut da onu keseceğim ya da çetin bir azapla ona azabedeceğim

﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ

ve sana getirdim onda senin görmediğin bir şey ben gördüm dedi çok geçmeden geldi

مِنْ سَبَاٍۢ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿٢٢﴾

gerçek bir haber Seba'dan

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

büyük bir tahtı ve vardır her şey kendisine verilmiş onlara hükümdarlık eden bir kadın buldum şüphesiz ben

﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ

onlara süsledi Allah'ı bırakıp güneşe secde aderlerken ve kavmini onu buldum

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

yola gelmiyorlar bu yüzden onlar doğru yoldan ve onları çevirdi işlerini şeytan

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

ve bilen ve yerde göklerde gizleneni açığa çıkaran Allah'a secde etmezler mi?

مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

Arş'ın Rabbidir O'ndan başka Tanrı yoktur Allah ki ve açığa vurduklarını gizlediklerini

الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ

götür yalancılardan mı oldun? yoksa doğru mu söyledin bakacağız dedi ki büyük

بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

başvuruyorlar neye ve bak onlardan biraz öteye çekil sonra onlara at bu mektubumu

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ

muhakkak o çok önemli bir mektup bana bırakıldı gerçekten ileri gelenler ey dedi ki

مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ

bana karşı büyüklük taslamayın Rahim Rahman Allah'ın adiyle (başlamakta)dır ve o Süleyman'dandır

وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ

ben olmam bu işimde bana bir fikir verin ileri gelenler ey dedi teslim olarak ve bana gelin (diye yazıyor)

قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أُولُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ

ve savaşçılarız güçlüyüz biz dediler ki siz olmadığınız sürece hiçbir işi kesip atan

شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا

zaman hükümdarlar şüphesiz dedi ne buyurursan bak senindir ama emir yaman

دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

yaparlar böyle zillet içinde halkının şereflilerini ve kılarlar orayı bozarlar bir ülkeye girdikleri

﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

elçiler dönecekler ne ile ve bakayım bir hediye onlara göndereyim ben

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ

daha hayırlıdır | Allah'ın | bana verdiği | mal ile | bana yardım mı etmek istiyorsunuz? | dedi ki | Süleyman'a | gelince

مِّمَّآ اٰتٰىكُمْۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ

onlara gelirim | onlara | dön (söyle) | sevinirsiniz | hediyenizle | siz | bilakis | size verdiğinden

بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

hor ve hakir olarak | ve onları | zilletle | oradan | ve onları sürüp çıkarırım | ona | kendilerin in | asla karşı koyamayacakl arı | ordularla

قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْتِينِى بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِى مُسْلِمِينَ

teslim olarak | bana gelmelerinden | önce | onun tahtını | bana getirebilir | hanginiz | ileri gelenler | ey | dedi

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا۠ اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَۚ ﴿٣٨﴾

makamından | sen kalkmadan | önce | onu | sana getiririm | ben | cinlerden | bir ifrit | dedi

وَاِنِّى عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِى عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ اَنَا۠

ben | Kitaptan | bir ilim | yanında bulunan | dedi ki | bana güvenilir | gücüm yeter | buna | gerçekten benim

اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَۜ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ

dedi ki | yanında | yerleşmiş | onu görünce | gözünü | sana | sen kırpmadan | önce | onu | sana getirebilirim

هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّى لِيَبْلُوَنِىٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُۜ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا

şüphesiz | şükrederse | ve kim | inkar mı edeceğim | yoksa | şükür mü edeceğim | beni sınaması için | Rabbimin | lutfundandır | bu

يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا

tanınmaz hale getirin | dedi ki | kerimdir | zengindir | Rabbim | şüphesiz | inkar ederse | ve kim | kendisi için | şükretmiştir

عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِٓى اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ

gelince | tanımayan | kimselerden | yoksa olacak mı tanıyabilecek mi | bakalım | onun tahtını

قِيلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِۜ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَۚ وَاُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا

ve biz olmuştuk | daha önce | bilgi | bize verilmişti | o | tıpkı | dedi | senin tahtın | böyle mi? | dendi

مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ اِنَّهَا كَانَتْ

idi | çünkü kendisi | Allah'tan | başka | tapmış | olduğu | şeyler | onu alıkoymuştu | müslüman

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

derin bir su | sandı | (köşkü) görünce | köşke | gir | ona | dendi | inkar eden | bir kavimden

وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَاۜ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَۜ قَالَتْ رَبِّ

Rabbim | (Kraliçe) dedi ki | şeffaf sırçadandır | cilalı | köşk | muhakkak o | dedi | bacaklarını | ve sıvadı

اِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

alemlerin | Rabbi | Allah'a | Süleyman'la | beraber | ve teslim oldum | kendime | zulmetmişim | ben

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ

onlar olmuşlar Allah'a kulluk edin (demesi) için Salih'i kardeşleri Semud(kavmin)e biz gönderdik andolsun

فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

önce kötülüğe koşuyorsunuz neden ey kavmim dedi ki birbiriyle çekişen iki bölük

الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ

senin yüzünden uğursuzluğa uğradık dediler esirgenirsiniz belki Allah'tan mağfiret dilemeniz gerekmez mi? iyilikten

وَبِمَنْ مَعَكَ ۚ قَالَ طَآئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

sınanan bir toplumsunuz siz doğrusu Allah katındadır uğursuzluğunuz dedi seninle beraber ve bulunanların yüzünden

وَكَانَ فِى الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

düzeltmezlerdi yeryüzünde bozgunculuk yaparlar kişi dokuz şehirde vardı

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

şahit olmadık velisine diyelim sonra ve ailesine biz gece ona baskın yapalım Allah'a and içerek dediler

مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ

onlar tuzak biz de tuzak kurduk tuzak tuzak kurdular gerçekten doğrulardanız ve biz ailesinin helakine

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۖ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ

onları yıktık yok ettik biz tuzaklarının sonucu oldu nasıl bak hiç farkında olmadan

وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ

bunda vardır şüphesiz zulümleri yüzünden çökmüş ıssız kalmış evleridir işte şunlar hepsini ve kavimlerini

لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا

ve Lut ve korunanları inananları ve kurtardık bilen bir kavim için ibret

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ

-mi yaklaşıyorsunuz? göre göre siz o aşırı kötülüğü yapıyorsunuz ha? kavmine demişti ki hani

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَآءِ ۚ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

cahil bir toplumsunuz siz gerçekten kadınları bırakıp şehvetle erkeklere

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُوْٓا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ

çünkü onlar kentinizden Lut ailesini çıkarın şöyle demek sadece kavminin cevabı oldu

اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۢ قَدَّرْنٰهَا

takdir ettik karısının yalnız ve ailesini biz de onu kurtardık temiz kalmak isteyen() kimselermiş

مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٨﴾

uyarılanlara yağmur ne kötü oldu yağmur üzerlerine ve yağdırdık kalanlardan olmasını

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۭ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا

yoksa hayırlı Allah mı? seçtiği O'nun kullarına ve selam Allah'a hamd olsun de ki

يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ

gökten size ve indirdi ve yeri gökleri yarattı yahut kim? ortak koştukları mı?

مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۭ

bir ağacını (bile) bitirmeye sizin için imkan olmayan gönül açıcı bahçeler onunla bitirdik su

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا

durulacak yer dünyayı yapan yahut kimdir? (haktan) sapan bir kavimdir onlar hayır Allah ile beraber tanrı mı var?

وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ

iki deniz arasına ve koyan sağlam dağlar üstünde ve yaratan ırmaklar arasından ve çıkaran

حَاجِزًا ۭ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُّجِيْبُ

yetişen yahut kimdir? bilmiyorlar çokları hayır Allah ile beraber tanrı mı var? bir perde

الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْۗءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاۗءَ الْاَرْضِ ۭ ءَاِلٰهٌ

tanrı mı var? yeryüzünün sahipleri ve sizi yapan kötülüğü ve kaldıran du'a ettiği zaman darda kalmışa

مَّعَ اللّٰهِ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ

karanın karanlıkları içinde size yol gösteren yahut kimdir? düşünüyorsunuz ne de az Allah ile beraber

وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۭ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ

Allah ile beraber tanrı mı var? rahmetinin önünde müjdeci rüzgarları gönderen ve kimdir? ve denizin

تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾

ortak koştukları şeylerden Allah yücedir

اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ

ve yerden gökten sizi rızıklandıran ve kimdir? onu iade eden sonra yaratmağa başlayan yahut kimdir?

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ

de ki doğru iseniz eğer delilinizi getirin de ki Allah ile beraber tanrı mı var?

لَا يَعْلَمُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ

ne zaman ve bilmezler Allah'tan başka gaybı ve yerde göklerde kimse bilmez

يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِىْ شَكٍّ

bir kuşku içindedirler onlar fakat ahiret hakkında ki onların bilgileri ardarda geldi doğrusu dirileceklerini

مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا

toprak olduğumuz zaman mı? inkar edenler dediler ki kördürler ondan yana onlar daha doğrusu ondan

وَاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۫

önceden ve atalarımıza bize bu (tehdid) vadedildi (yapıldı) andolsun (diriltilip) çıkarılacağız biz mi? ve babalarımız

اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا

ve görün yeryüzünde yürüyün (gezin) de ki öncekilerin masallarından başka bir şey bu değildir

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِىْ ضَيْقٍ

sıkıntıda ve olma onlar(ın sözlerin)e üzülme suçluların sonunun olduğunu nasıl

مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

doğru iseniz eğer tehdid(ettiğiniz azab) bu ne zaman? ve diyorlar tuzak kurmalarından

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِىْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

Rabbin ve şüphesiz acele ettiğiniz(azab)ın bir kısmı ardınıza takılmıştır olmuştur belki de de ki

لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ

Rabbin ve elbette şükretmezler çokları fakat insanlara karşı lutuf sahibidir

لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِى السَّمَآءِ

gökte gizli hiçbir şey yoktur açığa vurduklarını onların göğüslerinin gizlediğini bilir

وَالْاَرْضِ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِىْٓ

oğullarına anlatmaktadır Kur'an bu şüphesiz apaçık bir Kitapta olmasın ve yerde

اِسْرَآئِيْلَ اَكْثَرَ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٦﴾

ayrılığa düştükleri onda kendilerinin şeylerin birçoğunu İsrail

وَاِنَّهٗ لَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ

hükmünü onlar arasında icra eder Rabbin şüphesiz mü'minlere ve rahmettir bir yol gösterici ve elbette O

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ

apaçık gerçek üzerindesin çünkü sen Allah'a tevekkül et hakkiyle bilendir azizdir ve O

﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا

kaçarlarken çağrıyı sağırlara işittiremezsin ölülere duyuramazsın elbette sen

مُدْبِرِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِى الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا

ancak sen duyurabilirsin sapıklıklarından kör(ler)i doğru yola getirecek ve sen değilsin arkalarını dönmüş

مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا

çıkarırız başlarına söz geldiği zaman derhal müslüman olurlar ve onlar ayetlerimize inananlara

لَهُمْ دَاۗبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا لَا يُوْقِنُوْنَ ۧ

inanmadıklarını ayetlerimize olduklarını insanların elbette o onlara söyler yerden bir Dabbe (canlı) onlara

﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُّكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ

(ilahi huzura) sevk edilirler onlar ayetlerimizi yalanlayanlardan bir cemaat ümmetten her toplarız o gün

﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِيْ وَلَمْ تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا

ilmen onları anlamadığınız halde ayetlerimi yalanladınız mı? (Allah onlara) der ki geldiklerinde nihayet

اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ

onlar artık zulmetmeleri yüzünden başlarına karar vuku bulmuştur yoksa ne yaptınız?

لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ

ve gündüzü içinde istirahat etmeleri için geceyi yarattık elbette biz görmediler mi? konuşmazlar

مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ

Sur'a üfleneceği gün inanan bir kavim için ayetler bunda vardır şüphesiz aydınlık yaptık

فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ

O'na gelirler ve hepsi Allah'ın diledikleri dışındaki ve yerde bulunan ve kimseler göklerde bulunan kimseler korku içinde kalırlar (bayılır)

دٰخِرِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ

bulutun yürümesi gibi yürümektedir cansız (yerinde duruyor) sandığın dağlar gördüğün boyun bükerek

صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٨﴾

yaptıklarınızı haber almaktadır doğrusu O her şeyi gayet iyi yapan Allah'ın yapısıdır

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

kim getirirse iyilik ona vardır daha hayırlısı ondan ve onlar korkudan uzak o gün güven içindedirler

وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِى النَّارِ ۭ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا

ve kim getirirse kötülük yıkılır onların yüzleri cehenneme -mi cezalandırılıyorsunuz ? başka bir şeyle

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِىْ

yaptıklarınızdan ben emrolundum sadece kulluk etmekle Rabbine bu kentin O

حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَىْءٍ ۡ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا

burayı saygıdeğer kıldı ve O'nundur her şey ve bana emredildi olmam müslümanlardan ve okumam (emredildi)

الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا

Kur'an şimdi kim yola gelirse yola gelmiş olur kendi yararına ve kim saparsa de ki elbette ben

مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا

ancak uyarıcılardanım ve de ki hamdolsun Allah'a O size gösterecek ayetlerini siz de onları tanıyacaksınız değildir

رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

Rabbin gafil yaptıklarınızdan

سُوْرَةُ القَصَص

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٨٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٤٩

طٰسٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ

Ta sin mim şunlar ayetleridir Kitabın apaçık okuyacağız sana bir parçayı haberinden

مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى الْاَرْضِ

Musa ve Fir'avn'ın gerçek olarak bir toplum için inanan şüphesiz Fir'avn ululandı (zorbalığa kalktı) yeryüzünde

وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ

böldü halkını çeşitli gruplara eziyordu bir zümreyi (İsrail oğullarını) onlardan kesiyordu oğullarını sağ bırakıyordu

نِسَآءَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ

kadınlarını çünkü o idi bozgunculardan biz istiyorduk ki lutfetmeyi

عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِى الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ۙ ﴿٥﴾

ezilenlere o yerde ve onları kılmayı önderler ve onları kılmayı mirasçılar

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا

şeyi onlardan ve askerlerine ve Haman'a Fir'avn'a ve göstermeyi o yerde onları ve iktidara getirmeyi

كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيهِۚ فَاِذَا خِفْتِ

oldukları korkmuş korkarsan O(çocuğu)nu emzir Musa'nın annesine ve vahyettik

عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِى وَلَا تَحْزَنِىۚ اِنَّا رَآدُّوهُ اِلَيْكِ

başına bir şey gelmesinden onu bırak suya korkma üzülme elbette biz onu tekrar geri vereceğiz sana

وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

ve onu yapacağız elçilerden nihayet onu aldı ailesi Fir'avn olması için kendilerine bir düşman

وَحَزَنًاۜ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِـِٔينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَاَتُ

ve başlarına derd gerçekten Fir'avn ve Hâmân ve askerleri yanılıyorlardı ve dedi ki karısı

فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِى وَلَكَۜ لَا تَقْتُلُوهُ عَسٰٓى اَنْ يَنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهُ

Fir'avn'ın aydınlığı göz bana da sana da onu öldürmeyin belki bize yararı dokunur ya da onu ediniriz

وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًاۜ اِنْ كَادَتْ

evlad onlar anlamıyorlardı sabahladı gönlü annesinin Musa'nın bomboş neredeyse

لَتُبْدِى بِهٖ لَوْلَآ اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ

açığa vuracaktı onu eğer olmasaydık biz iyice pekiştirmiş onun kalbini olması için inananlardan dedi ki

لِاُخْتِهِ قُصِّيهِۖ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا

kızkardeşine onu takip et o da gözetledi onu uzaktan onlar farkına varmadan biz haram etmiştik

عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهٗ لَكُمْ

ona süt anneleri daha önce dedi ki size göstereyim mi? bir aileyi onun bakımını üstlenecek sizin için

وَهُمْ لَهٗ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

ve onlar ona öğüt verecek böylece onu geri verdik annesine için aydın olması gözü ve üzülmesin

وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

ve bilmesi için şüphesiz va'dinin Allah'ın hak (gerçek) olduğunu ve fakat çokları bilmezler

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗۤ وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى

mükafatlandırırız | işte böyle | ve ilim | hüküm | biz ona verdik | ve olgunlaşınca | güçlü çağına | (Musa) erince

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ

buldu | halkının | (kendisinden) habersiz olduğu | bir sırada | şehre | ve girdi | güzel davrananları

فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۖ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ

(Musa'dan) yardım istedi | düşmanlarından | öbürü de | kendi taraftarlarından | biri | öldüresiye dövüşürlerken | iki adamı | orada

الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۫ قَالَ

(sonra) dedi ki | onun | işini bitirdi | Musa | bir yumruk indirdi | düşmanlarından olana | karşı | kendi taraftarlarından olan

هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ

gerçekten ben | Rabbim | dedi | apaçık | şaşırtıcı | bir düşmandır | o gerçekten | şeytanın | işindendir | bu

ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦﴾

çok esirgeyendir | çok bağışlayandır | O | çünkü O | onu | (Allah) bağışladı | beni | bağışla | nefsime | zulmettim

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٧﴾

suçlulara | arka çıkan | olmayacağım | artık bir daha | bana | lutfettiğini'metler | hakkı için | Rabbim | dedi

فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ

dün | kendisinden yardım isteyen | bir de baktı ki | gözetleyerek | korku içinde | şehirde | sabahladı

يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰۤى اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ

isteyince | nihayet | belli ki | bir azgınsın | gerçekten sen | Musa | ona | dedi | yine feryadediyor

اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰۤى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ

beni öldürmek | -mi istiyorsun? | ey Musa | dedi ki | ikisine de | düşman | o | olanı | yakalamak

كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۚ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا

yeryüzünde | bir zorba | olmak | ancak | sen istiyorsun | dün | bir canı | öldürdüğün | gibi

فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا

şehrin | öbür ucundan | bir adam | geldi | arabuluculardan | olmak | istemiyorsun

الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۖ قَالَ يٰمُوْسٰۤى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ

sen çık (git) | seni öldürmek için | seni | aralarında konuşuyorlar | ileri gelenler | şüphesiz | Musa | ey | dedi | koşarak

اِنِّىْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ

Rabbim | dedi | kollayarak | korka korka | oradan | (Musa) çıktı | öğüt verenlerdenim | sana | elbette ben

نَجِّنِىْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾

zalim | kavimden | beni kurtar

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّىٓ اَنْ يَهْدِيَنِى سَوَآءَ السَّبِيلِ

yola doğru beni iletir Rabbim umarım ki dedi Medyen tarafına yönelince

﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَۖ وَوَجَدَ

ve buldu (hayvanlarını) sularken insanlardan bir grubu onun başında buldu Medyen suyuna varınca

مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَاۜ قَالَتَا لَا نَسْقِى

biz sulayamayız dediler ki sizin işiniz ne? (Musa) dedi sudan meneden iki kız onların gerisinde

حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَاَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى

çekildi sonra onlarınkini (Musa) hemen suladı büyük bir ihtiyardır ve babamız da çobanlar sulayıp çekilmeden

اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّى لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ

derken ona geldi muhtacım bir hayra bana indireceğin doğrusu Rabbim dedi gölgeye

اِحْدٰيهُمَا تَمْشِى عَلَى اسْتِحْيَآءٍۖ قَالَتْ اِنَّ اَبِى يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ

ücretini ödemek için seni çağırıyor babam dedi utana utana yürüyerek o iki kızdan biri

مَا سَقَيْتَ لَنَاۜ فَلَمَّا جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَۙ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ

kurtuldun korkma dedi hikayeyi ona ve anlatınca (Musa) ona gelince bizim için sulamanın

مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا يٰٓاَبَتِ اسْتَأْجِرْهُۖ اِنَّ خَيْرَ

en hayırlısıdır muhakkak bunu (çoban) tut babacağım o (kız)lardan biri dedi zalim o kavimden

مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِىُّ الْاَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّى اُرِيدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى

birini sana nikahlamak istiyorum dedi ki en güveniliri en güçlüsü ücretle tuttuklarının

ابْنَتَىَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَأْجُرَنِى ثَمَانِىَ حِجَجٍۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا

on(yıl)a tamamlarsan eğer yıl sekiz bana hizmet etmen karşılığında şu iki kızımdan

فَمِنْ عِنْدِكَۚ وَمَآ اُرِيدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَۜ سَتَجِدُنِٓى اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ

iyilerden İnşallah beni bulacaksın sana zahmet vermek ben istemem artık o senin tarafındandır

﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِى وَبَيْنَكَۖ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ

düşmanlık yok yerine getirsen süreyi hangi seninle benim aramızdadır bu (Musa) dedi

عَلَىَّۜ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

vekildir dediğimize Allah bana

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًاۚ

bir ateş Tur'un (sağ) yanında gördü ailesiyle ve yola çıkınca süreyi Musa bitirince

قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّٓى اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ

yahut bir haber ondan size getiririm belki bir ateş gördüm ben siz durun ailesine dedi ki

جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِىَ مِنْ شَاطِئِ

kıyısındaki şöyle seslenildi oraya gelince ısınırsınız böylece ateşten bir kor (getiririm)

الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِى الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنِّٓى اَنَا

benim muhakkak ben ey Musa ağaçtan mübarek yerdeki sağ vadinin

اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَۙ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ

küçük bir yılan gibi (asa'sının) titreştiğini görünce asanı at alemlerin Rabbi Allah

وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْۜ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِينَ

güvende olanlardansın elbette sen ve korkma dön ey Musa ve arkasına bile bakmadı dönüp kaçtı

﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُٓوٓءٍۖ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ

kendine ve çek kusursuz olarak bembeyaz çıksın koynuna elini sok

جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖۜ اِنَّهُمْ

çünkü onlar ve onun adamlarına Fir'avn'a Rabbinden iki delildir işte bunlar korkudan kanadını

كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ

korkuyorum bir kişi onlardan öldürmüştüm ben Rabbim dedi yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır

اَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخِى هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ

beni öldüreceklerinden Harun kardeşim o daha fasihtir (güzel konuşur) benden dil bakımından onu gönder benimle beraber

رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓۖ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ

senin pazunu kuvvetlendirec eğiz (Allah) dedi ki beni yalanlayacaklarından korkuyorum zira ben beni doğrulayan bir yardımcı olarak

بِاَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَآۚ اَنْتُمَا

ikiniz ayetlerimiz sayesinde size onlar asla erişemeyecekler bir yetki size ve vereceğiz kardeşinle

وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

üstün geleceksiniz ve size uyanlar

فَلَمَّا جَآءَهُمْ مُّوسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى

uydurulmuş bir büyüden başka bir şey | bu | değildir | dediler | açık açık | ayetlerimizle | Musa | onlara gelince

وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ

daha iyi biliyor | Rabbim | Musa | ve dedi ki | ilk | atalarımız | arasında | böyle bir şey | ve işitmedik

بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

iflah olmaz | muhakkak ki | bu (dünya) evin(in) | sonunun | ait olacağını | ve kime | kendisinin yanından | hidayet | getirdiğini | kimin

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

bir tanrı | sizin için | bilmiyorum | ileri gelenler | ey | Fir'avn | dedi ki | zalimler

غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ

belki | bir kule | bana | yap | çamurun | üzerinde | ey Haman | benim için | ateş yak | benden başka

اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ

O (Fir'avn) | büyüklük tasladılar | yalancılardan | onu (Musa'yı) sanıyorum | çünkü ben | Musa'nın | tanrısına | çıkarım

وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٩﴾

döndürülmeyecekleri ni | bize | kendilerini n | ve sandılar | haksız yere | yeryüzünde | ve askerleri

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

sonu | oldu | nasıl | bak | suya | ve attık | ve askerlerini | biz de onu tuttuk

الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet | günü | ateşe | çağıran | önderler | biz onları yaptık | zalimlerin

لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ

onlar | kıyamet | günü ise | bir la'net | dünyada | bu | onların ardına taktık | asla yardım olunmazlar

مِنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا

helak ettikten | sonra | Kitabı | Musa'ya | biz verdik | andolsun | çirkinleştirilenlerdendir

الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٣﴾

düşünür öğüt alırlar | belki | ve rahmet olan | ve hidayet olan | insanlar için | gönül gözlerini aydınlatacak | ilk | nesilleri

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ

ve değildin | o işi | Musa'ya | yaptığımız | vakit | batı | tarafında | sen değildin

مِنَ الشَّاهِدِينَۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّآ اَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ

uzun zamanlar | onların üzerinden | geçti | birçok nesiller | yarattık | fakat biz | görenlerden de

وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِٓى اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا

biziz | lakin | ayetlerimizi | bunlara | okuyasın | Medyen | halkı | arasında | oturmuş | sen değildin

مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً

bir rahmet olarak | fakat | seslendiğimiz | zaman | Tur'un | yanında | sen değildin | elçi olarak gönderen

مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

düşünüp öğüt alırlar | belki | senden önce | bir uyarıcı | kendilerine gelmemiş olan | toplumu | uyarasın diye | Rabbinden

﴿٤٦﴾ وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَآ

keşke | Rabbimiz | diyecek | kendi elleriyle | yaptıkları (günahları) yüzünden | bir felaket | başlarına geldiği zaman | keşke olmasalardı

اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

mü'minlerden | olsaydık | ayetlerine | uyup | bir elçi | bize | gönderseydin

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَآ اُوتِىَ مِثْلَ مَآ اُوتِىَ مُوسٰىۜ

Musa'ya | verilenin | eşi | verilmeli | değil miydi? | dediler | katımızdan | hak | onlara gelince

اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَآ اُوتِىَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا

ve dediler | birbirine destek olan | iki büyü | dediler | daha önce | Musa'ya | verileni de | inkar etmemişler miydi?

اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى

daha doğru | o | Allah | katından | bir Kitap | getirin | de ki | inkar ederiz | hepsini | biz

مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

bil ki | sana | cevap veremezlerse | eğer | doğru | iseniz | eğer | ben ona uyayım | bu ikisinden

اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَآءَهُمْۜ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ هُدًى

bir yol gösterici | olmadan | kendi keyfine | uyan | kimseden | daha sapık | kim olabilir? | keyiflerine | onlar uyuyorlar | kesinlikle

مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

zalim | kavmi | doğru yola iletmez | Allah | muhakkak ki | Allah'tan

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

Kitap kendilerine verdiklerimiz düşünüp öğüt alırlar belki diye sözü(müzü) onlar için biz birbirine bitiştirdik andolsun

مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖٓ

Ona inandık derler onlara (Kur'an) okunduğu zaman inanırlar bu(Kur'a)n'a onlar bundan önce

اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ

verilir işte onlara müslümanlar ondan önce de idik zaten biz Rabbimizden bir haktır kesinlikle o

اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

ve kendilerine verdiğimiz rızıktan kötülüğü iyilikle onlar savarlar sabretmelerinden ötürü iki kez mükafatları

يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا

bizim işlerimiz bize ve derler ondan yüz çevirirler boş söz işittikleri zaman infak ederler

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِى

doğru yola iletemezsin sen cahilleri biz istemeyiz size olsun selam sizin işleriniz ve size

مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِى مَنْ يَشَآءُ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

yola gelecek olanları daha iyi bilir ve O dilediğini doğru yola iletir Allah fakat sevdiğin kimseyi

وَقَالُٓوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ۚ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ

onlara biz bir mekan vermedik mi? yurdumuzdan atılırız seninle beraber doğru yola biz uyarsak dediler ki

حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَىْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ

fakat kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin ona toplanıp getirildiği güvenli dokunulmaz

اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ

İşte şunlar refah içinde şımarmış kenti biz helak ettik nice bilmezler çokları

مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

varis biz biz olduk pek az ancak onlardan sonra oralarda oturulmadı onların meskenleri

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِٓى اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا

okuyan bir elçi Anakent(olan Mekke)de gönderinceye kadar ülkeleri helak edici Rabbin değildir

عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

zalim halkı olmadan ülkeleri helak edici ve biz değiliz ayetlerimizi onlara

وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ

Allah'ın yanında olan ise ve süsüdür dünya hayatının geçimi her şey size verilen

خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۚ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيْهِ

muhakkak ona kavuşacak ve o güzel bir söz kendisine vadettiğimiz kimse midir? aklınızı kullanmıyor musunuz? ve daha kalıcıdır daha hayırlıdır

كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet günü o sonra dünya hayatının geçici zevkini kendisine yaşattığımız kimse gibi

مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَاۗءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ

olduklarını benim ortaklarım nerede? der ki (Allah) onlara seslenerek o gün getirileceklerden olan

تَزْعُمُوْنَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ

azdırdıklarımız şunlardır Rabbimiz söz üzerlerine hak olanlar derler sandığınız şeyler

اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقِيْلَ

denir ki tapanlardan bize zaten onlar değildi sana arz ederiz uzak olduğumuzu kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık

ادْعُوْا شُرَكَاۗءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ

onlar ne olurdu azabı ve karşılarında görürler bunların fakat çağrısına cevap vermezler onları çağırırlar koştuğunuz ortakları çağırın

كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٥﴾

elçilere ne cevap verdiniz? dediği onlara seslenerek ve gün yola gelselerdi

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَاۗءُ يَوْمَىِٕذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاۗءَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ

tevbe ederse kim ama birbirlerine de soramazlar onlar o gün haberler onlara kör olmuştur

وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ

yaratır ve Rabbin kurtuluşa erenlerden olması umulur iyi iş ve yaparsa ve inanırsa

مَا يَشَاۗءُ وَيَخْتَارُ ۭ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى

ve yücedir Allah münezzehtir seçim onların değildir ve seçer dilediğini

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ

ve O ve neyi açığa vurduğunu göğüslerinin neyi gizlediğini bilir ve Rabbin ortak koştuklarından

اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَلَهُ الْحُكْمُ

Hüküm ve O'nundur ve sonda da ilkte de hamd O'na mahsustur O'ndan başka tanrı olmayan Allah'tır

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٧٠﴾

döndürüleceksiniz ve O'na

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

kıyamet gününe kadar sürekli geceyi üzerinize Allah kılsa eğer baksanıza de ki

مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿٧١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ

eğer baksanıza de ki işitmiyor musunuz? ışık size getirecek Allah'tan başka tanrı kimdir?

جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ

başka tanrı kimdir? kıyamet gününe kadar sürekli gündüzü üzerinize Allah kılsa

اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ

Allah'tan size getirecek geceyi dinleneceğiniz onda görmüyor musunuz? rahmetinden dolayı var etti

لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ

sizin için geceyi gündüzü dinlenmeniz için onda ve aramanız için O'nun lutfunu ve umulur ki

تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ

şükredersiniz o gün onlara seslenerek der ki nerede? ortaklarım olduklarını sandığınız şeyler

﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ

çıkarırız her ümmetten bir şahid deriz getirin delilinizi bilirler ki kesinlikle

الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ

gerçek Allah'a aittir ve sapıp gider kendilerinden uydurdukları şeyler elbette Karun idi kavminden

مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓأُ

Musa'nın azgınlık etti onlara karşı ona vermiştik hazineler ki muhakkak onun anahtarları ağır geliyordu

بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

bir topluluğa güçlü hani demişti ki ona kavmi şımarma şüphesiz Allah sevmez

الْفَرِحِيْنَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ

şımarıkları iste (ara) içinde Allah'ın sana verdiği yurdunu ahiret ve unutma

نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ

nasibini dünyadan da ve iyilik et gibi Allah'ın iyilik ettiği sana ve isteme bozgunculuk

فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٧٧﴾

yeryüzünde çünkü Allah sevmez bozguncuları

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْۗ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ

helak etmiştir elbette Allah şüphesiz bilmedi mi ki bende bulunan bir bilgi sayesinde o bana verildi şüphesiz dedi ki

مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًاۗ وَلَا يُسْـَٔلُ

sorulmaz cemaati bulunan ve daha çok kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü o niceleri kuşaklar arasında kendisinden önceki

عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖۗ قَالَ

dediler süsü (debdebesi) içinde kavminin karşısına (Karun) çıktı suçlulara günahlarından

الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ قَارُوْنُۙ اِنَّهٗ

gerçekten onun Karun'a verilenin bir benzeri de bize verilseydi keşke dünya hayatını isteyenler

لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ

Allah'ın sevabı yazık size bilgi verilmiş olanlar ise ve dediler büyük şansı vardır

خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۚ وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

sabredenlerden başkası ve buna kavuşturulmaz iyi iş ve yapan inanan kimse için daha hayırlıdır

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ

karşı ona yardım edecek bir topluluğu onun olmadı yere ve evini barkını onu nihayet batırdık

اللّٰهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ

dün onun yerinde olmayı isteyenler ve başladılar kendini kurtaranlardan ve değildi Allah'a

يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۤءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُۚ لَوْلَآ

olmasaydı ve kısıyor kullarından dilediğine rızkı bollaştırıyor Allah vay demek ki demeğe

اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۗ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ

işte kafirler iflah olmaz demek gerçekten bizi de yere batırırdı bize Allah'ın lutfetmesi

الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًاۗ

ve bozgunculuğu yeryüzünde böbürlenmeyi istemeyenlere onu veririz ahiret yurdu

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاۤءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَاۚ وَمَنْ

ve kim ondan daha güzeli ona vardır bir iyilik getirirse kim sakınanlarındır ve sonuç

جَاۤءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

yapmış oldukları şeylerden başkasıyla kötülükleri yapanlar cezalandırılmaz kötülük getirirse

اِنَّ الَّذِیْ فَرَضَ عَلَیْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰی مَعَادٍ قُلْ رَّبِّیْۤ اَعْلَمُ مَنْ

şüphesiz gerekli kılan sana Kur'an'ı elbette seni döndürecektir varılacak yere de ki Rabbim bilir kim

جَآءَ بِالْهُدٰی وَمَنْ هُوَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۸۵﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْۤا

getirmiştir hidayet ve kim O içindedir bir sapıklık apaçık sen ummazdın

اَنْ یُّلْقٰۤی اِلَیْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِیْرًا

vahyolunacağını sana Kitabın ancak bir rahmet olarak Rabbinden o halde olma arka

لِّلْكٰفِرِیْنَ ﴿۸۶﴾ وَلَا یَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَیْكَ وَادْعُ

kafirlere ve sakın seni alıkoymasınlar ayetlerinden Allah'ın sonra indirildikten sana da'vet et

اِلٰی رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

Rabbine ve olma ortak koşanlardan yalvarma ile beraber Allah bir tanrıya başka

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَیْهِ

yoktur tanrı başka O'ndan herşey helak olacaktır başka O'nun yüzü(zatı)ndan O'nundur Hüküm ve O'na

تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۸﴾

döndürüleceksiniz

سُوْرَةُ العَنكبوت

مَكِّيَةٌ وَهِیَ ٦٩ اٰیَةً - الترتيب الوحی ٨٥

الٓمّٓ ﴿۱﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ یُّتْرَكُوْۤا اَنْ یَّقُوْلُوْۤا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا یُفْتَنُوْنَ ﴿۲﴾

Elif lam mim -mı sandılar? insanlar bırakılacaklarını demekle inandık onlar hiç sınanmadan

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَلَیَعْلَمَنَّ

andolsun biz sınadık onlardan öncekilerini elbette bilecektir Allah doğruları bilecektir

الْكٰذِبِیْنَ ﴿۳﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ السَّیِّاٰتِ اَنْ یَّسْبِقُوْنَا سَآءَ

yalancıları yoksa -mı sandılar? yapanlar kötülükleri bizi geçeceklerini ne kötü

مَا یَحْكُمُوْنَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ یَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ

hüküm veriyorlar kim umarsa Allah ile buluşmayı şüphesiz (buluşma) süresi Allah'ın gelmektedir ve O

السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا یُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ اِنَّ اللّٰهَ

işitendir bilendir ve kim cihad ederse ancak cihad eder kendi yararına elbette Allah

لَغَنِیٌّ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۶﴾

zengindir alemlerden

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

ve onları mükafatlandıracağız | kötülüklerini | onların | mutlaka örteceğiz | iyi işler | ve yapanlar | inananlar

اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًاۗ وَاِنْ

eğer | iyilik etmeyi | ana babasına | insana | biz tavsiye ettik | yapmış | olduklarının | en güzeliyle

جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ اِلَيَّ

banadır | onlara ita'at etme | bilgin | hakkında | senin olmayan | bir şeyi | bana | ortak koşman için | onlar seni zorlarlarsa

مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ve yapanları | inananları | yapmış | olduğunuz | şeyleri | size haber veririm | dönüşünüz

الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا

inandık | der | kimi | insanlardan | salihler | arasına | sokarız | iyi işler

بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِۗ وَلَىِٕنْ

ama | Allah'ın | azabı gibi | insanların | işkencesini | sayar | Allah uğrunda | eziyet edilince | fakat | Allah'a

جَاۤءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْۗ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا

bulunanı daha iyi bilen | Allah | değil midir? | sizinle beraberdik | elbette biz de | andolsun derler ki | Rabbinden | bir yardım | gelse

فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ

ve elbette bilir | inananları | Allah | ve elbette bilir | alemlerin | göğüslerinde

الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ

biz taşırız | bizim yolumuza | siz uyun | inananlara | inkar edenler | ve dediler | iki yüzlüleri de

خَطٰيٰكُمْ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍۗ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ

tamamen yalancıdırlar | onlar | hiçbir şey | onların hatalarından | taşıyacak | kendileri | oysa değillerdir | sizin hatalarınızı

﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْۖ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet | gününde | ve elbette sorguya çekileceklerdir | kendi yükleriyle beraber | ve (başka) yükleri | kendi yüklerini | onlar taşıyacaklar

عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ

bin | onların arasında | kaldı | kavmine | Nuh'u | biz gönderdik | andolsun | uydurdukları şeylerden

سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًاۗ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٤﴾

haksızlık edenleri | Tufan | sonunda yakaladı | yıl | elli | eksik | seneden

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ

İbrahim'i de (gönderdik) | alemlere | bir ibret | ve onu yaptık | gemi | ve halkını | onu kurtardık

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ

eğer | sizin için | daha hayırlıdır | bu | O'ndan korkun | Allah'a | kulluk edin | kavmine | dedi ki | hani

كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ۗ

yalan şeyler | ve uyduruyorsunuz | bir takım putlara | Allah'tan | başka | siz tapıyorsunuz | ancak | bilirseniz

اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ

yanında | siz arayın | rızık vermeye | size | güçleri yetmez | Allah'tan | başka | sizin taptıklarınız | şüphesiz

اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوْا

yalanlarsanız | ve eğer | döndürüleceksiniz | O'na | O'na | ve şükredin | O'na tapın | rızkı | Allah'ın

فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾

açıkça | tebliğ etmekten | başka | elçiye | düşen | değildir | sizden önceki | ümmetler de | yalanlamışlardı

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

Allah'a | göre | bu | şüphesiz | onu iade ediyor | sonra | yaratmayı | Allah | başlatıyor | nasıl | görmediler mi?

يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ

sonra | yaratmağa | başladı | nasıl | bakın | yeryüzünde | gezin | de ki | kolaydır

اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۚ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ

azabeder | yapabilendir | her şeyi | Allah | çünkü | son | yaratmayı da | yapacaktır | Allah

مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ

aciz bırakacak | siz | ve değilsiniz | çevrilirsiniz | ve hepiniz O'na | dilediğine | ve acır | dilediğine

فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۚ

ve ne de bir yardımcınız | bir koruyucunuz | Allah'tan | başka | sizin için | yoktur | ve ne de gökte | yerde

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِىْ ﴿٢٢﴾

benim rahmetimden | ümidi kesmişlerdir | işte onlar | ve O'nunla buluşmayı | Allah'ın | ayetlerini | inkar edenler

وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾

acı | bir azab | onlar için vardır | ve işte

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ

Allah onu kurtardı onu yakın yahut onu öldürün demelerinden başka kavminin cevabı olmadı

مِنَ النَّارِ ؕ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ

siz edindiniz ve dedi ki inanan bir toplum için ibretler bunda vardır şüphesiz ateşten

مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

kıyamet gününde sonra dünya hayatında birbirinizi sevmek için birtakım putlar Allah'ı bırakıp

يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۖ وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ

sizin için ve yoktur ateştir ve varacağınız yer birbirinizi ve la'netlersiniz birbirinizi inkar edersiniz

مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّى مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّى ؕ اِنَّهُ هُوَ

O kuşkusuz O Rabbime hicret edeceğim elbette ben ve dedi ki Lut ona bunun üzerine inandı hiçbir yardımcı

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ

onun nesli içine ve koyduk ve Ya'kub'u İshak'ı ona biz armağan ettik Hakimdir Azizdir

النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِى الْاٰخِرَةِ

ahirette ve şüphesiz o dünyada karşılığını ona verdik ve Kitap peygamberlik

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ ۖ

bir fuhşa gidiyorsunuz siz kavmine dedi ki hani ve Lut iyilerdendir

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ

erkeklere gidiyorsunuz siz ha? alemlerden hiç kimsenin onu sizden önce yapmadığı

وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَاْتُونَ فِى نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ

Kavmi'nin cevabı olmadı edepsizce şeyler toplantılarınızda ve yapıyorsunuz yol ve kesiyorsunuz

اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ

(Lut) dedi doğrulardan isen eğer Allah'ın azabını haydi getir demelerinden başka

رَبِّ انْصُرْنِى عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

bozguncu şu kavme karşı bana yardım et Rabbim

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰىۙ قَالُوْٓا اِنَّا مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ

şu halkını helak edeceğiz biz dediler ki müjdeyi İbrahim'e elçilerimiz getirdikleri zaman

الْقَرْيَةِۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَۚ ﴿٣١﴾ قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًاۗ قَالُوْا نَحْنُ

biz dediler ki Lut ama orada var? (İbrahim) dedi ki zalim oldular oranın halkı çünkü (Sodom) kentin

اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَاۗ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٢﴾

kalacaklardan oldu karısı yalnız ve ailesini onu kurtaracağız orada kimin bulunduğunu daha iyi biliriz

وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا

dediler telaşlandı onlar hakkında ve daraldı onlar yüzünden fenalaştı Lut'a elçilerimiz gelince

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْۖ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ

olmuştur karın yalnız ve aileni seni kurtaracağız elbette biz ve üzülme korkma

مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا

bir azab ülke şu halkının üstüne indireceğiz şüphesiz biz kalacaklardan

مِنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ

bir toplum için açık bir işaret ondan biz bırakmışızdır andolsun yoldan çıkan gökten

يَّعْقِلُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

Allah'a kuluk edin ey kavmim dedi Şuayb'i (gönderdik) kardeşleri Medyen'e aklını kullanan

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوْهُ

onu yalanladılar bozgunculukla yeryüzünde karışıklık çıkarmayın ahiret gününü ve umun

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَۙ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَّثَمُوْدَا

ve Semud'u ve Ad'ı diz üstü çöküp yurtlarında kaldılar deprem bu yüzden onları yakaladı

وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ

onları çıkardı yaptıkları işleri şeytan onlara süsledi oturdukları yerlerden size bu belli olmaktadır

عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَۙ ﴿٣٨﴾

yoldan oldular görenlerden

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا

fakat onlar büyüklük tasladılar | açık kanıtlar | Musa | onlara getirdi | andolsun | ve Haman'ı | ve Fir'avn'ı | ve Kaarun'u

فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِيْنَ ۚ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ

kiminin | onlardan | günahiyle | yakaladık | nitekim hepsini | geçip gidecek | ama değillerdi | o yerde

اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ

kimini | ve onlardan | korkunç bir ses | yakaladı | kimini | ve onlardan | taş yağdıran bir fırtına | üstüne | gönderdik

خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

fakat | onlara zulmedecek | Allah | değildi | boğduk | kimini | ve onlardan | yere | onunla | batırdık

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ

veliler | Allah'tan | başka | edinenlerin | misali | zulmediyorlardı | kendi kendilerine | onlar

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۗ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ

örümcek | evidir | evlerin | en gevşeği | şüphesiz | bir ev | edinen | örümcek | misali gibidir

لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَىْءٍ ۗ

ne gibi şeylere | kendisinden başka | onların yalvardıklarını | bilir | Allah | şüphesiz | bilselerdi | keşke

وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ

ama onları düşünüp anlamaz | insanlara | biz anlatıyoruz | misalleri | bu | hüküm ve hikmet sahibidir | üstündür | O

اِلَّا الْعَالِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

bunda vardır | şüphesiz | hak ile | ve yeri | gökleri | Allah | yarattı | bilenlerden | başkası

لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَآ اُوْحِىَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ۗ

namazı | ve kıl | kitaptan | sana | vahyedileni | oku | inananlar için | bir ibret

اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۗ وَاللّٰهُ

Allah | en büyük(ibadet)tir | Allah'ı | elbette anmak | ve kötülükten | iğrenç şeylerden | men'eder | namaz | çünkü

يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿٤٥﴾

ne yaptığınızı | bilir

وَلَا تُجَادِلُوٓا۟ اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّتِى هِىَ اَحْسَنُ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

onların haksızlık edenleri dışında en güzel tarzdan başka kitap ehliyle tartışmayın

وَقُولُوٓا۟ اٰمَنَّا بِالَّذِىٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ

birdir ve tanrınız ve tanrımız size ve indirilene de bize indirilene de inandık ve deyin ki

وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ ۖ

Kitabı sana indirdik işte böylece teslim olanlarız O'na ve biz de

فَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ ۖ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِۦ ۖ وَمَا يَجْحَدُ

inkar etmez ona inananlar vardır şunlardan (Araplardan) da ona inanırlar Kitabı kendilerine verdiklerimiz

بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِۦ مِنْ كِتَابٍ

Kitap'tan bundan önce okuyan sen değildin kafirlerden başkası ayetlerimizi

وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ اِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌۢ بَيِّنَاتٌ

açık açık ayetlerdir o hayır batılda olanlar kuşkulanırlardı öyle olsaydı elinle ve onu yazmıyordun

فِى صُدُورِ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَآ اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

zalimlerden başkası bizim ayetlerimizi inkar etmez bilgi verilmiş olanların göğüslerinde bulunan

وَقَالُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّهِۦ ۖ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah'ın yanındadır ayetler (mu'cizeler) şüphesiz de ki Rabbinden ayetler ona indirilmeli değil miydi? ve dediler ki

وَاِنَّمَآ اَنَا۠ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

Kitabı sana indirmemiz onlara yetmedi mi? apaçık bir uyarıcıyım ben ancak ve şüphesiz

يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۚ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ

de ki inanan bir toplum için ve öğüt bir rahmet bunda vardır şüphesiz kendilerine okunan

كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ

ve yerde göklerde olanları O bilir şahid olarak sizin aranızda benimle Allah yeter

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ ۖ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

ziyana uğrayacaklar onlardır işte Allah'ı ve inkar edenler batıla ve inananlar

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۟ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ۟

azab onlara hemen gelirdi belirtilmiş bir süre eğer olmasaydı azabı senden çabuk istiyorlar

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۟ وَاِنَّ

şüphesiz azabı senden çabucak istiyorlar hiç farkında değillerken onlar ansızın o kendilerine gelecektir

جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِالْكَافِرِينَ ۙ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ

üstlerinden azab onları örter o gün inkarcıları kuşatmış iken cehennem

وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ

ey kullarım yaptığınız işleri tadın ve (Allah) der ayaklarının ve altından

الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ اَرْضِي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ

tadacaktır can her kulluk edin bana geniştir benim arzım şüphesiz inanan

الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

iyi işler ve yapanları inananları döndürüleceksiniz bize sonra ölümü

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۟

orada ebedi kalırlar ırmaklar altlarından akan yüksek odalara cennette yerleştiririz

نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

dayanmaktadırlar ve Rabblerine sabrettiler onlar ki çalışanların ücreti ne güzeldir

وَكَاَيِّنْ مِنْ دَآبَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۟ وَهُوَ السَّمِيعُ

işitendir ve O sizi de onları da besler Allah rızkını taşıyamaz canlı nice var ki

الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ

ve (kim) boyun eğdirdi? ve yeri gökleri yarattı kim onlara desen andolsun eğer bilendir

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

rızkı açar Allah döndürülüyorsunuz nasıl? Allah derler ve ayı güneşi

لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ ۟ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ

ve eğer bilendir her şeyi Allah şüphesiz ona ve kısar kullarından dilediğine

سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

öldükten sonra yeri onunla ve diriltti suyu gökten indirdi kim onlara sorsan

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ۟ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۟ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

düşünmezler çokları doğrusu Allah'adır hamd (övgü) de ki Allah derler

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۭ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِىَ

ve değildir | bu | hayatı | dünya | başka bir şey | eğlenceden | ve oyundan | ve elbette | yurdu | ahiret | işte odur

الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوْا فِى الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ

asıl hayat | keşke | bilselerdi | bindikleri | zaman | gemiye | yalvarırlar | Allah'a

مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ۙ ﴿٦٥﴾

halis kılarak | yalnız O'na | dini | fakat | onları salimen çıkarınca | karaya | hemen | onlar | ortak koşarlar

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۙ وَلِيَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا

ki nankörlük etsinler | kendilerine verdiğimize | ve zevk içinde yaşasınlar | ama yakında | bileceklerdir | görmediler mi? | biz

جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ

(Mekke'yi) kıldık | dokunulmaz | güvenli | kaçırılırken | insanlar | çevrelerinden | hala batıla mı? | inanıyorlar

وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

ve ni'metine | Allah'ın | nankörlük ediyorlar | ve kimdir? | daha zalim | atandan | iftira | üzerine | Allah'ın | yalanı

اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

veya | yalanlayandan | gerçeği | kendisine gelen | değil midir? | cehennemde | durağı | kafirlerin

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

cihad edenleri | biz(im uğrumuz)da | biz elbette iletiriz | yollarımıza | ve muhakkak ki | Allah | beraberdir | iyilik edenlerle

سُوْرَةُ الرُّوْم

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٦٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۙ ﴿٢﴾ فِىْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ

Elif lam mim | yenildi | Rum(lar) | en yakın | bir yerde | ve onlar | sonra | yenilgilerinden

سَيَغْلِبُوْنَ ۙ ﴿٣﴾ فِىْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۭ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ۭ وَيَوْمَئِذٍ

yeneceklerdir | içinde | birkaç | yıl | Allah'ındır | emir | bundan önce | ve sonra | ve o gün

يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ۭ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ

sevinir(ler) | mü'minler | yardımıyla | Allah'ın | yardım eder | dilediğine | ve O | galiptir | esirgeyendir

وَعْدَ اللّٰهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾

va'didir Allah'ın caymaz fakat va'dinden Allah çoğu insanların bilmezler

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾

bilirler dış yüzünü hayatının dünya ve onlar ahiretten onlar gafildirler

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ۗ فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ

hiç düşünmediler mi? kendi içlerinde yaratmamıştır Allah göklerde ve yerde ve bulunan her şeyi bu ikisi arasında

اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ

dışında hak olması ve bir süre belirtilmiş ve şüphesiz çoğu insanlardan kavuşmayı Rabblerine

لَكٰفِرُوْنَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

inkar etmektedirler gezmediler mi? yeryüzünde baksınlar nasıl olduğuna sonunun

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ

kendilerinden öncekilerin idiler daha güçlü kendilerinden kuvvet bakımından toprağı alt-üst etmişler ve onu imar etmişlerdi daha çok

مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۗ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

bunların imar ettiklerinden onlara getirmişti elçileri deliller değildi Allah onlara zulmedecek fakat

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَاۤؤُا السُّوْٓاٰى اَنْ

onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı sonra oldu sonu kötülük edenlerin çok kötü çünkü

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ

yalanladılar ayetlerini Allah'ın ve onlarla alay ediyorlardı Allah başlar yaratmağa sonra

يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ

onu devam ettirir sonra O'na döndürülürsünüz gün başladığı sa'at susarlar suçlular

﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٣﴾

olmaz kendilerine ortaklarından hiçbir şefa'atçi o zaman ortaklarını inkar ederler

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

gün başladığı sa'at o gün ayrılırlar inananlar ve yapanlar

الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِىْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ﴿١٥﴾

iyi işler onlar içinde bir bahçe neş'elendirilirler

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَاۤئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰۤىِٕكَ فِى الْعَذَابِ

azabın içine onlar da ahiret ve buluşmasını ayetlerimizi ve yalanlayanlar inkar edenler fakat

مُحْضَرُوْنَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ

getirilirler öyle ise tesbih edin Allah'ı zaman akşama girdiğiniz ve zaman sabaha erdiğiniz O'na mahsustur

الْحَمْدُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ

hamd göklerde ve yerde ve günün sonunda ve zaman öğleye erdiğiniz çıkarır

الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ

diri ölüden ve çıkarır ölü diriden ve diriltir yeri sonra ölümünden

وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَاۤ اَنْتُمْ

işte siz de öyle çıkarılacaksınız O'nun ayetlerinden biri sizi yaratmasıdır topraktan sonra bir de bakarsınız ki siz

بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

insan(lar) yayılıyorsunuz O'nun ayetlerinden biri de yaratmasıdır sizin için nefislerinizden eşler

لِّتَسْكُنُوْۤا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

sakinleşeceğiniz onunla ve koymasıdır aranıza sevgi ve acıma şüphesiz bunda vardır ibretler

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ

bir toplum için düşünen O'nun ayetlerinden biri de yaratılmasıdır göklerin ve yerin değişik olmasıdır

اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ

dillerinizin ve renklerinizin şüphesiz bunda vardır ibretler bilenler için O'nun ayetlerinden biri de

مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

uyumanızdır geceleyin ve gündüzün ve aramanızdır O'nun lutfundan şüphesiz bunda vardır ibretler bir toplum için

يَسْمَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ

işiten O'nun ayetlerinden biri de size göstermesidir şimşeği korku ve umut ve indirmesi

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

gökten bir su ve diriltmesidir onunla yeri sonra ölümünden şüphesiz bunda vardır ibretler

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٤﴾

bir toplum için aklını kullanan

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً

bir tek da'vetle | sizi çağırdığı | zaman | sonra | O'nun buyruğuyla | ve yerin | göğün | durmasıdır | O'nun ayetlerinden biri de

مِنَ الْاَرْضِ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ

ve yerde | göklerde | bulunan kimseler | hep O'nundur | çıkıyorsunuz | siz | bir de bakarsınız ki | yerden

كُلٌّ لَّهٗ قَانِتُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِى يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ

daha kolaydır | ve bu | onu tekrarlar | sonra | yaratmağa | başlayan | ve O'dur | ita'at etmektedirler | O'na | hepsi

عَلَيْهِ ۭ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۧ

hüküm ve hikmet sahibidir | üstündür | ve O | ve yerde | göklerde | en yüce | durum | ve O'nundur | O'na

﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۭ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ

sizin ellerinde | bulunan(köleler)lerden | size var mı? | kendinizden | bir benzetmeyle | size | misal verdi

مِّنْ شُرَكَاۗءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاۗءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ

çekindiğiniz gibi | onlardan çekindiğiniz | eşit olan | onda | sizinle | size verdiğimiz rızıklarda | ortaklar

اَنْفُسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ

uydular | hayır | aklını kullanan | bir toplum için | ayetleri | biz açıklıyoruz | işte böyle | birbirinizden

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ وَمَا لَهُمْ

onların | ve yoktur | Allah'ın | şaşırttığını | yola getirebilir | kim? | bilgisizce | keyiflerine | zulmedenler

مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۭ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ

yaratmıştır | ki | Allah'ın | yaratmasına | Hanif olarak | dine | yüzünü | çevir | hiçbir yardımcıları

النَّاسَ عَلَيْهَا ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

çoğu | fakat | doğru | din | işte odur | Allah'ın | yaratması | değiştirilemez | ona göre | insanları

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ

namazı | ve kılın | ve O'ndan korkun | yalnız O'na | yönelin | bilmezler | insanların

وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ۭ كُلُّ

her | bölük bölük | ve oldular | dinlerini | parçaladılar | ortak koşanlardan | ve olmayın

حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٢﴾

sevinmektedir | kendi yanındakiyle | gurup

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ

kendinden onlara taddırınca sonra O'na yönelerek Rablerine yalvarırlar bir zarar insanlara dokunduğunda

رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَۙ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۗ

kendilerine verdiğimizi inkar etmeleri için ortak koşarlar Rablerine onlardan bir grup hemen bir rahmet

فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ

söylüyor o bir delil onlara indirdik de yoksa bileceksiniz yakında şimdi zevk içinde yaşayın

بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۚ

onunla sevinirler bir rahmet insanlara biz taddırdığımız zaman ortak koşmalarını onunla olmalarını

وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٦﴾

umutsuzluğa düşerler onlar derhal elleriyle yapıp öne sürdüklerinden dolayı bir kötülük onlara erişirse eğer

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

bunda vardır şüphesiz ve daraltıyor dilediğine rızkı genişletiyor Allah gerçekten görmediler mi?

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ

ve yoksula hakkını akrabaya ver inanan bir toplum için ibretler

وَابْنَ السَّبِيْلِ ۗ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

onlar ve işte Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için daha hayırlıdır bu ve yolcuya

الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِىْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا

artmaz insanların malları içinde artması için riba (faiz) verdiğiniz başarıya erenlerdir

عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

onlar işte Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek zekat ama verdiğiniz Allah katında

الْمُضْعِفُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

sonra öldürüyor sonra besledi sonra sizi yarattı o ki Allah kat kat artıranlardır

يُحْيِيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَىْءٍ ۗ سُبْحٰنَهٗ

O münezzehtir birini bunlardan yapan ortaklarınız içinde var mı? diriltiyor

وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا

yüzünden ve denizde karada fesat çıktı onların ortak koştukları şeylerden ve yücedir

كَسَبَتْ اَيْدِى النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِىْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤١﴾

dönerler belki yaptıklarının bir kısmını onlara taddırıyor insanların elleriyle kazandıkları

قُلْ سِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ؕ كَانَ

de ki gezin yeryüzünde bakın nasıl olduğuna sonunun öncekilerin idi

اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِىَ

onların çoğu ortak koşanlardan yönelt yüzünü dine dosdoğru önce gelmezden

يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۚ

gün geri çevirilmeyen Allah'tan o gün bölük bölük ayrılırlar kim inkar ederse kendi aleyhinedir inkarı

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ۙ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا

ve kim yaparsa iyi bir iş kendileri için hazırlamaktadırlar mükafatlandırması için inananları

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ

ve yapanları iyi işler lutfundan doğrusu O sevmez kafirleri O'nun ayetlerinden biri de

اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِىَ الْفُلْكُ

gönderdir rüzgarları müjdeler olarak size tattırması için rahmetinden ve yürümesi için gemilerin

بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

buyruğuyla ve aramanız için O'nun lutfundan belki şükredersiniz andolsun ki biz gönderdik

مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا

senden önce de elçileri kavimlerine onlara getirdiler deliller ve biz öc aldık

مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُوا ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ

suç işleyenlerden idi borç üzerimize yardım etmek mü'minlere Allah

الَّذِى يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِى السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ

gönderir rüzgarları kaldırır bulutu sonra onu yayar gökte dilediği gibi

وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ

ve eder parça parça ve görürsün yağmurun çıktığını arasından derken uğratınca onu

مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ

dilediğine kullarından hemen onlar sevinirler halbuki onlar idiler daha önce

اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ

(yağmurun) indirilmesinden umutsuz önce kendilerine bir bak eserlerine rahmetinin Allah'ın

كَيْفَ يُحْىِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْىِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ

nasıl diriltiyor yeri sonra ölümünden şüphe yok ki böylece diriltecektir ölüleri ve O

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

her şeye kadirdir

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ﴿٥١﴾

andolsun eğer | göndersek bir rüzgar | o(eki)ni görseler | sararmış | başlarlar | ondan sonra | nankörlük etmeğe

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٢﴾

şüphesiz sen | söz dinletemezsin | ölülere | işittiremezsin | sağırlara | çağrıyı | giderlerken | arkalarını dönüp

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا

ve sen değilsin | yola getirecek | körleri | sapıklıklarından | sen işittirirsin | ancak | inananlara | ayetlerimize

فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ

ve onlar | müslüman olurlar | Allah'tır | ki | sizi yarattı | zayıflıktan | sonra | verdi | ardından

ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَّشَيْبَةً ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۚ

zayıflığın | bir kuvvet | sonra | verdi | ardından | kuvvetin | zayıflık | ve ihtiyarlık | yaratır | dilediğini

وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ

ve O | bilendir | gücü yetendir | gün | başladığı | sa'at | yemin ederler | suçlular

مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ۭ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ

kalmadıklarına | bir sa'atten fazla | işte onlar | böyle çevriliyorlardı | dediler ki | verilenler | bilgi

وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۣ فَهٰذَا يَوْمُ

ve iman | andolsun | siz kaldınız | yazgısınca | Allah'ın | kadar | gününe | yeniden dirilme | işte bu | günüdür

الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَىِٕذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

dirilme | fakat siz | bilmiyordunuz | artık o gün | fayda vermez | zulmetmiş olanlara

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ

mazeretleri | ve ne de onlardan | rıza talebetmeleri istenir | andolsun | biz anlattık | insanlara | bu | Kur'an'da

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۭ وَلَىِٕنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا

her çeşit | misali ile | eğer | onlara getirsen | bir ayet | derler | inkar edenler | siz | ancak

مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰي قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٩﴾

iptal edenlerdensiniz | işte böyle | mühürler | Allah | kalblerini | bilmeyenlerin

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

sabret | şüphe yok ki | va'di | Allah'ın | haktır | ve seni telaşa düşürmesin | inanmayanlar

سُورَةُ لقمَان

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٣٤ ايَةً - الترتيب الوحى ٥٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِۙ ﴿٢﴾ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَۙ

Elif lam mim | şunlar | ayetleridir | Kitabın | hikmetli | yol göstericidir | ve rahmettir | güzel davrananlara

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾

onlar ki | kılarlar | namazı | ve verirler | zekatı | ve onlar | ahirete | onlar | kesin olarak inanırlar

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ ﴿٤﴾

işte onlar | üzerindedirler | doğru bir yol | Rableri tarafından | ve onlar | umduklarına ereceklerdir | insanlardan

مَنْ يَشْتَرِى لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍۖ وَيَتَّخِذَهَا

kimi | satın alır | boş | hadisi (sözü) | saptırmak için | yolundan | Allah'ın | bilgisizce | ve onu edinmek için

هُزُوًاۜ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى

alay konusu | işte | onlara vardır | bir azab | küçük düşürücü | zaman | okunduğu | ona | ayetlerimiz | sırtını döner

مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِىٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًاۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ

büyüklük taslayarak | sanki | onları hiç işitmemiş | sanki | kulaklarında | ağırlık varmış | ona müjdele | bir azabı | acıklı

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِۙ ﴿٨﴾ ﴿٧﴾

elbette | inananlara | ve yapanlara | iyi işler | onlara vardır | cennetler | ni'meti bol

خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّاۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ

ebedi kalacaklardır | orada | va'didir | Allah'ın | gerçek | ve O | üstündür | hüküm ve hikmet sahibidir | yarattı

السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

gökleri | bir direk olmadan | görebildiğiniz | ve attı | yere | sağlam ve yüksek dağlar | sarsar diye | sizi

وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍۜ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيهَا

ve yaydı | orada | her çeşit | canlıyı | ve indirdik | gökten | bir su | ve bitirdik | orada

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُونِى مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِۜ بَلِ الظَّالِمُونَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ ﴿١٠﴾ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

her | çifti | güzel | işte bunlar | yarattıkları | Allah'ın | gösterin bana | ne yarattı? | O'ndan başkaları | doğrusu | o zalimler | içindedirler | bir sapıklık | açık

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۗ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ

şükreder şüphesiz şükrederse ve kim Allah'a şükretmesi için hikmet Lokman'a biz verdik andolsun

لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ

oğluna Lokman demişti ki hani övülmüştür zengindir Allah şüphesiz inkar ederse ve kim kendisi için

وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۗ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٣﴾

büyük bir zulümdür ortak koşmak çünkü Allah'a ortak koşma yavrum öğüt vererek

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصَالُهٗ فِيْ

içindedir ve onun sütten kesilmesi zayıflıkla üstüne zayıflık anası onu taşımıştır ana babasını insana biz tavsiye ettik

عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ۗ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدٰكَ

seni zorlarlarsa eğer dönüş banadır ve anana-babana bana şükret iki yıl

عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا

onlarla geçin onlara ita'at etme bilgin hakkında senin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۖ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

dönüşünüz banadır sonra bana yönelen kimsenin yoluna ve uy iyi dünyada

فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

danesi ağırlığınca bir şey olsa onlar yavrum yaptıklarınızı size haber vereceğim

مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا

onu mutlaka getirir yerde veya göklerde veya bir kayanın içinde ve bulunsa hardal

اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ

iyiliği emret namazı kıl yavrum haber alır latiftir Allah çünkü Allah

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾

işlerdendir yapılması gereken bunlar çünkü başına gelene ve sabret kötülükten vazgeçir

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

sevmez Allah zira böbürlenerek yeryüzünde ve yürüme insanlardan yüzünü çevirme

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۗ اِنَّ

çünkü sesini ve kıs yürüyüşünde ve tutumlu ol övünenleri kendini beğenenleri hepsini

اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

eşeklerin sesidir seslerin en çirkini

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ

ve bol bol verdi | ve yerde | ve bulunanları | göklerde | bulunanları | size | boyun eğdirdi | Allah | elbette | görmediniz mi?

عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ

olmadan | Allah | hakkında tartışır (durur) | kimi var ki | insanlardan | ve batın | zahir | ni'metlerini | size

عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا

indirdiğine | uyun | onlara | dense | aydınlatıcı | ve ne de bir Kitabı | ve yol göstereni olmadan | bilgisi

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ

şeytan | olsa da mı? | babalarımızı | üzerinde | bulduğumuz | şeye | biz uyarız | hayır | derler | Allah'ın

يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ

Allah'a | yüzünü | teslim ederse | ve kim | alevli ateşin | azabına | onları çağırmış

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿٢٢﴾

işlerin | sonu | Allah'a döner | en sağlam | kulpa | o yapışmıştır | güzel davranarak

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۗ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۗ اِنَّ

şüphesiz | yaptıklarını | ve kendilerine haber veririz | onların dönüşleri | sonunda bizedir | onun inkarı | seni üzmesin | inkar ederse | ve kim

اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ

süreriz | sonra | biraz | onları yaşatırız | göğüslerin | özünü | bilir | Allah

اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

ve yeri | gökleri | kim yarattı? | onlara sorsan | Andolsun | kaba | bir azaba

لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا

ne varsa hepsi | Allah'ındır | bilmezler | çokları | hayır | Allah'a layıktır | hamd | de ki | Allah | mutlaka derler

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ اَنَّ

bulunan | şayet olsa | övülen | ğani (zengin) | işte O'dur | Allah | şüphesiz | ve yerde | göklerde

مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ

deniz (daha) | yedi | arkasından | ona katılsa | ve deniz (mürekkep) | kalem | ağaçlar | yeryüzünde

مَا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا

ve değildir | sizin yaratılmanız | değildir | hikmet sahibidir | üstündür | Allah | şüphesiz | Allah'ın | kelimeleri | yine tükenmez

بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

görendir | işitendir | Allah | şüphesiz | bir tek | kişi(nin yaratılmasında n) | başka bir şey | diriltilmeniz

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ

ve emrine boyun eğdirmiştir | gecenin içine | gündüzü | ve sokuyor | gündüzün içine | geceyi | sokuyor | Allah | şüphesiz | görmedin mi

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِىْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

yaptıklarınızı | Allah | ve elbette | belli | bir süreye | kadar | akıp gider | her biri | ve ayı | güneşi

خَبِيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ

O'ndan başka | yalvardıkları | ve elbette | haktır | O | Allah | çünkü | böyledir | haber almaktadır

الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِىْ

gittiğini | gemilerin | görmedin mi? | ve büyük | ulu | O | Allah'tır | ve gerçekten | batıldır

فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ

herkes için | ibretler | bunda vardır | şüphesiz | bir kısım ayetlerini | size göstersin diye | Allah'ın | ni'metiyle | denizde

صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ

yalnız O'na has kılarak | Allah'a | yalvarırlar | gölgeler gibi | dalga(lar) | onları sardığı | zaman | şükreden | sabreden

الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۗ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا

başkası | bizim ayetlerimizi | zaten inkar etmez | iktisad eder | içlerinden bir kısmı | karaya çıkarınca | onları kurtarınca | fakat o zaman | dini

كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا

günden | ve çekinin | Rabbinizden | korkun | insanlar | ey | inkarcıdan | gaddarlardan | her

لَا يَجْزِىْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ وَعْدَ

va'di | şüphesiz | bir şey | babası için | ödeyecek | o | çocuk da değildir | çocuğunun | baba | ödeyemez

اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ

şüphesiz | aldatıcı (şeytan) | Allah hakkında | sizi aldatmasın | dünya | hayatı | sizi aldatmasın | gerçektir | Allah'ın

اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى الْاَرْحَامِ ۗ

rahimlerde | olanı | ve bilir | yağmuru | ve O yağdırır | sa'atin | bilgisi | O'nun yanındadır | Allah

وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۗ وَمَا تَدْرِىْ نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ

yerde | hangi | hiç kimse | ve bilmez | yarın | kazanacağını | ne | hiç kimse | ve bilmez

تَمُوْتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾

haberi olan | bilen | Allah'tır | şüphesiz yalnız | öleceğini

سُورَةُ السَّجدَة

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٣٠ ايَةً - الترتيب الوحى ٧٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ

Elif lam mim | indirilişi | Kitabın | şüphe yok ki | onda | Rabbindendir | alemlerin | yoksa -mu diyorlar?

افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَآ اَتٰيهُمْ مِنْ نَذِيرٍ

onu uydurdu | hayır | o | gerçektir | Rabbin tarafından | uyarman için | bir kavmi | kendilerine gelmeyen | hiçbir | uyarıcı

مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ

senden önce | umuduyla | doğru yola gelirler | Allah | ki | yarattı | gökleri | ve yeri

وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ

ve bunlar arasındakileri | altı | günde | sonra | istiva etti | Arş'a | sizin yoktur | O'ndan başka

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ

hiçbir | dostunuz | ve şefa'atçiniz yoktur | düşünüp öğüt almıyor musunuz? | tedbir eder (indirir) | emri | gökten

اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٓ اَلْفَ سَنَةٍ

yere | sonra | çıkar | O'na | içinde | bir gün | onun süresi | bin | yıldır

مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

sizin hesabınızca | işte O'dur | bilen | görünmeyeni | ve görüneni | güçlü | ve esirgeyici

الَّذِى اَحْسَنَ كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ

O'dur ki | güzel yaptı | herşeyi | yarattığı | ve başladı | yaratmağa | insanı | çamurdan | sonra

جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَآءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ فِيهِ

yaptı | onun neslini | bir özden | bir sudan | hakir | sonra | ona biçim verdi | ve üfledi | ona

مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

kendi ruhundan | ve yarattı | sizin için | kulak(lar) | ve gözler | ve gönüller | ne kadar az | şükrediyorsunuz

﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِى الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ

ve dediler | biz kayboldukdan sonra mı? | toprakta | biz mi? | içinde olacağız | bir yaratılış | yeni | doğrusu | onlar

بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ

kavuşmayı | Rablerine | inkar edenlerdir | de ki | canınızı alır | meleği | ölüm | vekil edilen | üzerinize

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

sonra | Rabbinize | döndürülürsünüz

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۜ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا

gördük Rabbimiz Rablerinin huzurunda başlarını öne eğmiş suçluları (demekte) iken bir görsen

وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا

verirdik dileseydik şayet artık kesin olarak inandık iyi iş yapalım bizi geri döndür ve işittik

كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّٖى لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ

cinlerden bir kısmiyle cehennemi mutlaka dolduracağım benden söz hak oldu fakat hidayetini herkese

وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَاۚ اِنَّا

biz de bu gününüzle karşılaşmayı unutmanızın karşılığını (cezasını) tadın tamamen ve insanlardan

نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ

inanırlar yaptıklarınızdan ötürü ebedi azabı ve tadın sizi unuttuk

بِاٰيَاتِنَا الَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

Rablerini överek ve tesbih ederler secdeye derhal kapanırlar kendileri ne öğüt verildiği zaman o kimseler ki bizim ayetlerimize

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۩ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

Rablerine du'a ederler yataklardan yanları uzaklaşır büyüklük taslamazlar ve onlar

خَوْفًا وَطَمَعًاۗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَآ اُخْفِىَ

saklandığını ne hiç kimse bilemez hayır için harcarlar ve verdiğimiz rızıktan ve umarak korkarak

لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ

kimse gibi inanan kişi hiç olur mu? yaptıklarına karşılık olarak gözler aydınlatıcı onlar için

كَانَ فَاسِقًاۜ لَا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ

onlar iyi işler ve yapanlar inananlar fakat elbette bunlar bir olmazlar fasık

جَنَّاتُ الْمَأْوٰىۖ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا

yoldan çıkanlar ve fakat yaptıklarına karşılık ağırlanırlar durulmağa değer cennetlerde

فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُۜ كُلَّمَآ اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَآ اُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ

ve denilir oraya yine geri çevrilirler oradan çıkmak istediklerinde her ateştir barınacakları yer

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

onlara tadın azabını ateş olduğunuz yalanlamakta

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

mutlaka onlara taddıracağız | azabı da | daha yakın | ayrı olarak | azabdan | büyük | belki | dönerler

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ اِنَّا ﴿٢١﴾

kim olabilir? | daha zalim | kimseden | öğüt verilen | ayetleriyle | Rabbinin | sonra | yüz çeviren | onlardan | muhakkak ki biz

مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ

suçlulardan | öç alıcıyız | andolsun | biz verdik | Musa'ya | Kitabı | sakın olma

فِى مِرْيَةٍ مِنْ لِقَآئِهٖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِى اِسْرَآئِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ

kuşkuda | onun ulaşmasından | onu yaptık | yol gösterici | İsrail oğullarına | yetiştirmiştik | onların içinden

اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ؕ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ

önderler | doğru yola ileten | buyruğumuzla | zaman | sabrettikleri | ve olduklarında | ayetlerimize | kesinlikle inanıyor | şüphesiz

رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

Rabbin | O | hükmedecektir | onların aralarında | günü | kıyamet | şeylerde | oldukları | konularda | ayrılığa düştükleri

اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَاكِنِهِمْ ؕ

yola getirmedi mi? | onları | nice | helak etmemiz | daha önce | kuşakları | dolaştıkları | yurtlarında

اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَآءَ

şüphesiz | bunda vardır | ibretler | işitmiyorlar mı? | görmüyorlar mı? | biz | sürüyoruz | suyu

اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ

yere | kuru otsuz | bitiriyoruz | onunla | ekin | yiyor | ondan | hayvanları da | kendileri de

اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

görmüyorlar mı? | ve diyorlar | ne zaman? | bu | fetih | eğer | iseniz | doğru

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا اِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾

de ki | günü | fetih | fayda vermez | inkar edenlere | inanmaları | ve değildir | onlar | mühlet verilen

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

sen yüz çevir | onlardan | ve bekle | zaten onlar da | beklemektedirler

سُورَةُ الأحزَاب

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٧٣ ايَةً - الترتيب الوحى ٩٠

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَۗ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz ve münafıklara kafirlere ita'at etme Allah'tan kork peygamber ey

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۗ اِنَّ اللّٰهَ

Allah muhakkak ki Rabbinden sana vahyedilene ve uy hüküm ve hikmet sahibidir bilendir

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝٢ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝٣

vekil olarak Allah yeter Allah'a ve dayan haber almaktadır yaptıklarınızı

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهٖۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ

eşlerinizi ve yapmadı (göğüs) boşluğunda iki kalb bir adama Allah yaratmadı

الّٰٓـِٔى تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ

bunlar sizin öz oğullarınız evlatlıklarınızı ve kılmadı sizin anneleriniz onlarla zıhar yaptığınız

قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيلَ ۝٤ اُدْعُوهُمْ

onları çağırın doğru yola iletir ve O gerçeği söyler Allah ağızlarınıza gelen sizin sözlerinizdir

لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ

onlar sizin kardeşleriniz babalarını bilmiyorsanız eğer Allah yanında daha adaletlidir bu babalarına nisbetle

فِى الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ اَخْطَأْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ

fakat vardır bu konuda yanılarak yaptığınızda bir günah size yoktur ve dostlarınızdır dinde

مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٥ اَلنَّبِىُّ اَوْلٰى

daha yakındır peygamber çok esirgeyendir çok bağışlayan Allah kalblerinizin bile bile yaptığında

بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهَاتُهُمْۜ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى

daha yakındırlar bir kısmı rahim sahipleri (anne tarafından akrabalar) onların anneleridir ve onun eşleri canlarından mü'minlere

بِبَعْضٍ فِى كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُٓوا

yapmanız ancak hariç ve muhacirlerden öteki mü'minlerden Allah'ın kitabında diğerine

اِلٰٓى اَوْلِيَآئِكُمْ مَعْرُوفًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٦

yazılmıştır Kitapta bunlar bir iyilik dostlarınıza

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى

ve Musa'dan ve İbrahim'den ve Nuh'dan ve senden ahidlerini peygamberlerden biz almıştık hani

وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقِينَ

doğrulara sorması için sapasağlam söz onlardan almıştık ve Meryem oğlu Îsa'dan

عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlar ey acı bir azab kafirlere de ve hazırlamıştır doğruluklarından

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا

bir rüzgar onların üzerine biz göndermiştik ordular size gelmişti hani bir zaman size olan Allah'ın ni'metini hatırlayın

وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ ﴿٩﴾ اِذْ جَاۤؤُكُمْ

onlar gelmişlerdi hani görmekte yaptıklarınızı Allah idi sizin görmediğiniz ve ordular

مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ

yürekler ve dayanmıştı gözler kaymış ve hani sizin ve alt tarafınızdan üstünüzden

الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا

sarsılmışlardı mü'minler denenmiş işte orada türlü düşüncelerle Allah hakında ve zanda bulunuyordunuz hançerelere

زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

hastalık kalblerinde ve bulunanlar münafıklar diyordu ve hani şiddetli bir sarsıntı ile

مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهٗۤ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ طَّائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا

ey onlardan bir grup demişti ki ve hani boş vaatler dışında ve Resulü Allah bize vaadde bulunmadı

اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ

peygamberden onlardan bir topluluk ve izin istiyordu dönün size duracak yer artık yok Yesrib (Medine) halkı

يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

kaçmak sadece istiyorlardı açık onlar(ın evleri) oysa değildi (sağlam değil) açıktır evlerimiz gerçekten diyerek

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا

gecikmezlerdi bunu yaparlardı baskı ve işkence yapmaları istenseydi sonra her yanından onların üzerine girilseydi eğer

بِهَا اِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ

arkalarına dön(üp kaç)mayacakları na daha önce Allah'a söz vermişlerdi oysa fazlaca bunu yapmakta

وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

sorumlu Allah'a verilen sözden idiler

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا

o zaman bile | öldürülmekten | veya | ölümden | kaçıyorsanız | eğer | kaçmak | size fayda vermez | de ki

لَا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِى يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ

istese | eğer | Allah'dan | sizi koruyacak | kimdir? | de ki | pek az | dışında | yaşatılmazsınız

بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا

bir dost | Allah'tan | başka | kendilerine | ve bulamazlar | rahmet | size | dilese | veya | bir kötülük | size

وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِينَ لِاِخْوَانِهِمْ

kardeşlerine | ve diyenleri | içinizden | alıkoyanları | Allah | biliyor | ne de bir yardımcı

هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَاِذَا جَآءَ

gelince | size karşı | cimriler olarak | pek az | ancak | savaşa | onlar gelmezler | bize | gelin

الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِى يُغْشٰى عَلَيْهِ

onların üstüne | baygınlığı gibi | gözleri | dönerek | sana | baktıklarını | görürsün | korku

مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى

karşı | düşkünlük göstererek | sivri | dillerle | sizi incitirler | korku | gidince | ölüm

الْخَيْرِ ۭ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

Allah'a | göre | ve bu | onların işlerini | Allah | bu yüzden boşa çıkarmıştır | inanmamışlar | onlar | hayra

يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا

arzu ederlerdi | ordular | gelseler | eğer | gitmediklerini | orduların | sanıyorlardı | kolaydır

لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَآئِكُمْ ۭ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ

içinizde | bulunsalardı | sizin haberlerinizi | oradan | sorup öğrenmeyi | Araplar | arasında | çölde bulunmayı | kendileri | keşke

مَا قَاتَلُوٓا اِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

en güzel | bir örnek | Allah'ın | Elçisinde | sizin için vardır | andolsun | pek az | ancak | dövüşmezlerdi

لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَاَ

gördükleri | zaman | çok | Allah'ın | ve anan | ahiret | ve gününe | Allah'a | kavuşmaya inanan | kimseler için

الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ

Allah | ve doğrudur | ve Resulünün | Allah'ın | bize va'dettiğidir | bu | dediler | (düşman) orduları | mü'minler

وَرَسُولُهُ ۡ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

ve teslimiyetlerini | imanlarını | başka bir şey | ve artırmadı | ve Resulü

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ

yerine getirdi | kimi | onlardan | üzerine | Allah | verdikleri sözde | durdular | erkekler | mü'minlerden

نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ

Allah | mükafatladırsın | değişiklikle | (sözlerini) asla değiştirmemişlerdir | (şehidlik) beklemektedir | kimi | ve onlardan | adağını

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ

şüphesiz | onlardan | tevbelerini kabul buyursun | yahut | dilerse | iki yüzlülere | ve azabetsin | doğruluklarıyle | doğruları

اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا

eremediler | öfkeleriyle | inkar edenleri | Allah | geri çevirdi | çok esirgeyendir | çok bağışlayandır | Allah

خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ

ve indirdi | üstündür | güçlüdür | Allah | savaşta | mü'minlere | Allah | ve yeter | hayra

الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

kalblerine | ve düşürdü | kalelerinden | Kitap | ehlinden | onlara yardım edenleri

الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ

ve yurtlarını | topraklarını | size miras verdi | bir kısmını da | ve esir alıyordunuz | öldürüyordunuz | bir kısmını | korku

وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا

ey | kadirdir | her şeye | Allah | henüz ayak basmadığınız | ve bir toprağı | ve mallarını

النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

ve süsünü | dünya | hayatını | istiyorsanız | siz | eğer | eşlerine | söyle | peygamber

فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ

istiyorsanız | siz | ve eğer | güzel | bir salışla | ve sizi salayım | size (boşanma bedeli) vereyim | gelin

اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا

bir mükafat | sizden | güzel hareket edenlere | hazırlamış tır | Allah | şüphesiz | ahiret | ve yurdunu | ve Eçisini | Allah'ı

عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ

açık | bir fuhuş (edepsizlik) | sizden | yaparsa | kim | peygamber | kadınları | ey | büyük

يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

kolaydır | Allah'a | göre | ve bu | iki kat | azab | onun için | artırılır

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَآ اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ

iki kez | mükafatını | ona veririz | yararlı iş | ve yaparsa | ve Resulüne | Allah'a | sizden | ita'ate devam eder | fakat kim

وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ

herhangi biri gibi | siz değilsiniz | peygamber | kadınları | ey | bol | bir rızık | onun için | ve hazırlamışızdır

مِنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِى فِى قَلْبِهٖ

kalbinde | bulunan | tamah etmesin | sözde | yumuşak (kıvrak) bir eda yapmayın | korunuyorsanız | eğer | kadınlardan

مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ

açılıp kırıtması gibi | açılıp kırıtmayın | evlerinizde | vakarla oturun | güzel | söz | söyleyin | hastalık

الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ

ve Resulüne | Allah'a | ve ita'at edin | zekatı | ve verin | namazı | ve kılın | ilk | cahiliyenin

اِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۚ

tertemiz | ve sizi temizlemek | ey Ehl-i Beyt | kiri | sizden | gidermek | Allah | istiyor | şüphesiz

﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِى بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ

Allah | şüphesiz | ve hikmeti | Allah | ayetlerini | evlerinizde | okunan | hatırlayın

كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

mü'min erkekler | ve müslüman kadınlar | müslüman erkekler | şüphesiz | haber alandır | latiftir

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ

sabreden erkekler | ve doğru kadınlar | doğru erkekler | ve ta'ate devam eden kadınlar | ta'ate devam eden erkekler | ve mü'min kadınlar

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ

ve sadaka veren kadınlar | sadaka veren erkekler | ve saygılı kadınlar | saygılı erkekler | ve sabreden kadınlar

وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللّٰهَ

Allah'ı | zikreden erkekler | ve koruyan kadınlar | ırzlarını | koruyan erkekler | ve oruç tutan kadınlar | oruç tutan erkekler

كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

büyük | ve bir mükafat | bağış | bunlar için | Allah | hazırlamış tır | ve zikreden kadınlar | çok

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ

olması bir işte ve Resulü Allah hüküm verdiği zaman ve kadının inanmış bir erkek artık yoktur

لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا

bir sapkınlıkla sapıklığa düşer elbette ve Resulüne Allah'a karşı gelirse ve kim o işi seçme hakkı onlar için

مُّبِيْنًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ

tut kendisine ve senin ni'met verdiğin ona Allah'ın ni'met verdiği kimseye diyordun hani apaçık

عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى

ve çekiniyordun açığa vuracağı Allah'ın şeyi içinde fakat gizliyordun Allah'tan kork eşini yanında

النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ۗ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا

biz onu sana nikahladık ilişiğini o kadından Zeyd kesince çekinmene layık olan Allah'tır insanlardan

لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا

kestikleri zaman evlatlıkları evlenmek hususunda bir güçlük mü'minlere olmaması için

مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ

herhangi bir güçlük Peygambere yoktur yerine getirilmiştir Allah'ın ve buyruğu ilişkilerini kadınlarıyle

فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ۗ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ اَمْرُ

emri sizden önce geçenler arasında Allah'ın yasasıdır kendisine Allah'ın takdir ettiği bir şeyde

اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا ۙ ﴿٣٨﴾ اَلَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ

ve O'ndan korkarlar Allah'ın elçiliğini duyururlar onlar ki takdir edilmiş bir kaderdir Allah'ın

وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ

Muhammed değildir hesap görücü olarak Allah ve yeter Allah'dan başka kimseden ve korkmazlar

اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

ve Allah peygamberlerin ve hatemidir Allah'ın Elçisidir fakat sizin erkeklerinizden birinin babası

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٤٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ۙ

çok anışla Allah'ı anın inananlar ey bilendir her şeyi

﴿٤١﴾ وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ

melekleri de üzerinize rahmet eder O(Allah) ki akşam sabah ve O'nu tesbih edin

لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿٤٣﴾

çok esirgeyendir inananlara karşı aydınlığa karanlıklardan sizi çıkarmak için

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يٰٓاَيُّهَا

karşılanırlar gün kendisine kavuştukları selam ile ve hazırlanmıştır onlara bir mükafat güzel ey

النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ۙ ﴿٤٥﴾ وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ

peygamber elbette biz seni gönderdik şahid ve müjdeci ve uyarıcı Allah'a ve da'vetçi

بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا

izniyle ve bir lamba aydınlatıcı müjdele mü'minlere gerçekten onlara vardır Allah'tan bir lutuf

كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

büyük ita'at etme kafirlere ve münafıklara ve aldırma onların eziyetlerine ve dayan Allah'a

وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ

ve yeter Allah vekil olarak ey inananlar zaman nikahladığınız inanan kadınları

ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ

sonra boşarsanız önce onlara dokunmadan yoktur size onların üzerinde bir iddet (hakkınız)

تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ

sayacağınız hemen geçimliklerini verin ve onları serbest bırakın bir bırakışla güzel ey peygamber şüphesiz biz

اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ

helal kıldık sana eşlerini verdiğin ücretlerini (mehirlerini) ve bulunanları elinde

مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ

ganimet verdiğinden Allah'ın sana ve kızlarını amcanın ve kızlarını halalarının ve kızlarını dayının

وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۖ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا

ve kızlarını teyzelerinin hicret eden seninle beraber ve kadını inanmış hibe ederse kendisini

لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ

peygambere dilediği peygamber kendisini nikahlamak mahsus olarak sana dışında mü'minlerin

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

biz biliyoruz şeyi gerekli kıldığımız onlara hakkında eşleri ve bulunanlar ellerinin

لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٠﴾

olmaması için sana bir zorluk Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir

تُرْجِى مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ۗ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ

geri bırakır dilediğini onlardan ve alırsın yanına dilediğini arzu ettiğine (dönmekte)

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۗ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ

ayrıldıklarından bir günah yoktur senin üzerine budur en elverişli olan onların gözlerinin aydınlanmasına ve tasalanmamalarına

وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا

ve razı olmalarına senin verdiklerine hepsinin Allah bilir olanı sizin kalblerinizde Allah bilendir

حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ

halimdir artık helal değildir sana kadınlar bundan sonra değiştiremezsin bunları başka eşlerle

وَلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

şayet çok hoşuna gitse güzellikleri bunun dışındadır bulunanlar (cariyeler) elinde Allah her şeyi

رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِىِّ اِلَّآ اَنْ يُؤْذَنَ

gözetleyicidir ey inananlar girmeyin evlerine Peygamber'in ancak hariç izin verilmesi

لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

size yemek için (pişmesini) beklememeksizin vaktini fakat zaman çağrıldığınız girin

فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۗ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى

yemeği yeyince dağılın dalmayın söze çünkü bu incitiyordu

النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىٖ مِنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْىٖ مِنَ الْحَقِّ ۗ وَاِذَا سَاَلْتُمُوهُنَّ

Peygamberi fakat o utanıyordu sizden Allah utanmaz gerçek(i söylemek)ten zaman onlarda istediğiniz

مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ ۗ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۗ

bir şey isteyin arkasından perde bu daha temizdir sizin kalbleriniz için ve onların kalbleri için

وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوٓا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهٖٓ

olamaz sizin incitmeniz Elçisini Allah'ın ve olamaz nikahlamanız onun eşlerini kendisinden sonra

اَبَدًا ۗ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ اِنْ تُبْدُوا شَيْـًٔا اَوْ

asla çünkü bu katında Allah büyük(bir günah)tır açığa vursanız bir şeyi yahut

تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

onu gizleseniz şüphesiz Allah her şeyi bilmektedir

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ اٰبَآئِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ

yoktur bir günah onlara hakkında babaları ve yoktur oğulları ve yoktur kardeşleri ve yoktur oğulları

اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ

kardeşlerinin ve yoktur oğulları kızkardeşlerinin ve yoktur kadınları ve yoktur bulunan(köle)leri ellerinde

وَاتَّقِينَ اللّٰهَ ۟ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ

korkun Allah'tan şüphesiz Allah her şeyi görmektedir şüphesiz Allah ve melekleri

يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

salat etmektedir Peygambere ey inananlar siz de salat edin ona ve selam edin içtenlikle

اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ﴿٥٦﴾

şüphesiz incitenler Allah'ı ve Elçisini onlara la'net etmiştir Allah dünyada ve ahirette

وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

ve hazırlamıştır onlar için bir azab alçaltıcı mü'min erkekleri ve mü'min kadınları

بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يٰٓاَيُّهَا

dışında bir şeyle yaptıklarının elbette yüklenmişlerdir bir iftira ve bir günah açık ey

النَّبِىُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ

Peygamber söyle eşlerine ve kızlarına ve kadınlarına inananların salsınlar üstlerine

مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۟ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا

örtülerini budur en elverişli olan onların tanınması için incitilmemesi için Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ ﴿٥٩﴾

andolsun eğer vazgeçmezlerse iki yüzlüler ve bulunanlar kalblerinde hastalık kötü haberler yayanlar

فِى الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ اِلَّا قَلِيلًا ۚ ﴿٦٠﴾

şehirde onların seni üstüne süreriz sonra senin yanında kalamazlar orada dışında az bir zaman

مَلْعُونِينَ ۚ اَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِى

la'netlenirler nerede rastlansalar yakalanıp öldürülürler şiddetle sünneti (yasası) budur Allah'ın arasındaki

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

geçen(millet)ler önceden ve (imkan) bulamazsın sünnetini (yasasını) Allah'ın değiştirmeğe

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِۖ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِۖ وَمَا يُدْرِيكَ

ne bilirsin Allah'ın yanındadır onun bilgisi şüphesiz de ki sa'atten insanlar sana soruyorlar

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ لَهُمْ

onlar için ve hazırlamıştır kafirlere la'net etmiştir Allah şüphesiz yakın olur sa'at belki

سَعِيرًاۙ ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًاۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًاۚ ﴿٦٥﴾ يَوْمَ

gün ve yardımcı bir dost bulamayacaklardır ebedi orada kalacaklar çılgın bir ateş

تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا

ve ita'at etseydik Allah'a ita'at etseydik keşke eyvah bize derler ateşin içinde yüzleri çevrildiği

الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّونَا

bizi saptırdılar ve büyüklerimize beylerimize uyduk biz rabbimiz ve dediler ki elçiye

السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًاۗ

büyük bir la'netle ve onlara la'net eyle azab iki kat onlara ver rabbimiz yoldan

﴿٦٨﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ

Allah onu beraat ettirdi Musa'ya eziyet eden kimseler gibi olmayın inananlar ey

مِمَّا قَالُوا۟ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

Allah'tan korkun inananlar ey itibarlı Allah yanında idi onların dediklerinden

وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْۗ

günahlarınızı sizin ve bağışlasın işlerinizi sizin düzeltsin doğru söz ve söyleyin

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا

sunduk biz büyük bir başarıya ermiş olur ve Resulüne Allah'a ita'at ederse kim

الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ

ve korktular onu yüklenmekten kaçındılar ve dağlara ve yere göklere emaneti

مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُۖ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًاۙ ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ

Allah azab etsin çok cahildir çok zalim doğrusu o insan onu yüklendi ondan

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ

Allah ve bağışlasın ve ortak koşan kadınlara ve ortak koşan erkeklere ve iki yüzlü kadınlara iki yüzlü erkeklere

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِۚ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

çok esirgeyendir çok bağışlayan Allah ve inanan kadınları inanan erkekleri

سُورَةُ سَبَإٍ

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٥٤ ايَةً - الترتيب الوحى ٥٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

hamd ve O'na mahsustur yerde ve ne varsa göklerde ne varsa onundur öyle ki Allah'a mahsustur hamd

فِى الْاٰخِرَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ

yerin içine gireni bilir haber alandır hüküm ve hikmet sahibidir ve O ahirette

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۭ وَهُوَ الرَّحِيمُ

çok esirgeyen ve O oraya ve çıkanı gökten ve ineni ondan ve çıkanı

الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّى

Rabbim hakkı için hayır de ki sa'at bize gelmez inkar edenler dediler çok bağışlayandır

لَتَاْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوَاتِ

göklerde zerre ağırlığınca O'ndan (hiç bir şey) gizli kalmaz gaybı bilen o mutlaka size gelecektir

وَلَا فِى الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ ۙ

apaçık bir Kitapta olmayan büyük ve yoktur bundan küçük ve yoktur ne de yerde

لِيَجْزِىَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ ﴿٣﴾

ve rızık mağfiret onlar için vardır işte iyi işler ve yapanları inananları mükafatlandırmasi için

كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِىٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

bir azab onlar için vardır işte aciz bırakmağa ayetlerimiz hakkında çalışanlara gelince güzel

مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِىٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

Rabbinden sana indirilenin bilgi kendilerine verilenler ve görürler acı pislikten

هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِٓى اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenler dediler ki ve hamde layık olanın mutlak galib yoluna ve ilettiğini gerçek olduğunu

هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِى

içinde olacağınızı sizin dağılıp tamamen siz parçalandığınız zaman size haber veren bir adam gösterelim mi size?

خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ ﴿٧﴾

yeni bir yaratılış

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۢ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِى

içindedirler ahirete inanmayanlar hayır delilik kendisinde -mi var? yoksa yalan Allah'a -mı uydurdu?

الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا

azab ve bir sapıklık uzak görmüyorlar mı? önlerinde bulunanı ve bulunanı

خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ

arkalarında gökten ve yerden dilesek batırırız onları yere ya da düşürürüz

عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٩﴾

üzerlerine parçalar gökten şüphesiz bir ibret bunda vardır her kul için yönelen

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِىْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا

andolsun verdik Davud'a tarafımızdan bir üstünlük ey dağlar tesbih edin onunla beraber ve (ey) kuşlar ve yumuşattık

لَهُ الْحَدِيْدَ ۙ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِى السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ

ona demiri yap geniş zırhlar ölçülü yap dokumasını ve (hepiniz) yapın iyi işler

اِنِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا

çünkü ben yaptıklarınızı görmekteyim Süleyman'a rüzgarı sabah gidişi bir ay(lık mesafe) ve akşam dönüşü

شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ

bir ay(lık mesafe) ve akıttık onun için kaynağını katran bir kısmı cinlerin çalışırdı onun önünde izniyle

رَبِّهٖ ؕ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُوْنَ

Rabbinin ve kim sapsa onlardan buyruğumuzdan ona taddırırdık azabı alevli yaparlardı

لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ

ona dilediği gibi kaleler ve heykeller ve leğenler havuzlar kadar (geniş) ve kazanlar sabit

اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِىَ الشَّكُوْرُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا

yapın ey Davud ailesi şükredin ve azdır kullarımdan şükreden hükmettiğimiz zaman

عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ

onun ölümüne göstermedi onun öldüğünü başkası bir kurdundan yer (ağaç) yiyen değneğini

فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِى

yıkılınca anlaşıldı ki cinler eğer bilselerdi gaybı kalmazlardı içinde

الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿١٤﴾

azab küçük düşürücü

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِى مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا

yeyin ve soldan sağdan iki bahçe bir ibret oturdukları yerlerde Sebe (oğulların)ın vardır andolsun

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهٗ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا

ama yüz çevirdiler çok bağışlayan ve Rab hoş (bir) ülke O'na ve şükredin Rabbinizin rızkından

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ اُكُلٍ

yemişli bulunan iki bahçeye onların iki bahçesini ve çevirdik Arim selini üzerlerine bu yüzden gönderdik

خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَىْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۚ

inkarlarından ötürü onları cezalandırdık böyle biraz sedir ağacı ve içinde ve acı meyvalı buruk

وَهَلْ نُجَازِىٓ اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِى بَارَكْنَا

bereketlendirdiğimiz kentler ve arasında onların arasında ve var ettik inkar edenden başkasını biz cezalandırır mıyız?

فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِىَ وَاَيَّامًا

ve gündüzleri geceleri oralarda yürüyün yürümeyi bunlar arasında ve takdir ettik açıkça görünen kentler içinde

اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ

kendilerine ve zulmettiler seferlerimizin arasını uzaklaştır Rabbimiz dediler güven içinde

فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ

herkes için ibretler bunda vardır şüphesiz parçalayarak hepsini onları darmadağın ettik efsanelere biz de onları çevirdik

صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا

başka (hepsi) ona uydular zannını İblis onlar hakkındaki doğru çıkardı andolsun şükreden sabreden

فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ

(ayırd edip) bilelim diye ancak zorlayıcı bir gücü onlar üzerinde onun ve yoktu inanan bir bölükten

مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

her şeyi Rabbin kuşku içinde ondan o kimseden ahirete inanan kimseyi

حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ

ağırlığınca bir şeye sahip değillerdir Allah'tan başka (tanrı) sandığınız şeyleri çağırın de ki korumaktadır

ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوَاتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهٗ

O'nun ve yoktur bir ortaklıkları bu ikisinde onların yoktur yerde ve değiller göklerde zerre

مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

bir yardımcısı onlardan

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ

onların yüreklerinden korku giderilince nihayet O'nun izin verdiği kimselerden başkasının O'nun huzurunda şefa'ati fayda vermez

قَالُوْا مَاذَاۙ قَالَ رَبُّكُمْۗ قَالُوا الْحَقَّۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ

kim de ki büyüktür yücedir ve O hakkı derler Rabbiniz ne buyurdu? derler

يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۗ قُلِ اللّٰهُۙ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى

doğru yol üzerinde siz veya o halde biz Allah de ki ve yerden göklerden size rızık veriyor?

اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ

biz de sorumlu değiliz bizim işlediğimiz suçtan sorulacak değilsiniz de ki açık bir sapıklık içindeyiz veya

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّۗ

hak ile aramızdakini çözecektir sonra Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak de ki sizin işlediğinizden

وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَاۤءَ كَلَّاۗ

hayır ortakları O'na kattığınız bana gösterin de ki bilendir sorunları en güzel çözümlevendir ve O

بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَاۤفَّةً لِّلنَّاسِ

insanlara bütün dışında biz seni göndermedik hüküm ve hikmet sahibi galib Allah'tır O doğrusu

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا

bu ne zaman' diyorlar ki bilmezler insanların çoğu fakat ve uyarıcı müjdeleyici

الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ

geri kalmazsınız bir gün belirtilmiş sizin için vardır de ki doğru iseniz eğer tehdid (ettiğiniz azap)

عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا

bu biz inanmayız inkar edenler dediler ki ve ileri geçemezsiniz bir sa'at ondan

الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ

huzurunda tutuklanmış zalimleri olduğunda sen bir görsen şayet ellerinde olana ne de Kur'an'a

رَبِّهِمْۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا

zayıf düşürülenler diyorlar söz birbirlerine söz atarlarken Rablerinin

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣١﴾

inanan insanlar elbette biz olurduk siz olmasaydınız büyüklük taslayanlara

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ

dediler ki büyüklük taslayanlar zayıf düşürülenlere biz mi? engelledik hidayetten sonra

اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

size geldikten hayır siz kendiniz suç işliyordunuz dediler zayıf düşürülenler

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَآ اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ

büyüklük taslayanlara hayır hileler (kuruyordunuz) gece ve gündüz bize emrediyordunuz inkar etmemizi Allah'ı

وَنَجْعَلَ لَهٗٓ اَنْدَادًاۜ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَۜ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ

ve koşmamızı O'na eşler ve içlerinde gizlediler pişmanlıklarını gördüklerinde azabı biz de geçirdik demir halkalar

فِٓى اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُواۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا

boyunlarına nankörlerin yaptıklarıyla yalnızca cezalanmıyorlar mı? biz göndermedik

فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآۙ اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ

bir ülkeye bir uyarıcı yalnızca dediler varlıkla şımarmış kimseleri biz şeyi sizin gönderildiğiniz onu inkar ediyoruz

﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًاۙ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ

ve dediler ki biz daha çoğuz malca ve evladça ve değiliz biz azaba uğratılacak de ki

اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

şüphesiz Rabbim yayar rızkı dilediğine ve kısar fakat çoğu insanların

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِى تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰٓى

bilmezler değildir mallarınız değildir evladlarınız sizi yaklaştıran katımızda mertebece

اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًاۖ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا

ancak başka inananlar ve yapanlar faydalı iş işte onlara vardır kat kat fazlası mükafat yaptıklarının

وَهُمْ فِى الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِٓى اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ

ve onlar saraylarda güven içindedirler çalışanlara gelince ayetlerimizi etkisiz kılmağa

اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ الرِّزْقَ

onlar içine azabın getirileceklerdir de ki şüphesiz Rabbim yayar rızkı

لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗۚ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗۚ وَهُوَ

dilediğine kullarından ve kısar ona siz infak etseniz bir şey O onun yerine başkasını verir ve O

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

en hayırlısıdır rızık verenlerin

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ

o gün bir araya toplar onların hepsini sonra der meleklere bunlar mı? size tapıyorlardı

﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۚ

derler ki sen yücesin sensin bizim velimiz onlar değil hayır onlar cinlere tapıyorlardı

اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا

çokları onlara inanıyorlardı o gün gücü yetmez birinizin diğerine bir fayda vermeye ve yetmez

ضَرًّا ۗ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِى كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

zarar vermeğe biz deriz zulmedenlere tadın azabını ateş olduğunuz onu yalanlamakta

﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ

zaman okunduğu onlara ayetlerimiz açık açık dediler ki değildir bu başka bir şey bir adamdan

يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ

isteyen sizi çevirmek taptığı(tanrılar)dan babalarınızın ve dediler ki değildir bu başka bir şey bir yalandan

مُفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

uydurulmuş ve dediler inkar edenler hakkı kendilerine gelen bu ancak bir büyüdür apaçık

﴿٤٣﴾ وَمَآ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

biz onlara vermemiştik bir Kitap okuyacakları ve göndermemiştik onlara senden önce bir uyarıcı

﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا

yalanlanmışlar dı bunlardan öncekiler de ve erişmemişlerdir onda birine bile onlara verdiklerimizin yalanladılar

رُسُلِى فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۚ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُومُوا

elçilerimi ama nasıl oldu benim inkarım de ki size öğütleyeyim bir şeyi kalkın

لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا

Allah için ikişer ikişer ve teker teker sonra düşünün yoktur arkadaşınızda delilikten eser O ancak

نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ

bir uyarıcıdır sizin için öncesinde bir azabın çetin de ki ben sizden istemedim bir ücret o

لَكُمْ ۖ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ

sizindir benim ücretim yalnız Allah'a aittir ve O her şeye şahiddir de ki şüphesiz

رَبِّى يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

Rabbim (kalbine) atar gerçeği bilendir gaybleri

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ

saparsam eğer de ki ve geri getiremez batıl artık bir şey ortaya çıkaramaz hak geldi de ki

فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِىۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِٓى اِلَىَّ رَبِّىۜ اِنَّهُ

şüphesiz O Rabbimin bana vahyettiği şüphesiz sayesindedir yolu bulursam ve eğer kendi zararıma sapmış olurum şüphesiz

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ

yerden ve yakalanmışlardır hiçbiri kurtulamaz telaşa düştükleri zaman bir görsen şayet yakındır işitendir

قَرِيبٍۙ ﴿٥١﴾ وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِهٖۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍۚ ﴿٥٢﴾

uzak yerden elde etmeleri onlar için ama nasıl olur? ona inandık demektedirler yakın

وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

uzak yerden görülmeyene ve atıyorlardı daha önce onu inkar etmişlerdi oysa andolsun

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ

doğrusu bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi arzu ettikleri şeyler ve arasına onların arasına perde çekildi

كَانُوا فِى شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

katmerli bir kuşku içindedirler onlar

سُورَةُ فَاطِر

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا

elçiler melekleri yapan ve yeri gökleri yoktan var eden Allah'a hamd olsun

اُولِٓى اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَۜ يَزِيدُ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ

Allah şüphesiz dilediği kadar yaratmada artırır ve dörder ve üçer ikişer kanatlı

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ

tutan olamaz rahmetten insanlar için Allah'ın açtığını yapabilendir her şeyi

لَهَاۚ وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهٖۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

hüküm ve hikmet sahibidir üstündür ve O O'ndan sonra onu salıverecek yoktur O'nun tuttuğunu ise onu

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ

Allah'tan başka yaratıcı var mı? size olan Allah'ın ni'metini hatırlayın insanlar ey

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

çevriliyorsunuz nasıl oluyor da? O'ndan başka tanrı yoktur ve yerden gökten size rızık verecek

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ٤

eğer seni yalanlıyorlarsa elbette yalanlanmıştır elçiler de senden önceki Allah'a döndürülecektir bütün işler

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

ey insanlar elbette Allah'ın va'di gerçektir sakın sizi aldatmasın hayatı dünya

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ٥ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۭ

sizi aldatmasın Allah ile o aldatıcı şüphesiz şeytan sizin düşmanınızdır siz de onu edinin düşman

اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ٦ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ

şüphesiz o çağırır taraftarlarını olmağa halkından alevli ateşin inkar edenler onlar için vardır

عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ

bir azab çetin ve yapanlara iyi işler onlara mağfiret ve bir mükafat vardır

كَبِيْرٌ ۭ ٧ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ

büyük kimse mi? süslendirilen kendisine kötü işini onu gören güzel şüphesiz Allah sapıklık içinde bırakır

مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۡ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۭ اِنَّ

dilediğini ve yola iletir dilediğini gitmesin canın onlar için hasretlere şüphesiz

اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ٨ وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا

Allah biliyor onların ne yaptıklarını Allah'tır ki gönderdiği rüzgarlar kaldırır bir bulut

فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ

böylece onu süreriz bir ülkeye ölü diriltiriz onunla yeri sonra öldükten işte böyledir

النُّشُوْرُ ٩ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ يَصْعَدُ

diriltme kim istiyorsa şeref Allah'ındır şeref tamamen O'na çıkar

الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ

söz güzel ve amel iyi onu yükseltir kuranlara gelince kötü şeyleri onlar için vardır

عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ١٠ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ

bir azab çetin ve tuzağı onların o bozulacaktır Allah sizi yarattı topraktan

ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا

sonra nutfe(sperm)den sonra sizi yaptı çift çift gebe kalamaz bir dişi ve doğuramaz dışında

بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ

O'nun bilgisi ömür verilmez bir canlıya ve azaltılmaz onun ömründen Kitapta(yazılmadıkça) şüphesiz bu

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ١١

Allah'a göre kolaydır

وَمَا يَسْتَوِى الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ

tuzlu şu da içimi (boğazdan) kayar susuzluğu keser tatlıdır şu iki deniz bir olmaz

اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ

takındığınız süs ve çıkarırsınız taze et yersiniz ve hepsinden acıdır

وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢﴾

şükredersiniz ve umulur ki lutfundan payınızı aramanız için (denizi) yarıp gittiğini orada gemilerin ve görürsün

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

güneşi buyruğu altına almıştır gecenin içine gündüzü ve sokar gündüzün içine geceyi sokar

وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ يَّجْرِىْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ

mülk O'nundur Rabbiniz Allah işte budur belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider her biri ve ayı

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ؕ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا

işitmezler onları çağırsanız bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir O'ndan başka yalvardıklarınız

دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ

sizin ortak koşmanızı tanımazlar kıyamet ve günü size cevap veremezler işitseler bile sizin çağırmanızı

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ

Allah'a muhtaçsınız siz insanlar ey herşeyi bilen gibi hiç kimse sana haber veremez

وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿١٥﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ

yeni bir halk ve getirir sizi götürür dilese ve hamde layık olan zengin olan O'dur Allah ise

﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَاِنْ

eğer başkasının günahını hiçbir günahkar çekmez zor Allah'a bu değildir

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَىْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ؕ اِنَّمَا

sen ancak akrabası dahi olsa şayet hiçbir şey ondan (yükünden) taşınmaz onu taşımak için yükü ağır gelen kimse (başkalarını) çağırsa

تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا

şüphesiz ma'nen arınıp yücelirse ve kim namazı ve kılanları görmeden Rablerinden korkanları uyarırsın

يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾

dönüş Allah'adır kendi yararına arınmış olur

وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿٢٠﴾ وَلَا

(bir) olmaz — aydınlık — (bir) olmaz — karanlıklarla — (bir) olmaz — gören — körle — bir olmaz

الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ

Allah — şüphesiz — ölüler — dirilerle — bir olmaz — sıcaklık — (bir) olmaz — gölge ile

يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ اِلَّا

sadece — sen — kabirlerde — bulunanlara — işittirecek — sen — yoksa değilsin — dilediğine — işittirir

نَذِيْرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا

(gelip) geçmiştir — mutlaka — her millet — ve uyarıcı — müjdeleyici — gerçek ile — seni gönderdik — biz — bir uyarıcısın

فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ

onlara getirmişlerdi — bunlardan öncekiler de — yalanlamışlardı — seni yalanlıyorlarsa — eğer — bir uyarıcı — içinde

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ

ben de yakaladım — sonra — aydınlatıcı — ve Kitap — ve sahifeler — açık kanıtlar — elçileri

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

gökten — indirdi — Allah — elbette — görmedin mi — benim inkarım — oldu — nasıl? — o inkar edenleri

مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۭ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيْضٌ

beyaz — yollar — ve dağlardan — renkleri — çeşit çeşit — meyvalar — onunla — böylece çıkardık — su

وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ

ve hayvanlardan — insanlardan vardır — kara — ve simsiyah — renklerde — değişik — ve kırmızı

وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ۗ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ۭ

bilginler — kulları içinden — Allah'tan — (gereğince) korkar — ancak — böyle — renkte olanlar — türlü — ve davarlardan

اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا

ve kılanlar — Allah'ın — Kitabını — okuyanlar — şüphesiz — çok bağışlayandır — daima üstündür — Allah — şüphesiz

الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ۙ

asla batmayacak — bir ticaret — umarlar — ve açık — gizli — verdiğimiz rızıktan — ve infak edenler — namazı

﴿٢٩﴾ لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣٠﴾

çok karşılık verendir — çok bağışlayandır — çünkü O — lutfundan — ve fazlasını vermesi için — ücretlerini — onlara tam ödesin diye

وَالَّذِىٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۭ اِنَّ

şüphesiz kendinden öncekini doğrulayan gerçektir O Kitaptan sana vahyettiğimiz

اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا

seçtiklerimize Kitabı miras verdik sonra görendir haber alandır kullarını Allah

مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ

öne geçendir ve kimi de orta gidendir ve kimi nefsine zulmedendir onlardan kimi kullarımız arasından

بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٣٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ

Adn cennetleri büyük lutuf O işte budur Allah'ın izniyle hayırlarda

يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا

orada ve giysileri de ve inci(ler) altından bilezikler orada takınırlar oraya girerler

حَرِيْرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۭ اِنَّ رَبَّنَا

Rabbimiz doğrusu tasayı bizden gideren Allah'a hamdolsun dediler ki ipektir

لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُۨ ﴿٣٤﴾ الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا

bize dokunmaz lutfuyla durulacak yurda bizi kondurdu O (Rab) ki çok karşılık verendir çok bağışlayandır

فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ

ateşi onlara vardır inkar edenlere bir usanç orada ve bize dokunmaz bir yorgunluk orada

جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ

işte böyle onun azabı onlardan ve hafifletilmez ölsünler onlara hükmedilmez ki cehennem

نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ

yapalım bizi çıkar Rabbimiz orada feryadederler ve onlar nankörü her cezalandırırız

صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ

öğüt alacak kimsenin orada öğüt alacağı kadar sizi yaşatmadık mı? yaptığımızdan başkasını iyi

وَجَاۗءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ

bilendir Allah şüphesiz yardımcısı zalimlerin artık yoktur öyle ise (azabı) tadın uyarıcı ve size geldi

غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٣٨﴾

göğüslerin özünü bilir şüphesiz O ve yerin göklerin gaybını

هُوَ الَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِى الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا يَزِيْدُ

O'dur sizi yapan halifeler (yöneticiler) yeryüzünde artık kim nankörlük ederse kendi zararınadır nankörlüğü artırmaz

الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ

kafirlerin küfrü yanında Rableri başka bir şey gazabdan ve artırmaz kafirlerin küfrü

اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ

başka bir şey ziyandan de ki siz gördünüz mü? ortaklarınızı yalvardığınız başka Allah'tan

اَرُوْنِىْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ

bana gösterin hangi şeyi? onlar yarattılar yerden yoksa onların var mı? ortaklıkları göklerde yoksa biz onlara verdik de

كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰي بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا

bir Kitap onlar da üzerindeler bir delil ondan hayır va'detmiyorlar o zalimler birbirlerine başka bir şey

غُرُوْرًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَىِٕنْ زَالَتَآ

aldatmakdan şüphesiz Allah tutmaktadır gökleri ve yeri yıkılmamaları için yıkılsa andolsun ikisi

اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوْا

onları tutamaz hiç kimse ondan sonra şüphesiz O halimdir çok bağışlayandır yemin ettiler

بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ جَاۗءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى

Allah'a bütün gücüyle yeminlerinin andolsun eğer kendilerine gelirse bir uyarıcı (peygamber) olacaklarına daha çok doğru yolda herbir

الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۙ ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَارًا

milletten fakat gelince uyarıcı onların arttırmadı başka bir şey nefretten büyüklük taslama(larını)

فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۭ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ۭ

yeryüzünde ve tuzak(lar) kurma(larını artırdı) kötü kötü dolanmaz tuzak kötü başkasına sahibinden

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ

-mı bekliyorlar? başkasını yasasından öncekilerin bulamazsın yasasında Allah'ın bir değişme

وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

ve bulamazsın yasasında Allah'ın bir sapma hiç gez(ip dolaş)madılar mı? yeryüzünde görsünler

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۭ وَمَا كَانَ

nasıl olduğunu sonunun kendilerinden öncekilerin onlar idiler daha güçlü bunlardan kuvvet bakımından yoktur

اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا

Allah'ı engelleyecek bir şey göklerde ve yoktur yerde şüphesiz O bilendir

قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾

güçlüdür

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ

hiçbir canlı (onun sırtında) yeryüzünde bırakmazdı yaptıkları işler yüzünden insanları Allah cezalandıracak olsaydı eğer

وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ

Allah kuşkusuz süreleri geldiği zaman belirtilmiş bir süreye kadar onları erteliyor fakat

كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

görmektedir kullarını

سُورَةُ يسٓ

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٨٣ ايَةً - الترتيب الوحى ٤١

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلٰى صِرَاطٍ

bir yol üzerinde gönderilmiş elçilerdensin kuşkusuz sen hikmetli Kur'an'a andolsun Yasin

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ

babaları uyarılmamış bir toplumu uyarman için çok esirgeyenin üstün olanın indirdiği (üzerindesin) dosdoğru

فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

inanmazlar artık onlar onların çoğuna o söz hak oldu andolsun gaflet içinde olan bu yüzden onlar

اِنَّا جَعَلْنَا فِٓى اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهِىَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

kafaları kalkıktır bu yüzden onların çenelere kadar dayanır o (halkalar) halkalar onların boyunlarına geçirdik elbette biz

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ

artık onlar onları kapattık bir sed ve arkalarından bir sed önlerinden kıldık (çektik)

لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

inanmazlar uyarmasan da uyarsan da onlar için birdir görmezler

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِىَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ

işte öylesini müjdele görmeden Rahman'dan ve korkan Zikre uyan kimseyi sen uyarabilirsin ancak

بِمَغْفِرَةٍ وَاَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا

öne sürdükleri şeyleri (işleri) ve yazarız ölüleri diriltiriz biz biziz ki güzel ve bir mükafatla bir mağfiretle

وَاٰثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فِٓى اِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

ve eserlerini her şeyi ayrıntılı kaydettik bir sicile apaçık

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۚ ﴿١٣﴾

elçiler geldiği zaman şu kent halkını misal olarak onlara anlat

اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ

size biz dediler ki üçüncüsüyle biz de destekledik onları yalanladılar iki (elçi) onlara biz gönderdik

مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾ قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ

Rahman ve indirmemiştir bizim gibi insandan başka bir şey siz de değilsiniz dediler ki gönderilen elçileriz

مِنْ شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ

size biz bilir ki Rabbimiz dediler ki yalan söylüyorsunuz sadece siz bir şey

لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا

uğursuzluğa uğradık doğrusu biz dediler ki açıkça duyurmaktan başka bir şey üzerimize düşen yoktur gönderilmiş elçileriz

بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾

acı bir azab bizden ve size dokunur sizi mutlaka taşlarız vazgeçmezseniz eğer sizin yüzünüzden

قَالُوْا طَٰٓئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ۭ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ

ve geldi aşırı giden bir kavimsiniz siz hayır size öğüt verildiği için mi? sizin kendinizdedir uğursuzluğunuz dediler ki

مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ۙ ﴿٢٠﴾

elçilere uyun kavmim ey dedi koşarak bir adam kentin en uzak yerinden

اِتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ

kulluk etmeyeyim ben niçin? doğru yoldadırlar onlar bir ücret sizden istemeyen kimselere uyun

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ

bana dilese eğer tanrılar O'ndan başka edinir miyim? döndürüleceksiniz ve O'na beni yaratana

الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ۚ ﴿٢٣﴾ اِنِّيْٓ

şüphesiz ben ve onlar beni kurtaramazlar hiçbir yarar onların şefa'ati bana sağlamaz bir zarar vermek Rahman

اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ﴿٢٥﴾ قِيْلَ

denilince beni dinleyin sizin Rabbinize inandım ben apaçık bir sapıklık içinde olurum o takdirde

ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۭ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ

Rabbimin beni bağışladığını bilseydi kavmim keşke dedi cennete gir

وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٧﴾

ağırlananlardan ve beni kıldığını

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ

indirici ve değildik gökten bir ordu ondan sonra kavminin üzerine biz indirmedik

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُوْنَ ﴿٢٩﴾ يٰحَسْرَةً

yazık sönüverdiler onlar hemen bir tek korkunç gürültü sadece oldu

عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا

görmediler mi? alay ederlerdi onunla mutlaka bir elçi onlara gelmeyegörsün şu kullara

كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ

hepsi ancak bir daha dönmezler kendilerine onlar nesilleri kendilerinden önce yok ettik nice

لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنٌ ﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا

biz onu dirilttik ölü toprak onlar için bir ayettir getirileceklerdir huzurumuza toplandığı zaman

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ

bahçeleri orada yarattık yiyorlar ondan dane ondan ve çıkardık

مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ۙ ﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ

onun ürününden yemeleri için çeşmeler orada ve akıttık ve üzüm hurma

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ

çiftleri yaratmıştır O (Allah) ki ne yücedir hala şükretmiyorlar mı? ellerinin ve emeğinden

كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ

onlar için ve bir ayettir bilmedikleri ve nice şeylerden ve kendilerinden toprağın bitirdiklerinden bütün

الَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ

akıp gider ve güneş karanlıkta kalıverirler onlar birden gündüzü ondan soyup alırız gece

لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ

konaklar tayin ettik ve aya ve bilenin üstün olanın takdiridir bu kendinin karar bulacağı yere

حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ

erişmesi ona (aya) mümkün olur ne güneş eski, kuru hurma sapına benzer bir hale geldi nihayet

الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾

yüzmektedirler bir felekte (yörüngede) hepsi gündüzün önüne geçebilir ne de gece aya

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِۙ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ

kendilerine ve yaratmamızdır | dolu | gemide | onların çoçuklarını | taşımamızdır | onlar için bir ayet de

مِنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ

onlara | imdad (eden) olmaz | onları (suda) boğarız | dilesek | binecekleri şeyler | onun gibi

وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَۙ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا

zaman | bir süreye | kadar | ve yaşatma vardır | bizden | bir rahmet vardır | ancak | ve onlar kurtarılmazlar

قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾

esirgenirsiniz | umulur ki | arkanızdaki | ve olanlardan | önünüzdeki | olanlardan | sakının | onlara | dendiği

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾

yüz çevirmiş | ondan | olmadıkları | Rabblerinin | ayetlerinden | ayet | hiçbir | zaten onlara gelmez

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

inananlara | nankörler | derler | Allah'ın | size verdiği rızıktan | infak edin | onlara | dendiği | zaman

اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾

apaçık | bir sapıklık | içindesiniz | doğrusu | siz | yedireceği | Allah'ın | dilediği takdirde | kimseye | biz mi yedirelim?

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا

başka bir şey | beklemiyorlar | doğru söylüyorsanız | eğer | tehdid (ettiğiniz azab) | bu | ne zaman? | ve diyorlar

صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً

bir vasiyete | artık güçleri yetmez | çekişip dururlarken | onlar | ansızın onları yakalar | bir tek | korkunç sesten

وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ

kabirlerden | onlar | işte | sur'a | üflendi | dönmeye | ailelerine | ne de

اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَاۜ هٰذَا مَا

şey | işte budur | yattığımız yerden | bizi kim kaldırdı? | vah bize | dediler | koşuyorlar | Rablerine

وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً

bir tek | gürültü | sadece | olur | peygamberler | demek doğru söylemiş | Rahman'ın | va'dettiği

فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا

hiçbir şekilde | hiç kimseye | haksızlık yapılmaz | o gün | getirilirler | huzurumuza | hepsi | onların | hemen

وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾

yapmış | olduklarınızın | dışında | ve siz cezalandırılmazsınız

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ

şüphesiz halkı cennet o gün içinde bir iş eğlenirler kendileri ve eşleri

فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

gölgelerde koltuklara yaslanmışlardır onlar için vardır orada meyvalar ve onlar için vardır istedikleri her şey

سَلَامٌ ﴿٥٧﴾ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

selam (vardır) sözle Rabden çok esirgeyen şöyle ayrılın bugün ey suçlular

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ﴿٥٩﴾ إِنَّهُ لَكُمْ

ben and vermedim mi? size ey oğulları Adem tapmamanızı şeytana şüphesiz o sizin

عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ

apaçık düşmanınız dır bana tapın budur yol doğru andolsun saptırmıştı

مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ

sizden kuşağı birçok olmaz mısınız? düşünenlerden işte cehennem size

تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ

va'dedilen oraya girin bugün dolayı inkarınızdan o gün mühürleriz

عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

ağızlarını bize söyler elleri ve şahidlik eder ayakları yaptıklarına

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

ve eğer dilesek silerdik gözlerini dökülürlerdi yola ama nasıl görecekler?

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

ve eğer dilesek değiştirip dondururduk onları oldukları yerde artık güçleri yetmez ileri gitmeye ne de geri dönmeye

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ ﴿٦٧﴾ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

kime uzun ömür versek onu baş aşağı çeviririz yaratılışını akıllarını kullanmıyorlar mı? biz ona öğretmedik

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنْذِرَ

şiir ve yakışmaz da ona O sadece bir öğüt ve Kur'an'dır apaçık uyarman için

مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

olanları diri ve hak olması için (azab) söz(ü) inkar edenlere

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُوْنَ

görmediler mi? | yarattık | kendilerine | yaptıklarından | ellerimizin | nice hayvanlar | kendileri | onlara | malik olmaktadırlar

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا

﴿٧١﴾ onları boyun eğdirdik | kendilerine | onlardan bazıları | binekleridir | ve onlardan bazılarını | yerler | kendileri için vardır | onlarda

مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ

birçok yararlar | ve içecekler | hala şükretmiyorlar mı? | edindiler | başka | Allah'tan | tanrılar | onlar umarak

يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾

yardım edilir | güçleri yetmez | onlara yardım etmeye | ve onlar | onlar için | askerlerdir | hazırlanmış

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ

seni üzmesin | onların sözü | biz biliyoruz | onların gizlediklerini | ve açığa vurduklarını | görmedi mi? | insan

اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا

bizim | kendisini yarattığımızı | bir nutfe(sperm)den | şimdi oldu | o | bir hasım | apaçık | misal verdi | bize | bir örnekle

وَنَسِيَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا

unutarak | kendi yaratılışını | dedi | kim? | diriltecek | kemikleri | şu | çürümüş | de ki | onları diriltecek

الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ۙ ﴿٧٩﴾ اَلَّذِيْ جَعَلَ

yaratan | ilk | defa | ve O | her | yaratmayı | bilir | O | yaptı

لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ

size | ağaçtan | yeşil | ateş | işte | siz | ondan | yakıyorsunuz | değil midir?

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؕ بَلٰى وَهُوَ

yaratan | gökleri | ve yeri | muktedir | yaratmaya | onların benzerlerini | elbette (yaratır) | O

الْخَلَّاقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ

yaratıcıdır | çok bilen | şüphesiz | O'nun işi | zaman | istediği | bir şeyi | demesidir | ona sadece | 'ol'

فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

hemen oluverir | yücedir | O ki | O'nun elindedir | hükümranlığı | her şeyin | ve O'na | döndürüleceksiniz

﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافات

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٨٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٥٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّٰٓفَّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ اِنَّ

andolsun sıra sıra dizilenlere | sürenlere bağırıp | okuyanlara zikir | şüphesiz

اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

Tanrınız birdir | Rabbidir göklerin | ve yerin | ve bulunanların arasında | ve Rabbidir

الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا

doğuların | elbette biz süsledik | semasını dünya | bir zinetle yıldızlarla | ve (onu) koruduk

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ

her türlü | şeytandan | ita'at dışına çıkan | dinleyemezler | mele-i a'layı (yüce melekler topluluğunu) | ve taşlanırlar | her

جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ

yandan | kovulurlar | ve onlar için vardır | bir azab | sürekli | yalnız | kimseyi | kapan | bir söz

فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَنْ خَلَقْنَا ؕ

onu izler | bir şihab (ışın) | delici | şimdi onlara sor | kendileri mi? | daha çetin | yaratılış bakımından | yoksa | bizim yarattıklarımız mı?

اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

biz | kendilerini yarattık | bir çamurdan | yapışkan | hayır | sen hayran kaldın | onlar alay ediyorlar

وَاِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُٓوا

öğüt verilse | öğüt almıyorlar | görseler | bir mu'cize | alay ediyorlar | ve diyorlar

اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا

bu | bir büyüden başka bir şey değildir | apaçık | öldüğümüz zaman mı? | ve olduğumuz | toprak | ve kemik | biz mi?

لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

diriltileceğiz | atalarımız da mı? | evvelki | de ki | evet | siz | aşağılanarak (diriltileceksiniz)

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا

sadece ibarettir | o (iş) | korkunç sesten | bir tek | hemen | onlar | bakıyorlardır | dediler | vah bize | bu

يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

günüdür | ceza | bu | günüdür | hüküm | olduğunuz | onu | yalanlamakta

اُحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

toplayın | o zalimleri | onların eşlerini | ve taptıklarını | başka | Allah'tan

فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ ﴿٢٤﴾

onları götürün | yoluna | cehennemin | durdurun onları | çünkü onlar | sorguya çekileceklerdir

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ

ve döndüler | teslim olmuşlardır | o gün | onlar | hayır | birbirinize yardım etmiyorsunuz | size ne oldu ki?

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

sağdan | bize gelirdiniz | siz | dediler ki | soruyorlar | birbirlerine

﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ

sizi zorlayacak | bizim | yoktu | inanan insanlar | zaten siz değildiniz | hayır | dediler

مِن سُلْطَانٍ ۚ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا

elbette biz | Rabbimizin | sözü | bize | artık hak oldu | azgın | bir toplum | siz idiniz | bilakis | bir gücümüz

لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ

azabda | o gün | onlar | kendimiz azmıştık | çünkü biz | sizi azdırdık | tadacağız

مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا

zaman | idiler | çünkü | suçlulara | yaparız | işte böyle | biz | ortaktırlar

قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا

biz terk mi edeceğiz? | ve derlerdi | büyüklük taslarlardı | Allah'tan başka | tanrı | yoktur | onlara | dendiği

آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

elçileri | ve doğrulamıştı | gerçeği | o getirmişti | hayır | cinlenmiş | bir şair için | tanrılarımızı

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

yapmış | olduğunuz | şeyler | dışında | cezalandırılmayacaksınız | acı | azabı | tadacaksınız | şüphesiz siz

﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

bilinen | bir rızık | onlar için vardır | işte | halis | Allah'ın | kulları | (ve) hariçtir

فَوَاكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ

tahtlar | üzerinde | Ni'met | cennetlerinde | ağırlanırlar | ve onlar | (türlü) meyvalar

مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ

lezzetli | berrak | akan kaynaktan | kadehler | önlerinde | dolaştırılır | karşılıklı otururlar

لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ

ve yanlarında (vardır) | sarhoş | onunla | onlar | ve olmazlar | sersemletme | onda | yoktur | içenler için

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ

dönmüş | saklı | bembeyaz yumurta | onlar gibi (eşlerdir) | iri gözlü (eşler) | bakışlarıyla | kendilerini hapsetmiş

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

bir arkadaşım | benim vardı | şüphesiz | onlardan | bir sözcü | dedi | soruyorlar | birbirine

﴿٥١﴾

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا

derdi ki | sen -mısın? | doğrulayanlardan | zaman mı? | biz öldüğümüz | ve olduğumuz | toprak | ve kemik | biz mi?

لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِى سَوَآءِ

cezalanacağız | dedi | bakar mısınız? | baktı | onu gördü | ortasında

الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى

cehennemin | dedi | tallahi | sen az daha | beni de alçaltacaktın | olmasaydı | ni'meti | Rabbimin

لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى

şimdi ben de olurdum | (oraya) getirilenlerden | biz değil miyiz? | öleceklerden | başka | ölümümüz | ilk

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا

ve biz değiliz | azaba uğratılcak | gerçekten | bu | ta kendisidir | başarının | büyük | misli gibi | bunun

فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا

çalışsınlar | çalışanlar | bu mu? | hayırlı | ağırlanmak için | yoksa | ağacı mı? | zakkum | elbette biz

جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِى اَصْلِ الْجَحِيمِ

onu yaptık | bir fitne (sınav) | zalimler için | elbette o | bir ağaçtır | çıkan | dibinde | cehennemin

طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ ﴿٦٤﴾

tomurcukları | gibidir | başları | şeytanların | onlar | yiyecekler | ondan | ve dolduracaklardır

مِنْهَا الْبُطُونُ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ

onunla | karınlarını | sonra | şüphesiz | onların vardır | bunun üzerine | bir içkileri | kaynar sudan | sonra | elbette

مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ

dönecekleri yer | cehennemdir | çünkü onlar | buldular | babalarını | sapık kimseler | kendileri de

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ

onların izlerinde | koşturuyorlar | andolsun | sapmıştı | onlardan önce | çoğu | evvelkilerin | andolsun

اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

biz göndermiştik | onların içine | uyarıcılar | bak | nice | oldu | sonu | uyarılanların

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

ancak hariçtir | kulları | Allah'ın | halis | andolsun | bize yalvarmıştı | Nuh | ne güzel | kabul buyurmuştuk

وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾ ﴿٧٦﴾

onu kurtarmıştık | ve ailesini | sıkıntıdan | büyük

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

sonra gelenler arasında ona (iyi bir ün) bıraktık kalıcı onları onun zürriyetini yaptık

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

güzel davrananları mükafatlandırırız işte böyle biz alemler içinde Nuh'a selam olsun

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ

şüphesiz ötekilerini suda boğduk sonra inanan bizim kullarımızdandı çünkü o

مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ

demişti hani tertemiz bir kalb ile Rabbine gelmişti zira İbrahim de onun kolundan idi

لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

istiyorsunuz Allah'tan başka uydurma tanrılar mı? tapıyorsunuz neye ve kavmine babasına

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ

dedi yıldızlara göz atarak baktı alemlerin Rabbi hakkında zannınız nedir?

إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ

hastayım ben bunun üzerine kaçtılar ondan arkalarını dönüp o da gizlice sokuldu onların tanrılarına dedi

أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

yemez misiniz? neyiniz var? konuşmuyorsunuz ve gizlice sokulup üzerlerine kuvvetli bir darbe indirdi sağ eliyle

﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ

hemen gittiler ona koşarak dedi -mi tapıyorsunuz? şeylere yonttuğunuz oysa Allah

خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

sizi yaratmıştır ve yaptığınız(bu şeyler)i de dediler yapın onun için bir bina ve onu atın ateşe

﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ

istediler ona bir tuzak kurmak biz de onları düşürdük alçak dedi ki ben gideceğim

إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ

Rabbime O beni doğru yola iletecek Rabbim lutfet bana iyilerden (bir çocuk) ona müjdeledik

بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ

bir erkek çocuk halim ne zaman ki (çocuk) erişince onun yanında koşma çağına (İbrahim ona) dedi yavrum ben görüyorum ki

فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ

uykuda ben seni kesiyorum (düşün) bak ne dersin? dedi babacığım yap sana emredileni

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

beni bulacaksın inşallah sabredenlerden

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ

andolsun ey İbrahim diye biz ona seslendik alnı üzerine (çocuğu) yıkınca ikisi (Allah'ın emrine) teslim olup

صَدَّقْتَ الرُّءْيَآ ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ

o bu gerçekten güzel davrananları mükafatlandırırız işte böyle biz rüyayı sen doğruladın

الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى

arasında ona ve (iyi bir ün) bıraktık büyük bir kurbanlık ve fidye olarak ona verdik apaçık bir sınav

الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾

güzel davrananları biz mükafatlandırırız işte böyle İbrahim'e selam olsun sonra gelenler

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ

iyilerden bir peygamber olarak İshak'ı biz ona müjdeledik mü'min bizim kullarımızdandı çünkü o

﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ

kendisine zulmeden de iyi hareket eden de var onların neslinden ve İshak'a kendisine bereketler verdik

مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰي مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا

ve kavimlerini onları kurtardık ve Harun'a Musa'ya lutuflarda bulunduk andolsun açıkça

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾

üstün gelenler kendileri oldular onlara yardım ettik büyük sıkıntıdan

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ

doğru yola ve onları ilettik açık ifadeli Kitabı onlara verdik

﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰي مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ

ve Harun'a Musa'ya selam olsun sonra gelenler arasında onlara ve (iyi bir ün) bıraktık

﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ

inanan bizim kullarımızdandı çünkü ikisi de güzel davrananları mükafatlandırırız işte böyle biz

﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾

korunmaz mısınız? kavmine demişti ki hani elçilerdendi İlyas şüphesiz

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ

ve Rabbi sizin Rabbiniz Allah'ı? yaratıcıların en güzelini ve bırakıyorsunuz Ba'l'e -mi yalvarıyorsunuz?

اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾

önceki atalarınızın

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

onu yalanladılar — bundan dolayı onlar — (azaba) getirileceklerdir — yalnız hariçtir — kulları — Allah'ın — halis

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا

biz (iyi bir ün) bıraktık — ona — arasında — sonra gelenler — selam olsun — İlyas'a — biz

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ

işte böyle — mükafatlandırırız — güzel davrananları — çünkü o — bizim kullarımızdandı — mü'min — ve şüphesiz

لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا

Lut — gönderilen elçilerdendi — hani — onu kurtarmıştık — ve ailesini — hepsini — yalnız hariç

عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ

acuze bir kadın — arasında bulunan — (azabda) kalacaklar — sonra — kırdık (geçirdik) — ötekileri — siz — geçip gidiyorsunuz

عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّ يُونُسَ

onların yanlarından — sabahleyin — ve geceleyin — düşünmüyor musunuz? — ve şüphesiz — Yunus

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ

gönderilen elçilerdendi — hani — kaçmıştı — gemiye — dolu — kur'a çekti — oldu

مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ

yenilenlerden — onu yuttu — balık — kendi kendisini kınarken — eğer olmasaydı

مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ

tesbih edenlerden — kalırdı — onun karnında — kadar — güne — yeniden diriltilecekleri — onu attık

بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

ağaçsız çıplak bir yere — hasta bir halde — ve bitirdik — üzerine — bir ağacı — asma kabak

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

ve onu elçi gönderdik — yüz bin insana — ya da — daha fazlasına — inandılar — biz de onları geçindirdik — kadar — bir süreye

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا ﴿١٤٨﴾

şimdi onlara sor — Rabbine — kızlar (mı) — onlara da — oğlanlar (mı) — yoksa — yarattık?

الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

melekleri — dişi olarak (mı) — onların gözleri önünde — iyi bilin — onlar — iftiraları yüzünden — diyorlar ki

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

doğurdu — Allah — onlar — elbette yalancıdırlar — tercih mi etmiş? — kızları — karşı — oğlanlara

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ

bir deliliniz | sizin | yoksa (mi var?) | hiç mi düşünmüyorsunuz? | hüküm veriyorsunuz | nasıl | size ne oldu?

مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ

O'nunla | ve uydurdular | doğru | iseniz | eğer | Kitabınızı | getirin | açık

وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

(yüce divana) getirileceklerini | kendilerinin | cinler | bilmişlerdir | oysa | bir nesep | cinler | arasında

سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ

ne siz | temiz | Allah'ın kulları | fakat hariç | onların taktıkları sıfatlardan | Allah | (münezzehtir) yücedir

وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ

girecek | O | kimseden | başkasını | saptıracak | O'na karşı | siz değilsiniz | ne de taptıklarınız

الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّآ اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ

biz | biziz | belli | bir makamı | onun | dışında | bizden kimsenin | yoktur | cehenneme

الصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

şöyle diyorlardı | onlar | o tesbih edenler | biz | biziz | o saf saf dizilenler

لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ

halis | Allah'ın | kulları | elbette biz olurduk | öncekilerden | bir uyarı | yanımızda | kuşkusuz | eğer olsaydı

﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا

kullarımıza | şu sözümüz | geçmişti | andolsun | bileceklerdir | yakında | onu | ama inkar ettiler

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ

onlara | bizim ordumuz | ve mutlaka | zafere ulaştırılanlar | kendileri olacaktır | mutlaka | gönderilen elçi

الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ

yakında | onları gözetle | bir süreye | kadar | onlardan | dön | galip gelecek

يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ

ne kötü olur | yurtlarına | (azab) indiği | zaman | acele istiyorlar | bizim azabımızı mı? | göreceklerdir

صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ

yakında | ve (bekle de) gör | bir süreye | kadar | onlardan | uzaklaş | uyarılmış olanların | sabahı

يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ

selam | onların nitelendirmelerinden | kudret ve şeref | sahibi | Rabbin | yücedir | onlar da göreceklerdir

عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

alemlerin | Rabbi | Allah'a | ve hamd | gönderilen elçilere

سُورَةُ صٓ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٨٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٨

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

Sad Kur'an'a andolsun şanlı doğrusu inkar edenler içindedirler bir gurur ve ayrılık

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

nice helak ettik onlardan önce nesilleri feryad ettiler fakat geçmişti zamanı kurtuluş

وَعَجِبُٓوا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

hayret ettiler onlara gelmesine bir uyarıcı (peygamber) kendilerinden ve dediler ki kafirler bu bir sihirbazdır yalancı

﴿٤﴾ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ

-mı yaptı? tanrıları tanrı bir tek şüphesiz bu bir şeydir tuhaf fırladı

الْمَلَأُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَىْءٌ يُّرَادُ ۚ

bir grup onlardan yürüyün bağlı kalın tanrılarınıza çünkü bu bir şeydir arzu edilen

﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ۚ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ

biz işitmedik bunu dinde öteki bu değildir başka bir şey uydurmadan -mı indirildi?

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۖ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِى ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا

ona Zikr aramızdan doğrusu onlar içindedirler şüphe benim Zikr'imden hayır onlar henüz tadmadılar

عَذَابِ ۖ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۚ ﴿٩﴾ اَمْ

azabımı yoksa onların yanında (mı?) hazineleri rahmet Rabbinin daima üstün olan çok lutufta bulunan yoksa

لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِى الْاَسْبَابِ

onların (mı?) mülkü göklerin ve yerin ve bulunanların ikisi arasında öyleyse yükselsinler içinde sebepler (vasıtalar)

﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

bir ordudur şurada bozguna uğratılacak derme çatma yalanlamıştı onlardan önce kavmi Nuh

وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ۙ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَّاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ ۖ

ve Ad (kavmi) ve Fir'avn sahibi kazıklar Semud (kavmi) ve kavmi Lut ve halkı da Eyke

اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

işte onlar kabilelerdi kazıklar hepsi de ancak yalanladılar elçileri hak ettiler benim cezamı

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا

beklemiyorlar bunlar başka bir şey na'ra bir tek olmayan ona geri dönmesi dediler ki

رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

Rabbimiz hemen ver bize bizim (azab) payımızı önce gününden hesap

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾

(bize) çok başvururdu | çünkü o | güçlü | Davud'u | kulumuz | ve an | onların dediklerine | sabret

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ

ve kuşlar | ve sabah | akşam | tesbih ederlerdi | onunla beraber | dağları | boyun eğdirmiştik | biz

مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ

ve ayırd edici | hikmet | kendisine vermiştik | onun mülkünü | güçlendirmiştik | katılırdı | ona | hepsi | toplanıp gelen

الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۙ ﴿٢١﴾ اِذْ

hani | mabed(in duvarına) tırmanmışlardı | hani | davacıların | haberi | sana geldi mi? | konuşma

دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمَانِ بَغٰى بَعْضُنَا

birimiz | saldırdı | biz iki davacıyız | korkma | dediler | onlardan | korkmuştu | Davud'un | yanına | girmişlerdi

عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ

ortasına (adalete) | bizi götür | haksızlık etme | hak ile | aramızda | şimdi sen hükmet | ötekinin | hakkına

الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَآ اَخِيْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُونَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ

koyunum | benim ise var | koyunu | doksan dokuz | var | kardeşimin | bu | doğrusu | yolun

وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ

sana zulmetmiştir | andolsun | (Davud) dedi ki | konuşmada | ve bana ağır bastı | onu da bana ver | fakat (kardeşim) dedi | bir tek

بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ۭ وَاِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِيْ

zulmederler | karıştıran(ortak)ların | çoğu | zaten | kendi koyunlarına | senin koyununu | istemekle

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ۗ

onlar | ne kadar | ve azdır | iyi işler | ve yapanlar | inananlar | yalnız bunun dışındadı | birbirine

وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ۩ ﴿٢٤﴾

ve (bize) döndü | eğilerek (secdeye) | kapandı | Rabbinden | mağfiret diledi | kendisini denediğimizi | Davud | sandı

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ۭ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوٗدُ

ey Davud | bir geleceği | ve güzel | bir yakınlığı | yanımızda | onun vardır | ve şüphesiz | bunu | ondan | biz de affettik

اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

ve uyma | adaletle | insanlar | arasında | hükmet | yeryüzünde | hükümdar | seni yaptık | biz

الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ

onlara vardır | Allah'ın | yolundan | sapanlara | şüphesiz | Allah'ın | yolundan | sonra seni saptırır | keyf(in)e

عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

hesap | gününü | unuttukların dan | dolayı | çetin | azab

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًاۗ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْاۚ

inkar edenlerin | zannıdır | bu | boş yere | ve ikisi arasındakileri | ve yeri | göğü | yaratmadık

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ve yapanları | inananları | tutacağız | yoksa | ateşten | inkar edenlerin | vay hallerine

الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِى الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

yoldan çıkanlar gibi (mi?) | muttakileri | tutacağız | yoksa | yeryüzünde | bozgunculuk yapanlar gibi (mi?) | iyi işler

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ

sağduyu | sahipleri | ve öğüt alsınlar | ayetlerini | düşünsünler | mübarek | sana | onu indirdik | Kitab

﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَۗ نِعْمَ الْعَبْدُۗ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ اِذْ عُرِضَ

gösterilmişti | hani | (Allah'a) yönelirdi | şüphesiz o | kuldu | ne güzel | Süleyman'ı | Davud'a | biz armağan ettik

عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُۙ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنِّٓى اَحْبَبْتُ حُبَّ

sevgisini | tercih ettim | ben | dedi | (saf kan Arap) atları | safin (görkemli) | akşam üstü | kendisine

الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّۗ فَطَفِقَ

başladı | bana | getirin onları | perde ile | (atlar) gizlendi | nihayet | Rabbimi | anmaktan (ötürü) | mal

مَسْحًاۢ بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا

üstüne | ve bıraktık | Süleyman'ı | denedik | andolsun | ve boyunlarını | bacaklarını | okşamağa

عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَهَبْ لِىْ مُلْكًا

bir mülk (hükümdarlık) | bana | ve ver | beni | affet | Rabbim | dedi | (bize) yöneldi | sonra | bir ceset | tahtının

لَّا يَنْۢبَغِىْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِىْۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ

ona | biz boyun eğdirdik | çok lutfeden | sensin | çünkü sen | benden sonra | hiç kimseye | nasib olmayan

الرِّيْحَ تَجْرِىْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَۙ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ

bina ustasını | her | ve şeytanları | istediği | yere | tatlı tatlı | onun buyruğuyla | eserdi | rüzgarı

وَّغَوَّاصٍۙ ﴿٣٧﴾ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ

artık dilediğine ver | bizim ihsanımızdır | bu | zincirlerle | birbirine bağlanmış | ve başka (şeytan)ları | ve dalgıcı

اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ

bir gelecek | ve güzel | bir yakınlık | bizim yanımızda | onun için vardır | ve şüphesiz | hesapsızdır | verme | veya

﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّىْ مَسَّنِىَ الشَّيْطٰنُ

şeytan | dokundurdu | bana | Rabbine | seslenmişti | hani | Eyyub'u | kulumuz | ve an

بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍۗ ﴿٤١﴾ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

ve içilecek | serin (bir su) | yıkanacak | işte | ayağını | (yere) vur | ve azab | bir yorgunluk

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ

armağan ettik ona ailesini ve bir eşini onlarla beraber bizden bir rahmet ve bir ibret olarak sağduyu sahiplerine

﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ۗ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ۗ

ve al eline bir demet sap vur onunla yeminini bozma gerçekten biz onu bulmuştuk sabreden (bir kul)

نِعْمَ الْعَبْدُ ۗ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَآ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ

ne güzel kuldu o daima (bize) başvururdu ve an kullarımız İbrahim'i ve İshak'ı ve Ya'kub'u

اُولِى الْاَيْدِىْ وَالْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۚ ﴿٤٦﴾

kuvvetli ve basiretli biz onları ihlaslı (kul) yaptık samimiyetle düşüncesiyle ahiret yurdu

وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ

onlar bizim yanımızda seçkinlerdendir hayırlılardandır ve an İsma'il'i ve Elyesa'ı

وَذَا الْكِفْلِ ۗ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هٰذَا ذِكْرٌ ۗ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ

ve Zülkifil'i hepsi de iyilerdendir bu bir hatırlamadır ve gerçekten korunanlar için vardır güzel

مَاٰبٍ ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۚ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٕينَ فِيهَا

bir gelecek cennetleri Adn açılmış kendilerine kapıları orada (koltuklara) yaslanılar

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ

isterler orada meyva bir çok ve içki yanlarında vardır diken bakışlarını

اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا

yaşıt dilberler işte budur size söz verilen günü için hesap doğrusu bu bizim rızkımızın yoktur

لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ۚ ﴿٥٤﴾ هٰذَا ۗ وَاِنَّ لِلطّٰغِينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ

onun bitip tükenmesi bu böyledir fakat azgınlara vardır en kötü bir gelecek cehennem oraya girerler

فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَّغَسَّاقٌ ۙ ﴿٥٧﴾ وَاٰخَرُ

ne kötü bir döşektir işte onu tadsınlar kaynar ve kokuşmuşdur ve daha başka vardır

مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ اِنَّهُمْ

ona (azaba) benzer çeşit çeşit işte şunlar guruptur (cehenneme) girecek sizinle beraber yok merhaba onlara onlar

صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۚ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۚ

gireceklerdir ateşe dediler ki hayır asıl size yok merhaba size siz bunu önümüze getirdiniz bizim

فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا

ne kötü durak dediler Rabbimiz kim önümüze getirdiyse bizim bunu onun artır azabını

ضِعْفًا فِى النَّارِ ﴿٦١﴾

bir kat daha ateşteki

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ

hani onlarla ederdik | kötülerden | saydığımız | adamları | görmüyoruz | bize ne oldu ki? | dediler

سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ

halkının | tartışmasıdır | gerçektir | bu | mutlaka | gözler(imiz) | onlardan | kaydı (mı?) | yoksa | alay

النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا۠ مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ

bir tek | Allah'tan başka | tanrı | ve yoktur | bir uyarıcıyım | ben | ancak | de ki | ateş

الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾

çok bağışlayandır | daima üstündür | ve ikisi arasındakilerin | ve yerin | göklerin | Rabbidir | kahreden

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ

benim | yoktu | yüz çeviriyorsunuz | ondan | siz | büyük | bir haberdir | O | de ki

مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اِلَّآ اَنَّمَآ

olduğum için | ancak | bana | vahyediliyor | tartışırlarken | yüce | topluluk | bir bilgim

اَنَا۠ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا

bir insan | yaratacağım | ben | meleklere | Rabbin | demişti ki | hani | apaçık | bir uyarıcı | ben

مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ

ona | derhal kapanın | ruhumdan | ona | ve üflediğim | onu biçimlendirdiğim | zaman | çamurdan

سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّآ اِبْلِيسَ

İblis | yalnız hariç | tüm olarak | hepsi | meleklerin | secde ettiler | secdeye

اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يٰٓا اِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ

secde etmekten | seni alıkoyan | nedir? | ey İblis | dedi ki | kafirlerden | ve oldu | büyüklük tasladı

لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا۠

ben | dedi | yücelerden | (mi) oldun? | yoksa | büyüklük mü tasladın? | iki elimle | yarattığıma

خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا

oradan | haydi çık | buyurdu ki | çamurdan | onu ise yarattın | ateşten | beni yarattın | ondan | iyiyim

فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ

dedi | ceza | gününe | kadar | lanetim | üzerinedir | ve şüphesiz | kovuldun | sen

رَبِّ فَاَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

süre verilenlerdensin | haydi sen | buyurdu | yeniden dirilecekleri | güne | kadar | öyleyse bana süre ver | Rabbim

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

tümünü | onları azdıracağım | senin izzetine and olsun ki | dedi | belli | vaktin | gününe | kadar

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

ihlaslı | onlardan | kulların | yalnız hariç

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ

buyurdu ki | gerçektir | ve gerçekten | ben diyorum ki | dolduracağım | cehennemi | senden | ve kimselerden | sana uyan

مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَآ اَنَا

onlar içinde | tümüyle | de ki | ben sizden istemiyorum | buna karşı | bir ücret | ve değilim | ben

مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ

yapmacık yapanlardan | O (Kur'an) | ancak | öğüttür | bütün alemlere | gayet iyi bileceksiniz | onun haberini

بَعْدَ حِيْنٍ ﴿٨٨﴾

sonra | bir süre

سُوْرَةُ الزُّمَر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٧٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٥٩

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

indirilmesi | Kitabını | Allah tarafındandır | aziz | hüküm ve hikmet sahibi | biz | indirdik | sana

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ

bu Kitabı | hak ile | sen kulluk et | Allah'a | halis kılarak | yalnız O'na | dini | iyi bil ki | yalnız Allah'ındır | din

الْخَالِصُ ۗ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْٓنَآ

halis | edinerek | O'ndan başka | veliler | biz bunlara tapmıyoruz | dışında (bir sebeple) | bizi yaklaştırmaları için

اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۗ اِنَّ

Allah'a | daha yakın | şüphesiz ki | Allah | hükmünü verecektir | onlar arasında | konuda | onların | onda | ayrılığa düştükleri | şüphesiz ki

اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا

Allah | doğru yola iletmez | olanı | yalancı | nankör | eğer | isteseydi | Allah | edinmek | çocuk

لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۗ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾

seçerdi | yarattıklarından | dilediğini | O (bundan münezzehtir) yücedir | O | Allah'tır | tek | kahredici

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

yarattı | gökleri | ve yeri | hak ile | dolandırır | geceyi | üzerine | gündüzün | ve dolandırır

النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ

gündüzü | üzerine | gecenin | ve buyruğu altına almıştır | güneşi | ve ayı | her biri | akıp gitmektedir | süreye kadar | belli bir

اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

iyi bil ki | O | aziz | ve çok bağışlayandır

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ

sizin için ve indirdi eşini ondan meydana getirdi sonra bir tek candan sizi yarattı

مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۟ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ

sonra yaratılışla annelerinizin karınlarında ve sizi yaratmaktadır çift sekiz davarlardan

خَلْقٍ فِى ظُلُمَاتٍ ثَلٰثٍ ۟ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۟ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

başka tanrı yoktur mülk O'nundur Rabbiniz Allah işte budur üç karanlık içinde bir yaratılıştan

هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى

fakat razı olmaz sizden zengindir Allah şüphesiz inkar ederseniz eğer nasıl çevriliyorsunuz? O'ndan

لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ ۠ لَكُمْ ۟ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ ۟ وِزْرَ اُخْرٰى ۟

diğerinin günahını hiçbir günahkar (günahını) çekmez sizin için ona razı olur şükrederseniz ve eğer küfre kulları için

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

özünü bilir çünkü O yaptıklarınızı size haber verir dönüşünüz Rabbinizedir sonra

الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا

zaman sonra O'na içtenlikle yönelerek Rabbine hemen du'a eder bir zarar insana dokunduğunda göğüslerin

خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ

Allah'a ve koşmağa başlar önceden O'na yalvarmakta olduğunu unutur kendisinden bir ni'met ona verdiği

اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۟ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ

halkındansın şüphesiz sen azıcık küfrünle yaşa de ki O'nun yolundan saptırmak için eşler

النَّارِ ﴿٨﴾ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ

ahiretten korkan ve ayakta durarak secde ederek gece sa'atlerinde ibadet eden yoksa o gibi midir? ateş

وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۟ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۟

bilmeyenler bilenlerle bir olur mu? de ki Rabbinin rahmetini ve uman

اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۟ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا

korkun inanan kullarım ey de ki sağduyu sahipleri öğüt alır doğrusu ancak

رَبَّكُمْ ۟ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِى هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۟ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۟ اِنَّمَا

ancak geniştir Allah'ın yeri güzellik vardır bu dünyada güzel davrananlara Rabbinizden

يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

hesapsız ödülleri sabredenlere ödenecektir

قُلْ اِنِّیٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ

ve bana emredildi | dini | yalnız O'na | halis kılarak | Allah'a | kulluk etmem | emredildi | bana | de ki

لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنِّیٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّیْ

Rabbime | isyan edersem | korkarım | ben | de ki | müslümanların | ilki | olmam

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِيْنِیْۙ ﴿١٤﴾

dinimi | yalnız O'na | halis kılarak | kulluk ediyorum | Allah'a | de ki | büyük | bir günün | azabından

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

kendilerini | ziyana uğrayanlar | ziyan edenlerdir | şüphesiz | de ki | O'ndan başka | dilediğinize | siz de kulluk edin

وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ

onların vardır | apaçık | bir ziyandır | bu | işte | dikkat edin | kıyamet | günü | ve ailelerini

مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ

bu durumdan | Allah | korkutur | işte | (ateşten) gölgeler | ve altlarından da | ateşten | gölgeler | üstlerinden

عِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا ؕ

kulluk etmekten | Tağut'a | kaçınan | benden korkun | kullarım | ey | kullarını

وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ

dinlerler | onlar ki | kullarımı | müjdele | müjde | onlar için vardır | Allah'a | ve yönelenlere

الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا

sahipleridir | onlar | ve işte | Allah'ın | doğru yola ilettikleridir | işte onlar | onun en güzeline | ve uyarlar | sözü

الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ

bulunanı | kurtaracaksın | sen mi? | azab | kararı | üzerine | hak olanı mı? | sağduyu

فِی النَّارِ ۚ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ

odalar | üstüste | odalar | onlara vardır | Rablerinden | korkanlar için | fakat | ateşte

مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ

va'dinden | Allah | caymaz | Allah'ın | bu va'didir | ırmaklar | altından | akmaktadır | yapılmış

﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِی

içindeki | kaynaklara | onu geçirdi | bir su | gökten | indirdi | Allah | şüphesiz | görmedin mi?

الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ

onu görürsün | (ekin) kurur | sonra | renklerde | çeşitli | ekin | onunla | çıkarıyor | sonra | yerin

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

sağduyu | sahipleri için | bir ibret | bunda vardır | şüphesiz | bir çöp | onu yapar | sonra | sararmış

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ

yazıklar olsun | Rabbinden | bir nur | üzerinde | o | İslam'a | göğsünü | Allah'ın | açtığı | kimse değil midir?

لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ

Allah | apaçık | bir sapıklık | içindedirler | onlar | Allah'ı | anmağa karşı | yürekleri | katılaşmış olanlara

نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ

derileri | ondan | ürperir | ikişerli | birbirine benzer | bir Kitap halinde | sözün | en güzelini | indirdi

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ

işte bu | Allah'ın | zikrine | ve kalbleri | derileri | yumuşar | sonra | Rablerinden | korkanların

هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ

yol gösteren | ona | artık olmaz | Allah | sapıklığında bırakırsa | ama kimi | dilediğini | bununla | doğru yola iletir | Allah'ın | rehberidir

اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٣﴾

zalimlere | ve denilir | kıyamet | günü | azabdan | en kötü | yüzüyle | korunmağa çalışan mı?

ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ

azab | böylece onlara geldi | onlardan öncekiler | yalanladılar | kazandığınızı | tadın

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْىَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ

dünya | hayatında | rezillik | Allah | onlara taddırdı | hiç farkına varmadıkları | bir yönden

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

insanlara | biz anlattık | andolsun | bilselerdi | keşke | daha büyüktür | ahiret | azabı ise

فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۚ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

Arapça | bir Kur'an | öğüt alırlar | umulur ki | temsili | her | Kur'an'da | bu

غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ

ortaklara bağlı | bir adam (yani köle) | şöyle bir misalle | Allah | örnek verdi | sakınırlar | umulur ki | pürüzsüz

مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ

fakat | yalnız Allah'a mahsust | hamd | ikisinin durumu | bir olur mu? | yalnız bir kişiye | bağlı olan | ve bir adam | birbiriyle çekişen

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ

günü | siz | sonra | ölecekler | onlar da | öleceksin | şüphesiz sen | bilmiyorlar | çokları

الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾

davalaşacaksınız | Rabbinizin | divanında | kıyamet

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ اَلَيْسَ

yok mudur? kendisine gelen doğruyu ve yalanlayandan Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?

فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ

onu ve doğrulayanlar doğruyu getirenler kafirler için bir yer cehennemde

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا

mükafatı işte budur Rablerinin yanında diledikleri her şey onlara vardır korunanlar onlardır işte

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ

ecirlerini ve mükafatlandırması için yaptıklarının en kötülerini onlardan Allah örtmesi için güzel davrananların

بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُوْنَكَ

seni korkutuyorlar kuluna kafi Allah değil mi? yaptıklarının en güzeliyle

بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ

yol gösterirse ve kime yola getiren onu artık olmaz Allah şaşırtırsa kimi O'ndan başkalarıyle

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ

andolsun onlara sorsan öc alan aziz Allah değil midir? şaşırtan onu artık olmaz Allah

مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ

yalvardıklarınızı o halde gördünüz mü de ki 'Allah' elbette derler ve yeri gökleri yarattı kim?

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ

yahut O'nun zararını kaldıracaklar onlar mı? bir zarar vermek Allah bana istese eğer Allah'tan başka

اَرَادَنِىْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِىَ اللّٰهُ عَلَيْهِ

O'na Allah bana yeter de ki O'nun rahmetini durduracaklar onlar mı? bir rahmet bana dilese

يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ

yapıyorum ben de durumunuza göre yapın ey kavmim de ki tevekkül edenler dayanırlar

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

azab üzerine ve (kimin) konuyor? onu rezil eden azab geliyor kime? bileceksiniz yakında

مُّقِيْمٌ ﴿٤٠﴾

sürekli

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن

biz indirdik sana Kitabı insanlar için hak ile artık kim doğru yola gelirse kendi yararınadır kim de

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ ٱللَّهُ يَتَوَفَّى

saparsa şüphesiz sapmış olur kendi zararına değilsin sen onların üzerinde vekil Allah vefat ettirir

ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ

canları ölmekte olan ölmeyenleri de uykularında sonra yanında tutar hükmettiğini

عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ

üzerlerinde ölümüne ve salıverir ötekilerini bir süreye kadar belli şüphesiz bunda vardır

لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ

ibretler bir toplum için düşünen yoksa -mi edindiler? başka Allah'tan şefa'atçiler de ki

أَوَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ

olsalar da mı? onlar malik olmayan hiçbir şeye ve düşünmeyen de ki Allah'ın dır şefa'at tamamen

لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ

O'nundur mülkü göklerin ve yerin sonra O'na döndürüleceksiniz anıldığı zaman Allah

وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ

tek olarak ürker kalbleri inanmayanların ahirete zaman anıldığı

ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

O'ndan başkaları da hemen onlar sevinirler de ki Allah'ım yoktan var eden gökleri

وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى

ve yeri bilen görülmeyeni ve görüleni ancak sen hükmedersin arasında kullarının şeylerde

كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا

ayrılığa düştükleri eğer olsaydı zulmedenlerin bulunanların yeryüzünde tümü

وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم

ve bir misli daha onunla beraber mutlaka fidye verirlerdi onu kötü azabdan (kurtulmak için) günü kıyamet onların karşılarına çıkmıştır

مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

Allah'tan şeyler hiç hesabetmedikleri

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ

alay onunla edegeldiklerİ şey onları ve kuşatmıştır yaptıkları işlerin kötülükleri kendilerine görünmüş

﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ

der bizden bir ni'met ona verdiğimiz vakit sonra bize du'a eder bir zarar insana dokunduğu zaman

إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

bilmiyorlar çokları fakat bir imtihandır o hayır bilgi(m) sayesinde bu bana verildi elbette

﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

kazandıkları şeyler kendilerine ama hiçbir yarar sağlamadı onlardan öncekiler bunu demişlerdi elbette

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ

kötülükleri erişecektir bunlardan zulmedenlere de kazandıklarının kötülükleri başlarına geldi

مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ

rızkı açar Allah elbette bilmediler mi? engel olacak onlar değillerdir yaptıklarının

لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ يَٰعِبَادِىَ

ey de ki inanan bir toplum için ibretler bunda vardır şüphesiz ve kısar dilediğine

ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

Allah şüphesiz Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin nefislerine karşı aşırı giden kullarım

يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوٓا۟

dönün çok esirgeyendir çok bağışlayan O çünkü O bütün günahları bağışlar

إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا۟ لَهُۥ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

size yardım edilmez sonra azab size gelip çatmadan önce O'na ve teslim olun Rabbinize

وَٱتَّبِعُوٓا۟ أَحْسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ

azab size gelmezden önce Rabbinizden size indirilenin en güzeline ve uyun

بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَٰحَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ

kusur edişimden dolayı vah (bana) nefsin demesinden (sakının) hiç farkına varmadan ve siz ansızın

فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

alay edenlerdendim ben gerçekten Allah'ın yanında

اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِى لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُولَ

demesinden yahut muttakilerden ben olurdum bana hidayet etseydi Allah elbette şayet demesinden yahut

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِى كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى

hayır güzel hareket edenlerden olsaydım bir kez daha (dönüş) benim için olsaydı gerçekten keşke azabı gördüğü zaman

قَدْ جَآءَتْكَ اٰيَاتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

nankörlerden ve oldun ve büyüklük tasladın onları sen yalanladın ayetlerim sana geldi elbette

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ

yok mudur? kapkara yüzlerini Allah'a yalan uyduranların görürsün kıyamet günü

فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ

başarılarıyle korunanları Allah kurtarır kibirlenenler için bir yer cehennemde

لَا يَمَسُّهُمُ السُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ

ve O her şeyin yaratıcısıdır Allah ve onlar üzülmezler kötülük onlara dokunmaz

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenler ve yerin göklerin anahtarları O'nundur vekildir her şeye

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُوٓنِّى

bana emrediyorsunuz Allah'tan başkasına mı? de ki ziyana uğrayacaklar onlardır işte Allah'ın ayetlerini

اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوحِىَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ

andolsun eğer ve senden öncekilere sana şöyle vahyedildi elbette ey cahiller kulluk etmemi

اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ

kulluk et Allah'a hayır kaybedenlerden ve olursun amelin boşa çıkar ortak koşarsan

وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا

tamamen yer O'nun kadrini gereği gibi Allah'ı bilemediler şükredenlerden ve ol

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى

ve yücedir O münezzehtir sağ elinde dürülmüştür ve gökler kıyamet günü O'nun avucu içindedir

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

onların ortak koştuklarından

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا

ancak hariç | yerde | ve olanlar | göklerde | olanlar | ölür (bayılır) | Sur'a | üflenir

مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۚ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾

bakıyorlardır | kalkmış | onlar | birden | bir daha | ona | üflenir | sonra | Allah'ın | dilediği

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِـۍءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ

ve şahidler | peygamberler | ve getirilir | Kitap | ve (ortaya) konur | Rabbinin | nuru ile | yer | parlar

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ

yaptığının karşılığı | herkese | tam verilir | asla haksızlık edilmez | ve onlara | adaletle | aralarında | ve hükmedilir

وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى

nihayet | bölük bölük | cehenneme | inkar edenler | sürülürler | onların ne yaptıklarını | en iyi bilendir | ve O

اِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

kendi aranızdan | elçiler | gelmedi mi? | onun bekçileri | onlara | ve şöyle der | kapıları | açılır | oraya geldikleri | zaman

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۟ قَالُوا بَلٰى

evet | derler | bu | gününüze | kavuşacağınıza | ve sizi uyaran | Rabbinizin | ayetlerini | size | okuyan

وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوٓا اَبْوَابَ

kapılarından | girin | denilir | kafirlere | azab | sözü | hak olmuştur | ama

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا

korunanlar | sevk edilirler | kibirlenenlerin | yeri | ne kötüdür | içinde | ebedi kalmak üzere | cehennemin

رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

onlara | ve derler | onun kapıları | açılır | geldikleri | zaman | nihayet | bölük bölük | cennete | Rablerinin (azabından)

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ

hamdolsun | ve derler | ebedi kalmak üzere | buraya girin | (ne) hoşsunuz | size | selam | onun bekçileri

لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ

dilediğimiz | yerinde | cennet | oturacağımız | yurduna | ve bizi varis kılan | verdiği sözünü | bize yerine getiren | Allah'a

فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

çalışanların | ücreti | ne güzeldir

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْۚ وَقُضِيَ

ve görürsün meleklerin çevresinde dönerek Arşın tesbih ettiklerini hamd ile Rablerini ve hükmedilir

بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

aralarında hak ile ve denilir Hamd Allah'a' dır Rabbi alemlerin

سُورَةُ مؤمن / غَافر

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٨٥ ايَةً - الترتيب الوحى ٦٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِۙ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ

Ha mim indirilişi Kitabın Allah tarafındandır aziz (daima galib) alim (herşeyi en iyi bilen) bağışlayand ır günahı

وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِى الطَّوْلِۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَۗ اِلَيْهِ

ve kabul edendir tevbeyi çetin olandır azabı sahibidir lutuf yoktur tanrı başka O'ndan O'nadır

الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِىٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ

dönüş mücadele etmez hakkında ayetleri Allah'ın başkası inkar edenlerden seni aldatmasın

تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْۖ

onların dolaşmaları şehirlede yalanladı onlardan önce kavmi Nuh ve kollar onlardan sonraki

وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَأْخُذُوْهُ وَجَادَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ

ve yeltendi her millet elçisini yakalamağa ve tartıştılar boş şeyler ileri sürerek gidermek için onunla

الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

hakkı bu yüzden onları yakaladım nasıl oldu azabım böylece yerini buldu sözü Rabbinin

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِۘ ﴿٦﴾ الَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ

hakkındaki inkar edenler onlar halkıdır ateş taşıyanlar Arş'ı

وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ

ve bulunanlar onun çevresinde tesbih ederler hamd ile (överek) Rablerini ve inanırlar O'na ve mağfiret dilerler

لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْاۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا

mü'minler için Rabbimiz sen kapladın her şeyi rahmet ile ve bilgi ile bağışla tevbe edenleri

وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٧﴾

ve uyanları senin yoluna ve onları koru azabından cehennem

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ الَّتِى وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ

babalarından iyi olan ve kimseleri onlara söz verdiğin Adn cennetlerine onları sok Rabbimiz

وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ ۗ

kötülüklerden onları koru hüküm ve hikmet sahibi olan üstün olan sen şüphesiz sensin ve çocuklarından ve eşlerinden

وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ﴿٩﴾

büyük başarı o ve işte budur ona acımışsındır o gün kötülüklerden sen korursan ve kimi

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ

zira kendi kendinize sizin kızmanızdan daha büyüktür Allah'ın (size) kızması bağırılır inkar edenlere şüphesiz

تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا

ve dirilttin iki kez bizi öldürdün Rabbimiz dediler ki inkar ederdiniz imana siz çağrılırdınız

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ

sebebiyledir bu bir yol çıkmak için var mı? günahlarımızı itiraf ettik iki kez

اِذَا دُعِىَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ

Allah'a aittir artık hüküm inanmanız O'na ortak koşulursa ve eğer inkar etmeniz tek Allah'a çağrıldığınız zaman

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِى يُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَآءِ

gökten sizin için ve indiriyor ayetlerini size gösteriyor O'dur ki ve büyük yüce

رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a siz çağırın (O'na) yönelenden başkası öğüt almaz rızık

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِى الرُّوحَ

ruhu indirir Arş'ın sahibi dereceleri yükselten kafirlerin hoşuna gitmesede

مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۙ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ

onlar o gün buluşma gününe karşı uyarmak için kullarından dilediğine emrinden olan

بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۗ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۗ لِلّٰهِ

Allah'ın bugün mülk kimindir? hiçbir şey onlardan Allah'a gizli kalmaz ortaya çıkarlar

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

ve kahhar tek

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ

çabuk görendir | Allah | şüphesiz | bugün | zulüm | yoktur | kazandığıyle | can | her | cezalanır | bugün

الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

gırtlaklara | dayanmıştır | yürekler | zira | yaklaşan | güne karşı | onları uyar | hesabı

كَاظِمِيْنَ ۛ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ

hain(bakışlar)ını | bilir | sözü tutulur | bir aracıları | ve yoktur | bir dostu | zalimlerin | yoktur | yutkunur dururlar

الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضِىْ بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

yalvardıkları ise | hak ile | hükmeder | Allah | göğüslerin | ve gizlediklerini | gözlerin

مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَىْءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾

görendir | işitendir | O | Allah | çünkü | hiçbir | hüküm veremezler | O'ndan başka

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ

kendilerinden öncekilerin | sonunun | olduğunu | nasıl | görsünler | yeryüzünde | gezip dolaşmadılar mı?

كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ

günahları yüzünden | Allah | fakat onları yakaladı | yeryüzündeki | ve eserleri bakımından | kuvvet | kendilerinden daha üstün | onlar | idiler

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ

onlara getirirdi | olmaları | çünkü onların (sebebiyle) | bu | koruyan | Allah'a | karşı | onları | ve olmadı

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

cezası | çetin olandır | güçlüdür | zira O | Allah | bu yüzden onları yakaladı | ama inkar ettiler | açık kanıtlar | elçileri

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

ve Haman'a | Fir'avn'e | apaçık | ve bir yetki ile | ayetlerimizle | Musa'yı | biz gönderdik | andolsun

وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا

dediler | katımızdan | hakkı | (Musa) onlara getirince | yalancı | bir büyücüdür | dediler | ve Karun'a

اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ

kafirlerin | tuzağı | değildir | kadınlarını | ve sağ bırakın | onunla beraber | inananların | oğullarını | öldürün

اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿٢٥﴾

boşa çıkandan | başkası

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِىٓ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗۚ اِنِّٓى اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ

onun değiştireceğinden | korkuyorum | çünkü ben | Rabbine | ve yalvarsın | Musa'yı | öldüreyim | bırakın | Fir'avn | dedi

دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسٰٓى اِنِّى عُذْتُ

sığındım | ben | Musa | dedi | fesad | yeryüzünde | çıkaracağından | yahut | dininizi

بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ

bir adam | (şöyle) dedi | hesap | gününe | inanmayan | kibirlilerin | hepsinden | ve sizin de Rabbinize | benim de Rabbim

مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّىَ

mü'min | ailesinden | Fir'avn | gizleyen | imanını | öldürüyor musunuz? | bir adamı | dediği için | Rabbim

اللّٰهُ

Allah'tır

وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْۗ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗۚ وَاِنْ

oysa | size getirmiştir | kanıtlar | Rabbinizden | eğer | ise | yalancı | kendi zararınadır | yalanı | ve eğer

يَّكُ صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِىْ يَعِدُكُمْۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِىْ مَنْ هُوَ

doğru söylüyorsa | başınıza gelir | bir kısmı | size va'dettiklerinin | şüphesiz | Allah | doğru yola iletmez | kimseyi | o

مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِى الْاَرْضِ

aşırı giden | yalancı | ey kavmim | sizindir | mülk | bugün | hakimsiniz | yeryüzüne

فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَاۗ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا

kim | bizi kurtarır? | hışmından | Allâh'ın | eğer | bize gelirse | dedi | Fir'avn | ben size göstermiyorum | başkasını

مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِىْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ

gördüğüm şeyden | ve ben sizi iletmem | başkasına | yoldan | doğru | dedi ki | inanan adam | ey kavmim

اِنِّٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِۙ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوْحٍ

ben | korkuyorum | üzerinize | mislinden | gününün | öncekilerin | gibi | durumu | kavminin | Nuh

وَعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْۗ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

ve 'Ad | ve Semud'un | ve onlardan sonrakilerin | değildir | Allah | isteyecek | zulmetmek | kullara

وَيٰقَوْمِ اِنِّٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِۙ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَۚ مَا

ve ey kavmim | gerçekten ben | korkuyorum | sizin için | gününden | o çağırma | o gün | arkanızı dönüp | kaçarsınız | ama yoktur

لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

sizin için | -dan | Allah- | kurtaracak kimse | ve kimi | şaşırtırsa | Allah | artık olmaz | ona | yol gösteren

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ مِمَّا جَآءَكُمْ

size getirdiklerinden kuşkunuz devam etti açık kanıtlar daha önce Yusuf size getirmişti andolsun

بِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُولًا ؕ كَذٰلِكَ

işte böyle elçi ondan sonra Allah göndermez dediniz öldüğü zaman nihayet onun

يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابُ ۚ ﴿٣٤﴾ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِىْٓ اٰيَاتِ

ayetleri hakkında tartışırlar onlar ki şüpheci aşırı giden o kimseleri Allah saptırır

اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ

inananlar ve yanında Allah yanında bir kızgınlıktır ne büyük kendilerine gelmiş bir delil olmadan Allah'ın

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

Fir'avn dedi zorbanın kibirli kalbi her üzerini Allah mühürler işte böyle

يٰهَامٰنُ ابْنِ لِىْ صَرْحًا لَّعَلِّىْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۙ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ

sebeplerine sebeplere erişirim belki yüksek bir kule bana yap ey Haman

السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّىْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ

süslü gösterildi böylece yalancı onu sanıyorum çünkü ben Musa'nın tanrısına böylece bakayım göklerin

لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا

başka Fir'avn'ın tuzağı değildi yoldan ve çıkarıldı işi kötü Fir'avn'a

فِىْ تَبَابٍ ۧ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِىْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۚ

doğru yola sizi götüreyim bana uyun ey kavmim inanan (adam) dedi ki hüsrandan

﴿٣٨﴾ يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۫ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ

yerdir o ahiret ve gerçekten bir geçinmedir dünya hayatı bu gerçekten ey kavmim

الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ

yaparsa ve her kim onun mislinden başka cezalandırılmaz bir kötülük yaparsa kim ebedi olarak durulacak

صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ

kendilerine rızık verilir cennete girerler onlar inanarak kadından veya erkek faydalı bir iş

فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

hesapsız orada

وَيَا قَوْمِ مَا لِىٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِىٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِى

ey kavmim | ne oluyor bana? | ben sizi çağırıyorum | kurtuluşa | siz beni çağırıyorsunuz | ateşe | siz beni çağırıyorsunuz

لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِى بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا۠ اَدْعُوكُمْ

nankörlük etmeğe | Allah'a | ve ortak koşmağa | O'na | şeyleri | olmayan | benim | onun hakkında | bilgim | ben ise | sizi çağırıyorum

اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِىٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ

aziz olana | çok bağışlayana | şüphe yok ki | kesinlikle | siz beni çağırıyorsunuz | ona | (oysa) yoktur | onun | du'aya değer tarafı

فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ

dünyada | ne de ahirette | elbette | bizim dönüşümüz | Allah'adır | ve elbette | aşırı gidenler | işte onlar

اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَآ اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِىٓ اِلَى اللّٰهِ

halkıdır | ateş | yakında hatırlayacaksınız | benim söylediklerimi | size | ve bırakıyorum | işimi | Allah'a

اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ

şüphesiz | Allah | görür | kulları | onu korudu | Allah | kötülüklerinden | onların kurdukları tuzakların | ve kuşattı

بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا

ailesini | Fir'avn | en kötüsü | azabın | ateş | sunulurlar | ona | sabah | ve akşam

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ يَتَحَآجُّونَ

günü | kıyamet koptuğu | sokun (denilir) | ailesini | Fir'avn | en çetinine | azabın | birbirleriyle tartışırlarken

فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا

ateşin | içinde | dediler ki | zayıf olanlar | büyüklük taslayanlara | biz | idik | size | uymuş

فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا

siz savabilir misiniz? | bizden | ufak bir parçasını | ateşin | dediler ki | büyüklük taslayanlar | biz

كُلٌّ فِيهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ

hepimiz | onun içindeyiz | şüphesiz | Allah | elbette | hüküm verdi | arasında | kullar | dediler ki | ateştekiler

لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

bekçilerine | cehennemin | du'a edin | Rabbinize | hafifletsin | bizden | bir gün | biraz | azabı

قَالُوٓا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۭ قَالُوا بَلٰى ۭ قَالُوا فَادْعُوا ۚ وَمَا

dediler | size getirmezler miydi? | elçileriniz | açık kanıtlar | dediler | evet (getirirlerdi) | dediler | öyle ise yalvar(ıp dur)un | değildir

دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا

yalvarması | kafirlerin | başka bir şey | dalaletten | elbette biz | yardım ederiz | elçilerimize | ve inananlara

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ

hayatında | dünya | günde | (şahidliğe) duracakları | şahidlerin | o gün | fayda vermez | zalimlere

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْۗءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى

ma'zeretleri | ve onlar için vardır | la'net | ve onlara vardır | en kötüsü | yurt(lar)ın | andolsun | biz verdik | Musa'ya

الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي

hidayet | ve miras kıldık | oğullarına | İsrail | Kitabı | bir yol gösterici | ve öğüttür | sahiplerine

الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ

sağduyu | sabret | mutlaka | va'di | Allah'ın | gerçektir | ve istiğfar et | günahına | ve an

بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ

övgü ile | Rabbini | akşam | sabah | şüphesiz | tartışanlar | hakkında | ayetleri | Allah'ın

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ

hiçbir delil | kendilerine gelmiş | onların göğüslerinde yoktur | başka bir şey | büyüklük taslamaktan | erişemeyecekleri | sen sığın

بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ

Allah'a | çünkü O | O'dur | işiten | gören | yaratmak | gökleri | ve yeri | çok daha zordur

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي

yaratmaktan | insanları | fakat | çoğu | insanların | bilmezler | eşit olmaz

الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْۗءُ ۭ قَلِيْلًا

kör | ve gören | inanan | ve yapanlarla | iyi işler | kötülük yapan | ne kadar az

مَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

düşünüyorsunuz

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

mutlaka sa'at gelecektir asla şüphe yoktur bunda fakat çoğu insanların inanmazlar

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِىٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى

dedi ki Rabbiniz bana du'a edin kabul edeyim sizden şüphesiz büyüklenenler bana kulluk etmeğe

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا

gireceklerdir cehenneme aşağılık olarak O'dur ki Allah yaptı size geceyi istirahat etmeniz için

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

içinde ve gündüzü görmeniz için şüphesiz Allah lutufkardır insanlara fakat çoğu

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ لَآ اِلٰهَ

insanların şükretmezler işte budur Allah Rabbiniz yaratıcısı olan herşeyin yoktur tanrı

اِلَّا هُوَ ۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ

başka O'ndan nasıl da çevriliyorsunuz? işte böyle çevriliyorlardı devam edenler ayetlerini Allah'ın

يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَآءَ بِنَآءً

kasden inkara Allah O'dur ki yaptı size arzı durulacak yer ve göğü bina

وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ

sizi şekillendirdi şekillerinizi güzel yaptı ve sizi besledi güzel rızıklarla işte budur Allah Rabbiniz

فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَىُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ

ne yücedir Allah Rabbi alemlerin O diridir yoktur tanrı başka O'ndan O'na yalvarın

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنِّى نُهِيتُ

halis kılarak yalnız kendisine dini hamd Allah'a mahsustur Rabbi alemlerin de ki ben men'olundum

اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِىَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّى

tapmaktan sizin yalvardıklarınıza başka Allah'tan bana gelince açık deliller Rabbimden

وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

ve emrolundum teslim olmakla Rabbine alemlerin

هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ

O'dur ki sizi yarattı topraktan sonra nutfe(sperm)den sonra alaka(embriyo)dan sonra sizi çıkarıyor

طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًاۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى

çocuk olarak sonra ermeniz için güçlü çağınıza olmanız için sonra ihtiyarlar içinizden kimi öldürülüyor

مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِى يُحْيٖ

daha önce erişmeniz için süreye belli ve umulur ki aklınızı kullanırsınız O'dur ki yaşatan

وَيُمِيتُۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ اَلَمْ تَرَ

ve öldüren istediğinde sadece bir işi der ona 'ol' o da olur görmedin mi?

اِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا

tartışanlar hakkında ayetleri Allah'ın nasıl? çevriliyorlar yalanlayanlar

بِالْكِتَابِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَاۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَۙ ﴿٧٠﴾ اِذِ الْاَغْلَالُ

Kitabı ve şeyi gönderdiğimiz onunla elçilerimizi yakında bileceklerdir demir halkalar

فِٓى اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُۜ يُسْحَبُونَۙ ﴿٧١﴾ فِى الْحَمِيمِ ثُمَّ فِى النَّارِ

boyunlarında ve zincirler sürükleneceklerdir içinde kaynar su sonra ateşte

يُسْجَرُونَۚ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَۙ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ

yakılacaklardır sonra denilecektir onlara nerede? ortak koştuklarınız Allah'tan başkaları?

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔاۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ

diyecekler ki kayboldular bizden hayır biz tapmıyormuşuz önceden hiçbir şeye işte böyle şaşırtır Allah

الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا

kafirleri bu durum sizin ötürüdür şımarmanızdan yeryüzünde haksız olarak ve ötürüdür

كُنْتُمْ تَمْرَحُونَۚ ﴿٧٥﴾ اُدْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۚ فَبِئْسَ

olmanızdan böbürlenmiş girin kapılarından cehennemin ebedi kalacaksınız orada ne kötüdür

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ

yeri kibirlenenlerin sabret şüphesiz va'di (sözü) Allah'ın gerçektir sana gösteririz

بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

bir kısmını onları tehdid ettiğimiz şeylerin seni vefat ettiririz yahut sonunda bize döndürüleceklerdir

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

andolsun biz gönderdik elçiler senden önce de onlardan kimini anlattık sana ve onlardan kimini

لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۘ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا

anlatmadık sana mümkün değildir hiçbir elçinin getirmesi bir mu'cize olmadan izni Allah'ın zaman

جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ

geldiği emri Allah'ın yerine getirilir hak ve hüsrana uğrarlar orada boşa çıkarmağa uğraşanlar Allah

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ

O'dur ki yarattı size hayvanları binmeniz için kimine ve kiminden yemeniz için sizin vardır

فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

onlarda faydalar erersiniz onların üstünde arzuya gönüllerinizdeki ve onların üstünde ve üstünde

الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨١﴾

gemilerin taşınırsınız size gösteriyor ayetlerini hangisini? ayetlerinden Allah'ın inkar ediyorsunuz

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ

gezip dolaşmadılar mı? yeryüzünde görsünler nasıl olduğunu sonunun kendilerinden öncekilerin

كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ

onlar idiler daha çok bunlardan daha şiddetli kuvvet bakımından ve eserleri bakımından yeryüzündeki ama hiçbir yarar sağlamadı kendilerine

مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ

kazandıkları onlara gelince elçileri açık kanıtlarla sevindiler yanlarında bulunan

مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا

bilgi ile sonunda kuşatıverdi kendilerini şey alay edegeldikleri hışmımızı gördüler ne zaman ki

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ

dediler inandık Allah'a tek ve inkar ettik şeyleri olan O'na ortak koştuğumuz fakat sağlamadı

يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ۭ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ

kendilerine bir fayda inanmaları zaman gördükleri hışmımızı yasası budur Allah'ın gelip geçen hakkında

عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

kulları ve ziyana uğramışlardır orada kafirler

سُورَةُ حٰمٓ السجدة / فُصِّلَت

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٤ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٦١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا

okunan ayetleri açıklanmış bir Kitaptır Rahim'den Rahman'dan indirilmiştir Ha mim

عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۙ﴿٣﴾ بَشِيْرًا وَنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ

onlar çokları fakat yüz çevirmiştir ve uyarıcı olarak müjdeleyici olarak bilen bir toplum için Arapça

لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٤﴾ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِىْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ وَفِىْٓ

ve var kendisine bizi çağırdığın şeye karşı kılıflar var içinde kalblerimiz dediler ki işitmezler

اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُوْنَ ﴿٥﴾ قُلْ

de ki yapıyoruz biz de sen (istediğini) yap bir perde seninle ve bizim aramızda var bir ağırlık kulaklarımızda

اِنَّمَآ اَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَىَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ

bir tek tanrı olduğu tanrınızın elbette bana vahyediliyor sizin gibi bir insanım ben elbette

فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ۙ﴿٦﴾ الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ

vermezler onlar ki ortak koşanların vay haline O'ndan mağfiret dileyin O'na doğrulun

الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ve yapanlar iman edenler şüphesiz inkar ederler onlar ahireti ve onlar zekat

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِىْ خَلَقَ

yaratanı inkar ediyorsunuz siz mi? de ki kesintisiz bir mükafat onlar için vardır iyi işler

الْاَرْضَ فِىْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۗ ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۚ﴿٩﴾

alemlerin Rabbidir O eşler O'na ve koşuyorsunuz iki günde arzı

وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِىَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ اَقْوَاتَهَا

gıdalarını onda ve takdir etti onda ve bereketler yarattı üstünden ağır baskılar arza yaptı

فِىْٓ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ ۗ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِيْنَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ

göğe yöneldi sonra arayıp soranlar için eşit olarak günde dört

وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ۗ قَالَتَآ اَتَيْنَا

geldik dediler ki istemeyerek veya isteyerek gelin ve arza ona dedi duman halinde olan

طَآئِعِيْنَ ﴿١١﴾

isteyerek

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِىْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِىْ كُلِّ سَمَآءٍ اَمْرَهَا ؕ وَزَيَّنَّا

ve biz donattık | emrini | göğe | her | ve vahyetti | iki günde | gök | yedi | böylece onları yaptı

السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَحِفْظًا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿١٢﴾

bilenin | güçlü olanın | takdiridir | işte bu | ve koruma ile | lambalarla | en yakın | göğü

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿١٣﴾

ve Semud'un | 'Ad | başına düşen yıldırım | gibi | bir yıldırıma karşı | ben sizi uyardım | de ki | yüz çevirirlerse | eğer

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ

Allah'tan başkasına | kulluk etmeyin | ve arkalarından | önlerinden | elçiler | onlara gelmişti | hani

قَالُوْا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ

tanımıyoruz | onunla | gönderildiğiniz | şeyi (mesajı) | biz | melekler | indirirdi | Rabbimiz | dileseydi | şayet | dediler

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ ﴿١٤﴾

daha şiddetli | kimdir? | ve dediler | haksız olarak | yeryüzünde | büyüklük tasladılar | Ad (kavmi) | fakat

مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَكَانُوْا

ve devam ettiler | kuvvetçe kendilerinden | daha güçlüdür | O | onları yaratan | Allah | elbette | görmediler mi? | kuvveti | bizden

بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِىْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ

uğursuz | günlerde | dondurucu | bir rüzgar | üzerlerine | biz de gönderdik | inkara | bizim ayetlerimizi

لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْىِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى

daha da kepaze edicidir | ahiret | azabı ise | dünya | hayatında | rezillik | azabını | taddırmak için

وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى

körlüğü | fakat onlar yeğlediler | onlara yol gösterdik | Semud(kavmin)e | gelince | hiç yardım edilmeyecektir | ve onlara

عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۚ ﴿١٧﴾

yaptıkları | yüzünden | alçaltıcı | azab | yıldırımı | böylece onları yakaladı | doğru yolu bulmağa

وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ ۚ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ

Allah'ın | düşmanları | toplanır | gün | ve korunanları | inananları | ve kurtardık

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ

kulakları | aleyhlerine | şahidlik ettiler | oraya vardıklarında | nihayet | bir araya getirilirler | onlar | ateşe

وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾

yaptıkları işler | hakkında | ve derileri | ve gözleri

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِى اَنْطَقَ

konuşturan Allah bizi konuşturdu dediler aleyhimize şahidlik ettiniz niçin? derilerine dediler

كُلَّ شَىْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ

siz değildiniz döndürülüyorsunuz işte O'na defa ilk sizi yaratmıştı ve O her şeyi

تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ

fakat derilerinizin ve değildiniz gözlerinizin ve değildiniz kulaklarınızın aleyhinize şahidlik etmesinden gizleniyor

ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ

zannınız işte bu yaptıklarınızın çoğunu bilmez Allah elbette sanıyordunuz ki

الَّذِى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا

dayanabilirlerse şimdi eğer ziyana uğrayanlardan ve oldunuz sizi helak etti Rabbinize karşı zannettiğiniz

فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۚ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

affedilenlerden onlar değildir affedilmek isterlerse ve eğer onların yeri ateştir

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ

ve gerekli oldu arkalarında ve bulunanı onların önlerinde bulunanı onlara süslü gösterdiler birtakım arkadaşlar onlara biz musallat ettik

عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِى اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ

çünkü onlar ve insan cin kendilerinden önce gelip geçmiş olan topluluklarına söz kendilerine

كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا

gürültü edin Kur'an'ı bu dinlemeyin inkar edenler dediler ki ziyanda idiler

فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا

şiddetli bir azab inkar edenlere taddıracağız ona galib gelirsiniz belki onda (okunduğunda)

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ

ateştir Allah düşmanlarının cezası bu yaptıklarının en kötüsüyle ve onları cezalandıracağız

لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَآءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ

dediler ki inkar etmeleri ayetlerimizi sebebiyle ceza olarak sürekli kalma yurdu orada onlara vardır

الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا

onları alalım ve insanları cin bizi saptıran bize göster Rabbimiz inkar eden kimseler

تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

alçaklardan olsunlar ayaklarımızın altına

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ

şüphesiz diyenlere Rabbimiz Allah'tır sonra doğru olanlara iner üzerine melekler

أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ

korkmayın ve üzülmeyin sevinin cennetle size söz verilen biz

أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي

sizin dostlarınızız hayatında dünya ve ahirette size vardır orada çektiği her şey

أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ

canlarınızın ve size var orada istediğiniz her şey ağırlaması dır çok bağışlayanın çok esirgeyenin kim olabilir?

أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي

daha güzel sözlü çağırandan Allah'a ve yapandan iyi iş ve diyenden ben

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ

müslümanlardanım bir değildir iyilik kötülükle sav (onu)

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

en güzel olanla bir de bakarsın ki seninle aranda onun arasında düşmanlık olan sanki bir dosttur sıcak

وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا

buna kavuşturulmaz başkası başkası sabredenlerden ve buna kavuşturulmaz şansı olandan büyük eğer

يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

seni dürtecek olursa şeytandan kötü bir düşünce Allah'a hemen sığın çünkü O işitendir bilendir

﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

O'nun ayetlerindendir gece ve gündüz ve güneş ve ay secde etmeyin güneşe

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

ne de aya secde edin Allah'a onları yaratan eğer iseniz O'na tapıyorsanız

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ

eğer büyüklük taslarlarsa yanında bulunan(melek)ler Rabbinin tesbih ederler O'nu gece ve gündüz ve onlar

لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

hiç usanmazlar

وَمِنْ اٰيَاتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ

suyu onun üzerine döktüğümüz zaman boynu bükük toprağı görürsün sen O'nun ayetlerinden biri de (şudur)

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۗ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۗ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

her şeye O ölüleri de diriltir onu dirilten elbette ve kabarır titreşir

قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَاۗ اَفَمَنْ يُّلْقٰى

atılan mı? bize gizli kalmazlar ayetlerimiz hususunda doğruluktan sapanlar şüphesiz kadirdir

فِى النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِۗ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ

dilediğiniz şeyi yapın kıyamet günü güvenle gelen mi? yoksa daha iyidir ateşin içine

اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاۤءَهُمْۚ

kendilerine gelen Zikr'i (Kur'an'ı) inkar ettiler onlar şüphesiz görmektedir yaptıklarınızı O

وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ۙ ﴿٤١﴾ لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖۗ

ne de arkasından önünden boşa çıkaracak bir söz ona gelmez aziz bir Kitaptır halbuki o

تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ

elçilere söylenmiş olandan başka bir şey sana söylenen değildir çok övülenden hüküm ve hikmet sahibinden indirilmiştir

مِنْ قَبْلِكَۗ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

biz onu yapsaydık eğer acı azab ve sahibidir bağışlama sahibi Rabbin kuşkusuz senden önceki

قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗۗ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّۗ قُلْ هُوَ

o de ki arab olana ve yabancı söz mü? onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? derlerdi ki yabancı (dilde) bir Kur'an

لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَاۤءٌۗ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ

onlara ve o bir ağırlık onların kulaklarında vardır inanmayanlara gelince ve (gönüllere) şifadır bir yol gösterici inananlar için

عَمًىۗ اُولٰۤىِٕكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى

Musa'ya biz vermiştik andolsun uzak bir yerden çağırılıyorlar onlar bir körlüktür

الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۗ

aralarında derhal hüküm verilirdi Rabbinden geçmiş bir söz eğer olmasaydı onda ayrılığa düşülmüştü Kitabı

وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ

ve kim yararı kendisinedir iyi iş yaparsa kim işkilli ondan bir kuşku içindedirler onlar

اَسَاۤءَ فَعَلَيْهَاۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٤٦﴾

kullara zulmedici Rabbin değildir zararı kendisinedir kötülük yaparsa

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ

gebe kalmaz | kabuklarından | meyvalar | çıkmaz | sa'at (kıyamet) | bilgisi | döndürülür | O'na

مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِىْ ۙ قَالُوْٓا

demişlerdir | ortaklarım | nerede? | onlara seslenildiği | gün | O'nun bilgisi | olmadan | ve doğurmaz | bir dişi

اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ۚ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ

önceden | yalvarıp durdukları | şeyler | onlardan | sapıp gitmiştir | hiçbir gören | bizden | yok | sana arz ederiz ki

وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيْصٍ ﴿٤٨﴾ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۫

hayır (iyilik) | istemekten | insan | usanmaz | kaçacak bir yer | kendileri için | olmadığını | ve onlar anlamışlardır

وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسٌ قَنُوْطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ

sonra | kendimizden | bir rahmet | biz ona taddırırsak | eğer | ümitsiz olur | hemen üzülür | bir şer | kendisine dokunursa | ama eğer

ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِىْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّجِعْتُ

götürülmüş olsam bile | eğer | kopacağını | kıyametin | sanmıyorum | benim hakkımdır | bu | der ki | ona dokunan | bir zarardan

اِلٰى رَبِّىْٓ اِنَّ لِىْ عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا ۗ

yaptıklarını | inkar edenlere | biz mutlaka haber vereceğiz | daha güzel şeyler | O'nun yanında | benim için vardır | muhakkak | Rabbime

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ

yüz çevirir | insana | bir ni'met verdiğimizde | kaba | azabdan | ve mutlaka taddıracağız

وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ

eğer (Kur'an) | gördünüz mü | de ki | bol bol | yalvarıp durur | bir şer | ona dokunduğunda | ve yan çizer

كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِىْ شِقَاقٍ

bir ayrılığa düşen | o | kimseden | daha sapık | kim olabilir? | onu | siz de inkar etmişseniz | sonra | Allah | tarafından | ise

بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيْهِمْ اٰيَاتِنَا فِى الْاٰفَاقِ وَفِىْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ

onlara | iyice belli olana | kadar | ve kendi canlarında | ufuklarda | ayetlerimizi | biz onlara göstereceğiz | uzak

اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ

onlar | iyi bil ki | şahit olması | her şeye | O'nun | Rabbinin | yetmez mi? | gerçek olduğu | o(Kur'a)n'ın

فِىْ مِرْيَةٍ مِنْ لِقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍ مُحِيْطٌ ﴿٥٤﴾

kuşatmıştır | her şeyi | O | iyi bil ki | Rablerine | kavuşmaktan | kuşku | içindedirler

سُورَةُ الشّورى

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٥٣ ايَةً - الترتيب الوحى ٦٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوحِٓى اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَۙ اللّٰهُ

Ha mim — Ayın sin kaf — böyle — sana — vahyeder — ve senden öncekilere — Allah

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِۜ وَهُوَ الْعَلِىُّ

aziz — hakim — O'nundur bulunan herşey — göklerde — ve bulunan herşey — yerde — ve O — yücedir

الْعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ

uludur — neredeyse — gökler — çatlayacaklar — üstlerinden — ve melekler — tesbih ederler

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِى الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ

hamd ile — Rablerini — ve mağfiret dilerler — yerdekiler için — iyi bil ki — şüphesiz — Allah — O'dur — çok bağışlayan

الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْۖ وَمَٓا

çok esirgeyen — edinenleri — O'ndan başka — veliler — Allah — kollamaktadır — onları — ve değilsin

اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ

sen — onların üzerinde — vekil — ve böyle — biz vahyettik ki — sana — bir Kur'an — arapça — uyarman için

اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِۜ فَرِيقٌ فِى الْجَنَّةِ

Anakenti (Mekke'yi) — ve çevresindekileri — ve uyarman için — gününe karşı — toplanma — asla kuşku bulunmayan — onda — bir bölük — cennette

وَفَرِيقٌ فِى السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ

ve bir bölük — ateştedir — şayet — dileseydi — Allah — onları yapardı — millet — bir tek — fakat

يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ فِى رَحْمَتِهٖۜ وَالظّٰلِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

sokar — dilediğini — rahmetine — zalimlere gelince — onların — yoktur — velisi — ve yoktur — yardımcısı

اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِىُّ وَهُوَ يُحْىِ الْمَوْتٰىۖ ﴿٨﴾

yoksa -mi edindiler? — O'ndan başka — veliler — Allah'tır — O — veli — ve O — diriltir — ölüleri

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَىْءٍ فَحُكْمُهٗٓ

ve O — her şeye — kadirdir — şeyde — ayrılığa düştüğünüz — onda — herhangi bir — hüküm vermek

اِلَى اللّٰهِۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿١٠﴾

Allah'a aittir — işte budur — Allah — Rabbim — O'na — dayandım — ve O'na — yöneldim

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ

yoktan var edendir | gökleri | ve yeri | yaratmıştır | size | kendinizden | çiftler | ve hayvanlardan

اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ؕ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿١١﴾

çiftler | sizi üretiyor | bu(düzen içi)nde | yoktur | O'na benzer | hiçbir şey | ve O | işitendir | görendir

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ

O'nundur | anahtarları | göklerin | ve yerin | açar | rızkı | dilediğine | ve kısar | O

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا

her şeyi | bilendir | şeri'at (hukuk düzeni) | size | dinden | tavsiye ettiğini | onunla | Nuh'a

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ

ve vahyettiğimizi | sana | ve tavsiye ettiğimizi | onunla | İbrahim'e | ve Musa'ya | ve Îsaya | şöyle ki

اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ؕ

doğru tutun | dini | ve ayrılığa düşmeyin | onda | ağır geldi | ortak koşanlara | onları çağırdığın | kendisine

اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوْٓا

Allah | seçer | kendisine | kimseyi | dilediği | ve iletir | kendisine | iyi niyetle yöneleni | onlar ayrılığa düşmediler

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

başka sebeple | sonra | kendilerine geldikten | ilim | çekememezlik | aralarındaki | eğer olmasaydı | sözü | geçmiş

مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا

Rabbinden | kadar | bir süre | belli | hüküm verilirdi | aralarında | ve şüphesiz | varis kılınanlar

الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ

Kitaba | onlardan sonra | içindedirler | bir şüphe | ondan | kuşku veren | bundan dolayı sen | (Hakka) çağır | ve doğru ol | gibi

اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ

emrolunduğun | uyma | onların keyiflerine | ve de ki | ben inandım | indirdiği | Allah'ın | her Kitaba | ve emrolundum

لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ؕ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ

adalet yapmakla | aranızda | Allah | bizim de Rabbimiz | sizin de Rabbinizdir | bize aittir | bizim eylemlerimiz | ve size aittir | sizin eylemleriniz

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٥﴾

bir tartışma nedeni yoktur | bizimle | sizin aranızda | Allah | bulur (bir araya toplar) | aramızı | ve O'nadır | dönüş

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ

batıldır delilleri onu kabul ettikten sonra Allah hakkında tartışanların

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِى اَنْزَلَ

indirdi Allah'tır ki şiddetli bir azab ve onlara vardır bir gazab ve üzerlerine Rableri yanında

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

yakındır o sa'at belki ne bilirsin? ve ölçüyü gerçeği içeren Kitabı

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا ۙ

ondan korkarlar inananlar ise ona inanmayanlar onun çabuk gelmesini isterler

وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ ۗ اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِى السَّاعَةِ لَفِى ضَلَالٍ

bir sapıklık içindedirler o sa'at hakkında tartışanlar elbette iyi bil ki gerçek olduğunu onun ve bilirler

بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِىُّ الْعَزِيزُ ۚ

galiptir kuvvetlidir ve O dilediğini rızıklandırır kullarına lutufkardır Allah uzak

﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِى حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ

istiyorsa kim onun ekinini onun için artırırız ahiret ekinini istiyorsa kim

حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ

yoksa onların -mı var? bir nasibi ahirette onun fakat olmaz ondan bir şey ona veririz dünya ekinini

شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ

karar eğer olmasaydı Allah'ın onu izin vermediği dini kendilerine şeriat kılan ortakları

لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ

zalimlerin görürsün acı bir azab onlara vardır zalimler için kuşkusuz aralarında derhal hüküm verilirdi

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

iyi işler ve yapanlar fakat inananlar başlarına inerken o yaptıkları işler yüzünden korkudan titrediklerini

فِى رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۚ لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ

lutuf budur işte Rablerinin yanında diledikleri her şey onlara vardır cennet bahçelerindedirler

الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

büyük

ذٰلِكَ الَّذِى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۗ قُلْ

de ki iyi işler ve yapan inanan kullarını Allah'ın müjdelediğidir bu

لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً

bir iyilik yaparsa ve kim (Allah'a) yaklaşmayı arzu ediyorum ancak bir ücret bunu karşılık ben sizden istemiyorum

نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى

uydurdu yoksa -mu diyorlar? karşılık verendir bağışlayandır Allah şüphesiz onun iyiliğini ona artırırız

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ

batılı Allah ve mahveder senin kalbin üzerine mühür basar Allah dilese öyle bir durumda yalan Allah'a

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِى يَقْبَلُ

kabul eder O'dur ki göğüslerin özünü bilir şüphesiz O sözleriyle hakkı ve yerleştirir

التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

yaptıklarınızı ve bilir kötülüklerden affeder kullarından tevbeyi

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ

lutuf ve kereminden ve onlara daha fazlasını verir iyi işler ve yapanların inananların dileklerini kabul eder

وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ

kullarına rızkı Allah bollaştırsaydı eğer çetin bir azab onlara da vardır kafirlere gelince

لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ

haber alandır kullarını(n her halini) çünkü O dilediği ölçüde indiriyor fakat yeryüzünde azarlardı

بَصِيْرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِى يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۗ

rahmetini ve yayan umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren O'dur görendir

وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ

ve yaydığı ve yeri gökleri yaratması O'nun ayetlerindendir övülmüştür velidir O

فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ

başınıza gelen kadirdir dilediği zaman onları toplamağa O canlıları bunların içine

مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۗ ﴿٣٠﴾ وَمَآ اَنْتُمْ

siz ve değilsiniz birçoğunu ve affeder kendi ellerinizin yaptığı (işler) yüzündendir musibet herhangi bir

بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣١﴾

ne de bir yardımcınız bir veliniz Allah'tan başka sizin ve yoktur yer yüzünde aciz bıracacak

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ

rüzgarı durdurur dilerse dağlar gibi denizde akıp giden(gemi)ler O'nun ayetlerindendir

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۙ

şükreden sabreden herkes için ibretler bunda vardır kuşkusuz (denizin) sırtında durakalır sonra da

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ۙ ﴿٣٤﴾ وَّيَعْلَمَ ﴿٣٣﴾

ve bilsinler birçoğunu da ve affeder (kurtarır) yaptıkları (işler) yüzünden onları helak eder yahut

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِىْٓ اٰيَاتِنَا ۗ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ

size verilen kaçacak bir yer kendileri için olmadığı ayetlerimiz hakkında tartışanlar

مِّنْ شَىْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inananlar için ve daha kalıcıdır daha hayırlı Allah'ın yanında bulunan ise dünya hayatının geçimidir şeyler

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا

zaman ve çirkin işlerden günahlardan büyük onlar kaçınırlar dayananlar ve Rablerine

مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۚ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪

namazı ve kılarlar Rablerinin çağrısına gelirler affederler onlar kızdıkları

وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۖ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۚ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَآ

zaman onlar infak ederler kendilerine rızıklandırdığımız şeylerden aralarında danışma iledir ve işleri

اَصَابَهُمُ الْبَغْىُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ

kim yine onun gibi bir kötülüktür kötülüğün cezası savunurlar kendileri ni saldırıya uğradıkları

عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ

kim zalimleri sevmez doğrusu O Allah'a aittir onun mükafatı ve barışırsa affeder

انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ

bir yol ancak vardır bir yol aleyhine yoktur öylelerinin zulme uğradıktan sonra kendini savunursa

عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ

onlara vardır işte haksız yere yeryüzünde ve saldıranlar insanlara zulmedenler aleyhine

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿٤٣﴾

işlerdendir çok önemli bu şüphesiz ve affederse sabreder fakat kim acı bir azab

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ۗ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا

zaman zalimlerin ve görürsün O'ndan sonra bir velisi onun artık yoktur Allah sapıklıkta bırakırsa ve kimi

رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ۚ ﴿٤٤﴾

bir yol geri dönecek var mı? dediklerini azabı gördükleri

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خَاشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ

gizli gizli göz ucuyla bakarlar aşağılıktan başlarını öne eğik ona (ateşe) sunulurlarken yine onları görürsün

وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ

günü ve ailelerini kendilerini ziyan edenlerdir asıl ziyana uğrayanlar şüphesiz inananlar ve demişlerdir

الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِىْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ

onların yoktur sürekli bir azab içindedirler zalimler gerçekten bakın kıyamet

مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

onun için artık yoktur Allah sapıklıkta bırakırsa ve kimi Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri

مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ

geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmezden önce Rabbinize uyun bir yol

مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ

eğer hiçbir inkar sizin için ve yoktur o gün sığınacak bir yer sizin için yoktur Allah'tan

اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ ؕ وَاِنَّآ اِذَآ

zaman biz duyurmaktır yalnızca sana düşen bekçi onların üzerine biz seni göndermedik yüz çevirirlerse

اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ؕ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

öne sürdüğü işlerden dolayı bir kötülük başlarına gelirse ama eğer ona sevinir bir rahmet bizden insana taddırdığımız

اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ

yaratır ve yerin göklerin mülkü Allah'ındır nankör olur insan şüphesiz hemen ellerinin

مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ۙ ﴿٤٩﴾ اَوْ

yahut erkekler dilediğine de ve bahşeder dişiler dilediğine bahşeder dilediğini

يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾

gücü yetendir bilendir şüphesiz O kısır dilediğini ve yapar ve dişiler erkekler onları çift (ikiz) yapar

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ

yahut perde arkasından yahut vahiy dışında Allah'ın (karşılıklı) konuşması bir insanla yoktur, olmaz

يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِىَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِىٌّ حَكِيْمٌ ﴿٥١﴾

hüküm ve hikmet sahibidir yücedir şüphesiz O dilediğini izniyle vahyedecek bir elçi gönderir

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْرِى مَا الْكِتَابُ

Kitap nedir — biliyor — sen değildin — emrimizden — bir ruh — sana — vahyettik — işte böyle

وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِى بِهٖ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ وَاِنَّكَ

şüphesiz sen — kullarımızdan — dilediğimizi — onunla — doğru yola ilettiğimiz — bir nur — biz onu yaptık — fakat — iman nedir

لَتَهْدِٓى اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِى لَهٗ مَا فِى السَّمٰوَاتِ

göklerde — bulunan herşeyin — sahibi olan — Allah'ın — yoluna — doğru — yola — götürüyorsun

وَمَا فِى الْاَرْضِۜ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

bütün işler — sonunda varır — Allah'a — iyi bilin ki — yerde — ve bulunan herşeyin

سُورَةُ الزّخرُف

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٨٩ ايَةً - الترتيب الوحى ٦٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ

umulur ki — Arapça — bir Kur'an — onu yaptık — biz — apaçık — Kitaba andolsun ki — Ha mim

تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِٓى اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾ اَفَنَضْرِبُ

bırakalım mı? — hikmetlidir — yücedir — katımızda bulunan — Kitap — ana — içindedir — gerçekten O — düşünüp anlarsınız

عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ اَرْسَلْنَا

biz gönderdik — nice — aşırı giden — bir kavim — oldunuz — diye — vazgeçip — uyarmaktan — sizi

مِنْ نَبِىٍّ فِى الْاَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِىٍّ اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ

alay — onunla — etmedikleri — hiçbir peygamber — onlara gelmezdi — önce gelenler — içinde — peygamber

فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ ﴿٧﴾

öncekilerin — örneği — ve geçti — yakalayarak — bunlardan — daha güçlü olanı — biz de helak ettik

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

çok üstün — onları yarattı — elbette diyecekler ki — ve yeri — gökleri — yarattı — kim? — andolsun onlara sorsan

الْعَلِيمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

yollar — orada — size — ve yapandır — beşik — yeri — sizin için — (O) kılandır — çok bilen

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

hidayete eresiniz — umulur ki

وَالَّذِىْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذٰلِكَ

işte öyle ölü bir ülkeyi onunla böylece canlandırdık bir ölçü ile su gökten ve indirendir

تُخْرَجُوْنَ ﴿١١﴾ وَالَّذِىْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ

gemiler size ve var edendir bütün çiftleri O yaratandır siz de çıkarılacaksınız

وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ

Rabbinizin ni'metini anmanız için sonra onların sırtlarına binmeniz için bineceğiniz ve hayvanlar

اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحَانَ الَّذِىْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ

bunu yoksa biz değildik bunu bizim hizmetimize verenin şanı yücedir ve (şöyle) demeniz için onlara bindiğiniz zaman

مُقْرِنِيْنَ ۙ ﴿١٣﴾ وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ

kullarından O'na tasarladılar döneceğiz Rabbimize biz elbette (hizmetimize) yanaştıracak

جُزْءًا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ

kızları yarattıklarından yoksa kendisine mi aldı? apaçık bir nankördür insan gerçekten bir parça

وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ۚ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا

benzer olarak Rahman'a anlattığı onlardan birine müjdelense oğulları ve size seçti

ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ

ve süs içinde yetiştirileni mi? öfkesinden yutkunup durur ve o kapkara yüzü kesilir

فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ

Rahman'ın kulları olan melekleri saydılar açık olmayanı mücadelede

اِنَاثًا ۗ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۗ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ

dileseydi ve dediler ki ve (bundan) sorulacaklardır şahidlikleri yazılacak onların yaratılışlarına şahid mi oldular? dişi

الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۗ

saçmalıyorlar sadece onlar bir bilgileri bu hususta onların yoktur biz onlara tapmazdık Rahman

﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوْٓا

dediler ki hayır sarılıyorlar ona onlar bundan önce bir Kitap yoksa onlara -mı vermişiz?

اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾

gidiyoruz onların izlerinde biz de bir din üzerinde babalarımızı bulduk biz

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِىْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا

işte böyle göndermedik senden önce herhangi bir kente uyarıcı başkasını diyenlerden en oranın varlıklıları biz

وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾ قٰلَ

bulduk babalarımızı üzerinde bir din ve biz de onların izlerine uyarız dedi

اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ ۭ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ

ben size getirsem de mi? daha doğrusunu bulduğunuzdan üzerinde babalarınızı dediler doğrusu biz sizinle gönderileni

بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۧ

onu inkar ediyoruz biz de öc aldık onlardan bak nasıl? oldu sonu yalanlayanların

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِىْ بَرَآءٌ ۙ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ۙ ﴿٢٦﴾ اِلَّا ﴿٢٥﴾

bir zaman demişti ki İbrahim babasına ve kavmine şüphesiz ben uzağım sizin taptıklarınızdan yalnızca

الَّذِىْ فَطَرَنِىْ فَاِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِىْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ

beni yaratana çünkü O bana doğru yolu gösterecektir ve onu yaptı bir söz kalıcı sonrakiler içinde umulur ki

يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُوْلٌ

dönerler doğrusu yaşattım bunları ve babalarını dek kendilerine gelinceye gerçek söz ve elçi

مُّبِيْنٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٠﴾

açıklayan fakat onlara gelince gerçek dediler bu büyüdür ve biz onu tanımayız

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿٣١﴾ اَهُمْ

ve dediler ki indirilmeli değil miydi? bu Kur'an bir adama iki kentten büyük onlar mı?

يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۭ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ

bölüştürüyorlar rahmetini Rabbinin biz taksim ettik aralarında onların geçimliklerini hayatında

الدُّنْيَا ۭ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

dünya ve üstün kıldık onlardan kimini üzerine ötekiler derecelerle edinmeleri için biri diğerine

سُخْرِيًّا ۭ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ

hizmetçi, çalışan rahmeti Rabbinin daha hayırlıdır onların toplayıp yığdıklarından (sözkonusu) olmasaydı olması insanların

اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ

ümmet bir tek yapardık inkar edenlerin Rahman'ı evlerine tavanlar gümüşten

وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ۙ ﴿٣٣﴾

ve merdivenler üzerine binip çıkacakları

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا ۭ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا

ve evlerine kapılar ve koltuklar üzerine yaslanacakları ve (nice) süsler bütün bunlar sadece

مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَّعْشُ

geçici menfaatleri dir hayatının dünya ahiret ise katında Rabbinin muttakiler içindir kim kör olursa

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ

karşı zikrine Rahman'ın sardırırız ona bir şeytanı artık o onun arkadaşı olur onlar

لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَنَا

onları engelledikleri halde yoldan sanırlar bunlar doğru yolda olduklarını nihayet zaman bize geldiği

قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾

der ki keşke olsaydı benimle senin aranda kadar uzaklık iki doğu meğer ne kötü arkadaş(mışsın)

وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ

size bir yarar sağlamaz bugün çünkü zulmettiniz siz azabda ortaksınız sen mi?

تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾

işittireceksin sağıra yahut yola ileteceksin körü ve kimseyi olan sapıklıkta apaçık

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ

bile biz alıp götürsek seni muhakkak biz onlardan öc alırız yahut sana gösteririz

الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِيْٓ اُوْحِيَ

onları uyardığımız şeyi çünkü şüphesiz bizim onlara gücümüz yeter sen sımsıkı sarıl vahyedilene

اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ

sana çünkü sen üzerindesin yol doğru şüphesiz O (Kur'an) bir Zikir'dir sana ve kavmine

وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ اَجَعَلْنَا

ve yakında sorulacaksınız ve sor gönderdiğimiz senden önce elçilerimizden yapmış mıyız?

مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ

başka Rahman'dan tanrılar tapılacak andolsun biz gönderdik Musa'yı ayetlerimizle

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّيْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ

Fir'avn'a ve ileri gelen adamlarına dedi ben elçisiyim Rabbinin alemlerin onlara getirince

بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٧﴾

ayetlerimizi hemen onlar onlarla (alay edip) gülmeğe başladılar

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۟ وَاَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

azab(lar) ile | onları yakaladık | kardeşinden (ötekinden) | daha büyüktür | ki o | başkasını | bir mu'cize | onlara göstermeyiz

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَآ اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ

söz hürmetine | Rabbine | bizim için | du'a et | büyücü | ey | dediler ki | dönerler | umulur ki

عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ

onlar | hemen | azabı | onlardan | fakat biz kaldırınca | yola geleceğiz | artık biz | sana verdiği

يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِى قَوْمِهٖ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِى مُلْكُ

mülkü | benim | değil mi? | ey kavmim | dedi ki | kavminin | içinde | Fir'avn | seslendi | sözlerinden dönüyorlar

مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِى مِنْ تَحْتِىۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ۟ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۠ خَيْرٌ

daha iyi | ben | yahut değil miyim? | görmüyor musunuz? | altımdan | akıp giden | ırmaklar | ve şu | Mısır

مِنْ هٰذَا الَّذِى هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَآ اُلْقِىَ عَلَيْهِ

üzerine | atılmalı değil miydi? | söz anlatacak durumda | nerdeyse | ve olmayan dır | aşağılıktır | ki o | şundan

اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ

küçümsedi | yakın | melekler | yanında | gelmeli (değil miydi?) | yahut | altın | bilezikler

قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ ۟ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّآ اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا

biz de öc aldık | onlar bizi kızdırınca | yoldan çıkmış | bir kavim | idiler | çünkü onlar | onlar da ona boyun eğdiler | kavmini

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ۟ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

sonradan gelenlerin | ve örneği | geçmiş ataları | onları yaptık | hepsini | ve onları boğduk | onlardan

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوٓا

dediler | yaygarayı bastılar | ondan ötürü | kavmin | hemen | bir misal olarak | Meryem | oğlu | anlatılınca

ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۟ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۟ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

bir toplumdur | onlar | doğrusu | tartışmadan | başka bir sebeple | sana | bunu misal vermediler | o mu? | yoksa | hayırlı | bizim tanrılarımız mı?

خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِىٓ

oğullarına | örnek | ve kıldığımız | kendisine | ni'met verdiğimiz | bir kuldur | sadece | O | kavgacı

اِسْرَآءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِى الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ

yerinize geçen | şu dünyada | melekler | sizden | yapardık | dileseydik | eğer | İsrail

﴿٦٠﴾

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ

doğru yol budur ve bana uyun ondan hiç şüphe etmeyin kıyametin ilmidir O

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ ﴿٦١﴾

gelince açık bir düşmandır sizin için çünkü o şeytan sizi (bundan) alıkoymasın

عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ

bir kısmını size ve açıklamak için (geldim) hikmet ile ben size geldim elbette dedi ki açık kanıtlarla Îsa

الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ

benim Rabbim O'dur Allah şüphesiz ve bana ita'at edin Allah'tan korkun onda ayrılığa düştünüğünüz şeylerden

وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ

guruplar birbirleriyle ihtilafa düşmüşlerdir doğru yol budur O'na tapın ve sizin Rabbiniz

مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ

onlar -mi bekliyorlar? acı bir günün azabından zulmedenlerin vay haline aralarından çıkan

اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍ

o gün dostlar hiç farkında değillerken onlar ansızın kendilerinin başlarına gelmesini sa'atin ille

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٧﴾ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ

bugün size korku yoktur ey kullarım muttakiler dışında düşmandır birbirine

وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٦٨﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا

haydi girin müslüman ve olanlar ayetlerimize iman edenler ve siz üzülmeyeceksiniz

الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ

altın tepsiler onların önünde dolaştırılır ağırlanıp sevindirileceksiniz ve eşleriniz siz cennete

وَاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا

orada ve siz gözlerin ve hoşlandığı nefislerinin canların çektiği her şey orada vardır ve kadehler

خٰلِدُوْنَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ

sizin için var yaptıklarınıza karşılık size miras verilen cennet işte ebedi kalacaksınız

فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾

yersiniz onlardan çok meyva orada

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَۚ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ

şüphesiz suçlular azabında cehennem sürekli kalacaklardır hiç hafifletilmeyecektir kendilerinden ve onlar

فِيْهِ مُبْلِسُوْنَۚ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٦﴾

onun içinde umutsuzdurlar biz onlara zulmetmedik fakat idiler onlar kendileri zalim

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ

ve seslendiler ey Malik hüküm versin bizim hakkımızda Rabbin dedi siz kalacaksınız andolsun

جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا

biz size getirdik hakkı fakat sizin çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz yoksa -mi kararlaştırdılar? bir iş

فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَۚ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ ۗ بَلٰى

biz de kararlıyız yoksa -mu sanıyorlar? biz işitmiyoruz onların sırlarını ve gizli konuşmalarını hayır (işitiriz)

وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿٨٠﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ

ve elçilerimiz yanlarında bulunan yazarlar de ki eğer olsaydı Rahman'ın çocuğu ben olurdum ilki

الْعٰبِدِيْنَ ﴿٨١﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

tapanların münezzehtir Rabbi göklerin ve yerin Rabbi Arş'ın

عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ

onların nitelendirmelerinden bırak onları dalsınlar ve oynasınlar kadar kavuşuncaya günlerine

الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ۗ وَهُوَ

kendilerine vadedilen O'dur ki gökte Tanrı'dır ve yerde Tanrı'dır ve O

الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا

hakimdir bilendir ne yücedir kendisine ait olan mülkü göklerin ve yerin ve bulunan her şeyin

بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ

ikisi arasında O'nun yanındadır bilgisi sa'atin ve O'na döndürüleceksiniz sahip değillerdir

الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٦﴾

yalvardıkları şeyler O'ndan başka şefa'at (yetkisin)e ancak bunun dışındadı şahidlik edenler hakka bilerek

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٨٧﴾ ۙ وَقِيْلِهٖ

andolsun onlara sorsan kim? onları yarattı elbette derler 'Allah' o halde nasıl? çevriliyorlar ve onun demesi(ne andolsun)

يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۗ

ya Rab şüphesiz bunlar bir kavimdir inanmayan şimdi sen geç onlardan ve de ki 'selam'

فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٩﴾

yakında bileceklerdir

سُورَةُ الدّخان

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٩ ايَةً - الترتيب الوحى ٦٤

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا كُنَّا

Ha mim — Kitaba andolsun ki — apaçık — onu indirdik — biz — bir gecede — mübarek — çünkü biz

مُنْذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيمٍۗ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَاۗ

uyarıcıyız — onda (o gecede) — ayırdedilir — her — emir — hikmetli — emir — katımızdan olan

اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَۚ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۗ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُۙ ﴿٦﴾

çünkü biz — elçi göndericiyiz — rahmet olarak — Rabbinden — doğrusu O — O — işitendir — bilendir

رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۗ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَآ اِلٰهَ

Rabbidir — göklerin — ve yerin — ve bulunanların — ikisi arasında — eğer — iseniz — kesin olarak inanıyor — yoktur — tanrı

اِلَّا هُوَ يُحْيِۦ وَيُمِيتُۗ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ

başka — O'ndan — yaşatır — ve öldürür — sizin de Rabbinizdir — ve Rabbidir — atalarınızın — önceki — ama — onlar

فِى شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِى السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍۙ ﴿١٠﴾

içinde — şüphe — oynuyorlar — gözetle — günü — getireceği — göğün — bir duman — açık

يَغْشَى النَّاسَۜ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ

sarar — insanları — bu — bir azabdır — acı — Rabbimiz — kaldır — bizden — azabı

اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌۙ ﴿١٣﴾

çünkü biz — inanıyoruz — ne kadar uzak — onlar için — öğüt almak — oysa — kendilerine gelmişti — bir elçi — apaçık

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا

sonra — yüz çevirdiler — ondan — dediler — öğretilmiştir — cinlenmiştir — biz — kaldırırız — azabı — birazcık

اِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰىۚ اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

ama siz — dönersiniz — o gün — vururuz — vuruşla — büyük — zira biz — öc alıcıyız

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌۙ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوٓا

andolsun — sınadık — onlardan önce — toplumunu — Fir'avn — onlara geldi — bir elçi — değerli — teslim edin

اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِۖ اِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌۙ ﴿١٨﴾

bana — kullarını — Allah'ın — çünkü ben — sizin için — bir elçiyim — güvenilir

وَاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ

sığındım ben apaçık bir delil size getiriyorum ben Allah'a karşı ve ululanmayın

بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ۟ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢١﴾ فَدَعَا

sonra du'a etti benden uzaklaşın bana inanmadınızsa eğer beni taşla(yıp öldür)menizden ve sizin Rabbiniz olana benim Rabbim

رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۙ

takibedileceksiniz çünkü geceleyin kullarımı o halde yürüt suç işleyen bir toplumdur bunlar gerçekten Rabbine

﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوْا

onlar geride bıraktılar nice şeyler boğulacak bir ordudur çünkü onlar açık denizi ve bırak

مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۙ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۙ ﴿٢٦﴾ وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا

orada ve nice ni'metler güzel ve makamlar ve ekinler ve çeşmeler bahçeler

فٰكِهِيْنَ ۙ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ

onlara ağlamadı başka bir topluma ve biz onları miras verdik işte böyle oldu zevkü sefa sürdükleri

السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

İsrail oğullarını biz kurtardık andolsun fırsat verilenlerden ve olmadılar ve yer gök

مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۙ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾

sınırı aşanlardan ululanan idi çünkü o Fir'avn'dan küçültücü azabdan

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰي عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا

bulunan ayetler ve onlara verdik alemlere bir bilgiye göre biz onları üstün kıldık andolsun

فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ۙ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا

ölümümüzdür ancak o diyorlar ki şunlar gerçekten açık bir sınav içinde

الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٦﴾

doğrulardan iseniz eğer babalarımızı getirin diriltilecek biz değiliz ilk

اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ اَهْلَكْنٰهُمْ ۡ اِنَّهُمْ

çünkü onlar biz onları helak ettik ve onlardan öncekiler mi? Tubba' kavmi yoksa hayırlı onlar mı

كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ

eğlenmek için bunlar arasında ve bulunanları ve yeri gökleri biz yaratmadık suç işlemişlerdi

﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾

bilmiyorlar onların çoğu fakat hikmetli bir gaye dışında bir sebeple onları yaratmadık

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى عَنْ مَوْلًى

dostundan dost savamaz o gün hepsinin varacağı gündür hüküm günü şüphesiz

شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ اِلَّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

üstündür O şüphesiz O Allah'ın acıdığı kimseler ancak hariçtir yardım edilenlerden onlar ve olmazlar bir şey

الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْاَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ

pota gibi günahkarların yemeğidir Zakkum ağacı şüphesiz esirgeyendir

يَغْلِى فِى الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْىِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلٰى سَوَآءِ

ortasına sürükleyin tutun onu sıcak suyun kaynaması gibi karınlarda kaynar

الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ

tad kaynar su azabından başının üstüne dökün sonra cehennemin

اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

kuşkulanmış ondan olduğunuz şeydir o şüphesiz şerefliydin üstündün kendince zira sen

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ اَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ

giysiler giyerler ve çeşme başlarında bahçelerde güvenli bir makamdadır muttakiler şüphesiz

مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

iri gözlü hurilerle onları evlendirmişizdir ayrıca karşılıklı otururlar ve parlak atlastan ince ipekten

يَدْعُونَ ﴿٥٤﴾ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

ölüm orada tadmazlar güven içinde meyveyi her orada isterler

اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰى وَوَقٰيهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ

Rabbinden bir lutuf olarak cehennem azabından ve onları korur ilk ölümden başka

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

düşünüp öğüt alırlar umulur ki senin diline biz o'nu kolaylaştırdık kesinlikle büyük başarı o işte budur

﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

beklemektedirler onlar da biraz bekle

سُورَةُ الجَاثية

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٣٧ ايَةً - الترتيب الوحى ٦٥

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ اِنَّ

Ha mim | indirilmesi | Kitabın | tarafından | Allah | üstün | hüküm ve hikmet sahibi | şüphesiz

فِى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِى خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ

göklerde | ve yerde | ibretler vardır | inananlar için | sizin yaratılışınızda | ve yaymakta olduğu

مِنْ دَآبَّةٍ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ

canlılarda | ibretler vardır | kavimler için | kesin olarak inanan | değişmesinde | gecenin | ve gündüzün | ve indirmesinde

اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

Allah'ın | gökten | rızık (sebebi) | ve diriltmesinde | onunla | yeri | sonra | ölümünden | ve estirmesinde

الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

rüzgarları | ibretler vardır | bir toplum için | düşünen | işte şunlar | ayetleridir | Allah'ın | onları okuyoruz | sana

بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ

gerçek ile | hangi | söze | sonra | Allah'tan | ve O'nun ayetlerinden | inanacaklar | yuh olsun | her | yalancı

اَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ

günah yüklü kimseye | o işitir | ayetlerinin | Allah'ın | okunduğunu | kendisine | sonra | direnir | büyüklük taslar | sanki

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا

hiç onları işitmemiş | onu müjdele | bir azab ile | acı | zaman | öğrendiği | bizim ayetlerimizden | bir şey

اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ

onu edinir | alay konusu | işte | öyleleri için vardır | bir azab | alçaltıcı | ötelerinden de | cehennem

وَلَا يُغْنِى عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْـًٔا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ

bir yarar sağlamaz | kendilerine | kazandıkları | şeyler | ve (sağlamaz) | edindikleri | başka | Allah'tan | veliler

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ

onlar için vardır | bir azab | büyük | işte budur | yol gösterici | ve inkar edenler | ayetlerini | Rablerinin | onlar için vardır

عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِى سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِىَ

bir azab | çok çetin | incitici | Allah'tır ki | boyun eğdirdi | size | denizi | akıp gitsin diye

الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ

gemiler | onun içinde | buyruğuyla | ve payınızı arayasınız diye | O'nun lutfundan | ve umulur ki | şükredersiniz | ve boyun eğdirdi

لَكُمْ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِى ذٰلِكَ

size | bulunan şeyleri | göklerde | ve bulunan şeyleri | yerde | hepsini | kendisinden | elbette | bunda vardır

لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

ibretler | bir toplum için | düşünen

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا

bir toplumu cezalandırması için | Allah'ın | günlerini | ummayanları | affetsinler | inananlara | söyle

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَاۤءَ فَعَلَيْهَا ۗ

yaptıklarıyle | kim | yaparsa | iyi bir iş | yararı kendisinedir | ve kim | kötülük yaparsa | zararı kendisinedir

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۤءِيْلَ الْكِتٰبَ

sonunda | Rabbinize | döndürüleceksiniz | andolsun | biz verdik | oğullarına | İsrail | Kitap

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۚ ﴿١٦﴾

ve hüküm (hikmet hükümranlık) | ve peygamberlik | ve onları besledik | güzel rızıklarla | ve onları üstün kıldık | alemlere

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۤءَهُمُ الْعِلْمُ ۢ

ve onlara verdik | açık deliller | bu işde | onlar ayrılığa düşmediler | sadece (şu sebeple | sonra | kendilerine geldikten | bilgi

بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ

çekememezlik yüzünden | aralarındaki | şüphesiz | Rabbin | hüküm verecektir | onlar arasında | günü | kıyamet | şeylerde | onda

يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ

ayrılığa düştükleri | sonra | seni koyduk | bir şeriate | emrimizden | sen ona uy | ve uyma

اَهْوَاۤءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَاِنَّ

keyiflerine | bilmeyenlerin | çünkü onlar | savamazlar | senden | Allah'tan | hiçbir şeyi | ve şüphesiz

الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۤءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩﴾ هٰذَا

zalimler | bir kısmı | velisidirler | diğerinin | Allah ise | velisidir | muttakilerin | bu (Kur'an)

بَصَاۤىِٕرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ اَمْ حَسِبَ

kanıtlar(sunmakta)dır | insanlara | yol gösterici | ve rahmettir | kavimler için | kesin olarak inanan | yoksa -mı sandılar?

الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ

işleyen kimseler | kötülükleri | onları yapacağımızı | inanan kimseler gibi | ve yapan | iyi ameller

سَوَاۤءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَاۤءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ

bir olacak (öyle mi?) | yaşamaları | ve ölümleri | ne kötü | hüküm veriyorlar | yaratmıştır | Allah | gökleri

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

ve yeri | gerçek olarak | cezalandırılsın | her | can | kazandığıyle | ve onlara | haksızlık edilmesin

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ

ve mühürlediği | bir bilgiye göre | Allah'ın | ve saptırdığı | keyfini | tanrı | edinen | kimseyi | gördün mü?

عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشَاوَةً فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْ بَعْدِ

sonra | ona doğru yolu gösterecek | şimdi kim? | perde | gözünün | üstüne | ve çektiği | ve kalbini | kulağını

اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا

ve yaşarız | ölürüz | dünya | hayatımızdan | başka bir şey | yoktur | dediler ki | düşünmüyor musunuz? | Allah'tan

وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ

zannediyorlar | sadece | onlar | hiçbir bilgileri | bu hususta | fakat onların yoktur | zamandan | başkası | bizi helak etmiyor

﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا

demelerinden | başka | bir delilleri | olmamıştır | açık açık | ayetlerimiz | onlara | okunduğu | zaman

ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ

sizi öldürüyor | sonra | sizi yaşatıyor | Allah | de ki | doğru | iseniz | eğer | babalarımızı | getirin

ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

insanların | çoğu | ama | bunda | asla şüphe yoktur | kıyamet | gününe | sizi toplayıp getirecektir | sonra

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ

sa'at | başladığı | gün | ve yerin | göklerin | mülkü | Allah'ındır | bilmezler

يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى

çağırılır | ümmet | her | toplanmış | ümmeti | her | görürsün | iptalciler | hüsrana uğrayacaktır | işte o gün

اِلٰى كِتٰبِهَا ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ

söylüyor | Kitabımız | işte | yaptıklarınızla | cezalandırılacaksınız | bugün | kendi Kitabına

عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inananlara | gelince | yaptıklarınızı | yazıyorduk | çünkü biz | gerçeği | aleyhinize

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

başarı | budur | işte | rahmetine | Rableri | onları sokar | iyi işler | ve yapanlara

الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ

size | okunurdu | ayetlerim | değil mi? | inkar edenlere | ama gelince | apaçık

فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

gerçektir | Allah'ın | va'di | şüphesiz | dendiği | zaman | suçlu | bir toplum | ve oldunuz | fakat siz büyüklük tasladınız

وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا

bir kuruntudan | başkaca | sanmayız | Sa'at | nedir | bilmiyoruz | demiştiniz | onda | şüphe yoktur | ve sa'atte

وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

inananlardan | ve biz değiliz

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾

alay ediyor(lar) onunla ve oldukları şey onları ve kuşattı yaptıklarının kötülükleri onlara göründü

وَقِيلَ ٱلْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ

ateştir ve yeriniz bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi sizi unuttuk bugün ve denildi

وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا

eğlence Allah'ın ayetlerini edindiniz çünkü siz böyledir yardımcınız hiçbir sizin için ve yoktur

وَغَرَّتْكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۖ فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

mazeret istenenlerden onlar ve olmaz ondan (ateşten) onlar çıkarılmazlar artık bugün dünya hayatı ve sizi aldattı

فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٦﴾ ﴿٣٥﴾

bütün alemlerin Rabbi yerin ve Rabbi göklerin Rabbi hamd Allah'a mahsustur

وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

hakimdir azizdir ve O ve yerde göklerde ululuk yalnız O'na aittir

سُورَةُ الأحقاف

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٣٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٦٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا

biz yaratmadık hakim aziz Allah tarafındandır Kitabın indirilişi Ha mim

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

belli ve bir süreye göre gerçek ile ancak (yarattık) ikisi arasında ve bulunanları ve yeri gökleri

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَمَّآ أُنذِرُوا۟ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ

başka yalvardıklarınızı gördünüz mü? de ki yüz çevirmektedirler uyarıldıkları şeyden inkar edenler

ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ ۖ ٱئْتُونِى

bana getirin göklerde bir ortaklığı onların yoksa -mı var? yerden onlar neyi yarattılar? bana gösterin Allah'tan

بِكِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ هَٰذَآ أَوْ أَثَٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ

kim olabilir? doğru iseniz eğer bir bilgi kalıntısı yahut bundan önce bir Kitap

أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ

gününe kadar kendisine cevap veremeyecek kimselere Allah'ı bırakıp da yalvaran kimseden daha sapık

ٱلْقِيَٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَٰفِلُونَ ﴿٥﴾

habersizdirler bunların yalvardıklarından oysa onlar kıyamet

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿٦﴾

tanımazlar onların kendilerine tapmalarını ve düşman onlara olurlar insanlar toplandıkları zaman

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ

kendilerine gelen hakkı inkar edenler dediler açık açık ayetlerimiz onlara okunduğu zaman

هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ

sizin hiçbir yararınız olmaz ben onu uydurmuşsam eğer de ki onu kendisi uydurdu yoksa -mu diyorlar? apaçık bir büyüdür bu

لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا

şahid olması O'nun yeter onda taşkınlık yaptığınız şeyleri daha iyi bilir O bir şeye (gelecek cezaya) Allah'tan bana

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا

türedi ben değilim de ki esirgeyendir bağışlayan ve O sizin aranızda benimle

مِنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۣ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ

bana vahyedilene sadece ben uyuyorum ne de size bana ne yapılacağını ve bilmem bir elçi

وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

Allah katından ise eğer hiç düşündünüz mü? de ki apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey ve ben değilim

وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ عَلٰي مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ

ve inandığı halde bunun benzerini İsrail oğullarından bir şahid ve görüp onu ve siz inkar ettiyseniz

وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

inkar edenler ve dediler zalim bir toplumu doğru yola iletmez Allah şüphesiz siz tenezzül etmemişseniz

لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ

onunla hidayete ermedikleri zaman ise ona (inanmada) bizi geçemezlerdi iyi bir şey olsaydı inananlar için

فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا

önder Musa'nın Kitabı ve ondan önce eski bir yalandır bu diyeceklerdir ki

وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

kendilerine yazık edenleri uyarmak için Arap diliyle doğrulayan Kitaptır ve bu ve rahmet

وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا

doğru olanlar sonra Allah'tır Rabbimiz diyenler şüphesiz güzel davrananları ve müjdelemek için

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٣﴾ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ

cennet halkıdır onlar ve değildir onlara korku yoktur üzülecek onlar

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾

yaptıklarına karşılık ceza olarak orada ebedi kalacaklardır

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًاؕ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًاؕ

zahmetle ve doğurdu zahmetle anası onu taşıdı iyilik etmesini ana babasına insana biz tavsiye ettik

وَحَمْلُهٗ وَفِصَالُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًاؕ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً۬ۙ

yaşına kırk ve varınca güçlü çağına erince nihayet aydır otuz ve sütten kesilmesi taşınması

قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِٓى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِٓى اَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ

ve anama babama bana verdiğin ni'metine şükretmeğe beni sevk eyle Rabbim dedi

وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِىْ فِىْ ذُرِّيَّتِىْۚ اِنِّىْ تُبْتُ اِلَيْكَ

sana yüz tuttum şüphesiz ben zürriyetim içinde benim için ve salahı devam ettir razı olacağın yararlı işler ve yapmağa

وَاِنِّىْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ

en iyisini onlardan kabul ederiz öyle kişilerdir ki onlar teslim olanlardanım ve ben

مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّـَٔاتِهِمْ فِىْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِؕ وَعْدَ الصِّدْقِ

doğru sözdür cennet halkı arasındadırlar onların kötülüklerinden ve geçeriz yaptıklarının

الَّذِىْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِىْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدَانِنِٓىْٓ

siz bana -mı va'dediyorsunuz? size öf anasına babasına dedi o kimse kendilerine va'dedilen

اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِىْ وَهُمَا يَسْتَغِيْثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ

yazık sana Allah'a sığınarak onlar ise benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken benim çıkarılacağımı

اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۚ فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٧﴾

eskilerin masallarından başka bir şey bu değildir derken o der ki gerçektir Allah'ın sözü şüphesiz inan ki

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِىْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ

kendilerinden önce gelip geçen topluluklarına arasında (azab) söz(ü) kendilerine hak olan kimselerdir işte onlar

مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْاۚ

yaptıkları işlerden dereceleri her birinin vardır ziyana uğrayanlardır gerçekten onlar ve insan cin

وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

inkar edenler sunulacakları gün haksızlık edilmez ve onlara yaptıklarının karşılığını onlara tam verir

عَلَى النَّارِؕ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ فِىْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَاۚ

bunlarla ve sefa sürdünüz dünya hayatınızda bütün güzelliklerinizi zayi ettiniz ateşe

فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ فِى الْاَرْضِ

yeryüzünde büyüklük taslamanızdan ötürü alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız bugün

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٠﴾

ve yoldan çıkmanızdan ötürü haksız yere

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۗ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

nice uyarıcılar — gelip geçti — Ahkaf'taki — kavmini — uyarmıştı — hani — Ad'ın — kardeşini (Hud'u) — ve an

مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَۗ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

sizin — korkuyorum — ben — Allah'tan başkasına — kulluk etmeyin — ve ardından — onun önünden

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا

bize getir — tanrılarımızdan — bizi çevirmek için — sen -mi geldin? — dediler ki — büyük — bir günün — azabına uğramanızdan

بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ

Allah — katındadır — bilgi — sadece — dedi — doğrulardan — isen — eğer — bizi tehdidettiğin şeyi

وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا

nihayet — cahillik eden — bir kavim — sizi görüyorum — fakat ben — onunla — gönderildiğim — şeyi (mesajı) — ve ben size tebliğ ediyorum

رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَاۗ بَلْ هُوَ

o — hayır — bize yağmur yağdıracak — bir buluttur — bu — dediler — vadilerine — yönelerek geldiğini — geniş bir bulut halinde — onu görünce

مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖۗ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌۙ ﴿٢٤﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۢ بِاَمْرِ

emriyle — her şeyi — yıkar mahveder — acı — azab — içinde bulunan — bir rüzgardır — onun — sizin acele gelmesini istediğiniz — şey

رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْۗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ

suç işleyen — toplumu — biz cezalandırırız — işte böyle — konutlarından — başka bir görülmez oldu şey — onlar o hale geldiler ki — Rabbinin

﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا

ve gözler — kulaklar — onlara — ve yaratmıştık — size vermediğimiz — onlara imkan vermiştik — andolsun

وَّاَفْـِٕدَةً فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ

zira — bir yarar — ne de gönülleri — ne gözleri — kulakları — kendilerine — fakat sağlamadı — ve gönüller

كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ

andolsun — alay edip durdukları — şey — kendilerini — ve kuşatıverdi — Allah'ın — ayetlerini — bile bile inkar ediyorlardı

اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾

(küfürlerinden) dönerler — belki de — ayetleri — ve tekrar tekrar açıkladık — kentleri — çevrenizdeki — biz yok ettik

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً ۭ بَلْ ضَلُّوْا

kaybolup gittiler — hayır — tanrı — yakınlık sağlamak için — Allah'tan — başka — edindikleri şeyler — kendilerine yardım etselerdi — olmaz mıydı?

عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

uydurmuş — oldukları — ve şeyler — onların yalanları — işte budur — onlardan

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ

ona geldiklerinde Kur'an dinlemek üzere cinlerden bir topluluğu sana yöneltmiştik bir zaman

قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَآ

ey kavmimiz dediler uyarıcılar olarak kavimlerine döndüler bitirilince de susun (dinleyin) dediler

اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِٓى

götüren kendinden öncekini doğrulayan Musa'dan sonra indirilen bir Kitap dinledik biz

اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَآ اَجِيبُوا دَاعِىَ اللّٰهِ

Allah'ın da'vetçisine uyun ey kavmimiz doğru ve yola gerçeğe

وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ

ve kim acı azabdan ve sizi korusun günahlarınızdan bir kısmını sizi bağışlasın O'na ve inanın

لَا يُجِبْ دَاعِىَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهٖٓ

O'ndan başka kendisinin ve olmaz yeryüzünde aciz bırakacak değildir Allah'ın da'vetçisine uymazsa

اَوْلِيَآءُ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَ

yaratan Allah'ın gerçekten görmediler mi? apaçık bir sapıklık içindedirler onlar velileri

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُحْيِىَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى

evet ölüleri diriltmeğe kadir olduğunu bunları yaratmakla ve yorulmayan ve yeri gökleri

اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

ateşe inkar edenler sunulacakları gün kadirdir her şeye şüphesiz O

اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

dolayı azabı öyleyse tadın der Rabbimiz hakkı için evet derler gerçek bu değil miymiş?

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

elçilerin azim (ve irade) sahibi sabrettikleri gibi o halde sabret inkar etmenizden

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً

bir sa'atinden başka (sanki) yaşamamışlar tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün onlar gibi olurlar onlar için acele etme

مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

yoldan çıkmış topluluktan başkası helak mı edilecektir? bir duyurudur gündüzün

سُورَةُ محَمَّد

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٣٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

inananların işlerini boşa çıkarmıştır Allah kendisinin yoluna engel olanların inkar edenlerin

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ

Rableri tarafından gerçektir ki o Muhammed'e indirilene ve inananların iyi işler ve yapanların

كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا

uymuşlardır inkar edenler çünkü bu böyledir hallerini ve düzeltmiştir günahlarını onlardan örtmüş

الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۛ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ

Allah anlatır işte böyle Rablerinden gelen hakka uymuşlardır inananlar ise ve şüphesiz batıla

لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۗ حَتّٰٓى

nihayet boyunlarını vurun inkar edenlerle karşılaştığınız zaman onların durumlarını insanlara

اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ

bırakıncaya kadar fidye alırsınız veya ondan sonra iyilikle (bırakırsınız) ister bağı sıkıca bağlayın onları iyice vurup sindirince

الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚ ذٰلِكَ ۛ وَلَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا

denemek için fakat onlardan öc alırdı Allah dileseydi işte ağırlıklarını harb

بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾

yaptıkları işleri zayi etmeyecektir Allah kendi yolunda öldürülenlerin sizi birbirinizle

سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۚ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يٰٓاَيُّهَا

ey kendilerine tanımladığı cennete onları sokacaktır durumlarını ve düzeltecektir onları doğru yola iletecek

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

ayaklarınızı ve sağlam tutar (Allah da) size yardım eder Allah(ın dinin)e siz yardım ederseniz eğer inananlar

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا

hoşlanmamışlardır çünkü onlar böyledir onların işlerini ve boşa çıkarmıştır onlara olsun yıkım inkar edenlere

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

görsünler? yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı? onların amellerini (Allah da) heder etmiştir Allah'ın indirdiğinden

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۙ وَلِلْكٰفِرِيْنَ

kafirlere de vardır onları Allah yıkıp başlarına geçirmiştir kendilerinden öncekilerin sonunun olduğunu nasıl

اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ لَا

yoktur kafirlerin ise şüphesiz inananların koruyucusudur Allah çünkü bu böyledir onun benzeri sonuçlar

مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

onların koruyucuları

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

şüphesiz Allah sokar inananları ve yapanları iyi işler cennetlere akan

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

altlarından ırmaklar inkar edenler ise (dünyada) biraz yaşarlar ve yerler gibi yediği hayvanların

وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ

ve ateştir yerleri onların kent nicesini daha şiddetli kuvvet bakımından kentten

الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ

seni çıkardıkları biz yok ettik ve olmadı yardım eden onlara kimse olur mu? bulunan üzerinde bir delil

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ

Rabbinden kimseler gibi süslendirilen kendilerine kötü işi ve uyan keyiflerine durumu şudur

الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ

cennetin söz verilen muttakilere içinde vardır ırmakları su bozulmayan ve ırmakları

مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ

süt değişmeyen tadı ve ırmakları şarap lezzet veren içenlere ve ırmakları

مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ

bal süzme ve onlar için vardır orada her çeşit meyva ve bağışlama Rablerinden kimseler gibi olur mu?

هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ

ebedi kalan ateşte ve içirildiği suyun sıcak parça parça kesen barsaklarını ve onlardan

مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا

kimisi seni dinler gelip nihayet zaman çıktıkları senin yanından derler verilmiş olanlara

الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا

bilgi ne? söyledi az önce onlar kimselerdir Allah'ın mühürlediği kalblerini ardına düşmüş

أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

keyiflerinin hidayet bulanlara gelince onların artırmış hidayetlerini ve onlara vermiştir korunmalarını

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى

-mi bekliyorlar? yalnızca sa'atin kendilerine gelmesini ansızın işte geldi onun belirtileri neden mümkün olsun?

لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ

onlara sonra kendilerine geldikten öğüt almaları bil ki yoktur tanrı başka Allah'tan ve mağfiret dile

لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

kendi günahın inanan erkekler için ve inanan kadınlar için Allah bilir dönüp dolaşacağınız yeri ve varıp duracağınız yeri

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ

hükmü açık bir sure indirildiği zaman bir sure indirilmeli değil miydi? inananlar ve derler

وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ

bakışı gibi sana baktıklarını hastalık kalblerinde bulunanların görürsün savaştan onda ve söz edilince

الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَاَوْلٰى لَهُمْ ۚ ﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا

zaman güzel ve söylemektir ita'at etmektir onlara daha yakın ölümden bayılıp düşen kimsenin

عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ

öyle mi? kendileri için daha iyi elbette olurdu Allah'a sadık kalsalardı işe azmedildiği

اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِى الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ

kimselerdir onlar rahimleri (akrabalık bağlarını) ve koparacaksınız yeryüzünde bozgunculuk yapacak işbaşına gelecek olursanız

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ

yoksa -mi var? Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? gözlerini ve kör ettiği sağır yaptığı Allah'ın la'netlediği

عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ

sonra arkalarına dönenlere şüphesiz kilitleri kalbler(inin) üzerinde

مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ ۥ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ

bu böyledir onları ve uzun emellere düşürmüştür onları sürüklemiştir şeytan doğru yol kendilerine belli olduktan

بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِى بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ

işin bazısında size ita'at edeceğiz Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara dediler çünkü onlar

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ

vurarak melekler canlarını alırken nice olur? onların gizlediklerini biliyor oysa Allah

وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوا

ve hoşlanmadılar Allah'ı kızdıran şeylerin ardınca gittiler çünkü onlar bu böyledir ve kıçlarına yüzlerine

رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

hastalık kalblerinde bulunanlar yoksa -mı sandılar? onların amellerini ve boşa çıkardı O'nu razı edecek şeylerden

اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

kinlerini Allah'ın ortaya çıkarmayacağını

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۭ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِىْ لَحْنِ الْقَوْلِ ۭ

sözlerinin üslubundan ve onları tanırdın simalarından sen onları tanırdın onları sana gösterirdik biz dileseydik

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِيْنَ مِنْكُمْ

içinizden cihadedenleri bilinceye kadar andolsun biz sizi deneyeceğiz yaptığınız işleri bilir Allah

وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ

yoluna ve engel olanlar inkar edenler şüphesiz söylediğiniz sözleri ve sınayacağız ve sabredenleri

اللّٰهِ وَشَاۗقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ

Allah'a zarar veremezler doğru yol kendilerine belli olduktan sonra Elçiyi ve incitenler Allah

شَيْـــًٔا ۭ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ

Allah'a ita'at edin inananlar ey onların işlerini ve boşa çıkaracaktır hiçbir

وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا

ve engel olanlar inkar edenler şüphesiz işlerinizi ve boşa çıkarmayın Elçi'ye ve ita'at edin

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوْا

gevşemeyin onları Allah affetmeyecektir kafir olarak ölenler sonra Allah yoluna

وَتَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ

sizin amellerinizi zayi etmeyecektir sizinle beraberdir Allah galip durumda siz iken barışa ve davet etmeyin

﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ

size verir ve korunursanız inanırsanız eğer ve eğlencedir bir oyundur dünya hayatı şüphesiz

اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔـلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَّسْـَٔـلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا

cimrilik ederdiniz ve sizi sıkıştırsaydı onları isteseydi eğer mallarınızı ve sizden istemez mükafatlarınızı

وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ

Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz onlarsınız ki işte sizler kinlerinizi ve ortaya çıkarırdı

فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ وَاللّٰهُ

Allah kendi nefsine karşı cimrilik etmiş olur şüphesiz cimrilik eden kimse cimrilik ediyor kimisi ama içinizden

الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ

sonra sizden başka bir toplum yerinize getirir yüz çevirecek olursanız ve eğer fakirsiniz ve sizler zengindir

لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

sizin gibi onlar olmazlar

سُورَةُ الفَتْح

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٢٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّا	فَتَحْنَا	لَكَ	فَتْحًا	مُّبِيْنًا ۙ ﴿١﴾	لِّيَغْفِرَ	لَكَ	اللّٰهُ	مَا تَقَدَّمَ	مِنْ ذَنْۢبِكَ
biz	açtık (fetih verdik)	sana	bir fetih	apaçık	ki bağışlasın	senin	Allah	geçmiş	günahını

وَمَا تَاَخَّرَ	وَيُتِمَّ	نِعْمَتَهٗ	عَلَيْكَ	وَيَهْدِيَكَ	صِرَاطًا	مُّسْتَقِيْمًا ۙ ﴿٢﴾	وَّيَنْصُرَكَ
ve gelecek	ve tamamlasın	ni'metini	sana olan	ve seni iletsin	bir yola	doğru	ve sana yardım etsin

اللّٰهُ	نَصْرًا	عَزِيْزًا ﴿٣﴾	هُوَ	الَّذِىْٓ اَنْزَلَ	السَّكِيْنَةَ	فِىْ قُلُوْبِ	الْمُؤْمِنِيْنَ
Allah	bir yardımla (zaferle)	şanlı	O	indirendir	huzur	kalblerine	mü'minlerin

لِيَزْدَادُوْٓا	اِيْمَانًا	مَّعَ	اِيْمَانِهِمْ ؕ	وَلِلّٰهِ	جُنُوْدُ	السَّمٰوٰتِ	وَالْاَرْضِ ؕ	وَكَانَ
artırmak için	imanlarını	beraber	imanlarıyla	Allah'ındır	askerleri	göklerin	ve yerin	ve

اللّٰهُ	عَلِيْمًا	حَكِيْمًا ۙ ﴿٤﴾	لِّيُدْخِلَ	الْمُؤْمِنِيْنَ	وَالْمُؤْمِنٰتِ	جَنّٰتٍ	تَجْرِىْ
Allah	bilendir	hüküm ve hikmet sahibidir	soksun diye	inanan erkekleri	ve inanan kadınları	cennetlere	akan

مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهٰرُ	خٰلِدِيْنَ	فِيْهَا	وَيُكَفِّرَ	عَنْهُمْ	سَيِّاٰتِهِمْ ؕ	وَكَانَ ذٰلِكَ
altlarından	ırmaklar	ebedi kalacakları	içinde	ve örtsün diye	onların	kötülüklerini	gerçekten bu

عِنْدَ	اللّٰهِ	فَوْزًا	عَظِيْمًا ۙ ﴿٥﴾	وَّيُعَذِّبَ	الْمُنٰفِقِيْنَ	وَالْمُنٰفِقٰتِ
katında	Allah	bir başarıdır	büyük	ve azabetsin diye	münafik erkeklere	ve münafik kadınlara

وَالْمُشْرِكِيْنَ	وَالْمُشْرِكٰتِ	الظَّاۤنِّيْنَ	بِاللّٰهِ	ظَنَّ	السَّوْءِ ؕ	عَلَيْهِمْ	دَاۤئِرَةُ
ve ortak koşan erkeklere	ve ortak koşan kadınlara	zanda bulunan	Allah hakkında	zan ile	kötü	başlarına gelsin	çemberi (olaylar)

السَّوْءِ ۚ	وَغَضِبَ	اللّٰهُ	عَلَيْهِمْ	وَلَعَنَهُمْ	وَاَعَدَّ	لَهُمْ	جَهَنَّمَ ؕ	وَسَاۤءَتْ
kötülük	gazab etmiştir	Allah	onlara	ve onları la'netlemiştir	ve hazırlamıştır	onlara	cehennemi	orası ne kötü

مَصِيْرًا	وَلِلّٰهِ ﴿٦﴾	جُنُوْدُ	السَّمٰوٰتِ	وَالْاَرْضِ ؕ	وَكَانَ	اللّٰهُ	عَزِيْزًا	حَكِيْمًا
bir yerdir	Allah'ındır	askerleri	göklerin	ve yerin	ve	Allah	azizdir	hakimdir

﴿٧﴾	اِنَّاۤ	اَرْسَلْنٰكَ	شَاهِدًا	وَّمُبَشِّرًا	وَّنَذِيْرًا ۙ ﴿٨﴾	لِّتُؤْمِنُوْا	بِاللّٰهِ	وَرَسُوْلِهٖ
	biz	seni gönderdik	şahid	ve müjdeleyici	ve uyarıcı	ki inanasınız	Allah'a	ve Resulüne

وَتُعَزِّرُوْهُ	وَتُوَقِّرُوْهُ ؕ	وَتُسَبِّحُوْهُ	بُكْرَةً	وَّاَصِيْلًا ﴿٩﴾	
O'nu destekleyesiniz	Ona saygı gösteresiniz	ve O'nu tesbih edesiniz	sabah	akşam	

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ

şüphesiz sana bi'at edenler gerçekte bi'at etmektedirler Allah'a eli Allah'ın üzerindedir onların ellerinin kim

نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ

ahdini bozarsa şüphesiz bozmuş olur aleyhine kendi ve kim tutarsa verdiği sözü O'na Allah

فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

ona verecektir bir mükafat büyük diyecekler ki sana geri bırakılanlar Araplardan

شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ

bizi alıkoydu mallarımız ve çocuklarımız mağfiret dile bizim için onlar söylüyorlar dilleriyle olmayan bir şeyi

فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ

kalblerinde de ki kim engel olabilir? sizin için Allah'ın dilediğine istemiş olsa size bir zarar vermek yahut

أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ

istemiş olsa size bir yarar vermek hayır (dır) Allah yaptıklarınızı haber almaktadır herhalde siz sandınız ki

أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ

dönmeyecekler elçi ve mü'minler ailelerine bir daha ve süslendirildi bu

فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ

gönüllerinizde ve zanda bulundunuz kötü zan ile ve oldunuz helaki hak etmiş bir topluluk kim inanmazsa

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

Allah'a ve Elçisine bilsin ki biz hazırlamışızdır kafirler için alevli bir ateş mülkü Allah'ındır

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

göklerin ve yerin bağışlar dilediğini ve azab eder dilediğine ve Allah

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ

bağışlayandır esirgeyendir diyecekler geri bırakılanlar zaman gittiğiniz ganimetlere

لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا

onları almak için bizi bırakın sizinle beraber gelelim onlar istiyorlar değiştirmek sözünü Allah'ın de ki siz bizimle gelemezsiniz

كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا

böyle buyurdu Allah önceden onlar diyecekler bizi çekemiyorsunuz hayır onlar

لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

anlamazlar ancak pek az

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَأْسٍ شَدِيْدٍ

de ki | geride kalanlara | Araplardan | siz yakında da'vet edileceksiniz | bir kavme karşı | güç sahibi | çok kuvvetli

تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ

onlarla savaşırsınız | yahut | (onlar) müslüman olurlar | eğer | ita'at ederseniz | size verir | Allah | bir mükafat | güzel | ve eğer

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ

dönerseniz | gibi | döndüğünüz | önceden | size azabeder | bir azapla | acı | yoktur

عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ

köre | güçlük | ve yoktur | topala | güçlük | ve yoktur | hastaya | güçlük

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ

kim | ita'at ederse | Allah'a | ve Elçisine | onu sokar | cennetlere | akan | altından | ırmaklar

وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ

ve kim | yüz çevirirse | onu uğratır | bir azaba | acı | andolsun | razı olmuştur | Allah | mü'minlerden

اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ

zaman | sana bi'at ettikleri | altında | ağacın | bildi | olanı | onların kalplerinde | ve indirdi | huzur ve güven

عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ۙ ﴿١٨﴾ وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

onların üzerine | ve onlara verdi | bir fetih | yakın | ve ganimetler (bahşeyledi) | birçok | alacakları | ve | Allah

عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ

üstündür | hüküm ve hikmet sahibidir | size va'detti | Allah | ganimetler | birçok | elde edeceğiniz | şimdilik verdi | size

هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ

bunu (Hudeybiye Barışı) | ve çekti | ellerini | insanların | sizden | olsun diye | bir ibret | inananlara | ve sizi iletsin diye

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۙ ﴿٢٠﴾ وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۗ

yola | dosdoğru | ve başka (şeyler) | henüz ele geçiremediniz | onları | fakat | kuşatmıştır | Allah | onları

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا

ve | Allah | her şeye | kadirdir | eğer | sizinle savaşsalardı | kafirler | dön(üp kaç)arlardı

الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ

arkalarına | sonra | bulamazlardı | bir koruyucu | ne de bir yardımcı | sünnetidir (yasasadır) | Allah'ın | süregelen

مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾

ötedenberi | ve bulamazsın | yasasında | Allah'ın | bir değişme

وَهُوَ الَّذِى كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ

sonra Mekke'nin göbeğinde onlardan ve sizin ellerinizi sizden onların ellerini çeken O'dur

اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenlerdir onlar görmektedir yaptıklarınızı Allah ve onlara sizi galip getirdikten

وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْىَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا

eğer olmasaydı yerlerine varmasına bekletilen ve kurbanlardan Mescid-i Haram'dan size engel olanlardır

رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَآءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ

onlardan isabet edecek (olmasaydı) tepelediğiniz bilmeyerek inanmış ve kadınlar inanmış erkekler

مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِى رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا

elbette azab ederdik ayrılmış olsalardı şayet dilediğini rahmetine Allah ki soksun bilmeden bir eziyet

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى قُلُوبِهِمُ

kalblerine inkar edenler koymuşlardı o zaman acı bir azabla onlardan inkar edenleri

الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ

Elçisine huzur ve güvenini Allah ve indirdi cahiliyye (çağının) öfke ve gayretini öfke ve gayreti

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۚ وَكَانَ

ve ve ehil buna daha layık zaten onlar idiler takva kelimesine ve onları bağladı ve mü'minlere

اللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۖ

hak ile rüyasını Elçisinin Allah doğruladı andolsun bilendir her şeyi Allah

لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ ۙ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ

başlarınızı traş ederek güven içinde Allah dilerse Mescid-i Haram'a gireceksiniz

وَمُقَصِّرِينَ ۙ لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا

bir fetih bundan başka ve verdi sizin bilmediğinizi böylece bildi korkmadan ve(ya) kısaltarak

قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِى اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

onu üstün kılmak için hak ve din ile hidayet ile Elçisini gönderendir O yakın

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۚ ﴿٢٨﴾

şahid olarak Allah yeter bütün dinlere

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ

Muhammed elçisidir Allah'ın onun yanında bulunanlar katı karşı kafirlere merhametlidirler birbirlerine karşı

تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيْمَاهُمْ

onları görürsün rüku' ederek secde ederek aradıklarını bir lutuf Allah'dan ve rızasını nişanları vardır

فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ۗ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰىةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ

yüzlerinde İncildeki bir ekin gibidir çıkaran filizini onu güçlendiren onu sonra kalınlaşan derken dikilen gövdesinin üstüne

فِى الْاِنْجِيْلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ

ve yapanlara inananlara Allah va'detmiştir kafirleri onlara karşı öfkelendirsin diye ekincilerin hoşuna gider

يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

büyük ve mükafat mağfiret onlardan iyi işler

الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٢٩﴾

سُوْرَةُ الْحُجُرٰت

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ

şüphesiz Allah'tan ve korkun ve Elçisinin Allah'ın önüne geçmeyin inananlar ey

اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

üstüne seslerinizi çıkarmayın inananlar Ey bilendir işitendir Allah

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ

yoksa boşa gider birbirinizle yüksek sesle konuştuğunuz gibi sözü onunla yüksek sesle konuşmayın Peygamberin sesinin

اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ

elçisinin huzurunda seslerini kısanlar şüphesiz farkında olmadan siz amelleriniz

اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۗ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ

ve bir mükafat mağfiret onlar için vardır takva için onların kalblerini Allah imtihan etmiştir işte onlar Allah'ın

عَظِيْمٌ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ

düşüncesiz kimselerdir çoğu odaların arkasından sana bağıranların şüphesiz büyük

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

şayet onlar bekleseydi sen çıkıncaya kadar kendilerinin yanına elbette olurdu daha iyi kendileri için Allah bağışlayandır

رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْۤا

esirgeyendir ey inananlar size getirirse bir fasık (yoldan cıkmıs) bir haber onu araştırın

اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٦﴾ وَاعْلَمُوْۤا

yoksa kötülük edersiniz bir topluluğa karşı bilmeyerek sonra olursunuz yaptığınıza pişman bilin ki

اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ؕ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِىْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ

elbette içinizdedir Elçisi Allah'ın şayet size uysaydı birçok işte sıkıntıya düşerdiniz fakat

اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِىْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ

Allah sevdirdi size imanı ve onu süsledi sizin kalblerinizde ve çirkin gösterdi küfrü

وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُوْنَ ۙ﴿٧﴾ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ

ve fıskı ve isyanı işte bunlardır doğru yolda olanlar bir lutuftur Allah'tan ve ni'metdir

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا

Allah bilendir hakimdir eğer iki grup inananlardan vuruşurlarsa düzeltin

بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِىْ تَبْغِىْ حَتّٰى

onların arasını şayet saldırırsa biri ötekine vuruşun saldıran tarafla kadar

تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ

dönünceye Allah'ın buyruğuna eğer dönerse artık düzeltin onların arasını adaletle ve daima adil olun

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ

çünkü Allah sever adalet yapanları muhakkak mü'minler kardeştirler düzeltin arasını

اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ

kardeşlerinizin ve korkun Allah'tan umulur ki size rahmet edilsin ey inananlar alay etmesin

قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى

bir topluluk başka bir toplulukla belki olurlar daha iyi kendilerinden ve kadınlar da başka kadınlarla belki

اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْۤا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ

olurlar daha iyi onlar kendilerinden kusur aramayın birbirinizde birbirinizi çağırmayın kötü lakaplarla ne kötü bir şeydir

الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ

adı fısk sonra inandıktan ve kim tevbe etmezse işte onlar zalimdirler

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ ۖ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ

günahtır zannın bir kısmı zira zandan çok sakının inananlar ey

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۚ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ

etini yemeği biriniz sever mi? diğerinizi biriniz arkasından çekiştirmesin merak etmeyin

اَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَآ اَيُّهَا

ey çok esirgeyendir tevbeyi çok kabul eden Allah şüphesiz Allah'tan o halde korkun işte bundan iğrendiniz ölmüş kardeşinin

النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ

ve kabilelere milletlere ve ayırdık sizi ve bir kadından bir erkekten sizi yarattık biz insanlar

لِتَعَارَفُوا ۚ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

haber alandır bilendir Allah şüphesiz en çok korunanınızdır Allah yanında en üstün olanınız şüphesiz birbirinizi tanımanız için

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ قُولُوٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ

henüz girmedi 'islam olduk' deyin fakat inanmadınız de ki 'inandık' araplar dediler

الْاِيمَانُ فِى قُلُوبِكُمْ ۖ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ

amellerinizden size eksiltmez ve Elçisine Allah'a ita'at ederseniz eğer kalblerinize iman

شَيْـًٔا ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ

Allah'a iman edenlerdir Mü'minler şüphesiz çok esirgeyendir çok bağışlayan Allah şüphesiz hiçbir şeyi

وَرَسُولِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ

Allah yolunda ve canlarıyle mallarıyle ve cihad edenlerdirşüphe etmeyenlerdir sonra ve Elçisine

اُولٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا

olanları bilir Allah dininizi Allah'a siz mi öğreteceksiniz? de ki doğru olanlar onlardır işte

فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ

başına kakıyorlar bilendir her şeyi Allah yerde ve olanları göklerde

عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَىَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ

sizin başınıza kaksa Allah tersine yeridir müslüman olmanızı benim başıma kakmayın de ki İslam olmalarını senin

اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاِيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ

gizlisini bilir Allah şüphesiz doğrulardan iseniz eğer imana size hidayeti nedeniyle

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

yaptıklarınızı görmektedir Allah ve yerin göklerin

سُورَةُ قٓ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِۚ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَاۤءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ

dediler içlerinden bir uyarıcı gelmesine şaştılar (bilakis) uyarıcı şerefli Kur'an'a andolsun Kaf

الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًاۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ

kafirler bu bir şeydir tuhaf zaman mı? biz öldüğümüz ve olduğumuz toprak bu bir dönüştür

بَعِيْدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيْظٌ

uzak andolsun biz bilmişizdir ne eksilttiğini yerin onlardan ve yanımızda vardır bir Kitap (her şeyi) zapteden

﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۤءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ﴿٥﴾

doğrusu onlar yalanladılar hak ile kendilerine gelince şimdi onlar içindedirler bir durumun çalkantılı

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَاۤءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا

bakmadılar mı? göğe üstlerindeki nasıl onu bina ettik onu süsledik ve yoktur onun

مِنْ فُرُوْجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا

hiçbir çatlağı ve arzı yaydık ve attık ona sağlam dağlar ve bitirdik onda

مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا

her çifti güzel basirettir ve ibrettir her kul için yönelen ve indirdik

مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِۙ ﴿٩﴾

gökten bir su bereketli bitirdik onunla bahçeler ve daneler biçilecek

وَالنَّخْلَ بَاسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌۙ ﴿١٠﴾ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ

ve hurmalar yüksek olan tomurcukları birbirine girmiş rızıktır kullar için ve can verdik onunla (su ile)

بَلْدَةً مَّيْتًاۭ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ

bir ülkeye ölü işte öyledir çıkış yalanlamıştı onlardan önce kavmi Nuh ve halkı

الرَّسِّ وَثَمُوْدُۙ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍۙ ﴿١٣﴾ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ

Res ve Semud ve Ad ve Fir'avn ve kardeşleri Lut'un ve halkı Eyke

وَقَوْمُ تُبَّعٍۭ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٤﴾ اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ

ve kavmi Tubba' bunların hepsi yalanlayıp elçileri hak ettiler tehdidimi aciz mi kaldık? yaratmadan

الْاَوَّلِۗ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٥﴾

ilk doğrusu onlar içindedirler kuşku bir yaratmadan yeni

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

ona daha yakınız çünkü biz nefsinin ona ne fısıldadığını ve biliriz insanı biz yarattık andolsun

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

ve solunda onun sağında iki alıcı (melek) kaydetmektedir o zaman şah damarından

قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ

ve geldi hazır bulunan gözetleyiciler yanında olmadan hiçbir söz söylemez oturan

سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۖ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ

ve üflendi kaçmış ondan senin olduğun şeydir işte bu gerçekten ölüm sarhoşluğu

فِي الصُّورِ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ

bir sürücü yanında can her ve geldi kendisine karşı uyarılan gündür işte bu Sur'a

وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ

perdeni senden biz açtık bundan gaflet içinde sen idin andolsun ve şahidle

فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾

hazır yanımdaki işte arkadaşı dedi ki keskindir bugün artık gözün

اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۙ

şüpheciyi saldırgan hayra engel olan inatçı nankörü her cehenneme haydi ikiniz atın

اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٥﴾

çetin bir azaba bundan dolayı onu atın başka tanrılar Allah ile beraber edindi o ki

قَالَ قَرِينُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٦﴾ ﴿٢٧﴾

derin bir sapıklık içinde idi zaten ben onu azdırmadım Rabbimiz arkadaşı dedi ki

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ

değiştirilmez uyarı size önceden yaptım andolsun huzurumda çekişmeyin (Allah) buyurdu ki

الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

cehenneme deriz o gün kullara zulmedici ve ben değilim benim huzurumda söz

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

korunanlara cennet ve yaklaştırılmıştır 'daha yok mu' ve der 'doldun mu?'

غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ خَشِيَ

saygı gösteren herkesin koruyan (Allah'a) yüz tutan daima size va'dedilen işte budur uzak değildir

الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۖ ذٰلِكَ يَوْمُ

günüdür bu selam (esenlik) ile ona girin (Hakka) dönük bir yürek ve getiren görmeden Rahman'a

الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَآؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

süreklilik onlara vardır istedikleri herşey orada ve katımızda vardır daha fazlası

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا

gezip dolaşmışlardı | tutuşu | bunlardan | daha kuvvetli idi | onların | kuşakları | bunlardan önce | helak etmiştik | nice

فِى الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ

onun | olan | kimse için | bir öğüt | bunda vardır | muhakkak ki | ama yer mi var? | ülkelerde

قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ

gökleri | biz yarattık | andolsun | şahid olarak | kulak | veren | yahut | kalbi

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ

sabret | hiçbir yorgunluk | bize dokunmadı | günde | altı | ikisi arasında | ve bulunanları | ve yeri

عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ

ve önce | güneş | doğmadan | önce | Rabbini | övgü ile | ve tesbih et | onların dediklerine

الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ

o gün | dinle | secde | ve arkalarında | O'nu tesbih et | ve gecenin bir kısmında | batmadan

يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ

gerçek olarak | çağrıyı | duyarlar | o gün | yakın | bir yerden | o ünleyici | çağırır

ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

dönüş | ve bizedir | ve öldüren | yaşatan | biz | ancak biziz | çıkış | günüdür | işte bu

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾

kolaydır | bize göre | toplamadır | işte bu | sür'atle koşarlar | onlar(ın üstün)den | yer | yarılır | o gün

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ

Kur'an ile | öğüt ver | bir zorlayıcı | onların üstünde | sen | ve değilsin | onların ne dediklerini | biliyoruz | biz

مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

tehdidimden | korkanlara

سُورَةُ الذّٰرِيَات

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٦٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٦٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذّٰرِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾

kolayca | akıp gidenlere andolsun | ağır | yüklü (bulut)lara andolsun | savurup | kaldıran(rüzgar)lara andolsun

فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

olacaktır | ceza | ve muhakkak | mutlaka doğrudur | size va'dedilen | gerçekten | iş(ler)i | taksim edenlere andolsun

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِۙ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍۙ ﴿٨﴾ يُّؤْفَكُ عَنْهُ

ondan çevriliyor çeşitli söz(ler) içindesiniz siz yolları (yörüngeleri) bulunan göğe andolsun ki

مَنْ اُفِكَۜ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُوْنَۙ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُوْنَۙ ﴿١١﴾

yanılıp durmaktadırlar aptallık içinde onlar yalancılar kahrolsun çevrilen

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِؕ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ﴿١٣﴾

yakılacaklardır ateş üzerinde onlar o gün ceza günü ne zaman? sorarlar

ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْۜ هٰذَا الَّذِىْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ

muttakiler şüphesiz acele isteyip onu durduğunuz şey budur işte fitnenizi tadın

فِىْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍۙ ﴿١٥﴾ اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْۜ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ

bundan önce idiler çünkü onlar Rablerinin kendilerine verdiğini alırlar ve çeşme başlarındadırlar cennetlerdedir

مُحْسِنِيْنَۜ ﴿١٦﴾ كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ

onlar seherlerde uyurlardı geceleri pek az idiler güzel davranan

يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿١٨﴾ وَفِىْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿١٩﴾ وَفِى الْاَرْضِ

yeryüzünde ve vardır ve yoksul için dilenci için bir hak mallarında vardı istiğfar ederlerdi

اٰيَاتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَۙ ﴿٢٠﴾ وَفِىْٓ اَنْفُسِكُمْۜ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَفِى السَّمَآءِ

gökte ve vardır görmüyor musunuz? kendi canlarınızda ve vardır kesin inanacaklar için nice ibretler

رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ

şey gibi gerçektir şüphesiz O ve yerin göğün Rabbine andolsun ki ve uyarıldığınız şey rızkınız

اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿٢٤﴾

ağırlanan İbrahim'in misafirlerinin haberi sana geldi mi? konuştuğunuz sizin

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًاۗ قَالَ سَلٰمٌۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ

gizlice gitti tanınmamış bir topluluk(sunuz) selam dedi ki 'selam' ve demişlerdi onun yanına girmişlerdi bir zaman

اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍۙ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ

'yemez misiniz?' dedi önlerine onu yaklaştırdı semiz bir buzağı getirdi ailesinin yanına

فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةًۗ ﴿٢٧﴾ قَالُوْا لَا تَخَفْۗ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾

bilgin bir oğlan çocuğu ve ona müjdelediler 'korkma' dediler bir korku onlardan içine düşürdü

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِىْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ﴿٢٩﴾

kısır bir koca karı dedi yüzüne vurarak çığlık içinde karısı (Sare) geldi

قَالُوْا كَذٰلِكِۙ قَالَ رَبُّكِۗ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٠﴾

bilendir hüküm ve hikmet sahibidir O şüphesiz O Rabbin dedi böyle dediler ki

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣١﴾ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ

dedi | o halde nedir? | göreviniz | ey | elçiler | dediler | biz | gönderildik | bir kavme

مُّجْرِمِيْنَۙ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍۙ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ

suçlu | salalım diye | onların üzerine | taş(lar) | çamurdan | işaretlenmiş (taşlar) | katında

رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَۚ ﴿٣٥﴾

Rabbinin | haddi aşanlar için | çıkardık | orada bulunan | mü'minleri

فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَۚ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً

zaten bulmadık | orada | başka | bir ev(halkın)dan | müslüman | ve bıraktık | orada | bir ibret

لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٣٧﴾ وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ

korkanlar için | azabdan | acı | ve Musa'da (ibret vardır) | hani | onu göndermiştik | Fir'avn'e

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿٣٩﴾

bir delil ile | açık | çevirdi | yanını | ve dedi | büyücüdür | veya | cinlidir

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِيْ عَادٍ اِذْ

biz de onu yakaladık | ve askerlerini | onları attık | denize | kendi kendini kınıyordu | hani | ve Ad'de (ibret vardır)

اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَۚ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا

gönderdik | onlara | bir rüzgar | köklerini kesen | bırakmıyor | hiçbir şeyi | geçtiği | üzerinden | ancak

جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿٤٢﴾ وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا حَتّٰى حِيْنٍ

onu ediyordu | kül gibi | ve Semud'da (ibret vardır) | hani | denmişti | onlara | sefa sürün | kadar | bir süreye

﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٤٤﴾

başkaldırdılar | buyruğuna | Rablerinin | yıldırım | bu yüzden onları yakaladı | onlar | bakıp dururlarken

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَۙ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ

güçleri yetmedi | ayağa kalkmaya | ve olmadılar | yardım edilen | ve kavmini (helak etmiştik) | Nuh | daha önce

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَۚ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ

çünkü onlar | idiler | bir toplum | yoldan çıkmış | ve göğü | inşa ettik | sağlam | ve biz | genişleticiyiz

﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا

ve yeri | biz döşedik | ne güzel | döşeyiciyiz | ve her | şeyden | yarattık

زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

iki çift (erkek-dişi) | umulur ki | düşünüp öğüt alasınız | o halde kaçın | Allah'a | şüphesiz ben | size | O'nun tarafından | bir uyarıcıyım

مُّبِيْنٌۚ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

apaçık | uydurmayın | ile beraber | Allah | tanrılar | başka | şüphesiz ben | size | O'nun tarafından | bir uyarıcıyım

مُّبِيْنٌ ﴿٥١﴾

apaçık

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ

cinlenmiş veya büyücü dediler mutlaka elçi onlardan önce ne kadar geldiyse işte böyle

﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ

sen değilsin onlardan yüz çevir azgın bir toplulukt ur onlar doğrusu bunu (birbirlerine) tavsiye mi ettiler?

﴿٥٤﴾ بِمَلُومٍ ۟ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ

cinleri ben yaratmadım inananlara yararlıdır hatırlatmak çünkü ama yine de hatırlat kınanacak

وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَآ اُرِيدُ

ve istemiyorum rızık onlardan ben istemiyorum bana kulluk etsinler (diye) ancak ve insanları

اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ

muhakka k sağlam kuvvet sahibi rızık veren O Allah'tır şüphesi z beni beslemelerini

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ

vay haline acele etmesinler arkadaşlarının payı gibi bir (azab) payı zulmedenlerin vardır

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

uyarıldıkları günlerinden dolayı kafirlerin

سُورَةُ الطُّور

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۙ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۙ﴿٢﴾ فِى رَقٍّ مَنْشُورٍ ۙ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۙ

ma'mur (bakımlı) ve eve (Ka'be'ye) yayılmış ince deri üzerine satır satır yazılmış ve Kitaba andolsun Tur'a

﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۙ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۙ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

Rabbinin azabı mutlaka kaynatılmış ve denize yükseltilmiş ve tavana (göğe)

لَوَاقِعٌ ۙ﴿٧﴾ مَا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ۙ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَآءُ مَوْرًا ۙ﴿٩﴾

bir çalkalanış gök çalkanır o gün engel olacak bir şey ona yoktur vukubulacakt ır

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۘ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۙ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِى

içinde Onlar ki yalanlayanların o gün vay haline bir yürüyüş dağlar yürür

خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ

ateş işte budur sürüklener ek cehennem ateşine kakılırlar o gün oynayıp dururlar batıl şeyler

الَّتِى كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

olduğunuz onu yalanlamış

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا اَوْ

veyahut ve dayanın girin ona görmüyormuşsunuz siz mi yoksa bu büyü müymüş?

لَا تَصْبِرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّ

şüphesiz yaptıklarınıza göre cezalandırılacaksınız ancak sizin için birdir dayanmayın

الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهِينَ بِمَآ اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰيهُمْ

ve onları korumuştur Rablerinin kendilerine verdikleriyle sefa sürerler ni'met cennetlerde içindedirler korunanlar

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۙ

yaptıklarınıza karşılık afiyetle ve için yeyin cehennem azabından Rableri

﴿١٩﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

iri gözlü hurilerle onları evlendirmişizdir sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanarak

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

zürriyetlerini kendilerine katmışızdır imanda zürriyetleri de ve kendilerine uyanların inananlar

وَمَآ اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَىْءٍ ۭ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

bağlıdır kendi kazandığına herkes hiçbir şey kendi amellerinden eksiltmemişizdir

وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا

yoktur bir kadeh orada kapışırlar canlarının istediği ve etten meyvadan ve onlara bol bol vermişizdir

لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ

inci gibi kendilerine mahsus civanlar onların çevrelerinde dolaşır (hizmet ederler) günaha sokma yoktur içinde saçmalama

مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا

idik biz dediler soruyorlar birbirlerine ve dönmüş saklı

قَبْلُ فِىٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ

azabdan ve bizi korudu bize Allah lutfetti korkuyor ailemiz içinde daha önce

السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

esirgeyen iyilik eden O'dur çünkü O yalnız O'na yalvarır bundan önce idik biz hücrelere işleyen

فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٌ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ

yoksa -mı diyorlar? mecnun ve değilsin kahin Rabbinin ni'meti sayesinde sen değilsin sen hatırlat

شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنِّى مَعَكُمْ

sizinle beraber ben de gözetleyin de ki zamanın felaketlerine çarpılmasını onun gözetliyoruz bir şa'irdir

مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

gözetleyenlerdenim

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَۚ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهٗۚ

onu uydurdu | yoksa -mu diyorlar? | azgın | bir topluluk | yoksa onlar -mudur? | bunu | akılları | yoksa -mu emrediyor?

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَۚ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

doğru | iseler | eğer | onun gibi | bir söz | haydi getirsinler | onlar inanmıyorlar | hayır

اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ

gökleri | yoksa -mi yarattılar? | yaratanlar | yoksa kendileri midir? | hiçbir şey | olmadan | yoksa -mı yaratıldılar?

وَالْاَرْضَۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ

yahut kendileri midir? | Rabbinin | hazineleri | yoksa onların yanında mıdır? | onlar düşünüp inanmazlar | hayır | ve yeri

الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾ اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

dinleyenleri | öyleyse getirsin | onu | dinleyecekleri | bir merdivenleri | yoksa onların var mı? | hakim olan

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

yoksa sen onlardan istiyorsun (da) | oğullar | ve sizin | kızlar | yoksa O'nun mudur? | açık | bir delil

اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

yazıyorlar | kendileri (mi?) | gayb | yoksa kendilerinin yanında mıdır? | ağır yükü altında (mıdır?) | bir borç | ve onlar | bir ücret

اَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًاۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ

başka | bir tanrısı | yoksa onların var mı? | tuzağa düşecek olanlar | onlar | asıl inkar edenlerdir | bir tuzak kurmak | yoksa -mı istiyorlar?

اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا

düştüğünü | gökten | bir parçanın | görseler | onların ortak koştuklarından | Allah'ın | şanı yücedir | Allah'tan

يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

günlerine | kavuşuncaya | kadar | bırak onları | üst üste yığılmış | bulutlardır | derler

الَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَۙ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ

ve onlara edilmez | hiçbir yarar | tuzakları | kendilerine | sağlamaz | o gün | korkudan bayılacakları

يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ

çokları | fakat | bundan başka | bir azab | zulmedenlere vardır | şüphesiz | yardım

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

övgü ile | ve an | gözlerimizin önündesin | çünkü sen | Rabbinin | hükmüne | sabret | bilmezler

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُۙ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

yıldızların | ve ardından | O'nu tesbih et | gecenin bir kısmında | kalktığın | zaman | Rabbini

سُورَةُ النّجْم

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٦٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٢٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ

O konuşmaz — ve azmadı — arkadaşınız — sapmadı — aşağı kayan — yıldıza andolsun ki

عَنِ الْهَوٰى ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْىٌ يُّوحٰى ﴿٤﴾ عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ﴿٥﴾

kuvvetleri (olan) — müthiş — onu öğretti — kendisine vahyedilen — vahiy(den) — başka bir şey — O değildir — heva'dan

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ﴿٨﴾

sarktı — yaklaştı — sonra — yüksek — ufukta — o iken — ve doğruldu — üstün akıl sahibi

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ﴿١٠﴾

vahyettiğini — kuluna — vahyetti — daha az — yahut — iki yay — uzunluğu kadar — kaldı

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ

onu görmüştü — andolsun — onun gördüğünden — kuşku mu duyuyorsunuz? — gördüğünde — gönül — yanılmadı

نَزْلَةً اُخْرٰى ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ﴿١٥﴾

oturulacak — bahçe — onun yanında vardır — Sidretü'l-Müntehanın — yanında — başka bir — inişinde

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾ لَقَدْ

andolsun — ve azmadı — göz(ü) — şaşmadı — kaplayan — Sidre'yi — kaplıyordu — hani

رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿١٩﴾

ve 'Uzza'yı — Lat — gördünüz mü? — büyük — Rabbinin ayetlerinden bazılarını — gördü

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا

o halde — bu — kadın — ve O'na — erkek — demek size midir? — öteki — üçüncüsünü — ve Menat'ı?

قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِىَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ

ve babalarınızın — sizin — isimlendirdiğiniz — isimler(den) — başka bir şey — onlar değildir — insafsızca — bir taksimdir

مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى

ve hevesine — zanna — ancak — onlar uyuyorlar — güç — hiçbir — onlara — Allah — indirmemiştir

الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٤﴾

her arzu ettiği — yoksa insan için midir? — yol gösterici — Rableri tarafından — kendilerine gelmiştir — oysa — nefislerin

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِىْ

işe yaramaz — göklerde — melek — nice var ki — ve ilk (dünya) — son (ahiret) — Allah'ındır

شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

ve razı olduğu — dilediği — kimseye — Allah'ın — izin verdikten — sonra — başkası hariç — hiçbir — onların şefa'ati

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ﴿٢٧﴾

şüphesiz inanmayanlar ahirete takıyorlar meleklere adlarını dişilerin

وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ

yoktur onların bu hususta bir bilgileri uyuyorlar sadece zanna ve zan ise kazandırmaz

مِنَ الْحَقِّ شَيْـــًٔا ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا

haktan hiçbir şey yüz çevir kimseden yüz çeviren bizi anmaktan ve istemeyen başka bir şey

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ

hayatından dünya işte budur onların erişebilecekleri bilgi şüphesiz Rabbin O iyi bilir

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

sapanı yolundan ve O iyi bilir yola geleni Allah'ındır bulunan herşey göklerde

وَمَا فِي الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاۗءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا

ve bulunan yerde cezalandırsın diye kötülük edenleri yaptıklarıyle ve mükafatlandırsın diye güzel davrananları

بِالْحُسْنٰى ۚ ﴿٣١﴾ الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰۗىِٕرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ۭ

güzellikle ki onlar kaçınırlar büyüklerinden günahın ve çirkin işlerden yalnız hariç küçük hatalar

اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

şüphesiz Rabbinin geniştir affı O daha iyi bilir sizi inşa ettiği zaman topraktan

وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ هُوَ اَعْلَمُ

ve zaman siz iken cenin halinde annelerinizin karınlarında artık övüp yüceltmeyin kendinizi O daha iyi bilir

بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿٣٤﴾

korunanı gördün mü? arkasını döneni ve vereni azıcık ve gerisini elinde tutanı

اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ

kendi yanında mı? bilgisi gayb'ın ve o (mu?) görüyor yoksa haber verilmedi mi? bulunan sahifelerinde

مُوْسٰى ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ

Musa'nın ve İbrahim'in çok vefalı yüklenmez hiçbir günahkar (günah) yükünü

اُخْرٰى ﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ

başkasının ve insana başka bir şey çalışmasından ve muhakkak onun çalışması yakında

يُرٰى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَاۗءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٢﴾

görülecektir sonra ona verilecektir karşılığı tastamam ve sonunda senin Rabbine varılacaktır

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾

ve şüphesiz O O'dur güldüren ve ağlatan ve şüphesiz O öldüren ve yaşatan

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾

ve şüphesiz O — yarattı — iki çifti — erkeği — ve dişiyi — nutfe(sperm)den — zaman — atıldığı

وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهٗ

şüphesiz — O'nun işidir — yaratmak — tekrar — ve şüphesiz O — O'dur — zengin eden — ve bol veren — ve şüphesiz O

هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادًا الْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُوْدَا

O'dur — Rabbi — Şi'ra'nın — ve şüphesiz O — helak etti — 'Ad'ı — önce gelen — ve Semud'u

فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى

geriye bırakmadı — ve kavmini (helak etmişti) — Nuh — önceden — çünkü onlar — idiler — onlar — daha zalim — ve azgın

وَالْمُؤْتَفِكَةَ ﴿٥٢﴾ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ

altı üstüne getirilen kentleri — devirip yıktı — sardırttı onlara — sardırdığını — o halde hangi? — ni'metinden — Rabbinin

تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾

kuşku duyuyorsun — bu — bir uyarıcıdır — uyarıcılardan — ilk — yaklaştı — yaklaşıcı

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾

yoktur — onu — başka — Allah'tan — açacak kimse — buna mı? — söze — hayret ediyorsunuz

وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُوْنَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ

ve gülüyorsunuz — ve ağlamıyorsunuz — ve siz — baş kaldırıyorsunuz — haydi secde edin — Allah'a

وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾

ve kulluk edin

سُوْرَةُ الْقَمَر

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا

yaklaştı — sa'at — ve yarıldı — ay — ve görecek olsalar — bir mu'cize — yüz çevirirler — ve derler

سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣﴾

bir büyüdür — süregelen — ve yalanladılar — ve uydular — heveslerine — ve her — iş — yerini bulacaktır

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌۢ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ

andolsun — onlara geldi — haberlerden — olan — içinde — önleyici — hikmettir — üstün — ama fayda vermiyor

النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

uyarılar — öyleyse sen de yüz çevir — onlardan — gün — çağıracağı — çağırıcının — bir şeye — görülmemiş tanınmamı

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

yayılan çekirgeler tıpkı gibidirler kabirlerden çıkarlar gözleri korkarak

مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ

yalanlamıştı çetin bir gündür bu kafirler derler çağırana doğru koşarlarken

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا

bunun üzerine valvardı ve o menedildi cinlenmiştir ve dediler kulumuzu yalanladılar Nuh'un kavmi onlardan önce

رَبَّهٗٓ اَنِّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُنْهَمِرٍ

boşalan bir su ile göğün kapılarını biz de açtık yardım et yenik düştüm ben Rabbine

﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

takdir edilmiş bir iş için su(ları) birleşti kaynaklar halinde yeri ve fışkırttık

وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِى بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِمَنْ

kimseye bir mükafat olmak üzere gözlerimizin önünde akıp gidiyordu ve çiviler tahtalar (yapılmış) üzerinde Onu (Nuh'u) taşıdık

كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ

nasılmış ibret alan yok mudur? bir ibret olarak onu bıraktık andolsun nankörlük edilen

عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

öğüt alan yok mudur? öğüt almak için Kur'an'ı biz kolaylaştırdık andolsun ve uyarılarım benim azabım

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

onların üstüne gönderdik biz ve uyarılarım azabım oldu ama nasıl? 'Ad da yalanladı

رِيحًا صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ

sanki gibi insanları koparıp deviriyordu devam eden uğursuzluğu bir günde uğultulu bir kasırga

اَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ

andolsun ve uyarılarım benim azabım oldu nasıl? köklerinden sökülmüş hurma kütükleri

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

uyarıları Semud da yalandı öğüt alan yok mudur? öğüt almak için Kur'an'ı biz kolaylaştırdık

فَقَالُٓوا اَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَفِى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

ve çılgınlık apaçık bir sapıklık içine düşmüş oluruz o takdirde biz uyacağız bir bizden insana mı? dediler

ءَاُلْقِىَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ

onlar bilecekler küstahtır yalancıdır o hayır aramızdan ona Zikir -mı bırakıldı?

غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ

kendilerini sınamak için dişi deveyi onlara göndereceğiz biz küstahın yalancı kim olduğunu yarın

فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

ve sabret sen onları gözetle

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا

onlara haber ver | muhakkak | suyun | paylaştırılacağını | aralarında | her içme sırası (gelen) | hazır bulunsun (suyunu alsın) | çağırdılar

صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّآ

bir arkadaşlarını | o da bıçağı çekti | (deveyi) kesti | ama nasıl? | oldu | azabım | ve uyarılarım | biz

اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ

gönderdik | onların üzerine | sayha (korkunç bir ses) | tek | oldular | kuru ot gibi | ağıldaki | andolsun

يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ

biz kolaylaştırdık | Kur'an'ı | öğüt almak için | yok mudur? | öğüt alan | yalanladı | Lut'un kavmi | uyarıları

﴿٣٣﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍۭ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍۙ ﴿٣٤﴾

biz | gönderdik | üstlerine | bir fırtına | yalnız hariç | ailesi | Lut | onları kurtardık | seher vakti

نِعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَاۭ كَذٰلِكَ نَجْزِىْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا

bir ni'met olarak | katımızdan | böyle | biz mükafatlandırırız | şükredeni | andolsun | onları uyarmıştı | bizim yakalamamıza karşı

فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا

fakat kuşku duydular | uyarılara karşı | andolsun | murad almağa kalkıştılar | onun konuklarından | biz de siliverdik | gözlerini | haydi tadın

عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوْقُوْا

azabımı | ve uyarılarımı | andolsun | sabah onları yakaladı | erken | bir azab | kararlı | tadın

عَذَابِىْ وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

azabımı | ve uyarılarımı | andolsun | biz kolaylaştırdık | Kur'an'ı | öğüt almak için | yok mudur? | öğüt alan

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ

ve andolsun | gelmiştir | kavmine | Fir'avn'ın | uyarılar | yalanladılar | ayetlerimizi | bütün | biz de onları yakaladık

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِى الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

yakalaması gibi | aziz olanın | ve güçlü olanın | sizin kafirleriniz mi? | hayırlı | ötekilerinizden | yoksa var mı? | bir beraet | Kitaplarda | yoksa diyorlar mı?

نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

biz | bir topluluğuz | muzaffer (yenilmez) | bozulacak | o topluluk | ve dönüp kaçacaklardır | geriye

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾

hayır | o sa'attir | buluşma zamanları | ve o sa'at | cidden çok fecidir | ve acıdır

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِىْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِى النَّارِ

şüphesiz | suçlular | içindedir | bir sapıklık | ve çılgınlık | o gün | sürüklenecekler | ateşe

عَلٰى وُجُوْهِهِمْۜ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ

yüzükoyun | tadın | dokunuşunu | cehennemin | biz | her | şeyi | yarattık | bir kadere göre

﴿٤٩﴾

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ

sizin benzerlerinizi biz helak ettik ve andolsun bakış ile göz açıp yumma gibidir bir tek (vardır) sadece bizim buyruğumuz yoktur

فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ

küçük ve hepsi Kitaplarda mevcuttur yaptıkları ve her şey öğüt alan yok mudur?

وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِى مَقْعَدِ

koltuklarındadırlar ve ırmaklar(ın kenarın)dad cennetlerdedir muttakiler şüphesiz satır satır yazılmıştır büyük

صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

güçlü padişahın huzurunda doğruluk

سُورَةُ الرَّحمٰن

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٧٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٩٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

beyanı ona öğretti insanı yarattı Kur'an'ı öğretti Çok merhametli (Allah)

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءَ

ve göğü secde etmektedirler ve ağaçlar necm (bitkiler yıldızlar) bir hesap iledir ve ay güneş

رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ

tartıyı ve yapın tartıda taşkınlık etmeyin mizanı ve koydu yükseltti

بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا

onda vardır canlılar için koydu yeryüzünü terazide eksiklik yapmayın adaletle

فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُوالْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

ve hoş kokulu bitkiler saplı ve yapraklı ve dane(ler) salkımlı ve hurmalar meyva(lar)

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

kiremit gibi pişmiş çamurdan insanı yarattı yalanlıyorsunuz Rabbinizin ni'metlerini şimdi hangi?

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٤﴾

yalanlıyorsunuz Rabbinizin ni'metlerini şimdi hangi? ateşten dumanı olmayan alevden cin'i ve yarattı

﴿١٦﴾

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

Rabbidir iki doğunun ve Rabbidir iki batının şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِۙ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

salıverdi iki denizi birbirine kavuşuyorlar aralarında vardır bir engel (birbirine) geçip karışmıyorlar şimdi hangi? ni'metlerin

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

Rabbinizin yalanlıyorsunuz çıkar ikisinden de inci ve mercan şimdi hangi? ni'metlerin

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

Rabbinizin yalanlıyorsunuz ve O'nundur gemiler inşa edilmiş denizde koca dağlar gibi

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَّيَبْقٰى وَجْهُ

şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz her şey üzerinde bulunan yok olacaktır baki kalacaktır yüzü

رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

Rabbinin sahibi celal ve ikram şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz

يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَاْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ

O'ndan isterler bulunanlar göklerde ve yerde her gün O yeni bir iştedir şimdi hangi?

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ

ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz boş vaktimiz sizin için olacak ey iki yük sahibi (insan ve cin) şimdi hangi? ni'metlerin

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا

Rabbinizin yalanlıyorsunuz ey topluluğu cinler ve insanlar gücünüz yeterse geçip gitmeğe

مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْاؕ لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

bucaklarından göklerin ve yerin geçin gidin geçemezsiniz ancak (geçebilirsiniz) kudretle

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ

şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz ateşten yalın alev ikinizin üzerine gönderilir

وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا

ve kıpkızıl bir duman başaramazsınız şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz zaman

انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

yarıldığı gök ve olduğu kıpkırmızı bir gül erimiş yağ gibi şimdi hangi? ni'metlerin Rabbinizin

تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ

yalanlıyorsunuz o gün sorulmaz günahından insana ne de cin'e şimdi hangi?

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

ni'metlerin Rabbinizin yalanlıyorsunuz

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِى وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِاَيِّ

tanınır suçlular simalarından ve tutulur alınlar(ın)dan ve ayaklar(ın)dan ﴿41﴾ şimdi hangi?

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿42﴾ işte bu cehennemdir yalanladığı onunla suçluların

﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

dolaşırlar onunla arasında kaynar su kızgın ﴿44﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz

﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

kimseler için vardır korkan divanında durmaktan Rabbinin iki cennet ﴿46﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz

﴿٤٧﴾ ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ

ikisinin de vardır çeşitli ağaçları meyvaları ﴿48﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿49﴾ ikisinde de vardır iki kaynak

تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ

akıp giden ﴿50﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿51﴾ ikisinde de vardır hepsinden meyvaların

زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِـِٔينَ عَلٰى فُرُشٍ

iki çift ﴿52﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿53﴾ yaslanırlar yataklara

بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا

astarları kalın atlastan ve devşirmesi (meyvelerin) iki cennetin yakındır ﴿54﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ

yalanlıyorsunuz ﴿55﴾ orada vardır (eşlerine) diken (dilberler) bakışlarını onlara temas etmemiştir insan bunlardan önce ne de cin

﴿٥٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿57﴾ sanki onlar yakut ve mercandırlar ﴿58﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ

şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿59﴾ değil midir? karşılığı iyiliğin yalnız iyilik

﴿٦٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ

şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿61﴾ ikisinin ötesinde var iki cennet (daha) ﴿62﴾ şimdi hangi?

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿63﴾ yemyeşildirler ﴿64﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz

﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

ikisinde de vardır iki kaynak fışkıran ﴿66﴾ şimdi hangi? ni'metlerin i Rabbinizin yalanlıyorsunuz ﴿67﴾

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

ikisinde de vardır | meyva | ve hurma | ve nar | şimdi hangi? | ni'metlerin i | Rabbinizin | yalanlıyorsunuz

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ

onlarda vardır | iyi huylu (kadınlar) | güzel | şimdi hangi? | ni'metlerin i | Rabbinizin | yalanlıyorsunuz | huriler

مَقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

kapanmış | çadırlara | şimdi hangi? | ni'metlerin i | Rabbinizin | yalanlıyorsunuz | onlara temas etmemiştir

اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٕينَ

insan | bunlardan önce | ne de cin | şimdi hangi? | ni'metlerin i | Rabbinizin | yalanlıyorsunuz | yaslanırlar

عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

yastıklara | yeşil | ve döşeklere | harikulade güzel | şimdi hangi? | ni'metlerin i | Rabbinizin | yalanlıyorsunuz

﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

ne yücedir | adı | Rabbinin | sahibi | büyüklük | ve ikram

سُورَةُ الواقِعَة

مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٩٦ ايَةً - الترتيب الوحى ٤٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾

zaman | olduğu | olacak vak'a | yoktur | onun oluşunu | yalanlayacak | o alçaltıcıdır | yükselticidir

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً

zaman | sarsıldığı | yer | şiddetle sarsılarak | ve serpildiği (zaman) | dağlar | serpildikçe | haline geldiği (zaman) | toz duman

مُنْبَثًّا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ مَآ اَصْحٰبُ

dağılan | ve sizler olduğunuz (zaman) | sınıf (gurup) | üç | adamları | sağın | ne (kutludurlar) | adamları

الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَاَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾ وَالسّٰبِقُونَ

sağın | adamları | solun | ne (uğursuzlardır) | adamları | solun | ve öne geçenler ise

السّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِى جَنّٰتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ

öne geçenler | işte onlardır | yaklaştırılanlar | cennetlerinde | Ni'met | çoğu bir ümmettir

مِنَ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلٰى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

öncekilerden | ve birazı da | sonrakilerden | üzerindedirler | tahtlar | altın ve cevahirle işlenmiş

مُتَّكِـِٕينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

yaslanırlar | onların üzerinde | karşılıklı

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَۢ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍۙ

kaynağından doldurulmuş | ve kadehlerle | ve ibrikler | testilerle | ebedi yaşamağa erdirilmiş | gençler | çevrelerinde | dolaşır

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَۢ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَۙ ﴿٢٠﴾ ﴿١٨﴾

başları ağrıtmayan | ondan | ve akılları gidermeyen | ve meyva(lar) | şeylerden | beğendikleri

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَۖ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌۢ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ

ve eti | kuş | canlarının çektiği | ve huriler | iri gözlü | inciler | gibi

الْمَكْنُونِۚ ﴿٢٣﴾ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا

saklı | karşılık olarak | nedeniyle | yaptıkları | işitmezler | orada | boş bir söz

وَلَا تَأْثِيمًاۙ ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا

ve ne de günaha sokan bir laf | yalnızca | denilir | selam | selam | adamları | sağın | nedir

أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍۙ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍۙ ﴿٢٩﴾

adamları | sağın | içindedirler | sedir ağaçları | dikensiz | ve muzlar | meyva dizili

وَظِلٍّ مَمْدُودٍۙ ﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍۙ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍۙ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ

ve gölge(ler) | uzamış | ve sular | fışkıran | ve meyvalar | pek çok | tükenmeyen

وَلَا مَمْنُوعَةٍۙ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍۚ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءًۙ ﴿٣٥﴾

ve yasaklanmayan | ve döşekler (üstündedirler) | yükseltilmiş | biz | kadınları inşa' etmişizdir | (yeni bir) inşa' ile

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًاۙ ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًاۙ ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ

onları yapmışızdır | bakireler | sevgililer | hep yaşıt | adamları için | sağın | bir bölümü

مِنَ الْأَوَّلِينَۙ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَۢ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِۙ مَا أَصْحَابُ

öncekilerdendir | bir bölümü de | sonrakilerdendir | adamları | solun | nedir | adamları

الشِّمَالِۙ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍۙ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍۙ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ

solun | içindedirler | iliklere işleyen bir ateş | ve kaynar su | ve gölgededirler | kara dumandan | serin olmayan

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَۚ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ

ve faydası olmayan | çünkü onlar | idiler | bundan | önce | varlık içinde şımartılmış | ve ediyorlardı | ısrar

عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِۚ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

günahı işlemekte | büyük | ve diyorlardı ki | zaman mı? | biz öldükten | ve olduğumuz | toprak

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَۙ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ

ve kemik yığını | biz mi? | bir daha diriltileceğiz | atalarımız da mı? | önceki | de ki | şüphesiz | öncekiler de

وَالْآخِرِينَۙ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

ve sonrakiler de | mutlaka toplanacaklardır | buluşma vakti için | bir günün | belli

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

sonra siz de ey sapık yalanlayıcılar mutlaka yiyecekler ağacından bir Zakkum

﴿٥٢﴾ فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

dolduracaklar onunla karınları(nı) içeceklerdir üzerine kaynar su

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ

içeceklerdir içişi gibi susuz develerin işte böyledir onların ağırlanışı gününde ceza biz

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُونَهٗٓ

sizi yarattık doğrulamanız gerekmez mi? gördünüz mü? akıttığınız meniyi siz mi? onu yaratıyorsunuz

اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ

yoksa biz miyiz? yaratıcılar biziz takdir eden aranızda ölümü ve değildir bizim

بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

önümüze geçilmiş sizin yerinize getirelim benzerlerinizi ve sizi yeniden inşa' edelim bir biçimde bilmediğiniz

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُولٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

andolsun bildiniz yaratmayı ilk düşünüp ibret almaz mısınız? gördünüz mü? ektiğinizi

﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا

siz mi? onu bitiyorsunuz yoks biz miyiz? bitirenler dileseydik onu yapardık kuru bir çöp

فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

dururdunuz sızlanıp biz borçlandık doğrusu biz yoksun bırakıldık

اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ

baktınız mı? suya içtiğiniz siz mi? onu indirdiniz buluttan yoksa biz miyiz?

الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ

indirenler dileseydik onu yapardık tuzlu şükretmez misiniz? gördünüz mü?

النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾

ateşi çıkardığınız siz mi? yarattınız onun ağacını yoksa biz miyiz? yaratanlar

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ

biz onu yaptık bir ibret ve bir fayda çölden gelip geçenlere öyleyse yücelt adını Rabbinin

الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ

büyük hayır yemin ederim yerlerine yıldızların muhakkak o bir yemindir bilirseniz

عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

büyük

اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٧﴾ فِىْ كِتَابٍ مَّكْنُوْنٍ ﴿٧٨﴾ لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ

O elbette bir Kur'an'dır değerli bir Kitaptadır saklı ona dokunmaz başkası temizlerden

﴿٧٩﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ

indirilmiştir Rabbinden alemlerin şimdi bunu mu? sözü siz küçümsüyorsunuz

﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُوْمَ

ve kılıyorsunuz? rızkınızı sizin yalanlamanızdan (ibaret) ya ? zaman (can) dayandığı boğaza

﴿٨٣﴾ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ

ve siz de o zaman bakıp durursunuz ve biz daha yakınız ona sizden fakat

لَّا تُبْصِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ

siz görmezsiniz eğer iseniz cezalandırılmayacak onu geri döndürsenize eğer iseniz

صٰدِقِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ وَّجَنَّتُ

doğrulardan ama eğer ise yaklaştırılanlardan (O'na) rahatlık (vardır) ve güzel rızık (vardır) ve cenneti (vardır)

نَعِيْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩٠﴾ فَسَلٰمٌ لَّكَ

ni'met ama ise ashabından sağ selam sana

مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٩١﴾ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٩٢﴾

ashabından sağ ama ise yalanlayıcılardan sapık

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ ﴿٩٤﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ

bir ziyafet kaynar sudan ve atılma (vardır) cehenneme elbette budur işte gerçek kesin

﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿٩٦﴾

öyleyse tesbih et Rabbinin adını büyük

سُوْرَةُ الحَدِيد

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٢٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ لَهٗ

tesbih etmiştir Allah'ı bulunan her şey göklerde ve yerde O azizdir hakimdir O'nundur

مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢﴾

mülkü göklerin ve yerin yaşatır ve öldürür ve O her şeye kadirdir

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣﴾

O ilktir ve sondur ve zahirdir ve batındır ve O her şeyi bilendir

هُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى

O'dur yaratan gökleri ve yeri altı günde sonra oturan üzerine

الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ

Arş bilir gireni ona çıkanı ve ondan ve ineni gökten

وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ؕ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤﴾

görmektedir yaptıklarınızı Allah olsanız nerede sizinle beraberdir ve O ona ve çıkanı

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٥﴾ يُوْلِجُ الَّيْلَ

geceyi sokar bütün işler döndürülecektir Allah'a ve yerin göklerin mülkü O'nundur

فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٦﴾

göğüslerin özünü bilir O gecenin içine gündüzü ve sokar gündüzün içine

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ؕ

onda hakim sizi kıldığı şeylerden ve infak edin ve Elçisine Allah'a inanın

فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ

güvenmiyorsunuz ne oluyor size? büyük mükafat onlar için vardır ve infak edenlere sizden inananlar

بِاللّٰهِ ۚ وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

iseniz eğer sizden sağlam söz aldığı halde ve Rabbinize inanmağa sizi çağırdığı halde elçi Allah'a

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِىْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖٓ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ

sizi çıkarmak için açık açık ayetler kuluna indiren O'dur inananlar

مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ

ne oluyor size? çok merhametlidir çok şefkatli size karşı Allah şüphesiz aydınlığa karanlıklardan

اَلَّا تُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ؕ لَا يَسْتَوِىْ

elbette bir olmaz ve yerin göklerin mirası zaten Allah'ındır Allah yolunda infak etmiyorsunuz

مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً

derecesi daha büyüktür onların ve savaşanlar fetihden önce infak edenler içinizden

مِنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقَاتَلُوْا ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَاللّٰهُ

Allah en güzel sonucu Allah va'detmiştir hepsine ve savaşanlardan sonradan infak edenlerden

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِىْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

yaptıklarınızı haber almaktadır kimdir? borç verecek olan Allah'a bir borç ile güzel

فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗٓ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١١﴾

O da kat kat artırsın ona ve onun için vardır bir mükafat değerli

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ

ve sağlarında | önlerinde | ışıkları | koşar durumda | ve inanan kadınları | inanan erkekleri | görürsün | o gün

بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۟ ذٰلِكَ

işte budur | içinde | ebedi kalacağınız | ırmaklar | altlarından | akan | cennetlerdir | bugün | müjdeniz

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

mü'minlere | ve münafık kadınlar | münafık erkekler | derler ki | o gün | büyük | başarı | o

انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَٓاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۟

nur | ve arayın | arkanıza | dönün | denilir ki | sizin nurunuzdan | yararlanalım | bize bakın

فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ۢ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ

yönünde | ve dış | rahmet | vardır | onun içinde | kapısı olan | bir sur | aralarına | çekilir

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ

kötülük ettiniz | ama siz | evet | derler ki | sizinle beraber | değil miydik? | onlara seslenirler | azab

اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِىُّ حَتّٰى جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ

Allah'ın | emri (ölüm) | gelinceye | kadar | kuruntular | ve sizi aldattı | ve kuşkulandınız | ve bekledi niz | kendi canlarınıza

وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا

ne de | fidye | sizden | alınmaz | bugün artık | çok aldatıcı (şeytan) | Allah(ın affi) ile | ve sizi aldattı

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۟ مَأْوٰيكُمُ النَّارُ ۖ هِىَ مَوْلٰيكُمْ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

gidilecek yerdir orası | ne kötü | sizin layığınız | odur | ateştir | varacağınız yer | inkar edenlerden

اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ

haktan | ve inene | Allah'ın | zikrine | kalblerinin | saygı duymasının | inananlar için | vakti gelmedi mi?

وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ

uzun zaman | üzerlerinden | ve geçen | bundan önce | Kitap | verilen | kimseler gibi | ve olmasınlar

فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْىِ

diriltir | Allah | şüphesiz | biliniz ki | yoldan çıkmıştır | onların | ve çoğu | kalbleri | ve katılaşan

الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۟ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ

şüphesiz | aklınızı kullanırsınız | umulur ki | ayetleri | size | açıkladık | andolsun | ölümünden | sonra | yeri

الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ

onlara | kat kat yapılır | güzel | bir borçla | Allah'a | ve borç verenler | ve sadaka veren kadınlar | sadaka veren erkekler

وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

değerli | bir mükafat | ve onlar için vardır

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ

yanında ve şehidler sıddikler onlardır işte ve elçilerine Allah'a inananlar

رَبِّهِمْ ؕ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ؕ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ

onlar ayetlerimizi ve yalanlayanlar inkar edenler ve nurları mükafatları onların vardır Rableri

اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُوٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ

ve süstür ve eğlencedir bir oyundur dünya hayatı şüphesiz bilin ki cehennem halkıdır

وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ

hoşuna giden bir yağmura tıpkı şuna benzer ve evladda malda çoğaltma yarışıdır kendi aranızda ve övünmedir

الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ؕ وَفِى الْاٰخِرَةِ

ahirette ise vardır çerçöp olur sonra sapsarı onu görürsün kurur sonra bitirdiği ot ekincilerin

عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ

bir zevkten başka bir şey dünya hayatı ve değildir ve rıza Allah'tan ve mağfiret çetin bir azab

الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ

genişliği gibi olan genişliği ve bir cennete Rabbinizden bir mağfirete koşun aldatıcı

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ

Allah'ın lutfudur işte bu ve elçilerine Allah'a inananlar için hazırlanmış ile yerin gök

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَآ اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ

hiçbir musibet isabet eden yoktur büyük lutuf sahibidir Allah dilediğine vereceği

فِى الْاَرْضِ وَلَا فِٓى اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا ؕ اِنَّ

doğrusu biz onu yaratmadan önce bir Kitapta olmayan kendi canlarınızda ne de yerde

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا

ve şımarmamanız için elinizden çıkana üzülmemeniz için kolaydır Allah'a bu

بِمَآ اٰتٰيكُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۙ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ

onlar cimrilik ederler övünenleri kendini beğenenleri hiçbirini sevmez Allah size verdiğiyle

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ؕ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيدُ

övgüye layıktır zengindir O Allah şüphesiz yüz çevirirse kim cimriliği insanlara da ve emrederler

﴿٢٤﴾

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ

andolsun biz gönderdik elçilerimizi açık kanıtlarla ve indirdik onlarla beraber Kitabı ve ölçüyü yerine getirsinler diye

النَّاسُ بِالْقِسْطِۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

insanlar adaleti ve indirdik demiri kendisine bulunan bir kuvvet büyük ve birçok yararlar insanlara

وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

bilsin diye Allah kimin kendisine yardım edeceğini ve elçilerine gaybda şüphesiz Allah kuvvetlidir daima üstündür

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ

andolsun gönderdik Nuh'u ve İbrahim'i ve koyduk arasına bunların zürriyetleri peygamberliği ve Kitabı

فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ

onlardan vardır doğru yolda olanlar ama çoğu onlardan yoldan çıkmıştır sonra ardarda gönderdik bunların peşinden

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ

elçilerimizi ve onların ardına kattık Îsa'yı oğlu Meryem ona verdik İncil'i ve koyduk kalblerine

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۖ وَرَهْبَانِيَّةً ِۨابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا

ona uyanların şefkat ve merhamet ve ruhbanlığı icadettikleri biz yazmamıştık onlara yalnız

ابْتِغَٓاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ

kazanmak için rızasını Allah'ın ama ona uymadılar hakkıyla riayet ederek biz de verdik iman edenlere onlardan

اَجْرَهُمْۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

mükafatlarını fakat birçoğu onlardan yoldan çıkmıştır ey inananlar korkun Allah'tan

وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ

ve inanın O'nun Elçisine size versin iki pay rahmetinden ve yaratsın sizin için bir nur yürüyeceğiniz

بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ

onda ve bağışlasın sizi Allah çok bağışlayan çok esirgeyendir bilmezlik etmesinler ehli Kitap

اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَىْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ

malik olmadıklarını hiçbir şeye lutfundan Allah'ın ve şüphesiz lutfun elinde olduğunu Allah'ın onu vereceğini

مَنْ يَشَٓاءُۚ وَاللّٰهُ ذُوالْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

dilediğine Allah sahibidir lutuf büyük

سُورَةُ المجَادلة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٢٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِىْ تُجَادِلُكَ فِىْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِىْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ

andolsun işitti Allah (kadının) sözünü seninle tartışan kocası hakkında ve şikayette bulunan Allah'a Allah

يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿١﴾ الَّذِيْنَ يُظَاهِرُوْنَ مِنْكُمْ

işitir ikinizin birbirinizle konuşmanızı çünkü Allah işitendir görendir zıhar edenler sizden

مِنْ نِّسَآئِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْ ۗ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓئِىْ وَلَدْنَهُمْ ۗ وَاِنَّهُمْ

kadınlara (bilsinler ki) değildir onlar onların anaları onların anaları ancak onları doğuranlardır ve onlar

لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٢﴾

söylüyorlar çirkin bir söz ve yalan şüphesiz Allah affedicidir bağışlayıcıdır

وَالَّذِيْنَ يُظَاهِرُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ

zıhar edenler kadınlarına sonra da dönenler söylediklerine hürriyete kavuşturmalıdırlar bir köle

مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ۗ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ

önce temaslarından budur size öğütlenen Allah yaptıklarınızı haber almaktadır kimse

لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَآسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ

imkan bulamayan oruç tutmalıdır iki ay aralıksız olarak önce temaslarından kimse (buna) gücü yetmeyen

فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۗ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۗ وَتِلْكَ حُدُوْدُ

doyurmalıdır altmış fakiri bunlar inanmanız içindir Allah'a ve Elçisine ve bunlar sınırlarıdır

اللّٰهِ ۗ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا

Allah'ın ve kafirler için vardır bir azab acı şüphesiz karşı gelenler Allah'a ve Elçisine tepelenecekleridir

كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۗ وَلِلْكٰفِرِيْنَ

gibi tepelendikleri kendilerinden öncekilerin andolsun biz indirdik ayetler açık açık ve kafirler için vardır

عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۗ

bir azab küçük düşürücü gün tekrar dirilteceği Allah onların hepsini kendilerine haber verecektir ne yaptıklarını

اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيْدٌ ۚ ﴿٦﴾

onu saymıştır Allah onlar ise onu unutmuşlardır Allah her şeye şahiddir

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ مَا يَكُوْنُ

olmaz ki | yerde | ve olanı | göklerde | olanı | bilir | Allah | şüphesiz | görmedin mi?

مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَاۤ

ve olmasa | altıncıları | O'dur | mutlaka | beş kişi | ve olmasa | dördüncüleri | O'dur | mutlaka | üç kişi | gizli konuşan

اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ

onlara haber verir | sonra | bulunsalar | nerede | onlarla beraberdir | O | mutlaka | daha çok | ve olmasa | bundan | daha az

بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ تَرَ

görmedin mi? | bilendir | her şeyi | Allah | çünkü | kıyamet | günü | yaptıklarını

اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ

günah hususunda | ve gizli gizli konuşuyorlar | ondan | menedildikleri işe | dönüyorlar | sonra yine | gizli gizli konuşmaktan | menedilenleri

وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۖ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ

onu | selamlamadığı | bir tarzda | seni selamlıyorlar | sana geldikleri | zaman | Elçiye | ve isyan | ve düşmanlık

اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِىْۤ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ؕ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ

cehennem | onlara yeter | dediğimizden | ötürü | Allah | bize azab etmeli | değil miydi? | kendi içlerinde | ve diyorlar | Allah'ın

يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ

aranızda gizli konuştuğunuz | zaman | inananlar | ey | gidilecek yerdir | ne kötü | oraya gireceklerdir

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ

iyilik üzerinde | konuşun | Elçiye | ve karşı gelme | ve düşmanlık | günah üzerinde | konuşmayın

وَالتَّقْوٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىْۤ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا النَّجْوٰى

gizli konuşma | şüphesiz | toplanacağınız | huzuruna | Allah'tan | ve korkun | ve takva

مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ

Allah'ın | izni | olmadıkça | hiçbir | onlara zarar verecek | değildir | inananlar | üzülsünler diye | şeytandandır

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ

size | dendiği | zaman | inananlar | ey | mü'minler | dayansınlar | Allah'a

تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا

kalkın | dendiği | zaman da | size | Allah | genişlik versin | yer açın ki | meclislerde | yer açın

فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ؕ

derecelerle | ilim | ve kendilerine verilenleri | sizden | inananları | Allah | yükseltsin | kalkın ki

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾

haberalmaktadır | yaptıklarınızı | Allah

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ

gizli konuşmanızdan | önce | verin | Elçi ile | siz gizli konuşacağınız | zaman | inananlar | ey

صَدَقَةً ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ۗ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

bağışlayandır | Allah | şüphesiz | bulamazsanız | şayet | ve daha temizdir | sizin için | daha hayırlıdır | bu | bir sadaka

رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۗ فَاِذْ

çünkü | sadaka | gizli konuşmanızdan | önce | vermenizden | korktunuz mu? | esirgeyendir

لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا

ve ita'at edin | zekatı | ve verin | namazı | artık kılın | sizi | Allah | ve affetti | yapmadınız

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

bir topluluğu | dost edinenleri | görmedin mi? | yaptıklarınızı | bilmektedir | Allah | ve Elçisine | Allah'a

غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ

yalan yere | ve yemin ediyorlar | onlardan | ve değildir | sizden | onlar | değildir | kendilerine | Allah'ın | gazabettiği

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۗ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا

işler | ne kötü | onlar | çetin | bir azab | onlar için | Allah | hazırlamış tır | bilerek

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ

onlar için vardır | Allah'ın | yoluna | ve engel oldular | kalkan | yeminlerini | yaptılar | yapıyorlar

عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ

hiçbir şey | Allah'a karşı | ne de çocukları | malları | kendilerini | koruyamaz | küçük düşürücü | bir azab

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ

Allah | tekrar diriltiği | gün dünyada | sürekli kalacaklardır | orada | onlar | ateş | halkıdır | onlar

جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ۗ

bir şey | üzerinde | kendilerini | ve sanacaklardır | size | yemin ettikleri gibi | O'na da | yemin edecekler | onların hepsini

اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ

anmayı | ve onlara unutturmuştur | şeytan | onları | kuşatmıştır | yalancılardır | onlar | iyi bilin ki

اللّٰهِ ۗ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۗ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ

kaybedecektir | şeytanın | hizbi | muhakkak ki | dikkat edin | şeytanın | hizbidir | onlar | Allah'ı

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ ﴿١٩﴾

yazmıştır | en alçaklar | arasındadırlar | onlar | ve Elçisine | Allah'a | düşman olanlar | şüphesiz

اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا۠ وَرُسُلِيْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

galiptir | güçlüdür | Allah | şüphesiz | ve elçilerim | ben | elbette galib geleceğiz | Allah

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ

Allah'a düşman olanlarla dostluk ettiğini ahiret ve gününe Allah'a inanan bir milletin görmezsin

وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ

akrabaları yahut kardeşleri yahut oğulları yahut babaları olsa bile şayet ve Elçisine

اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ

cennetlere onları sokacaktır kendinden bir ruh ile ve onları desteklemiştir iman onların kalblerine yazmıştır işte

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا

onlar da razı olmuşlardır onlardan Allah razı olmuştur orada ebedi kalacaklardır ırmaklar altlarından akan

عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٢٢﴾

başarıya ulaşacak olanlardır onlar Allah'ın hizbidir muhakkak ki dikkat edin Allah'ın hizbidir işte onlar O'ndan

سُورَةُ الحَشر

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٢٤ ايَةً - الترتيب الوحى ١٠١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾

Allah'ı tesbih eder bulunanlar göklerde ve bulunanlar yerde ve O üstündür hüküm ve hikmet sahibidir

هُوَ الَّذِىْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ

O'dur çıkaran inkar edenleri kitap sahiplerinden yurtlarından ilk

الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ

haşirde siz sanmamıştınız onların çıkacaklarını onlar da sanmışlardı kendilerini koruyacağını kalelerinin Allah'tan

فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ وَقَذَفَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ

onlara geldi Allah yerden ummadıkları ve saldı yüreklerine korku harap ediyorlardı

بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِى الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾

evlerini kendi elleriyle ve elleriyle mü'minlerin ibret alın ey sahipleri akıl

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى الدُّنْيَا ؕ وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ

eğer olmasaydı azabı sürgünü onlara Allah yazmış mutlaka onlara azabederdi dünyada onlar için vardır ahirette de

عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

azabı ateş

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۚ وَمَنْ يُّشَاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

çetindir Allah'ın şüphesiz Allah'a karşı gelirse ve kim ve Elçisine Allah'a karşı gelmeleri onların sebebiyledir bu

الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا

kökleri üzerinde dikili onu bırakmanız yahut bir hurma ağacını kesmeniz azabı

فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ

onlardan (ganimetlerden) Elçisine Allah'ın verdiği ise şey yoldan çıkanları ve cezalandırması içindir Allah'ın hep izniyle

فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ

elçilerini musallat eder Allah fakat deve ne de bir at onun üzerine siz sürmediniz

عَلٰى مَنْ يَّشَآءُۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٦﴾ مَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ

Allah'ın verdikleri (ganimetler) kadirdir her şeye Allah dilediği kimselerin üzerine

عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى

ve yetimlere ve akraba olanlara Elçiye Allah'a o kent halkından Elçisine

وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْۗ

içinizden zenginler arasında dolaşan bir şey olmasın ta ki ve yolcuya aittir ve yoksullara

وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْاۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۗ اِنَّ

çünkü Allah'tan ve korkun sakının ondan size neyi yasakladıysa onu alın Elçi size ne verdiyse

اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ

yurtlarından çıkarılan hicret eden fakirler içindir azabı şiddetlidir Allah'ın

وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۚ

ve Elçisine Allah'a ve yardım ederler ve rızasını Allah'dan bir lutuf ararlar ve mallarından

اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ

onlardan önce ve imana sarılanlar o yurda (Medine'ye) ve yerleşenler doğru olanlar onlardır işte

يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا

onlara verilelerden (ganimet) ötürü bir ihtiyaç göğüslerinde ve duymazlar kendilerine hicret edenleri severler

وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ

nefsinin cimriliğinden korunursa kim ihtiyaçları kendilerinin olsa dahi öz canlarına tercih ederler

نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَۚ ﴿٩﴾

başarıya erenlerdir onlar işte

وَالَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا

ve kardeşlerimizi bizi bağışla Rabbimiz derler ki onlardan sonra gelenler

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَآ

Rabbimiz inananlara karşı bir kin kalblerimizde ve bırakma inanmış olan bizden önce

إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ

kardeşlerine derler iki yüzlülük edenleri görmedin mi? çok merhametlisin çok şefkatli sen

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ

ita'at etmeyiz sizinle beraber mutlaka biz de çıkarız siz çıkarılırsanız eğer kitap ehlinden inkar eden

فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

yalancı olduklarına onların şahidlik eder Allah mutlaka size yardım ederiz sizinle savaşılırsa şayet asla hiç kimseye sizin aleyhinize

﴿١١﴾ لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ

ve eğer onlara yardım etmezler onlarla savaşılsa ve eğer onlarla beraber çıkmazlar onlar çıkarılsalar andolsun eğer

نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً

korkunuz fazladır elbette sizin kendilerine de yardım edilmez sonra arkalar(ın)a dönüp kaçarlar yardım etseler bile

فِى صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ

onlar sizinle savaşamazlar anlamaz bir topluluktur çünkü onlar böyledir Allah'ınkinden onların kalblerinde

جَمِيعًا اِلَّا فِى قُرًى مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَرَآءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ

kendi aralarında onların çekişmeleri duvarların ardından yahut müstahkem kaleler içinde ancak (savaşırlar) toplu olarak

شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

düşünmez bir topluluktur çünkü onlar öyledir dağınıktır ama kalbleri toplu sen onları sanırsın şiddetli

﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

bir azab ve onlar için vardır yaptıklarının vebalini tadmışlardır yakın zaman kendilerinden öncekilerin durumu gibidir

اَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ

demişti inkar edince de inkar et insana demişti hani şeytanın durumuna benzer acı

اِنِّى بَرِىٓءٌ مِنْكَ اِنِّٓى اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

alemlerin Rabbi Allah'tan korkarım ben seden uzağım şüphesiz ben

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَاۗ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِينَۚ

zalimlerin cezası budur orada ebedi olarak ateşte kalmaları ikisinin de sonları nihayet oldu

﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍۚ

yarın için ne gönderdiğine kişi ve baksın Allah'tan korkun inananlar ey

وَاتَّقُوا اللّٰهَۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا

unutanlar kimseler gibi olmayın yaptıklarınızı bilmektedir Allah çünkü Allah'tan ve korkun

اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوٖٓى اَصْحَابُ

halkı bir olmaz yoldan çıkanlardır onlar işte kendi canlarını ve onlara unutturduğu Allah'ı

النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِۗ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا

biz indirseydik şayet kurtulanlar onlar cennet halkıdır cennet ve halkı ateş

هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۗ وَتِلْكَ

bu Allah korkusundan parçalanmış baş eğmiş onu görürdün bir dağa Kur'an'ı bu

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَآ اِلٰهَ

tanrı yoktur ki Allah'tır O düşünürler umulur ki insanlara anlatıyoruz misalleri

اِلَّا هُوَۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ

Allah'tır O çok acıyandır çok esirgeyen O ve görüleni görülmeyeni bilir O'ndan başka

الَّذِى لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ

müheymin (kollayıp koruyandır) mü'min (güvenlik verendir) selam (esenlik verendir) kuddus (mukaddestir) melik (padişahtır) O'ndan başka tanrı yoktur ki

الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُۜ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ

Allah O ortak koşmalarından Allah yücedir mütekebbir(çok uludur) cebbar (istediğini zorla yaptırandır) aziz (üstün galibdir)

الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰىۜ يُسَبِّحُ لَهُ مَا

bulunan lar O'nu tesbih ederler en güzel isimler O'nundur biçim verendir var edendir yaratandır

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

göklerde ve yerde ve O azizdir (mutlak galip) hakimdir (hükümdar herşeyi hikmetle

سُورَةُ المُمتَحنَة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٣ ايَةً - الترتيب الوحى ٩١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَآ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّىْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ

onlara siz iletiyorsunuz dost ve sizin düşmanınızı benim düşmanımı edinmeyin inananlar ey

بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ

ve sizi Elçiyi (yurdunuzdan) çıkardılar haktan size geleni onlar inkar ettiler halbuki sevgi

اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ۗ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِىْ سَبِيْلِىْ وَابْتِغَآءَ

ve kazanmak için benim yolumda cihadetmek için çıkmış iseniz eğer Rabbiniz Allah'a inandığınızdan dolayı

مَرْضَاتِىْ ۚ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ۗ

ve açığa vurduğunuzu sizin gizlediğinizi bilirim oysa ben içinizde sevgi onlara (nasıl) gizliyorsunuz benim rızamı

وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١﴾ اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ

onlar sizi ele geçirseler eğer yoldan doğru sapmıştır elbette sizden bunu yaparsa ve kim

يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا

ve isterler kötülükle ve dillerini ellerini size ve uzatırlar düşman size olurlar

لَوْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ

kıyamet günü çocuklarınız ne de akrabanız size fayda vermez inkar etseniz keşke

يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ

bir örnek sizin için vardır görmektedir yaptıklarınızı Allah aranızı ayırır

حَسَنَةٌ فِىْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ

sizden uzağız biz kavimlerine onlar demişlerdi hani ve onunla beraber bulunanlarda İbrahim'de güzel

وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ

bir düşmanlık sizinle bizim aramızda ve belirmiştir sizi tanımıyoruz Allah'tan başka ve taptıklarınızdan

وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ

babasına İbrahim'in demesi yalnız hariçtir bir tek Allah'a siz inanıncaya kadar sürekli ve nefret

لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا

dayandık sana Rabbimiz (gelecek) bir şeye Allah'tan senin için fakat gücüm yetmez senin için mağfiret dileyeceğim

وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

inkar edenler için bir sınav bizi yapma Rabbimiz dönüş ve sanadır yöneldik ve sana

وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٥﴾

hüküm ve hikmet sahibi yegane galib Sen ancak Sensin Rabbimiz bizi bağışla

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ؕ

andolsun sizin için vardır onlarda bir örnek güzel arzu edenler için Allah'ı ve gününü ahiret

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَجْعَلَ

ve kim yüz çevirirse şüphesiz Allah O'dur zengin övgüye layık olan belki de Allah koyar

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ قَدِيرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

sizinle arasına düşman olduklarınız onlardan bir sevgi Allah kadirdir Allah çok bağışlayan

رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ

çok esirgeyendir sizi men'etmez Allah kimselerden sizinle savaşmayan hakkında din

وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ؕ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

ve sizi çıkarmayan yurtlarınızdan iyilik etmekten ve adaletli davranmaktan onlara çünkü Allah sever

الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

adalet yapanları ancak Allah sizi men'eder kimselerden sizinle savaşan hakkında din

وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

ve sizi çıkaran yurtlarınızdan ve yardım eden çıkarılmanıza dost olmanızdan ve kim onlarla dost olursa

فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ

işte onlardır zalimler ey inananlar zaman size geldiği mü'min kadınlar

مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ؕ اَللّٰهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ

göç ederek onları imtihan edin Allah daha iyi bilir onların imanlarını eğer anlarsanız inanmış olduklarını

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ؕ

onları geri döndürmeyin kafirlere değildir bunlar (kadınlar) helal onlara ve değildir onlar helal bunlara

وَاٰتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا اٰتَيْتُمُوهُنَّ

ve onlara verin onların harcadıklarını yoktur bir günah sizin için bunlarla evlenmenizde takdirde kendilerine verdiğiniz

أُجُورَهُنَّ ؕ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا

ücretlerini tutmayın ismetlerini kafir kadınların isteyin harcadığınız(mehri)i onlar da istesinler

مَا أَنْفَقُوا ؕ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

harcadıklarını bu size hükmüdür Allah'ın (böyle) hükmediyor aranızda Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

eğer giderse herhangibir şey eşlerinizden kafirlere sonra sıra size gelirse verin gidenlere

أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

eşleri mislini harcadıklarının ve sakının Allah'a ki siz ona inanıyorsunuz

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ

Allah'a ortak koşmamaları hususunda sana bi'at ederlerse inanmış kadınlar sana geldiği zaman peygamber ey

شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

uydurup ve getirmemeleri çocuklarını ve öldürmemeleri ve zina etmemeleri ve hırsızlık etmemeleri hiçbir şeyi

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ اَيْدِيهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِى مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ

onlarla bi'atleş iyi bir işte ve sana karşı gelmemeleri ve ayakları elleri arasında bir iftira

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlar ey çok esirgeyendir çok bağışlayan Allah şüphesiz Allah'tan onlar için ve mağfiret dile

لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

umudu kestiği gibi ahiretten umudu kesmiş olan kendilerine Allah'ın gazabettiği bir topluluk ile dostluk etmeyin

الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

mezarlık halkından kafirlerin

سُورَةُ الصَّف

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٤ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

hüküm ve hikmet sahibidir üstündür ve O yerde ve ne varsa göklerde ne varsa Allah'ı tesbih etmektedir

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ

katında gazabı büyüktür yapmayacağınız şeyi söylüyorsunuz niçin? inananlar ey

اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ

çarpışanları sever Allah mukakkak yapmayacağınız şeyi söylemenin Allah

فِى سَبِيلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ

kavmine Musa demişti bir zaman kenetlenmiş binalar gibi saf bağlayarak kendi yolunda

يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِى وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوٓا

onlar eğrilince size Allah'ın elçisi (olduğumu) gerçekten benim bildiğiniz halde beni incitiyorsunuz niçin? ey kavmim

اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

yoldan çıkan kavmi doğru yola iletmez Allah kalblerini Allah da eğriltti

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِى اِسْرَٰٓئِيلَ اِنِّى رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

size (gönderilen) Allah'ın elçisiyim ben İsrail oğulları ey Meryem oğlu İsa da demişti hani

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنْ بَعْدِى

benden sonra gelecek bir elçiyi ve müjdeleyici Tevrat'tan elimde olanı doğrulayıcı

اسْمُهُٓ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾

apaçık bir büyüdü bu dediler apaçık delillerle onlara geldiği zaman Ahmed'dir onun ismi

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۟

islama o çağırıldığı halde yalan Allah'ın üstüne iftira atan kimseden daha zalim kim olabilir?

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ

ağızlarıyle Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar zalimler topluluğunu doğru yola iletmez Allah

وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ الْكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِىٓ اَرْسَلَ رَسُولَهُ

elçisini gönderdi ki O kafirler hoşlanmasa da şayet nurunu tamamlaya caktır Allah

بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ

müşrikler hoşlanmasa da şayet bütün dinler üzerine onu üstün getirsin diye hak ve din ile hidayetle

يَٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٩﴾

acı azabdan sizi kurtaracak bir ticaret size göstereyim mi? inananlar ey

تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ ﴿١٠﴾

mallarınızla Allah yolunda ve cihaddedersiniz ve Elçisine Allah'a inanırsınız

وَاَنْفُسِكُمْ ۟ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۙ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ

sizin bağışlasın bilirseniz eğer sizin için en iyisi işte budur ve canlarınızla

ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَٰرُ وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً

güzel ve konutlara ırmaklar altlarından akan cennetlere ve sizi koysun günahlarınızı

فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۙ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ

bir zafer seveceğiniz bir şey daha var büyük başarı işte budur durulmağa değer bahçeler içinde

مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُٓوا

olun inananlar ey mü'minleri ve müjdele yakın ve bir fetih Allah'tan

اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِٓى

benim yardımcılarım kimdir? havarilere Meryem oğlu İsa demişti nitekim Allah'ın yardımcıları

اِلَى اللّٰهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّٓائِفَةٌ

bir zümre inandı Allah(yol un)un yardımcıların biziz havariler dediler Allah yolunda

مِنْ بَنِى اِسْرَٰٓئِيلَ وَكَفَرَتْ طَّٓائِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ

düşmanlarına karşı inananları biz de destekledik bir zümre ve inkar etti İsrail oğullarından

فَاَصْبَحُوا ظَٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

üstün gelenlerden onlar oldular

سُورَةُ الجُمُعَة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ

tesbih etmektedir | Allah'ı | bulunanların hepsi | göklerde | ve bulunanlar | yerde | padişah | mukaddes | aziz

الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِى بَعَثَ فِى الْاُمِّيّٖنَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

hakim | O | gönderendir | içinde | ümmiler | bir elçi | kendilerinden olan | okuyan | onlara

اٰيَاتِهٖ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِى

O'nun ayetlerini | ve onları yücelten | ve onlara öğreten | Kitabı | ve hikmeti | oysa | onlar idiler | önceden | içinde

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

bir sapıklık | açık | ve diğerlerine | onlardan | henüz | katılmayan | kendilerine | O | azizdir

الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ

hakimdir | bu | lutfudur | Allah'ın | vereceği | dilediğine | Allah | sahibidir | lutuf

الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ

büyük | durumu | yükletilenlerin | Tevrat | sonra da | onu taşımayanların | durumu gibidir | eşeğin

يَحْمِلُ اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ

taşıyan | kitaplar | ne kötüdür | durumu | kavmin | yalanlayan | ayetlerini | Allah'ın | Allah

لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوٓا اِنْ زَعَمْتُمْ

doğru yola iletmez | topluluğunu | zalimler | de ki | ey | yahudi olanlar | eğer | sanıyorsanız

اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

yalnız sizin | dostları olduğunuzu | Allah'ın | başka olarak | insanlardan | temenni edin | ölümü | eğer | iseniz | samimi

﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٧﴾

temenni etmezler | asla | öne sürdükleri yüzünden | ellerinin | Allah | bilir | zalimleri

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِى تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ

de ki | şüphesiz | ölüm | sizin kaçtığınız | kendisinden | mutlaka | sizi bulacaktır | sonra | döndürülecek siniz | bilen'e

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

görünmeyeni | ve görüneni | O size haber verecektir | şeyleri | yaptığınız

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا

koşun Cuma günü namaz için çağrıldığı(nız) zaman inananlar ey

اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾

bilirseniz eğer sizin için daha hayırlıdır bu alışverişi bırakın Allah'ı anmağa

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ

Allah'ın lutfundan ve arayın yeryüzüne dağılın namaz kılınca

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا

eğlence veya bir ticaret gördükleri zaman başarıya erersiniz umulur ki çokça Allah'ı ve anın

انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ

eğlenceden hayırlıdır Allah'ın yanında bulunan de ki ayakta ve seni bırakırlar ona giderler dağılıp

وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١﴾

rızık verenlerin en hayırlısıdır Allah ve ticaretten

سُورَةُ المنَافِقون

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

bilir Allah Allah'ın elçisi olduğuna senin muhakkak tanıklık ederiz derler münafıklar sana geldikleri zaman

اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۚ ﴿١﴾ اِتَّخَذُوْٓا

yaptılar yalancılıklarına münafıkların şüphesiz tanıklık eder ve Allah onun elçisi olduğunu senin muhakkak

اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

yapmış oldukları şeyler ne kötüdür onların Allah'ın yoluna engel oldular kalkan yeminlerini

ذٰلِكَ ﴿٢﴾ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ

anlamazlar artık onlar kalblerinin üzeri mühürlendi inkar ettiler sonra inandılar onların sebebiyledir bu

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۗ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۗ كَاَنَّهُمْ ﴿٣﴾

onlar gibidirler sözlerini dinlersin konuşsalar ve eğer cisimleri hoşuna gider onları gördüğün zaman

خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۗ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۗ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۗ

onlardan sakın düşmandır onlar kendi aleyhlerinde bağırtıyı her sanırlar dayatılmış odunlar

قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٤﴾

döndürülüyorlar nasıl da? Allah onları kahretsin

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ

başlarını çevirirler Allah'ın Elçisi sizin için mağfiret dilesin gelin onlara dendiği zaman

وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ

onlar için mağfiret dilesen de onlara eşittir büyüklük taslarlar ve onlar yüz çevirdiklerini ve onları görürsün

اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

topluluğu yola iletmez Allah çünkü onları Allah bağışlamayacaktır onlar için mağfiret dilemesen de ya da

الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ

Allah'ın Elçisinin yanında bulunanlara bir şey vermeyin diyorlar ki onlar yoldan çıkan

حَتّٰى يَنْفَضُّوا ۗ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ

münafıklar fakat ve yerin göklerin hazineleri Allah'ındır dağılıp gitsinler

لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَآ اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا

oradan üstün olan mutlaka çıkaracaktır Medine'ye dönersek andolsun eğer diyorlar ki anlamazlar

الْاَذَلَّ ۚ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

bilmezler münafıklar fakat ve ve mü'minlere ve Elçisine üstünlük Allah'a mahsustur alçak olanı

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ

kim Allah'ı anmaktan ve çocuklarınız mallarınız sizi alıkoymasın inananlar ey

يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ

önce size verdiğimiz rızıktan sadaka verin ziyana uğrayanlardır onlar işte bunu yaparsa

اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيبٍ ۙ

yakın bir süreye kadar beni erteleseydin Rabbim ve demeden ölüm birinize gelmeden

فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۗ

süresi geldiğinde hiçbir canı Allah ertelemez iyilerden ve olsaydım sadaka verseydim

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

yaptıklarınızı haber alandır Allah

سُورَةُ التَّغَابُن

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

hamd ve O'nundur mülk O'nundur yerde ve bulunanlar göklerde bulunanlar Allah'ı tesbih etmektedir

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ

ve kiminiz kafirdir kiminiz sizi yaratan O'dur kadirdir herşeye ve O

مُّؤْمِنٌ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ

hak (hikmet) ile ve yeri gökleri yarattı görmektedir yaptıklarınızı Allah mü'min

وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

göklerde bulunanları bilir dönüş O'nadır biçimlerinizi güzel yaptı ve sizi biçimlendirdi

وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ

göğüslerin özünü bilendir Allah açığa vurduğunuz ve şeyleri gizlediğiniz şeyleri ve bilir ve yerde

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ ﴿٤﴾

ve onlar için vardır işlerinin vebalini taddılar daha önce inkar etmiş olanların haberi size gelmedi mi?

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا

fakat onlar dediler açık deliller elçileri getirirlerdi sebepledir ki bu acı bir azab

اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَمِيْدٌ ﴿٦﴾

övülmüştür zengindir Allah Allah da muhtaç olmadığını gösterdi ve yüz çevirdiler ve inkar ettiler bize yol gösterecek bir insan mı?

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۗ قُلْ بَلٰى وَرَبِّىْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ

size haber verilecektir sonra mutlaka diriltileceksiniz Rabbim hakkı için hayır de ki kesinlikle diriltilmeyeceklerini inkar edenler sandılar

بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ

ve nura ve Elçisine Allah'a artık inanın kolaydır Allah'a göre ve bu yaptıklarınız

الَّذِىْٓ اَنْزَلْنَا ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ

toplantı günü için sizi topladığı gün haber almaktadır yaptıklarınızı Allah indirdiğimiz

ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ

onun örter yararlı iş ve yaparsa Allah'a inanır kim aldanma günüdür işte o

سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ

ebedi orada kalırlar ırmaklar altlarından akan cennetlere ve onu sokar kötülüklerini

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٩﴾

büyük başarı işte budur

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَاۜ

orada sürekli kalacaklardır ateş halkıdır işte onlar ayetlerimizi ve yalanlayanlar inkar edenler

وَبِئْسَ الْمَصِيرُۚ ﴿١٠﴾ مَآ اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ

inanırsa kim Allah'ın izni dışında hiçbir musibet isabet etmez gidilecek yerdir orası ne kötü

بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُۥۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا

ve ita'at edin Allah'a ita'at edin bilendir herşeyi Allah onun kalbini doğruya iletir Allah'a

الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَآ

yoktur Allah açıkça duyurmaktır Elçimize düşen şüphesiz dönerseniz eğer Elçiye

اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ

şüphesiz inananlar ey mü'minler dayansınlar Allah'a O'ndan başka tanrı

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْۚ وَاِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا

ve hoşgörürseniz affederseniz ama onlardan sakının size düşmandır ve çocuklarınızdan eşlerinizden bazıları

وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌۚ

bir imtihandır ve evladlarınız mallarınız ancak esirgeyendir bağışlayandır Allah da muhakkak ki ve bağışlarsanız

وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا

ve dinleyin gücünüz yettiği kadar Allah'tan öyle ise korkun büyük ödül O'nun yanındadır Allah ise

وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

onlar işte nefsinin cimriliğinden korunursa ve kim kendiniz için en hayırlı olanı ve infak edin ve ita'at edin

الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ

ve bağışlar sizin için onu kat kat yapar güzel bir borçla Allah'a borç verirseniz eğer başarıya erenlerdir

لَكُمْۜ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌۙ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

hakimdir azizdir ve görüneni görünmeyeni bilendir halimdir karşılık verendir Allah sizi

﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاق

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ

iddeti ve sayın iddetleri içinde onları boşayın kadınları boşa(mak iste)diğiniz zaman peygamber ey

وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَأْتِينَ

gelmeleri ancak başka kendileri de çıkmasınlar evlerinden onları çıkarmayın Rabbiniz Allah'tan ve korkun

بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ

yazık etmiştir gerçekten Allah'ın sınırlarını geçerse ve kim Allah'ın sınırlarıdır bunlar apaçık bir edepsizlikle

نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِى لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ

sonuna vardıkları zaman yeni bir iş bundan sonra ortaya çıkarır Allah belki bilmezsin kendisine

اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَىْ

sahibi iki kişiyi ve şahid tutun güzellikle onlardan ayrılın yahut güzelce onları (yanınızda) tutun sürelerinin

عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۚ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

inanan kimseye onunla öğütlenen işte budur Allah için şahidliği yapın içinizden adalet

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ

ve onu rızıklandırır bir çıkış ona yaratır Allah'dan sakınırsa ve kim ahiret ve gününe Allah'a

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ

yerine getirendir Allah şüphesiz ona yeter O Allah'a dayanırsa ve kim ummadığı yerden

اَمْرِهٖ ۚ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓئِى يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ

adetten kesilenlerin olanlar bir ölçü herşey için Allah koymuştur elbette buyruğunu

مِنْ نِسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَالّٰٓئِى لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَاُولَاتُ

ve olanların henüz adet görmeyenler ve olanlar da aydır üç onların bekleme süresi şüphe ederseniz kadınlarınızdan

الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ

ona yaratır Allah'tan korkarsa ve kim yüklerini doğumlarına kadardır süresi gebe

مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ

Allah'tan korkarsa ve kim size indirdiği Allah'ın buyruğudur bu bir kolaylık işinde

يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

mükafatını onun ve büyütür kötülüklerini onun örter

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ

onları — sıkıntıya sokmak için — ve onlara zarar vermeyin — gücünüz ölçüsünde — oturduğunuz — yerde — onları oturtun

وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ

eğer — yüklerini — bırakıncaya — kadar — onların — geçimini sağlayın — gebe — onlar — iseler — şayet

اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ ۚ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ

güçlük çekerseniz — eğer — güzellikle — aranızda — ve konuşup anlaşın — ücretlerini — onlara verin — sizin için — (çocuğunuzu) emzirirlerse

فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ اُخْرٰى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُوسَعَةٍ مِنْ سَعَتِهٖ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ

aleyhine — kısılmış olan — kimse — genişliğine göre — eli geniş olan — nafaka versin — başka biri — onu — o zaman emzirecektir

رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۚ

verdiğinden — başkasıyla — bir kişiye — Allah — sorumlu tutmaz — Allah'ın — kendisine verdiğinden — versin — rızkı

سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ

buyruğuna — baş kaldırdı — kentlerden — nicesi — bir kolaylık — bir güçlükten — sonra — Allah — yaratacaktır

رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾

görülmemiş — biçimde — ve ona azabettik — çetin — bir hesabla — biz de onu hesaba çektik — ve elçilerinin — Rabbinin

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ

onlara — Allah — hazırlamış tır — bir ziyan — işinin — sonucu — ve idi — işinin — vebalini — taddı

عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۚ قَدْ اَنْزَلَ

indirdi — andolsun — inanmış olan — sağduyu — sahipleri — ey — Allah'tan — korkun — şiddetli — bir azab

اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مُبَيِّنَاتٍ

açık açık — Allah'ın — ayetlerini — size — okuyan — bir elçi (gönderdi) — bir uyarı — size — Allah

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ

ve kim — aydınlığa — karanlıklardan — yararlı işler — ve yapanları — inananları — çıkarsın diye

يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ

ırmaklar — altlarından — akan — cennetlere — onu sokar — yararlı iş — ve yaparsa — Allah'a — inanır

خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۚ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١١﴾ اَللّٰهُ الَّذِى خَلَقَ

yarattı — O'dur ki — Allah — rızık vermiştir — ona — Allah — güzel — gerçekten — ebedi — içinde — kalacakları

سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۚ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا اَنَّ

şüphesiz — bilesiniz diye — bunlar arasında — buyruğu — iner — onların benzerini — ve yerden — göğü — yedi

اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

bilgice — her şeyi — kuşatmış bulunduğunu — muhakkak — Allah'ın — ve şüphesiz — kadir olduğunu — herşeye — Allah'ın

سُورَةُ التَّحْرِيم

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ١٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَآ اَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ

hatırını isteyerek sana Allah'ın helal kıldığı şeyi haram kılıyorsun niçin? peygamber ey

اَزْوَاجِكَ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ

yeminlerinizi çözmeyi size Allah meşru' kılmıştır andolsun esirgeyendir bağışlayadır Allah eşlerinin

وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ

birine peygamber gizlice söylemişti hani hüküm ve hikmet sahibidir bilendir ve O sizin sahibinizdir Allah

اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ

onun bir kısmını bildirmişti ona (peygamber e) Allah ve onu muttali kıldı onu (sözü) (eşi) haber verdi ne zaman ki bir söz eşlerinden

وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۭ قَالَ نَبَّاَنِيَ

bana söyledi dedi ki bunu sana kim söyledi? (eşi) dedi bunu eşine haber verince bir kısmından da ve vazgeçmişti

الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٣﴾ اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ

ve eğer kalblerinizin sapmış olmasından dolayı Allah'a ikiniz tevbe ederseniz eğer haber alan bilen

تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ

mü'minlerin ve iyileridir ve Cibril'dir onun koruyucusu O Allah'tır şüphesiz ona karşı birbirinize arka olursanız

وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ

ona verir (değiştirir) o sizi boşarsa eğer onun Rabbi belki de ona arkadır bundan sonra ve melekler

اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰۗىِٕبٰتٍ عٰبِدٰتٍ

ibadet eden tevbe eden gönülden ita'at eden inanan (kendisini Allah'a) teslim eden sizden daha hayırlı eşler

سٰۗىِٕحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ

kendinizi koruyun inananlar ey ve bakire dul seyahat eden

وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰۗىِٕكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ

şiddetli gayet katı melekler vardır onun başında ve taşlardır insanlardır onun yakıtı bir ateşten ve ailenizi

لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

inkar edenler ey emredildikleri şeyi ve yapan kendilerine buyurduğuna Allah'ın karşı gelmeyen

لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾

yaptığınız şeylerle siz cezalandırılıyorsunuz çünkü ancak bugün özür dilemeyin

يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ

örter Rabbiniz umulur ki yürekten tevbe ile Allah'a tevbe edin inananlar ey

عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ

günde ırmaklar altlarından akan cennetlere sizi sokar kötülüklerinizi sizden

لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِىَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ

önlerinden koşar onların nuru onunla beraber ve inanmış olanları peygamberi Allah'ın utandırmayacağı

وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ

doğrusu senin bizi ve bağışla nurumuzu bize tamamla Rabbimiz derler ki ve sağ yanlarından

عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ يَآ اَيُّهَا النَّبِىُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

ve münafıklarla kafirlerle cihad et Peygamber ey gücün yeter herşeye

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا

misal ile Allah anlattı varılacak yerdir ne kötü cehennemdir onların varacağı yer onlara karşı ve katı davran

لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ

iki kulun (nikahı) altında bu ikisi idiler Lut'un ve karısını Nuh'un karısı inkar edenler hakkında

مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ

ve denildi hiçbir şeyi Allah'tan onlardan (kocaları) savamadı onlara hiyanet ettiler salih kullarımızdan

ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlar hakkında misal ile Allah ve anlattı girenlerle beraber ateşe haydi girin

امْرَاَتَ فِرْعَوْنَۘ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِى عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ

cennetin içinde bir ev katında bana yap Rabbim demişti hani Fir'avn'ın karısını

وَنَجِّنِى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ

ve Meryem'i zalimler topluluğundan ve beni kurtar ve onun (kötü) işinden Fir'avn'dan ve beni kurtar

ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِى اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ

ve doğrulamıştı ruhumuzdan ona biz de üflemiştik ırzını korumuştu O İmran'ın kızı

بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

gönülden ita'at edenlerden ve olmuştu ve Kitaplarını Rabbinin kelimelerini

سُورَةُ المُلك

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٣٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِى بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ اَلَّذِى خَلَقَ

ne mübarektir | elinde bulunan | mülk | ve O'nun | herşeye | gücü yeter | ki O | yarattı

الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

ölümü | ve hayatı | denemek için | hanginizin | daha güzel | iş yapacağınızı | ve O | üstündür | bağışlayandır

اَلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِى خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ

ki O | yarattı | yedi | göğü | tabaka tabaka | görmezsin | yaratmasında | Rahman'ın | bir aykırılık, uygunsuzluk

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

döndür de (bak) | gözü(nü) | görüyor musun? | bir bozukluk | sonra | döndür (bak) | gözü(nü) | iki kez daha

يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ

döner | sana | göz | umudu keserek | o | hor ve bitkin | andolsun | biz donattık | göğü

الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

en yakın | lambalarla | ve onları yaptık | taşlamalar | şeytanlar için | ve hazırladık | onlara | azabı

السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

çılgın ateş | inkar edenler için vardır | Rablerini | azabı | cehennem | ve ne kötü | gidilecek sonuçtur

اِذَآ اُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ

zaman | atıldıkları | oraya | işitirler | onun | homurtusunu | ve o | kaynıyor | neredeyse | çatlayacak

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَآ اُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

öfkeden | her biri | atıldıkça | onun içine | topluluk | onlara sordu(lar) | onun bekçileri | size gelmedi mi? | bir uyarıcı

قَالُوا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ ۚ

dediler | evet | andolsun | bize geldi | uyarıcı | ama biz yalanladık | ve dedik ki | indirmedi | Allah | hiçbirşey

اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِى ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ

siz | ancak | içindesiniz | bir sapıklık | büyük | ve dediler ki | eğer | söz dinleseydik | yahut | düşünseydik

مَا كُنَّا فِىٓ اَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِاَصْحَابِ

bulunmazdık | arasında | halkı | çılgın ateşin | itiraf ettiler | günahlarını | uzak olsun | halkı

السَّعِيرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ

çılgın ateş | şüphesiz | saygılı olanlar | Rablerine | gizlide | onlar için vardır | bağış(lama) | ve mükafat

كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

büyük

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾

göğüslerin özünü bilir çünkü O onu açığa vurun yahut sözünüzü gizleyin

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ

size yapandır O haber alandır latiftir O yaratan bilmez mi?

الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِىْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾

yeri boynu eğik haydi yürüyün onun omuzlarında ve yeyin O'nun rızkından O'nadır dönüş

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُوْرُ ﴿١٦﴾

emin misiniz? olanın gökte batırmayacağından sizi yere O zaman o (yer) birden sallanır

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ

yoksa siz emin misiniz? olanın gökte göndermeyeceğinden üzerine taş yağdıran (bir fırtına) bileceksiniz nasıldır

نَذِيْرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿١٨﴾

tehdidim andolsun yalanladılar onlardan öncekiler ama nasıl? oldu benim inkarım

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَآفَّاتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۛ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ؕ

görmüyorlar mı? uçan kuşları üstlerinde sıra sıra açıp yumarak onları (havada) tutmuyor başkası Rahman'dan

اِنَّهٗ بِكُلِّ شَىْءٍۢ بَصِيْرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِىْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ

doğrusu O herşeyi görmektedir yahut kimdir? bu o ki askerinizdir sizin size yardım edecek

مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ؕ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِىْ غُرُوْرٍ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ هٰذَا

başka Rahman'dan şüphesiz kafirler ancak içindedirler derin bir gaflet ve aldanma yahut kimdir? o

الَّذِىْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ؕ بَلْ لَّجُّوْا فِىْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ﴿٢١﴾

size rızık verecek tutacak olursa O rızkını doğrusu onlar direnmektedirler içinde azgınlık ve nefret

اَفَمَنْ يَّمْشِىْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖۤ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِىْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ

yürüyen mi? kapanarak yüzüstü doğru gider yoksa yürüyen mi? düzgün yolda

مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىْۤ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ

dosdoğru de ki O'dur sizi yaratan ve veren size işitme (duyusu) ve gözler

وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِىْ ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ

ve gönüller ne kadar az şükrediyorsunuz de ki O'dur sizi üreten yerde ve O'na

تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلْ

huzuruna toplanacaksınız ve diyorlar ne zaman? bu tehdid(ettiğiniz azab) eğer iseniz doğru (söylüyor) de ki

اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾

şüphesiz bilgi yanındadır Allah'ın ve ancak ben bir uyarıcıyım apaçık

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِى كُنتُم بِهِۦ

onu olduğunuz şey işte budur ve dendi inkar edenlerin yüzleri kötüleşti yakından onu görünce

تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِىَ اَوْ رَحِمَنَا

çağırıp de ki baksanıza eğer beni öldürse Allah ve olanları benimle beraber yahut bize acısa da

فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا

kim? kurtarabilir kafirleri azabdan acı de ki O çok merhametlidir inanmışızdır

بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ

O'na ve O'na dayanmışızdır yakında bileceksiniz kimdir O içinde olan bir sapıklık apaçık de ki

اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

baksanıza eğer olsa suyunuz çekilmiş kim size getirebilir? bir su akar

سُورَةُ القَلَم

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۚ ﴿٢﴾ وَاِنَّ

Nun kaleme andolsun ve (kalemle) yazdıklarına değilsin sen ni'metiyle Rabbinin cinlenmiş (deli) ve şüphesiz

لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ

senin için vardır bir mükafat kesintisiz ve sen üzerindesin büyük bir ahlak göreceksin

وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

onlar da görecekler hanginiz fitnelenmiştir şüphesiz Rabbin O'dur en iyi bilen kim(ler) sapmıştır

عَنْ سَبِيلِهٖ ۖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا

kendi yolundan ve O'dur en iyi bilen doğru yoldadır öyleyse ita'at etme yalanlayanlara istediler ki

لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ

sen yağcılık yapasın onlar da yağcılık yapsınlar ve ita'at etme hiçbirine yemin edip duran aşağılık kötüleyip duran götürüp getiren

بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

söz engel olan hayra saldırgan günahkar kaba sonra da kötülükle damgalı

اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ

diye olmuş sahibi mal ve oğullar zaman okunduğu kendisine ayetlerimiz der masalları

الْاَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

eskilerin

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ

bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi bunlara da bela verdik biz burnunun üzerini biz onu damgalayacağız

اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۙ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا

onu fakat sardı istisna da etmiyorlardı sabah olunca bahçeyi mutlaka devşireceklerine onlar yemin etmişlerdi hani

طَآئِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا

birbirlerine seslendiler simsiyah (bahçe) kesiliverdi uyurlarken onlar Rabbinden dolaşıcı bir bela

مُصْبِحِينَ ۙ ﴿٢١﴾ اَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا

derken yürüdüler devşirecekseniz eğer ekininize erkenden gidin diye sabahleyin

وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۙ ﴿٢٣﴾ اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا

ve erkenden gittiler hiçbir yoksul yanınıza bugün sakın sokulmasın diye fısıldaşıyorlardı ve onlar

عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَآلُّونَ ۙ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ

biz hayır herhalde biz (yolu) şaşırdık dediler fakat bahçeyi görünce güçleri yettiği halde engellemeye

مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا

dediler tesbih etmeniz gerekmez miydi? size ben demedim mi? orta yol üzere olanları dedi mahrum bırakıldık

سُبْحَانَ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ

diğerini bir kısmı dönüp başladılar zulmedenlermişiz doğrusu biz Rabbimizi tesbih ederiz

يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يٰا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسٰى رَبُّنَآ

Rabbimiz belki azgınlarmışız biz yazık bize dediler kınamağa

اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ

azab işte böyledir arzulayanlarız Rabbimizi biz ondan daha iyisini bize onun yerine verir

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ

Rableri katında muttakiler için vardır şüphesiz bilselerdi keşke daha büyüktür ahiret azabı ise

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ

neyiniz var? suçlular gibi müslümanları biz yapar mıyız? ni'met bahçeleri

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۚ ﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۙ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ

sizin için var şüphesiz okuyorsunuz onda mı? bir Kitabınız sizin var mı? yoksa hüküm veriyorsunuz nasıl

فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۚ ﴿٣٨﴾ اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ

kıyamet gününe kadar sürecek üzerimizde andlarınız sizin -mı var? yoksa istediğiniz her şey onda

اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ

kendilerin in -mı var? yoksa kefildir buna onların hangisi? sor onlara hükmederseniz ne sizindir şüphesiz

شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ

açılacağı, sıvanacağı gün doğrulardan iseler eğer ortaklarını çağırsınlar ortakları

عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۙ ﴿٤٢﴾

güçleri yetmez secdeye ve da'vet edilecekleri bacakların

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

onlar secdeye da'vet edilirlerdi halbuki bir zillet onları kaplar gözleri korkuyla

سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِى وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

yerden onları derece derece yaklaştıracağız sözü bu yalanlayanı bana bırak sağlam iken

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَاُمْلِى لَهُمْ اِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا

bir ücret yoksa sen -mi istiyorsun? sağlamdır benim tuzağım doğrusu onlara mühlet veriyorum bilmedikleri

فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

yazıyorlar onlar gayb yoksa yanlarında mıdır? ağır bir yük altındadırlar boçtan dolayı onlardan

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُومٌ

sıkıntıdan yutkunarak seslenmişti hani balık sahibi gibi (Yunus) ve olma Rabbinin hükmüne sen sabret

﴿٤٨﴾ لَوْلَآ اَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

kınanarak o çıplak bir yere atılırdı Rabbinden bir ni'met eğer ona yetişmeseydi

فَاجْتَبٰيهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

inkar edenler neredeyse salihlerden ve onu yaptı Rabbi onun du'asını kabul etti

لَيُزْلِقُونَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

mecnundur şüphesiz O ve diyorlardı Zikr(Kur'an)'ı işittikleri zaman gözleriyle seni devireceklerdi

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

alemler için uyarıdan başka bir şey o halbuki değildir

سُورَةُ الحَاقَّة

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٥٢ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ

Semud yalanladılar gerçekleşenin ne olduğunu nerden bileceksin? gerçekleşen nedir? gerçekleşen

وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَاَمَّا ثَمُودُ فَاُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَاَمَّا عَادٌ

Ad (kavmi) ise azgın bir vak'a ile helak edildiler Semud bu yüzden başa çarpan olayı ve 'Ad

فَاُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ

ve sekiz gece yedi onların üzerine onu saldı azgın uğultulu bir kasırga ile helak edildiler

اَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

içi boş hurma kütükleridir sanki onlar serilmiş orada o kavmi görürsün ardı ardına gün

﴿٧﴾ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

geri kalan onlardan görüyor musun?

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِۚ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ

elçisine karşı geldiler hatalı iş ile ve altüst olmuş kentler ve ondan öncekiler Fir'avn geldiler

رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنَاكُمْ

sizi taşıdık su(lar) kabarınca biz şiddeti gittikçe artan bir yakalayışla O da onları yakaladı Rablerinin

فِى الْجَارِيَةِۙ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا

zaman belleyen kulak(lar) ve onu bellesin bir ibret size onu yapalım diye akıp gidende (gemi)

نُفِخَ فِى الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌۙ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا

çarpıştırıldığı ve dağlar arz yerlerinden kaldırıldığı bir tek üfleme Sur'a üflendiği

دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُۙ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ

o gök yarılmıştır olacak olan vuku bulur işte o gün bir tek çarpma ile

يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌۙ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَاۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ

üstlerinde Rabbinin tahtını ve taşır onun kenarlarındadır melekler de zayıftır o gün

يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا

o zaman hiçbir giz sizden gizli kalmaz arz olunursunuz o gün sekiz (melek) o gün

مَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْۚ ﴿١٩﴾ اِنِّى

sezmiştim ben Kitabımı okuyun alın der sağından Kitabı verilen

ظَنَنْتُ اَنِّى مُلَاقٍ حِسَابِيَهْۚ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَاضِيَةٍۙ ﴿٢١﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ

yüksek bir bahçede memmun eden bir yaşam içindedir artık o hesabımla karşılaşacağı mı elbette benim

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا ﴿٢٢﴾ بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ

günlerde yaptığınız işlerden ötürü afiyetle ve için yeyin aşağıya sarkmış meyveleri

الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِى لَمْ اُوتَ

verilmeseydi keşke bana der ki sol tarafından Kitabı verilen ise o zaman geçmiş

كِتَابِيَهْۚ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْۚ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَۚ ﴿٢٧﴾

işimi bitirmiş olsaydı keşke hesabım nedir ve hiç bilmeseydim Kitabım

مَآ اَغْنٰى عَنِّى مَالِيَهْۚ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّى سُلْطَانِيَهْۚ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُۙ

bağlayın onu tutun onu gücüm (saltanatım) benden yok olup gitti malım bana hiçbir yarar sağlamadı

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُۙ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا ﴿٣٠﴾

arşın yetmiş uzunluğu zincire sonra sallayın onu cehenneme sonra

فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِۙ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ

doyurmaya ön ayak olmuyordu büyük Allah'a inanmıyordu çünkü o vurun onu

الْمِسْكِينِۜ ﴿٣٤﴾

yoksulu

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

irinden başka ve yiyecek yoktur candan bir dost burada bugün onun için yoktur

لَا يَأْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

ve görmediklerinize gördüklerinize yemin ederim hayır hata işleyenlerden başkası onu yemez

﴿٣٩﴾ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا

ne de az bir şa'irin sözü O ve değildir değerli bir elçinin elbette sözüdür şüphesiz o

تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ

tarafında n indirilmiştir düşünüyorsunuz ne de az bir kahinin sözü ve değildir inanıyorsunuz

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا

elbette alırdık laflar uydurup bazı bize iftira etseydi eğer alemlerin Rabbi

مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ

hiç kimse sizden olamazdı can damarını onun keserdik sonra sağını onun

عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ

muhakk ak elbette biliyoruz biz muttakiler için bir öğüttür şüphesiz O engel ondan

مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ

gerçektir ve O kafirler için hasrettir doğrusu o yalanlayıcıları içinizdeki

الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

kesin öyleyse tesbih et adını Rabbinin ulu

سُورَةُ المعَارج

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٤ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَاَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ

Allah'tan def edecek onu yoktur kafirler için vuku bulacak azabı bir soran sordu

ذِى الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ

miktarı olan bir gün içinde O'na ve ruh melekler çıkar yüksek makamların sahibi

خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيدًا

uzak onu görüyor(lar) onlar güzel bir sabırla şimdi sen sabret yıl elli bin

﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

dağlar ve olur erimiş maden gibi gök olur o gün yakın biz ise onu görüyoruz

كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

dostun halini dost ve sormaz renkli yün gibi

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾

oğullarını o günün azabından (kurtarmak için) fidye versin keşke suçlu olan ister birbirlerine gösterilirler

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُئْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

ve eşini ve kardeşini tüm ailesini kendisini barındıran ve bulunanları yeryüzünde

جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾

hepsini sonra kendisini kurtarsın hayır şüphesiz O alevlenen bir ateştir kavurur soyar derileri

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ

çağırır sırtını döneni ve yüz çevireni toplayıp biriktireni doğrusu insa yaratılmıştır

هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

hırslı (ve huysuz) zaman kendisine dokunduğu kötülük sızlanır zaman dokunduğu hayır eli sıkıdır

﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ

ancak bunun dışındadı namaz kılanlar onlar ki namazlarında daimdirler ve vardır

فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ

onların mallarında bir hak (hisse) belli isteyenler için ve mahrumlar için ve tasdik ederler

بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ

ceza gününü ve onlar azabından Rablerinin korkarlar çünkü

عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا

Rablerinin azabına güven olmaz ve onlar ırzlarını korurlar dışındadır

عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ

eşleri ya da altında bulunanlar ellerinin onlar kınanmazlar ama kim

ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ

ararsa ötesini bundan işte onlar (sınırı) aşanlardır ve onlar emanetlerini

وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

ve ahidlerini gözetirler ve onlar şahidliklerini yaparlar ve onlar

عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ

namazlarını korurlar işte onlar cennetlerde ağırlanırlar ne oluyor?

الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

inkar edenlere sana doğru koşuyorlar sağdan ve soldan ayrı ayrı gruplar halinde

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ

umuyor mu? her biri onlardan sokulacağını cennetine ni'met hayır biz onları yarattık

مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

şeyden bildikleri

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ

onları değiştirmeğe — gücümüz yeter — bizim — ve batıların — doğuların — Rabbine — yemin ederim ki — hayır

خَيْرًا مِنْهُمْۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا

ve oynasınlar — dalsınlar — bırak onları — önüne geçilecek — biz — ve değiliz — kendilerinden — daha hayırlısıyla

حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ

kabirlerden — çıkarlar — o gün — kendilerine va'dedilen — günlerine — kavuşuncaya — kadar

سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ

onları bürümüş — gözleri — korkulu — koşuyorlar — dikilenlere (putlara) — doğru — onlar gibidirler — hızlı hızlı

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾ ذِلَّةٌۚ

onlara va'dedilen — gün — işte budur — alçaklık

سُورَةُ نُوح

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧١

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ

onlara gelmeden — önce — kavmini — uyar — diye — kavmine — Nuh'u — gönderdik — biz

عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا

kulluk edin — açık — bir uyarıcıyım — sizin için — şüphesiz ben — ey kavmim — dedi — acı — bir azab

اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ وَاَطِيعُونِۙ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى

kadar — ve sizi ertelesin — günahlarınızdan — bir kısmını — sizin için — bağışlasın — ve bana da ita'at edin — ve O'ndan korkun — Allah'a

اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

bilenlerden — olsaydınız — keşke — ertelenmez — geldiği — zaman — Allah'ın — süresi — zira — belli — bir süreye

﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّى دَعَوْتُ قَوْمِى لَيْلًا وَنَهَارًاۙ ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِىٓ

benim da'vetim — onların artırmadı — gündüz — gece — kavmimi — da'vet ettim — ben — Rabbim — dedi

اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنِّى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوٓا اَصَابِعَهُمْ

parmaklarını — koydular — onları — bağışlaman için — onları da'vet ettimse — her nezaman — ve ben — kaçışlarından başka bir şey

فِٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ

sonra — kibirle — ve böbürlendiler — ve direttiler — örtülerini — ve başlarına çektiler — kulaklarına

اِنِّى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنِّٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ

sır olarak — onlara — ve gizli söyledim — onlara — açıktan söyledim — ben — sonra — açıkça — onları da'vet ettim — ben

﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

çok bağışlayandır — çünkü O — Rabbinizden — mağfiret dileyin — dedim

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ

gönderdiyen gökten üzerinize bol yağmur ﴿11﴾ ve size yardım etsin mallarla ve oğullarla ve versin

لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

size bahçeler ve versin size ırmaklar ﴿12﴾ size ne oluyor ki? ummuyorsunuz Allah için saygı

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٣﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ

oysa ﴿13﴾ O sizi yarattı aşama aşama ﴿14﴾ görmediniz mi? nasıl yarattı Allah yedi

سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

göğü tabaka tabaka ﴿15﴾ ve yaptı Ay'ı bunların içinde nur ve yaptı güneşi

سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

bir lamba ﴿16﴾ Allah sizi bitirdi yerden bir bitki olarak ﴿17﴾ sonra geri çevirecektir oraya

وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

ve tekrar çıkaracaktır mükemmel çıkarışla ﴿18﴾ Allah yaptı sizin için yeri bir sergi ﴿19﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي

gidesiniz diye ve onlardaki yollarda geniş geniş ﴿20﴾ dedi Nuh Rabbim bana karşı geldiler onlar

وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا

ve uydular bir adama artırmayan malı ve çocuğu ancak (artıran) ziyanını ﴿21﴾ tuzaklar kurdular tuzaklarla

كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ

büyük büyük ﴿22﴾ dediler ki bırakmayın tanrılarınızı ve bırakmayın Vedd'i ve Suva'ı ve Yeğus'u

وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

ve Ye'uk'u ve ve Nesr'i ﴿23﴾ andolsun yoldan çıkardılar çoklarını sen de artırma o zalimlere başka bir şey şaşkınlıktan

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ

﴿24﴾ dolayı hatalarından boğuldular sokuldular ateşe ve bulamadılar kendilerine başka

اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

Allah'tan yardımcılar ﴿25﴾ dedi ki Nuh Rabbim bırakma yeryüzünde kafirlerden

دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا

tek kişi ﴿26﴾ çünkü sen eğer onları bırakırsan şaşırtırlar kullarını ve doğurmazlar (olandan) başkasını ahlaksız

كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

inkarcı ﴿27﴾ Rabbim bağışla beni ve babamı-anamı ve kimseyi giren evime inanarak

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

ve inanan erkekleri ve inanan kadınları ve artırma zalimlerin başka bir şey helakinden

سُورَةُ الجنّ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا

de ki | vahyolundu | bana | gerçekten | Kur'an dinledikleri | bir topluluğun | cinlerden | ve dedikleri | şüphesiz biz | dinledik | bir Kur'an

عَجَبًا ﴿١﴾ يَّهْدِيْ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ﴿٢﴾

harikulade güzel | iletiyor | doğru yola | inandık | ona | artık | ortak koşmayacağız | Rabbimize | hiç kimseyi

وَّاَنَّهُ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَّاَنَّهُ كَانَ يَقُوْلُ

doğrusu O | yücedir | şanı | Rabbimizin | O edinmemiştir | eş | ve çocuk | gerçek şu ki | söylüyor

سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ

bizim beyinsiz | Allah | hakkında | saçma şeyler | biz | sanmıştık | söylemeyeceklerini | insanların | ve cinlerin

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَّاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ

karşı | Allah'a | yalan | doğrusu | idi | bazı erkekler | insanlardan | sığınırlardı | bazı erkeklere

مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ

cinlerden | ve onların artırırlardı | şımarıklığını | ve onlar da | sanmışlardı | gibi | sizin sandığınız | diriltmeyeceğini

اللّٰهُ اَحَدًا ﴿٧﴾ وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا

Allah'ın | hiç kimseyi | biz | dokunduk | göğe | ve onu bulduk | doldurulmuş | bekçilerle | kuvvetli

وَّشُهُبًا ﴿٨﴾ وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ

ve ışınlarla | ve biz | otururduk | onun | oturma yerlerinde | dinlemeğe mahsus | artık kim | dinlemek istese | şimdi

يَجِدْ لَّهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ

bulur | kendisini | bir ışın | gözetleyen | ve biz | bilmiyoruz | kötülük mü | istendi | bununla | yeryüzündekilere

اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ

yoksa -mi diledi | onları | Rabbleri | doğruya iletmek | ve bizim gelince | bizden var | iyiler de | ve bizden var | başkası da | bundan

كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ

biz | yollardayız | çeşitli | biz | anladık | aciz bırakamayacağımızı | Allah'ı | yeryüzünde

وَّلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ فَمَنْ يُّؤْمِنْ

ve O'nu aciz bırakamayacağımızı | kaçmakla da | ve biz | işitince | yol gösteren (Kur'an)ı | inandık | ona | kim | inanırsa

بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

Rabbine | korkmaz | eksik verilmesinden | ne de | kötülük edilmesinden

وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۟ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا

ve biz | bizden | müslümanlar var | ve bizden | doğru yoldan sapanlar var | kimler | müslüman olursa | işte onlar | aramışlardır

رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَاَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا

doğru yolu | hak yoldan sapanlar ise | olmuşlardır | cehenneme | odun | şayet | gitselerdi

عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَاۤءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَنْ يُعْرِضْ

yolda doğru | onları sularıdık | su ile | bol | onları sınayalım diye | onunla | ve kim | yüz çevirirse

عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا

anmaktan | Rabbini | onu sokar | bir azaba | alt eden | şüphesiz | mescidler | Allah'a mahsustur | yalvarmayın

مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

ile beraber | Allah | hiç kimseye | ki o | kalktığında | kulu | Allah'ın | O'na yalvarınca | nerdeyse | oluyorlardı

عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَاۤ اَدْعُوا رَبِّى وَلَاۤ اُشْرِكُ بِهِۦۤ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ

onun üzerine | üşüşüp keçe gibi birbirlerine | de ki | ben ancak | yalvarırım | Rabbime | ve ortak koşmam | O'na | hiç kimseyi | de ki

اِنِّى لَاۤ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ اِنِّى لَنْ يُجِيرَنِى

ben | sahip değilim | size (vermeye) | zarar | ne de | akıl | de ki | beni | kurtaramaz

مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ

Allah'dan | hiç kimse | ve bulamam | ondan başka | sığınacak kimse | sadece (yapabile ceğim) | duyurmaktır | Allah'tan

وَرِسَالَاتِهِۦ ۟ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

ve O'nun elçiliğidir | baş kaldırırsa | artık kim | Allah'a | ve Elçisine | şüphesiz | ona vardır | ateşi | cehennem | sürekli kalacağı

فِيهَاۤ اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰۤى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ

içinde | ebedi | nihayet | gördükleri | şeyi | kendilerine va'dedilen | bileceklerdir | kimin | daha zayıftır

نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِى اَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ

yardım edeni | ve daha azdır | sayıca | de ki | bilmem | yakın mıdır? | size söylenen şey | yoksa koyacak mıdır? | onun için

رَبِّى اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهِۦۤ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا

Rabbim | uzun bir süre | bilendir | gaybı | göstermez | gizli bilgisini | kimseye | ancak (gösterir)

مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

razı olduğu | elçiye | çünkü O | sevk eder | önüne | ve arkasına | gözetleyiciler

لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى

bilsin diye | duyurduklarını | risaletini | Rablerinin | ve kuşatmıştır | herşeyi | onlarda bulunan | ve saymıştır

كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

herşeyi | bir bir

سُورَةُ المُزمّل

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٠ ايَةً - الترتيب الوحى ٣

يَآ اَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿١﴾ قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ

ey örtüsüne bürünen kalk geceleyin yalnız birazında onun yarısında veya eksilt bundan

قَلِيلًا ﴿٣﴾ اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ اِنَّا سَنُلْقِى

biraz veya artır bunu ve oku Kur'an ağır ağır doğrusu biz bırakacağız

عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِىَ اَشَدُّ وَطْـًٔا وَّاَقْوَمُ

senin üzerine bir söz ağır gerçekten kalkmak gece o daha tesirli daha sağlamdır ve

قِيلًا ﴿٦﴾ اِنَّ لَكَ فِى النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ

söz çünkü senin vardır gündüzde uğraşacağın şeyler uzun süre ve an adını Rabbinin

وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

ve yönel O'na bütün gönlünle Rabbidir doğunun ve batının yoktur tanrı başka O'ndan

فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

yalnız O'nu edin vekil sabret onların dediklerine ve onlardan ayrıl bir ayrılışla güzel

وَذَرْنِى وَالْمُكَذِّبِينَ اُولِى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ اِنَّ لَدَيْنَآ

beni yalnız bırak ve yalanlayıcıları ni'met sahibi ve onlara mühlet ver biraz doğrusu bizim yanımızda vardır

اَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ

bukağılar ve cehennem ve bir yiyecek var boğazı tırmalayan ve bir azab var acı veren o gün sarsılır

الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنَآ

yer ve dağlar ve olur dağlar kum yığınları dağılan doğrusu biz gönderdik

اِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

size bir elçi tanıklık edecek aleyhinize gibi gönderdiğimiz Fir'avn'a bir elçi

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَاَخَذْنَاهُ اَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ

karşı geldi Fir'avn elçiye biz de onu yakaladık bir yakalayışla ağır peki nasıl? kendinizi kurtaracaksınız

اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ اَلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ كَانَ

inkar ederseniz o günden yapan çocukları ihtiyar gök yarılır onun sebebiyle olmuştur

وَعْدُهٗ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا

O'nun va'di mutlaka yapılmıştır şüphesiz bu bir öğüttür dileyen tutar Rabbine varan bir yol

﴿١٩﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ

şüphesiz Rabbin biliyor senin kalktığını daha azında üçte ikisinden gecenin ve yarısında ve onun üçte birinde

وَطَآئِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ

bir topluluğun da seninle beraber bulunanlardan Allah takdir eden geceyi ve gündüzü bildi sizin onu sayamayacağınızı

فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ

bu yüzden sizi artık okuyun kolayınıza geleni Kur'an'dan bilmiştir bulunacağını içinizden

مَرْضَىٰ ۙ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۙ وَآخَرُونَ

hastalar ve başka kimseler gezip yeryüzünde arayan lutfunu Allah'ın ve başka insanlar

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

savaşan yolunda Allah onun için okuyun kolayınıza geleni O'ndan ve kılın namazı ve verin

الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

zekatı ve borç verin Allah'a bir borçla güzel kendiniz için ve verdiklerinizi hayırdan

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

bulacaksınız katında Allah o daha hayırlıdır ve daha büyüktür mükafatça mağfiret dileyin Allah'tan şüphesiz Allah

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

çok bağışlayan çok esirgeyendir

سُورَةُ المدَّثِّر

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

ey örtüsüne bürünen kalk ve uyar ve Rabbini tekbir et ve elbiseni temizle

﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾

ve pislikten kaçın verdiğini çok bularak ve başa kakma sabret ve Rabbin için

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ

zaman üflendiği Sur'a (boruya) işte o gün bir gündür çetin kafirler için

غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

değildir kolay beni yalnız bırak adamı yarattığım tek olarak verdim ona mal

مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ

uzun boylu ve oğullar göz önünde ve döşedim kendisine bir döşeyişle sonra hırsla ister

أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

daha da artırmamı hayır çünkü o oldu bizim ayetlerimize karşı bir inatçı onu sardıracağım dimdik bir yokuşa

اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

düşündü zira o — ölçtü biçti — kahrolası nasıl da — ölçtü biçti — sonra kahrolası — nasıl

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ ﴿٢٠﴾

baktı — sonra — surat astı — kaşlarını çattı — sonra — arkasını döndü — ve böbürlendi

فَقَالَ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ اِنْ هٰذَآ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

dedi — bu değildir — bir büyüden başka bir şey — rivayet edilip öğretilen — bu değildir — sözünden başka bir şey — bir insan

سَاُصْلِيْهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِيْ وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

onu sokacağım — Sekar'a — sen nereden bileceksin? — ne olduğunu — Sekar'ın — geriye bir şey komaz — bırakmaz

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَآ اَصْحٰبَ النَّارِ

yakar kavurur — insanı — üzerinde vardır — ondokuz — biz yapmadık — muhafızları — cehennemin

اِلَّا مَلٰٓئِكَةً وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيَسْتَيْقِنَ

başkasını — meleklerden — ve yapmadık — başka bironların sayısını — bir sınavdan — inkar edenler için — iyice inansın diye

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِيْمَانًا وَّلَا يَرْتَابَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

kendilerine verilmiş olanlar — Kitap — ve artsın diye — inananların — imanı — kuşkulanmasınlar — verilmiş olanlar

الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ

Kitap — ve inananlar — ve desinler diye — kalblerinde bulunanlar — hastalık — ve kafirler

مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ

ne demek istedi? — Allah — bu — misalle — böylece — şaşırtır — Allah — dilediğini — ve doğru yola iletir

مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۭ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ۚ

dilediğini — ve bilmez — ordularını — Rabbinin — başkası — O'ndan — ve değildir — bu — bir uyarıdan başka bir şey — insanlara

كَلَّا ﴿٣١﴾ وَالْقَمَرِ ۙ ﴿٣٢﴾ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ۙ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ۙ ﴿٣٤﴾

hayır — andolsun Aya — ve geceye — dönüp gitmekte olan — ve sabaha — ağardığında

اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ۙ ﴿٣٥﴾ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ۙ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ

şüphesiz ki o — biridir — büyüklerden — uyarıcıdır — insanlar için — kimseler için — dileyen — sizden

اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّآ

ileri gitmek — veya — geri kalmak — her — can — kazandığıyle — rehin alınmıştır — yalnız hariçtir

اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ۙ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ۙ ﴿٤١﴾

adamları — sağın — içinde — cennetler — soruyorlar — suçluların durumunu

مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ۙ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ

nedir? — sizi sürükleyen — yakıcı ateşe — dediler ki — biz olmadık — namaz kılanlardan — ve değildik

نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ۙ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ۙ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ

yediren — yoksula — ve biz dalardık — ile birlikte — boş şeylere dalanlar — ve yalanlardık

بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۙ ﴿٤٦﴾ حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾

gününü — ceza — nihayet — bize gelip çattı — ölüm

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

yüz çeviriyorlar | öğütten | onlara ne oluyor ki? | şefa'atçilerin | şefa'ati | artık onlara fayda vermez

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ

her | istiyor | hayır | aslandan | ürkmüş | kaçan | yaban eşekleri | sanki onlar gibi

امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يُؤْتٰى صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَ

ahiretten | onlar korkmuyorlar | bilakis | hayır | açılan | sahifeler | kendisine verilmesini | onlardan | kişi

كَلَّا اِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

onlar öğüt almazlar | onu düşünür, öğüt alır | dileyen | kimse | bir ikazdır | muhakkak o | hayır

اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

mağfiret | ve ehli | takva | ehli | O'dur | Allah | dilemedikçe

سُورَةُ القِيامَة

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ

hayır | and içerim | gününe | kıyamet | yine hayır | and içerim | nefse | daima kendini kınayan | -mı sanıyor?

الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِرِينَ عَلٰٓى اَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾

insan | bir araya toplamayacağımızı | kendisinin kemiklerini | evet | gücümüz yeter | düzenlemeğe | onun parmak uçlarını

بَلْ يُرِيدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾

fakat | ister | insan | suç işleyerek berbadetmek | ilerisini | sorup durur | nerede? | günü | kıyamet

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

zaman | kamaştığı | göz | ve tutulduğu | ay | ve bir araya toplandığı | güneş | ve ay

يَقُولُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ اِلٰى رَبِّكَ

der | insan | o gün | neresidir? | kaçacak yer | hayır | yoktur | sığınacak yer | Rabbinin huzurudur

يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ

o gün | varıp durulacak yer | kendisine haber verilir | insanın | o gün | şeyler | yapıp öne sürdüğü | ve geri bıraktığı | doğrusu

الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ

insan | kendi nefsini | görür | şayet | ortaya atsa | özürler | depretme | onu

لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُ ﴿١٧﴾ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ

diline | okumak için | onu | şüphesiz | bize düşer | onu toplamak | ve okumak | zaman | O'nu okuduğumuz

فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

izle | onun okunuşunu | sonra | şüphesiz | bize düşer | onu açıklamak

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

hayır bilakis siz seviyorsunuz çarçabuk geçeni ve bırakıyorsunuz ahireti yüzler vardır o gün

نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ

ışıl ışıl parlar Rabbine bakar ve yüzler vardır o gün asıktır anlar

اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ

yapılacağını kendisine bel kemiklerini kıran(bela)nı hayır (can) dayanır ne zaman ki köprücük kemiklerine ve denir kim?

رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

efsun yapar ve anlar bunun ayrılık zamanı olduğunu ve dolaşır bacak bacağa

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ

Rabbinedir o gün sevk sadaka vermedi ve namaz da kılmadı fakat yalanladı

وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾

ve döndü sonra gitti ailesine çalım satarak yazık sana yazık

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

yine yazık sana yazık insan sanıyor mu? bırakılacağını başı boş

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾

kendisi değil miydi? bir nutfe (sperm) meniden dökülen sonra oldu alaka (embriyo) ve yarattı düzenledi

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ

var etti ondan iki çifti erkeği ve dişiyi değil mi? buna gücü yetecek

عَلٰٓى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

diriltmeğe ölüleri

سُورَةُ دهر / الإنسَان

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٣١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾

anılan bir şey olmadığı uzun bir süre insanın üzerinden geçmedi mi?

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

doğrusu biz yarattık insanı bir nutfeden karışık imtihan etmek için ve onu yaptık işitici görücü

اِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّآ اَعْتَدْنَا ﴿٢﴾

biz ona gösterdik yolu ya şükreder veya nankör olur biz hazırlamışızdır

لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا۠ وَاَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ

kafirler için zincirler ve demir halkalar ve alevli bir ateş şüphesiz iyiler içerler bir kadehten

كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

olan karışımı kafur

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ

adaklarını yerine getirirler — fışkırtarak — akıtırlar — Allah'ın — kulları — ondan — içerler — bir kaynak

وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهِ

sevdikleri — yemeği — ve yedirirler — salgın — şerri — olan — bir günden — ve korkarlar

مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَاَسِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ

sizden — beklemiyoruz — Allah — rızası için — size yediriyoruz — biz — ve esire — ve yetime — yoksula

جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

çok katı — suratsız — bir günde — Rabbimizden — korkarız — çünkü biz — ne de teşekkür — bir karşılık

فَوَقٰيهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ

onların ödülleri — ve sevinç — parlaklık — ve onlara vermiştir — günün — o — şerrinden — Allah — onları korumuştur

بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ

görmezler — divanlar — üzerinde — orada — yaslanırlar — ve ipektir — cennettir — sabrettiklerinden — dolayı

فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا

meyvaları — ve eğdirilmiştir — onun gölgeleri — üzerlerine — ve yaklaşmıştır — ne de dondurucu soğuk (yakıcı) güneş — orada

تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا

aşağı eğdirilerek — billur — olan — ve kupalar — gümüşten — kablar — yanlarında — ve dolaştırılır

﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ

olan — kadehten — orada — ve onlara içirilir — istedikleri ölçüde — onları takdir etmişlerdir — gümüş — kadehler

مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ

dolaşır — Selsebil — adına denir — orada — bir çeşme — zencefil — karışımı

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا

zaman — saçılmış — inci — kendilerini sanırsın — onları görsen — ölümsüz — gençler — çevrelerinde

رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ

ince ipekten — giysiler — üstlerinde var — büyük — ve bir mülk — bir ni'met — görürsün — sonra — baktığın

خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

tertemiz — bir içki — Rableri — ve onlara içirmiştir — gümüşten — bilezikler — ve takınmışlardır — ve kalın ipekten — yeşil

﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ اِنَّا

muhakkak Biziz — teşekküre layık — çalışmanız — ve olmuştur — ödülünüz — sizin — oldu — bu — şüphesiz

نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ

ve ita'at etme — Rabbinin — hükmüne — o halde sabret — parça parça — Kur'an'ı — sana — indirdik — biz

مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٢٥﴾

ve akşam — sabah — Rabbinin — adını — ve an — inkarcıya — yahut — günahkara — onlardan

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ

gecenin bir bölümünde | secde et | O'na | ve O'nu tesbih eyle | geceleyin | uzun zaman | şüphesiz | bunlar | seviyorlar

الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَآ

çabuk geçeni (dünyayı) | ve bırakıyorlar | ötelerindeki | bir günü | ağır | biz | onları yarattık | ve sıkıca bağladık

اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ

yapılarını | zaman | dilediğimiz | değiştiririz | onların benzerleriyle | tam bir değişiklikle | şüphesiz | bu | bir öğüttür

فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَآؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ اِنَّ

dileyen | tutar | varan | Rabbine | yolu | siz dileyemezsiniz | ve | dilemedikçe | Allah | şüphesiz

اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهٖ ۚ وَالظّٰلِمِينَ

Allah | bilendir | hüküm ve hikmet sahibidir | sokar | dilediğini | rahmetine | ve zalimler

اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣١﴾

hazırlamış tır | onlar için | bir azab | acı

سُورَةُ المُرسَلات

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥٠ ايَةً - الترتيب الوحى ٣٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾

andolsun gönderilenlere | birbiri ardınca | esip | savuranlara | ve yayanlara | yaydıkça

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ اِنَّمَا

ve ayıranlara | ayırdıkça | ve bırakanlara | öğüt | özür | yahut | uyarı | ki mutlaka

تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾

size va'dedilen | olacaktır | zaman | yıldızların | silindiği | ve | gök | yarıldığı

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ

zaman | dağlar | ufalanıp savrulduğu | ve zaman | elçilere | vakit belirlendiği | hangi gün için? | ertelenmiştir

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٢﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ ﴿١٤﴾

günü için | hüküm | sen nereden bileceksin? | nedir | günü | hüküm | vay haline | o gün

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

yalanlayanların ﴿١٥﴾ | helak etmedik mi? | öncekileri | sonra | onların ardına takarız | geridekileri | böyle | yaparız | suçlulara | vay haline | o gün | yalanlayanların

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍۙ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍۙ ﴿٢١﴾ اِلٰى

sizi yaratmadık mı? bir sudan adi onu koyduk bir karar yerine sağlam kadar

قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍۙ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

bir süreye belli biçimlendirdik ne güzel biçim vereniz biz vay haline o gün yalanlayanların

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًاۙ ﴿٢٥﴾ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًاۙ ﴿٢٦﴾ وَّجَعَلْنَا ﴿٢٤﴾ فِيْهَا

yapmadık mı? arz'ı toplanma yeri diriler için ve ölüler için ve meydana getirmedik mi? orada

رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًاؕ ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

dağlar yüksek yüksek ve size içirmedik mi? su(lar) tatlı vay haline o gün yalanlayanların

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَۚ ﴿٢٩﴾ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ﴿٢٨﴾

haydi gidin şeye olduğunuz onu yalanlamış gidin bir gölgeye olan

ثَلٰثِ شُعَبٍۙ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِؕ ﴿٣١﴾ اِنَّهَا تَرْمِيْ

üç dalı gölgelendirmez ve korumaz alevden gerçekten o saçar

بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِۚ ﴿٣٢﴾ كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌؕ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

kıvılcım(lar) kütük gibi sanki o bir halattır sarı vay haline o gün yalanlayanların

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَۙ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ ﴿٣٤﴾

gündür bu konuşamayacakları izin verilmez ki kendilerine özür dilesinler vay haline

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ فَاِنْ

o gün yalanlayanların işte bu günüdür hüküm sizi bir araya topladık ve öncekileri eğer

كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَۚ ﴿٤٠﴾ اِنَّ

varsa sizin bir hileniz haydi bana hile yapın vay haline o gün yalanlayanların şüphesiz

الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍۙ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَؕ ﴿٤٢﴾ كُلُوْا

muttakiler ise altında gölgeler ve çeşme başındadırlar ve meyvalar (içindedirler) gönüllerinin çektiği yeyin

وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

ve için afiyetle karşılık yaptıklarınıza biz böyle mükafatlandırırız güzel davrananları

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

vay haline o gün yalanlayanların yiyin ve sefa sürün azıcık siz suçlularsınız

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿٤٦﴾

vay haline o gün yalanlayanların zaman dendiği onlara 'rüku' edin' rüku' etmezler

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٩﴾ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٠﴾ ﴿٤٨﴾

vay haline o gün yalanlayanların hangi söze? bundan sonra inanacaklar

سُورَةُ النَّبَإِ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ اَلَّذِى هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

hangi şeyden? — birbirlerine soruyorlar — haberden mi? — büyük — ki onlar — onda — ayrılığa düşmektedirler

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا

hayır — yakında bilecekler — sonra — hayır — yakında bilecekler — yapmadık mı? — arzı — bir beşik

وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٦﴾

ve dağları — birer kazık — ve sizi yarattık — çift çift — ve yaptık — uykunuzu — dinlenme

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا ﴿٩﴾

ve yaptık — bir giysi — geceyi — ve yaptık — gündüzü — geçim zamanı — ve bina ettik

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا

üstünüzde — yedi (gök) — sağlam — ve yarattık — bir lamba — parıl parıl parlayan — ve indirdik

مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ

sıkışan(bulut)lardan — su — şarıl şarıl — çıkaralım diye — onunla — dane(ler) — ve bitki(ler) — ve bahçeler

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ فَتَاْتُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ

muhakkak ki — günü — hüküm — belirlenmiş bir vakittir — o gün — üflenir — Sur'a — gelirsiniz — bölük bölük — ve açılmıştır — gök — ve olmuştur — kapı kapı — ve yürütülmüştür

اَلْفَافًا ﴿١٦﴾ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ

birbirine sarmaş dolaş — dağlar — olmuştur — bir serab — şüphesiz — cehennem — olmuştur — gözetleme yeri — azgınların

مَاٰبًا ﴿٢٢﴾ لَابِثِينَ فِيهَآ اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

varacağı yerdir — kalacaklardır — orada — çağlar boyu — tadmazlar — orada — bir serinlik — ne de — içilecek bir şey

اِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ ﴿٢٤﴾

yalnız (içerler) — kaynar su — ve irin — bir ceza olarak — uygun — çünkü onlar — ummuyorlardı

حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَىْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

bir hesap — yalanlamışlardı — ayetlerimizi — tekzib ile — ve her şeyi — saymıştık — yazmıştık

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ ﴿٢٩﴾

şimdi tadın — artık size artırmayacağız — başka bir şey — azabdan

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

şüphesiz muttakiler için başarı ödülü bahçeler ve bağlar ve göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً

ve kadeh(ler) dolu orada boş söz ne de yalan bir karşılık

مِنْ رَبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

Rabbinden bir bağış olarak yeterli Rabbi göklerin ve yerin ve bulunanların ikisi arasında

الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ

çok merhametli güçleri yetmez O'nun huzurunda konuşmaya o gün dururlar Ruh ve melekler

صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ

sıra sıra konuşamaz dışındakiler izin verdiği O'nun Rahman'ın ve o da söyler doğruyu işte bu

الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنْذَرْنَاكُمْ

günüdür hak artık dileyen tutar varan Rabbine bir yol biz siz uyardık

عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

bir azab ile yakın o gün bakar kişi işlere öne sürdüğü ellerinin ve der kafir

يَا لَيْتَنِى كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

keşke ben olsaydım toprak

سُورَةُ النَّازِعَات

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾

andolsun çıkaranlara söküp yüzüp gidenlere ve çekip alanlara hemen yüzerek

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

yarışıp geçenlere yarışarak derken düzenleyenlere işi o gün sarsar o gürültü

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾

başka bir gürültü gelir ardından yürekler o gün çarpar gözleri (korkudan) aşağı kayar

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَءِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾

diyorlar ki biz yine döndürülecek miyiz? eski halimize biz olduktan sonra ha? kemikler çürümüş

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

dediler bu öyle ise bir dönüştür ziyanlı halbuki O haykırıştır bir tek

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

hemen onlar uyanıklık alanındadırlar

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰىۘ ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىۚ

Tuva'da kutsal vadi'de Rabbi ona seslenmişti hani Musa'nın haberi sana geldi mi?

﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۘ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰىۙ ﴿١٨﴾

arınmayı ister misin? de ki azdı çünkü o Fir'avn'a git

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰىۚ ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰىۖ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ

fakat o yalanladı büyük mu'cizeyi ona gösterdi O'ndan korkasın Rabbine seni ileteyim

وَعَصٰىۖ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰىۖ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰىۖ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ اَنَا۠

ben ve dedi ve bağırdı topladı çalışmağa koyuldu sırtını döndü sonra ve karşı geldi

رَبُّكُمُ الْاَعْلٰىۖ ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰىۜ ﴿٢٥﴾ اِنَّ

şüphesiz ve ilkin sonun azabıyle Allah onu cezalandırdı en yüce sizi Rabbinizim

فِى ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰىۜ ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُۜ

gök (mü?) yoksa yaratılışça daha çetinsiniz siz mi? korkacak kimse için ibret bunda vardır

بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَاۙ ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَاۖ

kuşluğunu ve açığa çıkardı gecesini örtüp kararttı onu düzenledi kalınlığını yükseltti (Allah) onu yaptı

﴿٢٩﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَاۜ ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَاۖ

ve otlağını suyunu ondan çıkardı yayıp yuvarlattı bundan sonra da yeri

﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَاۙ ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ

geldiği zaman ve hayvanlarınızın sizin geçimi için oturttu ve dağları

الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰىۖ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰىۙ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ

ortaya çıkarılmıştır neye çalıştı insan hatırlar o gün büyük herşeyi bastıran o felaket

الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰىۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۙ

dünya hayatını ve yeğlemişse azmışsa kim artık gören kimseler için cehennem

﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِىَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ

Rabbinin divanında durmaktan korkmuşsa kim ama barınağı onun cehennemdir elbette

وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰىۙ ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِىَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ

sana soruyorlar onun barınağı cennettir elbette kötü heves(ler)den nefsi(ni) ve men'etmişse

عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ ﴿٤٢﴾ فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَاۜ ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ

Rabbine aittir onun söylemek nerede? sen nerede? demir atacak ne zaman? sa'atden

مُنْتَهٰيهَاۜ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَاۜ ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا

onu gördükleri gün onlar sanki gibidir ondan korkacak olanları uyarıcısın sen ancak onun bilgisi

لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

onun kuşluk vaktinden veya bir akşamdan başka (dünyada) kalmamışlar

سُورَةُ عَبَسَ

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٤٢ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ﴿٣﴾

surat astı — ve döndü — diye — ona geldi — kör — ne bilirsin? — belki o — arınacak

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى

yahut — öğüt dinleyecek — ve kendisine yarayacak — öğüt — ama — kendisini muhtaç hissetmeyen — sen — ona — yöneliyorsun

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعٰى ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشٰى

sana ne? — onun arınmamasından — fakat — sana gelen — koşarak — ve o — saygı duyuyor

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١٠﴾ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ

sen — onunla — ilgilenmiyor sun — hayır — o — bir hatırlatmadır — kimse — dileyen — onu düşünür öğüt alır

فِى صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِاَيْدِى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

içindedir — sahifeler — değer verilen — (saygı ile) yükseltilen — tertemiz — ellerinde — yazıcıların

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ اَيِّ شَىْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾

değerli — iyilik sahibi — kahrolası — insan — ne kadar nankördür — hangi şeyden? — onu yarattı

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ

nutfe (sperm)den — onu yarattı — ona biçim verdi — sonra — yolu — ona kolaylaştırdı — sonra — onu öldürdü

فَاَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهُ ﴿٢٣﴾

kabre koydurdu — sonra — zaman — dilediği — onu diriltip kaldırdı — hayır — yapmadı — O'nun kendisine emrettiğini

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ

baksın — insan — şu yiyeceğine — biz — döktük — suyu — iyice döküşle — sonra

شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

yardık — toprağı — güzel bir yarışla — ve bitirdik — orada — dane — ve üzüm — ve yonca

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ

ve zeytin — ve hurma — ve bahçeler — iri ve gür — ve meyva — ve çayır — geçim olarak — sizin için

وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَاءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

ve hayvanlarınız için — zaman — geldiği — kulakları sağır eden o ses

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيهِۜ ﴿٣٦﴾

ve oğullarından | ve eşinden | ve babasından | ve anasından | kardeşinden | kişi | kaçar | işte o gün

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾

parıl parıl | o gün | yüzler var ki | kendisine yeter | bir işi | o gün | onlardan | her kişinin vardır

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌۙ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ

karanlık | onları bürümüş | tozlanmış | üzeri | o gün | ve yüzler var | sevinçli | güleç

﴿٤١﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

Hak'tan sapanlardır | kafirlerdir | onlar | işte

سُورَةُ التّكوير

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْۖ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْۖ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ

dağlar | zaman | kararıp döküldüğü | yıldızlar | zaman | büzüldüğü | güneş | zaman

سُيِّرَتْۖ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْۖ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْۖ ﴿٥﴾ وَاِذَا

zaman | bir araya toplandığı | vahşi hayvanlar | zaman | başı boş bırakıldığı | on aylık gebe develer | zaman | yürütüldüğü

الْبِحَارُ سُجِّرَتْۖ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْۖ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْۖ

sorulduğu | o diri diri toprağa gömülen kıza | zaman | çiftleştirildiği | nefisler | zaman | kaynatıldığı | denizler

بِاَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْۖ ﴿١٠﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ

gök | zaman | açılıp yayıldığı | defterler | zaman | öldürüldü | günah (yüzünden) | hangi? ﴿٨﴾

كُشِطَتْۖ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْۖ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْۖ ﴿١٣﴾

yaklaştırıldığı | cennet | zaman | alevlendirildiği | cehennem | zaman | sıyrılıp açıldığı

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾ اَلْجَوَارِ

akıp gidenlere | geri kalıp gizlenenlere | yemin ederim | hayır | ne yapıp getirdiğini | her can | bilir

الْكُنَّسِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾ اِنَّهُ

şüphesiz o | soluk almağa başlayan | sabaha | sırtını döndüğünde | geceye | dönüp saklananlara

لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍۙ ﴿١٩﴾ ذِى قُوَّةٍ عِنْدَ ذِى الْعَرْشِ مَكِينٍۙ ﴿٢٠﴾

yücedir | Arşın | sahibi | katında | güç | sahibidir | değerli | bir elçinin | sözüdür

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ

ufukta | onu görmüştür | andolsun | cinli | arkadaşınız | değildir | güvenilendir | orada | ita'at edilendir

الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ

sözü | O | değildir | suçlanacak | gayb | hakkında | O | değildir | apaçık

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

alemlere | öğüttür | ancak | O | gidiyorsunuz | o halde nereye? | kovulmuş | şeytanın

﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ اِلَّآ اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ

Rabbi | Allah | dilemedikçe | siz dileyemezsiniz | doğru hareket etmek | aranızdan | isteyen için

الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

alemlerin

سُورَةُ الانفِطار

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ

zaman | gök | yarıldığı | zaman | yıldızlar | saçıldığı | zaman | denizler

فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ

fışkırtıldığı | zaman | kabirlerin | içi dışına getirildiği | bilir | her can ne | öne sürdüğünü | ve geride bıraktığını

﴿٥﴾ يَآ اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذِى خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ

ey | insan | seni aldatan nedir? | Rabbine karşı | engin kerem sahibi | O ki | seni yarattı | seni düzenledi

فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِى اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ

sana ölçülü bir biçim verdi | surette | dilediği | terkib etti (şekillendirdi) | hayır | bilakis | siz yalanlıyorsunuz | cezayı

﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا

şüphesiz | üzerinizde vardır | koruyucular | değerli | yazıcılar | bilirler | herşeyi

تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ

yaptığınız | şüphesiz | iyiler | içindedirler | ni'met | ve şüphesiz | kötüler | içindedirler | yakıcı ateş

﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾

oraya girerler | ceza | günü | onlar | ondan | kaybolacak | değillerdir

وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

sen nereden bileceksin? | ne olduğunu | gününün | ceza | sonra yine | sen nereden bileceksin? | ne olduğunu | gününün | ceza

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

bir gündür | malik olmadığı | kimsenin | kimseye | yardıma | buyruk | o gün | yalnız Allah'ındır

سُورَةُ المطفّفين

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٣٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَاِذَا

vay haline ölçü ve tartıda hile yapanların onlar zaman bir şey ölçüp aldıkları insanlardan ölçüyü tam yaparlar zaman

كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

kendileri onlara bir şey ölçtükleri veya tarttıkları eksik yaparlar sanmıyorlar mı? işte onlar tekrar diriltileceklerini

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّٓا اِنَّ

bir gün için büyük o gün dururlar insanlar Rabbinin divanında alemlerin hayır doğrusu

كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ

yazıcısı sapanların Siccin'dedir sen nereden bileceksin? nedir Siccin bir Kitaptır

مَرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

yazılmış vay haline o gün yalanlayanların onlar yalanlamaktadırlar gününü ceza

﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ

yalanlamaz onu başkası her saldırgan günahkardan zaman okunduğu ona

اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا

ayetlerimiz der masalları eskilerin hayır doğrusu pas olmuştur üzerine kalblerinin şeyler

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّٓا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ

oldukları kazanmakta hayır doğrusu onlar Rablerinden o gün perdelenmişlerdir sonra

اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِى كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ

onlar elbette gireceklerdir cehenneme sonra denilecektir işte budur olduğunuz şey onu yalanlamakta

﴿١٧﴾ كَلَّٓا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ

hayır şüphesiz yazısı iyilerin İlliyyindedir sen nereden bileceksin? nedir İlliyyin

﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِى

bir Kitaptır yazılmış ona tanık olurlar yaklaştırılmış olanlar şüphesiz iyiler elbette içindedirler

نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ

ni'met divanlar üzerinde oturup bakarlar sezersin yüzlerinde sevinç ve parıltısını

النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِى ذٰلِكَ

ni'metin onlara içirilir halis bir şaraptan mühürlü ki onun sonu misktir işte bunun için

فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

yarışsınlar yarışanlar

وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۙ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ

karışımı tesnimdendir bir çeşme ki içerler ondan yaklaştırılanlar şüphesiz

الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ

suç işleyenler idiler inananlara gülüyor zaman yanından geçtikleri onların

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا

zaman da döndükleri ailelerine başlarlardı eğlenmeye zaman

يَتَغَامَزُوْنَ ﴿٣٠﴾ birbirlerine kaş göz ederlerdi

رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ﴿٣٢﴾ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٣٣﴾

onları gördükleri derlerdi şüphesiz şunlar sapıklardır kendileri gönderilmemişlerdi onların üzerine bekçi

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ

işte bugün inananlar kafirlere gülerler üzerinde divanlar (oturup) bakarlar

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ ﴿٣٥﴾

cezalandılar mı? kafirler yaptıklarıyla

سُوْرَةُ الانشقاق

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۙ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۙ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ

zaman gök yarıldığı ve dinlediği (zaman) Rabbini kendisine yaraştığı üzere zaman yer

مُدَّتْ ۙ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۙ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

uzatıldığı dışarı atıp içindekileri ve boşaldığı ve dinlediği (zaman) Rabbini kendisine yaraştığı üzere

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۚ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ

ey insan sen çabalamakta sın Rabbine (varan yolda) gayretle nihayet O'na varacaksın ama kimin

اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۙ﴿٨﴾ وَّيَنْقَلِبُ

verilirse Kitabı sağından hesaba çekilecek bir hesapla kolay ve dönecektir

اِلٰٓى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۭ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۙ﴿١٠﴾

ailesine sevinçli olarak ama kimin verilirse Kitabı arka tarafından

فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۙ﴿١١﴾ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۭ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ كَانَ فِيْٓ اَهْلِهٖ

o çağıracak ölümü ve girecektir alevli ateşe çünkü o idi ailesi arasında

مَسْرُوْرًا ﴿١٣﴾

sevinçli

إِنَّهُ ظَنَّ اَنْ لَنْ يَحُورَۚ ﴿١٤﴾ بَلٰىۚ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًاۖ ﴿١٥﴾ فَلَآ

hayır görmekte O'nu idi Rabbi şüphesiz hayır hiç dönmeyeceğini sanmıştı şüphesiz o

أُقْسِمُ بِالشَّفَقِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَۙ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَۙ ﴿١٨﴾

dolunay olduğunda ve aya topladığı ve şeylere geceye akşamın alaca karanlığına and içerim

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍۜ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَۙ ﴿٢٠﴾ وَاِذَا قُرِئَ

okunduğu zaman inanmıyorlar onların nesi var? tabakadan tabakaya siz mutlaka bineceksiniz

عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُونَۜ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَۚ ﴿٢٢﴾ وَاللّٰهُ

Allah yalanlıyorlar inkarcılar bilakis secde etmiyorlar Kur'an kendilerine

اَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَۚ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍۙ ﴿٢٤﴾ اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا

inananlar ancak acı bir azabı onlara müjdele içlerinde gizledikleri biliyor

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

kesintisiz bir mükafat onlar için vardır yararlı işler ve yapanlar

سُورَةُ البُرُوج

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٢ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٧

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوجِۙ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِۙ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍۜ ﴿٣﴾

ve şahidlik edilene şahide andolsun va'dedilen güne andolsun burçlar sahibi göğe andolsun

قُتِلَ اَصْحَابُ الْاُخْدُودِۙ ﴿٤﴾ اَلنَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِۙ ﴿٥﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا

onun başında onlar hani yakıt doldurulup tutuşturulmuş ateş hendeğin adamları kahroldu

قُعُودٌۙ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌۜ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ

onlardan öc almadılar seyrediyorlardı mü'minlere yaptıklarını ve onlar oturmuşlardı

اِلَّآ اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِۙ ﴿٨﴾ اَلَّذِى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ

göklerin hükümranlığı O'nundur O ki övgüye layık aziz Allah'a inanmalarından başka bir sebeple

وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌۜ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ

inanan erkeklere işkence edenler şüphesiz tanıktır her şeye Allah ve yerin

وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِۜ

yangın azabı ve onlar için vardır cehennem azabı onlar için vardır tevbe etmeyenler sonra ve inanan kadınlara

﴿١٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا

altlarından akan cennetler onlar için vardır iyi işler ve yapanlar inananlar şüphesiz

الْاَنْهَارُۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُۜ ﴿١١﴾

ırmaklar işte budur başarı büyük

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ

şüphesiz tutuşu Rabbinin şiddetlidir şüphesiz O'dur ilkin var eden sonra yeniden devam eden O

الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

bağışlayandır sevendir sahibidir Arş'ın yücedir yapandır istediğini

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا

sana geldi mi? haberi orduların Fir'avn'ın ve Semud'un doğrusu inkar edenler

فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ

içindedirler bir yalanlama Allah onları arkalarından kuşatmıştır hayır o bir Kur'an'dır şerefli

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢١﴾ ﴿٢٢﴾

bir levhadadır korunan

سُورَةُ الطَّارِق

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٧ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾

göğe andolsun ve tarık'a sen nereden bileceksin? tarık nedir yıldızdır parlayan

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾

hiçbir can yoktur ki olmasın başında bir koruyucu bir baksın insan neden yaratıldığına

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ

yaratıldı bir sudan atılan çıkan arasından bel ve kaburga kemikleri şüphesiz O

عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا

onu tekrar döndürmeye kadirdir gün yoklanacağı sırların yoktur onun bir gücü ne de

نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ

bir yardımcısı göğe andolsun dönüşlü ve yere andolsun çatlayan O

لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾

elbette bir sözdür ayırdedici ve değildir O şaka onlar kuruyorlar bir tuzak

وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

ben de kuruyorum bir tuzak sen mühlet ver kafirlere bırak onları kendi hallerine

سُورَةُ الأعلى

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ﴿١﴾ اَلَّذِى خَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٢﴾ وَالَّذِى قَدَّرَ

takdir etti ve O ki düzenledi yarattı O ki yüce Rabbinin adını tesbih et

فَهَدٰى ﴿٣﴾ وَالَّذِى اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَآءً اَحْوٰى ﴿٥﴾

kupkuru siyah bir çöpe sonra da onu çevirdi otlağı çıkardı ve O ki hedefini gösterdi

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰى ﴿٦﴾ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى

ve gizli olanı açığı bilir O Allah'ın dilediği yalnız başka unutmayacaksın sana okutacağız

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ ﴿٧﴾

hatırlar hatırlatmak yarar verirse eğer o halde hatırlat öğüt ver en kolay olana ve sana kolaylaştıracağız

مَنْ يَخْشٰى ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١١﴾ اَلَّذِى يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى

en büyük ateşe o da girer bahtsız olan ve ondan kaçınır saygılı olan

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٤﴾ ﴿١٢﴾

nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir doğrusu yaşam ne de orada ölüm yoktur sonra

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّٰى ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ

oysa ahiret dünya hayatını siz yeğliyorsunuz ama ve namaz kılan Rabbinin adını anan

خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٨﴾ صُحُفِ

sayfalarında ilk sahifelerde de elbette vardı bu şüphesiz ve daha kalıcıdır daha iyi

اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

ve Musa'nın İbrahim'in

سُورَةُ الغَاشِية

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٦ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٦٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ

çalışır öne düşüktür o gün yüzler var ki sarıp kaplayacak olanın haberi sana geldi mi?

نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ

yoktur kaynamış bir gözeden kendilerine içirilir kızgın ateşe girerler yorulur

لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ

yüzler de var ki açlığı ve gidermez o beslemez kuru dikenden başka yiyecek onlar için

يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ

işitmezler yüksek bir bahçededir memnun işinden ni'met içinde mutlu o gün

فِيهَا لَاغِيَةٌ ﴿١١﴾

boş söz orada

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

orada vardır | bir kaynak | akan | orada | tahtlar | yükseltilmiş | ve kadehler | konulmuş

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ ﴿١٤﴾

ve yastıklar | dizilmiş | ve halılar | serilmiş | bakmıyorlar mı? | develere

كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ

nasıl | yaratılmış | ve göğe? | nasıl | yükseltilmiş | ve dağlara? | nasıl

نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ

dikilmiş | ve yere? | nasıl | yayılıp döşenmiş | öğüt ver | çünkü ancak | sen | öğüt verensin

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ

değilsin | onların üzerinde | zorlayıcı | ancak | kim | yüz çevirir | ve inanmazsa | ona azab eder

اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا

Allah | azabla | en büyük | şüphesiz | bizedir | dönüşleri | sonra | şüphesiz | bize düşer

حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

onların hesabı

سُورَةُ الفَجر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٣٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾

andolsun fecre | ve geceye | on | ve çift'e | ve tek'e | ve geceye | gitmekte olan

هَلْ فِى ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِى حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

bunda var değil mi? | bir yemin | sahibi için | akıl | görmedin mi? | ne yaptı | Rabbin | 'Ad'e

اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ اَلَّتِى لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِى الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ

İrem'e? | sütunlu | ki | yaratılmamıştı | onun eşi | ülkeler arasında | ve Semud'a?

الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِى الْاَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا

oyan | kayaları | vadide | ve Fir'avn'a? | sahibi | kazıklar | ki | azmışlardı

فِى الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ

ülkelerde | çokları | oralarda | kötülük etmişlerdi | bu yüzden çarptı | onların üzerine | Rabbin | kırbacını

عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

azab | elbette | Rabbin | gözetleme yerindedir

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِۗ

bana ikram etti Rabbim der ki ve ona ni'met verse ve ona ikramda bulunsa Rabbi kendisini sınasa ne zaman insan fakat

﴿١٥﴾ وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَهَانَنِۚ ﴿١٦﴾

beni alçalttı Rabbim der ki rızkını ona ve daraltsa onu sınasa ne zaman ama

كَلَّاۗ بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحٰۤضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِۙ ﴿١٨﴾

yoksula yedirmeğe ve teşvik etmiyorsunuz yetime siz ikram etmiyorsunuz doğrusu hayır

وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّاۙ ﴿١٩﴾ وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّاۗ ﴿٢٠﴾ كَلَّآ

hayır pek çok sevgiyle malı ve seviyorsunuz hırsla bir yiyişle mirası ve yiyorsunuz

اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّاۙ ﴿٢١﴾ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّاۚ ﴿٢٢﴾

sıra sıra dizili melekler Rabbine ve geldiği (zaman) birbiri ardınca sarsılıp yer dümdüz edildiği zaman

وَجِايْٓءَ يَوْمَىِٕذٍ بِجَهَنَّمَۙ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰىۗ ﴿٢٣﴾

anlamanın kendisi ne artık ne (yararı) var? insan anlar işte o gün cehennem o gün ve getirildiği

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْۚ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَىِٕذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌۙ

hiç kimse O'nun yapacağı azabı azab edemez o gün bu hayatım için (iyi işler) gönderseydim ah keşke ben der ki

﴿٢٥﴾ وَلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَىِٕنَّةُ ﴿٢٧﴾ اِرْجِعِيْٓ

dön huzura eren nefis ey hiç kimse O'nun vuracağı bağı ve bağ vuramaz

اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ

ve gir kullarım arasına ve gir rızasını kazanarak razı olarak Rabbine

جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

cennetime

سُورَةُ البَلَد

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢٠ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ

ve doğurana andolsun şehirde bu oturmakta sın ki sen kente bu and içerim hayır

وَّمَا وَلَدَۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍۗ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ

güç yetiremeyeceğini -mi sanıyor? zorluk arasında insanı biz yarattık elbette ve doğurduğuna

عَلَيْهِ اَحَدٌۘ ﴿٥﴾ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًاۗ ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ

kendisini görmediğini -mi sanıyor? birçok mal ben telef ettim diyor hiç kimsenin kendisine

اَحَدٌۗ ﴿٧﴾

kimsenin

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِۙ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِۙ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِۚ ﴿١٠﴾

biz vermedik mi? ona iki göz ve bir dil ve iki dudak ve ona gösterdik iki (tepe) yol

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَۗ ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍۙ ﴿١٣﴾

fakat o atılamadı sarp yokuşa sarp yokuş nedir sen nereden bileceksin? çözmektir (azad etmek) bir köleyi

اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍۙ ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍۙ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا

doyurmaktır yahut gününde açlık yetimi akraba olan yahut yoksulu

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ اُولٰۤىِٕكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا

sonra olmaktır inananlardan ve tavsiye edenlerden sabır ve tavsiye edenlerden hiçbir şeyi olmayan merhamet işte onlar adamlarıdır sağın inkar edenler ayetlerimizi

هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

onlar adamlarıdır solun onlara vardır bir ateş üzerlerine kilitlenmiş

سُوْرَةُ الشَّمْس

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٢٦

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَاۙ ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَاۙ ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَاۙ ﴿٣﴾

güneşe andolsun ve onun aydın sabahına ve aya andolsun onu izleyen ve gündüze andolsun onu (güneşi) ortaya çıkaran

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَاۙ ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَاۙ ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَاۙ ﴿٦﴾

ve geceye andolsun onu örten ve göğe andolsun ve onu yapana ve yere andolsun ve onu yuvarlayıp döşeyene

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَاۙ ﴿٧﴾ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَاۙ ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ

ve nefse andolsun ve onu biçimlendirene ona ilham edene andolsun bozukluğunu ve korunmasını elbette kazanmıştır

مَنْ زَكّٰىهَاۙ ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَاؕ ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَاۙ ﴿١١﴾

nefsini yücelten ve elbette ziyana uğramıştır onu alçaltan yalanladı Semud azgınlığı yüzünden

اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَاۚ ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا

zaman ayaklandığı en haydutları demişti onlara elçisi Allah'ın devesine Allah'ın ve onun su içme hakkına (dokunmayın)

فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَاۗ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَاۖ ﴿١٤﴾

onu yalanladılar ve onu kestiler başlarına geçirdi onların Rableri günahları yüzünden ve orayı dümdüz etti

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰىهَا ﴿١٥﴾

ve (Rab) korkmaz bu işin sonundan

سُورَةُ اللَّيْل

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٢١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۙ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۙ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

erkeği ve yaratana andolsun | göründüğü zaman | ve gündüze andolsun | örttüğü zaman | geceye andolsun

وَالْاُنْثٰى ۙ﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ؕ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۙ﴿٥﴾

korunursa | (hayır için) verir | kim | ama | çeşit çeşittir | sizin işiniz | şüphesiz | ve dişiyi

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ؕ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ

cimrilik ederse | kim | ama | en kolayı | ona kolaylaştırırız | en güzel(söz)ü | ve doğrularsa

وَاسْتَغْنٰى ۙ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ؕ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِىْ

hiçbir fayda sağlamaz | en güç(yolda gitmey)i | ona da kolaylaştırırız | en güzel(söz)ü | ve yalanlarsa | ve kendini zengin görürse

عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ؕ﴿١١﴾ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۘ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ

son da | bizimdir | ve şüphesiz | doğru yola iletmek | bize aittir | şüphesiz | çukura düştüğü | zaman | malı | ona

وَالْاُوْلٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۚ﴿١٤﴾ لَا يَصْلٰىهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ۙ﴿١٥﴾

haydut olandan | başkası | ona girmez | alev saçan | bir ateşe karşı | ben sizi uyardım | ilk de

اَلَّذِىْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ؕ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۙ﴿١٧﴾ اَلَّذِىْ يُؤْتِىْ مَالَهٗ

malını | (hayra) vererek | o ki | en muttaki olan | ve ondan uzak tutulur | ve sırtını döndü | yalanlandı | o ki

يَتَزَكّٰى ۚ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰۤى ۙ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ

rızasına | ulaşmak için | yalnız | karşılık verilecek | bir ni'meti | onun yanında | hiç kimsenin ve yoktur | arınır yücelir

رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۚ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

Rabbinin | yüce | yakında | razı olacaktır

سُورَةُ الضّحى

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالضُّحٰى ۙ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ؕ﴿٣﴾

kuşluk vaktine andolsun | ve geceye andolsun | sakinleşen | seni bırakmadı | Rabbin | ve sana darılmadı

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰىؕ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰىؕ

ve sen razı olacaksın | Rabbin | sana verecek | ve yakında | ilkinden | senin için | iyi olacaktır | ve son

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰىۖ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ

seni bulmadı mı? | ve yola iletmedi mi? | şaşırmış | seni bulmadı mı? | ve barındırmadı mı? | yetim | seni bulmadı mı? ﴿٥﴾

عَآئِلًا فَاَغْنٰىؕ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْؕ ﴿٩﴾ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْؕ

azarlama | dilenciyi | ve sakın | sakın ezme | öksüzü | öyleyse | zengin etmedi mi? | fakir

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾ ﴿١٠﴾

anlat | Rabbinin | ni'metini | ve

سُورَةُ الشَّرح

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٨ ايَةً - الترتيب الوحى ١٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ الَّذِٓى اَنْقَضَ

çatırdatmıştı | ki | yükünü | senin üzerinden | ve atmadık mı? | göğsünü | senin | açmadık mı?

ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَؕ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۙ ﴿٥﴾ اِنَّ

elbette (vardır) | bir kolaylık | her güçlükle | beraber | muhakkak (vardır) | şanını | senin | ve yükseltmedik mi? | sırtını

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاؕ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

niyaz et yalvar | Rabb'ine | (ibadete) dur | boşaldığın | zaman | bir kolaylık | her güçlükle | beraber

سُورَةُ التِّين

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِينِۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ

andolsun | güvenli | Şehre (andolsun) | ve bu | ve sina dağına | ve zeytine | incire andolsun

خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِٓى اَحْسَنِ تَقْوِيمٍۖ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِينَۙ ﴿٥﴾

aşağısına | aşağıların | onu çevirdik | sonra | biçimde | en güzel | insanı | biz yarattık

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿٦﴾

yalnız hariç | inananlar | ve yapanlar | iyi işler | onlar için vardır | bir mükafat | kesintisiz

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨﴾

sana yalanlatan nedir? | bundan sonra | dini | değil midir? | Allah | en iyi hüküm vereni | hüküm verenlerin

سُوْرَةُ العَلَق

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِىْ خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَأْ

oku | adıyle | Rabbinin | yaratan | O yarattı | insanı | alaktan | oku

وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِىْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

Rabbin | en büyük kerem sahibidir | O ki | öğretti | kalemle | öğretti | insana | bilmediğini

كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ﴿٦﴾ اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ

hayır | şüphesiz | insan | azar | kendini gördüğü için | zengin (kendine yeterli) | şüphesiz | Rabbinedir

الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ الَّذِىْ يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَاَيْتَ

dönüş | gördün mü? | şu men'edeni | bir kulu? | namaz kılarken | gördün mü?

اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى

ya olursa | doğru yolda | yahut emrederse | korunmayı | gördün mü? | ya yalanlarsa? | ve yüz çevirirse?

اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا ﴿١٣﴾

bilmedi mi (o)? | muhakkak Allah'ın | gördüğünü | hayır | eğer | bundan vazgeçmezse | yakalarız

بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ

perçeminden | perçem(den) | yalancı | günahkar | o zaman çağırsın | meclisini | biz de çağıracağız

الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

zebanileri | hayır | ona boyun eğme | secde et | ve yaklaş

سُورَةُ القَدر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٢٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ	اَنْزَلْنَاهُ	فِى لَيْلَةِ	الْقَدْرِ ۚ ١	وَمَآ اَدْرٰيكَ	مَا	لَيْلَةُ	الْقَدْرِ ٢	لَيْلَةُ
biz	onu indirdik	gecesinde	kadir	sen nereden bileceksin?	nedir	gecesi	kadir	gecesi

الْقَدْرِ	خَيْرٌ	مِنْ اَلْفِ	شَهْرٍ ۝٣	تَنَزَّلُ	الْمَلٰٓئِكَةُ	وَالرُّوحُ	فِيهَا	بِاِذْنِ
kadir	hayırlıdır	bin	aydan	iner de iner	melekler	ve Ruh	onda	izniyle

رَبِّهِمْ ۚ	مِنْ كُلِّ	اَمْرٍ ۝٤	سَلَامٌ	هِىَ	حَتّٰى	مَطْلَعِ	الْفَجْرِ ۝٥
Rab'lerinin	her için	iş	esenliktir	o	kadar	ağarıncaya	tan yeri

سُورَةُ البَيِّنَة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٠٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ	الَّذِينَ كَفَرُوا	مِنْ اَهْلِ	الْكِتَابِ	وَالْمُشْرِكِينَ	مُنْفَكِّينَ	حَتّٰى
değillerdi	inkar edenler	ehlinden	Kitap	ve müşriklerden	bırakılacak	dek

تَأْتِيَهُمُ	الْبَيِّنَةُ ۝١	رَسُولٌ	مِنَ اللّٰهِ	يَتْلُوا	صُحُفًا	مُطَهَّرَةً ۝٢	فِيهَا
kendilerine gelinceye	açık kanıt	bir elçi	Allah tarafından (gönderilen)	okuyan	sahifeler	tertemiz	onda vardır (sahifelerde)

كُتُبٌ	قَيِّمَةٌ ۝٣	وَمَا تَفَرَّقَ	الَّذِينَ اُوتُوا	الْكِتَابَ	اِلَّا	مِنْ بَعْدِ
Kitaplar	doğru, değerli	ayrılığa düşmediler	verilmiş olanlar	Kitap	ancak (düştüler)	sonra

مَا جَآءَتْهُمُ	الْبَيِّنَةُ ۝٤	وَمَآ اُمِرُوٓا	اِلَّا	لِيَعْبُدُوا	اللّٰهَ	مُخْلِصِينَ	لَهُ
kendilerine geldikten	açık kanıt	oysa kendilerine emredilmedi	başka bir şey	kulluk etmeleri	Allah'a	halis kılarak	O'na

الدِّينَ	حُنَفَآءَ	وَيُقِيمُوا	الصَّلٰوةَ	وَيُؤْتُوا	الزَّكٰوةَ	وَذٰلِكَ	دِينُ	الْقَيِّمَةِ ۝٥
dini	birleyerek	ve kılmaları	namazı	ve vermeleri	zekatı	işte budur	din	doğru

اِنَّ	الَّذِينَ كَفَرُوا	مِنْ اَهْلِ	الْكِتَابِ	وَالْمُشْرِكِينَ	فِى نَارِ	جَهَنَّمَ	خَالِدِينَ
şüphesiz	inkarcılar	ehlinden	Kitap	ve ortak koşanlar	ateşindedirler	cehennem	sürekli olarak

فِيهَا ۗ	اُولٰٓئِكَ	هُمْ	شَرُّ	الْبَرِيَّةِ ۝٦	اِنَّ	الَّذِينَ اٰمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ
orada	işte	onlar	en şerlisidir	yaratılmışların	şüphesiz	inananlar	ve yapanlar	iyi işler

اُولٰٓئِكَ	هُمْ	خَيْرُ	الْبَرِيَّةِ ۝٧	جَزَآؤُهُمْ	عِنْدَ	رَبِّهِمْ	جَنَّاتُ	عَدْنٍ
işte	onlar	en hayırlısıdır	yaratılmışların	onların mükafatı	katında	Rableri	cennetleridir	Adn

تَجْرِى	مِنْ تَحْتِهَا	الْاَنْهَارُ	خَالِدِينَ	فِيهَآ	اَبَدًا ۖ	رَضِىَ	اللّٰهُ	عَنْهُمْ
akan	altlarından	ırmaklar	sürekli kalacakları	içinde	ebedi	razı olmuştur	Allah	onlardan

وَرَضُوا	عَنْهُ ۚ	ذٰلِكَ	لِمَنْ خَشِىَ	رَبَّهُ ۝٨	
onlar da razı olmuşlardır	O'ndan	bu mahsustur	saygı gösterene	Rabbine	

سُورَةُ الزّلزَلة

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٨ ايَةً - الترتيب الوحى ٩٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا	زُلْزِلَتِ	الْاَرْضُ	زِلْزَالَهَا ۙ (١)	وَاَخْرَجَتِ	الْاَرْضُ	اَثْقَالَهَا ۙ (٢)	وَقَالَ
zaman	sarsıldığı	yer	yaman sarsıntı ile	ve çıkardığı (zaman)	yer	ağırlıklarını	ve dediği (zaman)

الْاِنْسَانُ	مَا لَهَا ۚ (٣)	يَوْمَئِذٍ	تُحَدِّثُ	اَخْبَارَهَا ۙ (٤)	بِاَنَّ	رَبَّكَ	اَوْحٰى لَهَا ؕ
insan	ona ne oluyor?	işte o gün	söyler	haberlerini	çünkü	Rabbin	ona vahyetmiştir

(٥) يَوْمَئِذٍ	يَصْدُرُ	النَّاسُ	اَشْتَاتًا	لِيُرَوْا	اَعْمَالَهُمْ ؕ (٦)	فَمَنْ	يَعْمَلْ
o gün	çıkarlar	insanlar	ayrı ayrı gruplar halinde	gösterilsin diye	yaptıkları işler	artık kim	yapmışsa

مِثْقَالَ	ذَرَّةٍ	خَيْرًا	يَرَهٗ (٧)	وَمَنْ	يَعْمَلْ	مِثْقَالَ	ذَرَّةٍ	شَرًّا	يَرَهٗ (٨)
ağırlığınca	zerre	hayır	onu görür	ve kim	yapmışsa	ağırlığınca	zerre	şer	onu görür

سُورَةُ العَادِيَات

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١١ ايَةً - الترتيب الوحى ١٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعٰدِيٰتِ	ضَبْحًا ۙ (١)	فَالْمُورِيٰتِ	قَدْحًا ۙ (٢)	فَالْمُغِيرٰتِ	صُبْحًا ۙ (٣)
andolsun koşanlara (atlara)	soluk soluğa	(tırnaklarıyla) ateş çıkaranlara	çarparak	akın edenlere	sabahleyin

فَاَثَرْنَ	بِهٖ	نَقْعًا ۙ (٤)	فَوَسَطْنَ	بِهٖ	جَمْعًا ۙ (٥)	اِنَّ	الْاِنْسَانَ	لِرَبِّهٖ	لَكَنُودٌ ۚ
toz koparanlara	onunla (ayaklarıyla)	toz	derken dalanlara	onunla	bir topluluğa	şüphesiz	insan	Rabbine karşı	çok nankördür

(٦) وَاِنَّهٗ	عَلٰى ذٰلِكَ	لَشَهِيدٌ ۚ (٧)	وَاِنَّهٗ	لِحُبِّ	الْخَيْرِ	لَشَدِيدٌ ۚ (٨)
ve o da	buna	şahiddir	doğrusu o	sever	malı	çok

اَفَلَا يَعْلَمُ	اِذَا	بُعْثِرَ	مَا	فِى الْقُبُورِ ۙ (٩)	وَحُصِّلَ	مَا	فِى الصُّدُورِ ۙ (١٠)
bilmez mi?	zaman	dışarı atıldığı	olanlar	kabirlerde	devşirildiği (zaman)	bulunanlar	göğüslerde

اِنَّ	رَبَّهُمْ	بِهِمْ	يَوْمَئِذٍ	لَخَبِيرٌ ۢ (١١)
şüphesiz	Rabbleri	onları	o gün	haber almıştır

سُورَةُ القَارِعَة

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ١١ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ

çarpan olay | nedir? | çarpan olay | nedir | sen nereden bileceksin? | çarpan olay | o gün | olur(lar)

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

insanlar | pervaneler gibi | yayılmış | ve olur | dağlar | renkli yün gibi | atılmış

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ

ama | kimin | ağır gelirse | tartıları | o | içindedir | bir hayat | memnun edici | ama | kimin

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾ نَارٌ

hafif gelirse | tartıları | onun anası | haviye(uçurum)dur | sen nereden bileceksin? | ne olduğunu | onun | bir ateştir

حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

kızgın

سُورَةُ التّكاثُر

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٨ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿١﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

sizi oyaladı | çokluk yarışı | nihayet | ziyaret ettiniz | kabirleri | hayır | yakında | bileceksiniz

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

yine | hayır | yakında | bileceksiniz | hayır | keşke | bilseydiniz | bilgi ile | kesin

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ

mutlaka görürdünüz | cehennemi | sonra | onu göreceksiniz | gözle | kesin olarak | sonra | sorulacaksınız | o gün

عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

ni'metten

سُورَةُ العَصر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٣ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ ۙ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِىْ خُسْرٍ ۙ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ve yapanlar | inananlar | ancak (ziyanda değillerd | ziyandadır | insan | şüphesiz | asra andolsun ki

الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

sabrı | ve tavsiye edenler | hakkı | tavsiye edenler | iyi işler

سُورَةُ الهُمَزة

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٩ اٰيَةً - الترتيب الوحى ٣٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِۙ﴿١﴾ اَلَّذِىْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۙ﴿٢﴾ يَحْسَبُ

sanıyor | onu saydı durdu | mal | yığdı | o ki | kaş göz işaretleriyle alay eden | diliyle çekiştiren | herkesin | vay haline

اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ۚ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِۖ﴿٤﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ

muhakkak | malının | onu ebedi yaşatacağını | hayır | andolsun o atılacaktır | Hutame'ye | sen nereden bileceksin? | nedir

مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۙ﴿٦﴾ الَّتِىْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ؕ﴿٧﴾ اِنَّهَا

Hutame | ateşidir | Allah'ın | tutuşturulmuş | ki | işler | gönüllere | şüphesiz o

عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۙ﴿٨﴾ فِىْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

onların üzerine | kapatılıp kilitlenecektir | arasında | direkler | uzatılmış

سُورَةُ الفِيل

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٥ اٰيَةً - الترتيب الوحى ١٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ؕ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

onların tuzaklarını | çıkarmadı mı? | fil | sahiplerine | Rabbinin | yaptığını | nasıl | görmedin mi?

فِىْ تَضْلِيْلٍ ۙ﴿٢﴾ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۙ﴿٣﴾ تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ

boşa | gönderdi | üzerlerine | kuşlar | sürü sürü | onlara atan | sertleşmiş taşlar

مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿٥﴾

çamurdan | nihayet onları yaptı | ekin yaprağı gibi | yenmiş

سُورَةُ القُرَيش

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٤ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لِاِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝١ اِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا

kulluk etsinler — ve yaz — kış — yolculuğuna — onları alıştırdığı için — Kureyşi — alıştırdığı için

رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ اَلَّذِىٓ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

korkudan — ve onları güvene kavuşturdu — açlıktan kurtardı — onları yedirip — o ki — evin — bu — Rabbine

سُورَةُ المَاعون

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٧ ايَةً - الترتيب الوحى ١٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ ۝٢

öksüzü — iter kakar — işte o — dini — yalanlayanı — gördün mü?

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤ الَّذِينَ هُمْ

ki onlar — namaz kılanların — vay haline — yoksulu — doyurmağa — ve önayak olmaz

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

en ufak bir yardımı — esirgerler — gösteriş yaparlar — onlar — gaflet ederler — namazlarından

سُورَةُ الكَوثَر

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٣ ايَةً - الترتيب الوحى ١٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ

o — sana buğzedendir — şüphesiz — ve kurban kes — Rabbin için — öyleyse namaz kıl — Kevser'i — sana verdik — biz

الْاَبْتَرُ ۝٣

sonu kesik olan

سُورَةُ الكافِرون

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٦ ايَةً - الترتيب الوحى ١٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ

de ki — ey — inkar edenler — ben ibadet etmem — sizin taptığınıza — ve etmezsiniz — siz de — ibadeti

مَآ اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَآ اَعْبُدُ

benim taptığıma — değilim — ben — ibadet eden — sizin taptıklarınıza — değilsiniz — siz de — ibadet eden — benim ibadet ettiğime

لَكُمْ دِينُكُمْ ﴿٥﴾ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

sizindir — dininiz — ve benimdir — dinim

سُورَةُ النّصر

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٣ ايَةً - الترتيب الوحى ١١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ اللهِ

zaman — geldiği — yardımı — Allah'ın — ve fetih — ve gördüğün (zaman) — insanların — girdiklerini — dinine — Allah'ın

اَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

dalga dalga — tesbih et — överek — Rabbini — O'ndan mağfiret dile — çünkü — tevbeyi kabul edendir

سُورَةُ لهب / المَسَد

مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ٥ ايَةً - الترتيب الوحى ٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ اَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

kurusun — iki eli — Ebu Leheb'in — zaten yok oldu — kurtaramadı — onu — malı — ve kazandığı

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِى جِيدِهَا

girecektir — bir ateşe — alevli — ve karısı — hamalı — odun — boynunda

حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

bir ip — hurma lifinden

سُورَةُ الإخلاص

مَكِّيَةٌ وَهِيَ ٤ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ ۚ ﴿١﴾ اَللَّهُ الصَّمَدُ ۚ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۙ ﴿٣﴾

de ki O Allah birdir Allah Samed'dir doğurmamıştır ve doğurulmamıştır

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

ve olmamıştır O'nun dengi hiçbir şey

سُورَةُ الفَلَق

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٥ ايَةً - الترتيب الوحى ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا

de ki sığınırım ben Rabbe karanlığı yarıp sabahı ortaya şerrinden şeylerin yarattığı ve şerrinden gecenin zaman

وَقَبَ ۙ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ ۙ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

karanlığı çöktüğü şerrinden üfleyenlerin düğümlere ve şerrinden hasedcinin zaman hased ettiği

﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاس

مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ٦ ايَةً - الترتيب الوحى ٢١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ۙ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ۙ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ

de ki sığınırım ben Rabbine insanların padişahına insanların tanrısına insanların şerrinden

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۙ ﴿٤﴾ اَلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ ۙ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ

vesvesecinin sinsi o ki fısıldar göğüslerine insanların cinlerden

وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

ve insanlardan

SATIR ARASI

KUR'AN MEALİ

Derleyen: ÖNDER ALKAN

Kaynak: kuranmeali.com

dindersioyun.com